

IMMANUELIS BEKKERI,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A

G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.

INDICES.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS

G. REIMERI.

Handwritten signature

COPIES OF THIS PUBLICATION

NOV 20 1964
U.S. DEPT. OF COMMERCE
BUREAU OF ECONOMIC ANALYSIS

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο Υ

Κ Α Ν Ο Ν Ε Σ.

ALFRED
PUBLIC
LIBRARY

Rrr

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ενικά. Αἴας Αἴαντος: τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ καθαρὸν ὀνόματα
δισύλλαβα βαρύτερα μακροκατάληκτα ἀρσενικά διὰ τοῦ
νι κλίνεται, Θόας Θόαντος, Ὑας Ὑαντος, Αἴας Αἴαν-
τος. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα γενικὴ εἰς $\alpha\varsigma$ λήγουσα με-
ταβάλλουσα τὸ $\alpha\varsigma$ εἰς ι τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον 5
καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνως
Μίνωι, Αἴαντος Αἴαντι. Τὸν Αἴαντα: πᾶσα δοτικὴ
ἐνικῶν εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλ-
λαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ ι εἰς α αὐτὴν ποιεῖ,
Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρωτα, χάριτι χάριτα, Αἴαντι 10
Αἴαντα, λέβητι λέβητα. Ὡς Αἴαν: πᾶσα γενικὴ διὰ
τοῦ νι κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\tau\alpha\varsigma$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν,
εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ
τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αἴαντος Αἴαν, Ξενοφῶντος
Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακοῦντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15
μῦντος Σιμῶ. *)

Δυϊκά. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ι
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ι εἰς ϵ τὴν εὐθείαν
τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοῦ βοε, Θόαντι Θόαντε, Αἴαντι
Αἴαντε. Τοῖν Αἰάντοιιν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς 20
 ϵ ἢ εἰς $\omicron$ λήγουσα εἰς $\omicron$ ιν ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) ἢ ἄλλῃ καὶ σημασέντος σημαοῦ.

κῆν, ἔρωτε ἐρώτοι, κανόνε, κανόνου, Ὀμήρω Ὀμήρου, σοφῷ σοφοῖν. Ὡς Αἰάντες: τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἰάντες: πᾶσα εὐθεία θυῶν εἰς ἑ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες. Τῶν Αἰάντων: πᾶσα γενική πληθυντικῶν κοινὴ εἰς ὦν λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. Τοῖς Αἴασι: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσὸς συλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικήν, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικήν τῶν πληθυντικῶν, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός Τρωσί, Πηλεὺς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδός παισί, πλὴν τοῦ πούς ποδός ποσί. Τοὺς Αἰάντας: πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς α λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἰάντα Αἰάντας. Ὡς Αἰάντες: εἶπομεν ὡς τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κ α ν ὶ β .

Ἑνικά. Ὁ κοχλίας τῷ κοχλίῳ: τὰ εἰς ας καθάρων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ βαρύνοντα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν, Παπίου, Ἑρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς α περᾶσαι τὴν γενικήν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἑρμεία, Δωρικῇ ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθως γεγυῖα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. σεσημειῖται τὸ Πικίας Πικιάντος καὶ Πευκετίας Πευκετιάντος ἐν τῷ κανόνι. Τῷ κοχλίᾳ: πᾶσα γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ, ἡ Μῆδεα τῆς Μηδείας τῇ Μηδεῖᾳ, ἡ γῆ τῆς γῆς τῇ γῇ· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. Τὸν κοχλίαν: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα, ὅταν ἔχη ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φων-

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων· εἴρηται.
τοῖς Πάρισι· πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμε-
νον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα
τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν
τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας ὡς Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος· τὰ εἰς ἰς προσηγο-
ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ
καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος· Ἀττικοὶ δὲ 10
μάντειος καὶ ὄφεως φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος,
ὡς τὸ

ἄσπειρόν ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὅς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ. 15
τῷ ὄφι, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν· ἡ μὲν
ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλί-
νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χρη-
σις τῆς εἰς ἁ αἰτιατικῆς. ὡς ὄφι.

Δυϊκά. τῷ ὄφι. τοῖν ὀφίοιν. ὡς ὄφι. 20

Πληθ. οἱ ὄφιε. τῶν ὀφίων. τοῖς ὄφισι.
τοὺς ὀφιας. ὡς ὄφιε.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος· τὰ εἰς εἰς
ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡς χαρίει
καὶ ὡς χαρίεν· διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡς
χαρίει καὶ ὡς χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφ-
θογγου ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡς
παῖ, ὁ Πηλεὺς ὡς Πηλεῦ, καὶ ὡς χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά-
βως κλινόιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ
σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγέγων καὶ τὸν εὐγέγων, εἰ

ὁμόφρωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, τοῦ λέβητος ὡς λέβης, τοῦ ἔρωτος ὡς ἔρος.

Δυϊκά. τῷ Λάχητε. Τοῖν Λαχήτοιιν. ὦ Λάχητε.

Πληθ. οἱ Λάχητες. τῶν Λαχήτων. τοῖς Λάχησι. τοὺς Λάχητας. ὦ Λάχητες.

Κανὼν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἧς σπονδειακά βαρύνοντα εἰς οὗ ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρσης Πέρσου, Τένης Τένου. σεσημειώται τὸ μάσθλητος, Μόρητος, Μίλητος· τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογία. Τῷ Χρύσῃ: εἵπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου. Τὸν Χρύσην: εἴρηται. Ὡς Χρύση: τὰ εἰς ἧς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα ἢ τὸ τ ἔχῃ ἢ ἐθνικὰ εἴη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὡς Εὐριπίδη, ὡς μισογύνῃ, ὡς Μηριόνη. εἵπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα διὰ τὸ ὦ γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχῃ διὰ τὸ ὦ τοξότα, ὡς θῦτα, ἢ ἐθνικὰ εἴη διὰ τὸ ὦ Πέρσα.

Δυϊκά. Τῷ Χρύσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἧ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἦ εἰς ᾧ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῇ Ἑλένῃ τὰ Ἑλένα, τῷ Πέρσῃ τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρύσαιιν. Ὡς Χρύσαι: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Χρυῖσαι. τῶν Χρυῶν. τοῖς Χρυῖσαις. τοὺς Χρύσας. ὦ Χρυῖσαι: εἴρηται.

Κανὼν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους. καὶ Δημοσθένους: τὰ εἰς ἧς ὀνόματα παρ' οὐδετέρων συντεθειμένα πάντως εἰς οὓς ἔχει τὴν γενικὴν, γένος εὐγενὴς εὐγενοῦς, ἦθος κακοήθης κακοήθους· σεσημειώται τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι

Πληθὶ οἱ ἡδέες, καὶ ἡδέϊς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδέϊς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδέϊς.

Καὶ ὦ ν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὤς μονα- 5
γενῇ τὸ ὤ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὡς κλίνεται, ἑάχυος, βότρου. σεσημειώται τὸ πῆχυς πῆ-
χεος, πέλεκυς πελέκεος καὶ ἑγγέλως ἐγγέλως. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρυν. ὦ βότρυ.

Δυϊκά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρυόιν. ὦ βότρυε. 10

Πληθ: οἱ βότρυες: τῶν βοτρυών. τοῖς βό-
τρυσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
εἰς λήγουσα τροπῇ τοῦ ἔ εἰς ᾧ ποιᾷ τὴν αἰτιατικήν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυας. ὦ βότρυες.

Καὶ ὦ ν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς ὄνς ἀπαθῇ δια
τοῦ ὡς κλίνεται, χροῦς χροός, χροῦς χοός, πλὴν τοῦ
πούς καὶ ὀδούς. πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῖ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βῶ.

Δυϊκά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Καὶ ὦ ν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς ὄνς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χροῦμος χρυσίου χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἔστι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὡς ἀρσενικά
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλω. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλωῦ: τὰ εἰς ὡς ἀρσενικά εἰς ἔ
ἔχει τὴν κλητικήν.

Ἑνικά. Ἑρακλῆς Ἑρακλῆος Ἑρακλέους.
Ἑρακλέϊ Ἑρακλέει Ἑρακλέα Ἑρακλέα.
Ἑράκλεες Ἑράκλεις καὶ Ἑρακλες κατὰ συγκο-
πὴν τοῦ ζ.

Λυϊκά. Ἑρακλέεε Ἑρακλέη καὶ Ἑρακλήε. Ἑ
Ἑρακλεέοιν Ἑρακλέοιν. Ἑρακλέεε Ἑρακλέη
καὶ Ἑρακλήε.

Πληθυντικά. Ἑρακλέεες Ἑρακλέεις. Ἑρα-
κλέεων Ἑρακλεῶν. Ἑρακλέεσιν Ἑρακλήσιν.
Ἑρακλέεας Ἑρακλέεις καὶ Ἑρακλήας καὶ Ἑρα-
κλέας. Ἑρακλέεες Ἑρακλέεις.

Ἑνικά. Ἑρακλῆς Ἑρακλέος Ἑρακλοῦς· αὐ-
τῇ ἄλεκτος. Ἑρακλέϊ Ἑρακλεῖ. Ἑρακλέα Ἑρα-
κλή καὶ Ἀττικῶς Ἑρακλήν. Ἑρακλες καὶ Ἑρα-
κλής. 11

Λυϊκά. Ἑρακλέε Ἑρακλή. Ἑρακλέοιν Ἑ-
ρακλοῖν. Ἑρακλέε Ἑρακλή.

Πληθ. Ἑρακλέες Ἑρακλεῖς. Ἑρακλέων Ἑ-
ρακλεῶν. Ἑρακλέσι μόνως. Ἑρακλέας Ἑρακλεῖς.
Ἑρακλέες Ἑρακλεῖς. 21

Καὶ ὦν ζ.

Ἑνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος· τὰ εἰς ις κύ-
ρια διὰ τοῦ $\delta\omega\varsigma$ κλίνεται, εἴτε ἀρσενικά εἴη εἴτε θη-
λυκά, Ἀδωνις Ἀδώνιδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μέμφιδος·
τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὑπερον ἐροῦμεν. τὸ 21
δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι· εἴρηται. τὸν
Πάριδα καὶ τὸν Πάριν· τῶν εἰς ις αἱ αἰτιατικά
διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς α λήγουσα ἀπὸ τῆς ἐν-
κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ν ἀπὸ τῆς εὐθείας.
ὦ Πάρι· τὰ εἰς ις ὑποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, 31
ὦ Θέτι, ὦ Πάρι.

Λυϊκά. τῷ Πάριδι. τοῖν Παρίδοιν. ὦ Πά-
ριδε.

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἴρηται.
τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμε-
νον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχόμενη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα
τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν
τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας ὡς Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγο-
ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ
καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται, μάντιος, ὄφις. Ἀττικοὶ δὲ 10
μάντιώς καὶ ὄφεώς φασίν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος,
ὡς τὸ

ἄσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὅς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαίοισιν ἦ. 15
τῷ ὄφει, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν
ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλί-
νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χρῆ-
σις τῆς εἰς α αἰτιατικῆς. ὡς ὄφι.

Δυϊκά. τῷ ὄφιε. τοῖν ὄφίοιν. ὡς ὄφιε. 20

Πληθ. οἱ ὄφιες. τῶν ὄφίων. τοῖς ὄφισι.
τοὺς ὄφιας. ὡς ὄφιες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς
ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡς χαρίει
καὶ ὡς χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡς
χαρίει καὶ ὡς χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ δια-
φόργου ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡς
παῖ, ὁ Πηλεὺς ὡς Πηλεῦ, καὶ ὡς χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά-
βως κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ
σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγέρον καὶ τὸν εὐγέρον, εἰ

Καὶ ὦν κ.

Ἐνικά. ὁ θώραξ τοῦ θώρακος: τὰ εἰς αὖ ὑπὲρ
 μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, θώρακος, αὐλακος,
 πίδακος. σεσημειώται τὸ ἄρπαξ ἄρπαγος. τῷ θώρακι
 τὸν θώρακα. ὦ θώραξ: τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν 5
 αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ, ὦ
 Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημειώται τὸ ὦ γύναι καὶ τὸ Ζεῦ
 ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήσαντο τοῦ ξ.

Λυϊκά. τῷ θώρακε. τοῖν θωράκοιν. ὦ θώ-
 ρακε. 10

Πληθ. οἱ θώρακες. τῶν θωράκων. τοῖς θώ-
 ραξιν: αὐταὶ αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ
 τῆς δοτικῆς τῶν ἐνίκων προσλαμβάνουσας πρὸ τοῦ ι τὸ
 σ καὶ συναιρούσης τὸ κσ εἰς ξ καὶ τὸ πσ εἰς ψ, οἷον
 Φοῖνικι Φοῖνιξιν, ὁμοίως Πέλοποι Πέλοπιν, ἢ ἀπὸ τῆς 15
 εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα εἰς διπλοῦν λήγουσα προσ-
 θέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέ-
 λοψ Πέλοπι, Φοῖνιξ Φοῖνιξι. τοὺς θώρακας. ὦ
 θώρακες:

Καὶ ὦν κη.

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ
 τοῦ βουπλήγος: τῶν εἰς ηξ ἄρσενικῶν ὅσα μὲν ἐστὶν
 ἀπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ η κλίνεται, νάρθηκος,
 σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλί-
 νεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλή- 25
 γος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα,
 τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Λυϊκά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγι. τοῖν
 μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ
 βουπλήγι. 30

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν
 μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι,
 τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλή-
 γας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Πληθι οἱ ἡδέες, καὶ ἡδέϊς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδέϊς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδέϊς.

Καὶ ὦν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὧς μόνον
γενῇ τὸ ὕ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὅς κλίνεται, ῥάχνος, βότρου. σεσημειώται τὸ πῆχυν πῆ-
χεος, πέλεκυς πελέκεος καὶ ἔγγελυς ἐγγέλνους. τῷ βό-
τρυνι. τὸν βότρυν. ὦ βότρυ.

Δυϊκά. τῷ βότρυνι. τοῖν βοτρυόιν. ὦ βότρυνι. 10

Πληθι οἱ βότρες. τῶν βοτρυόων. τοῖς βό-
τρυνσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς
ἐς λήγουσα τροπῇ τοῦ ἔ εἰς ἃ ποιῇ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρες βότρυας. ὦ βότρες.

Καὶ ὦν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς οὓς ἀπαθῇ διὰ
τοῦ ὅς κλίνεται, χρόυς χρόός, χρός χοός, πλην τοῦ
πούς καὶ ὁδούς. πούς γὰρ ποδός καὶ ὁδούς ὁδόντος.
τῷ βοῖ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βῶν.

Δυϊκά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθι οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βοοσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Καὶ ὦν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς οὓς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρύσεος χρυσίου χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἔστι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὅς ἀρσενικά
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλῶ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλῶν: τὰ εἰς ὅς ἀρσενικά εἰς ἔ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

τοῦ ἦ. κλίνεται, καμπτήρος, ἐλαττήρος, σεσημειωμένου τοῦ πατέρος, ἀξέρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ, διὰ τοῦ ε κλίνεται, αἰδέρος, δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ σπινθη-
ρος, Ἐλευθῆρος. τῷ λουτήρι. τὸν λουτήρα. ὦ
λουτήρ.

Ανικά. τῷ λουτήρι. τοῖν λουτήροιν. ὦ λουτήρι.

Πληθ. οἱ λουτήρες. τῶν λουτήρων. τοῖς
λουτήρσι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτήρες.

Κανὼν λγ.

Ἐνικά. ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβη-
ρος: τῶν εἰς ἡρ βαρυτόνων ὅσα μὲν μακροῦ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ ε κλίνεται, φράτερος, Πίερος, ὅσα δὲ
βραχεία παραλήγεται, διὰ τοῦ ἦ κλίνεται, Ἴβηρος, ἐρίη-
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ τὴν κλίσειν ἐδέξατο.
τῷ Πίερι. τὸν Πίερα. ὦ Πίερ.

Ανικά. τῷ Πίερι. τοῖν Πιέροιν. ὦ Πίερε.

Πληθ. οἱ Πίερες. τῶν Πιέρων. τοῖς Πιέρ-
σι. τοὺς Πιέρας. ὦ Πιέρες.

Κανὼν λδ.

Ἐνικά. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλωρ τοῦ
κέλωρος: τὰ εἰς ὠρ βαρυτόνα διὰ τοῦ ὠ κλίνεται. ὅσα
δὲ ἔχει τὸ λ, διὰ τοῦ ὦ, Μέντορος, Ἐκτορος, Νέσορος,
κέλωρος, πέλωρος. τῷ Νέσορι. τὸν Νέσορα. ὦ
Νέσορ.

Ανικά. τῷ Νέσορι. τοῖν Νεσόροιν. ὦ Νέ-
σορε.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. τοῖς Νέ-
σορσι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν λε.

Ἐνικά. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς ψ ζα
λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ π κλίνεται, Πέ-
λοπος, Κύκλωπος, λαίλαπος, πλην τοῦ Ἀραβος, Κίνυ-
φος, Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι. τὸν Κύκλωπα. ὦ
Κύκλωψ.

τῷ Μενέλεω· εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσύλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντι-
 ροίχου. τὸν Μενέλεων· εἶπομεν ὡς πᾶσα εὐθεία εἰς
 ὁ λήγουσα, ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ 5
 τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὁ
 Πέρσης τὸν Πέρσην. ὦ Μενέλεως· εἶπομεν ὡς τὰ εἰς
 ὡς. τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ
 αἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω· πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10
 γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῖν
 Μενέλεων· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ
 ὁ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παν-
 τὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὦ Μενέλεω· εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω· καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15
 γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ
 εὐθεία πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φω-
 νῆεν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων.
 τοῖς Μενέλεως· πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ λή-
 γουσα προσθέσει τοῦ ὁ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20
 οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοὺς Μενέλεως·
 καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ.
 τὸ δὲ ὦ ἐξέπεσε διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὦ Μενέλεω·
 εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν
 πληθυντικῶν.

25

Κατ'ὸν κή.

Ἐνικά. ὁ ἄλς τοῦ ἁλός· πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμ-
 φωνα λήγον δια δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρυνς Τι-
 ρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλς, ἔδει ἁλτός. ἀλλ'
 ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἐμελλε ψιλοῦσθαι ἡ 30
 γενικὴ, ὑπεσάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ
 καὶ ἡ γενικὴ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐξ ἑθελυ-
 κὸν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἀρσενικόν, δι' ὅλου κλίνεται. τῷ ἀλί.
τὸν ἄλα. ὦ ἄλες: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυνά. τῷ ἄλε. τοῖν ἄλοϊν. ὦ ἄλε.

Πληθ. οἱ ἄλες. τῶν ἄλῶν. τοῖς ἄλσιν: εἵ- 5
πομέν ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ μακρᾶς, περιττοσυλ-
λάβως πλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενι-
κὴν, προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν
ποιεῖ. τοὺς ἄλας. ὦ ἄλες.

Κανὼν ιθ.

10

Ενικά. ὁ Ἀλκμάν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ᾶν
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾶ, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, ὅτε ἀρσενικόν
ἔστιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ὦ Ἀλκμάν: τὰ
εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη- 15
τικὴν, ὦ λιμήν, ὦ ἄστηρ, πλὴν τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ,
δάερ.

Δυνά. τῷ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμάνοιν. ὦ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμάνων. τοῖς 20
Ἀλκμᾶσιν. τοὺς Ἀλκμᾶνας. ὦ Ἀλκμᾶνες.

Κανὼν κ.

Ενικά. ὁ σωλὴν τοῦ σωλῆνος, ὁ ποιμὴν τοῦ
ποιμένος: τῶν εἰς ῆν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ μ
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ε κλίνεται, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ 25
μ, τὸ η φασάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχένος ἐκλίθη·
αὐχμὴν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέζερον. τῷ σωλῆνι. τὸν σω-
λῆνα. ὦ σωλῆν.

Δυνά. τῷ σωλῆνε. τοῖν σωλῆνοιν. ὦ σω-
λῆνε.

30

Πληθ. οἱ σωλῆνες. τῶν σωλῆνων, τοῖς σω-
λῆσι. τοὺς σωλῆνας. ὦ σωλῆνες.

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Ἕλλην τοῦ Ἑλληνος, ὁ τέρην τοῦ
 τέρενος· τῶν εἰς ἣν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐς μονο-
 γενῇ, τὸ ἥ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασχημα-
 τισμὸν, διὰ τοῦ εἰ κλίνεται, Ἑλληνος, Ἰερηνος· τέρενος 5
 τέρενος δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενος ὅτι τὸ ἄρσεν. τῷ
 Ἑλληνι. τὸν Ἑλληνα. ὦ Ἑλλην· τὰ εἰς ἀμετάβο-
 λον λήγοντα βαρυτόνα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν
 ἰσχύτην, τὸ ος, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενος ἄρσεν, Μα-
 χάονος Μαχᾶον, πλὴν τοῦ ὦ Ἀπολλων, ὦ Πόσειδον. 10

Δυϊκά. τῷ Ἑλληνι. τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνε.

Πληθ. οἱ Ἑλληνες. τῶν Ἑλλήνων. τοῖς Ἑλ-
 λησι. τοὺς Ἑλληνας. ὦ Ἑλληνες.

Κανὼν κβ.

15

Ἐνικά. ὁ δελφίν τοῦ δελφίνος· τὰ εἰς ἣν καὶ
 ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ι καὶ προσθέσει τοῦ ος
 κλίνεται· δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς
 ἀρχαίοις εἰς ις λήγει, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις εἰς ἣν,
 δελφίν, ἄκτιν, ῥίν. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα. ὦ 20
 δελφίν.

Δυϊκά. τῷ δελφῖνι. τοῖν δελφίνοιν. ὦ δελ-
 φῖνε.

Πληθ. οἱ δελφῖνες. τῶν δελφίνων. τοῖς
 δελφῖσι. τοὺς δελφίνας. ὦ δελφίνες. 25

Κανὼν κγ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνος· τὰ εἰς ἣν
 προσθέσει τοῦ ος κλίνεται, μάσυνος, Φόρκυνος. τῷ Φόρ-
 κυνι. τὸν Φόρκυνά. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῷ Φόρκυνι. τοῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνες. τῶν Φορκύνων. τοῖς
 Φόρκυνσι. τοὺς Φόρκυνας. ὦ Φόρκυνες.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν αὐλάκων. ταῖς αὐ-
λαξ. τὰς αὐλακας. ὦ αὐλακες.

Κανὼν ε..

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
ξ λῆγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί- 5
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγγος, Σφίγξ Σφιγγός· σὰρξ δὲ σαρκός καὶ ἄλλξ ἄλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῇ Σφιγγί,
τῇν Σφίγγα. ὦ Σφίγγ. 10

Δυικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὦ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφίγγας. ὦ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος· τὸ δὲ μητρός καὶ Δήμη- 20
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῷ πα-
τρός καὶ ἀνδρός. τῇ μητέρι, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί,
τῇν μητέρα. ὦ μητερ.

Δυικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροιν. ὦ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέροιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπερθεσις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς
α, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὦ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρυόνα. ὦ κοιτών, ὦ Σαρπηδών, ὦ ἀλεκτρυών.

Δυϊκά. τῷ κοιτῶνε, τῷ Σαρπηδόνε, τῷ ἀλεκτρυόνε. τοῖν κοιτῶνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρυόνοιν. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, 5 ὦ ἀλεκτρυόνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρυόνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρυόνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρυόσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς 10 Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρυόνας. ὦ κοιτῶνες, ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρυόνες.

Κανὼν κς.

Ἐνικά. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ Ποσειδῶν 15 τοῦ Ποσειδῶντος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶντος: τὰ εἰς ὧν περισπώμεν'α διὰ τοῦ ντ' κλίνεται, Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶντος. σεσημειῶται τὸ Ποσειδῶν. τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὧς λήξαντα, Τυφῶς καὶ τῶς, οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ 20 Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Ποσειδῶν, ὦ ταῶν.

Δυϊκά. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τοῖν Ξενοφῶντοιν, τοῖν Ποσειδῶνοιν, 25 τοῖν ταῶνοιν. ὦ Ξενοφῶντι, ὦ Ποσειδῶνι, ὦ ταῶνι.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφῶντων, τῶν Ποσειδῶνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, 30 τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

Καὶ ὦν κ.

Ἐνικά. ὁ θῶραξ τοῦ θῶρακος· τὰ εἰς αὖ ἐπὶ
 μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, θῶρακος, αὐλακος,
 πίδακος. σεσημείωται τὸ ἄρπαξ ἄρπαγος. τῷ θῶρακι
 τὸν θῶρακα. ὦ θῶραξ· τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν
 αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ, ὦ
 Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημείωται τὸ ὦ γυναι καὶ τὸ Ζεῦ
 ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήσαντο τοῦ ξ.

Λυϊκά. τῷ θῶρακε. τοῖν θῶρακοιν. ὦ θῶ-
 ρακε.

Πληθ. οἱ θῶρακες. τῶν θῶρακων. τοῖς θῶ-
 ραξιν· αὐταὶ αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ
 τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν προσλαμβάνουσής προ τοῦ ἰ τὸ
 σ καὶ συναιρούσης τὸ κσ εἰς ξ καὶ τὸ πσ εἰς ψ, οἷον
 Φοῖνικι Φοῖνιξιν, ὁμοίως Πέλοποι Πέλοψιν, ἢ ἀπὸ τῆς
 εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεία εἰς διπλοῦν λήγουσα προσ-
 θέσει τοῦ ἰ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέ-
 λοψ Πέλοψι, Φοῖνιξ Φοῖνιξι. τοὺς θῶρακας. ὦ
 θῶρακες.

Καὶ ὦν κη.

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ
 τοῦ βουπλήγος· τῶν εἰς ηξ ἄρσενικῶν ὅσα μὲν ἐξιν
 ἀπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ η κλίνεται, νάρθηκος,
 σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλί-
 νεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλή-
 γος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα,
 τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Λυϊκά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγι. τοῖν
 μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ
 βουπλήγε.

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν
 μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι,
 τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλή-
 γας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Κανὼν κθ.

Ἐνικά. ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὀμήλιξ τοῦ ὀμήλικος. τὰ εἰς ἄρσενικά, εἰ μὲν ἀπλᾶ εἴη, διὰ τοῦ κ κλίνεται, γοίγος, πέρδικος (σεσημειώται τὸ τέττιγος), τὰ δὲ σύνθετα ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, καλλιτριγος, ὀμήλικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Ἀνικά. τῷ πέρδικε. τοῖν περδίκοιν. ὦ πέρδικε.

Πληθ. οἱ πέρδικες. τῶν περδίκων. τοῖσι πέρδιξι. τοὺς πέρδικας. ὦ πέρδικες.

Κανὼν λ.

Ἐνικά. ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος, ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος· ὅσα τῶν εἰς υῤῥήσει μακρᾶ παρλήγεται, διὰ τοῦ κ κλίνεται, κήρυκος, δοίδυκος, καὶ ὅσα διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται ὧν τὸ ἐν τῆς πρώτης ἐλ. συζυγίας τῶν βαρυτόνων, Βέβρυκος, ἄμπνυκος. τῷ δοίδυκι. τὸν δοίδυκα. ὦ δοῖδυξ.

Ἀνικά. τῷ δοίδυκε. τοῖν δοιδύκοιν. ὦ δοίδυκε.

Πληθ. οἱ δοίδυκες. τῶν δοιδύκων. τοῖς δοίδυξι. τοὺς δοίδυκας. ὦ δοίδυκες.

Κανὼν λα.

Ἐνικά. ὁ βῶξ τοῦ βωκός· τὰ εἰς ὦξ ἀπλᾶ διὰ τοῦ κ κλίνεται, βωκός, πτωκός, πλήν τοῦ ῥωγός. ῥῶξ ἢ ἐστὶν εἶδος φαλαγγίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σαφυλῆς ῥάξ κλίνεται θηλυκῶς. τῷ βωκί. τὸν βωκα. ὦ βῶξ.

Ἀνικά. τῷ βῶκε. τοῖν βωκοῖν. ὦ βῶκε.

Πληθ. οἱ βῶκες. τῶν βωκῶν. τοῖς βωξι. τοὺς βῶκας. ὦ βῶκες.

Κανὼν λβ.

Ἐνικά. ὁ λουτήρ τοῦ λουτήρος, ὁ αἰθήρ τῆς αἰθέρος· τῶν εἰς ῆρ ὀξύτων ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ, διὰ

κορα, πείδω πείδω πέποιθα. ἀλλὰ κἄν ὁ ἐνεσῶς τῇ
αἰ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέδους εἰς
ῆ, χαίνω κέχνη, φαίνω πέφνη. τέτυπας. τέτυπε.

Λυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
πασιν· εἴρηται.

Ἑπερσυντέλικος.

Ἑνικά. ἐτετύφειν· πῶς παρακείμενος τρέπων τὸ
αἰ εἰς ἐν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
τοῦ εἰ· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχην, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις· πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ν λῆγον
μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ' κλιτικόν, τροπῇ
τοῦ ν εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
διὰ τὸ ἐποιοῦν ἐποίεις καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατάτικους· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσουν ἐχρύσοις οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοις καὶ τὰ δύο οο
εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ οὐ
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ' κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγον καὶ
τὰ ὅμοια. ἐτετύφει· εἴρηται.

25

Λυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
τύφεισαν· τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ἡ
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σαν ποιεῖ τὸ
τρίτον, ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

Δυϊκά. τῷ Κύκλωπε. τοῖν Κυκλώποιν. ὃ
Κύκλωπε.

Πληθ. αἱ Κύκλωπες. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωσι. τοὺς Κύκλωπας. ὧ Κύκλωπες.

τέλος τῶν ἀρσενικῶν κανόνων.

6

ΠΕΡΙ ΘΗΑΤΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ἐνικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς
Μούσης, τῆς μαίας, τῆς σφαίρας· τῶν εἰς $\bar{\alpha}$
βαρυτόνων θηλυκῶν ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ μετὰ 10
τοῦ $\bar{\rho}$, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδείας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ
εἰς η , δίψα δίψης, ἄελλα ἀέλλης. τὸ γὰρ Λήδας, Φι-
λομήλας, Ἀνδρομέδας Ἀωριάς, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῇ Μούσῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ σφαίρᾳ· εἵπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν· εἵπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικὴ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μετὰ τῶν ἀντὶφωνηέντων 20
εἰς $\bar{\nu}$ λήγει. ὧ Μοῦσα, ὧ μαῖα, ὧ σφαῖραι τὰ εἰς
 $\bar{\alpha}$ καὶ η θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ Μούσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα·
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς η λήγουσα τροπῇ τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$
τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ τῷ Πέρσᾳ· 25
εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊκόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαῖαιν, ταῖν σφαῖραιν·
εἵπομεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὧ Μούσαι, ὧ μαῖαι, ὧ σφαῖραι· εἰρηται-
τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητική.

Πληθ. αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι·
τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαϊῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα
 γενική πληθυντικῶν εἰς ὧν λήγει ἐπὶ παντός γένους.
 ταῖς Μούσαις, ταῖς μαίαις, ταῖς σφαίραις:
 πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἡ λήγουσα προσθέσει
 τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖται Αἰ- 6
 νείαις. τὰς Μούσας, τὰς μαίας, τὰς σφαίρας:
 πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ
 ἰ εἰς ὁ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαί καλᾶς. ὦ Μοῦ-
 σαι, ὦ μαῖαι, ὦ σφαῖραι.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἡ λήγοντα
 θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν
 τὸ γυναικὸς ἀπὸ τοῦ γίναϊς κεκλισθαι φαιμέν. τῇ τι-
 μῇ, τὴν τιμῇ. ὦ τιμῇ.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. 16

Πληθ. αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς.
 τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά, ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφοῦς: τὰ εἰς ὦ
 λήγοντα θηλυκὰ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειῶ Κλειοῦς, 21
 Ἐρατῶ Ἐρατοῦς, ἡ τις συνηρημένη ἐξίν: ἀπὸ γοῦν τῆς
 Σαπφῶς γίνεται κατὰ συναιρέσιν Σαπφοῦς. τῇ Σαπ-
 φῶϊ καὶ τῇ Σαπφοῖ. τὴν Σαπφῶα καὶ τὴν Σαπ-
 φῶ. ὦ Σαπφοῖ: αὕτη συναιρεθεῖσα οὐκέτι εἶασε τὰς
 ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ 21
 πρὸς αὐτὴν πεισας ἔκλινε, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνι-
 κῶν. ἐξίν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἱ τῆς χρήσεως οὐ-
 τως ἐχούσης.

Λητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν 21
 ὡμορῶνθησε τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ-
 ὧν καὶ συνέστηκε. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεία δυϊ-
 κῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικὴν. ὦ Σαπ-

φω: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή,
καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. αἱ Σαπφοί: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ᾧ
λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδε-
τέρων, τῶν Σαπφῶν: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ᾧ
λήγει ἐπὶ παντός γένους. τὰς Σαπφοῖς, τὰς Σαπ-
φούς: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα τροπῇ
τοῦ οἱ εἰς οὖς ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν. ᾧ Σαπφοί: ὡς
ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν δ.

10

Ἐνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγών· τῆς
τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνος: τῶν
εἰς ᾧ θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ὀ κλίνεται,
τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾠ· ὀξύτονα
μὲν τρυγόνος, ἀηδόνης, βαρύτονα δὲ τρήρωνος, μήκω-
νος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημειώται τὸ Ἀνθηδό-
νος, Ὀλοσσόνο·ς. τῇ τρήρωνι. τὴν τρήρωνα. ᾧ
τρήρων.

Δυϊκά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρή-
ρωνε.

20

Πληθ. αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. τὰς
τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ αὐλαξ τῆς αὐλακος: τὰ εἰς ᾧ θη-
λυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, δίπλα-
κος, αὐλακος, πήληκος. σεσημειώται τὸ λάταγος καὶ
μάστιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτι
ἔτρεψε τὸ ἡ εἰς ε· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέ-
ποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὐ-
λακι. τὴν αὐλακα. ᾧ αὐλαξ.

30

Δυϊκά. τὰ αὐλακε. ταῖν αὐλάκοιν. ᾧ αὐ-
λακε.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν αὐλάκων. ταῖς αὐ-
λαξί. τὰς αὐλακας. ὧ αὐλακες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός· πᾶν ὄνομα εἰς
ξ λήγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί-
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγγος, Σφίγξ Σφιγγός· σὰρξ δὲ σαρκός καὶ ἄλξ ἄλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῇ Σφιγγί.
τὴν Σφιγγα. ὧ Σφίγξ. 10

Αὐικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὧ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί· πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφιγγας. ὧ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρας, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός· τὰ εἰς ἡρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος· τὸ δὲ μητρός καὶ Δημη- 20
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῷ πα-
τρός καὶ ἀνδρός. τῇ μητέρι, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί,
τὴν μητέρα. ὧ μήτερ.

Αὐικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροιν. ὧ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν· ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπερθεσις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς
α, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὧ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος· καθόλου τὰ
εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα. ὦ λαμπάς.

Αὐτικά. τὰ λαμπάδε. ταῖν λαμπάδοιν. ὦ λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς 5 λαμπάσι. τὰς λαμπάδας. ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῇ διὰ τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὦ φιλό- 10 της: εἵπομέν ὥς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Αὐτικά. τὰ φιλότητε. ταῖν φιλοτήτοιν. ὦ φιλότητε. 15

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησι. τὰς φιλότητας. ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ἡ μῆνις τῆς μήνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς 20 θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα εἰς νις μακρὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνεται, ὄνωνις ὀνώνιδος, νεᾶνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλην τοῦ ἕβρις καὶ ἄγνρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιήται, δραπέτιδος, τοξότι- 25 δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνιδα καὶ μῆνιν. ὦ μῆνι: εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Αὐτικά. τὰ μῆνιδε. ταῖν μηνίδοιν. ὦ μῆνιδε. 30

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισι. τὰς μῆνιδας. ὦ μῆνιδες.

Καὶ ὡς α.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς ὤς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύντονα διὰ τοῦ ὅς κλίνεται, χέλυος, πίτυος· σεσημειῶται τὸ κόρυθος καὶ κόμνυθος· τῶν δὲ ὀξύτόνων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ ὕ δια ταῦδος κλίνεται, χλαμύδος, κροκύδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ ὕ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, ὀξύς, Ἐρινός. τῇ χλαμύδε. τὴν χλαμύδα. ὦ χλαμύ.

Δυϊκά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιν. ὦ χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. ὦ χλαμύδες.

Καὶ ὡς β.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔως, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς ὡς θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσὶν, ἡὼς καὶ αἰδώς, ὅπερ ὁμοίως ἐκλίθη, τοῖς εἰς ὦ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ βαρύντονα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ὅς κλίνεται, τῆς Κέω, τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλως παῖσμα νεωτερικόν. κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ Ἀττικοῖς. τὸ Κῶς μόνον περισπᾶσθὲν ὁμοίως τοῖς βαρυντόνοις ἐκλίθη, τῇ αἰδοῖ, τῇ ἔω, τῇ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων, τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται μετὰ τοῦ ὕ, εὐρέθη δὲ καὶ δίχα τοῦ ὕ, τὴν ἔω, τὴν Κῶ. ὦ αἰδοῖ, ὦ ἔως, ὦ Κῶς.

Δυϊκά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖν, ταῖν ἔων, ταῖν Κῶν. ὦ αἰδώ, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔω, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδαῖς, ταῖς ἔως, ταῖς Κῶς. τὰς αἰδούς, τὰς ἔως, τὰς Κῶς. ὦ αἰδοί, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῷ παρ-
 σχηματισμένον τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὁποίας
 ἂν ποτε εἴη καταλήξεως, καλὸς καλοῦ - καλὸν καλοῦ,
 εὐγενής εὐγενοῦς - τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
 χέος - τὸ ταχύ τοῦ ταχέος, σώφρων σώφρονος - τὸ
 σώφρον τοῦ σώφρονος, λιπόπατρις λιποπάτριδος - τὸ
 λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
 νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
 γοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συζέλλει τὸ ᾧ καὶ τῷ
 μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
 τος, δῶμα δώματος. τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κᾶρα, λίπα, ἄλειφα ἀποχο- 15
 πᾶς πεπόνθασιν ἀπὸ τοῦ κάρανον, λιπαρόν, ἄλειφας.
 τὰ δὲ τῶν φοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι,
 τὸ βῆμα. ὦ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἡ αὐτὴ ἐστὶν
 ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ.

Ἀνικά. τῷ βήματε. τοῖν βημάτοιιν. ὦ βή- 20
 ματε.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεΐα πληθυντικὴ
 τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δὲ πον εἰς ἡ εὐρεθεΐη λή-
 γουσα, κατὰ συναίρεσιν ἐστὶ, τὰ βέλεα τὰ βέλη. τῶν βη-
 μάτων, τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα. 25

Κανὼν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἡ οὐδέ-
 τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται. τὸ σίνγηι καὶ τὸ πέπερι
 οὐκ Ἑλληνικά: διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται.
 τῷ μέλιτι. τὸ μέλι. ὦ μέλι. 30

Ἀνικά. τῷ μέλιτε. τοῖν μελίτοιιν. τῷ μέλιτε.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
 λισι. τὰ μέλιτα. ὦ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ πῶ-
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος: τὰ εἰς ὃ οὐδέτερά
 εἶ μὲν μακρὰ παραλήγοντο, διὰ τοῦ ε κλίνεται, πῶεος,
 ἄξεος, εἰ δὲ βραχεῖα, διὰ τοῦ ὅ, γόνυος, καὶ ἐν ὑπερ-
 θέσει τοῦ ὅ γίνεται γοννός, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμοίως
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθείας,
 τὸ γόνυας καὶ τὸ δόρυας· ἔχουσι δὲ τὰς γενικάς εἰς τος,
 τοῦ γόνυατος καὶ δόρυατος, ἀκολουθῶς τοῖς εἰς ὡς οὐδε-
 τέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῶ πῶεἰ. τὸ πῶϋ, ὦ πῶϋ.

Δυϊκά. τῶ πῶεε. τοῖν πῶεοιν. ὦ πῶεε.

Πληθ. τὰ πῶεα. τῶν πῶέων. τοῖς πῶεσι.
 τὰ πῶεα. ὦ πῶεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ὃν οὐδέ-
 τερα εἰς ὃν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρον, ξύλου, ἀρότρου.
 τῶ ξύλω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιτρο-
 χου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρση, Μῆδεια Μη-
 δείας Μηδεία· καλός δὲ καλοῦ καλῶ διὰ μείζονος ἀν-
 τισοίχου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Δυϊκά. τῶ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις.
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἥπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κέαρ τοῦ
 κέαρως, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς ἀρ οὐ-
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὀνείατος: τῶν δὲ δισυλλάβων
 τὰ μὲν φύσει μακρὰ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνε-
 ται, τὰ δὲ βραχεῖα διὰ τοῦ ρος, ἥπατος, οὔθατος, ἔα-

κορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνεσὼς τῇ
αὖ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
ῆ, χαίνω κέχηνα, φαίνω πέφνηνα. τέτυπας. τέτυπε.

Λυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
πασιν· εἴρηται.

Ἑπαιρητικὸς.

Ἑνικά. ἐτετύφειν· πῶς παρακείμενος τρέπων τὸ
αὖ εἰς ἐν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
τοῦ ε· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχειν, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις· πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ῆ λῆγον
μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ
τοῦ ῆ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακρᾶς”
διὰ τὸ ἐποιοῦν ἐποίεις καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατάτικούς· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσουν ἐχρύσοις οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοις καὶ τὰ δύο οὐ
εἰς τὴν ῆ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ ὡ
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
τὰ ὁμοία. ἐτετύφει· εἴρηται. 25

Λυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
τύφεισαν· τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ῆ
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σάν ποιεῖ τὸ
τρίτον, ἐγνων ἐγνωμεν ἐγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς ἃ δισυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενική ἠνάγκαζο ὑπὸ τῆς μακρᾶς παροξύνεσθαι. σεσημειώται τὸ θύγατρα καὶ γυναῖκα. αἱ μέντοι εἰς ἃ αἰτιατικά δισυλλαβοὶ μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα, τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικά εἰς ὃν λήγουσαι περισπῶνται, κλείν, λίν, μῶν, σῦν, ῥῶν, θεῶν.

περὶ τόνου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, Αἴας Αἴαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλός καλέ, εὐγενής εὐγενές, Λεωῖδης Λεωῖδες, ποιητής ποιητά. σεσημειώται τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, πῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κύρια σύνθετα, Διομήδες, Ἀρισόφανες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσχηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηκες, κακὸν ἦτες. παρὰ λόγους γὰρ ἐβαρύνθη τὸ αὐταρκές, αὐθαδές, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧς παροξύτονα εἰς ἔρ ἔχοντα τὴν κλητικὴν, Δημήτερ, θύγατερ, εἵνατερ. καὶ τὰ εἰς ὧν σύνθετα, ὅταν εἰς ὄν, εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαιῖλεον, κακὸ δαίμον· δαΐφρον δὲ καὶ περίφρον παροξύτόνως· παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημειώται τὸ ὦ Λακεδαιμόν καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερισπώμενα.

περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς ὃν λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν ὁμότοτος ἐστὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς ἃ ληγούσῃ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε· πόδες δὲ καὶ βέλεα. ἡ δὲ εἰς ἃ καὶ εἰς ὡ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν ἔχη συλ-

λα-

ἀμεταβόλω, εἰς ᾧ αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἑπλακόν, τρέπω ἑτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διφορεῖται ἡ παραλήγουσα, πῇ μὲν συζελλομένη, ληκῶ ἑλακόν, πῇ δὲ ἡ αὐτὴ μένουσα, χραισμῶ ἑχραισμον, ὀλισθῶ ὤλισθον. ἑτυπεῖς. ἑτυπε.

Αὐτιά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἑτυπον.

Μέλλον πρώτος.

Ἑνικά. τύψω: πᾶς μέλλον ἐνεργητικὸς εἰς ὦ λήγει καὶ συνάρχεται τῷ ἐνεῶντι, πλην τοῦ τρέφω θρέψω 10 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ περιττεῖ, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων τῷ ψ, λείβω λείψω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ ξ, λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῷ σ, πείθω πείσω, ἡ 15 τετάρτη τῷ σ ἢ ξ, ὀρύξω, φράσω· διφορεῖται γάρ· ἡ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου, σπείρω σπερῶ, ψάλλω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὸ σ, ἱππεύσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπωμένων αἰεὶ μὲν εἰς ὦ λήχουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20 πρώτη τῷ ἦ ἢ τῷ ε, νοήσω, τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ ἦ ἢ τῷ α, βοήσω, ἑάσω, ἡ τρίτη τῷ ὦ ἢ τῷ ο, γυνψῶσω, ἄρῶσω. τύψεις. τύψει.

Αὐτιά. τύπετον. τύπετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύπουσι.

25

Μέλλον δεύτερος.

Ἑνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν ὄν εἰς ὦ μεταβαλὼν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπωμένον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 30 τυπεῖς. τυπεῖ.

Αὐτιά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

μονόγενεις, περισπῶνται, Μουσῶν, ἀελλῶν, πλὴν τοῦ ἀφίων, εἰ δὲ παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσαι δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίῳ καὶ Ῥόδια Ῥοδίῳ. συμβεβαρύνονται τῷ ἀρσενικῷ, ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ' ἀμφοῖν· ὀμβίως δούλων, φίλων· ταχεῖαι μέντοι ταχεῶν· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ, μελειῶν καὶ μελάνων, μακαιῶν καὶ μακάρων. εἴποι τις ἂν πῶς οἱ πόρνοι τῶν πόρνων βαρυτόνως, τὸ δὲ θηλυκὸν πόρνοι πορνῶν περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ οὐχ εἷς ὁ τόνος. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὀχθῶν, κορῶν. φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπᾶσθαι· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν παρωνύμως ἐσχημάτιζαι. Αἱ μέντοι εἰς εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνουσι τὰς γενικάς, καὶ ὁμοφώνως τοῖς εἰς αἱ ἀρσενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δαναῖδαι τῶν Δαναΐδων περισπωμένως, αἱ Ἡλιάδες δὲ καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ τῶν Ἡλιαδῶν βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εὐθεΐαι συνηρημέναι ὅταν ἔχωσι τὰς γενικάς συναιρεθείσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν, Δημοσθενῶν. τὸ δυσώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ τριήρων φασὶ τινες Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν. αἱ ὑπολοίποι πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν. τὸ πόλεων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν πρὸ μιᾶς ὀφείλει ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δὲ φησιν αὐτὰ παρὰ Ἀττικοῖς προπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς α. οὐδέτερα τριγενῆ μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντονοῦνται, φίλων, κούφων, ὁσίων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, πτερά πτερῶν, ξυρά ξυρῶν, ὄσα ὄσων, ὡτα ὠτων, φῶτα φῶτων, γοῦνα γούνων, δοῦρα δούρων. ἐπὶ τοῦ τειχέων, βελίων ἢ μα-

μὲν τροπομένου τοῦ μαι εἰς ται ἀπὸ τοῦ τέτυμαι εἶ-
 ναι τὸ τρίτον τέτυται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγείται
 καὶ δασεῖα δασέων, εἰς τὸ ἀντίσυχόν τοῦ τ μεταβέβλη-
 ται τὸ μ.

Λυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 6

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε· εἵπομεν ὡς ἀπὸ
 τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε· εἰ δὲ ψιλῶ πα-
 ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἄσυνταξίαν·
 τετυμμένοι εἰσὶ· πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ ιο
 τοῦ τ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δεξασθαι
 πρὸ τοῦ τ τὸ ν οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
 διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσὶ ῥήματος ἀναπληροῖ ἡ-
 χοῖσις. καὶ Ἰακῶς τετύφαται· πᾶν τρίτον ἐνικόν,
 ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ ιβ
 προσθήκῃ τοῦ α ποιοῦσιν Ἰωνες τρίτον πληθυντικόν,
 νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέχεται· εἰ μέντοι εἴη
 τὸ κοινὸν διὰ τοῦ στ ἀπὸ βαρυτάνων, τότε τὸ Ἰωνικὸν
 ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικόν σύμφωνον τοῦ
 μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέ- 29
 φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρὰ πα-
 ραληγόμενοι ταύτην συζέλλουσι. πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν
 ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποιέαται.

Ἐπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμεν· πᾶς παθητικὸς παρακείμε 25
 νος τροπῇ τῆς μαι εἰς μην ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχοῖτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐ δεῖ προσθήκης, λέ-
 λεγμαι ἐλελέγμην, ἐφθαρμαι ἐφθάρμην· ἐτέτυψο.
 ἐτέτυπτο. 30

Λυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτετύ-
 φθηκ.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετυμμί-

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἑνεώς.

Ενικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ῥήμασιν ἐνεστώτων ἐνεργητικῶν δύο εἰσὶ καταλήξεις, ἥ τε εἰς ᾧ καὶ παράγωγος ἡ εἰς μι· εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς ᾧ ῥημάτων ὕψτερον καὶ περὶ τῶν εἰς μι διαληψόμεθα. πᾶν τοῖνυν ῥῆμα εἰς ᾧ λῆγον βαρύνεται, λέγω, φέρω· ὅσα δὲ περιεσπᾶσθαι, ταῦτα ἀπὸ βαρυτόνων συνηρέθη, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ὀριστικὸν εἰς ᾧ λῆγον ἀμοιβῇ τοῦ ᾧ εἰς εἰς τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπτεις· τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται τὴν γραφὴν, ποιέεις ποιεῖς, βοάεις βοᾷς (τὸ γὰρ ἔ καὶ ἔ εἰς ᾧ κινᾶται, ὅλον τὰ ἐμά τὰμά), χρυσόεις χρυσοῖς· καὶ ἔδει μὲν χρυσούς (τὸ γὰρ ὁ καὶ ἔ εἰς τὴν ἔ δίφθογγον κινᾶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς ᾧ ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον ἔχει τὴν μετὰ τοῦ ἔ, ἐπεκράτησεν ἡ οἱ δίφθογγος ἐκθλιβέντος τοῦ ὕ. τύπτει: πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς ᾧ λῆγον ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ποιεῖ, ἔλεγες ἔλεγε· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορίστου ὕψτερον ἑροῦμεν.

Ανικά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητοῦμεν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία αὐτῶν ἐστὶ τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ

ἕτερον πῶς τὸ δυνάτεον καὶ τὰ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον
 ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ὅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον
 τῶν πληθυντικῶν τὸ μ' ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλα-
 βῆς, ἀπαλείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυνικῶν καὶ
 λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ 5
 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τούτων
 φημέν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς
 σι ἢ εἰς ται λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα
 τῶν δυνικῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ
 παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται, 10
 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυνικῶν ἐκ τοῦ δευτέ-
 ρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς τον, ποιεῖτε
 ποιῆτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευ-
 τέρῳ, ἐπεὶ εἰς σι λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πλη-
 15 θυντικῶν τὰ τύπτουσι.

Πληθυντικά. τύπτουμεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλ-
 1 ὄντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν με-
 2 τοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς τος, πρό τε τοῦ ν λαμβανο-
 3 μένου τοῦ με τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν
 4 γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξοντος λέξον λέξον 20
 5 μεν, ποιοῦντος παιοῦν ποιοῦμεν. ἃ δὲ κανὼν ἐν ταῖς
 6 εἰς μι μάλισα χρεώδης ἡμῖν ὀφθήσεται, τιθέντος τί-
 7 δεμεν, διδάντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς μὲν πλη-
 8 θυντικά τροπῇ τῆς μὲν εἰς τε τὸ δεύτερον πρόσωπον
 9 ποιοῦσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25
 10 σ λήγει ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερσυντελί-
 11 κων, ἀορίζου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι
 12 δὲ ὅτε οὐκ εἰς σ ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατα-
 13 τικοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίζου δευτέρου. τύπτουσιν:
 14 ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμόφωνόν ἐστι τὸ τρίτον τῶν 30
 15 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ιδίῳ μετο-
 16 χῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, τοῖς τύπ-
 17 τουσιν - τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖσι - τί-

ποιεῖ, τύπτων· τύπτοτος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μι ἀλλ' εἰς ἡν τρέπεται, δοθεῖς δοθέντος δοθείην, εἰς εἰςάντος εἰσείην. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μι λήγον τροπῇ τῆς δ μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς ἡν ἔχουσι τὰ τρίτον· οὐχ ὁμοφωνεῖ γὰρ τῷ δευτέρῳ ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι τὰ τρίτον τῶν 10 κληθντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μι εὐκτικά τροπῇ τῆς μι εἰς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν. τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγανε τροπῇ τῆς μὲν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικά τὴν παραλήγουσιν τρέπει, 15 τύπτοιεν: τὰ εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διφυθόγγω παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιούσιν, λέγοιμεν λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονοφυθόγγω, εἰς σαν, δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὥς δὲ γίνε- 20 ται κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν (Ὅμηρος·

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
τότε καὶ τὸ τρίτον
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίκου.

Ενικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὀξύτονος ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ἡν. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30 εἴρηται.

Μέσον παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίκου.

Ενικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Ανικά. ἔαχ τετυψώμεθον - τετύψησθον - τετύψησθον.

Πληθ. ἔαν τετυψώμεθα - τετύψησθε - τετύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

6

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
χρόνου ἐπιστώτος καὶ παθητικοῦ.

Ενικά. τύπτων: πᾶν ῥήμα ὀριστικὸν εἰς ὦ λήγον προσθέσει τοῦ ὦ ποιεῖ τὴν μετοχὴν, λέγω λέγων, τίπτω τίπτων, τύπω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα μετοχή δια τοῦ ὦτ κλινομένη, τρέπρουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ᾱ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακροῦν ποιεῖσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος θάσα, ζευγνύντος ζευγνῦσα. τύπτον: πᾶσα μετοχή δια τοῦ ὦτ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶντος - τὸ βοῶν.

Ανικά. τύπτοντε: πᾶσα δοτική ἐνικῶν εἰς ἰ ἀφανοῦμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἑ τὸ θυκὸν ποιεῖ, Αἶαντι Αἶαντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20 πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ᾱ τὸ θυκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσᾳ. οὕτω τῇ τυπτόσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία θυκῶν εἰς ἑ λήγουσα προσθέσει τῷ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25 ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐθεία θυκῶν εἰς ᾱ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖᾳ - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσαι λέγουσαι. τήπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον εἰς ᾱ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τείχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο-30 νη ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ενικά. τετυφώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ψαιτο τύψαιω. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου
γέγονε τροπῇ τοῦ μην εἰς το.

Λυϊκά. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον. τυπτοί-
σθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 5
τὸ μ̄ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα-
τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. τύπτοισθε: εἴρηται ὥς πᾶν
τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ τ̄ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς θε-δεύτερον πληθυντικὸν ποιεῖ. κἂν μὲν καθα-
ρμένοι τὸ τ̄, καὶ σ̄ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- 10
γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιντο: εἴρηται ὥς
πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ̄ κλιτικόν, πρὸ του τ̄ δε-
χόμενον τὸ ν̄ τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ-
λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

15

Ἑνικά. τετυμμένος εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει
τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κα-
νόνι τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλήμην, δέδημαι δε-
δήμην. ὅτε δὲ ἐτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ̄ παραλήγεται,
τότε διὰ τὸ ἀσυστατεῖν τὸ εὐκτικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20
ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος
εἶης - εἶη.

Λυϊκά. τετυμμένω εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Ἀορίστου πρώτου.

25

Ἑνικά. τυφθείην: εἶπομεν ὥς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ-
τονος εἰς σ̄ λήγουσα διὰ τοῦ ντ̄ κλινομένη, τὸ τέλος
τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἦν καὶ τὸ ἱ̄ πρὸ τοῦ ἦν δε-
χόμενη, τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν-
τες τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη. 30

Λυϊκά. τυφθείητον. τυφθειήτην.

Πληθ. τυφθείημεν. τυφθειήτε. τυφθείη-
σαν.

ναί καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες
τὸ ἀπαρέμφατον ποιῶσιν, ἐτύφθη τυφθῆναι, ἐτύπη
τυπήναι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντὸς προστακτικῆ τὸ πρῶτον πρόσωπον 5
ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρός-
ωπον τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἢ δὲ πρόσταξις
πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπάτασις· πῶς οὖν δυνατόν
ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαίνεσθαι τίνα
καὶ πρὸς ἕτερον ποιῆσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀπο-
βάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτυπτε τύπτε, ἐποίει ποίει, 15
ἐβόα βόα, ἐχρῆσον χρῆσον. τυπτέτω: πᾶν δευτέρον
προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆν λῆγον, πλὴν τῶν
εἰς θι, προσθέσει τοῦ τω τρίτον γίνεται, λέγε λεγέτω,
ποίει ποιεῖτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων: τὰ μὲν δευτέ- 20
ρον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν
τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου
δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ
ὁ εἰς ῶ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖτον ποιείτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν; ἀμφω 25
τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται·
τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ῶ εἰς ἔ δεύ-
τερον πληθυντικὸν γίνεται, λεγέτω λέγετε, τετυφέτω
τετύφετε, προσθέσει δὲ τῆς σάν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυ-
πτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν. 30

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἑνικά. τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀρισι-
κοῦ παρακειμένου δευτέρον ἐστὶ προστακτικόν, τέτυφεν

ποιεῖ, τύπτων· τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὀξύτατος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μὲ ἀλλ' εἰς ἡν τρέπεται, δοθεῖς δοθέντος δοθείην, εἰς εἰς τος εἰσίν. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μὲ λήγον τροπῇ τῆς 5, μὲ εἰς σ τὸ δεύτερον πακί, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυνικά. τύπτοντον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυνικά τῶν εὐκτικῶν εἰς ἡν ἔχουσι τὰ τρίτον· οὐκ ὁμοφωνεῖ γὰρ τῷ δευτέρῳ ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι τὰ τρίτον τῶν 10 πληθυντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτομεν: τὰ εἰς μὲ εὐκτικά τροπῇ τῆς μὲ εἰς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν, τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μὲν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικά τὴν παραλήγουσαν τρέπει, 15 τύπτοισιν: τὰ εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διφθογγῶ παραλήγοντο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιούσι, λέγοιμεν λέγοισιν, τύψαιμεν τύψαισιν· εἰ δὲ μονοφθογγῶ, εἰς σαι, δαρείημεν δαρείησιν καὶ δοίημεν δοίησιν. ὥς δὲ γίνε- 20 ται κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν (Ὅμηρος·

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
τότε καὶ τὸ τρίτον
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ υπερσυντελλίκου.

Ενικά. τετύφοιμι: ἡ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὀξύτατος ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ἡν. τετύφοις. τετύφαι.

Δυνικά. τετύφοιτον. τετυφροίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοισιν: 30 εἴρηται.

Μέσον παρακειμένου καὶ υπερσυντελλίκου.

Ενικά. τετύφοιμι. τετύφοις. τετύφαι.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἡνωτῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πα-
θητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτα-
σιν αὐστεῖλαν προστακτικὴν γίνεται, ἐποίου ποιοῦ, 5
ἐβόω βοῶ, ἐχρύσου χρυσοῦ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῷ
τρίτῳ ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῷ εἰς θῷ παθητικὰ γί-
νεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λεγέτω λεγέσθω. ἐν δὲ λόγῳ
πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν πα-
θητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ᾧ προστακτικὸν γί- 10
νεται τρίτον, τυπτεσθε τυπτέσθω, τέτυφθε τετύφθω,
ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψασθε τυψά-
σθω, ἐτύπεσθε τυπέσθω.

Ανικά. τύπτεσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευ-
τέρου τῶν πληθυντικῶν. 15.

Πληθ. τυπτεσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν
τροπῇ τοῦ ᾧ εἰς εἰ. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου
τῶν ἐνικῶν προσθέσει τοῦ σάν.

Παρακειμένῳ καὶ ὑπερσυντελείῳ.

Ἑνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερ- 20
συντελείου συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὴν γίνεται,
ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ
τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶ-
ναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγονέναι.

Ανικά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Αορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τύφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος
διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν,
διδούς δίδοθι, ἰσάς ἰσαθι. οὕτως οὖν τυφθεῖς τύφθηθι 30
ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆς ἐπαλληλίας
τῶν δασέων τύφθητί φαμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω:

τὰ εἰς $\overline{\theta\iota}$ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ $\overline{\lambda\iota}$ εἰς $\overline{\tau\omega}$ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδοθι διδότω, ἱσάθι ἱσάτω.

Αὐτιά. τύφθητον. τυφθήτων.

Πληθ. τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Μέσσιον καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονεν ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ μὴ παρηνοχλεῖ τὰ δασέα, τὸ $\overline{\theta}$ προσῆλθεν ἐν τῷ τέλει τυπήτω.

Αὐτιά. τύπητον. τυπήτων.

Πληθ. τύπητε. τυπήτωσαν.

Μέσσιον ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τύψαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος προσθέσει τοῦ $\overline{\iota}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔλουσα λούσαι, ἦσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.

Αὐτιά. τύψασθον. τυψάσθων.

Πληθ. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσσιον ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυποῦ: ὁ μέσος δεῦτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἑκτασιν συστρίβας τὸ ἴδιον προστακτικὸν παιεῖ, ἐλαβόμεν ἑλάβον λαβοῦ, ἐπραθόμεν ἐπράθον πραθοῦ· ταῦτα δέ παραλόγως Ἀττικοὶ περισπῶσι. τυπέσθω.

Αὐτιά. τύπεσθον. τυπέσθων.

Πληθ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικά ἐνεργητικά

χρόνου, ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τύπτοιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητικὴ τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\overline{\mu\iota}$ καὶ πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ δεξιά-3ο μένη τὸ $\overline{\iota}$, παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὸ ἐνεργητικὸν εὐκτικὸν

Ἀριστοῦ δευτέρου.

Ἐνικά. τυπείην. τυπείης. τυπείη.

Δυϊκά. τυπείητον. τυπείήτην.

Πληθ. τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησαν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχής.

Μέσου Ἀριστοῦ πρώτου.

Ἐνικά. τυψαίμην· εἶπομεν ὡς ὅσα ἔχει τὸ μ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν, προ τοῦ μ δεχόμενα τὸ ἰ, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν κλιτικὴν ἑκτασιν, εὐκτικὸν πτωϊ. ἦν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸ εὐκτικὸν τυπαιμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Δυϊκά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαίσθην.

Πληθ. τυψαίμεθα, τύψαισθε. τύψαιντο.

Μέσου Ἀριστοῦ δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμην. τύποιο. τύποιτο.

Δυϊκά. τυποίμεθον. τύποισθον. τυποίσθην.

Πληθ. τυποίμεθα. τύποιθε. τύποιντο.

Εἴρηται ὡς ἐνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες.
μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι τυφθησοίμην.
μέλλων δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην.
μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι τυψοίμην.
μέσος μέλλων δεύτερος τυπῶμαι τυποίμην.
μετ' ὀλίγον μέλλων τετύψομαι τετυψοίμην.
πρόδηλος ἀπάντων ἡ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι, σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ ὀριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὀρίζειν, ἡ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστασσειν, καὶ ἐξ ἧς ὁμοίως· ἡ μέντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει τὰς σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμόν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμόν, ὡς ἐν τῷ

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν, ὡς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφορὸν οὖν ἔχουσα σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἱ ὑποτάσσεται ἐν τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, ὅπως, ἐάν, τούτου χάριν ὑποτακτικὰ καλεῖται. δηλοῦσι δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γενησόμενα, ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν παρωχημένων ἀπεβάλοντό, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ὦ καὶ εἰς μαί, αἱ τινὲς εἰσιν ἐνεσώτων καὶ μελλόντων. 10

Ἑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. ἐάν τύπτω· οἱ τρεῖς παρωχημένοι, παρατατικός παρακείμενος καὶ ἀόριστος· τὴν τελευταίαν τρέποντες εἰς ὦ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν 15 ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπτον - ἐάν τύπτω, τέτυφα - ἐάν τετύφω, ἔτυφα - ἐάν τύψω. ἐάν τύπτῃς· καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦ κεκλιμένα εἰς ῆς τὸ δευτέρου ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκτεῖναι 20 γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνουσιν, ἐάν βοῶ βοᾷς βοᾷ, ἐάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἐάν τύπτῃ· ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ σ.

Δυνικά. ἐάν τύπτῃτον· ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. ἐάν τύπτῃτον· ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ὅτι εἰς σὶ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. 25

Πληθ. ἐάν τύπτωμεν· πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ὦ λήγον προσθέσει τῆς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἐάν τυφθῶ - ἐάν τυφθῶμεν, ἐάν τύπτω - ἐάν τύπτωμεν. ἐάν τύπτῃτε· ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς 30 μὲν εἰς τε καὶ τῷ παραλήγοντος ὦ εἰς ῆ. ἐάν τυπτῶσι· καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς μὲν εἰς σι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυνταλικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφης - τετύφη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμέν - τετύφητε - τετύφωσιν.

προεῖρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυνταλικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπης - τετύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν.

εἴρηται.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψω - τύψης - τύψη.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον.

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἤλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἔτι γὰρ ὁ ἀόριστος ἔκειρα, ὁ μέλλων κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν ἴρω.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύπω - τύπης - τύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσιν.

πρόδηλος ἡ κλίσις.

Ἑποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἱεστῶτος καὶ παρτατικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τύπτωμαι· ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστῶς τῶν ὑποτακτικῶν προσδέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διενηνόχασιν πρὸς

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφῃς - τετύφη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμὲν - τετύφητε - τετύφωσιν.

προείρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπῃς - τετύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν.

εἴρηται.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψω - τύψῃς - τύψη.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον.

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἡλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἔστι γὰρ ὁ ἀόριστος ἔκειρα, ὁ μέλλων κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν ἴρω.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύπω - τύπῃς - τύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσιν.

πρόδηλος ἡ κλίσις.

Ῥοτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἱνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. ἐὰν τύπτωμαι· ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώτης τῶν ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διεννηόχασιν πρὸς

πρὸς τὰ ὀριστικά, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ
 δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφωνήσαν. ἐὰν τύπτη:
 καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικά τῶν ὑποτακτικῶν δεύ-
 τερά εἰσι τῶν παθητικῶν, ἐὰν λέγω λέγῃς λέγῃ - ἐὰν
 λέγωμαι ἐὰν λέγῃ, ἐὰν βοῶ βοᾷς βοᾷ - ἐὰν βοῶμαι β,
 βοᾷ, ἐὰν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ - ἐὰν χρυσῶμαι χρυσοῖ.
 ἐὰν τύπτηται: τὸ δεύτερον πρόσωπον πρόσλαμβαν-
 ον τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ
 τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς
 ὀριστικοῖς, προεῖρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10
 συνηθείας γράφας φησὶ τοὺς Ἀττικούς τὰ τρίτα πρόσ-
 ωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ᾧ λέγειν, ἐὰν χρυσῶ-
 ται, ἐὰν γυνῶται, ἐὰν στεφανῶται.

Αὐτὰ. ἐὰν τυπτώμεθον. ἐὰν τύπτησθον.
 ἐὰν τύπτησθον: εἴρηται.

15

Πληθ. ἐὰν τυπτώμεθα. ἐὰν τύπτηθε.
 ἐὰν τύπτωνται: εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνῶν.

Παρακειμένον καὶ ὑπεραυτελλικόν.

Ἐνικά. ἐὰν τετυμμένος ᾧ - ῃς - ῃ: εἵχομεν ὡς
 ὅταν ὁ παθητικὸς ὀριστικὸς παρακειμένος σύμφωνον 20
 ἔχῃ πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε εὐκτικὸν οὔτε ὑποτακτι-
 κόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χρῆσις ἀναπληροῖ. εἰ
 μέντοι καθαριεῖται τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξαμένον
 τὸ ᾧ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτῃμαι - ἐὰν κεκτώμαι, μέ-
 μνημαι - ἐὰν μεμνῶμαι, προπερισπωμένως.

25

Αὐτὰ. ἐὰν τετυμμένω ἦτον - ἦτρν.

Πληθ. ἐὰν τετυμμένοι ᾧ μεν - ῃτε - ᾧ σιν.

Ἀοριστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγουσα
 μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30
 ἑσχάτην εἰς ᾧ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ,
 τυφθεῖς - ἐὰν τυφθῶ, διδούς. - ἐὰν διδῶ. ἐὰν τυ-
 φθῇς. ἐὰν τυφθῇ.

Ανικά. ἐὰν τετυψώμεθον - τετύψησθον -
τετέψησθον.

Πληθ. ἐὰν τετυψώμεθα - τετύψησθε - τε-
τύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

6

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρθετικού.

Ἑνικά. τύπτων: πᾶν ὄνμα ὀριστικὸν εἰς ὦ λή-
γον προσθέσει τοῦ ν ποιεῖ τὴν μετοχὴν, λέγω λέγων,
τύπτω τύπτων, τύπω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα με- 10
τοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέφουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς α καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρῶν
ποιῶσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θάσα, ζευγνύντος ζευγνῶσα. τύπτον: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ντ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιῶντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Ανικά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἱ
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἱ τὸ δυνικὸν
ποιεῖ, Αἶαντι Αἶαντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς α
τὸ δυνικὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ. οὕτω τῇ τυ-
πτούσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ἱ
λήγουσα προσθέσει τρῷ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυνικῶν εἰς α λήγουσα προσθέσει τοῦ ἱ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖα - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα -
αὶ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς α λήγει· τὸ γὰρ βέλη τεῖχῃ ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
υν ἐκ τοῦ βέλεα τεῖχεα.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἑνικά. τετυπώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

Αντά. ἔὰν τετυψόμεθον - τετύψησθον -
εἰτύψησθον.

Πληθ. ἔὰν τετυψόμεθα - τετύψησθε - τε-
τύψωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

5

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνον ἐνεστώτος καὶ παρόντος.

Ἑνικά. τύπτων: πᾶν ῥῆμα ὀριστικὸν εἰς ὃ λή-
γον προσθέσει τοῦ ὃ ποιεῖ τὴν μετοχήν, λέγω λέγων,
τύπτω τύπτων, τῶπω τῶπων. τύπτουσα: πᾶσα με-10
τοχή διὰ τοῦ ὃτ κλινομένη, τρέπουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς ᾧ καὶ τὴν παραλήγουσαν φῦσει μακράν
ποιούσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θείσα, ζευγνύντος ζευγνύσα. τύπτον: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ὃτ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιαῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Αντικά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἣ
ἐμφανούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἣ εἰς ἣ τὸ δυνικὸν
ποιεῖ, Αἴαντι Αἴαντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἣ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἣ εἰς ᾧ
τὸ δυνικὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσᾳ. οὕτω τῇ τυ-
πτούσῃ - τᾷ τυπτούσᾳ.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ἣ
λήγουσα προσθέσει τοῦ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἣ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖᾳ - οἱ Αἰνεῖται, τὰ λεγούσα -
αἱ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς ᾧ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τείχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
νεν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἑνικά. τετυγρώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ρακειόμενος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ τὴν μετοχὴν ποιῶ, λέ-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς. μόνῃ δὲ αὕτῃ ἡ τοῦ
 παρακειμένου μετοχὴ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν ἔχει,
 ἴσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσιν· οὐδὲν γὰρ τῶν
 εἰς $\bar{\omega}$ ὀνομάτων διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλίνεται. τετυφυῖα: 6
 δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\nu\iota$ παραλήγεται. φαιμέν' οὖν ὡς αἱ
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἦττονα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐσχά-
 της τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον
 ἡ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἡ λέγουσα ἓν. ἐπεὶ οὖν ἡ
 γενικὴ τοῦ παρακειμένου ἐν εἴχῃ τὸ τ , ἀναγκαιῶς ἡ
 θηλυκὴ οὐδὲ ἐν εἴχῃ, ἀλλὰ διὰ καθαρῶς τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐξη-
 νήθη. τῇ δὲ $\nu\iota$ παρελήθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἐχρεω-
 στείτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ $\bar{o}$ τῆς γεγραφότος γε-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ $\bar{u}$ (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ $\bar{o}$, ὡς καὶ 11
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον τὸ $\bar{e}$,
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἀρσενικοῖς εἰς $\bar{\alpha}$
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῷ $\bar{e}$ θέλει παραλήγε-
 σθαι, ὅξεϊα, Ῥοδία, ἄλλοια. ἐκπεσόντος οὖν τοῦ $\bar{o}$ ἔμεινεν
 τὸ $\bar{u}$ καὶ τὸ $\bar{e}$. τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς 24
 τοῦ ἀρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένης τῆς
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς $\bar{o}$ λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ ἀδύνα-
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$. οὐ γὰρ τὸ $\bar{\nu}$, ἐπεὶ μηδὲ διὰ
 τοῦ $\nu\tau$ ἡ κλίσις τοῦ ἀρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικὴ ἐν-2
 κῶν εἰς $\bar{e}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ μὲν $\bar{e}$ εἰς
 $\bar{e}$ μεταβάλλει καὶ ποιῶ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ
 $\bar{\alpha}$ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορι-
 τῷ Νέστορε, τῷ Αἰνείᾳ τῷ Αἰνείᾳ.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖα. τετυφότα. 3

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετυπώς. τετυπυῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπυῖαι. τετυπότα.
προδηλος ἡ κλίσις ὁμοία οὖσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τύπας. τύπασα. τύπαν· ὁ εἰς ἃ λή-
γων ἄοριστος προσθέσει τοῦ σ καὶ συστῇ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιῇ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἤχηςας, ἔτυπα τύπας.

Ἀνικά. τύπαντε. τυπάσα.

Πληθ. τύπαντες. τυπάσαι. τύπαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

10

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν· ὁ εἰς ὃν ἄορι-
στος τρέπων τὸ ὄ εἰς ὦ καὶ συστῇ τῆς ἐν ἀρχαῖς
κλιτικῇ ἐκτασιν μετοχὴν ποιῇ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγον
νυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Ἀνικά. τυπόντε. τυπούσα.

15

Πληθ. τυπόντες. τυπούσαι. τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύπων. τύπουσα. τύπον.

Ἀνικά. τύποντε. τυπούσα.

Πληθ. τύποντες. τύπουσαι. τύποντα. 20
ἡ αὕτη τεχνολογία ἐστὶ τῷ ἐνεστῶτι.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν· ἡ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφωνεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἄορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἄορίστου αἰὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ ὄ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς ὃν ἔχει, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
αἰὶ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς ῆ διφθόγγου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς ὃν λῆγον ἔχει.

Ἀνικά. τυποῦντε. τυπούσα.

30

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα.

σεσημειώνται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δευ-
τεροὶ ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην· ἔδων ἦν, πρῶτον ὅτι
συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν
ἄλλων φυλασσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη-
μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα-
ρεμφάτοις διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι
εἶναι, τῶν εἰς ναι ἀπαραεμφάτων μὴ θελούντων δι-
φθόγγῳ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς θι ποιούσαι
τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
ἀλλὰ θεῖς δός ἔς.

10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. Θήσω. Θήσεις Θήσει: τὰ εἰς μι λή-
γοντα τρέποντα τὴν μι εἰς σω μέλλοντα ποιεῖ, τὸν ἐν
ἀρχῇ διπλασιασμόν ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
στήσω, φημί φήσω.

15

Δυϊκά. Θήσετον. Θήσετον.

Πληθ. Θήσομεν. Θήσετε. Θήσουσι.

δεύτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι. ὅτε γὰρ ὁ
δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῇ, τότε
καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, καὶ
ἐμύκησα ἔμυκον μυκήσω μυκῶ. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
περίσταντο, ὃ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
σιώπηνται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικά παθητικά

21

χρόνου ἐνεστώτος.

Ἐνικά. τίθεται: τὰ εἰς μι τρέποντα τὴν μι εἰς
μαι καὶ τὴν παράλογουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
τικῶν φυλάσσοντά παθητικά γίνεται, τίθημι τίθεται,
δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. καὶ
τίθεται: εἵπομεν ὡς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιῶ τὸ δεύτερον, πεποιήται

ἡποίησαι ἔτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθείς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπή τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
ἐπερηγτικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς ὁ δέχοντον.

Δυϊκά. τιθέμεθον. τίθειςθον. τίθειςθον. 6

Πληθ. τιθέμεθα. τίθειςθε. τίθενται.

Παρατατικού.

Ἐνικά. ἐτιθέμεν. ἐτίθειςο. ἐτίθειτο: πᾶς ἐνε-
στώς παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
ἰδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθειςθον. ἐτιθεί-
σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθειςθε. ἐτιθεντο.]

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθειςαι. τέθειται: ὁ
ἐπερηγτικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
τὴν παραλήγουσαν συστέλλων παθητικὸς γίνεται, δέ-
δωκα δέδομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἱ.

20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθειςθον. τέθει-
σθόν.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθειςθε. τέθινται.

ὑπερσυντέλικου.

Ἐνικά. ἐτεθείμεν. ἐτέθειςο. ἐτέθειτο: πᾶς ὑβ
παρακειμένος παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ
τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντέλικος γίνεται,
δίδομαι ἐδιδόμην, ἔσταμαι ἐστάμην.

Δυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθειςθον. ἐτε-
θείσθην.

30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθειςθε. ἐτέθιντο.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. τυπόμενος. τυπομένη. τυπόμενον.

Ανικά. τυπομένω. τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι. τυπόμεναι. τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

6

Ἑνικά. τυφθησόμενος. τυφθησομένη. τυφθησόμενον.

Ανικά. τυφθησομένω. τυφθησόμενα.

Πληθ. τυφθησόμενοι. τυφθησόμεναι. τυφθησόμενα.

10

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπησόμενος. τυπησομένη. τυπησόμενον.

Ανικά. τυπησομένω. τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι. τυπησόμεναι. τυπησόμενα.

15

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τυψόμενος. τυψομένη. τυψόμενον.

Ανικά. τυψομένω. τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι. τυψόμεναι. τυψόμενα.

20

Μέσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπούμενος. τυπουμένη. τυπούμενον.

Ανικά. τυπουμένω. τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι. τυπούμεναι. τυπούμενα.

25

Μετ' ἄλλων μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἑνικά. τετυψόμενος. τετυψομένη. τετυψόμενον.

Ανικά. τετυψομένω. τετυψομένα.

50

Πληθ. τετυψόμενοι. τετυψόμεναι. τετυψόμενα.

τέλος τοῦ μεγάλου ῥήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

Ανικά. ἐθέμεθον. ἐθέσθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἐθέσθε. ἐθέντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ενικά. τεθήσομαι. τεθήσῃ. τεθήσεται·
καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὧ ληγόντων ἀπὸ 6
τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθήσει τῆς σομαι
κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
τέθην τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Ανικά. τεθησόμεθον. τεθήσεσθον. τεθή-
σεσθον.

10

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθή-
σονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ενικά. θήσομαι. θήσῃ. θήσεται· ὁμοίως
τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὧ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Ανικά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ἄλλων μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ενικά. τεθείσομαι. τεθείσῃ. τεθείσεται·
καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20
παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ ὀμ,
τίθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἴγε ἄρα γίνεται.

Ανικά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τε-
θείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθεί- 25
σονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Ἀπαρέμματα ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρτατικοῦ.

τιθέναι· εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτο- 30
τος, διὰ τοῦ ᾗτ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμ-
φατον. ἣν οὖν τιθεῖς τιθέντος τιθέναι, διδούς δι-

των τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ ταῖς
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. τὸ δὲ φασὶ
μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασὶν ὀξύ-
νεται, ἡ δὲ μετοχὴ φάσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἴωνες προσόδῳ τοῦ *α* καὶ συστολῇ τῆς παραληγουσῆς 6
προφέρονται, τιθέασι, δίδοασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰσάασι. καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἱμὶ ἱησιν ἰεῖσιν Ἰωνικῶς ἰεασι,
καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἀττικὴν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθέσει ἀφρῖα-
σιν. [ἰᾶσι πέμπουσιν, ἰᾶσι πορεύονται.] 10

Παρατατικού.

Ἑνικά. ἐτίθην· τὰ εἰς *μι* τροπῇ τῆς *μι* εἰς *ν*
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ·
τίθημι ἐτίθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης· εἵπομεν ὡς τὰ
εἰς *ν* μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ *μ* κλιτικόν, τροπῇ τοῦ *ν* εἰς *σ* τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἔστιν ἔστης, ἐδίδων ἐδίδως. ἐτίθη.

Δυϊκά. ἐτίθετον. ἐτιθέτην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε, ἐτίθεσαν· εἵπο-
μεν ὡς τὰ εἰς *ν*, μὴ ἔχοντα τὸ *μ* κλιτικόν, πρὸ τοῦ *ν* 20
δεχόμενα τὸ *με* πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικού τῶν εἰς *μι* καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεστώτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς *σαν*, ἐπεὶ τὰ εἰς *μεν* πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς *ν*
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς *αν* ποιεῖ τὸ τρί- 25
τόν, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένου.

Ἑνικά. τέθεικα· εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλον δὲ τοῦ τίθημι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένος τέθεικα, διὰ μὲν τὸ *σ* ἔχων τὸ *κ*, ἀνά- 30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
νου ἄρξασθαι· τὸ μέντοι τέθεικα Βοιωτιὸν ἐστὶ, τρο-

πὴν ποιησάμενον τοῦ ἡ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, ὡς ἤρωες
εἴρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυϊκά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
μέσος παρακείμενος, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι δι' αἰτίαν 5
τριάτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου
συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεῖ τοῦ ἐνε-
ργητικοῦ, οἷον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα. ἐν τοῖς
εἰς μι τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ
πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακείμε- 10
νος ὀφείλων ἐνδεῖν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δυσυλλαβίαν πε-
ριστάτο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
βαίνειν θέλει τὴν δυσυλλαβίαν, ἡμαρτημένου τοῦ οἶδα.

Τπερσυντελλικον.

Ενικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεις. ἐτεθείκει. 15

Δυϊκά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθεικείτην.

Πληθ. ἐτεθείκειμεν. ἐτεθείκειτε. ἐτεθεί-
κεισαν.

Αορίστου πρώτου.

Ενικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκεν: εἰ θήσω ὁ 20
μέλλων, ὁ ἀόριστος ὥφειλεν εἶναι ἔθησα· ὁμοίως καὶ
ἀπὸ τοῦ δώσω ἔδωσα ἤσω τε ἤσα. ἀλλὰ φαμεν σιση-
μειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς μι,
ὥς περ ἐν τοῖς εἰς ω τὸν εἶπα καὶ τὸν ἤνεγκα.

Δυϊκά. ἔθήκατον. ἔθηκάτην. 25

Πληθ. ἔθήκαμεν. ἔθήκατε. ἔθηκαν.

Αορίστου δευτέρου.

Ενικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη: πᾶς μέλλων τῶν εἰς
μι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς ν καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιῇ, 30
δώσω ἔδων, θήσω ἔθην, ἤσω ἤν.

Δυϊκά. ἔθετον. ἔθετην.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν.

δόντος, δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναὶ ποιεῖ, τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μὲν, τίθεμεν τιθέναι, ἵσταμεν ἱστάναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

τεθδικέναι.

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἤκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμματα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐκ ὑποτακτικά ποιοῦσιν. ὁ μέντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ ποιοῦσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι· ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὀξυτόνῳ εἰς ναὶ ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι ὅθηναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι, ἀλλ' εἴπομεν ὅτι ἡμάρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμματα παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

τίθεται· εἴπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θηται καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκδόσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαρεύουσι τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδεται δίδοσθαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

τεθῆναι· ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχή, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Με-

πεποιήσαι ἔτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθεῖς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
 τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς ὁ ὄξύτονον.

Δυνικά. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 6

Πληθ. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. ἐτίθετο: πᾶς ἐνε-
 στώς παθητικῶς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρ-
 χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
 ἐδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυνικά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέ-
σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτιθεντο.

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
 ἐνεργητικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
 τὴν παραλήγουσαν συστέλλων παθητικὸς γίνεται, δέ-
 δοκα δέδομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
 δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἱ.

20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθει-
σθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθεινται.

ὑπερσυντέλικου.

Ἐνικά. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25
 παρακειμένος παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ
 τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 δέδομαι ἐδιδόμην, ἔσταμαι ἰστάμην.

Δυνικά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτε-
θείσθην.

30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθειντο.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὦ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τῆς μαι εἰς ἴην καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν σφραγίστου. ἦν οὖν τέθειμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ 5 ἔδει πάντως εἰς ἴην λήγειν τὸν ἀορίστον, τὸ παραλήγον ἦ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Δυϊκά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθμεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10 ἀορίστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς μὲ οὐκ ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προϋφήρπασαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἀορίστοι δεύτεροι. ὁ μέντοι ἔστιν ἀορίστος ἐνεργητικὸς ὡν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἔστι παθητικὸς· ὡς γὰρ ἐστάθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔστιν ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐθήκαμην. ἐθήκω. ἐθήκατο.

Δυϊκά. ἐθήκαμεθον. ἐθήκασθον. ἐθηκάσθην.

Πληθ. ἐθήκαμεθα. ἐθήκασθε. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς μὲ ὁ εἰς ἴην ἀορίστος τρέπων τὸ ἴ εἰς τὸ μ μέσον ποιεῖ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπτάθην ἐπτάμην. πάλιν μέντοι τὸ τίθηναι καὶ ἵηναι καὶ τούτῳ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25 μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ, ἐθήκαμην, ἡκάμην. τοῦ μέντοι ἐθέμην ἐδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ἵπει καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ θείς καὶ δούς· γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ καὶ κρᾶσιν ἔθον καὶ ἔδου· 30

ἐπῆνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου,

Βούλωντες.

Μέσση Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. Θ·οῦ. Θείσθω: εἶπομεν εἰς πῶν ἐθέμην
ἐδόμην διχῶς ἔστι τὸ δεύτερον, καὶ εἰς ὃ καὶ εἰς οὐ.
ἀπὸ οὖν τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς οὐ,
οὐκ εἰς ὃ.

6

Δυϊκά. Θείσθον. Θείσθων.

Πληθ. Θείσθε. Θείσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἰσχυρῶς καὶ παρὰ τὸ φυσικόν.

10

Ἐνικά. τιθεῖν. τιθείης. τιθείη: εἶπομεν
ὡς ἡ εἰς ὃ ὀξύτονος μετοχή διὰ τοῦ πτ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ἣν καὶ πρὸ αὐτοῦ
τὸ εἰς δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἣν οὖν τιθεῖς τιθέντος
τιθείην τιθείης τιθείη.

15

Δυϊκά. τιθειήτον. τιθειήτην.

Πληθ. τιθειήμεν. τιθειήτε. τιθειήσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίκου.

Ἐνικά. τεθείκοιμι. τεθείκοις. τεθείκοι:
τὸ ῥῆμα τεθείκα, ἡ μετοχή τεθεικώς τεθεικός, τὸ 20
εὐκτικὸν τεθείκοιμι· οὐ γὰρ εἰς ἣν, ἐπεὶ μὴ διὰ τοῦ
πτ ἡ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Δυϊκά. τεθείκοιτον. τεθείκοίτην.

Πληθ. τεθείκοιμεν. τεθείκοιτε. τεθεί-
κοιεν.

25

Ἀορίστου πρώτου.

ἔδει μὲν θήκαιμι, ἀλλ' ἐπέλεψε· κλίνομεν δι'
ἀντ' αὐτοῦ τὸ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Δυϊκά. στήσαιτον. στήσαιτην.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν. 30

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείην. θείης. θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, τ'
μετοχή θείς θέντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

δόντος· δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μι, τίθεμεν τιθέναι, ἵσταμεν ἱστάναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου.

τεθ' αἰκέναι.

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθ' ἡκα ἔδωκα ἡκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμματα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐκ ὑποτακτικά ποιῶσιν. ὁ μόντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ ποιῶσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὀξύτόνῳ εἰς ναι ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μόντοι αὐτὸ εἶναι ὡς θῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς μι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι· ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἡμάρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμματα παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

τίθεται: εἶπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκδόσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαριμένοι τὸ τδ τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδοται δίδοσθαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

τεθῆναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Με-

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἐθεσο ἔθετο, τροπή τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολή τῆς ἀρχουσῆς θέσθαι· ἔδστο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

τεθήσεσθαι.

5

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσεσθαι.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἑνικά. τίθεται: ὧν εἰς ὁ ὀξύτονος ἡ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι- 15
δούς διδοθι, ἰσάς ἰσταθι, ζευγνύς ζεύγνυθι, τιθεῖς τιθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐφρωνον τίθεται. ἰστέον δὲ ὡς τὰ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραλήγεσθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θι προστακτικὰ τροπή τοῦ θι εἰς τω τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Δυνικά. τίθεται: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν, τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπή τοῦ ὁ εἰς ὦ.

Πληθ. τίθετε. τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἐν- 25
κὸν τροπή τοῦ ὦ εἰς ἑ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σάν τὸ τρίτον.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυνταλίκον.

Ἑνικά. τέθεικε. τεθεικέτω.

Δυνικά. τεθεικετον. τεθεικέτων.

Πληθ. τεθείκετε. τεθεικέτωσαν. 30
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ὁμοία ὅσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ὦ.

Πληθ. ἂν τεθεῖκωμεν - τεθεῖκητε - τεθεῖκωσιν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἂν θήκω, ἀλλ' ἄρρητον ἔμεινεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἂν στήσω - στήσῃς - στήσῃ.

Αὐτικά. ἂν στήσητον - στήσητον.

Πληθ. ἂν στήσωμεν - στήσητε - στήσωσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἂν θῶ - θῆς - θῇ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἦ. τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ῶ, ἂν γνῶ γνῶς γνῶ, ἂν βιῶ βιῶς βιῶ, ὁρῶν γένηται καὶ βιῶ.

Αὐτικά. ἂν θῇτον - θῇτον.

Πληθ. ἂν θῶμεν - θῇτε - θῶσιν.

Ἰποτακτικὰ παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρτατικού.

Ἐνικά. ἂν τιθῶμαι - τιθῇ - τιθῇται: εἵπομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τὴν ἐσχάτην μεταποιοῦν εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγουσαν τρέπων εἰς ῶ τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τίθεμαι - ἂν τιθῶμαι, ἴσταμαι - ἂν ἰσθῶμαι. τὰ δὲ τρίτα τῶν ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἔστι τῶν παθητικῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθείσει τῆς ται τὸ τρίτον γίνεται, ἂν τιθῇ - τιθῇται, ἂν ἰσθῇ - ἰσθῇται, ἂν διδῷ - διδῶται.

Αὐτικά. ἂν τιθώμεθον - τιθῇσθον - τιθῇσθον.

Πληθ. ἂν τιθώμεθα - τιθῇσθε - τιθῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντακτικού.

Ἐνικά. ἂν τιθῶμαι - τιθῇ - τιθῇται: τί-

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπῇ τῆς παραληγούσης εἰς
ὦ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθεῖκαί φησιν εἶ-
ναι αὐτὸ ἀμαρτύρως, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

Ἀνικά. ἐὰν τεθώμεθον - τεθῆσθον - τε-
θῆσθον. 5

Πληθ. ἐὰν τεθώμεθα - τεθῆσθε - τε-
θῶνται.

Ἄορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῇ: εἰπομέν
ὡς ὦν ἡ μετοχή εἰς ὁξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, 10
τούτων εἰς ὦ περισπόμενον τὸ ὑποτακτικόν. ἦν οὖν
τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχή τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν
τεθῶ, ἐὰν δοθῶ.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῆτον - τεθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσου ἄορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῆ - θῆται.

Ἀνικά. ἐὰν θώμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θώμεθα - θῆσθε - θῶνται.

εἰπομέν ὡς πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτι- 20
κόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μαι καὶ ἐν τῇ παραλη-
γούσῃ λαμβάνον τὸ ὦ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστέλλον
τε τὴν κλιτικὴν ἑκτασί. ἦν οὖν ἐθέμην - ἐὰν θῶμαι,
ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐράμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνου ἐριστώτος καὶ παρατακτοῦ.

Ἐνικά. τιθείς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς
ν λῆγον μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν,
εἰς σ ὁξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχήν, ἐτετύφειν τετυφώς, 30
ἐτύφθην τυφθείς, ἐτίθην τιθείς.

Ἀνικά. τιθέντε. τιθείσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθείσα. τιθέντα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυῖα. τεθεικῶς.

Λυϊκά. τεθεικότε. τεθεικυῖα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικυῖαι. τεθει-
κότες.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσιωπηθῆ, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἷον στήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Λυϊκά. στήσαντε. στήσασα.

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θεῖς. θεῖσα. θέν· καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔαθην-γένονεν.

Λυϊκά. θέντε. θεῖσα.

Πληθ. θέντες. θεῖσαι. θέντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσων. θήσουσα. θήσουν.

Λυϊκά. θήσουντε. θησούσα.

Πληθ. θήσουντες. θήσουσαι. θήσουντα.

Μετοχὰ καὶ παθητικά.

πρώτου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Λυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Λυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθεῖς. τεθεῖσα. τεθέν.

Λυϊκά. τεθέντε. τεθεῖσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθεῖσαι. τεθέντα.

Μίσην ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. θέμενος. θεμένη. θέμενον.

Ανικά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθησόμενον.

Ανικά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τεθησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἑνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τεθεισόμενον.

Ανικά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τεθεισόμενα.

15

τίλος τῶν εἰς μὴ ἔργατων.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυῖα. τεθεικάς.

Δυϊκά. τεθεικότε. τεθεικυῖα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικυῖαι. τεθει-
κότα. 5

Δορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσιωπήθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἷον στήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Δυϊκά. στήσαντε. στήσασα. 10

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Δορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θείσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην γέγονεν.

Δυϊκά. θέντε. θείσα. 15

Πληθ. θέντες. θείσαι. θέντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσω. θήσουσα. θήσου.

Δυϊκά. θήσουντε. θήσούσα.

Πληθ. θήσουντες. θήσουσαι. θήσουντα. 20

Μετοχαὶ παθητικαὶ

χρόνου ἱεριστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθεμένος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Δυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα. 25

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Δυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα. 30

Δορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς. τεθείσα. τεθέν.

Δυϊκά. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι. τεθέντα.

Μέσου ἀρχιστου δευτέρου.

Ἐνικά. θέμενος. θεμένη. θέμενον.

Ἀνικά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-
σόμενον.

Ἀνικά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἐνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-
θεισόμενον.

Ἀνικά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε- 15
θεισόμενα.

τέλος τῶν εἰς μὲ ἡμερῶν.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
PART I
1901

**THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND**

PUBLISHED BY THE
EDUCATIONAL SOCIETY
10, BEDFORD SQUARE, LONDON, W.C.1
1901

LEXICA SEGUERIANA edita sunt e codice Segueriano a. Coislino 345, quem certatim celebrarunt Montefalconius (Biblioth. Coisl. p. 465.), Ruhnkenius (Tim. p. XVIII.), Vil-loiso (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) iudices. *APABIOT* Cod. ἀραβίου.

p. 3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Corinth. p. 160.

6. ἀφήλιξ] Scr. ἀφήλιξ. 11. ἤγουν] Cod. ὀτιοῦν. Et
mox καὶ εἴρηται δὲ. 20. τῷ] Cod. τὸ. 24. Vid.

Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀνελετις.

4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπιτάξον. 5. Cod. ἐπιτάξον.

11. Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι] Cod. καὶ ὅδ' ἐπαῖξε. 12. Cod.

δ' ἔλασ' ἐς. 16. Cod. τοῦπαλιν. 18. ἀληθῶς]

φανερῶς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 388. 21. ἦκον]

Cod. ἦκειν. 22. Ἀωρίε] Cod. Ἀωρίαν ἦκειν. 23. δέον]

Cod. δέον.

5, 3. μεταβάσει] μεταβολῇ ap. Bast. ep. crit. p. 211.

15. τῷ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἐρ-

παγμαῖος. Qui infertur indicativus, eum tuetur Bastins epi-

metro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX: idem

Ep. crit. p. 155. ediderat καλοῖτο.

6, 1. ἀνύμων] Vid. Valckenar. ad. E. Phoen. p. 81. b.

4. Cod. ἀνύματος. 9. Cod. ἄρχων. 10. Cod. ἐπὶ γ-

γελλεν οὐδὲ ἀφ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2.

p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν]

Cod. τὸ. 29. Cod. ἢ τὰ σαφῶς.

7, 7. Cod. ἀνήθισται. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.

19. Cod. ἐκαθαίροντο οἶον τὰς ἀποδιοπομῆσας ἐποιούντο, οἶον

ἐκ τοῦ δίου τοῦ δέσματος, καὶ —. Quorum partem delevit

Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αὐχμή] Cod. αὐχμήν.

33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν νόσον] Cod. τινός. Correx. et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέρεμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέρεμα — σιμπτός — προσήπτεν. 22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοάκρως. 30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακτῶν] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἡ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἡ. 18. Cod. ἀκρακτην. 24. ὅ] om. Cod. 26. σημαίνω] Ambigua scriptura codicis. Possis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris. 31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρότους — ὑποπεύουσα. 32. Scr. εἶνον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμειον] Cod. ἀράμειον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἡ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἡψημένων] Cod. ἐψημένων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδρῶναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. αἰών. 29. πάγιον] Cod. πλύγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτος πρόσωπον, οἷχι ἀπέδραν, καὶ ἀπέδραμεν ἡμῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Τυχηνισταῖς· δεῦρο δ' ἂν οἷα ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος δ αὐτὸς τὸ κατὰ πυστος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσφαῖ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἡ om. cod. Paullo ante malim αὐτη. 18. Cod. εἰλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἀρτι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχον. 33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. φολης. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δεικτοποιεῖν. 23. Scr. φολὸν, et versu inferiori δέον. 24. Cod. οἶον. Correx. et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥσπερ λακωνίζεν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἀμφιγρόον] Cod. ἀμφιγρόουν. 7. τῷ εὐδόμε — ἐξ
 ἰουακίου apud Ruhnck. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ὡδὴν
 et v. 9. λέγεις. Ruhnck. ad Tim. p. 199. a: ἄδων ἄλλως, ὅμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐνῆτερ^{οις}ον. Eudemus: *) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνήστον
 ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
29. Cod. ἡ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλευνοίμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnck. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθρὸν καὶ ἀχθρὰ. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιωδῆν — ἀδελφιδῆν.
23. εἰς Τριώνια] Cod. ἐπιθώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
27. Cod. τὴν μελοποιεῖται ἢ τὴν μεροποιεῖται τυχόν.
- 16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητραλοῖας] Haec. et illa καὶ τὴν μητέρα inter-versus sunt a
 recentiore manu. 7. δε] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὥφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ὀρεσιώδες.
13. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθένεαστος
 ὁ ἀποινώστης καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 παλαιῶν πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδεύεις ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμειξίας δι-
 ἀλλόττητα γνώμης. 26. αὐθένεαστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἑαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθενάστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Hyralti Boistallerii: emi-
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίμων συναγωγὰι, αἷς μάλιστα κέχρηται ῥήτορες
 τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι: a secunda εὐδήμου ῥήτορος,
 a tertia εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum produnt in prima pagina ἀαφῶν, ἀββῆ, ἀββας, ἀβακόνου.

- 8, 1. τὴν νόσον] Cod. τινός. Correx. et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρόνιον. 16. Cod. ἀπεράμων, et infra τέρεμα — ἀπεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέρεμα — σιμπτός — προσήπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοάκρως.
30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακτῶν] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἡ. 17. Cod. τὸ, omisso, mox ἡ. 18. Cod. ἀπρακτῶν. 24. δ'] οὐκ Cod.
26. σημαίνει] Ambigua scriptura codicis. Possit et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. πρόξυς — ὑποπείνουσα. 32. Scr. εἶνον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- ΥΟ, 4. Ἀράμενον] Cod. ἀράμειον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἡ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἡψημένων] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδεδῆναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. πλέον.
29. πάγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτος πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδραν, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Τυγηνιστοῖς· δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος δ αὐτὸς τὸ κατάπυστος. 12. Cod. πυθῶδα. 14. Leg. εἰ ἀσφαῖ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἡ om. cod. Paullo ante malim αὐτῇ. 18. Cod. εἰλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἀρετὴν cam futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχον.
33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολῆς. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δεικνυοῖεν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δέον. 24. Cod. οἶον. Correx. et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥστε λακκώλεον τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 15, 4. ἡμφιγρόον] Cod. ἡμφιγρόον. 7. τῷ αἰδῶνι — ἐξ
 ἰσχυρίου apud Ruhn. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄσκη
 et v. 9. λέγει. Ruhn. ad Tim. p. 199. a: ἄσκη ἄλλως, ὁμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐκότερον. Endemus: *) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνηστον
 ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
29. Cod. ἡ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 αἰετῶν αἰετνοῦμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhn. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθὲν καὶ ἀχθὲν. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιῶν — ἀδελφιδῶν.
23. εἰς Ἰωνίαν] Cod. ἐπιδόρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
27. Cod. τὴν μελοποιεῖν ἢ τὴν μεροποιεῖν τυχόν.
- 16, 2. αἰών] Cod. αἰῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητέρα] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter-versus sunt a
 receptiore manu. 7. δε] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὄφελε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ὀρεσιῶδες.
15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθένεστος
 ὁ ἀποκνήστις καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαξίων πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἐαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδεῖως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δὲ
 ἐκλόγητα γνῶμης. 26. αὐθένεστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἑαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθένεστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Hyralti Boistallerii: emi-
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίμων συναγωγὰς, αἷς μάλιστα κέχρηται ῥήτορες
 τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιστάτοι: a secunda εὐδήμον ῥήτορος,
 a tertia εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum produnt in prima pagina ἁρῶν, ἀβέλ, ἀββας, ἀβακούμ.

- 8, 1. τὴν νέσον] Cod. τινός. Correx. et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέρεμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέρεμα — σιπειτός — προσήπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοάκρως.
30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀναπνέειν] Cod. ἀναπνέειν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἥ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἥ. 18. Cod. ἀπραντην. 24. δ'] om. Cod.
26. σημαίνει] Ambigua scriptura codicis. Possis ad δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρόκους — ὑποκείμενους. 32. Scr. εἶνον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- Υ, 4. Ἀράμενον] Cod. ἀράμειον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττική ἡ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἡψημένων] Cod. ἐψημένων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδράναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. πλίον. 29. πάγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οἷχι ἀπέδρων, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταχηνιστοῖς· δειῦρο δ' ἂν οἷα ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος ὁ αὐτὸς τὸ κατὰ πυστος. 12. Cod. πυσθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀούφη ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἡ om. cod. Paullo ante malim αὐτη. 18. Cod. ἄλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἄρτι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχων.
33. Scr. βουκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολῆς. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δεικνύουσιν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δλόν. 24. Cod. οἶον. Correx. et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥστερ λατρεῖν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

13, 4. ἡμφιγνίου] Cod. ἡμφιγνόου. 7. τῷ εἰδῶ — εἰς
 ἰσχυρίου apud Ruhnck. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἔδην
 et v. 9. λέγει. Ruhnck. ad Tim. p. 199. a.: Μῆδεν ἄλλως, ὅμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.

12. Cod. ἐκότερος. Epidemus: *) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνηστῶν
 ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.

29. Cod. ἡ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.

14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλευνομι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnck. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.

15, 7. Cod. ἄχθονδ' καὶ ἄχθονά. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιαδῶν — ἀδελφιδῶν.

23. εἰς Ἰπώνια] Cod. ἐπιδώρα. 26. τόνου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποιεῖν ἢ τὴν μεροποιεῖν τυχόν.

16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητρυλοίας] Haec. et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a
 recentiore manu. 7. δι] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὥφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.

17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ὀρεσιώδες.

15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθέατος
 ὁ ἀκοινώητος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἑνα θελοῦν ἀρωμαῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαξίων πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δὲ
 ἐπλότῃ γνῶμη. 26. αὐθέαστα λέγει] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἱαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθεκάστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi-
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξων χρησίων συναγωγῇ, αἷς μάλιστα κερχρηται φήτορες
 τε καὶ τῶν συγγραφῶν οἱ λογιώτατοι: a secunda εἰδήμον φήτορος,
 a tertia εἰδήμον φήτορος περὶ λέξων φήτορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum produunt in prima pagina ἀαφῶ, ἀβῶ, ἀββῶς, ἀβακούμ.

- θύραις. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ὑμενιάδα.
 27. Cod. γέραν δρόβς. 30. Cod. ἀργυρούς ἢ δτ' οὐδ.
 33, 10. Cod. γογγυλῖς. 14. λιπῶν] Cod. λιπαῶν.
 18. Cod. γαστροχάργυδς. κατεσθιόντων] Malim πάρε
 ἐσθιόντων. 20. Cod. ἀναθυῖα. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐκμικρύνμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικῶν. 4. Cod. γύννης. 12. δ] deest.
 21. ἐ] deest. 28. Cod. ἀπειλητιδός. 29. Cod.
 πιθηκίζων. 32. ὅπερ] Cod. ὥπερ.
 35, 1. Cod. διμοχιδής. 6. Cod. διαίρων. 17. Cod.
 διαίτων. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθορεν.
 30. Cod. διέτως.
 36, 6. δ] deest. 17. Cod. ὄνον. Correx. Valcken. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γινόμενον. 23. οἷς] ma-
 lim οἶον. 29. δ ἀπραγμός] desunt.
 37, 3. Scrib. διαμιλλήσασθαι, invito codice. Ita Bast. ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλέξεσθαι. 5. πολὺ] Cod. πολλοί.
 8. Cod. μέρον. 18 et 20. Cod. ἐτερεγχιφαλον.
 31. Cod. φιλοδοξίους. 33. Cod. βρώμμαι.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομαι. 2. ἰδομαι] Cod. ἰδομαι.
 7. Deest articular. 12. τῷ] Cod. τὸ. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' ὅτουσιν] Cod. ἐκ φόντου οὐν. Et διηρη-
 μένος ἄχθους.
 39, 20. Cod. ἐποδήματα. 22. τὰ] deest. 25. οἱ τὸ]
 Art legendum οἷον? Mox Cod. εὐκρίων. 29. ἐμπυρεύσθαι]
 Cod. ἐμπυρεύσθαι πύρ.
 40, 4. Cod. πλοσύν. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἀντί. 21. Cod. εὐφώνιστος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέγει.
 41, 2. Cod. λαμβέτωι. 4. Deest ἰγώ. 5. Cod. τυῦτο.
 8. Cod. ἐλπίς. 21. Post [ἐλπίσεις] lacuna est ver-
 sum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaeff.
 29. τῆς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἐπικαλῆς. 2. τὸ δὲ ἡπίταλος διὰ — apud Ruhn.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σεαίτρου. 9. Vid.
 Lobeck. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βέλε. 25. Cod.

29. Cod. ^εθάλ. ^ηκόπτι. 33. Cod. ^ηπροβοίη. Vid. Sald.
 43, 5. ^εδριμύ] Cod. ^ηθύμβρα. 6. Cod. ^ηθύμβρα.
 7. Cod. ^εθωράμιον. 12. Cod. ^ηθραχθεῖς μεμυθως —
 τὸ —. 16. Cod. ^ηθηοίδιον. 25. Hesychius: οἱ τῶν
 ἱγνέμονες λεγόμενοι.
 44, 5. Cod. ^εκετίους μὲν. 12. Cod. ^ηθάλα. 17. Cod.
 ἱεωμένοι. 30. Cod. ^επεχαιρήμετος.
 45, 9. τὰ δεest. 16. Cod. ^εκαχαστής. 17. Cod. ^εἀμν-
 θύς. 22. ^εκαταπλήθου δε Bast. ep. crit. p. 230.
 29. Cod. ^εκαταδην. 31. ^εγνησίον] Cod. ^εγνησου.
 33. τοῦ δεest.
 46, 1. Cod. ^εοσρα. 12. ^εκαταφορεῖν] ^εκαταφορεῖν VVytten-
 bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12. 16. τῶ] Cod. τὸ.
 18. Cod. ^επεπληγμένοι: Ruhnck. ad Tim. p. 105. a. ^επεπλήχθαι.
 19. ^επροσθήκη Ruhnck. 20. τὸ — ^επεχρῶσθαι] τοῦ ^επε-
 χρῶσθαι ἐπὶ ἐλαίου id.
 47, 18. ^εαἰτωτική] Cod. ^εεὐδοκία. 20. Cod. ^εκαίριε.
 24. Cod. ^εδιαίρειν. 32. τὸ] Cod. τὰ.
 48, 5. Cod. ^εhis ἔχων. 13. ^επαλιτωτέρων Bast. ep. crit. p. 230.
 14. . . .] Cod. ^ησ. ^ο30. Cod. ^εθύο. Item p. 49, 19.
 33. Cod. ^επροσαινόντων.
 49, 13. Cod. ^ενύσαι. 17. Cod. ^εἀπεσπολυμένοι. 21. Cod.
^επαρατιούται. 29. Cod. ^ελεπτοσχιδῶς. 31. Cod. ^εἐπί-
 λεπτον.
 50, 1. Cod. ^εδι' οὗ καὶ ἡλικία τῶν καὶ τῶν ἄλλων. —. Correx-
 ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467. 3. Cod.
^ελιμῶν. 9. ^εκόϊλον] Cod. ^εποιόν. Hesychius ^εληνθιστής
^εποιδόφνος. Mox cod. ^εληνθους. 23. ^εδιαφέρουσιν apud
 Ruhnck. ad Tim. p. 172. b.
 51, 4. Alterum ^ελέγειν deleverim. 6. Cod. ^ελόγος.
 7. Cod. ^ελεκηπατίας. 10. Deest articulus. 11. Cod.
^ελόττον. et mox ^εκατασκευάσασθαι. 13. Cod. ^εμόνον μὲν ἐν.
 τοῖς] Cod. ^ετοῖς. 18. ^εδλοκαντεῖν] Cod. ^εiterum ^εἐροκαντεῖν.
 Vid. p. 56, 13. 20. ^ετὸν] Cod. ^ετὰ. 28. Deest ^εμή.

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μελυβδιών*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod. *πράξατο*. 16. Cod. *γενικῶν*. 21. Cod. *συνετηγμένον*. Fortasse leg. *συνήγμένον*. 23. *νεομηρία*] Cod. *νομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *ναι* ^{αι} *λα*: *ἴστιν νέως λέως* — *νεώλεα*. 29. *νήστεις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. *τὸν*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ἐρ* *θαγγέλλειν*. 29. Cod. *ἠφρυνάξει*.
- 54, 14. *διαγελήσας* Lobeck. p. 275. Idem mox *ἐξίσχοντες* et *ἄγορα* *ἄμφι τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν*. 28. Cod. *ἀρρύθμω*.
- 55, 1. Cod. *δὴ*. 4. *εἰαίν*] Cod. *εὐρεῖν*. 12. Cod. *ἐντεβην*. Ruhnck. ad Tim. p. 196. a: *τὸ σημαῖνόν ἴστιν ἐν* *φημῶν*. 18. Deest *κα*. 30. Cod. *ἀν* *ὀρυσθίας* *Cod. κάρυσθίας*.
- 56, 1. *ἐγκυθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκ* *θίζοντα*. 22. Deest *οἶα*. 26. Cod. *προβύλειν*. 27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὀχίειν*] Cod. *ὀχίαν*.
- 57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέγ* et *ν*. 12. *ἰπ*. 25. *ὄνων*] Cod. *ὄντων*.
- 58, 9. Cod. *εἶπερ*. 10. *καὶ ἄλυσ*] *ὁ ἄλυσ* apud Bast. *σ* *crit.* p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργα* *λίσσις*. 21. Cod. *προῦθην*. 28. Deest *δι*.
- 59, 1. Cod. *προτίτην*. 7. Cod. *ἐξάπαντων*. 10. *ἰπὸ* *δ* *Cod. ὡς ἰπὸ*. 26. Cod. *φιλονεικός*. 28. Cod. *δεδο* *λωμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποιήθη* *ὑπερνεκρυμένα*. 4. Cod. *λεκαρίων*. 7. Cod. *προφεισθαι* *cum* Hesychio. *διαζομένους* Suidas. 16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὀκλήρος*. 28. *τύρευμα*] *εὐρεμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod. *περιμεργασμένος*. 32. Cod. *πρωπέρισιν*.
- 61, 1. *πεντακίλη*] Cod. *πρωτοκίλη*. 9. Cod. *ἐκίτερον*. 18. Cod. *πρῶ*, *circumflexe*. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *φύλαβωι*. 31. *χάρτος*] *φόρτος* Pierson. ad Moer. p. 115. :

- 62, 3. Cod. συμβόλευσον φίλον. 7. ὑπόδοξας] Cod. απόδοξ.
 9. φ] Cod. δ. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. ἐσθλόντα
 τινα σιῶν τινά ἐπιδόντα. 30. Cod. ἐσθήμην. 32. τε-
 κτήσθαι] Cod. τεκτῆναι.
- 63, 5. Cod. σικυοσπερματίας. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
 6. πολλῶν] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. κρεῖ.
 21. Deest τῷ. 24. Deest ἄν.
- 64, 1. Cod. διεργαγμένον. 5. Cod. φανερώς. 14. Cod.
 σόδοις. 16. Vid. Valcken. ad Theocrif. 2, 55.
 19. Cod. συμμαθῆται.
- 65, 3. Cod. τεμαχημένον: Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). τε-
 μάχη μὲν. Idem σχολίδας. 13. Cod. ἄχθους. 18. πα-
 τράων] Cod. πρύγμασιν. 21. Cod. νεολαίας. 22. Cod.
 λαοῦ. 30. Cod. τηθαλαδοῦς.
- 66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημαι]
 Cod. τετηλέμημα. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῷ.
- 67, 7. Φρίνχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρμεσικῇ παρατίθεται τὸ ὑπό-
 ζυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἰρηται δὲ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
 ἐν ξύλῳ σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐτελέχεται ἄργηρος. καίτοι δὲ ἐπὶ
 τῶν λαμπρῶν μὲν ἔσθθεν καὶ ἐπικειῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
 Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τού-
 του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένηνδρος ἐν
 τῇ Περιθίᾳ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόζυλος,” ὅσον
 κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος· οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
 ριερρυρμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
 fol. 186. 23. Cod. ὑπερευθέβαντος. 32. Cod. ὑποφόνηρ.
- 68, 5. ὑπούλα] Cod. ἔπουλον. 6. Cod. ὑγείας. 9. De-
 est δὲ. 32. Deest τῶν.
- 69, 5. Cod. κοινῶς. 12. Vid. Crœuser. Meletem. 1. p. 3.
 15. Cod. ὑπερενώμενος. 20. Cod. ἐκινουσι. 29. Cod.
 τετρίμμενον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.
- 70, 1. Cod. φελίς. 3. τείνεσθαι Valcken. ad Theocrif.
 1, 43. 4. Cod. πρύττοντι. 17. Cod. λέγειν.
 28. Cod. ἀπὸ et καθιζάνει. 32. Cod. δέκνοις.
- 71, 4. Cod. φήλικες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φυλοκρίνειν.
 9. διατύττειν] Cod. διαπύττειν. 15. Cod. φθεροκτονεῖν.

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μολυβδίων*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod. *πράττω*. 16. Cod. *γενικόν*. 21. Cod. *συνετηγμένον*. Fortasse leg. *συνήγμένον*. 23. *νεομησία*] Cod. *νομησία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νεο^οαι* *λαι*: *ἔστιν νέως λέως* — *νεωλα*. 29. *νηστεις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ἐρ-
θαγγέλιον*. 29. Cod. *ἐφρουάζει*.
- 54, 14. *διαγέλιπας* Lobeck. p. 275. Idem *mox ἐξολογῶτος et ἄγορα
ἄμφι τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν*. 28. Cod. *ἀρρῦθμοι*.
- 55, 1. Cod. *δύη*. 4. *εἰκύν*] Cod. *εὐρεῖα*. 12. Cod. *ἄντεβριν*. Ruhnck. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖνόν ἵστιν ἐν-
φημῶσαν*. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὀρνέθας*] Cod. *καρνεθῶας*.
- 56, 1. *ἐγκαθίσοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-
θίσοντα*. 22. Deest *οἶα*. 26. Cod. *προέβουεν*. 27. Cod. *φαιραθέντες*. 32. *ὀχέιον*] Cod. *ὀχέιαν*.
- 57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέν*, et v. 12. *ἐπ*. 25. *ὄνων*] Cod. *ὄντων*.
- 58, 9. Cod. *εἴπερ*. 10. *καὶ ἄξυξ*] *ὁ ἄξυξ* apud Bast. ep. crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργα-
λίοις*. 21. Cod. *προάθη*. 28. Deest *δι*.
- 59, 1. Cod. *προτίρη*. 7. Cod. *ἐξάπαντωντων*. 10. *ἀπὸ*] *δι* Cod. *ὡς ἀπὸ*. 26. Cod. *φολομενος*. 28. Cod. *δαδῶ-
λαμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποιήθη κεπερκευμένα*. 4. Cod. *λεκαρίων*. 7. Cod. *προφερεῖσθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas. 16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὁ κλήρος*. 28. *τύγευμα*] *ἔγρεμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 34. Cod. *περιεργασμέρος*. 32. Cod. *προπέρισιν*.
- 61, 1. *πενταμίση*] Cod. *πρωτομύση*. 9. Cod. *ἐκότερον*. 18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *φροσάβωι*. 31. *χέρτος*] *φόςτος* Pierson. ad Moer. p. 115. a.

62, 3. Cod. συμβόλιον φλοῦ. 7. ἐποδῆς] Cod. ὁδοῆς.
9. φ] Cod. δ. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. ἰσοθιόντα
τινα σιालόν τινα ἐπιόντα. 30. Cod. ἰσήμενα. 32. τε-
κίγησθαι] Cod. τεκίγηται.

63, 5. Cod. σικυοσπερματίας. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
6. πολλῶν] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. κριε.
21. Deest τῆ. 24. Deest ἄν.

64, 1. Cod. διάρραγμένον. 5. Cod. φανερός. 14. Cod.
στόμας. 16. Vid. Valcken. ad Theocrif. 2. 55.
19. Cod. συμμάθηται.

65, 3. Cod. τεμαχημένος. Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). τε-
μαχη μὲν. Idem σχελίδας. 13. Cod. ἄχθους. 18. πα-
τράσιν] Cod. πράγμασιν. 21. Cod. νεολαίας. 22. Cod.
λαοῦ. 30. Cod. τηθυλαδαῦς.

66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημαι]
Cod. τετηλέμμη. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῆ.

67, 7. Φρίνχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παραμοιῇ παρὰ τὸ ἐπὶ-
βυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἰρηται δέ, φησί, μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν
ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιτολῆς ἐπιτέλλεται ἀργυρὸς. καίτοι δὲ ἐκ
τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπικικῶν, πόνηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τοῦ-
του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένανδρος ἐν
τῇ Περικλίῃ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ἐπὶ βυλος,” ὡς
κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος· οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
ρηγυρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
fol. 186. 23. Cod. ὑπερενέβραντος. 32. Cod. ὑποπόνην.

68, 5. ὑπουλα] Cod. ἔπουλον. 6. Cod. ὑγείας. 9. De-
est δι. 32. Deest τῶν.

69, 5. Cod. κοῖνω. 12. Vid. Creuzer. Meletem. 1. p. 3.
15. Cod. ὑπερενέωμενος. 20. Cod. ἐκινουεῖ. 29. Cod.
τετρημένον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.

70, 1. Cod. φελίς. 3. τελεσθαι Valcken. ad Theocrif.
1. 43. 4. Cod. πρίττορτι. 17. Cod. λέγειν.
28. Cod. ἐπὶ et καθ' ἑαυτὸν. 32. Cod. δειπνους.

71, 4. Cod. φήλικες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φυλοκρίνειν.
9. διατύττειν] Cod. διακρύττειν. 15. Cod. φθοροκτονεῖν.

18. ἐβλήθη] An ἐβλήθητος? 19. Cod. φανίσθ.
 23. φουκται] Cod. μεθεται. 24. Cod. οἱ γραμματικοὶ
 ἢ οἱ μ. 25. Cod. φουκένδιον. 27. Cod. φιλάνθρω-
 πος ἄνος: ad marg. ab eadem manu γρ. καὶ φιλόμπελος.
 72, 13. Cod. πολὺς. 19. Cod. δύο. 26. Cod. χιλο-
 νίδης — χιλόεσσ.
 73, 15. τοὺς ἔκπους] Cod. τὰ σκαίη. Conf. Suid. 18. Cod.
 ψηλαφίνδρα. 25. τοῦ] Cod. τὸ. 27. διὰ ψυχροῦ πε-
 νομένου] Nam ἴσως ψυχρὸν πέναντος? 31. Cod. ἀττικῶς.
 74, 2. Cod. ὠνυχισμός. 3. ὡς] ὡς ἔμοι Toup. in Suid. 1.
 p. 454. κατ' ἔλλειψιν] Cod. κατελλείψας, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116, correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. δ] Cod. φ.

ANTIATTIKISTHΣ] Cod. ἄλλος ἀλφάβητος. Vid. Ruhnk.
 hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.

- 77, 2. θεαυτήν] p. 142. d. Steph. 25. Cod. ἀντιφ.
 78, 18. Cod. a prima manu πολυεύκτου.
 79, 9. διαφόρος] Fortasse leg. ἀδιαφόρος. 11. ἀναπύσαι:]
 ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. δεῖ. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhnk. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. ἐπὶ
 τὸ — πᾶν τὸ —. 28. Cod. ἐπιτόμου την ἥρο.

- 81, 22. Cod. ἐγὼ. 23. Cod. αἰτεῖ καὶ παρ'. 28. ἀνο-
 ται] Cod. ὁὶον τε. Item p. 83, 4. 87, 15.
 82, 2. Cod. κείθει. ἄλλο] ἐνταῦθα δοκεῖ συγκχεῖσθαι τὸ δυϊ-
 κόν, ὃ δηλοῖ τὸ ἕτερον. ἴδει γὰρ οὐκ ἄλλο ἀλλὰ ἕτερον εἰπεῖν.
 τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλείονον τίθεται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ δύο. πῶστα-
 νεύονται δὲ οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμοσιδῶν τὸ ἕτερον. Cod. Coislin. 177.
 11. Cod. καὶ ἐπιγραφῇ. 13. Cod. βοῦκαλλον. 15. Cod.
 ἀμφιανῶν. 18. Cod. ἀραιοπαγνιτικοῖς. 29. Cod. ἀνα-
 δέξαι — ἐχρηῆσαι. 31. λέγειν] Cod. λέγουσιν.
 83, 2. προτέρα] Cod. παρῶα. 18. Φιλόβαλλος] Φιλόλλιος
 Ruhnk. ad Tim. p. 167. a. 20. ἀναλέγειν] Cod. ἀναλεῖν.

- 84, 7. Cod. φησι. . 11. Vid. Lobbeck, p. 610. 24. Cod.
24. Cod. βλεφθεῖς.
- 85, 9. Στρατή] Cod. στρατην οὐκ ἐκβήσας λέγειν.
10. Cod. βαβῶν. φ. βαβῶμεν εἰ βαβήσομεν. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. ἀπομόρξαι.
14. Cod. βαβαίξαι. 24. βλεγγόν apud Ruhnk. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. βόλβητον.
18. γενέθλιον] Cod. γενεσθαῖον. αἰ] Cod. δεῖ. 20. Cod.
ἐστὶν τῆς δημοτελοῦς. 21. πέμπτη Schaefer. in Baqm.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. ἑκαστον, Schaefer, ἐκά-
στοις. 26. Cod. ὁρήματα. 27. [ἐκ] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. θεωρημαῖ. 12. Deest ας. 20. Cod. δῆ.
23. Cod. γελαστήδην. 27. Cod. φιλή. 32. Cod.
ἐθροαίνεσθαι.
- 88, 10. Cod. αὐτοῖ.
- 89, 9. δευτέρῃ] Cod. δευτέρῃ γνώμονι. 10. στατήρ] Cod.
ἀντρ. 20. Cod. διατυχεῖν et κατακλινεῖν. Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. ὅτιω.
- 91, 4. Cod. τημεκλειδης. 6. Cod. ἀθήνησιν ἀντὶ τοῦ τῶ —
7. Cod. διπολιεῖς. 16. Cod. παντοκράτορ. 23. Cod.
ἰγνωισμένος οὐκ ἤνυχτο. 26. Cod. χρίστου — εὐθελος —
λογισμός. 29. φῶ] c. Lobbeck. p. 130.
- 92, 9. Vid. Hermann: ad Hymn. Cer. 284. 10. Deest τῶ.
20. Cod. πρῆντε.
- 93, 19. Cod. ποδὶθῆτορ. Hém p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobbeck. p. 590. 32. Cod. 30. Vid.
- 96, 1. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Βασίλ. ep. crit. p. 241. Osnk. Said. in v.
ab. 30. Cod. ἀλλὰ. 12. Cod. ἐκαστῶν. Vid. Gortzi
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. ἐκαστῶν. 20. Cod.
ἐκαστῶν. Recte Ruhnk. ad Tim. p. 110. b. 21. ἐκ-
γῆτο] Vid. Reisig. Coniectan. in Aristophan. 1. p. 178. coll.
Hermann. Elem. Do. M. p. 404. 32. εὐθελος Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. ἐκαστῶν.
- 97, 8. Cod. ἐπὶ. 14. Cod. ἐκαστῶν.

- 98, 13. Cod. *ἐκπαιδευ.* 21. Cod. *ἡδὲ — θηόδοι —*.
 26. Cod. *ἡμετέροισι*.
 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. Lobeck. ad
 8. Aiac. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 651.
 23. Cod. *θρασύα γυγ.*
 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τοῦ. 22. Cod.
λογόφωνος. 24. Cod. *ἀπαικύνουσιν*. 27. Cod. *δατο*.
 31. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 32. *κἀδὴσάι*] Cod. *κἀδίσαι*.
 33. Cod. *κἀδίσαι*.
 101, 8. Cod. *δα*. 16. Cod. *ὀρχισμοῦ*. 22. τοῦ] Cod. *τὸ*
οἰόνται] Cod. *οἶον τὸ*.
 102, 5. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. crit. p. 196
 et 281. 9. Cod. *πέρμενον*. 10. Cod. *δα*. Sicet v. 33.
 et p. 103, 21. 104, 4. 21. *ἀντι*] Cod. *τι*. 23. *λεγεσθαι*
 apud Ruhnck. ad Tim. p. 162, b. 25. *τενάρτα*] γ Ruhnck.
 103, 1. Cod. *εὐβολος*. 10. Cod. *ποιουσαι — παραγυσαι*,
 25. Scr. *δός*.
 104, 6. *Γαργά*] Num pag. m. 103, 21? At nullum in tredg-
 cim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod. *κέρτος*.
 10. Cod. *κράμβης*. 14. Cod. *κορμάνει*. 31. Cod.
προμολομείν.
 105, 14. Cod. *ἐκδιδόντα*. 16. α] Cod. *β*. 23. Cod. *πυλαία*.
 25. Cod. *κατήγετο*.
 106, 19. Cod. *σημαίνει*. 25. Cod. *ἀνέλωμα* vel *ἀνέλωμα*.
 107, 14. α, ε] Cod. *ἦτοι*. 20. *Μεταπύρρι*] Cod. *μετα-*
πύρρι.
 108, 5. α] Cod. *δα*. 24. ε] Malin. *τόν*.
 109, 8. *εἰς*] ε. 25. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. *εὐφρανέουσιν* idem p. 306. 30. Cod. *κἀδὴσάι*.
 110, 5. b. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 13. *εὐφρανέουσιν*] Hoc ex *εὐφρανέουσιν* de-
 corruptum, neque *εὐφρανέουσιν* corruptum est. Lobeck. p. 372.
 14. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 15. Cod. *εὐφρανέουσιν*. Vid. Lobeck.
 p. 406. 1. 22. *εὐφρανέουσιν*.
 111, 19. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 25. Cod. *κἀδὴσάι*.
 112, 6. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 30. Cod. *εὐφρανέουσιν*.
 113, 7. Cod. *εὐφρανέουσιν*. 10. Cod. *εὐφρανέουσιν*. Vid. Toup. in

- Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470. 12. Cod. παυσάλλειν.
 13. Cod. οικίας. 22. Vid. Bast. ep. crit. p. 150.
 25. Σώφιλος Lobeck. p. 381.
 114, 2. Cod. θουριοπέρσην. 7. Cod. επιγράφονται.
 20. Cod. ἐπὶ ἀνί.
 115, 3. Cod. καυέροις. 18. Cod. ἐπὶ τὸ μὴ μω.
 26. Cod. φιλαπτερία. 29. Cod. φυτίζων.
 116, 16. Cod. εξαφειώντος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter aliōs plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Γλυκίος περὶ ὁρθότητος σύνταξεως cod. Vat. 895. f. 31—66. Eius hoc est specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὡς ὁ κατὰ φύσιν λόγος καὶ ταύτη μάλλον ἐκόμενος, οὗτοι καὶ τῆς ἀληθείας μάλλον καὶ τοῦ προσήμοτος, εἰς ὅσον ἔξῃσιν, ἐπιτυγχάνουσιν, καὶ εἰ τις τὸν ἐν γράμμασι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὁρθότητα ἐπὶ τῇ συντάξει φυσικῇ τινὲν προσήχθαι τῇ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει δύναται ἐκιδέξαι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὁρθότητα ἐπὶ ταύταις. Ἐπειδὴ τοίνυν σύνταξις ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ ῥημάτων ἐς καὶ ὀνομάτων εἰς ταῦτ' συνδρομὴ καὶ πρὸς ἕτερα ταυαῦτα ἐπὶ δηλώσει πρῶτος μῆκος συνέχεια καὶ κοινωνία, ὃ δὴ λόγος ἐστὶν εὐπρεπὴς καὶ ὡς ἐν μάλιστα κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συντεθειμένος, εἰ δὲ ὡς μιν τὸν τοῦ λόγου ταύτην σύνταξιν καὶ συναφὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινωνίᾳ, τῇ πρώτῃ δηλονότι καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὁρθῶς ἂν ἔχουσιν οἶμαι πάντῃ καὶ πᾶν λόγον τῆς συντάξεως εἶναι τοῦτον, ὃ χρῆσάμενοι καὶ οὐ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. Ἰσὶ τοίνυν ἡ τῶν ἀνθρώπων κοινωνία, περὶ ἧς ἰδέησθαι, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆ τις, ἡ μὲν φυσικὴ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἰντεῦθεν ψευδόμενοι πρὸς ἑλληνοὺς συνάπτονται καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωνεῖν ἔρχονται, ἡ δὲ πρόστακτικὴ καὶ μεταδοτικὴ καὶ ὡς περὶ συναλλεγματοικὴ. ἡ γὰρ γένους οἰκίωσιν καὶ κοινωνίᾳ εἰς ταῦτ' ἵπται ἔρχονται καὶ κοινωνοῦσιν ἑλληνοὺς ἀναγκάως, ἡ χρείας τινὸς ἔνεκα καὶ τοῦ διδόναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἑλληνοῦ, ὡς εἰς χρεῖαν ἤκουσι. καὶ ἔστιν αὕτη θεούτερος τις κοινωνία καὶ ἑωπτερική, οὐδὲν τοι ἥττον ἀναγκαιὰ καὶ αὕτῃ τοῖς ἀνθρώποις οὕσα. κοινωνικὸν γὰρ ζῶον πείσας ὁ δημιουργὸς τὸν ἀνθρώπον τοῖς μὲν συναπτομένοις γένει

οὕτω δὲ γειρομένης τῆς ἐξαλλαγῆς ὁ Δημόσθενες ἐδηλώθη ὅτι Δημόσθενους ἦν πατὴρ, καὶ ἡ πᾶσις γενικὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τὸν πατέρα. πάλιν ἐδείχθη δηλωσαὶ ὡς καὶ ἐτέρω μεταδοτικῶς ὁ Δημόσθενες καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔγω ὁμωνύμῳ τιμῇ, ἐπιτηδεύω ἵσως ἢ συγγενεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκῃ ποιῶν. κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἕτερα παρεμφανέσθαι πρόσωπα, ὅσον τὰ τῶν δικαστῶν, τῶν κοινωνούντων ὅμως ὄντων τριῶν. ἐδείχθη τοίνυν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἐτέρας τινὸς τῇ πτώσει ἐξαλλαγῆς· ἡ γὰρ εὐθεία καὶ ἡ γενικὴ ἐτέρων ἐγένοντο δηλωτικαί, καὶ ἔσχε καὶ ἐπὶ αὐτοῦ ἡ πτώσις ἐτέραν τὴν ἐξαλλαγὴν, ταύτην δὲ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημόσθενες συναγορεύει Δημόσθενει συγγενεῖ. λοιπὸν ἂν ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλώσαι καὶ εἰπείν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ὤρησεν ὁ Δημόσθενες. ἔτι δὲ αὐτὰ αἰτίος ἐκείνος ὁ συγγενὴς καὶ ἡ συγγένεια. εἰ οὖν δηλοῦν ἐθέλωμεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, πῶς τὸν συγγενὴ δηλώσομεν ὀνόματι δηλοῦν ἐθέλοντες; πάντως ἐξαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐνταῦθα δεῖ εὐρηταί οὖν καὶ τίεται ἡ τῆς αἰτιωτικῆς ἐξαλλαγῆς, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ Δημόσθενην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημόσθενες συνηγόρησεν· οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνήφθη τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωνία ἀμφότεροι καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημόσθενες; Δημόσθενους ὦν υἱός, Δημόσθενει συνηγόρησε τῷ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὲ τὸν Δημόσθενην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τῇ συνηγορίᾳ καταξέει, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χάριν ταύτην τῆς συνηγορίας· δόσις γὰρ τις καὶ ἐνταῦθα ἡ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπὶ αὐτῇ ἀνάχεται τὴν δόσιν. εὐρηταί οὖν τῶν τριῶν τούτων πτωσῶν ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως ἢ γένεσις, ὑπὸ τῆς εὐθείας ἀρξαμένων μοτομέλως τὰ πρόωγματα, ὡς ἔφημεν, δηλοῦσιν, περὶ αὐθιγῶν δὲ εἰς τὴν κλητικὴν. τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωνίαν πτώσεων ἀναγκαίως εὐρημένων ἔδει προσειληφθῆναι καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἣς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ταύτην καὶ τὰς χρήσεις καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ συνέλθεῖν ὁμοῦ ἢ ἀλλήλων προσηληθήσονται.

Supposititius est Apollonii qui fertur in cod. Ottobon. 173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tak

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angelii Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικολάος Σοφιεὺς γραμ-

enim est initio: Ἰστέον ὅτι τινὰ τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεις ὁδοματός τε καὶ πρῶγματος ἀποδίδεται, καὶ οὕτως ἐντελής αὐτῶν ἡ συντάξις ἐστίν, εἰ καὶ πολλάκις θατέραν τῶν πτώσεων εὗροις καὶ τὴν ἑτέραν ἔξωθεν λάβοις ὥς ὀφειλομένην προεστεθῆναι. ἔστι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθονῶ, τὸ δίδωμι, τὸ ἀπογινώσκω, τὸ κοινωνῶ, τὸ μετέχω, τὸ ἐγκαλῶ, ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατηγορῶ. πλὴν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πόλλάκις τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδόμενα εὕρισκται εἰς τὴς οικείας συντάξεις, ἀλλ' ἀπαρμυγνῶν συντάσσεται, καὶ ἅλλα ἃ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐνέργειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. καὶ ἕτερα, ἃ καὶ ἐφεκτικῶς κολουσι, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρμυγνῶν συντάσσουσιν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο σε λυνθανέτω, ὥς ὅσα ῥήματα προσώπων καὶ πρῶγματι συνταχθῆναι ἄν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρῶγμα αἰτιατικῇ εἰς συντασσόμενον. διδύξω γάρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπύσης μετὰ καὶ προθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

ματικῆς παιδευγωγίας βιβλόν α. ἡ γραμματικὴ ἵναί μιν τέχνην ὅπου
μας παιδεύει τὰ γράφοντες καὶ τὰ λαλοῦντες ὁρθῶς. p. 31. Ἀπολλωνίου
περὶ συντάξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρείας
περὶ τῆς τῶν ὀντωνιμιῶν συντάξεως βιβλόν δεύτερον. in
quo libro multa deerant; que ita restitui ex v. c.
supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexan-
dri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit.
p. 117. ἑκθεσις διὰ φηρος, τῶν καὶ γραμμάτων συντεθεισῶν παρὰ Ζα-
χαρίου Καλιέργου τοῦ Κορητῆς (tabula est variarum, quibus eae-
dem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compen-
diis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιέργου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμμάτι-
ων περὶ προσωπιδίων. περὶ τοῦτον τῶν τόνων. περὶ χρόνου τῆς κατε-
λήξεως τῶν πτώσεων. p. 127. Πτολεμαίου περὶ προσωπιδίων. p. 146.
τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γεωργίου, τοῦ πρότερον Πλά-
δου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας
προερχονται καὶ εἰσὶν αὐτοτελῆ, ὥς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω . . .
. . . . τὰ πρὸς αἰσθησὶν λαμβανόμενα γενικῇ ἡμεῖς τῆς ὁράσεως,
ἡκούσῃ πάσαι αἱ αἰσθησεις κατὰ εἰς πομπὴν γίνονται, ὅ ἐστιν ἐκ τῶν
ἰσθῶς, ἡ δὲ ὁράσις κατὰ ἐκ πομπήν. Ἀρκεῖ σοι τὰ περὶ τῆς συντά-
ξεως τῶν ῥημάτων ἔχεις γὰρ ἐκ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν
καὶ μὴ σολοικίζεῖν. p. 149. v. περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τε-
λείου λόγου. ὁ τελείος ἐγκωμιαστικὸς ὁποριστικὸς λόγος ὁποριστικῶς συγ-
κενται ἀπὸ κεφαλαίων ὧν καὶ ἀφθύσιος ἐν τοῖς προγραμματισμοῖς δι-
δάσκει. ταῦτα γοῖν τηρεῖν τὸν γράφοντα ἀναγκαῖον. ἔπει δὲ ὁ τοιοῦ-
τος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προσοίμια, διηγήσεις, ἰγῶνας καὶ
ἐπιλόγους ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς κελῶσιν σοι πρὸ πάντων εἰς
ἀρχέτυπον ἃ μέγας Γεηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύμφης, ὁ μέγας Βα-
σίλειος ἐν οἷς ὅλοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Πανθεογονικὸς λόγος τοῖ

καὶ ἀκολουθήσεις ἑμοὶ οὐδὲν περὶ τῶν πάντων ἐνδοιάζων, εἰ μὴ
 που ἀντιπώσεις ἰδοὺς κειμένους σκανίως. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς παρ'
 ἑμοῦ ὑστερον ἀκούσεις. Deinde praepositiones recenset, mox
 verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesiō, Libanio,
 Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis
 ad simplicia relatis.

- 119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk. 2. Cod. ἀντιλα-
 βεσθαι. 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.
 8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16. 9. κατὰ Ἀφρόβου] p. 815, 12.
 11. Ὀλυμπ.] p. 34, 14. 15. δοκεῖ] p. 52, 9. 19. ε-
 περ] p. 52, 16. 23. οὐδὲ] p. 69, 3. 25. Δίων] 54
 p. 746, 15. 27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.
 120, 2. ἐπιστολῇ] p. 163, 13. 5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.
 6. τῶν] Cod. τὸ. 9. ἐπιστολῇ] p. 164, 16. 12. ἐν

Ἀριεΐδου, ὁ Θεμίστιος, ὁ Προκόπιος Γάλης, ὁ Χορίκιος, ὁ Ψελλὸς
 ὑπὲρ πάντας οὓς ἴσμεν αὐτὸν τελείους ῥητορικοὺς λόγους
 ἀρίστους, ἀρξάμενοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ γεφάνου Δημοσθένεικος,
 ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριεΐδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτά-
 φιος τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀνάγνωθι
 Λευκίππην, Χαρίκλειαν, Ἀρυνκίαν, Σύνειαν, Αἰκίφρονος ἐπιστολὰς·
 ἡ πρώτη χαρίτων καὶ ἄνθους ῥέμει, ὁ δεῦτερος χαρίτων μετὰ σω-
 φροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος παρταδαπὸν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέταρτος
 σεμνὸς καὶ ὀγκρὸς, ἐν ἐπιστολαὶ πολὺν τὸ πιθανὸν καὶ εὐπλαστον
 ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰώσηπος ἱρι-
 στος τὸν συγγραφικὸν χαρακτῆρα ἐν τοῖς περὶ αἰώσεως τοῦ αὐτοῦ
 τύπτει καὶ ἡ Χαρίκλεια· εἰ θέλεις εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς,
 μικτοὺς λόγους ἐργάζου ἐκ τε ῥητορικῶν ἐννοιῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ
 γὰρ μόνον ῥητορεὺς, ταπεινὸς λογογράφος δόξεις, εἰ δὲ πλέον τοῦ
 εἰκότος φιλοσοφεῖς, ξηρότερος καὶ ἀκαίρα γράφων, ὥστε ἡ μῆξις ἐπαι-
 νετῇ· εἰς παραδειγμα γούν της τοιαύτης μίξεως κελύθωσαν σοὶ αἱ
 λόγοι τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασι-
 λείου, τοῦ Νύσσης· οἱ τοῦ Ψελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, ὁ Σύνε-
 σιος, ὁ Θεμίστιος, ὁ Πλούταρχος . . . ὁ Ἰμέριος . . . ὁ Καισαρεὺς
 Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημηγορίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ
 ἐναγώνιον καὶ ἱκανότακτον, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀρηρηματικὸς ἐστίν
 καὶ τὰ ἱερμεῖα λογογραφία τίς ἐστίν εὐρυθμος. ζηλού-
 σθαι σοὶ καὶ τὸ ἐνθυμητικὸν ἐν αὐτοῖς. ἔχεις ἀρχέτυπον τὸν Πλα-
 τῶνα, νεωτέρους τὸν Καλλικλῆν, τὸν Πτωχοπροδρομον καὶ εἰ τις
 τοιοῦτος, ἐν ταῖς παλαιαῖς τὸν Θεολόγον, τὸν Ζοφοκλῆν ἐκὶς τῶν
 ποιητικῶν ἰδιωμάτων αὐτοῦ, τὰ εὐφραδέστερα τοῦ Λυκόφρονος καὶ
 εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀππιάδος, Περικλήτης, Τρυφιδωρὸς καὶ
 Μουσαῖος.

- τῷ αὐτῷ λ.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 πρεσβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ἀπτανός et v. 25. ἀπτίας.
 21. Διπτότης] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήσεται.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὁμήρῳ] Il. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὁμήρῳ] Il. 1, 318. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
 121, 1. Cod. ἀποδέχεται. 3. Δημόνικον] 4. p. 3. ed. Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. στεφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ λ.] p. 245, 10.
 15. ἀπειλάω] Cod. ἀπαλάσσω. τῷ αὐτῷ λ.] p. 252, 25.
 18. στεφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ λ.] p. 286, 26. 26. Ἐλ. ἐγκ.] 16. p. 212.
 27. στεφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκρ.] Pāneg. 23. p. 53.
 122, 2. Ὁμηρος] Il. 3, 181. 3. Cod. ἡγάσαστο. 6. πα-
 ραπρεσβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosth. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παραπρεσβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριστοκρ.] p. 622, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Λεπτ.] p. 503, 2. 20. δύν] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίου] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀναιρεῖν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
 123, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκρ.] p. 690, 15.
 6. Πανηγυρ.] 44. p. 71. 9. Ἄνδροτ.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστογ.] p. 790, 18. 29. Νεαίρ.] p. 1374, 4.
 124, 6. Cod. ἡδυνθῆναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ἐαυτὸν. 14. τριακ. ἐβδ.] 43. p. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. ἐν.] 24. p. 202, 65.
 23. τισσ. κρ.] 27. p. 281, 63. 24. Cod. μα. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφέρει γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
 125, 1. μετὰ τινα] 48, 9. p. 533, 53. 3. οἷ] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῶν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παρακρεβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς.] Isocr. Pax
 11. p. 44. 18. παρηγ.] 14. p. 47. 20. ἄρειον.]
 p. 144. Cod. αλαχύνων. 24. ἄρειον.] 12. p. 144.
 26. Cod. μοῖα αἰ. 30. δευτέρῳ] c. 49.
 126, 1. τετάρτῳ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερσυντελλίκου et hic et v. 30. 26. Αἰσχ.]
 F. L. p. 353, 24. 28. στεφ.] p. 228, 5. 31. στ.
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251,
 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέραν. 15. στεφ.] p. 307,
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῳ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιών] p. 9, 7. 28. Λεπτ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25. p. 342.
 128, 7. στεφ.] p. 314, 19. 10. Νικοκλ.] 8. p. 17.
 11. Cod. ἀπαντας. 12. Εὐθ.] 8. p. 403.
 15. στεφ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐθ.] p. 1300, 8. 23. Γοργύα] p. 458. A.
 25. μου] Cod. ου. 30. ἡμῇ δις] Cod. μηδεῖς.
 31. πρώτῳ] p. 830, 26.
 129, 3. στεφ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 10.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 12.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιταφίῳ] p.
 23. ἐπιταφίῳ] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρῳ.
 31. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. ;
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Λεπτ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλλοντας.
 131, 4. εἰρ.] p. 62, 25. 6. Λεπτ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἰσοκρ.] de pace 15. p. 166
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ. 25. Cod. τῷ ὀργάνῳ.
 26. Φιλ.] p. 163, 14. 28. ὑποκατιών] p. 163, 18.
 Cod. μαρωνίτας.
 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στεφ.] p. 236, 4.
 8. γαμψῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 24
 14. τοῦ αὐτῷ] p. 263, 25. 16. παρακρεβ.] p. 400

19. παραγραφ. p. 449, 1. 21. Ἀριστοτελ. p. 778, 3.
 25. Μειδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μειδ.] 577, 3.
 133, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 11. Deest δε. 13. Cod. ἀριστοκρ. 25. Cod. υποβεβηκός.
 134, 3. τισσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τισσ. ἐβδ.] Immo lib. 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀρόβου] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 52. 16. Cod. μασηνῶ.
 17. η] c. 2. p. 876, 49. 20. ξη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικουλής] Isocrat. p. 249.
 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπομεν. 12. Cod. κριμάτων. 31. Cod. δυνάτωρ.
 Est p. 31, 2.
 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 5. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτω] p. 52, 14. 12. Ἀλων.] p. 82, 8. 14. συντάξ.] p. 166, 3.
 16. Ἀλων.] p. 83, 18. 19. Χεφέ.] p. 94, 21.
 23. Χεφέ.] p. 100, 9. 26. συντάξ.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὑπατοί τε] 36, 27. p. 102, 98.
 137, 3. ἀλευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτω. 5. Ἰσοκρ.] p. 166. 8. παραγραφ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτυχάνων.
 16. Δημόν.] p. 6. 18. Δεπτ.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἀλλοκουσι. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰτιατικῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐπίκομαι. πα-
 γραφ.] p. 361, 24. 6. Δημόσιμ.] 2. p. 2. 10. πα-
 γραφ.] p. 357, 18. 12. Μειδ.] p. 519, 14. 15. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 631, 5. 18. Μειδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐ-
 δέν] Cod. τοῦ οὐδέν οὐδέν. Vid. Bast. ad Corinth. p. 56.
 23. Μειδ.] p. 518, 26. 28. Ἀριστοκρ.] p. 643, 14.
 139, 1. μετ' ὅλγον] p. 657, 23. 2. Cod. προσδοκῆ.
 7. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἐπιπλέως. 32. Cod. αἰγυατος. 33. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 785, 14.
 140, 2. Νεωρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταλων.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60. p. 259, 57. 14. Cod. ἐταλῶν.
 16. τισσ. πρ.] c. 58. p. 340, 12.

- 141, 3. τασ. τασ.] 10. p. 387, 41. τασ. τασ.] 9. p. 456, 83. 9. τασ. τασ.] 42. p. 521, 57. 11. παρ-
 προσβ.] p. 406, 20. 13. τασ. ὀγδ.] 6. p. 531, 78.
 16. μη] 21. p. 541, 6. 18. μη] 24. p. 587, 46.
 20. Cod. ἐπαγγελλόμενος. 25. νβ] 54, 23. p. 752, 46.
 27. Cod. ἀρυστάλλινων. 28. νβ] 54, 27. p. 758, 40.
 33. Μειδ.] p. 540, 24.
 142, 1. Ἰσοκρ.] Paneg. 15. p. 48. 3. εἰρ.] 27. p. 173.
 13. Cod. ἰουλιαν. 16. Cod. ἐντίαφλου. 19. Δημ.]
 p. 2. 23. Δημ.] p. 1. 27. Isocrat. ad Demost. p. 1.
 28. Ἰσοκρ.] ad Demost. p. 2. 30. Ἰσοκρ.] ad Demost. p. 4.
 33. τοῦ αὐτοῦ l.] p. 10.
 143, 1. Ἰσοκρ.] p. 11. 14. Cod. αἰσχύνειν. 24. πέρ
 τοῦ ἱεροῦ apud Ruhnck. op. crit. 2. p. 161. 27. Cod. ἐμπε-
 ρομένησαν. 29. Cod. θανάτω. 31. τρέτω] c. 55.
 144, 5. Conf. Hermann: de praeceptis quibusdam Atticista-
 rum §. II. De verbis αὐθυπότακτοις et ἀνυπότακτοις haec le-
 guntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata,
 similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Τῶν βημά-
 των τὰ μὲν αὐθυπότακτα καλεῖται, τὰ δὲ ἀνυπότακτα. καὶ τῶν
 αὐθυπότακτων τὰ μὲν ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ παθητικῶς προφέρον-
 ται ὁμοιωτῶς καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ αὐθυπότακτα ἐνεργη-
 τικά, ὧν τὸ βῆμα βαρύνεται καὶ ἡ μετοχή ὀξύνεται καὶ τὸ ἀπα-
 ρέμφατος περιόπεται. τούτων τὰ ἐνικά δευτέρα καὶ τρίτα πρό-
 σπα καὶ τὰ πληθυντικά πρῶτα αὐθυπότακτά εἰσιν, ὅλον δὲ καὶ ἁπ-
 λῶς δακύν δάκης δάκη δάκωμεν, δράμω δραμὸν δραμεῖν δράμης
 δράμη δράμωμεν, λάθω λάθων λάθειν λάθης λάθη λάθωμεν,
 πάθω παθὼν πάθειν πάθης πάθη πάθωμεν, πῶω πῶων πῶειν πῶ-
 ης πῶη πῶωμεν, τύχω τυχὼν τῶχειν τύχης τύχη τύχωμεν. καὶ τὰ συ-
 τιθέμενα ἀπὸ τοῦ ὄχῳ, ἀνίσχω ἀνασχὼν ἀνασχεῖν ἀνάσχω ἀνάσ-
 χωμεν, ἐπίσχω ἐπισχὼν ἐπισχεῖν ἐπίσχω ἐπίσχωμεν, κατίσχω
 κατασχὼν κατασχεῖν κατᾶσχω κατᾶσχωμεν, παρᾶσχω παρᾶσ-
 χὼν παρᾶσχεῖν παρᾶσχω παρᾶσχωμεν. καὶ ταῦτά εἰσιν αὐθυπότακτα ἐνεργητικά. Εἰσὶ δὲ παθητικά ἀνάσχα-
 μαί, ἀνίσχωμαι, ἀπὸσχωμαι, ἀφίσχωμαι, οὐδὲ τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
 τικῶν ἀφίσκωμαι, ἀφίλωμαι, ἀφίλωμαι, γίνωμαι, ἐπιλέσθωμαι, προ-
 μαί ἀντὶ τοῦ ἀγοράσθω, καὶ πρόωμαι ἀντὶ τοῦ προπέμψω.

Μαθὼν δὲ περὶ τῶν αὐθυποτάκτων, μύθε καὶ περὶ τῶν ἄνυ-
 ποτάκτων. Ἀμαρτήσω ἀμαρτήσεις ἀμαρτήσαι ἀμαρτήσομεν, ἀνήσω
 (ἄντ' τοῦ καταλείψω) ἀνήσεις ἀνήσει ἀνήσομεν, ἀφήσω ἀφήσεις
 ἀφήσαι ἀφήσομεν, δώσω δώσεις δώσει δώσομεν, ἐνέσω (ἄντ' τοῦ
 ἐμβάλλω) ἐνήσεις ἐνήσει ἐνήσομεν, εὐρήσω εὐρήσεις εὐρήσαι εὐρήσο-
 μεν, θήσω θήσεις θήσει θήσομεν, παρήσω (ἄντ' τοῦ παραλείψω)
 παρήσεις παρήσει παρήσομεν. Διὰ τί οὐχ ὑποτάσσονται ταῦτα;
 Διότι ἐν οἷς ῥήμασιν ὁ ἄοριστος τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἔχει
 τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἐν ἐκείνοις γίνονται καὶ ἄοριστοι
 πρῶτοι ὑποτακτικοί· ἐν τούτοις δὲ οἱ ἄοριστοὶ τῶν ἐνεργητικῶν,
 μὴ ἔχοντες τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ὑποτακτικούς ἄορι-
 στοὺς ποιοῦσιν. Ἀνυπότακτά εἰσι καὶ τὸ ἔξω ἔξεις ἔξι ἔξομεν,
 ἦξω (ἄντ' τοῦ ἔλθω) ἦξεις ἦξει ἦξομεν, λήσω (ἄντ' τοῦ λάθω) λήσεις
 λήσαι λήσομεν, οἶσω (ἄντ' τοῦ κομίσω) οἶσεις οἶσαι οἶσομεν. οὐχ
 ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ ταῦτα, διότι οἱ ἄοριστοὶ ἐκ τῶν ὀριστικοῖς
 ἐνεργητικοῖς ἐπὶ τῶν ῥημάτων τούτων ἐξέλιπον, ταῦτα δὲ ἐκλι-
 πόντων ἐξέλιπον καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ οἱ πρῶτοι. Κατὰ δὲ αὐτὸ
 τοῦτο, τὸ ἐκλείπειν δηλαδὴ τοὺς ὀριστικούς ἐνεργητικούς ἄοριστους
 πρῶτους καὶ τοὺς παθητικούς μέσους ἄοριστους πρῶτους, οὐχ
 ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ῥηθισόμενοι παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρῶ-
 τοι, αἰρῶ τὸ βούλομαι αἰρήσω αἰρήσομαι, ἀφίξομαι, βήσομαι, ἐξ οὗ
 καὶ τὸ ἀναβήσομαι καὶ ὑποβήσομαι, βουλήσομαι, γενήσομαι, εἶδω
 τὸ γινώσκω εἶσω εἶσομαι, ἐρήσομαι ἄντ' τοῦ ἐρωτήσω, λήψομαι
 ἄντ' τοῦ λάβω, οἰήσομαι ἄντ' τοῦ ὑπολάβω, ὄψομαι ἄντ' τοῦ
 θεάσομαι, πείσομαι ἄντ' τοῦ πύθω, προήσομαι ἄντ' τοῦ προ-
 πέμψω καὶ προήσω ἄντ' τοῦ προσδέξομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται
 οὐδὲ οἱ μέλλοντες δεῦτεροί τῶν αὐτῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, οἷον
 τυφθήσομαι, πλεχθήσομαι - τυπήσομαι, πλεκήσομαι. Οὐχ ὑπο-
 τασσονται οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες δεῦτεροί τῶν βαρυτόνων ῥη-
 μμάτων, τυπῆται, πλανῆται. Οἱ Ἄστικοὶ μέλλοντες τῆς τετάρτης
 συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ἀφανῶ ἀφα-
 νήσω ἀφανῶ ἀφανείς ἀφανείω, γνωρῶ γνωρῶ γνωρῶ γνωρίεις
 γνωρίει, ἔχειρῶ ἔχειρῶ ἔχειρῶ ἔχειρῶ ἔχειρῶ μερῶ μερῶ μερῶ μερῶ
 μερῶ μερῶ, ὀνειδίω ὀνειδίω ὀνειδίω ὀνειδίω ὀνειδίω ὀνειδίω ὀνειδίω
 ὀνειδίω ὀνειδίω. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ Ἄστικοὶ μέλλοντες
 πρῶτοι τῆς αὐτῆς τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, οἷον ἀγ-
 νήναι, βαδῆναι, καθῆναι ἄντ' τοῦ καθῆσαι. Ἐξέρχεται σὺν

τούτοις καὶ ἀπ' ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρῶτοι μὴ ὑποτάσσονται μηδὲ αὐτοὶ πεσύνται ἀντὶ τοῦ πέση. Οἱ πρῶτοι μελλόντες τῶν ὑποτασσόντων ἐνεργητικῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βρυτῶν οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον βαλῶ βαλεῖς βαλεῖ, δέμω (ἀπὸ τοῦ κλέω) δέμεις δαμῖ, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐρῶ (ἀντὶ τοῦ λέγω) ἐρεῖ, ἐρεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολουθῶς τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας ὑποτάσσονται, ἐπὶ λούμαι ἐπτελῇ ἐπτελείται, ὀλοῦμαι ὀλή ὀλείται, φανοῦμαι φαπαύεται. Οἱ παρωχημένοι πάντες οὐχ ὑποτάσσονται, ἐτετεύφα ἐτετεύπει. Παρωχημένοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατατικοὶ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἐγνωσιμάχεις ἡμφισβήτεις. Καὶ αὖ πρὸς τακτικὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον μὴ ἀδίκει, μὴ ὀλιγῶρει. Καὶ οἱ μονοσύλλαβ ἐνωστώτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζω, θεῖς θεῖς ἀπλῆς πλεῖ, φεῖ φεῖ, χεῖς χεῖ· ἐὰν θῆς καὶ ἐὰν πλῆς πλῆς ὑποτάσσονται.

Διὸν μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορίων, καὶ ποῖα μόρια ὑποτάσσουσιν, οἷον ἔνα, ὅπως, ἐάν, ἂν, μή. πολλοὶς δὲ καὶ ὁ ἥρικα καὶ ὁ ἔως, ἥρικα ἔχουσιν ἑτέρους συνδέσμους ὡς ἐν τῷ

εἴπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

ἀλλ' ὅγε καὶ μετόπισθεν ἔχει νότον, ὅφρα τελέσῃ.

ὥς περ δὲ τὸ ἂν ὑποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκειται ἐξ αὐτοῦ, ὅς κ' ἂν, οὐκ ἂν, ἐπὶ ἂν, ἐπειδ' ἂν, ὅταν, ὅπταν. Καὶ οὕτω μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἔνα τὰ ὑποτακτικὰ μόρια ὑποτάσσουσιν· ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῃ καὶ τὸ ἔνα ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἔνα τί, ἀντὶ τοῦ διὰ τί ὑποτάσσει. Καὶ τὸ μὴ ὑποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς προτάσσει μὴ ἐλλείψῃς ἐπεύθυνον ὑποτάσσει δὲ τὸ μὴ καὶ ὅτε ἔχῃ προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὸ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ μὴ ἐπὶ τὸ πέσις. ὅτε δὲ τὸ μὴ ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ ὑποτάσσει, μεμάρτην διδάσκον μεν; Καὶ τὸ ἔως, ὅτε κείται μόνον, οὐχ ὑποτάσσει· ὅτε δὲ κείται μετὰ τοῦ εἴ, ὑποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzae versus sunt circiter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357 *) f. 4

*) Cod. chart., f. max., fol. 113: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείως περὶ προσφιδίων et

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.) Quorum primos posui
et ultimos: Τοῦ φιλοσοφώτατου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου
περὶ ῥημάτων αὐθυπατάτων εἰχοι πολιτικά.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβυριαμοῦ καὶ αοιοκισμοῦ.
f. 30. περὶ διαλέκτων. f. 33. περὶ τοῦ ἠρωϊκοῦ μέτρου ἐρμηνεία
ἀναγκαία. f. 46. γινῶμαι διαφόρων ὠφελιμώταται. f. 51. εἰς τὸν
Μανιάκην περὶ τοῦ Μούλτου ἠρωϊκά.

Θυμὸν ἔχει μέγας βαρυνόμενος ἄγριος ἀνὴρ
Μανιάκης ἀγέρωχος φοβίος ὀβριμοεργός
μυλνεται ἐν κραδίῃ, καὶ ἀσπίδα πᾶσαν ἀγέρει,
ἐξέλας δὲ ἀνὰ κτα θρόνοις τοῦ Μονομάχου
καὶ πόλεως μεγάλης βασιλευμέναι ἐριδαίνει κ. τ. λ.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν ἱστάμενον Βασιλεῖον τοῦ
μεγάλου. f. 55. πάθῃ λίξων κ. f. 57. Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμων-
πατου ἐπιστολαὶ ἡθικά. f. 81. εἰς τὸν ἀποβασίλεα Μιχαὴλ τὸν
Καλφάτην, ὅτε διὰ τὸ τὴν ἀσποιναὶ Ζωὴν ἐξορίσαι τῆς βασιλείας
κατενιχθεὶς ἐντυφλώθη, ἠρωϊκά.

Μέλλεν ἄρα τριτάταινα πόλεις Βύζαντος ἰδέσθαι
ὀλκαδοπιπτάτου τε καὶ ἀστῶν φύλοπιν αἰτήν·
μέλλε καὶ ἡλιος θεύσασθαι οὐλαμὸν ἄλλαν,
ὃν τέκεν ἐξορὴ βασιλείας εἰδος ἀρίστης,
Ζωῆς εὐγενετέρας, ἣν ὑπάλην ἔκ τοῦσαν
δέξαστο πορφύρα ἥδ' ἐθρέμετο μασθὸς ἀνάσσης,
κουριδίην δ' ἄλοχον λαχεῖ Ρωμανὸς μετῃπειτα,
ἀνὴρ εὐγενέτης· κάλεον δὲ μιν ἀργυροπῶλον·
ὅς καὶ παρθενίην ζώνην ὑπέλυσετο τῆσδε.
ταύτης ἐξορὴ κακὰ γέινεται ἀσπεῖ πολλά,
παιὰ μὲν ὀρφανίην, χηρείην δ' ὅτε γυναιξίν,
αἵματα ὠτειλάς τε μυχὸς τ' ἀνδροκτασίας τε,
λευγαλέους θανάτους, πολλὰ ἄλγειν τε ζοναχὰς τε,
νηπιόεντι νόῳ τέκνοισι Θεοῖο ἐκείνης,

ὅς ὅα κακὴ ἄλση μεγάλης πόλιος βασιλευσεν,
αἰσὺλα δὲ φρονέων ταχὺ λάθετο συνθεσιάνων,
ἧσι δ' ἀτασθαλίῃσι κακὴν συμφορᾶσσαντο μήτην,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσσην μάλα ἡδέως ὠλεσε φῶτα,
οὐνεχ' ὑπερβασίη δηλήσατο ὄγκια πιστά,
ἔβρισε δὲ τὸ σέμμι, κατὰ σπορδὰς τε πάτησε,
ὄλκας ἐκ βασιλείων δυσβασιλεὺς βασιλίσσαν·
ἀλλὰ τὸν ἀφροσύνη ὄρκων τ' ὑδέτης αἰθεσμος
θεῖως ἐβαλυσαν, σκήπτρα δ' ἀπ' αὐτοῦ ἔλοτο.
τῶν δὲ βαρυνεμένων γοερόν βοᾶν κακοδαίμων,
ἐυλόμειν καλέων βασιλείην ἣν βασιλευσα,
κῆται δ' ἐν δαπέδῳ μέγα ἄθλιος, ὃς πρὶν ἀνασσειν,
ἄρκης δυστυχίης καὶ ὀψιγόνους ὑπόδειγμα,
φτωχὸς ἐλδομένος, τὸ περ ὠλεσεν ἀφρονὶ βουλῇ.

f. 82. Χρυσόφρου πατρικίου, ἀνθυπάτου, γεροντοῦ κριτοῦ τῆς
Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν, τοῦ Μιτυληναίου, εἰχοὶ διάφο-
ροι ἐκλεγέντες. Epicedion inest Imp. Romani:

Φέρε μικρόν τι παλαιμην πολιτικοῖς ἐν εἰρήνῃ,
τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας,
περὶ ῥημάτων δ' ἔωσαν αὐθυποτάκτων οὗτοι·
τοῦτο γὰρ ἀνεξέταστον ἐστὶ τὸ μέρος μόνον.

δὲ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτέον.

ὥς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνον,

ἢ μετοχή δ' ὀδύνοιο καὶ περισπῶτο πάλιν,

τούτων τὸ ἀπαρέμφατον γινώμεν αὐθυποτάκτων.

τὸ θάναθ' ἐκ παραδείγματος, θανάτων, θανεῖν καὶ θάνης·

μεθ' ὧν καὶ τὸ ἀπόρχονται καὶ πρόωνται τακτέον,

καὶ γέρονται καὶ τράπωνται, ἀφρώνται τε χρέη,

ἀφίκονται καὶ πρίωνται, τὸ ἀγοράσωσί τε,

ἀπόρχονται, ἀντίσχονται καὶ πρὸς ἀφίλωνται τι.

τὸ δ' ἐπικλάθωνται λαθὼν τετύχθω τελευταῖον.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθώσαν αὐθυποτάκτων περὶ,

κεφαλαιώδη, σύντομα, Λακωνικά, βραχέα·

τὰ δ' ἀνυπόνακτα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρκτέον

Ἦδη τὸν δρόμον ἤρυσεν ὁ κάλλιός μοι πῶλος,

καὶ πνευστὶν πῶς ἵοικεν. οὐκοῦν ἀναπαυέσθον.

8. Ζένοπ.] p. 991, 22.

10. τῷ] Cod. τῇ.

Ἀφοβ.]

p. 833, 17.

11. Εὐεργ.] p. 1163, 5.

12. πάλιν]

p. 1158, 28.

14. Ναυσίμ.] p. 991, 9.

15. Διόνυσ.]

p. 1289, 22.

17. Ναυσίμ.] p. 992, 21.

19. Ἀφοβ.]

p. 829, 14.

21. εἴτ'] Hom. Il. 12, 239.

24. ὁ αὐτὸς]

Oed. Colon. 1142.

25. Cod. γὰρ ἔγωγε. Vid. Lobeck. ad

S. Aiac. p. 302.

27. Cod. κρατ.

28. ῥ'] Cod. εἴ.

33. Cod. συντάσσεται.

145, 3. Λακρ.] p. 931, 16.

6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.

10. ὅς] Cod. ὁ.

25. Deest ὅτι.

28. Ἀφοβ.] p. 814, 26.

29. μετ' ὀλίγον] p. 815, 1.

30. Cod. ὥσπερ λυκούργου.

προσπεμπον δὲ ἄνικτα κατὰ πόλιν, οἵπερ ἄριστοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἱκανὸν γε περιβλέπτου ἐνὶ νηφί,

ἐνθα δὲ ταρχύσαντο νίκην βασιλῆος ἄγανου,

βῆν δ' ἐπ' ἀνακτι νέον καὶ Ῥωμανοῦ ἐξέλαθοντο.

f. 94. ab alia manu ἕτερα σχόλια τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ πρῶτον τῆς Ἀριστοτέλους ῥητορικῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς Α. ρ.

- 146, 1. Cod. συμμετρε παρὰ. 41. Όμηρος] Il. 9, 452.
 16. Αριστοκρ.] p. 630, 13. 18. υποκατιών] p. 676, 10.
 28. Cod. εξηλοτίπουν. 32. του] Cod. της.
 147, 1. ελευθ.] p. 197, 14. 3. στεφ.] p. 308, 9.
 4. Cod. προσβίτησ. 5. Cod. ήμων. 9. μά] 27.
 p. 281, 71. 11. στεφ.] p. 252, 16. 18. παρακρ.]
 p. 387, 13. 20. ειρ.] 2. p. 158. 23. άλλ] 29.
 p. 175, 23. 25. τετάραψ] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. πρώτω] c. 19. 33. Cod. φόρους.
 148, 9. Όλυμθ.] p. 30, 15. 41. ειρ.] 36. p. 181.
 13. Cod. ξβ βιβλιον. 16. Cod. κρηων: Χερδ.] p. 91, 3.
 17. Cod. θαυμάζω. 20. πολλά δε] p. 500, 21.
 22. Μεγαλ.] p. 209, 24. 23. Deest ει.
 26. Αεπν.] p. 500, 21.
 149, 1. Δημ.] 4. p. 7. 9. Άνδρου.] p. 599, 27.
 13. Ζηρόθ.] p. 884, 8. 17. Τιμόκρ.] p. 700, 14.
 23. πρώτω] p. 14, 8. 24. τῷ αὐτῷ λ.] p. 17, 10.
 26. καρπούμενοι] Cod. ποιούμενοι. 28. τρέτθ] p. 33, 10.
 30. πρώτω] p. 43, 9. 33. Χερδ.] p. 102, 21.
 150, 4. Αεπν.] p. 507, 5. 7. Μειδ.] p. 544, 5. παρὰ τῶν]
 Cod. πάντες. 11. Μειδ.] p. 544, 16. 13. συνθ.]
 p. 219, 27. 16. Μειδ.] p. 563, 28. 18. στεφ.] p. 301, 26.
 20. Cod. τῇ πόλει. 21. στεφ.] p. 329, 14.
 23. παρακρ.] p. 444, 12. 27. παρακρ.] p. 351, 16.
 32. πυριπρ. p. 377, 25.
 151, 1. παραπρ.] p. 382, 27. 11. Άνδρου.] p. 601, 22.
 152, 22. Cod. καταπαλαίης π.
 153, 13. Cod. ήμων — άφ. 19. Cod. όλως
 25. Cod. ξύλον — τελευταίων.
 154, 9. Δημοσθ.] p. 15, 27. 15. Cod. τῷ μιθριδα^π
 27. Cod. όλως.
 156, 3. Όλυμθ.] p. 38, 21. 8. ειρ.] p. 58, 2.
 9. ἐπ'] Cod. τῶν ἐπ'. 32. παρακρ.] p. 403, 11.
 157, 10. αἰτιατικῇ] Cod. δοτικῇ. 13. Cod. δεδομένου τιμῆν.
 17. Cod. μισθῶμαι.
 158, 7. οἰ] Cod. οἶον. 12. Αεπν.] p. 506, 12.

15. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 31 p. 662, 63.
 25. Cod. ἐνάντ. 28. εἰς.] p. 160. 33. Deest τὰ.
 159, 6. παραπρ.] p. 403, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρέτῳ] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 123, 9. Cod. δαλείσσωμεν.
 16. μετὰ τινα] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. π.]
 Cod. ἡ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
 160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐπὶς.] p. 162, 29. 8. στέφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ὕμῳ. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλείστον] Fortasse leg. δ' ἐπὶ πλεί.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
 161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρέτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰς.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Χερῶ.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
 162, 2. ἐπὶς.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. οὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. στέφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συστάντα — καλῶς. 31. παραπρ.] p. 384, 13.
 163, 8. καὶ τοσαύτης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Λεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. καὶ] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ κεχ. 32. Κ] v. 391.
 164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδρῶν.] p. 597, 28.
 18. δευτέρῳ] c. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρός.
 165, 5. Cod. προστιμῶμαι. 6. Cod. εἰ τι. 7. Cod. πρό.
 11. Ἀριστογ.] p. 785, 16. 25. ἔστι πρ.] Cod. ἑκαπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἂν τι.
 166, 15. Cod. ὥσπερ ἦν. 17. Cod. αὐτῶν.
 167, 2. μβ] Immo 44, 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. τὸ.
 5. δειν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενικῇ] Desunt.
 μῆ] Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μῆτ'.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
 168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. αἰτιατικῇ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συντακτ.]
 or. 32. p. 526. D. ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἡς.

- 169, 17. *κατάτω*] c. 60. Cod. *ποιούντας*. 23. *ἐσφοδής*] Leg. *κατὰ τῆς*. (p. 13, 15. ed. Foes.) 24. Cod. *ἄρτων*.
- 170, 2. Cod. *πρεσβύτων*. 7. *Ἀρρ.*] 4, 12, 4. 8. Cod. *προπύω*. 24. Cod. *συμβαῖ*. 26. Cod. *προσυγγέλοτα*.
- 171, 3. Cod. *ἰσοκράτης*. 4. Cod. *ῥυφήν* — *οἰων*. 9. *πρώτω*] p. 16, 5. 10. *οἶον*] Cod. *οἶ*.
- 172, 2. Cod. *προσέκοντα*. 4. *τη*] 2. p. 876, 49. Cod. *αὐτή*. 8. Cod. *προαγγέλλω*. 9. Cod. *βεβαίω*. 13. Cod. *οὐδ'*. 18. Cod. *ἐπὶ*. 20. *δεντ.*] Gregor. Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. *ἰσοκρατικῆς*. 9. Cod. *ἀκρυτοῦντι*. 15. *τοῦ*] Cod. *τῆν*. 33. Cod. *φασι*.
- 174, 29. Cod. *σημαίνειν*. 31. *συνθ.*] p. 213, 16. *πρὶν*] Cod. *πρὸς*. 33. *Στηλιτ.*] Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. *Μειδ.*] p. 547, 22. 10. *Ἀριστοκρ.*] p. 676, 11. 12. *Ἀνδρστ.*] p. 607, 4. Cod. *εἰς τοσοῦτον τιμήσασθαι*. 13. *Ἀριστογ.* p. 794, 6. 14. Cod. *αὐτοῦ θανάτω*. 16. *Ἀριστοκρ.*] p. 691, 19. 21. *Τιμοκρ.*] p. 720, 29. et 721, 5. 23. *ὑποκ.*] p. 723, 12. 25. *πάλην*] p. 728, 12. 26. Cod. *δίνης*. 29. *ἰάν τις*] p. 732, 18. 31. *Μειδ.*] p. 570, 22.
- 176, 6. *Ἰσοκρ.*] ad Nicocl. 9. p. 18. 17. *τρίτω*] p. 35, 7. 20. *ἐλευθ.*] p. 192, 26. 22. *παρὰ τω*] p. 348, 25. 26. *Μειδ.*] p. 529, 14. 28. *φόνου*] p. 17, 2 Reisk. 30. *Μειδ.*] p. 554, 10. 33. *τ Z*] p. 521.
- 177, 7. Cod. *ἀλόβοτον*. 8. *στεφ.*] p. 273, 24. 10. *τῆν*] Cod. *τὸν*. 12. *παρὰ τω*] p. 383, 21. 13. Cod. *τόδ'*. 14. *παρὰ τω*] p. 391, 18. 17. *Μειδ.*] p. 569, 3. 23. *Τιμοκρ.*] p. 702, 27. 26. *Τιμοκρ.*] p. 752, 13.
- 178, 1. *λξ*] 37. p. 136, 8. 10. *δευτέρω*] c. 61. 20. *πρώτω*] c. 68. 29. Cod. *ἐξήπυσαν*. 31. Cod. *ὕλακτοδντες*.
- 179, 6. *στεφ.*] p. 306, 29. *εἵτα*] Cod. *εἰς τὸς*. 8. *σδ*] 34. p. 764, 45. 11. *Ἰσοκρ.*] ad Damon. 4. p. 6. 14. *Νικοκλ.*] 13. p. 22. 16. Cod. *βαρβαρῶ*. 29. *Δεντ.*] p. 508, 2. 32. *στεφ.*] 310, 16.

- 202, 20. Ἀσπός] Cod. ἔκρινεν.
 203, 5. Cod. τρήρη. 12. θινάρ] Cod. οἶνον. θίνες]
 Cod. θινείς.
 205, 5. Cod. ἄμισπος. ἦ] Malim ἦ α'. 19. Cod. ἄκραται
 21. Cod. ἀκροποτοῦντες.
 206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.
 207, 2. Cod. ἄρδντος — ἀρδήτου. 3. Cod. στασιάζων.
 22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.
 210, 3. Cod. ὁ ἀνάγυρος. 29. Cod. ἀμόργις τίς.
 211, 9. Cod. ἀνοικῆσας. 11. οὐκείαν] Cod. οὐσίαν.
 31. Fortasse leg. κατεδέκασαν.
 212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγεῖν. 16. Cod. πάρινθα.
 18. α] Cod. ἐν.

θου οἶνος, πελεία περισσότερά. Δωριέων ἐπετεῖεπατε. φύς ὁσφύς ὁσφύς δὲ λέγονται αἱ ψυαί, παρὰ τὸ φύειν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς κατιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ φηοὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος παῖς. πένες νεκρός. Κλειτορίων ἀπαιτῶν ἀνεμοί. αὐδὴ φωνή. δέδορκεν ὄρε. ἴσσοι νεκροί. ἰσοθλόν αγαθόν. λένει ὄρε. παροῖθεν ἔμπροσθεν. χήλος κιβωτός. ὅκα ταχέως. ὀλέται βραχύνει. Κρητῶν γονιτός θηρη φάρετρα. ἔλπομαι δοκῶ. ἔντα ὅπλα. θέραπες δοῦλοι. λῆς λίθος. μέλιν ἑλκασαν. μόχθος πόνος. σάκος ἀσπίς. φῶς ἄνθρωπος. σκῆπτρον βακτηρία. Κορινθίων ἔκτυμον ἀληθείας. φῶρος ἱμάτιον. Κερκυραίων κώπη λαβὴ ξίφους. φάλανθος φάλακρος. φηγός ὄρε. Λακωνίων ἀγλαός καλός. Μαγνητῶν αἶα γῆ. νηδὺς γαστήρ. Σικελῶν κόρσας κεφαλῆς. μελαθρον οἶκός. ναλεῖ οἰκεῖ. φόρμιγξ κithάρα. Φλιασίων ἄμφω ἄμφοτεροι. ἀντικρὺ ἐναντίον. fol. 278. ἑμμετροὶ στίχοι διαφόρων μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἔκη καὶ ἱαμβοὶ καὶ ἐλεγεία. βιβλίον πρῶτον, τοῦ ἀγιοτάτου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὅλων τῶν ἐν τῷ βίῳ. διηγείται δὲ σχεδὸν ταῦντα παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ζωὴν πεπεράται: —

Χεῖ ἄναξ	χεῖ βασιλεῦ
ὅς ἀγναῖς	ὅσις καθαράς
ποτ	ποτὲ πρὸ χρόνου
ἀειρομέναις	κουφιζομέναις
πυλάμηνον	χειρὸν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse insigni est vlnustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet praeterea (f. 212.) λέξεις ἱατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερμ. Ἀκανθα Ἀλγυπία ἑρριόκαρδον. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδικανός. Ἀπειτος ἀκόνειτος. Ἄλε ἄλως. Ἀκορου ὄρε τῆς ἀγριοσπαθοῦλας, ὁ ἔστιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτέας χυλός κουφοῦλέας τις καὶ σάβουκος λεγομένη ὁ ζυμός. . . . Ἀλμπιάδος σπέρμα κυτὰ Λατίνους λαυρίλλα. . . . Ρέον ποτικόν τὸ ὄρεον βύρβαρον. Κυρια ποντικά. λεπτοκύρι. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύματα] ψατά Eudemus. 24. Cod. ἀνοητέ.
 214, 16. Cod. ὠνόν. 17. Cod. δι' ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακρύτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασι] ἀπεισάν] δδωήμασιν ἐβληθείς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἤ. Cod. ἐγκλιε.
 217, 21. Cod. ἀναμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἀμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τὸν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἀπειστέ; Ruhn. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρωσιν. 26. αἰεγτος] om
 Ruhn.

Ἐφόρος τὸ ὄψωμα ὃ ἐστὶ ῥιζοτάς. Ἀφρίτης ἀπὸ ἄρτου κρηθῆς
 ψυχῆ. Χαλδίην ἀγριοκλύνθην. Ἀγριοσύκιον ἀγρὰν γυθῆν κα-
 λῆται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐστὶ
 μόδια η' . . . περὶ λεκεθ. περὶ κῆτον. περὶ μνάσις. περὶ μεδίμνον.
 περὶ σατον. περὶ μέτρον. περὶ κάβου. περὶ χολνίξ (sic). περὶ δρα-
 πῆ. περὶ μετρολίον. περὶ χονδρίον. περὶ τέβελ . . . f. 223. Πό-
 ρου καὶ τίνες εἰσὶ μετροβολαὶ καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρησιν εὐχρησά-
 μεθα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν Ἀττικῶν καὶ σημείων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. f. 226.
 ἦφος δὲ οὐ ὑφέλλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη εἰς πδ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἧτις περιέχει φθβ ἔτη. ibid. ψή-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκεται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Ἀέξ. Πόδηρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ραὶς ὑψίστασι βαυδομένοις. Φελώνης λευκός· ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λων οἶονε τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχε κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὗτο γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κόθορνος τὸ βυσιλικὸν
 ἔλαττον. Κεντουρίωνες. Ἀκουβήτορες. Ἐσκουβήτορες. f. 238.
 Βίβα Λέξις. ἑπολος (αἰπόλος;) ὃ ἐπὶ τὰ ἔτη (αἶψη?) πλανόμενος,
 ὃ ἴσιν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα ἐν αὐτῷ. Βροχὴ διὰ
 τὸ βαρύνει χέσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βιαλὸς τελνεσθαι ἡγουν αὐτῇ.
 f. 243. Ῥωμαῖκαὶ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμεναι. Ἀντιμένωρ ἀν-
 τηραφεύς. Ἀδρισπόνσου εἰς ἀπόκρισιν. Αποφιδεκομαίσσου . .
 . . f. 245. Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλλὰ τοῦ νέου. Ἐγλη-
 τος. Ἐπθμη. Σελασφόρου . . . f. 246. Λέξεις ἑταραι. Εἰρήνας
 νηάδας. Ἀδοφορεῖ ἀναμασάτε. Ἄημα ψυχῆ. Κορῶντης ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ εἰσιμολογίας. Θάλασσα θεία σαλευομένη, ἣ δὲ θα-
 λῆται. θεία παραταμένη. βυθός βιαία θεία. f. 255. Θεοδοσίου
 γεωματικῷ Ἰωάννῃ τῷ Θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόнесι τῶν ἁγίων ἑορτῶν. max εἰτα
 ἔξῃ των τροπῶν αἱ λέξεις ἐρηγνευόμεναι κατὰ σοχείον. Ultima
 folia inde a. 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνεύματων ὁρθότητος. f. 281 canones cum suis hermenis.

202, 20. Ἄσπερ] Cod. ἄσπερ.

203, 5. Cod. ἐρήρη. 12. θινῶν] Cod. οἰων. θίνας]
Cod. θινείς.205, 5. Cod. ἄμωπος. ἦ] Malim ἦ α'. 19. Cod. ἄκραται
21. Cod. ἀκροποιοῦντες.

206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.

207, 2. Cod. ἄρδντος — ἀρδόντου. 3. Cod. στασιάζων.
22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.

210, 3. Cod. ὁ ἀνάργυρος. 29. Cod. ἀμόργις τίς.

211, 9. Cod. ἀνοικήσας. 11. οὐκείων] Cod. οὐσίαν.

31. Fortasse leg. κατεδέκασεν.

212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγείν. 16. Cod. πάρνιθα
18. α] Cod. ἐν.

Φου οἶνος, πελεῖα περιστέρα. Λωρίων ἐπετεῖλπαντε. φύς ὁσφύς
ὁσφύς δὲ λέγονται αἱ ψυαί, παρὰ τὸ φύειν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς κα-
τιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ φησὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος παῖς.
νέκυσ νεκρός. Κλειτορίων ἀπαιτῶν ἀνεμοί. αὐδὴ φωνή. δέδορκεν ὄρε.
ἔστιοι νεκροί. ἱεθλὸν ἀγαθόν. λεύσει ὄρε. παροῖθεν ἔμπροσθεν. χή-
λος κιβωτός. ὅκα ταχέως. ὀλέων βραχίονες. Κρητῶν γονιτος θνη-
φαρέτρα. Ἠλπομαι δοκῶ. ἔντεα ὅπλα. θέραπες δοῦλοι. λῆς λίθος.
μελὼν ἑλάσσαν. μόχθος πόνος. σάκος ἀσπίς. φῶς ἄνηρ. σκήπτρον
βακτηρία. Κορινθίων ἔνυμον ἀληθείς. φῆρος ἱμάτιον. Κερκυραίων
κώπη λαβὴ εἴφους. φάλανθος φάλακρος. φηγός δαῖς. Λακωνίων
ἀγλαός καλός. Μαγνητῶν αἶα γῆ. νηδὺς γαστήρ. Σικελῶν κύρσας
κεφαλῆς. μελαθρον οἶκία. ναλεὶ οἰκεί. φόρμιγξ κιθάρα. Φλιασίων
ἀμφω ἀμφοτέροι. ἀντικρὺ ἑναντίον. fol. 278. ἔμμετροι στίχοι δια-
φόρων μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἔπη
καὶ ἵαμβοι καὶ ἐλεγεία. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγνωτάτου Γρηγορίου
ποῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὅλων
πάν ἐν τῷ βίῳ. διηγείται δὲ σχεδὸν ταῦτα πάντα παρὰ πάσαν αὐτοῦ
τὴν ζωὴν πεπιράται: —

Χεῖ ἀναξ χεῖ βασιλεῦ
ὅς ἀγναῖς ὅς τις καθαρῆς
ποτὶ ποτὶ πρὸ χρόνου
ἀειρομέναις κουφίζομέναις
παλαμῶν χερσὶν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse in-
signi est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet prae-
terea (f. 212.) λέξεις ἱατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερμ. Ἀκανθῶν
Αἰγυπτία ἀρχιόκαρδον. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδακινός.
Ἀπεπτος ἀχώνευτος. Ἄλς ἁλῆς. Ἀκορον ἔλλα τῆς ἀγριοσπαθοῦλας,
ὁ ἴστιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτέως χυλός κουφοῦλλας τις καὶ σάβου-
κος λεγόμενη ὁ ἱμῶς Ἀλυτιάδος σπέρμα κατὰ Ἀλτίνους
λαυρίλλα Πέον ποτικόν τὸ ὄρεον βάρβαρον. Καριῶν πο-
τικά. λεπτοκάρι. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύματα] ψεῦτα Eudemus. 24. Cod. ἀνοητέ.
 214, 16. Cod. ὄναι. 17. Cod. δι' ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασι] ἀπεισῶν] ἀδικήμασιν ἐβλήθαι Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἤ. Cod. ἐγκαλεῖ.
 217, 21. Cod. ἀναμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἀμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τὸν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἀπειστέ; Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρῳαν. 26. ἀταγτος] om
 Ruhnk.

Ἐλέβορος τὸ ὄζωμα ὃ ἐστὶ ῥιζοτάς. Ἀλφίτης ἀπὸ ἄρτου κρητῆς
 ψύχης. Χαλδάλην ἀγριοκολύνθην. Ἀγριοσύκιον ἀγρὰ κηρύδην κα-
 λῆται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐστὶ
 μόδιος ἡ . . . περὶ λεκεθ. περὶ κύτου. περὶ μνάσις. περὶ μεδύμνου.
 περὶ σατου. περὶ μέτρου. περὶ κάβου. περὶ χοινίξ (sic). περὶ δρα-
 πός. περὶ μετρούτου. περὶ χοινοῦ. περὶ τέταλ. . . . f. 223. Πό-
 σαι καὶ τίνες εἰσὶ μετροβολαὶ καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρην ἐπύχθησα
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν Ἀττικῶν καὶ σημειῶν.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. f. 226.
 ψύφος δὲ οὐ ὑφείλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ σταδ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἣτις περιέχει φθβ ἐτη. ibid. ψή-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκεται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξις. Πόθηρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑφάσμασι ῥαβδομένοις. Φελώνης λευκός· ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λων ὁιονεὶ τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχε κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὕτω γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κόθορτος τὸ βαυλικὸν
 τζαγγῆν. Κεντουρίωνες. Ἀκουρήτορες. Ἐσκουρήτορες. f. 238.
 Ἐτέρα Λέξις. Ἐπολος (αἰπόλος;) ὃ ἐπὶ ταῖς ἐτη (αἰτή?) πλανώμενος,
 ὃ ἐστὶν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. Βροχή διὰ
 τὸ βαρύνει χέσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βιάως τελισθαι ἡγουν αὐτεῖν.
 f. 243. Ῥωμαῖοι λέξις ἐν τῷ νόμῳ ἐρπύμεναι. Ἀντιένσος ἀν-
 τιγραφίς. Ἀδριεπόνσου εἰς ἀπόκρισιν. Αποφιδεομαλισσῶν . .
 . . . f. 245. Λέξις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐγί-
 χων. Ἐπὶ ἡμῶν. Σελασφόρου . . . f. 246. Λέξις ἑκατα. Εἰρήνης
 νεράδας. Ἀθρορεῖ ἀναμασαῖτε. Ἄημα ψυχῆ. Κορῶνις ἀπαρχή.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα θεία σαλαομένη, ἣ δὲ θα-
 λαττα. θεία παραταμένη. βυθάς βιάτα θεία. f. 255. Θεοδοσίου
 γραμματικοῦ Ἰωάννη τῷ Θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόнесι τῶν ἁγίων ἐργῶν. max ἐτα
 ἐξῆς τῶν τροπικῶν αἱ λέξεις ἐρμηνεύμεναι κατὰ σοφίαν. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνευμάτων ὁρθότητος. f. 281 canones cum suis hermenis.

αὐτοῦ καταφθίσκῃται. διὰ τῶν γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐφημέρευον
ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφαις. δεύτερον γὰρ
ἐβουλευόντο περὶ τοῦ αὐτοῦ.

249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. ἐλαύς. 31. Cod. πολέτωσαν.

250, 2. Fortasse leg. *δημαγωγῶν*, ut exciderit numerus libri,
20. Cod. ἐνθρυπτα.

251, 28. περιβλέποντας apud Ruhn. ad Tisch. p. 102. b.

32. Cod. ἐξέταμμεν: ἐξετάσμεν.

252, 1. Cod. ἐξορῆσαι et ἀπό. 10. Cod. ὑπεξαιρούμεναι

12. Cod. ἐξελίσεις διχης: et ὁπόναν. 23. ἐπισπέρχειν. Ita

codex, non ut legit Ruhn. ap. Valcken. ad Theocrit. 6, 29.

31. Cod. γυίας.

253, 2. Cod. προσεθείσας. 3. Cod. ἐπακτρία. 13. Cod.

ἐπιπρίταις ἐπὶ ὅκτω ὀβολοῖς: ἀπὲρ τοῦ τὸ τρίτον. 15. Cod.

δραχμῆς: — ἐπάλξεις: δικαστήριον τῶν φονικῶν δικῶν: ἐποδόμη-

ται δὲ πρὸς τῷ πρυτανείῳ: — Quae omisi ut supra posita

p. 243, 16. 20. Cod. δράγματι.

254, 21. Cod. τιμὴν εἰς κηρῦσαι.

255, 3. κηρύττειν] Cod. κρύπτειν. 14. Cod. ἀσύνθετον:

16. Cod. ἥν τὸ δὲ ἐκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν τῷ.

25. Deest τοῦ. Ἀττικὸν ex Harpocrate Boeckhian

(Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ. 27. Cod.

ἐκλαμπεις. 32. Cod. δραγμῇ, ut solet.

256, 1. Post ἀπέφωγεν codex iterum ponit illa ἐκόνυμος —

προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτῇ.

15. Cod. ἐρμίονα — ἐρμιόνα. 22. Deest οἱ.

28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἡ στρογγ.] Cod. ἡ στρογγ.

257, 2. Cod. οἰκοδομημένον. 12. Cod. ὄρον. Conf. Etym.

M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρία — εὐανδρίας.

15. Cod. εὐθύνοι. 17. Cod. εὐοισαβολ. 33. Deest δὲ

258, 8. Cod. λευκῷ — ποιοῦν. Vid. Etym. M. p. 406, 33.

13. Cod. κεκοιμημένους. Conf. Phot. p. 41, 5. et Zonar.

p. 954. 19. Cod. ἐκτελέσαντο. Vid. Etym. M. p. 324, 1.

et Zonar. p. 675.

259, 9. Cod. ἐπακτρία. Vid. Etym. M. p. 352, 53.

13. Cod. φλαῦρος. Hoc quoque correxi auctore Etym.

M.

- M.** p. 370, 12. 20. Cod. ὁ γένει εὐγενής καὶ πάλῃ
 24. Cod. πάντα. 31. οἶοναι] Cod. οἶον ἐν. Vid.
 Zonar. p. 663.
260, 31. Cod. ἐπιδύνοντο.
261, 1. Prior ἐπὶ deest. 12. Cod. ζητῖον. Vid. Etym.
 M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957. 13. ζώτιον
 Etym. M. p. 414, 40. Zonar. p. 968. Theognostus f. 83. *)
 Mox cod. ἀλφῖον. 17. Cod. ζῶν-θῶσαι. Vid Zonar.
 p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. f. 1:

τῷ δεσπότῃ μου καὶ σοφῷ στεφανόφω
 λέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις
 θεύγνωστος, εὐγνωστός τις ὡς ὢν οἰκίτης,
 δῶρον φέρω κάλλιστον αὐτῷ κ. . . . ον,
 ἔμοι ποιηθὲν ἐκβολῆς παλαι . . . τῆς
 ὁ καὶ λαβὼν φανῆθαι κάμοι συντόμως
 λιμὴν ἀκλυστος, ἀββυγιστάτη σκέπη.

(Conf. Benth. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: πάλαι μοι
 διαπονομῆν τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀρμόδιον πε-
 ςονεῖ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἀπαρατήτως εἰσπραττομένῳ, οὗς δὲ ἐκ τῆς
 πολυύλου βίβλου τῆς καθόλου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἀναλεξιόμενος, καὶ
 λέξει λέξει τὴν προσήκουσαν ἐκσυνάφας, ἔργον σου τινι τῶν πρὸ
 ἡμοῦ μεμελετημένων, τινὰς δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κινήτων διορθώ-
 σεις, διομένους ἢ καὶ ἀπρεπῶς συγκειμένους εὐρών, τῶν μὲν τὸ
 ἀπρεπὲς τῶν δὲ τὸ περιττὸν ἐξευαρίους, κανόνας . . . τοὺς χιλίους
 συντεταχώς (numerantur 1003), τοῦ φθόγου τὰ πέντρα ἀρωγῇ
 θεῖᾳ ὡς ἡπάλων βέβη διαδιδράς, τῇ σὴ προσάγω Θεοσόφῳ καὶ πα-
 νευμενεῖ γαληνότητι, δέσποτα, δῶρον ἐράσμιον. Fol. 111: ἀρχὴ σὺν
 θεῷ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχεῖον, ἀπὸ φωνῆς Γεωρ-
 γίου τοῦ Χοιροβοσκῷ Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμένικου
 γραμματικοῦ, ἐν συντομίᾳ τμηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος
 τούτου ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐσυνόπτειν εἶναι τὸ ζη-
 τούμενον, σὺν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου.

τέχνη πρόσειθε τοῖς κανόσιν ὀλισμένη,
 βάλλουσα πάντας τοὺς βεβρωβαρωμένους
 τοὺς νοὺν ἔχοντας ἐσπερημένον λόγου.
 ἔχεις τὸ θαυμάειν καὶ τὸ νικᾶν εἰκότως
 εἰλην ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.
 πρόσειθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμουμένη,
 καὶ δίδον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξῆμερους.

Ἀκτὶς διὰ τοῦ ἑ' μικροῦ, ὡς δικατάληκτον κ. τ. ε. Fol. 210:
 ἐπαμερισμοὶ κατὰ στοιχεῖον γραφικὰ. Fol. 292: ἐκλογαὶ διαφόρων
 λέξεων συντελειμένων ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν φύραθεν πραγμα-
 τειῶν. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

- 262, 3. Cod. *ἐναντία τῶν*. 25. Cod. *ἡτιωνία*. Ita et Thucydideorum antiquissimi.
- 263, 7. Cod. *ἡμικοτυλίον*. 15. Cod. *ἡπιστάτης*.
19. Cod. *θροιλῆν*.
- 265, 21. Cod. *ἔνδ*. 30. *ἴδιος* Etym. M. p. 466, 10. Cod. *αἰδῖος*.
- 267, 3. Cod. *ἰσομήτης*. Conf. Harpocrat. p. 93. et Phot. p. 88. 10. *ἰσὶ τοῦ ὁρμῆν*.
- 268, 2. *ἱμπαθῆ* Etym. M. p. 484, 50: Cod. *ἱμπαθῆς*.
6. Cod. *κυσῶν π. καὶ λιπαριῶν*. 15. Cod. *προκλήσας*.
Conf. Ruhn. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. *εἰς ἤν*. Vid. Phot. p. 95. 27. Cod. *τῶν δῆμων*.
- 269, 4. Cod. *καὶ κατὰ τῶν γονέων*. Conf. Harpocrat. p. 95 et Phot. p. 95. 7. Cod. *καλαμήτην*. 16. Cod. *καθῆρσον*.
19. Cod. *καὶ τῇ ἄρα*. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod. *ἐκδυσόμενοι*. 29. Cod. *ἱερωσύνησιν*. 33. Conf. Bast. ep. crit. p. 159.
- 270, 13. Cod. *κατάρρευσ*. 15. Cod. *διάνοιαν*. 16. Vid. Lobbeck. ad Phrynich. p. 518.
- 271, 9. Cod. *καταλαγῆν*. 25. Cod. *ἀργυρίων*.
- 272, 1. Anfe *Y* exciderunt haec fere: *τινὲς δὲ πιστοφόρον*.
19. Cod. *φόριον*. 21. Cod. *κοβαλλία*. 22. Cod. *καὶ ὁ κόβαλος ὁ ταντο*. 26. *ἡ τῶν* Harpocrat. p. 105: cod. *ἡ τόν*. 29. Deest τῶν. 32. Scr. *κοροπλάθος*.
- 273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod. *φατρίας*. 7. Cod. *κορωνιδάει — κίνωνος — κόρωνος. καὶ κορωνιδάει*. Vid. Ruhn. ad Hymn. Cer. 153 et Hist. crit. p. LXXV. 22. Cod. *ἰδάφως*.
- 274, 11. Cod. *πρώτον*. Conf. p. 277, 6. 15. Cod. *ἐπινύμων*.
- 275, 22. *οἱ* Cod. *καὶ*. 24. Cod. *ἀλίσκομενα*. 25. Cod. *ὕδρῃαι et v. 28 ὕδρεῖαι et p. 276, 25 et 29 ὕδρεῖαν*.
26. Cod. *ἰσθμῶ*.
- 276, 18. Cod. *τινοῦν*. 25. Cod. *λουτροφορεῖν*. 32. Cod. *ἐκλείτοι*.
- 277, 4. Cod. *ἰσθόστρατα*. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. λαλον. 15. Cod. bis λαλαμενα. ἀλληλ.]
Cod. δαυλημενος.
- 278, 5. Cod. παιδον. 17. Cod. δραχμας. 29. λαχόν-
τες] Immo ἰλόντες.
- 279, 13. Cod. μοῖρα. 32. Cod. μαρωνα.
- 280, 4. Cod. συνήκυσαν. 11. Cod. ἀργύρια. 12. Cod.
ἰερουργεας. 14. ἀνανθέστερον Ruhn. Hist. crit. p. LXXXV.
- 281, 27. Cod. βαρχιάδων. 30. Cod. θρηνησαστες.
- 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. νεωρίαν. 25. Cod.
τὸ τὰς καθορμήσεις — ὑφορμήσασθαι. 31. Cod. τηγάλια.
- 284, 11. Cod. ξεαγίας.
- 285, 23. εἰς] Nonne τίς? 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
δοξης.
- 286, 11. Cod. ὁσονδὲ et γενήτων. 14. Cod. ὀφθαλμίων —
ἐπλάιν. 18. ἐκ] Cod. οἱ ἐκ. 19. Deest οἱ ante οἰ-
κογενεῖς.
- 287, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
ὑποδίσταται. 27. Cod. ὄρον.
- 288, 1. Deest ἦ. 4. καλεῖται Ruhn. ad Tim. p. 196. b.
7. τὰ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. πρόησθε Lobeck. ad
Phrynich. p. 724. 28. Cod. πύθια.
- 289, 5. Cod. πριᾶσθαι. 8. Cod. πεζάστεροι. 12. Cod.
ψηφισμάτων. 26. προβουλεύειν Luzac. de Socrate cive p. 102.
- 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων. 25. Cod. ποδὸς τί.
- 291, 7. Cod. ὑπὸ 17. ἐστιν οἱ τῶν πολιτῶν. 23. Ma-
lim εἶ' ὄντες. 25. Cod. εἶτι οἱ ἐν. 33. Deest διὰ.
- 292, 10. Cod. πάνδεια — πανδείας — πανδέιλος.
- 293, 5. Cod. τοῦδήματος: Ruhn. ad Tim. p. 225. b. οἶον δῆποτα.
21. Cod. εἰώθει. 20. Vid. Bast. ad Corinth. p. 928.
25. Cod. ξενόμενον. 28. τέτοις] Cod. ἐστίν.
- 294, 6. Cod. παλίσων. 12. Cod. ἐπὶ. 25. Cod. τα-
ροκάνια. 27. Cod. πλατὺ μάλα τι, Conf. p. 317, 26.
29. Cod. θηριακικόν. 30. Cod. πλύτογ.
32. Cod. ἐπάλους.
- 295, 8. Cod. πλινθίον — πλινθουργίον. 23. Cod. ἀγομένη.
- 296, 9. Cod. ὅτι αἰς τὰς ἐκκλησίας. 12. ὑπὲρ] Cod. περί.

23. βουημέων Ruhnk. ad Tim. p. 224. a: Cod. κτήματων.
 30. Cod. προιβ. — προιβ.
 297, 1. θυμούμενος] Leg. στενούμενος. 11. Leg. πεντη-
 κόσταρχος et v. 12 πεντηκοστῶν cum Boeckhio (Staatshaus-
 haltung 2. p. 339.). 17. Cod. λεγομένη.
 298, 3. Cod. αὐτοῦ. 7. Cod. χρημάτων παρὰ.
 11. Cod. καὶ ἔτι τοῦ β. 13. Cod. παρὰ.
 16 et 17. προσυχεῖν] Cod. προσχύν. 22. Cod. παρὰ-
 κότεροι. et v. 24 πεντηκόντερος.
 299, 16. Cod. τυρρηκῶν. 18. Cod. πέλαρα.
 300, 10. An ἀκλειστόν? 17. Ἀλέξιος Ταυαντίους Valcken.
 distr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. συμμορέτης:
 σημαίνει. 33. Cod. ἰδικῶς.
 301, 19. Cod. οὐτος.
 302, 24. Cod. σάκους. 28. Cod. στεγανόμοις.
 303, 9. οὐν] ἦν Ruhnk. ad Tim. p. 241. a. 12. Scr.
 Στραυματόδεσμος. 14. Cod. Στραφυλοκόλιον.
 304, 3. Cod. ἐφρόντιζεν. Conf. Phot. p. 385. 32. Cod.
 τούτων.
 305, 5. Cod. τὸν ἐπαρμόν. Correx. Ruhnk. ad Tim. p. 123. b.
 10. Cod. οἰκήσαντας. 20. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 22. Cod. ἀγέρτης. Vid. Ruhnk. p. 232. a. 31. Vid.
 Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. τόπων.
 307, 1. Malim παρατιθεῖσα. 3. Cod. τὸν κυφαντοῦντως.
 7. Cod. πρεῖς. 19. Cod. τετριμμέναι. 27. δε]
 Cod. δ. 29. Cod. προδοσαν.
 308, 16. Cod. τί παλῖδοι et φατρίαι. 18. Cod. τὸ πᾶν.
 309, 13. Cod. τελεσφορείαν. 23. Alterum τὸ δεσπ.
 30. Cod. περὶς.
 310, 1. Cod. ἐλάγχανον. 2. Cod. καὶ αἱ τῶν. 4. Cod.
 ἐπιδικασίαν. 9. Cod. δικάζων. 22. Beest of.
 25. Cod. ἐπὶ τῶν ἡτ. δοκούτων. 27. Cod. γράφοντες
 εἰσῆγον.
 311, 5. Cod. ἐφύμαρτος. 33. Cod. ὑποβελίς.
 312, 6. Cod. τὸ τοῦ. 10. Cod. λάθρα κακούργως ὑφορμ.

15. ἔχει] Cod. ἔχουσιν. 21. ἡμισυ] Immo
 ὑπαιχίων. Cf. Thom. M. v. ὑπαιχίων. 26. το] Cod. το.
 313, 4. μαυχίλας Lobeck. ad Phrynich. p. 196. 13. Cod.
 φεισῶδες.
 314, 9. Cod. φορβάντιον. 11. Cod. φαιδρονίς.
 14. Cod. φραγισμός.
 315, 10. φάλλει Ruhn. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. φά
 λώματα — τὴν φιλικήν. φιλική δ' ἔστιν ὁ λόγος. 14. Cod.
 χρυσίδες. 23. χαλῶ an χαλᾷ habeat codex, non liquet,
 27. Leg. πτήματα.
 317, 5. Cod. ψεύδαι. 13. Cod. ἐνδοθήσα. 18. Cod.
 καλούμενος. 19. Cod. ψυχάζειν. 21. Cod. ὅπου τὰ
 δῶρα τεμνηθέντα φμεινύεται. Correx. ex Etym. M. 26. Vid.
 Ruhn. ad Tim. p. 276. a. 29. τῶν] Cod. τὰν.
 318, 6. ὁδαιον] Cod. οὐδε σὺν. 19. Cod. ὠμεκύνδια.
ΑΡΕΒΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.
 321, 5. Cod. βλάψαι. 6. Cod. βλάπτει. 7. Cod.
 λυπῶν: Endemus λυπῆσαι. 10. εἶθε] εἶθε φεῖ Eud.
 12. Cod. ἀστομάτωτος cum Eud., qui et ἀβαπτος ἢ ἀβαπτό-
 τᾶτος. 22. Cod. φιλῶ γὰρ ἀβδέλυτα ἐμοὶ τῶδε.
 26. Eud. ἀβλεπτήματος ἀμαρτήματος.
 322, 2. Cod. ἔχοντι ἐπὶ. — γνωρίσματα. Vid. Bast. ad Corinth.
 p. 800. 22. Cod. ὑβροκόμος. 25. ἀσθενές] ἀναλοθη-
 τον Eud. cum Zonara. 27. διαδρόμνεται Eud.
 30. Deest καί. 32. Cod. το.
 323, 11. Cod. το. 15. Cod. τοῖς θεοῖς. 17. Vid.
 Valcken. Adon. p. 247. C. 22. Deest ὁ. 25. Cod.
 εἰλοι. 30. Cod. ἐξθε. 31. Cod. πλείστον.
 324, 11. οὐτως φίλων] Eud. οὐ φιλῶν. 14. Cod. πρᾶται:
 Eud. πρᾶτως. 31. Eud. λίαν σενακτικός.
 325, 26. Eud. ἰδιωτῶν, ῥεμβῶδων.
 326, 9. ἐν. ἀνδρ.] Eud. ὑλαζονικός. 10. ἄγχιτε — ἡγήσθε
 — οἴσθε Eud. cum Suida. 11. Cod. βέλον. 12. Eud.
 ἄγευστος ἄπειρος. 21. Cod. ἄγεμῆς. 27. Cod. εἰ.
 Conf. Ruhn. ad Tim. p. 223. b. 28. καὶ Ἀρχαίως] τῆς
 Ἀρχαίας Ruhn. 30. Scr. Κλειδομορ. Cod. καὶ δήμος.
 Correx. Ruhn. qui mox Νελεῖον. 32. Cod. πάλαι

- Fortasse addendam ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk. est ὄρος.
 6] Cod. τοῦτο δ.
 327, 8. Cod. ἀπαλιδας. 14. Cod. ἀπαταλλει: ἀγχη.
 25. Cod. ἐν τῷ ταύρω.
 328, 11. Cod. ἀγαλε καὶ προσαγγέλει. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 44.
 19. Cod. ἱερεσιῶνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 395, ubi v.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23. Cod. με-
 γάλαις ἰδίαι πάντες. 25. Cod. ἀρτοπώλοισι. 26. Cod.
 αἶους ἐγώ. Correx. Ruhnk. 28. Cod. πηελόπαρι.
 29. Cod. του νομμηλια.
 329, 6. Cod. ἀλμουσίνους δικάσαι. 18. ἀγλαόμοιτος Eudemus
 quodque at Suidas. Sed malim ἀγλαοκύδης.
 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογιστῆς. 19. Cod.
 ὥραν: Eudemus et Suidas ὥραν. 24. Cod. σύμβολοι.
 331, 8. Cod. ἀγόμενοι: Eudemus ut edidi. 11. Cod. οἱ πλε-
 ρόνται λέγεται δὲ καὶ κλέπται: χαριεσάτη δὲ ἦ —. 12. κα-
 μωθίαν] Eudemus κωμωδικὴν χρείων. 23. Cod. δυνάστες.
 26. Scr. ἄνυσσος. 27. Cod. ὅσα καλεύεις. Scr. γέναι.
 332, 10. Eudemus ἐχθῦς. 30 et 31. Cod. ἀγροεῖθαι —
 ἀγρολλη — ἐρεχθίδος — ἀγροεῖς. Idem infra post p. 340, 7 =
 Ἀγροῦλη δῆμος ἐρεχθίδος.
 333, 1. δῆς accessit e Suida. 17. δς] Cod. δ.
 28. σηνικοῖς] Cod. κυνικοῖς.
 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκυδ.] 2, 41.
 335, 1. Deest ἄγαν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod. οἱ ἀνα-
 σφαλείης. 16. βλος] Cod. βροτός. 18. Vid. Reisig.
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σκολόχειλος co-
 dex: Ἀγανόφρονες ἡδυνόγω σοφίαι βρωτων παρὰ (vel περί) τοῖς
 παλαιοῖς. Idem hic παρισσοκαλεῖς. 25. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 419. 29. Cod. μαρδωνίου ὃς εἶχε. 32. κερα-
 μείων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. f.
 336, 2. Cod. ἦκεν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 514.
 15. Cod. supra post illa Ἀγῆ — ἐρεῖα: Ἀγεροκύβητων λαμ-
 πωνανματινὴν καὶ θύτην. κύβητης γὰρ λέγεται ὁ μαντικός πέλεπτος.
 25. Cod. δικάζεται. 28. Cod. ἀγλαιονομική.
 337, 2. πάλιν] Cod. πλήν. 5. Cod. αὐτήν. 18. Κρά-
 νης ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγυαλιώργος

- et v. 21 ἀπαλειψαυροῖς. 27. Cod. ἀπράτως et v. 28 ἀνα-
κρίτως.
- 338, 13. Cod. ἀραφή. 22. ἀγρολεχεῖς οἱ ἡέδιοι Ruhnk. ad
Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγροπωλεῖσθαι. 26. Cod.
κυζηνοῖς.
- 339, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτω.
20. Cod. ἀγαθῶν. 21. ὤρα] Cod. εἰς ὥραν
22. Cod. τρίψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινόντατον. 6. Cod. καὶ ἄλεκτα.
9. Cod. ὀπωρήσαι. 21. Cod. ἀνάχεσκε, 28. Deest ὁ.
- 341, 13. Ser. ἀήθης. 15. Cod. χαρμιδι. ἐπὶ. 30. Cod.
τοῦ ἀπλοῦ.
- 342, 6. τὴν αὐτὴν τῇ] Cod. ταύτη. 12. Cod. ἀπὸ.
14. ἡ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg.
Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex
Harpocratone. 17. Cod. αὐτῇ. 19. Cod. Ἀδύνατοι.
26. Cod. τετραχύνουικον.
- 343, 4. Cod. φθοράν. 20. τὸν] Cod. τὸ. 22. Cod.
ἐμόλετο.
- 344, 1. Cod. ζοφερὸν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντίαν
(sic enim scrib.) habet ἀχεροντίαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk.
ad Vell. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πως εἰκασθέντα. Correxīt Schaeferus l. 1.
33. Cod. τιμῶνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρὸ. 12. Cod. ἀνδράραξιν ἐφούθη ὅτα ὁ
βλάξ x. 27. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδεία] v. 668, Porson. 26. Cod. βλοῦναι.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰών.
- 348, 1. Cod. αἰνον. 2. Cod. ἔταρον. 5. Cod. ἀπο-
τετακός. 12. Cod. ἀζηγεύς: ἀζηγία. 17. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀμαξεντία καὶ ἀναγκαία.
24. Cod. χέρδους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαρθέντας αὐτὸν. 26. Cod. ἄκλανστον.
- 350, 7. Νόμοις] 7, p. 796. B. 8. Cod. εὐφρ. τῆς χ. παιδεία.
12. Cod. ὅτε ὁ ἀόργ. — καὶ τὸ π. —. 15. Cod. δια-

21. Cod. *ποσίδιππος*. 25. Cod. *ἐκπαία*.
 28. *ὦς*] Immo *δι*.
 351, 2. Cod. *ἀθηρήλατον*. 12. Vid. Valcken. *Adon*.
 p. 205. A. 13. Cod. *ἐψημένων* et v. 26 *ἐψημένη*.
 16. Deest *ὦν*. 17. Cod. *ἡ ἐψημένων*. 23. *ἀθήρ*
 Valcken.
 352, 3. Cod. *ἔννος* — *δεῦρον*. 28. Cod. *ἡμαρμένψ*. Cor-
 rexit Bast. ad Corinth. p. 880.
 353, 1. Cod. *ἀθαρίζει*. 5. Cod. *δυναρχος*. 6. Cod.
ὑθίμτοι. 7. Cod. *ἀλκμαλονι*. 27. Cod. *αἰγιάων* et
 v. 28 *περιάγων*. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. *ὡς ὁ ἀπὸ*.
 354, 3. Cod. *αἰξανέουιν*: Ruhn. ad Tim. p. 15. b. *αἰζωναῖν*.
 4. Eudemus: *διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίκτυον*.
 7. Cod. *πενκλαῖς*: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
πολύ ἐκ τοῦ. 11. Cod. *πανδίωνος*. 21. Cod. *χληθάν*.
 25. Cod. *bis θεά*. 27. Cod. *θεάηρον*. 28. Cod.
αἰγύπτιον.
 355, 8. Cod. *σφελεν*.
 356, 10. *τὸ ὑπὸ*] Cod. *τοῦτο*. 12. Cod. *καὶ οὐκ*.
 15. Eudemus *αἵματος*. 30. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 717.
 357, 3. Eudemus *αἰρήσασθαι*. 9. Cod. *αἰσυνήρ*.
 17. Cod. *ψελίζουσαι*. 25. Deest *καὶ*. 26. *τῶν*]
 Cod. *ὡς τῶν*.
 358, 3. Cod. *ἀλρεσθ' οὐχ ἕπνον*. 15. Cod. *συναριστώσαις*.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
 359, 9. Cod. *ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι*. 10. Cod. *ἐπινοεῖν*. et
 v. 12 *ἐποπτεύειν*. 14. Cod. *αἰρούμενος*.
 360, 7. Cod. *γελω δ' ἐπιπροώμην*. 8. Cod. *νέοις*.
 20. Cod. *αἰθυμν*.
 361, 20. Deest *μέν*. 29. Cod. *αἰγλέων*.
 362, 2. Cod. *αἰδοῦσαι τιμῇν*. 7. An *καυθελος*?
 15. Cod. *αἰμορυχία*. Conf. Ruhn. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. *αἰμορυχίαν ποιήσω*. 19. Cod. *εὐχος*.
 22. Cod. *τίσω* — *ἔστιν ἡ αἰμ*. 26. *Πλάτων*] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. *αὐτοῖς*. 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 309.
 Toup. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥάγεις*: Eudemus ἡ *ῥάγεις* τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudemus *ἡπ-
 στριαν*. 13. Cod. *ιατρίων*. 15. Cod. *ἀσκούμενοι*.
 17. Cod. *φοιρήκη* ἦν οἱ. 24. Cod. *ἄπηλον*: Eudemus
ἄσπilon.
- 365, 1. *λέγοντα* delet Ruhnck. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν
λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἀκονητέ*.
- 366, 10. Cod. *ἀκηροφανοῦς* οἰοεὶ *ἄβλαβοῦς*. 18. Cod.
ἀδιακρίτως: Eudemus *ἀκρατοῦς*. 32. τὸ] Cod. τοῦ.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκολουθοῦσαι* apud Valcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτημάτων κρά-
 τιστον*. 22. Cod. τὸ *κύβαλον*.
- 369, 16. Cod. τὴν ἀκοήν. 31. Immo *ἔκον*. 32. Eu-
 demus *ποιητικοῦ*.
- 370, 4. Cod. ἡ *τελευταία*. Rectius Eudemus, qui et addit καὶ
πόδες. 20. Cod. *πρῶτον* *φναφῦναι*. Fuitne *ἀφύας* *φῦναι*?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι* *δόντος*.
- 371, 2. Cod. *πρεσβύταις* π. *γηραλέοις*. 14. Cod. *ἀνιδόμενοι*.
 25. τῷ] Cod. τὸ. 32. Cod. *ἀροκώλειά*.
- 372, 16. *λέγειν*] Cod. *λέγουσι*. 20. Cod. τῷ *ἀκροσμάτι*.
 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθυραῖον*. 4. Deest ἡ. 5. τῇ]
 Cod. τῷ. 6. Deest σοι.
- 374, 1. Cod. *καπία*. 6. Eudemus *λιθίνου* ἢ *λίθινος*. Cod.
ψηφῖνος. 11. Cod. *ἀλάλιγγν*: *πνιγν* *ἀπορία* *δίσπνοια*.
 15. Cod. ἡς. 20. Cod. *ἀλαζουσιν*.
- 375, 2. *ἡραμψις*. 7. Cod. *ἀλείφαι*: Eudemus *ἀλείφατι*.
 27. εἰ] Cod. καὶ.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας* ᾧς *ἀπλῶς*. 7. *τάττεται* ἐπὶ *εἰρωνείας*]
Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod.
ἄλλα. 15. Scr. *πειραῖ* *φασίν*. 21. Cod. *λέγεται* ἢ
αἰβας καὶ τὸ *δξύτονον*: Eudemus *λέγεται* ἢ *ὄξος*.
- 377, 27. *ἔνδεκα*] Cod. *ἐν* *εἰ*. 29. Cod. *φιλόχωρος*.

30. Eudemus Ἠγήσανδρος — ὑπερμηράτων — ἀλκυονίδων
— ἦσαν φασθονίαν ἀνθη — πύλινη. 33. Cod. δρεμω.
- 378, 1. Cod. καναστρέβω. Leg. παλήνης cum Eudemo.
6. Cod. κίων. 7. Cod. κίμα. 10. Cod. εὐδινός.
14. Θουκυδ.] 2, 70. 23. Cod. ἀναγυροῦσαις.
29. Cod. ἄλλω. Praestat ἄλλος, commate posito post τινί.
31. Cod. ἐξ ἄλλου. Correx[it] etiam Ruhnk. ad Tim. p. 24. b.
- 379, 7. Cod. ἀλλότριον νομοῦντες. Vid. Ruhnk. p. 25. b.
10. Cod. ἀλαιοπώλης, omisso, quod ex Eudemo adieci, inter-
pretamento. 12. Deest κρύθη. Eudemus κεύθει 13. Con-
iungi Codicis δέ et Eudemi καί. 20. Nomen poetae acces-
sit ex Eudemo. 28. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 30 ἐν τῷ ὀγδόῳ.
33. Cod. ἐκ ἄλλο τι εἶς ἕτερον. Vide Reisig Coniectan. 1. p. 61.
- 380, 20. Cod. χαίρεσθαι. 22. ἡ ῥ'] Cod. τί.
- 381, 6. Cod. φιλόλιος: Eudemus φιλλύλιος. 25. Cod. οὐκ
οὐκ ἐν ἀλεινέμην τοῦτο.
- 382, 19. Cod. κρήταίς. 24. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 80. b.
et Bast. ad Corinth. p. 769. 27. Cod. νικόχαρτις.
- 383, 2. Cod. σαντήν. 27. Cod. ὑπὸν ἐσπαρμένον.
- 384, 10 et 11. αὖ] Cod. οὐ. 11. μου μὴ] Cod. μοι.
31. Cod. αλοια. 32. Alterum ταῖς deest.
- 385, 20. καὶ deest apud Valcken. diatr. in Eurip. p. 179.
21. Cod. γευσάμενῳ τὸν.
- 386, 23. Cod. ἄμαρ. Supplevi ex Eudemo. 26. Cod.
μηδαφασιν. Recte Endemus.
- 387, 15. Cod. ἀμετάστρεπτον, Eudemus ἀμεταστρεπταί. Vid.
Ruhnk. ad Tim. p. 25. b. 20. μὴ] Leg. ἄμη.
- 388, 3. ἰμέτιον sumpsit ab Eudemo. 25. Cod. διαφορά.
ἄγνοια] τοῦ αἰρετοῦ addit Eudemus. 32. Cod. ἀμφισ-
τον — ἀπύθμαιον.
- 389, 8. τοὺς addidi ex Eudemo. 16. Cod. περιπελεγμέναις.
19. Cod. ἀμφιτρήγη. 24. Cod. μισθοῦς.
- 390, 9. Eudemus στέφανον. 15. Cod. ἀναχωροῦμενος.
- 391, 21. Cod. διεμπεράσαιμι. 22. Cod. ἀνακτεῖναι.
- 392, 3. Cod. ἀναπεμπτάμενα: διακίμποις. Eudemus ἀναπεπτα-
μένα χωρίω, παιδία, κίμποι, 11. Cod. et Eudemus ἀναπόντηρον.
15. Cod. ἀνάπτυστα ἐκπυστα. 24. Cod. ἀναγυρδεῖν.

- 394, 16. Cod. τραγωδίας. 39. ξύλου] Cod. ὁ ξύλινον.
 395, 1. Alterum καὶ deest. 18. Eudemus ἀνεδείματο.
 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
 396, 23. Θουκυδ.] 1, 6. 25. ἀγγελευτος Lobeck. p. 702.
 27. Eudemus ἀνεθρόησεν. 33. Cod. ἀνεκρυβάλιζεν,
 Eudemus quod editum est.
 397, 3. Cod. αὐτήν. 22. Cod. υπάχει.
 398, 10. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 35. 22. Cod. ἀνέβαλ-
 λον — ἀνεβάλλοντο. 26. Nomen poetae sumpsit ab Eudemo.
 28. Cod. πᾶσαν ἱστορίαν. 33. Margo: ἀνέστησεν ὡς
 νῦν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ ἀνεκρύψαι. καὶ Δημοσθένης· ἀνέστησεν
 αὐτὴν ἀπὸ τῆς καλῆς ἱστορίας.
 399, 18. Cod. τινες. 25. Vide Lobeck, ad Phrynich. p. 157.
 26. Cod. ἀγίω. 32. Cod. κραπατύλλοις.
 400, 3. Cod. ἀνεκλίξεν. 27. Cod. εἰπέν. 30. Vid.
 Ruhn. ad Hymn. Cer. 283. et Schaefer. ad Schol. Apollon.
 p. 312, ad Corinth. p. 163. 32. Cod. ἀνεβάλλοντο.
 401, 10. Cod. δίκη. 16. An leg. ἀνέντερος? 18. Cod.
 ἀνεψιάδαι. 20. Cod. ἀπεκλήρου.
 402, 11. Immo νύμποντας. 16. ἤκουσαν] εἰσέκουσαν infra
 pōst ἀτήκεστον, ubi haec iterum ponit cod. 17. Cod.
 ἀνεψύχησαν. 29. Cod. ἀτήρησαν.
 403, 2. Vid. Jacobs Append. ad Porson. Adversar. p. 302.
 10. Cod. ἀναθεμάτιον. Secutus sum Eudemum.
 404, 2. τῶν] Cod. τῆς. 15. Cod. ὑστάθμητα. 25. Cod.
 δοῦλε διδασκάλω. 26. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 153. b.
 27. Cod. κατὰγομεν. 29. Cod. ἀθήνας. 30. Cod. ὄρεν.
 405, 21. Cod. cum Eudemo ἄνωγε. 32. Vid. Lobeck. ad
 Phrynich. p. 297.
 406, 2. Vid. eundem p. 151. 3. ἀνοίγναι] Cod. ἀνοίγοι.
 16. Vid. Lobeck. p. 506. 19. Cod. δι' αὐτοῦ ὄν.
 32. Interpretamentum Eudemi est.
 407, 1. Cod. ἀντίρρη, omisso interpretamento. Quodret ip-
 sum sumpsit ab Eudemo. 5. Cod. ἀντέφρασμα.
 6. Vid. Lobeck. p. 630. Cod. ἀντιμιλλῶντο.
 10. Eudemus σκηρεῖς καὶ σκηρῆς. 30. ἀπὸ] Cop. ἀπὸ.

- 408, 9. ὥστε Ἀναξίλας] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φυλάς. 16. φησὶν ὁ χρησμός] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus δικαζομένων. 15. Cod. φησὶν. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ὄντος] Cod. παρόντος. 18. Cod. γραφάντων. 22. Cod. ἀπολογήσασθαι.
- 410, 16. Cod. κατὰγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τὴν. 33. Cod. ἀνωμομοι.
- 411, 1. Cod. prius ἀντανάκλωμένη. 13. Alterum τοῦ deest. 28. Cod. bis ponit ἀνύειν. 31. οὐκ ἀνύει] Il. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βιώντες. Vid. Suid. 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] Il. 24, 243. 14. Cod. τεθνεώτος. 15. πύλιν] Il. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ῥᾶος. 21. Cod. τι et v. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δε. 2 et 3. Scr. φύλλον — Τυρσηρία. 17. Vid. Lobeck. p. 508. 22 et 24. Cod. δώδεκα. 29. Cod. ἀπάλλει.
- 415, 6. An leg. ἀλώσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἶον] Cod. τοῖς. 24. Vid. Marx. Ephori, fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. ἐπιτραφέντα. 5. Cod. συνδείκνουν. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox ser. ἐπανάρματα. 12. Cod. κουριώτης. 15. Cod. πατρία. 26. Cod. μέλαρος.
- 418, 18. Cod. κραπατάλλοις. 24. Cod. ^ρκοριανοί. 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλικία. 32. Cod. ἐπανεχώρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρισεν.
- 421, 14. Cod. ἀπελογίσω. κρατ: Eudemus σιγάτης.
27. Cod. ^ωἀπεστομοσεν: Eudemus ἀπεσθώμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρωγήν. 6. Cod. κατεπερρώγη. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβάσθη Bahnk. ad Tim. p. 40. a. 22. Eudemus ἀπείσιν.
- 423, 18. Cod. ἀπύρα: ἀπῆλυσεν. 27. ^ηΘουκ — ἀνήρουν] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. η̄. 26. Cod. ποσιδίππου.

- 425, 15. *alibi accessit ex Eudemo.* 18. Cod. *ἐπ' αὐτῷ*.
 25. Eudemus *ἄνω*. 29. 39. Haec recentiorum ma-
 num referunt.
- 427, 3. Deest *ὡς*. 5. Cod. *προσέποιον*. 31. Cod.
ἀποθνήσκεις.
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. *θρασυων*. 32. Cod. *τὸν λόγον*.
- 430, 9. Adde quae post *ἐπὶ* exciderunt errore operarum: τῶν
μηδεμίαν μὲν πρόφασιν ἔχόντων πολέμου, θρασύντων δὲ τὰ πολέ-
μιον. — *Ἀντιλαχύν*: *ἄντι*. 20. Cod. *συνκρίτης*.
- 431, 3. Cod. *ἐκκρυφῆναι*. 19. Cod. cum Eudemo *ἐκο-*
χωρίσας.
- 432, 2. Scr. *θυσίας δημοσίας*. 16. Cod. cum Eud. *ἀπονη-*
θήσεται. Mox Eudemus *παραπραθήσεται*. 30. *ἀντὶ τοῦ*
 Cod. *ὑπὸ τοῖς*.
- 433, 10. Cod. *χρυσογένει*.
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 492. 22. Cod.
προσθῆναι. 32. Cod. *ὑπ'*.
- 435, 10. Cod. *πράξαντα*. 13. Cod. *ἀποσπλάττει*: Eudemus
ἀποκλαίει. 19. Omisi μὲν post *ἐκτιμῶν*. 25. Cod.
ἀποκόλλει.
- 436, 3. Cod. *λιπόστρατον*. 5. Cod. *ἀλογους*.
 6. Deest *μή*. 10. Cod. *οἶδε τῷδε*. 20. Cod. *τὸ*.
 23. Cod. et Eud. *ἀποτρέχοντες*.
- 437, 1. Eudemus *ἀποσχέιν*. 2. Idem *ἀποσπέρσαντες*, non
ἀποσπέρσαντες. 4. τὴν Eudemus: cod. τῶν: *θρῶν* Rubnk.
 ad Tim. p. 45. a: codex enim *τεθρῶν*. 11. Cod. *ἀπο-*
χωρίσειεν.
- 438, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund.
 p. 323. 17. Cod. *ἀποτυχιθεὶς*.
- 439, 4. Cod. *σφιγξίν*. 9. Cod. *ἀποφηνίλους*. 20. Cod.
ἐξαρκῆ. 22. Cod. *ταγηνταίς*.
- 440, 25. Cod. *μέτοιχον*. 26. Cod. *ἡρνεῖτο*.
- 441, 1. Cod. *κοχλίου*. 33. Cod. *περαινῶνται*.
- 442, 18. Cod. *ἐκπιθειάζει*. 24. Cod. *ἐργυροβοιβόν*, et in
 margine *οἱ δὲ ἐργυρομοιβόν*.

- 443, 8. Cod. *καὶ τὰ κβ.* 9. Cod. *μακρότερον* 11. Cod. *ἡμετέριον.*
- 444, 4. *βλν]* Cod. *μλν.* 7. Cod. *cum Eudemo ἐκτ.*
Μ. δ. φόνον] Eud. *ὅ δὲ ἀφ' ἑκτῶν φόνων.* 22. Cod. *ἐπερὶ δης.* 25. Deest *ἀριβαλλν.* 27. Cod. *ἀρτοπος.*
 32. Deest *ἀρτοσι.*
- 445, 1. Cod. *λόγον.* 4. Cod. *κόρη.* 14. Vid. Lobbeck. *ad Phrynich. p. 260.* 26. Deest *αι.*
- 446, 2. Eudemus *ἀντὶ τοῦ κατὰλλ.* 11. *ἢ ὄνομα]* Haec videntur esse recentiora. 18. Cod. *τέσσαρας.* 31. *δ]* Cod. *γε.* Ineptit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. *φυσικῶν.*
- 447, 3. *ἄρσι* Grotefend. 19. Cod. *ἀρισμός.* 25. Cod. *ἀρτοποτον — ἀρτόποτον — ἀρτοποτῆν.* 30. Eudemus *ἀρτ.*
- 448, 1. Cod. *κρεικαί.* 3. *τῶ]* Cod. *τῇ.* 7. Cod. *μυμηκανοῖς.* 13. Deest *δλ.*
- 449, 13. *πρωτότυπον* addidi ex Eudemo. 16. Cod. *ἡμετ.*
- 450, 1 et 2. Cod. *ἀρχιδάμιος.* 7. *Θεοῖς]* Cod. *οἰς.*
 23. Cod. *θυμιάτα.*
- 451, 1. *α]* Cod. *δν.* 4. Cod. *σφουιούτ' εις.*
- 452, f. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus *ἀσχωλιάζοντες.* 31. Cod. *μεταβολῇ σὺν τῶν.*
- 453, 2. Eudemus *ἀσπαλλν ἢ ἐργασία.* Ex eodem recepi *ill* *ὁ ἀλιεύς.* 11. Cod. *ἀσπαζόμεθ'.* 28. *τῶ]* Cod. *τὸ.*
 31. Cod. *κρίτη ὡς.*
- 454, 3. Cod. *στέγειν.* 8. Vid. Toup. *ad Suid. 3. p. 18.*
 9. Cod. *πᾶσι φαινούν γένοντ.* 30. Deest *τοῖς.*
 Cod. *παλῆται.*
- 455, 5. Cod. *ἀσεφία — βεῦβιον.* 7. Cod. *ἐκπεπ., Eudem. ἐμπεπ.*
- 457, 6. Cod. *ἐσθιόμενος.* 11. *ἐν]* Eudemus *μέγ'.*
- 459, 22. *τὸν]* Cod. *τὸ.*
- 460, 2 et 3. Cod. *ἀτλάντη — ἀτλάντης.* 10. Deest *δ.*
- 461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. *σφιγξί.* 23. Cod. *ἄττας.* 24. Vid. Lobeck. p. 148.
- 462, 10. Cod. *ἐπιτεθυμένον, Eudemus ἐπιτεθυμμένον.*
 32. Cod. *ποσίδιππος.*

463, 2. Eudemus ἀπαράλυτος. 6. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ] Haec
recepī ex Eudemo. 11. Eudemus αὐθις αὐτῇ δὴ καίμιν.

15. Cod. ὑπερείδης. 18. Cod. διατρέβων.

464, 1. Eudemus ἐν αὐτῇ συνδύαγοντα. Vid. Suid. 2. Scr.
ἡμᾶς. Post ὅπερ adde, quod excidit, οἱ.

465, 7. Cod. καταράτως. 20. Punctum male positum post
κατημένους pone post ληκύνθους.

466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἑγγέννητος. 11. Cod.
αὐτοπρεπον. 15. ἐκ χειρός] Eudemus αὐθωρόν.

467, 1. Cod. ἀντιποιῆσαι.

468, 18. Cod. ὑπερείδης. 29. Scr. ἀποτυχεύου.

469, 16. Cod. ἐνεγκάλει.

471, 9. Cod. φῆεν. 24. Post δὲ omisi καί. 28. Scr.
ἀφοσιώσασθαι.

472, 15. Cod. πρῶτα. 29. Leg. μὲν τι.

473, 1. Cod. ἀφύλις — ἐταίρων — ὑπερείδης. 6. Cod.
παύει. 8. Scrib. ὑπνου. 14. Cod. ἀφειργαίς.

15. Cod. ἄχανως. 25. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 274. b.

28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.

ἐγχαρνεῖσιν. 32. Βοιωτίων] Eudemus περσιόν.

474, 3. Cod. ἄχαρνας. 8. Cod. ἐχίλλια δὲ. 21. Cod.
ὑποκοινδύλους. 25. ἄλως accessit ex Eudemo.

475, 27. Scr. τὸν. et v. 28 τὸ.

476, 4. Eudemus ἀψιμισία. 11. ἰώριον — ἰώριον] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.

19. Cod. ἰωρόλιος — λιανόμενος. 22. Cod. ἰωρεβτεῖν.

Reliquas huius lexici litteras praetermisi propterea quod
nihil ferè habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio.

De APOLLONII codice dixi ad librum de pronomine.

479, 14. Cod. ἔστιν οὖν. 24. Cod. ἐγκλήσεως. 26. Cod.
κατεστήσαμεν.

480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.

18. δύναμιν] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. ἐνα] Cod. να. 20. ἐνα αὐδ. ἀμφω]

- Hóm., II. 1, 363. 23. Cod. λόγον καὶ τὰ. 24. Cod. προσθέουσιν. 31. Cod. διδ.
- 481, 1. γραμμά] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἔστιν v. 4 sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κότος. 5. [συ]δέσμου. 7. Corrige errorem typóthetas repōnendo ἀπεδέξαμεν. 16. Cod. ἐπαγορεύει. 19. Uncti inclusa ego addidi. Cod. παρατατικὸς. 25. Cod. ἡ ἔπορεύθη. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian. 16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἰποῖεν ἄν. 14. κα[ὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφύομεν[ον πρῶγμα] 17. συν[δέσμου, σαφές]. 19. π[α]ραλαμβά. 22. [ἀληθῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [x ἀληθῆ]. 24. [von ἦ] Sic scribendum. 25. Cod. ἀληθῆ καὶ στη ἐξέγγεμεν. 31. φαί[ημεν οὕτως]
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέσμοις. 11. Fortasse leg. ἡ συμπλεκόμενοι. 18. ἐστίν] Rescribe cum ca dice ἐστί. 20. ἀνακνεῖν] Adde accentum. 28. διαπρ.] Versus est Hóm. II. 18, 511. 33. Scrib. [παντ]
- 485, 12. Scr. παραδιαξενκτικὴ καλουμένη. Ita enim codex. 13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium = hoc versu incipiens a bibliopego postpositum est ei quod incipit a p. 488, 8.
- 486, 5. Scr. μά ἐστι. 15. καί] Praestat μὲν. 23. Priorem καὶ erasit librarius. 29. Cod. κτεινεις.
- 487, 4. προκα[ταλεγμένων] 6. [οἱ συμπλεκτι]κοὶ . . . [ἀρχή]των] 7. ἄν[τεθεῖεν ἐν με] 8. ἄν[παραληφθεῖεν] 9. ἔφα[μεν οὖν, τῇ δυνά] 10. Cod. οικιωται. [τὸ μγάρ] 12. δ[ὲ διαξενκτικόν] 13. κατὰ τῇν] 14. [τὸν ἕτερον] 16. σ[υνδέουσι] 18. [ἀπο]φασίνομεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἦτοι. 19. ἦ[τοι] 30. ἦ] Deest codici. Malim ἦτοι.
- 488, 8. [ἡμέρα] ἔστιν. 10. δὲ [νύξ] 11. Fortasse leg προκατελεγμένους. 12. ἀπό[φασις] 13. [ἐπεδείξαμεν, τὰ] 21. κα[θέστηκεν] 24. Scr. [ἦ] 25. αὐτο[τέλειαν] 26. ἴδιον [ἐπιφ] 31. σύνδεσμος] Dale accentum alterum. 33. Cod. ρεπεβαλλέν.

- 489, 4. καὶ τὸ Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
18. [ἀγε]
- 490, Cod. κινὸν δισμοῖς. 14. Cod. κινόντιον.
- 491, 2. Scr. [ἔν] 5. γὰρ [ὀκτιόνως] 11. [ἦ] εἰ παρ
ἀπεκότη,
- 492, 12. ἀναδ[εδεγμέναι] 14. πάντως [οὐ] οὐδαμῶς ἔτι. 6?
16. Fortasse ποιῶται. 22. Cod. περιλαμβανόμεν.
- 493, 14. [λαμβάνεται ἢ κατ'] 23. Scr. [ὁ].
- 494, 6. ἦ] Cod. εἰ. 13. Fort. [ὄν] οὐ μετατιθεῖσιν. Plura-
lem certe habet codex. 27. Cod. αἶψα συντεῖσι
28. Cod. τιθεῖσι.
- 495, 9. Cod. ὅτε. 13. Cod. ἦν 16. τὸ ἔταρον] Haec
a prima manu omissa secunda addidit supra versum.
22. ὡς] deest. 23. Cod. παρίσταται. 26. Fort.
καὶ [γὰρ] ἀλλ[α], ὡς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἔστι Δωρικὴ
κατ' Ἀθηναίους. 28. [συστήνεται οὖν κα]τὰ.
- 496, 4. Cod. γράψῃ. 12. Ran. 203. ed. Brunck.
16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
manus appositus in margine illis πρὸς τὸν ὅδ' ὅθεν εἰς μέλην.
30. Cod. μόνον το: Et mox κοῦος. 32. εἴτα] Cod. ἦ.
- 497, 10. Fort. [ἐφ' οὐ] εἰ: est enim aliquid lacunae in cod.
22. Cod. ὑποσυνελληπτίαι.
- 498, 24. Fortasse leg. κῶν. 25. Scr. [ἔκτε ἀπολλωνίου]
- 499, 4. Cod. ἐκτε. 25. [ὅτι ἀπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
[λόν ὅτι τὸ πᾶ] 21. καθίσταται]
- 500, 24. οὐν similiter positum p. 502, 19. 28. [διὰ]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αὐτεαλές τι recentior manus.
- 502, 1. οὐκ — 4. ὀριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 59. 10. Cod. ἀλεψε.
- 503, 1. ὡς εἰ] Fortasse legendum ὡς γε. 10. ὁδε] Cod.
ὡς εἰ 20. ἀν[τιθεῖν] 22. [οὐν] vel [ὁν]
25. [ἀναγκαστικῶν].
- 504, 1. τὸν καὶ recentior manus. 21. ὦ] Cod. ὡς.
- 505, 18. οἰδ'] οἰδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 499.
19. Post αἶμα addit δειγνὺς margō codicis.

- 537, 3. Cod. οὐς. 4. καὶ παρὰ scr. cum cod.
 9. Cod. καθολον. 11. Cod. πησαι. 13. Cod.
 επιρημα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. π. καὶ τὸ δ. τῷ δ.
 ο. καὶ τὸ ὦ. τῷ ὦ.
 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἀπάν-
 των] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638:
 Μέχρι ἐπιρῆμα χρόνου δηλωνικὸν ἢ ἐπιρῆμα καιροῦ παραστα-
 τικόν. τὸ χρ. ε. διὰ τί; τὰ πεφυκότα ἐπιρῆματα κἂν τε μετὰ
 τοῦ σ κἂν τε ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον πολλὰκις,
 ὀλιγάκις, μέχρις, ἄχρις καὶ ἄχρι, πλὴν τοῦ χρή, ὅπερ καὶ παρὰ
 ἡμῶν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀποχρη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἀπὸ. 26. Leg. videtur
 λείπει.
 541, 8. Cod. διαστήσειεν. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod.
 ὤς. 28. Cod. λεγει μὲν καὶ λεγε.
 542, 27. Cod. πνει πνει. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352.
 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Pretulit haec Bast. ad Gre-
 gor. Cor. p. 140.
 543, (ita enim corrig.) v. 1. πλέον] Cod. πλέω. 2. Cod.
 το δε δεω. 7. τὸ τριούτον] Haec a rec. m. in margine
 sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τούτων, ἐχρήν γὰρ
 δε τε καὶ —
 544, 3. οὔτε] Cod. οὐ. 26. Cod. ἀκούητι. 30. Cod.
 παραγραφεται.
 545, 4. τῷ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. τὸ. 17. τότεν]
 Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παρακειμένων. 22. γε]
 Cod. τε. 23. Cod. τῆς. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἢ.
 28. Cod. ἀποβίλλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστειν.
 546, 2. ἐκ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γινόμενην.
 547, 19. καὶ τὸ ἀπρ.] Malim κατὰ τὸ ἀπρ. 23. Fortasse
 leg. οὐς. 29. καὶ [ἐπι] vel ἀπὲ. 30. Fort. ἐλάφει
 32. Fort. παρεμβάνετο.
 548, 2. [βαρεῖαν] χάσιν] 10. Cod. ἐπύοντα. 13. Con-
 cinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη.
 29. Fort. leg. ἐν τινι. 30. τούτω — p. 549, 1. διαμή-
 γουσι] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

- 549, 7. τοῦ] Cod. τοῦ. 19. δύναται — 26. ὑπόθερα] Ha-
bet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 338. n. *). 22. Vid.
Orion. p. 47. 29. τῷ δ] Cod. το δ. 30. Cod. τῷ
ῥήματι τῷ.
- 550, 8. Leg. videtur οὐδετέρω. 25. ὁ τι] Aptius fuerit τί.
27. Scr. ἔστιν ἐν.
- 551, 6. Cod. οὐδετι, omisso pronomine. 20. Cod. φερεται,
24. Cod. ἐκείνον. 31. Fort. leg. ἔχοντά τιν' ἄλλην.
- 552, 23. Restitue post μὴν, quod me invito excidit, ἐτι.
26. τῷ] Suspectus est articulus.
- 553, 11. Fort. εἰς σα.
- 554, 13. Fortasse leg. τοῦ ῥήματος. 22. Cod. ἐκγενομένην.
26. Excerpsit haec Orio p. 19.
- 555, 1. δὲ] Fort. γάρ. 12. Cod. φοιτῶ νεοφυτος. Legen-
dum φοιτῶ νεόφυτος. 17. τοῖς] Cod. τῆς. Max malim
συνήρῃσκε τὸ μὴ. 20. παραλαμβάνετο] Ea vox delenda
videtur. 24. εἴ] An ὁ?
- 556, 22. Cod. καὶ ὥς. Unde facias καθὼς. 30. Cf. Κορη.
ad Gregor. Cor. p. 447.
- 557, 10. γέ] Cod. τε 14. εἰς] Deleverim, 19. Cod.
οἰκειωται. 28. Cod. σchein.
- 558, 1. Cod. το κατὰ σχῆμα εὐσηματισθαι. 3. Cod. ἐχθές.
5. καθὼς] Cod. καὶ ὥς. 13. τὸ] Cod. τοῦ.
- 559, 5. ἔστι] Cod. ἐχει. 10. Cod. συνυπαρχει. 16. του]
Cod. το. 19. ὅτε] Cod. ὅτι. 29. τὸ ὕ — 32. εἰως]
Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 442.
- 560, 2. Cod. ὅτε. 13. τῆς] Malim τῇ. 30. Cod. ἀκοητι.
- 561, 1. Cod. σοφίαν. 2. Rectius fortasse συνέμπτωσις.
cf. v. 5. 21. Prior ὁ deest codici. 26. Cod. ἀγο-
μεν. Cf. Orio p. 123. 33. Τὰ — p. 562, 9. τοῦ εἴ] Ex-
cerpsit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 573. a).
- 562, 4. μὲν γὰρ μὲν γὰρ] F. μὲν γὰρ μὲν γὰρ. Schaefferus l. l.
8. Hesiod. O. et D. 5. 9. γίγεται] Cod. γερσιν. Quas
syllabas omisit Bastius, utpote male repetitas ex praecedentibus
ἡμῶν. 18. F. καὶ ὥς. 23. Cod. το δ.
24. τῷ] Cod. τὸ.

563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),

F. πληθυντικῶν, ut v. 15: 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαρ
ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ ὀδύετον τὸ θ
μέα, τὸ θαμέ, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ...
quocirca post σημειώτεον addidit τὸ θαμέ. 10. ἐν] Cod.

21. οὐχ ἐφικτή ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.

27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. πρ

Correxit etiam Bastius.

31. Cod. ληγοντα. Mox qu

sibi velit ου, alius viderit.

564, 4. ὡς γάρ] Cod. εἰγε. 5. ἐπὶ] Cod. η. 7. π

Deest codici, 16. F. ἰδέα λαμβανόμενον τοῦ. 19.

addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.

565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη. 9. F. οὐδετέρη πληθυντι

15. οὐχ ὡς] Cod. οὐτως. 18. Cod. τον τονον.

24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως. 27. Cod. καὶ

στατι. 29. Cod. τῷ — τὸ. 30. τὸ] Cod. τῷ.

566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxit etiam Ruhnken. ad Ti

p. 29. b. 3. Ἐπικούρου] Id nomen corruptum cen

Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου σιγῶν vel πολὺ

simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περισπαστο τὸ.

6. Cod. τὸ — τῷ. 11. Cf. Bast. ad Gregor. Co

p. 573. Welcker. fragm. Alcm. p. 72. n. LXXXI.

13. Cod. αλλα. 21. F. περὶ τοῦ ἄτε. 29. Co

παραδεξιμένη αὐςque particula. 32. τὸ β] Cod.

δεντερον.

567, 1. ὦν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Co

p. 895. 3. τε] Vid. Bast. l. l. p. 903 ima. 7. Co

καὶ ῥαιος καὶ ῥαῖος καὶ ῥαῖος. Bastius p. 573 ῥέδιος καὶ ῥέ

καὶ ῥαῖος καὶ ῥαῖος. 9. Bast. ῥαῖος καὶ ῥαῖος. 10. Co

λαῖα, Correxit Sturzins Excerpt, p. 571, 13. Cod. ρ

Mox Bastius βριθὺν, ὡς. 15. Cf. Ruhnken. Epp.

Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. πρόπαρ] Hesio

Theog. 518. 19. πρὸς] βρά malit Schaeferus ad Grego

Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Ἀλλοῖς Bastius, de suo.

27. καὶ αὖ ἐπικοποι Bastius. 29. ἐπιγινόμενον Bastius

Male. 30. F. προκατελεγμένων.

568 12. τινὲς] Dele accentum. 14. Leg. αὐτ τὸ ἄστα

ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀποφ. τοῦ α. Item versu inferiori aut τοῦ
ἐκπ. εἰς τοῦ ἱερεῖ τοῦ ἱερεῖ τοῦ ἱερεῖ.

569, 12. F. χρόνον, καὶ ἐπὶ τὸ ὅτι αὐτὸ τὴν. 21. καθόγε]
Cod. καὶ ὅτι.

570, ἐκ λειπούσης] Cod. ελλειπουσης. 4. F. προκατελεχμέ-
ται. 9. F. [ἄμαξα] ἄμαξα. τι] Cod. τις, probante

Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ὅτι] Deest codici.

19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τὴν.

571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἐνδεα. 7. Cod. ἀκο-
νη.

32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad

Gregor. Cor. p. 91.

572, 6. Cod. δραξ. et v. 8 δρακιστι, δρακίζω. 15. ἱερῶσι

cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.

23. ὅτι] Deest codici. 24. F. προκατελεχμένα.

27. τι] Bastius cum codice ἱ.

573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.

4. τε] Cod. δὲ. 9. γὰρ] F. δὲ. 28. ἐν] Cod. ἐν τῇ.

574, 2. η] F. εἰ. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαί. 24. Cod.

ἐκκεκρυπτον. 29. Cod. ἐκείνον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.

καλόν.

575, 6. Cod. παραφορᾶς. 12. Cod. ἀποβαλλον.

29. Cod. το οὐρανια οὐρανιαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.

p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὐτὴ] Cod. ἡ γὰρ αὐτὴ. 3. τοῦ ὅ] Cod. ὡς

ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.

9. γούν] Praestiterit οὖν. Item v. 29. 14. Cod. ὡσε.

577, 19. Cod. τρίτην. Quasi voluerit εἰς τρίτην.

578, 22. Cod. οὕτως. 24. F. ἔχουσιν.

579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]

Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἢ. 19. σχέσιν] Cod.

ἐπιτασιν,

580, 2. τῷ] Cod. το. 6. Cod. ἐπισηματικῇ. 10. F.

καὶ [ἐπιτόμημα] ταχύτητα. 23. Cod. τουτο. 28. F. τῷ.

30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περιπαῖται ap. Koen. 33. παρὰ Λωρεῖν] καθό-

λου τὰ εἰς ὡς ἐπιτόμηματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τὴν

γραφὴν καὶ τὸν τόπον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς. Λω-

ρῆις δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὖ δευτέρων ἐπιρρήματα δεύσαντων, οἷον
σοφός σοφῶς, καλός καλῶς. Cod. Barocc. 50 f. 107.

581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἰδὼς
rec. m. 19. τὸ — 28. περισπένεισαν] Edidit haec Egen.
ad Gregor. Cor. p. 313. 22. ἐπεὶ] Apud Koenium est

ὥς, 23. τὸ ἄλλως] Sic et Koenii apographum et mss.
Sed Bastius codicem habere dicit τὴν ἄλλως, indeque efficit
legendum esse τημαλλῶς. 30. κατὰ] Cod. καί.

582, 17. Cod. ὑπολαβή. ἄλογον] Cod. ἀναλογον. 18. F.
χρῆν. 21. τήνικα] Cod. πηνικα. 27. εἰ] Cod. ὥς.

28. F. τὸ ὅς τὸ σ.

583, 5. Cod. σὺ χερνύτῃς. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
σημειωσεται. 13. ἱρωτύλος] Cod. ἱρωτικός. 14. Cod.
παρὰ τὴν εὐθείαν παρὰ τὴν ἡδύς.

584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὅπως] Cod. το πως.

30. ἀναποδοτικῇ] Cod. αναφορικῇ.

585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περὶ
τὴν τὸν.

586, 1. F. οὐκ ἄν τις. 16. Cod. μναιδιος. 27. φη-
μιν — 33. ἄλλως] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.

29. Post hunc versum, qui Homeri est ll. 13, 49, codex
habet καὶ ἄλλως. Quae voce ἄλλ' aucta Schaeferus refert ad
Hom. Od. 14, 124.

587, 11. Cod. κωλυει. 21. τὸ] Nonne τὴ? 33. τῷ
τέλος] Cod. τὸ τέλος.

588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
ad Gregor. Cor. p. 368.

589, 7. F. ἐνθαύδε, ᾧ [τε] τὰ. 10. δὲ] Cod. δ.

590, 7. Cod. ἐπεὶ δε.

591, 8. F. τὰν inclinato accentu. 18. Scrib. ἀλελήρους.
33. οἷος] Cod. οἴσδε.

592, 4. τῷ] Cod. τα. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.

26. τῷ] Cod. το. 31. ὅτε] Cod. ὅτι.

593, 3. εἰ γὰρ λέγοι] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἤ sed καὶ.

12. τοῦ πλεονε] Cod. το πλεον ει.

594, 3. οἷον δέ. 5. σύνταξιν] Immo τάσιν. Etiam infra
v. 8 repunendum, ni fallor, τάσιν. 7. γέ] Cod. δέ.

13. δὲ] Cod. γε. Et mox προθετικὴ παραθεσίου.
 28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μονα.
 595, 31. ἀπαιτῶν] Rectius legas ἀποτελῶν. 5. δὲ] Cod. [δὲ].
 18. Cod. ἐκ ἐκ τῆς λαοβου οὐ, 24. Scr. ἐπιφύγματα ἔστι.
 27. Scr. βρεία. 30. F. τῆ τε τοιαῦτα.
 696, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
 697, 3. διὰ — 13. ἀπείρων] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
 22. σημειομενῶ] Eam vocem in margine habet codex.
 28. τῆ] Cod. του. 30. τῆ] Cod. το. 22. De-
 esse videtur articulus ἡ aut post ἀλλ' aut post Δωρικῇ.
 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. εἰρόσθαι]
 Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod.
 ἀναγκαιαί. 19. Cf. Coraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24.
 T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδον. 27. Post
 hoc quoque οὕτως in codice additur γὰρ, quae ne supra qui-
 dem v. 24 habet quoq̄ referatur. 33. Cod. κατασκευασ.
 599, 17. Cod. ἀντωνυμία. Malim articulo addito αἱ ἀντωνυμίας.
 18. Cod. πτωσεων. 27. γὰρ] F. δὲ.
 600, 18. τὰ — 28. Ἀττικοῖς] Dedit haec Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χάμαιθεν χάμαθεν: unde
 Schaeferus χαμαὶ χαμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239.
 25. Hom. Od. 14, 203.
 601, 19. πρωτότυπα] Cod. πρῶτα. 28. Cod. γηοθεν.
 602, 9. Cod. τον δεκεια. 14. ἐν] F. τὸ ὃ τὸ ἐν.
 18. ἔστι — 25. αἰμυρότας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56.
 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
 603, 13. Cod. αλλων φωνηεντων. 20. τῇ γούν] Cod. ηγουν.
 25. Vocem ἄρεν ego addidi.
 604, 3. Τὸ — Ἀττικοῖς] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142
 et 353 Koenius et Bastius. 7. Cod. οὐτωαπωποτισσ
 οννασαιται. Virgulam post prius πῶ repone. 11. Hom.
 Il. 18, 12. 12. Hom. Il. 16, 745. 13. Distinguendum
 cum Bastio: ἔγραψας; πόθεν; 14. τοιαύτην] F. αὐτήν.
 20. τὸ — 21. ὁμοίᾳ] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
 605, 2. ἡ ἦν] Cod. ἦν. 7. Vid. Zonar. p. 1645.
 9. ἐν] Cod. ἐν. 33. Articulum τῆς delendum censeo.

- 606, 1. Praepositionem abesse velim. 3. Cod. παραλαμ-
 βαται. 17. F. παραγωγήν τὴν τοῦ θε. 27. Fortasse
 scripserat Apollonius ὑποδείγματα τοιαῦτα τῶν δια-
 τοῦ. Bastius ad Gregor. Cor. p. 187. Sola opus praeposi-
 tione. 28. Cod. ἐπερωθεν ἐπερωθα. Haec quoque cor-
 rexerat Bastius. 32. F. γυνά.
- 608, 5 et 6. Cod. φ. 11. γὰρ] Vitii subest nescio. quid.
 33. Scr. ξει, ut est in codice.
- 609, 12. F. ἐν λήξει. 18. F. ἀλογία. Cf. p. 619, 12.
 23. F. οὐδέ. 25. F. [παρὶ] τῶν.
- 610, 2. Verbi παραλαμβάνομενον extremam syllabam recentior
 adscripsit manus. καὶ ὥς] F. καθώς. 19. F. ἐγκειμένην.
 30. Vid. Intpp. ad Gregor. Cor. p. 368.
- 611, 13. Cod. περισπωμενωσ. 15. σχέθω] Cod. σχέθον.
 17. V. Bast. Ep. crit. p. 277.
- 612, 10. F. ἀπριάδην.
- 614, 22. Cod. το ὕ. 24. Cod. τὸ ὕ. 31. ποῦ] Cod.
 τοπου.
- 615, 8. ἐνὶ τε] Cod. ἐνιοτε. 16. Voci οἴκοθι recentior
 manus superscripsit οἴκοι. 18. Cod. ἐπινεγκάμενον.
 21. μὴν] Cod. μεν. 26. καθό] Cod. καὶ εἰ.
 28. Cod. γενικην.
- 616, 10. τῶν] Cod. ἐκ τῶν.
- 617, 8. Vocis πρόκειται extremas syllabas a recentiore manu
 habet codex; quae sequuntur, διὰ τὸ τοιοῦτον, in margine.
 27. τὸ ἔνθα] Cod. τι ἐνθαδε. 30. καὶ] Cod. το.
 32. Cod. χειρηντης.
- 618, 19. Cod. κνίζων κνιδης. Correxerit Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 167. 25. Cod. ανεως. 28. ἀναυδοι] Ita
 supplevit rec. m.
- 620, 3. τῷ] Deest codici. 4. F. [οὐδ'] εἰς. 18. Cod.
 δειν. 29. Cod. αθηνα.
- 621, 11. Cod. ἐπιρρηματικην.
- 622, 15. Cod. διοτι καὶ ημερικη. 18. Vid. ad Gregor. Cor.
 p. 352. 32. Cod. τουτωθεν.
- 623, 6. γε] Cod. τε. 10. τοῦ] Cod. τω. 14. ἀλλὰ]
 Cod. ἀλλ' εἰ. 18. Cod. γινόμενα. 24. οὐδ'] Cod. ουκ.

624, 12. τοῦ] Cod. το.

29. [πρὸς] Cod. εν ουν.

625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.

8. Cod. τῷ πῶ μ. καὶ τῷ πρῶ.

16. εἰ] Deest codici.

DIONYSII THRACIS codices siglis distinxi, ut

A. sit codex Paris. 2290.

B. Vatic. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionicas 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου. f. 83 Theodosii canones. f. 128 κλίσις ἀντωνυμιῶν (vid. infra p. 909.). f. 132 περὶ τόνου περισπωμένων ὀνομάτων. f. 134 περὶ ὀρθογραφίας, auctore Theodosio grammatico, si fides Ottobon. 173 f. 157: praeter quem et h et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 hunc libellum habent. Δύο σημεῖα τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἐστὶν ἡ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἐστὶν ὁ κανὼν ὁ ἀποδοτικὸς τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ἔαν γὰρ τὸ ταχέια γράψω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ὀρθῶς γραφείσα ὀρθογραφία καλεῖται, κἄν ἐρωτηθεῖς τὴν μίαν τῆς γραφῆς εἰπω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁρσενικῶν παρειαγματίζονται θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, βραδὺς βραδεία, ὅδῃς ὅδεῖα. καὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἶδη τρία, σύνταξις, ποιότης καὶ ποσότης. καὶ σύνταξις μὲν ἐστὶν ὅταν ζητῶμεν ποίᾳ συλλαβῇ συντάξωμεν τὰ στοιχεῖα, ὅσον ἐν τῷ ἰσοθενὲς τὸ σ πότερον ληκτικὸν ἐστὶ τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἀρκτικὸν τῆς δευτέρας· ποιότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχεῖον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμφορος, τὸ ρ ἢ τὸ μ· ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μέμους πόσα στοιχεῖα ἐστὶ, μι ἢ μὲν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἶδη τῆς ὀρθογραφίας. Κανόνες δὲ αὐτῆς τέσσαρες, ἀναλογία, διάλεκτος, ἐτυμολογία, ἱστορία. καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γραφήν, ὅταν κανόνα ἀποδῶμεν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ταχέια ἐδηλώσαμεν· διάλεκτος δέ, ὅταν τὸ ἥμισυ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράψωμεν εἰπω ὅτι Διοκλὲς ἄρμης λέγεται, τὸ πᾶσαν ἐν τῇ λέξει προσηνῆσαντις· ἐτυμολογία δέ, ὅταν τὸ ἡμίσεος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράψωμεν εἰπω, „ἐπειδὴ πέρας οὐκ ἔχει, ἡμέρος τις οὕσα”· ἱστορία δέ, ὅταν τὸ χέλιον γράψωμεν διὰ τοῦ εἰ εἰπω, „οὕτως αὐτὸ βούλεται γράφεσθαι ἢ παρὰδοσις.” Εἰπωμεν ἂν πρῶτον περὶ συντάξεως. Πᾶν συμφωνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μιᾷ λέξει τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ἄγω, φέρω, χηνυλάπτῃς, πρόδοτος· κἄν μὴ ἢ μιὰ λέξις, ἀλλὰ β, παθῇ δὲ ἡ πρώτη ἐκθλίψιν, τὸ πρὸ τῆς ἀποστροφῆς τῷ ἐπιφωμένῳ φωνήεντι ἐπισυνάπτεται, κατὰ ἡμοῦ. — κατὰ ἡμοῦ, ἀπὸ ἐκείνου — ἀπὸ ἐκείνου. Πᾶσι συλλαβῇ ἐν μιᾷ λέξει εἰς συμφωνον λήγουσα ἔχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ συμφωνον ἀρχομένην, ἀνθός, ἄγκων, ἔρχομαι. Πᾶσα συλλαβὴ ἀπὸ συμφωνον ἀρχομένην ἔχει τὴν πρὸ ἐαυτῆς εἰς φωνῆν λήγουσαν, αὐτὴ, αἶδος, ἔκω. Οὐδέποτε

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Græc. 6. p. 311 — 319. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6 — 15.

h. eiusdem p. 298 — 320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villosio Anecd. 2. p. 99 — 101.

συλλαβὴ εἰς δασὺ λήγει. ὅθεν τοῦ βάκχος ἡ πρώτη συλλαβὴ εἰς φίλον λήγει τὸ κ καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ· καὶ τοῦ ἀπφύς εἰς φίλον λήγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον συμφώνῳ προσηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οἷα κείναι αὐτοῦ χωρίζεται, κἄν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, ὅσον ἐν τῷ σθένης προσηγήσατο πὰ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἀσθενὴς Δημοσθένους δλοσθηρός ἐν συλλήψει ἴσται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθῆσεται αὐτοῦ· εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς δύο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν, ἰδοὺ γοῦν τὸ ἄλς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ ἄλσος διέστησαν ἁλλήλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκαρς ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν ἅπ' ἁλλήλων. Τίτurus — κένσαι, σάρξ καὶ ἰσάξω. διὰ ταῦτα οὖν εἶπομεν ἵνα φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον προσηγήσασθαι συμφώνῳ. Αἱ εἰς, εἰς, πρὸς, προθέσεις καὶ τὰ δύο μάρκιοι ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ἐκιντῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἵνα μέντοι φωνῇ ἐπιφέρηται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ σύμφωνον. πρόσφατον κατὰ διάστασιν, προσελθεῖν δὲ κατὰ σύλληψιν· δύσμορφον κατὰ διάστασιν, δυσάρεστον κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἔξωζω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποικηκίῳ, μνία, μεμηκία, νίος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἡ ὕ' δόρυθογος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὕ καὶ τοῦ ἰ· τὰ γὰρ εἰς α' θηλυκὰ παρεχηματισμένα ἐν ἄρσενικοῖς ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ ταῦ ἄρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, ὀξέος ὀξεῖα, μάκαρος μακαίρεα, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ σενυχτός τετρασυλλαβὸν, καὶ σενυχτιά· καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἰδείχθη δόρυθογος ἡ ὕ, καὶ παρταχὸν τοίνυν δόρυθογὸν αὐτὴν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος συνθεῖ τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσωδίων (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Μοx περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἰατὴν ἐμπεριείκ. κ. τ. εἰ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λεξικὸν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκῦ, τρύφωνος, Θεοδοσίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ πανοσιβάστου σεβαστοῦ καὶ κρήτου Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοποῦλου. ἀγάλλομαι τὸ χαίρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ῥημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότερον καὶ θειότερον βασιλέα Ρωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὰν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπὴ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοτιίου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislip. 176, Hamburg.

N. Nepho (codd. Paris. 2558. f. 42 r. — 52 v.) cuius ab initio haec leguntur *Ἠφρωνος μοναχοῦ, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου, περι στοιχείων καὶ τῶν ὅτι μὲν τοῦ λόγου ἐξηγηθεῖντα κατὰ δύναντον* ad finem haec:

τέλος εἰληφέν ὅτι μέρη τοῦ λόγου
χειρὶ γραφέντα ὕπαρχε καὶ ταλαίῃ
μοναχοῦ ἡφρων, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου.
τὰ μέληνα μὲν τῶν πύλαι διδασκάλων,
τὰ δὲ ἐρυθρὰ κάμου τοῦ τρισαθλοῦ.

P. Calusianus et Turinensis, de quibus vide Am. Peyronis de Theodosii Alex. prosodia commentationem subiectam Orioni Sturzijano.

S. Scholia cod. Vatic. 14, de quo dicitur ad pag. 645.

T. Theodosius cod. Paris. 2063.

Addi poterat cod. Paris. 2650, qui fol. 147 — 150 paraphrasin habet grammaticae Dionysianae verbatim transcriptae, hoc indice:

γραμματικῆς σύνοψις ἡκριβωμένη.
ζητεῖ μαθεῖν πόνημά τις τίος τόδε;
ἐξ ἀρταβόδων τοῦ βαβδᾶ νικελίου.

Sed is mutilus est; post ea enim quae f. 148 de superlativo traduntur, f. 149 subito inferuntur regulae nominum in *ας* et *ης* exeuntium.

Cod. Vossianus 76 grammaticae capita habet 13 (*γραμματικὴ ἴστιν* — *τῷ ὀνόματι υποβέβληται*), commentariorum magnam partem.

629, 2. Vid. Ernesti diss. qua philosophia perfectae grammaticae asseritur §. VI. 2. Vulgo *παρὰ τοῖς*.

Omissi articulum cum CHh.

3. Vid. Burmann. ad Vales.

de critica 1, 1.

5. ποιητικῆς h.

8. ποιημάτων ἢ συγ-

γραμμάτων B.

15. καὶ κατὰ h.

17. Articulum τῆς

recepti ex Hh.

ὑποδιαστολῆς h et Peyronis alter. μὲν]

Deest h.

18. βιωτικῶς Ph, βιοτικῶς F: βιωτικῶς, deleto

εὖ

postea o, H.

19. αὐτόνως BHh.

20. ἐμμελῶς B.

21. γινόμενα h.

22. καταρτυπαίνει h.

23. ποιεῖ h.

§§. 3. 4. 5. 6. 7. desunt Ph.

630, 1. ἦ] recepti ex AH.

2. περίπλαισι H.

13. τίς

HMS. Ceteri πῆ. 21. περιεχομένους B. 36. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verbi. p. 154. 27. ἐνὸμαίς AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχειαι F, εὔχεται N. 32. καλοῦνται δὲ καὶ σε. N, qui quae inferuntur, interroganti singulativum facit responderi, emittitque §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχον N, omisso τινι.

631, 1. ἔστιν B. 3. ἔστι B. 5. καὶ] om A.

9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.

11. Codices plerique diphthongum εἰ quinto, οἱ tertio ponunt loco. 16. μὲν ἔστιν ὁκτώ B. 17. Particulam

ὅτι punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B.

26. ὁ καὶ τοῦ τ H, alterum τοῦ om B. 27. τῷ μὲν κ τὸ φ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ δὲ κ τὸ χ BH:

τὸ δὲ κ τῷ χ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῷ

δὲ ὁ τὸ τ H. τῷ ὁ τὸ τ ceteri.

632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὐτε

om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐρύ-

σκεται καὶ ἡ εἰ δόφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυνάων, οἷον Δημοσθένες Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο εἰ ἐκ τὸ ἡ ἔγενετο) καὶ πάλιν τὴν πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο εἰ ἐκ τῆς εἰ δόφθογγον ἔγενετο): ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοσέει τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἔνθα περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμόνους διηλύγεται. Choe-

rob. in Theodos. fol. 78.

23. συμφώνων Ph.

24. κύρ CHPS. Ceteri πῆς.

25. ἂ, ἡ] Accentus sampsi

ex A. 29. ἡ μακρὰ Ph.

31. ἐκθρεται F.

633, 1. ἦτοι] ἡ h. οἷον — 4. λέγη] Haec ego addidi ex CPH.

4. καὶ CHh. Ceteri ἡ. συμφώνων CHMH. Ceteri συμ-

φώνων. 6. ἄρα H, ἄρα BCh. 11. φῶναι — 12. τῶν]

om Ah. 12. τε] deest F. παραλαμβάνον] om h.

17. τρεῖς τρέπους h.

18. μακρὸν φωνῆεν C.

20. Hom. Il. 3, 164.

21. φωνήεντι] om AF. Qui

ποκ ἐπιγράφονται. 22. ὡν οἷον H. ὅπου AF. 24. Hom.

Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.

634, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου κλίνεται μὲν πέντε, ὄνομα ῥήμα μετοχή ὑπόθεσις ἄντωνυμία, ἀκλιτα δὲ τρεῖς, πρόθεσις ἐπίρρημα σύνδεσμος. 11. ἡ] καὶ AF. 14. ἔλα-

- των] Accessit ex CT. 18. τοῦτοις] om N. καὶ om CPTH. καὶ τὸ ἄνθρωπος ἔππος FH, et mutato ἔππος in ἔππος A. Ἐτέρη] ἄλλα CNPTh. 19. τούτοις τὸ κοινόν τε AHF. Iidem mox καὶ κοινὸν μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ἄνθρωπος καὶ ἔππος. 21. πρωτότυπον — 24. γυνήσις] πρωτότυπον μὲν οἶον οὐρανός, παρὰγωγὸν δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως καὶ ἡ γῆ πρωτότυπος λέγεται, παρὰγωγὸν δὲ οἶον γῆϊνός. h. 22. οὐν] om N. τὴν πρ. θείαν] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἐσχηκός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἐστὶν ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκοριστικὸν ponunt Ph. 27. οὐν] omittit N. κυρίως] om N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ ἀπὸ CNPTh. πηλιδῆς αἰκιδῆς ὁ ἀχιλλεύς h. καὶ ὁ εἰς αἰδῖος P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνομάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δῆς — 32. Πεντακός] ὁ εἰς δῆς, οἶον Πηλιδῆς· δεύτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον Πηλίων· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰδῖος, οἶον Πηλειάδιος h. καὶ ὁ εἰς ὦν N. καὶ ὁ εἰς αἰδῖος CN. 31. Ἀτρεΐάδιος S. Πηληϊάδιος C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch, τρόποις ex N recepi. 33. ὁ εἰς ις — p. 635, 1. Ἀδρηστῆρη] ὁ εἰς ις, εἰς ας καὶ ὁ εἰς νη, οἶον ὑπὸ πριάμιον τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται πριάμις καὶ πριάμυς καὶ πριάμνη h.
- 635, 1. ἀδρηστῆρη ST. Ceteri ἀδραστῆρη. δὲ] Recepi ex CNST. 2. εἰδός] om AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἐμπεπτωκός N. A. οἶον] om H. Νηληϊῶι F, νηλήμιοι T, νήλειοι AH, νήλαιοι C, ἄλλιοι N, νήλειος h, qui et ἔππος. 5. ἐκτόρεος HSTh, ἐκτόριος N, ἐκτορεως C, ἐκτόρειος F. καὶ Πλατ. N. 6. τῆν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς ACHNSTh. 7. ἀνδρείωτερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος. 8. ὡς ὁ ἀχιλλεύς h. ἀνδρείωτερος CNPS. Ceteri ἰσχυρότερος. 9. οἶον ὀξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh et, qui ὀξύτερος habet, H. 10. βραδύτερος] βαρύτερος T, om CNS. ὅ] om h. καλλίων] om Ch: καλλίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσσων H. 11. καὶ] Recepi ex CNTh. ὅ] om h.: κρείσσων] om AF. ἡσσω] om C. 12. ῥῆποι — 15. ἄριστος] om h. 14. βραδύτατος] Ac-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἡ. βαρύντος T.

18. ἡ ὡς ἐξ δνόματος] om CNTh. οἶον] ὡς F.

20. Νοήμων] μνήμων AF. 21. δνομάτων εἰσι] om h.

Item 22. ἐπλοῦν — 23. Ἀγόμενον] δῆς. 24. ἃ CNPSh:

ai ceteri. Item v. inf. 25. εἰσιν om T. ἐστὶν S. ἐκ

τῶν δύο omnes praeter CPTTh. 26. ἐκ δύο ἀπολειπόντων]

ἀπὸ λειπόντων AFH. ἃ NPSH. Ceteri ai. Item v. 27.

29. δ] om C. δέ εἰσι Ph. πληθυντικός, ὡς προειρηται

T, qui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρος] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. οἶον] om

ACHS. Item v. inf. Ὀμήρῳ] ἄνθρωπῳ CNh. 31. δ]

Recepi ex CNh: Ὀμηροὶ] ἄνθρωποι C: οἱ ἄνθρωποι Nh.

τινὲς καὶ ἐνικοί h, ommissa, quae v. 32 infertur, καὶ

32. οἶον] om h. χορῆς] χορὸς ὄχλος CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ] καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἱ Ἀθήναι] Omisi articulum cum CNh. καὶ Θῆβαι h.
ἀμφότερα P. 3. δ] om Ph. δνομάτων εἰσι CPh.

4. καὶ αἰτιατική καὶ h. Λέγεται ἡ μὲν ὀρθή AH: καὶ ἡ
μὲν ὀρθή λέγεται CNh. 5. κτητική τε καὶ Ch. 6. ἀπο-

σταλτική h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πτέρῳ ἀπο-

στέλλω ἢ δίδωμι. αἰτίαν] αἰτίαν τινὰ ἀγαθὴν ἢ κακὴν N. αἰ-

τιατικὴν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δ] καὶ S. καὶ] om T.

αὐτὰ] accessit ex CNSH. 9. πρόστιγορεύονται CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTh. περισ-

νυμὸν, συνώνυμον h. 15. ἀποκλειμένον καὶ μετὰ σημασι-

κὸν h. 16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri δ — σημαίνει.

οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἥτοι ὑπόστασιν.

Eadem ante partisipium ponit P. 17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινήν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.

τὴν εἰδὲς σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἰδὲς P. 19. ἡ] καὶ h.

21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex CNh

et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐκίθην.

τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀπὸ λειπόντων omnes praeter

Ch et, qui ἡ habet, N. 23. Utrumque τὸ omittant

CNTh cum Philemone. 24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. δεξιός] ἴσ. δεσπότης H in marg. 25. ἔχον AF:

om h. 26. θάνατος, [ωή] om h. Cf. Iul. Scaliger de

cau-

causis ling. Lat. c. 91. ἔστιν] om h. 27. οἶον — κυ-
ρίων] om N, qui v. 28 post ὁλίως addit haec ἐπὶ τῶν κυ-
ρίων. 28. Articulum τοῦ ante ὁλίως omisi cum CNT.

δὲ τῶν προσηγορικῶν h. 29. Συνώνυμα H. Conf. Philem,
h. v. 30. ὀνόμασι] om h. 31. ἀρρ] om C.

Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem φά-
σγανον T, uterque versui consulens. C vero ante σπάθη addit
ἐμύνη. 32. ὡς Τισαμενός καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. ἀναστρέφως h, ἀναστρέφων τὰ T. δὲ τοῦ h. εἴ τις
CH, αἵπης T, οὗτος N: ὅς τις ceteri. 4. κυρίου] om h.

7. καλεῖται] om AFH. 8. ἐπερώτησιν CN.

9. τιθέμενον] λεγόμενον CNSTh. 10. ὅστις] εἰς ὅς
ὄνομα μονοσύλλαβον διὰ τοῦ ὃ γραφόμενον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
ταῦτο γὰρ ἐπὶ ἄρθρων καὶ κτητικῶν ἀνωθυμιῶν τηρεῖν ἡμῶς ἡ
τέχνη παρέδωκεν. τοῖνον τὸ ὅστις ἀόριστον ὄνομα ἀπὸ ἄρθρου
ἀπελόμενος ὁ Διονύσιος, τῇ ἀναλογίᾳ καὶ αὐτὸς δουλεύων διὰ τοῦ
τις μορίου τὴν ἐπέκτασιν τῆς λέξεως προηγέχματο ἐν τῷ ὅστις ὁποῖος
καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. ὁπόσος] om N.

13. Περιληπτικὸν — 16. ἔκί πος] Addidi haec ex CHMN
PSTh; habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. περι-
κτικὸν HM. 14. ἀριθμῷ] ἄρθρον καὶ ἀριθμῷ N.

16. ἔτερος] Recepi ex T. 17. ἐαντῷ τὸ] ἐαντῷ τε CNS.

18. παρθανῶν H, παρθενιῶν h. Post hanc vocem ἀμπελῶν
addunt CN, ελαιῶν φοινικῶν h. 19. περὶ P. 20. ῥοῖ-
ζος βρόμος, ὄρυμαγδός h. ὄρυμαγδός CNST. 21. διε-
γλοῦμαι N.

22. τὸ διαιρεθῆν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
γένους διαιρεθῆναι h. 23. τὸ — 25. ἐστὶ] om AF.

25. σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετουσιαστικὸν — 27. ἀργύ-
ρεος] om S. 26. ῥῖον πύρινος, δρύϊος, ἐλάφιος N: οἶον
πύρινος, δρύϊνος, ἐλάφιος C: οἶον ἀμμῶδης, δρύϊνος, πύρινος T:
οἶον πύρινος ὁ μετέχων πυρός, ἐλάφιος ὁ μετέχων ἐλάφου, δρύϊ-
νος ὁ μετέχων δρυός h. ἀργύριος AFH.

28. νοεῖται NSTh: καλεῖται ceteri. λόγος, ἄγγελος N, qui
in commentario, ἰδοῦ, inquit, καὶ πυρῷ Ἑλλησε Θεολογία. Id
quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11. παριστάτω N.

6. πρόσωπα χρότος καὶ h,

D d d d ,

563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),

F. πληθυντικῶν, ut v. 15. 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαμέ,

ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ οὐδέτερον τὸ θα-
μέα, τὸ θαμέ, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ...
quocirca post σημειωτέον addidit τὸ θαμέ. 10. ἐν] Cod. η.

21. οὐχ ἐγκτή ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.

27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884.

29. Cod. προσ.

Correxit etiam Bastius.

31. Cod. ληγοντα. Mox quid

sibi velit ου, alius viderit.

564, 4. ὡς γὰρ] Cod. ειγε.

5. ἐπὶ] Cod. η.

7. καὶ]

Deest codici,

16. F. ἰδίᾳ λαμβανόμενον τοῦ.

19. F.

addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.

565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη.

9. F. οὐδέτερε πληθυντικῇ.

15. οὐχ ὡς] Cod. οὕτως.

18. Cod. τον τονον.

24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως.

27. Cod. καθ-

στατι.

29. Cod. τῷ — τὸ.

30. τὸ] Cod. τῷ.

566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxit etiam Ruhnken. ad Tim.
p. 29, b.

3. Ἐπικούρου] Id nomen corruptum censet

Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου συχνόν vel πολὺν vel
simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περιέσπαστο τὸ.

6. Cod. τὸ — τῷ.

11. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.

p. 573. VVetcker. fragm. Alcman. p. 72. n. LXXXI.

13. Cod. αλλα.

21. F. περὶ τοῦ ἄτε.

29. Cod.

παραδειξαίμεθα absque particula.

32. τὸ β] Cod. το

δευτερον.

567, 1. ὄν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor.
p. 895.

3. τε] Vid. Bast. l. l. p. 903 ima.

7. Cod.

καὶ ραιος καὶ λῳιος καὶ λῳιος. Bastius p. 573 ῥάδιος καὶ ῥῥος
καὶ λῳιος καὶ λῳος.

9. Bast. λαῶν καὶ λαῖα.

10. Cod.

λαῖα. Correxit Sturzins Excerpt, p. 571,

13. Cod. ραι.

Mox Bastius βριθόν, ὡς.

15. Cf. Ruhnken. Epp. ad

Ernest. ed. Tittmann, p. 104.

16. πρόπαρ] Hesiod.

Theog. 518. 19. πρὸς] βρά malit Schaeferus ad Gregor.

Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Αἰολεῖς Bastius, de suo.

27. καὶ αἱ ἑποκοπαὶ Bastius.

29. ἐπιγινόμενον Bastius.

Male.

30. F. προκατελεγμένων.

568 12. τινε] Dele accentum.

14. Leg. aut τὸ ἄσταφίς

εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ ἀσπαρῆ τὸ α. Item versu inferiori aut τὸ
 λέγει εἰς τὸ ἰ αὐτὸ τοῦ λέγει τὸ ε.

569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὰν τὸ τήν. 21. καθότι]
 Cod. καὶ οτι.

570, ἐκ λειπούσης] Cod. αλλαιπουσης. 4. F. προκαταλεγμέ-
 νων. 9. F. [ἄμαξα] ἑμαξία. τι] Cod. τις, probante
 Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ἔτι] Deest codici.

19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τήν.

571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἐνδεῖα. 7. Cod. ἀκο-
 ηγῆ. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 91.

572, 6. Cod. δραξ. et v. 8 δρακιστι, δρακίω. 15. ἱερῶσι
 cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.

23. ὅτε] Deest codici. 24. F. προκαταλεγμένω.

27. τι] Bastius cum codice ἰ.

573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.

4. τε] Cod. δὲ. 9. γὰρ] F. δὲ. 28. τῇ] Cod. ἐν τῇ.

574, 2. η] F. ἐ. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικάι. 24. Cod.
 ἀδικηκτον. 29. Cod. εκεινον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
 χυλκον.

575, 6. Cod. παραφορασ. 12. Cod. αποβαλλον.

29. Cod. το ουρανια ουρανιαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὐτὴ] Cod. η γαρ αὐτη. 3. τοῦ ὅ] Cod. ὡς
 ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.

9. γούν] Praestiterit οὗν. Item v. 29. 14. Cod. ὡσε.

577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς τρεῖτην.

578, 22. Cod. οὕτως. 24. F. ἔχουσιν.

579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]
 Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἢ. 19. σχῆσιν] Cod.
 ἐπιτασιν,

580, 2. τῇ] Cod. τὸ. 6. Cod. επιρρηματικην. 10. F.
 καὶ [ἐπιρρήματα] ταχύτητα. 23. Cod. τουτο. 28. F. τῇ.

30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περισπᾶται ap. Koen. 33. παρὰ Δωριεῦσιν] καθό-
 λου τὰ εἰς ὡς ἐπιρρήματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τήν
 γραφήν καὶ τὸν τόνον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς. Δω-

- ραίς δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὃς δξύνουσιν ἀειδήματα δξύνουσιν, οἷον
 σοφός σοφῶς, καλός καλῶς. Cod. Barocc. 50 f. 107.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἰδίως
 rec. m. 19. τὸ — 28. περισπίνουσιν] Edidit haec Egen.
 ad Gregor. Cor. p. 313. 22. ἐπεὶ] Apud Koenium est
 ὡς. 23. τὸ ἀλλῶς] Sic et Koenii apographum et mssm.
 Sed Bastinus codicem habere dicit τὴν ἄλλως, indeque efficit
 legendum esse τηκαλλῶς. 30. κατὰ] Cod. καί.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβῇ. ἄλογον] Cod. ἀκαλογον. 18. F.
 χρῆν. 21. τήνκα] Cod. πηνκα. 27. ὅς] Cod. ὅς.
 28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. σὺ χιρνατη. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
 σήμεωσται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτικός. 14. Cod.
 παρὰ τὴν εὐθείαν παρὰ τὴν ἡδύ.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὅπως] Cod. το πως.
 30. ἀνταποδοτικῇ] Cod. ἀναφορικῇ.
- 585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περὶ
 τὴν τὸν.
- 586, 1. F. οὐκ ἄν τις. 16. Cod. μυακιδος. 27. φε-
 μιν — 33. ἀλλῶς] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
 29. Post hunc versum, qui Homeri est ll. 13, 49, codex
 habet καὶ ἕλλως. Quae voce ἀλλ' aucta Schaeferus refert ad
 Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. κωλυει. 21. τὸ] Nonne τῇ? 33. τῇ
 τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
 ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθαύδε, ἢ [τε] τὰ. 10. δέ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. ἐπεὶ δε.
- 591, 8. F. τὰν inclinato accentu. 18. Scrib. ἀλελήρους.
 33. οἶος] Cod. οἶσδε.
- 592, 4. τῷ] Cod. τὰ. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
 26. τῷ] Cod. τὰ. 31. ὅτε] Cod. ἔτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λόγος] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἦ sed καὶ.
 12. τοῦ πλεον] Cod. το πλεον εἰ.
- 594, 3. οἷον δέ. 5. οὐνταξιν] Immo τάσιν. Etiam infra
 v. 8 repunendum, ni fallor, τάσως. 7. γε] Cod. δε.

640, 4. καὶ] om C. καὶ ἔστι T, deletis illis τῆς — ὑποτασσόμε-
νων. quorum haec τῆς — ὀνομάτων ante priorem καὶ collo-
cat h. καὶ ὑπ. μὲν — 5. ὁ] καὶ προτακτικὸν μὲν ὁ, ὑπο-
τακτικὸν δὲ ὁς CNTh. 6. τρεῖς] recepi ex CNTh. ταῦτα
praebebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. καὶ ante τὸ ὁμισι
cum CNSTh. δὲ εἰσι h. 8. καὶ ἐνικός h. οἶον τὸ]
om CNSTh. 9. οἶον ante οἱ ὁμισι cum NST.

10. δὲ] ἔ N. δὲ ἐνικαὶ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ ἐθελ-
καὶ πέντε et ὁμοίως καὶ οὐδενίων πέντε etc. δ et hic et v. 11
om pr B. 15. δὲ] om h. 22. Πρωτότυπος μὲν
πρόσωπον οἶον εἰπεῖν ἐγὼ σὺ ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἶον — h.
πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S: γένη τῶν μὲν CNTh: γένη μὲν AH.
μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. διὰ δὲ] φανεροῦνται δὲ
διὰ CNh. ἐπ' C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. αἶον ἐγὼ σὺ
CN: ἔ. ἐγὼ. ἔ σὺ h. οἶον ὁ NT. 26. οἶον ἐγὼ CNh.
ἡ ὁς T, ἔ H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ σφῶϊ H,
σφῶϊ σφῶϊ C, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικός ST: ἐνικά N, qui
item διῶκα. πληθυντικῶς δὲ N. 29. μὲν ὀρθῶς] — ἡ εὐ-
θεῖα T. 30. γενικὴ T. Et mox δοτικὴ — αἰτιατικῇ.

32. ἐμῶ σφῶ φ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δὲ οἶον ST. 2. δὲ] accessit ex NT. πρῶτοι
ἄνθρωποι, αἱ καὶ μονοπρόσωποι λεγόμεναί, N. 3. ἡ ὁς T.

5. ἐνικῆς T, κτητικῶν AF. 15. τε τῇ συνθέσει καὶ
τῇ CP. δὲ] οὖν CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut
legat μονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πᾶσαι ST: ceteri πᾶσαι

αἱ. 16. ὦν — ἔξ] Haec assumpsi ex CNST, illa vero
17. αἱ — ὑποστρέφονται ex CNSh, et quae sequuntur, δι-
σύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 18
δέκα 18 om H. 25. αἶον N. οἶον ὡς NST. Item v. 26.

27. ὑποτακτικὸν NS, ὑποτέτακται T: ceteri ὑποθητικόν.

28. οἶον AHNST: ceteri ὡς. 29. θνατῶς] accessit
ex NST. 30. οἶον] om AH.

642, 2. οἶον] om N. αἶθε αἶθε NST: ceteri inverso or-
dine. ἀβαλε] ὄφελον N. τὰ — 3. φεῦ] addidi haec ex
NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβα.

4. Post δύοδῆτα οὐκὼν inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

9. *οταν* recepi ex H. *ως οιον ειτα* N. 10. *ηλθα*
cepi ex NST. 11. *φερε δευτε* N. 12. *μλλον* —
Assumpsit haec ex AHNST. *ποθεν* — 13. *οιον*] om I
 15. *απομοτικα* N, *απομοτικα* AF. *κατομοτικα* N, *κ*
ματικα F. 16. *ανγνωστεον* NS, *θετιον* T, *γαμητιον*
πλευστιον] om NT. *τα* — 17. *δηλαδη*] om AFH.
 22. *συνδεσμος δε* S. *διανοιαν*] om N. 23. *κεχ*
h, qui addit *τουτστι τρανωσ και ανεωγημενως*. *δηλουσα* CN
 25. *οι δε παρσυναπτικοι*] om S. 26. *οι δε απ*
ουλλ] *Assumpsit* haec ex CNPST. 27. *και*] om T.
μεν ουκ CMNT. 28. *συνδοουσι* h. 29. *ηδη, ιδε*]
 30. *αυταρ, κεν, αν, ητοι* CMNTh: *ητοι, κεν, αν* P.
δε CNSTh: ceteri *οι δε διαζ*. 31. *διωστουσιν* S.
 32. *οι δε* CNSTh: ceteri *ουτοι*. *ηε* ante *η* ponit
 33. *μεν*] om AF. *ου*] om S. *ακολουθιαν και ταξιν*
λοι — p. 643, 1. *ειδηπερ*] om h.
 642, 1. *απειει* AFHT. 2. *ταξεως* h. 4. *ατλας*
εως ενεκεν NPT. 5. *οπως, εαν, αν, ενεκα* P. *οτι*
cessit ex N. 6. *απορητικοι* N. 7. *οσοις* — 8. *ε*
Dederunt haec CNSTh. *ειωθαμεν* Nh, *ειωθασιν* ceteri
χορηθαι Th, *συνδειν* ceteri. 10. *τολουν*] recepi ex CNI
 14. *γε, νυν* CPh. *προσέθηκαν* N.

647. SCHOLIA in Dionysii grammaticam e duobus edo-
 cibus, altero Vaticano 14 (V), altero Hamburgensi (H).
 ticanus membranaceus est, fol. 152, f. min., rescriptus:
 post scholia f. 131 absoluta et hexametros habet circa
 theologi, ni fallor, eorumque inter versus interpretationem
 et f. 135 commentarium de nominibus divinis *) et sin-
 quaedam. Antiquae manus vestigia satis multa relicta s-
 quae iudicent troparium eam scripsisse cum hermenis:
 Velut fol. 60. v. titulus exstat huiusmodi:

ΜΗΝ ΑΠΟΤΕΤ. ΗΜΕΡ... καὶ εἰς τοὺς ἁγίους
 μακαβαίους.

*) Eius hoc est initium: *περὶ ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ
 τῆς· ἅγιος ὁ θεός, παντοκράτωρ, ἀναρχος, ἀχώριστος, ἀγέννη-
 ὁ δὲ ἀνέντος, αἰδώς, περὶ ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ υἱός· ὁ λόγος
 θεοῦ, φίλος δικαιοσύνης,*

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare.

3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἰστέον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τευχάνω τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν εὐ δίφθογον, οἷον Ἀττην λάχνη πάχνη Ἀριάδνη Θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστέον ὡς τὰ εἰς νη λήγοντα, ἔχοντα προσηγομένον συμφωνον εἶτε κατὰ σύλληψιν εἶτε κατὰ διάστασιν, πᾶσαν φύσει μακρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄρφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Ἀττην ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθῆ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν αἰθῆ καὶ αἰττη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνῆ (στρωμονῆ γὰρ ἦν) καὶ τὸ πολμνῆ ποιμένη γάρ. ἡ παρὰ τὸ τεχνῶ τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειώσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἰστέον λάχνη πάχνη ἔχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειώσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραλήγομενον. ἰστέον οὖν ἀπὸ τοῦ χνῶ ὄρηματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμεινον λέγειν. Ταῦτα μὲν καὶ ἕτερα πλείονα εἴρηται τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσάῳ Γεωργίῳ οὐδ' ὅλως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησί, τὰ εἰς ῶ περισπώμενα ὄρηματα ἔχρυσεν τὸ θηλυκὸν προϋπάρχον, οἷον τρυφῆ τρυφῶ, ὀσμῆ ὄσμῳ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τευχάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εὔρηται ἐν χρήσει. ἰστέον οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ὕ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρακτηριστῆρα.

10. [Ἰππαρχος] Hyparchum hunc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἰστέον τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλὰκις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codice leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochoprodromum referuntur: ἀρχὴ οὖν θεῶν τῶν ἐρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθ' ἑπὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλεῖαν, ἀπὸ διαφόρων μερῶν καὶ μελῶν συνηρμολογεῖται καὶ ἀκρωτίζεται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὃν διὰ τῶν χειρῶν προφέρομεν ἄνθρωποι, ἐν μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτὸς . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ὀρθοῦ καὶ ἁνωσυρίας προθέσεως καὶ ἐπαφῆς-

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311—319. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6—15.

h. eiusdem p. 298—320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villosio Anecd. 2. p. 99—101.

συλλαβὴ εἰς δασὺ λήγει. ὅθεν τοῦ βαχχος ἡ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λήγει τὸ κ καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ· καὶ τοῦ ἀπφύς εἰς ψιλὸν λήγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον συμφώνου προηγέσασθαι ἐν συλλήψει, οὐκέτι αὐτοῦ χωρίζεται, κἂν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, ὅσον ἐν τῷ σθένης προηγέσαστο τὰ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἀσθενής Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἔσται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθήσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς ὄνο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν. ἰδοὺ γοῦν τὸ αἰς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ αἰσος διέστησαν ἀλλήλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκαρς ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν αἱ ἀλλήλων. Τίτurus — κέρσαι, σάρξ καὶ ἄρξω. διὰ ταῦτα οὖν εἵπομεν ἔαν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον προηγέσασθαι συμφώνου. Αἱ ἔξ, εἰς, πρὸς, πρό-θεις καὶ τὰ δὺς μάριον ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ξαντῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἔαν μέντοι φωνῇ ἐπιφέρεται, σινάπτουσιν αὐτῶν τὸ σύμφωνον. πρῶτοντον κατὰ διάστασιν, προσελθὲν δὲ κατὰ σύλληψιν· δίσμορφον κατὰ διάστασιν, δυσάρεστον κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρει κατὰ διάστασιν, ἐξέωγ δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποιτηνῦα, μῦα, μεμηκῦα, νῖος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἡ ὕ' διφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὕ καὶ τοῦ ἰ. τὰ γὰρ εἰς ἃ θηλυκά παρειαχηματισμένα ἐν ἄρσενικοῖς ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἄρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, ὀξὺς ὀξεία, μάκαρος μακάριος, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ γεννητός τετρασύλλαβον, καὶ τὸ γεννηῖα καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἰδείσθῃ διφθογγος ἡ ὕ, καὶ πανταχοῦ τοίνυν διφθογγὸν αὐτὴν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος συνθῆς τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσωπῶν (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Mox περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἴσιν ἐμπειρία. κ. τ. λ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λεξικὸν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκοῦ, τρύφωνος, Θεοδοσίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ πανοσιβίστου σεβαστοῦ καὶ κρητοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοποῦλου. ἀγάλλομαι τὸ χάρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ῥημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότετον καὶ θεϊκότετον βασιλέα Ῥωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὰν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπὴ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislip. 176, Hamburg.

- 652, 7. Theodosius: ἥς ὁ πόρος πολλὸς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπὰς ποιεῖν ἐν κοινῇ κέρχρον. Scr. τῇ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κινουμένη libri. 12. ἐνίστην libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδύλλων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δὲ.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βάνου V. 10. ὁδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἡ πρακτικά. 23. μνήμην] μίμησιν H.
26. ἴσ. περιχθήτω H in marg.
- 656, 8. τέχτην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτῇ. 20. F. χρωμένους καὶ παραποιούσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτην. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίσις. παρεγείσθαι H.
17. δίκαιον V, δειξόνται H. 19. αὐτῷ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. τὰ ληθῆ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγον] Eadem v. leviter immutata apud Villos. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἐννοια ἦγον σκοπός M. 33. σολοκισμὸς δὲ] Haec in margine tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὁρισμῶν H. 19. F. μόνον ἐνα ὑπογράφει, ὡς ἐπὶ τῶν λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod. eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum est apud Zonaram v. φίλιαντος, et verbis iisdem in codd. Coislin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἰσὶ τὸ γένος Codd. 10. χαίροις V, χάροις et in margine χάρης H. 18. δει] Codd. οὐν. 22. Codd. φθῆναι et σπῆναι. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφρομένου H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἔσται vel cum ἰσὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. ᾗ] deest H, ἢ προσφέρει] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. Fortasse leg. οἷον καὶ. 23. αὐτὴν VH.
- 665, 2. οὐτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ] Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ξείν H. 20. ὅσῃ VH. ὁ Πλάτων] Legg. 2. ab initio.

- HMS. Ceteri πγ. 21. παρεχομένους B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 154. 27. εὐμαίης ΔHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχεις F, εὐχεται N. 32. καλοῦντας δὲ καὶ σν. N, qui quae inferuntur, interroganti singulatim facit responderi, emittitque §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχον N, omisso τινα.
- 631, 1. ἔστιν B. 3. ἔστι B. 5. καὶ] om A. 9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.
11. Codices plerique diphthongam $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ quinto, $\bar{\omicron}\bar{\iota}$ tertio ponunt loco. 16. μὲν ἔστιν ὁκτώ B. 17. Particulam $\delta\tau\iota$ punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B. 26. $\bar{\theta}$ καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ H, alterum τοῦ om B. 27. τῷ μὲν $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\varphi}$ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ $\delta\epsilon$ $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\chi}$ BH: τὸ $\delta\epsilon$ $\bar{\kappa}$ τῷ $\bar{\chi}$ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῷ $\delta\epsilon$ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ H. τῷ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ ceteri.
- 632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὐτὸ om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐφραίνεται καὶ ἡ $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον Δημοσθένες Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὸ $\bar{\eta}$ ἐγένετο) καὶ πάλιν τὴν πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον ἐγένετο): ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοχέει τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγου, ἐνθα περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαιμόνος διηλύετο. Choerob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφάνων Ph. 24. κάρ CHPS: Ceteri πᾶς. 25. $\acute{\alpha}$, $\acute{\eta}$] Accentus sampsi ex A. 29. ἡ μακρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.
- 633, 1. ἥτοις] ἡ h. οἷον — 4. λήγη] Haec ego addidi ex CPh. 4. καὶ CHh. Ceteri ἡ. συμφάνου CHMh. Ceteri συμφάνων. 6. ἀραὶ H, ἀραφ BCh. 11. φύσει — 12. τῶν] om Ah. 12. τι] deest E. παραλαμβάνόμενος] om h. 17. τρεῖς τρόπους h. 18. μακρὸν φωνῆν C. 20. Hom. Il. 3, 164. 21. φωνήεντι] om AF. Qui ποικίλονται. 22. ὡς οἷον H. σπου AF. 24. Hom. Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.
- 634, 7. Addit haec B: τῶν $\delta\epsilon$ μερῶν τοῦ λόγου κλίνεται μὲν πέντε, ὄνομα ῥήμα μετοχή· ὑπόθεσις ἀντωνυμία, αἰκλιτα δὲ τρεῖς, πρόθεσις ἐπίρρημα σύνδεσμος. 11. ἡ] καὶ AF. 14. ἐλά.

- των] Accessit ex CT. 18. τοῦτοις] om N. και om CPTH. και τὸ ἄνθρωπος ἔσποις FH, et mutato ἔσποις in ἔσπος A. Ἐνὲρ] ἄλλα CNPTh. 19. τοῦτοις τὸ κοῖνον τε AHF. Iidem mox και κοῖνον μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ἄνθρωπος και ἔσπος. 21. πρωτότυπον — 24. γαιήιος] πρωτότυπον μὲν οἶον οὐρανός, παρὰγωγὸν δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως και ἡ γῆ πρωτότυπος λέγεται, παρὰγωγὸν δὲ οἶον γήϊνος. h. 22. οὖν] om N. τὴν πρ. θείων] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἐκρηκός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἐστὶν ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκοριστικὸν ponunt Ph. 27. οὖν] omittit N. κυρίως] om N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ ἀπὸ CNPTh. πηλειδης αἰκιδης ὁ ἐχιλλεύς h. και ὁ εἰς αἰδός P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὁνομάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δης — 32. Πεντακός] ὁ εἰς δης, οἶον Πηλειδης· δεῦτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον Πηλεῖων· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰδός, οἶον Πηλειάδης h. και ὁ εἰς ὦν N. και ὁ εἰς αἰδός CN. 31. Μερειάδης S. Πηληϊάδης C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch, πρόποι ex N recepi. 33. ὁ εἰς ἱς — p. 635, 1. Ἀδρηστίνη] ὁ εἰς ἱς, εἰς ας και ὁ εἰς νη, οἶον ὑπὸ πριάμον τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται πριάμης και πριάμης και πριάμνη h.
- 635, 1. ἀδρηστίνη ST. Ceteri ἀδραστίνη. δὲ] Recepi ex CNST. 2. εἶδος] om AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἔμπεπτακός N. 4. οἶος] om H. Νηλήϊοι F, νηλήμιοι T, νήλειοι AH, νήλαιοι C, ἄλαιοι N, νήλειος h, qui et ἔσπος. 5. ἐκτόρειος HSTh, ἐκτόρειος N, ἐκτορεως C, ἐκτόρειος F. και Πλατ. N. 6. τὴν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς ACHNSTh. 7. ἀνδρειότερος CNPSTh. Ceteri ισχυρότερος. 8. ὡς ὁ ἐχιλλεύς h. ἀνδρειότερος CNPS. Ceteri ισχυρότερος. 9. οἶον ἐξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh et, qui ἐξότερος habet, H. 10. βραδυτέρος] βραδυτέρος T. om CNS. ὅ] om h. καλλίων] om Ch: καλλίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσων H. 11. και] Recepi ex CNTh. ὅ] om h., κρείσων] om AF. ἥσων] om C. 12. τύπος — 15. ἄριστος] om h. 14. βραδυτάτος] Ac-

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημαινόμενα] ὡς ἐν τοῖς τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένοις μεμαθηκάμεν καὶ ἐν τῇ διαφύσει-στάσει. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων — h cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effect habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco appo quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (H Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (P Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emenda legentur.

Ἡρωδία νοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορῶν.

Ἐγκλινόμενόν ἐστι μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη; τρέπει
δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρικὴ περικαλλῆς Ἡερ(βοια·

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμῶν τὴν προ-
μήνην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ὃ ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἔ-
βαρεῖα ὑπέρεκται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δῶματά μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκεστιάος τε·

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορῶν ἐγκλι-
ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
ἢ νῦ σέ που δέος ἔχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νῦ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νῦ διὰ
ἀντωνυμίας τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντωνυμία διὰ τὸν ποῦ παραπλη-
ματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγ-
τικῷ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερεκτεμένην ἐν τῇ
τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικοῦ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον καὶ
ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης
εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίοις θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῶ ἰδ
καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τῇ
ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθῃσιν εἰς τὴν ὑπ
κειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχονται.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἐστιν ἢ δισύλλαβον
καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν τρέχονόν ἐστιν. Ἀ

πρώτος δὲ τὴν ὄξειαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντά-
ξι καθεόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμέ-
νων, οἷον

Ἀρκεσίλαός τε,
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μη-
δὲν πιάσκειν ἐν τῇ συντάξει. Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων
τῶν τροχαίων,

Λάμπε τε,
φύλλά τε καὶ φλοιοῦν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδαίῳ παρακολουθεῖ, ὥς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,
Φοῖβος δ' ἱερὴν ἐκατόμβην.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ,
πίρος γε μὲν αὐτὶ θαμβέεις.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πυρρίχῳ,
ὅτι οἱ συμφορῶσατο βουλῆς.

ὡς δὲ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τ', ἴσονται
ἐκάλληλοι ὄξειαι, οἷον

ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον δισύλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σπ
ἐρχόμενον· ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυνομένοις οὐκ ἐν μότῳ
τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἷον

ἵνα σφιν δῶκ' Ἐνοσίχθων,

ἐνθά σφας ἐκίχανεν υἱὸς Δολλοῖο Μελανθεύς,

τόξά σφιν τις ἄριστα Κυδωνίω.

Τάξι δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιούτου εὐλόγως πάνυ γνο-
μένου· εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὄξειαν εἰς τὰ ὑπερκειμένα
ἐγκλιτικὰ καλεῖται, σαφὲς ὅτι ὑποδίδεται τὸ ὑποτάσσασθαι, ἵνα
καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξεται.

Ἐ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὄξειαν τὸ τίς καὶ αἱ τοῦτου πτώσεις
καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστωδῶς ἐκφέρεται, οἷον ἡλ-
θέ τις, ἐλάλησέ τις, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἔστι. τὸ
μὲν οὖν τίς ἐγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον·

τινός, μὴ τινος· τινί,

οὐ τινι ποιμηθεῖσα·

καὶ om CTh, qui v. 7 post μὲν inserunt, οὐν. 9. μὲν
om T. τύπτω] λέγω CNh. qui v. 10 λέγομαι. 10. Prio-
rem δὲ recepi ex ACNPSH, alterum ex ACMNTh.

11. οἶον — 12. ἐγραψάμην] ἐνέργειαν μὲν οἶον γράφομαι σε,
πάθος δὲ οἶον γράφωμαι ὑπὸ σοῦ h. 11. πέποιθα] om
HMT. πέπηγα διέφθορα HMNT. 13. ἀρδένυμαι N.

15. μὲν om h. φιλῶ CN. δε] addidi ex ACNS.
καταφιλῶ N. 16. δε] accessit ex NSH. ἀντιγωνίζω S,

ἀνταγωνίζω N, ἀνταγωνίζω F, ἀντεγωνίζομαι T, ἀντιπροσαγορεύω
A. omittant Ch; qui paulo ante: καὶ γὰρ ἀπ' ὀνομάτων γί-
νονται παρώγωγα ῥήματι, οἶον πόλεμος πολεμίζω, ἀντίγνωρος ἀν-
τάγωνίζω, φιλιππος φιλιππίζω, χριστὸς χριστιανίζω, τουτίστι τὰ
τοῦ χριστοῦ φρονῶ. φιλιππίζω] om A. δὲ εἰσι τρεῖς h.

Item v. 22. 17. μὲν] om AT. γράφω Ch, γράφω τύ-
πτω N. 18. δε] om AFHT. γράφετον Ch, γράφεται

τύπτετον N. δε] om FHT. γράφομεν CH, γράφομεν τύ-
πτομεν N. 19. δὲ εἰσι τρία h. πρῶτον οἶον — 20. τύ-
πτει] om CNTh. 21. οἶον λέγω, δεύτερον T. οἶον λέ-
γεις, τρίτον T. δε] om h. 22. λόγος, οἶον λέγει T.

23. καὶ μέλλων N. μέλλων. καὶ ἐνεστώς μὲν ἔστιν οἶον λέγω,
παρεληλυθὼς δὲ οἶον ἔλεγον, μέλλων δὲ οἶον λέξω C. 24. καὶ
ἀόριστος Ch. ὦν — 26. μέλλοντα] om Ch. οὐ T.

25. εἰσι] accessit ex NST. Genitivos dederunt NS:
vulgo enim ἐνεστώς et παρακείμενος et ἀόριστος. Post prae-
positionem πρὸς articulum τὸν ter addit T. 31. μὲν]

recepi ex NST. ῥημάτων om h.

639, 1. δε] est a CNSTh. 2. ἡ τ CNPTh. Ceteri ἡ δύο
εἰ, et mox ἀνύπτω. 3. τῶν om CNTh. τοῦ H.

5. πάλλω NST: ceteri ψάλλω. φέρω, σπείρω N.
δε] sumpsi a CNSTh. 6. ἀπὸδῶ] deest CNTh. τινός]

οἱ T. 7. εἰσάγουσι CNPSh: om AFH. ceteri ἄγουσι.
δια — ψ] om h. 8. καὶ] om N. 11. τῶν δὲ περισπ.

ῥήμ. N. αἰοὶ τρεῖς Th. 14. μὲν καὶ τοῦ N.
15. οὐ] μὴ CNh. 20. ληγόντων] om S, ληγούτων F.

22. οἶον ὥς N. ἡ δε] καὶ ἡ N. 26. ζευγνύω — ζευ-
γνύμι N. 30. μετοχή δὲ ἔστι h. ὀνομάτων Ch.

31. τῆς om h. ῥημάτων Ch. ταῦτα ACHNTh.

32. τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι h.

μοι, μοι τοί, μέ μιν, σφί, σφί. τούτων παραδείγματα,
της ραδν μεν

κλυθε μεν ἀργυρότοξε·

βόι,

οὐ γάρ μοι βωμός·

αόι,

καί τοι ἐγὼ συνέριθος·

βέ,

καί με φίλησεν, ὥς ἔχρ πατήρ·

γόν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

σφίν,

καί σφιν ἔμα ἔστι Μίδων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωε,

εἰς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν πατὴρ δὲ μή, σεῦ σίο
σοῦ σοί σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφώ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιατελ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τὸ ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
ως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἡκάματος,

ὀρθοτονοῦμένης δέ,

σεῦ δ' ἐπαὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σίο, ἀπολελυμένως,

ὥς σεα νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτον ἔθικας

ὀρθοτονοῦμένης δέ,

μήτε σέο ἐν ἡμφιῶν Ἰθάκῃ.

[ἦ] σφώ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξεῖαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐνικαί
τε καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενόν ἐστιν,
ὃ καὶ ἐπιταγμὰ λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἡ μὲν ἔο
ἐπαὶ ἐο κήδετο λίην·

ἐπὶ γάρ, ἐπαὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεως) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμήλος. ὅτε

δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ εἰ λέγεται ἡ χώρα, τοῦ εἰ ἐκφερομέ-
νου θασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἶον

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ τοῦ

ἔστι γὰρ ἀπὸ ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ τοῦ εὐ ἔθεν οἱ εἰ σφῆων σφίσι σφέας
αὐταὶ δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὀρθοστο-
νοῦνται πάντως, οἶον

παρὰ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐκταγμα λαμβάνηται, ἐγκλίνονται,

ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

Ζεὺς ὀλέσκει βίην.

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, τοῦ
ἐπεὶ τοῦ κήδετο λίαν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βίην πολὺ φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χειρῶν,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

εἰ,

καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις,

σφῶν,

τῶ καὶ σφῶν πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσι,

ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλώλει,

σφέας,

καὶ σφέας φωνήσας.

τῶν δὲ ὀρθοστονομένων, τοῦ,

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ τοῦ

εἰ,

φρίζας δ' εἰς λοφίην,

ἔθεν,

Διελίας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπιδ' ἀνέσχευ,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τινὰ φῆσιν ὁμοῖον οἱ ἔμμεται Δαναῶν,

εἰ,

κάλειδ' ἐν μιν εἰς εἰς ἔκαστος,

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare. 3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἰστέον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τευχάνω

τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν εὐ δόφθουγον, οἷον Ἀἰτνη λάχνη πάχνη Ἀριάδνη θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστέον ὡς τὰ εἰς τὴν λήγοντα, ἔχοντα προηγούμενον συμφωνον εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, πᾶσαν φύσει μακρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄρφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Ἀἰτνη ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθῆ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν αἰθνη καὶ αἰτνη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμή (στρωμονὴ γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποίμνη· ποιμένη γάρ. ἡ παρὰ τὸ τεχνῶ τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειώσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἴσιν λάχνη πάχνη ἄχνη καὶ εἰ τοιοῦτος. κατὰ τοῦτο σεσημειώσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραληγόμενον. ἴσιν οὖν ἀπὸ τοῦ γνῶ ῥήματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμεινον λέγειν. Τούτα μὲν καὶ ἕτερα πλεονα εἴρηται τισι τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσκῷ Γεωργίῳ οὐδ' ὅπως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησί, τὰ εἰς ῶ περισπώμενα ῥήματα ἔχρουν τὸ θηλυκὸν προὔπαρχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὄρμη ὄρμῳ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τευχάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εἴρηται ἐν χρήσει. ἴσιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ὕ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρακτηρισμόν. 10. [Ἱππαρχος] Hyparchum hanc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἴσιν τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πύλλαις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codicis leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochoprodromum referuntur: ἐρχὴ οὖν θεῶ τῶν ἐρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογώταται μοι βασιλέων, ἀπὸ διαφορῶν μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογῆται καὶ ἀπαρτίζεται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος ἅπας, δὴ διὰ τῶν μελῶν προφύρομεν ἀνθρώποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός. . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἀρθρου καὶ ἁρτυνυμίας προθέσεις καὶ ἐκφρά-

τύψαν, εξαίρετως δὲ Ἰπαρχος ὁ κωμικὸς ποιῆται τοῦτο ὅλην, λέγων οὕτως· πολὺ γὰρ . . . Et πολὺ plerique codd.

15. μαθόντες H. 16. εἰπομεν H. 17. τὴς ἐστίν] τί ἐστίν H. ὕψις καὶ πῶς] ὀνομάζεται καὶ H. 21. ῥήμασι H. Fort. προσθεσθαι ῥήμά τι. 26. ἀναστροφὴν HV. Et mox ἀναστρέφειν H. 28. ἰδίαν διάνοιαν] ἰδίον το H, ὀριζόμενοι] ὀρῶει HV.

648, 2. καὶ — μὲν] διὰ γὰρ τὰ αἰ V. τὰ γὰρ τὰ μὲν H.

6. Scr. θνηταί. 15. καὶ] συντεθεὶς H: Et mox λῆς. Θέλει συγκ. 23. Scr. ὀριστόν. 33. ἐλλείπῃ] Immo πλεονάζῃ.

649, 12. ἐριστικῶ HV. 13. δὲ] οὖν H. 17. περιτραχήλιον] ὑπὲρ τραχήλου H. 21. γέγονεν] λέγομεν V.

23. γινόμενον τὸ συμπλέκω H. 28. τῷ βῶ] τὸ εὖ καὶ H.

650, 5. εἰμὶ V, εἰ μὲν H, εἰ καὶ μὴ h. 6. ἐφευρημάτων] ἐφευρημάτων H. 9. κατελάβετο h. 10. ἴσ. μεθ' ἑαυτὸν marg. H. 15. ἀμογήτως αὐτὴν συνες. H. 19. αὐτῷ τὴν τέχνην HV. 23. ἐργαζομένον H.

651, 3. γυμνάζοντες H. 6. Ἀθήναιος — 7. παρέλαβεν] ὅθεν ἑκαστος τὴν ἐναντιότητα παραλάβομεν H, eaque sero inscripta lacunae plurimum capaci. 9. ἐκ] deest H. 10. πᾶσαν τέχνην ὀνομάζεσθαι V. 14. ἐπινοοῦνται V. ἐστὶν ὀρμήμενα H. τι V, τὸ H. 17. πολλὰς τῶν ιδιότητων ἐστέρηται H. 19. ἡ] deest V. 30. ξυστικῇ] κουρευτικῇ Theodos.

31. idem p. 294 ἐπὶ μυρμηχία: ἐπιμυρμηχία Ven. app. 11, 4: ἐπὶ Μυρμίδου H. Ceterum horum artificium pseudotechniae dat Theodosius: οὐ γὰρ ὑπὸ τέχνης ἀλλ' ὑπὸ ἐνεργείας θαυμάτων ταῦτα ἐργάζεται.

ματος καὶ συνδέσμου ἐροῦμεν, ὥστε μὴ πάτη σε εἶναι τῶν τοιούτων ἀνήκουσον, εἰς δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἐισβάλλοντες διδασκαλίαν ὑποδείξομεν σοι σαφέστερόν τε καὶ πλατυκώτερον μέθοδον τινα θαυμαστὴν καὶ εὐταξίαν ἀποδίδον, ἣν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κανόσιν ὁ τεχνικὸς (Theodosius Alexandrinus) κομφίως θέμενος τοὺς μὲν ἄλλους οἶμαι διέλαθεν ἄχρι καὶ δεῦρο, ἐπεὶ δέ, καὶ τοῦτο οὐ κομπάζων λέγω, οὐμίενον οὐ διέδρασε. Reginam vel imperatricem infra μεγαλεπβολωτάτην βασιλίδων et θεσπεσίαν κεφαλὴν compellat, eiusque in gratiam multa se ὑστερία et χαρίεσται dicturum pollicetur.

- 652, 7. Theodosius: ἥς ὁ πόρος πολὺς καὶ τὰ ἀποτέλεσμα εἰς οὐ-
δὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπὰς ποιῆν ἐν κόκκῳ
κέγχρον. Scr. τῇ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κολουμένη libri. 12. ἐνίστησιν libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδύλλων H. 26. γὰρ]. Fortasse leg. δὲ.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βιάνου V. 10. ὁδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἡ πρακτικά. 23. μνήμην] μίμησιν H.
26. ἴσ. παραθήτω H in marg.
- 656, 8. τέχνην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτή. 20. F.
χρωμένους καὶ παραποιοῦσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτην. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίους. περγεῖς δὲ H.
17. δίκαιον V, δέξονται H. 19. αὐτῷ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. ἀληθὴ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγον] Eadem v. leviter immutata apud
Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἐννοια
ἔχουν σκοπός M. 33. σολοικισμός δὲ] Haec in margine
tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἵνα ὑπογράψει, ὡς εἰ-
χοι λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod.
eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum
est apud Zonaram v. φλιαντος, et verbis iisdem in codd. Cois-
lin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χαίροις V, χάροις et in
margine χάρης H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd.
φθέρω et σπέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφερομεν H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἢσα vel cum ἐστὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. ψ] deest H,
ἢ προῖφθέρει] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. For-
tasse leg. οἶον καὶ. 23. αὐτὴν VH.
- 665, 2. οὐτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ]
Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ξέσιν H. 20. ὅσφ VH. ὁ Πλάτων] Legg.
2. ab initio.

667, 6. [στα] [στα] VH. 7. F. ὑπνώσονται. 14. ἀπό] ἐπὶ VH. 22. ἐπὶ] F. περὶ. 30. τῆς γραμματικῆς VH.

668, 3. ἀναμμα] ἀντήμα H. 12. ἀναστρέφειν VH.

23. Desunt nonnulla. 26. Inter tō et ἴδιον deesse

videtur ea res quae scientiae sit propria.

669, 8. ἄλληλα H.

670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.

671, 18. Cf. Villos. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου
βοῦλονται τὸ βέλος πέμπειν, εἰδ' οὕτως τοξευόντων. Theodos.

672, 2. F. δὴ. H. αἵτιι δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H. τοῦ.

14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρὲ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.

32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θραξ ὡς

Baroce.

673, 21. τὸ πρόταρον κριτικὴ ἐλέγετο (ἢ γραμματικὴ), καὶ οἱ ταύ-
την μετιόντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δέ τις Κυμαῖος συγγραφέας
ὡς λέξιν ἐπέγραψεν Ἀντ'. δώρου γραμματικοῦ λέξεις, καὶ ἐκ αὐτοῦ
ποτὲ ἢ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεκται. Cod. Voss. 76.

674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).

675, 29. Ge. Choerobosco haec dat Cod. Vat. 1751 f. 17, Por-
phyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστέον ὅτι ὡς, Vati-
can. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class.
11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόκλου διωδό-
χου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51
Γερίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσεις τῆς Πυλάδος καὶ Ὀδυσ-
σεύς Ὁμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἀρξίσθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δὲ
ὅτι ὁ ποιητὴς ἑλλειπτικὸς τῶν ἀρθρῶν ἐπὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως.
77. μέχρι τούτου τοῦ τάρου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὁμήρος τῶν καὶ γραμ-
μάτων τὸ σπούδασμα συναπῆρτισε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφόρων
πόνῳ πολλῇ συλλέξας Ἰσακίος ὁ Πορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς εἰδή-
σιν τῶν καταλειφθέντων (leg. παλαιῶν) παρὰ τοῦ Ὁμήρου καὶ γεγο-
νότων περὶ τῆς Γροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρο-
νικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη
Βυζάντιον, συντεθείσα παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινού. f. 180
Ἀππιανου ἐμφυλίων τὸ γ'. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσφθίας.
f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὄρων. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. ε.
f. 241 περὶ τῶνου περισπωμένου. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249
Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (illis quae leguntur p.
703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματέως
παιδαγωγὸς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσφθίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villoison. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν ἀλεξανδρεῖ αἰνίσσεται Θεοδοσίον marg. 2542. ἄλλος δέ τις μεταγενέστερος, Θεοδοσίος τοῦτομα, τὸν Ἀλεξανδρεῖ φησὶ, τοὺς τε ὀνομαστικὸν κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικὸν ἐτεχνάσατο, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τιτὲς παριστώσι συγγραφέα, διὰ τὸ ἀσφῶς περὶ τῶν διδάσκειν τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν εἶναι τὸ πόνημα, ὃς ἴαν τούτω θέλων ἀρχισθαι τοὺς εἰσηγομένους εἰς τὴν γραφὴν ὑπ' αὐτοῦ Θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον λήμβους ἐπόδιζε (ἐπόνθησε h), τὴν καθ' ἕκαστον οἰκίαν ἔννοιαν ἀπαρτίζοντα, εἴτα καὶ περὶ προφιδῶν διελθὼν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσαγομένων δύναμιν συγγραψάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξόμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ἱρωτημάτων προτίθεσθαι, διατρανώσομεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ὑπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ περὶ πᾶν ἄλλον ἐροῦμεν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος υἱὸς μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πικρῆν δυσκόλου, ταῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραψάμενος καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — — *) οὕτω τὴν προσφιδῶν ἐρίζεται. προσφιδῶ ἐστὶ — h et 2542. 20. ἡ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποῖα τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116.

31. τουτέστιν ἡ ὀξύτονος ἡ βαρύτονος ἡ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deletο γάρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοίνυν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, ἅνευ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνεῦμα ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἔστι δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδεχομένη τόνον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἐτέρως περὶ βαρβαρισμοῦ (Valcken. Ammon. p. 191 — 204). f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισπωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίου περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διελέκτων ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων (p. 1 — 101, 5, Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημαινόμενα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαίρεσει τῶν στάσεων. τούτων οὖν οὕτως ἔχοντων — h cum 2603.

690, 29. διαλύωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἡρωδία νοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορῶν.

Ἐγκλινόμενόν ἐστι μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέποσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρικὴ περικαλλὴς Ἡερ/βοια·

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστι μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμῶν τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστηται, ὥς ἡ δυνάμει ἢ φύσει ἐτέρᾳ βαρεῖα ὑπέρκειται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δύματα μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκεστιάος τε·

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστι σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορῶν ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
ἢ νύ σέ που δέος ἔσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντωνυμία διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῇ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικῷ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον ποιεῖν ὄνομα πάσης λέξεως ἐστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίοις θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ· καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλος ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθῃσι εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχονται.

Πάν τοιούτων ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἐστιν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τρέχοντόν ἐστιν. Ἀνα-

καὶ τὸ παῦ ἀπῆλθεν· ἀπῆλθε σου,

αἶ κέ ποθι Ζεὺς.

καὶ ἔτι τὸ πῶς, πῶς ἤλθες· ἤλθες πως. καὶ τὸ πρ, οὐ πῶ με γινώσκεις. καὶ τὸ πῇ ὁμοίως. ταῦτα δὲ τινες τὰ μονοσύλλαβα καὶ τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Ἡρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν Ἀπολλώνιος δὲ ἐν πλάττει καλῶς ἀντρεπεῖ αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν ἐπιθόρμησιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,

καὶ τε χαλιφρονέσστε·

ὁ γέ,

τοῦτό γέ μοι χάρισται·

ὁ πέρ,

— μῆθ' οὕτως ἀγαθός περ ἰών·

ὁ τοί,

μή νύ τοι·

ὁ βῆ,

ὅς ῥα παρὰ Κροσίῳ·

οἱσὺ, οὐ νύ μοι· ὁ θῆν, καὶ θην· ὁ κέν,

ἦ κεν ἔλεγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνης τῆς οὐ παραπληρωματικὸς ὢν ἐγκλίνεται, οὐκ οὖν, συλλογιστικὸς δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκοῦν ἀλοχρὸν τόδε. καὶ τὸ εὖν ἐπιθόρμημα ὃν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ὢν καὶ συστέλλεται καὶ ἐγκλίνεται,

πρῶτῳ νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτε ἔχουσι τὰς προειρημένους λέξεις τὰς δεχομένας τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀνατίμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε, Ὀμηρὸν τε, ἄνδρά τε. εἰ δὲ μή, ὥς εἴπομεν περὶ μονοσυλλάβων, οὔτε ἀναβιβάζουσιν οὔτε φυλάττουσιν, οἷον τούτου γε· οὔτε εἰς τὸ του ἢ ὀξεῖα, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, τούτου γε. οὐ γὰρ πειστέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐκάστη λέξει ἀνατίμπουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλινομένων.

Ἐγκλίνονται ἤγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν τοῦ λόγου μερῶν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἀντωνύμια, ἐπιθόρμημα καὶ σύνδεσμος. Ὄνομα μὲν ὡς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ οἱ ἀριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἶκός τις, ἡμέθ' ἐν τῷ,

τινῶ,

καὶ τίνα Τρωϊάδων·

τινὲς, οἳ τινες ἀναλρεῖσιν· τινάς,

οὓς τινὰς μεθιεντας ἴδοι.

ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τινός τὸ τεῦ,

ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,

τῷ δὲ τινί τὸ τῷ, οἶον

οὔτε σοὶ οὐ τέ τῷ ἄλλῳ.

Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἰμί καὶ φημί μόνα ἑγκλιτικά εἰσιν, οἷον

ὅσον σὺ φέρτερός εἰμι.

καὶ ἀπὸ τούτου ἑγκλιτικά εἰσιν εἷς, οἶον

αἵματος εἰς ἀγαθοῖο,

ἴσοί,

ἐπειρὴ πολὺ φέρτερός ἴσσι,

ἴστόν,

οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φέρτεροί ἴστων,

ἴσμεν,

αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν,

εἰσίν,

οἳ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῖναί τε

καὶ τὸ φημί,

πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἶον τέ ἴσθιν ἑγκλιτικὸν μόριον· αἱ γὰρ ταῦτα

ἐκ θέματος ἀνάγεται, [εἰγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν. Ἀλλ'

οὐδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἡ παρὰθεσις τῶν ἄρθρων μά-

χεται· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά ἴσθιν, ἄρκτην ὄντα

τῶν καλουμένων προτακτικῶν, ἢ κατάρχει ὅλου λόγου,

ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς αἰγὲ ἴσθηκεν

καὶ

ὅς μάλα πολλὰ

πλόγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτου-

σιν αἱ στιγμαί. καὶ ἐξ ἁπάντων τῶν ὄντων [οὐ] πολλὰ ἴσθι μό-

ρια εἶρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ὑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὀξείαν τὴν πρὸ αὐτῶν

ἐγκλίματικαί καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὑποτονοούμεναι. αἱ

μὲν οὖν αἱ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν εἰσιν αἶθε, μὲν

μοι, μοι τοί, μέ μιν, σφί, σφώ. τούτων παραδείγματα,
τῆς μὲν μεῦ

κλυθί μεν ἀργυρότοξε·

βροί,

οὐ γάρ μοι βωμός·

κόβ,

καί τοι ἐγὼ συνέριθος·

βρέ,

καί με φίλησεν, ὥς εἶχε πατήρ·

μίν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

σφί,

καί σφί, ἅμα ἔστι Μίδων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωέ,

τίς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μή, σεῦ σίο
σοῦ σοί σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφώ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστελ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν· ὅτ' δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τὴν ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
ως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἀκάματος,

ὀρθοτονοῦμένως δέ,

σεῦ δ' ἐπαὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σίο, ἀπολελυμένως,

ὥς σεα νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτον ἰθήκας

ὀρθοτονοῦμένως δέ,

μήτε σίο ἐν ἀμφιῶλφ' Ἰθάκῃ.

[ῆ] σφώ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξεῖαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐνκαί
σε καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενόν ἐστιν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἡ μὲν ἔο
ἐπεί ἐο κήθετο λίην·

ἔστι γάρ, ἐπεί αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεως) ἐκήθετο λίαν ὁ Εὐμήλος, ὅτε

δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ εἰ λέγεται ἡ χώρα, τοῦ εἰ ἐκφερομένου φασύνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἷον

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ τοῦ

ἔστι γὰρ ἀπὸ ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ τοῦ εὐ ἔθεν οἱ εἰ σφείων σφίσι σφείας αὐταὶ δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτονοῦνται πάντως, οἷον

παρὰ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπίταγμα λαμβάνηται, ἐγκλίνονται,

ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

Ζεὺς ὀλέσσει βίην.

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, τοῦ, ἐπεὶ τοῦ κήδετο λίαν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βίην πολὺν φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χειρίων,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

εἰ,

καὶ εἰ κακὴ βούβρωστις,

σφείων,

τῶ καὶ σφείων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσι,

ἀπὸ τέ σφίσις ὕπνος ὀλώλει,

σφείας,

καὶ σφείας φωνήσας.

τῶν δὲ ὀρθοτονομένων, τοῦ,

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ τοῦ,

εὐ,

φρίξας δ' εἰς λοφίην,

ἔθεν,

Αἰνείας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπιδ' ἀνέσχευ,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τίνα φησὶν ὁμοῖον οἱ ἔμμεται Δαναῶν,

εἰ,

κάλεον τέ μιν εἰς εἰς ἔκαστος,

σφῶν,

σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισίων,

σφίσι,

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσι,

σφέεσ,

ἐρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ διὰ σφίας.

Ἐξ ἐπιβήρηάτων δὲ ἱερετικῶν ἔστι τὰ ἐκ πείσεως ἀοριστοῦμενα, ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων τὴν τε ποσότητα τῶν συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ πῶς ἑκκλητικόν ἐστιν, ὥς ἐν τῇ

εἴ που ἰσαθροῦσιν,

τῶν πειστικῶν ἐκάστοτε ὀρθοτονομένων. ἐκ πείσεως δὲ ἀοριστοῦμενα, πατέ,

καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα,

ποθί,

αἶ κέ ποθι Ζεὺς,

τῇ,

ἀλλὰ πη ἄλλη,

ποθέν,

καὶ ποθεν ἑλθὼν,

τῶς,

ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα,

καὶ χωρὶς τοῦ σ,

μηδέ πω ὑπ' ὄχρεσιν.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ μὲν συμπλεωτικῶν πτέ,

καὶ τε θεοὶ ξείνοισι,

κέχ,

καὶ κεν ἑλαφρότερος,

κε,

καὶ κα τὸ βουλοίμην,

ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν γέ,

εἴ γε μὴν ᾗδεις,

τάρ,

εἴ ταρ ὄγ' εὐχολῇ,

νύ,

μή νύ τοι οὐ χαράμη φηπτρον καὶ στέμμα θεοῖο,

νύν,

δαῖμό νυν ἢ τρίποδος,

- Δημοσθένεισ συναίρεθ' οὐ περισπᾶται, ἔρου'μεν ὅτι ἐκ ἧς ἡ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρείων πύλιν βαρύνεται· τὰ γὰρ συναρημένα ἐκ δύο βαρείων πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθους Πάνθους, εὐχέριμος εὐχέριμος. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκεος συναίρου'ν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθ' ἐν τῷ χάλκει καὶ χρύσεος χρυσοῦς, ἔρου'μεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως περιεσπᾶσθ' ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὓς ὑπλῶν, ὡς προείπομεν.
- ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυνικῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλῶν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμολῶν, ὠξύνθησαν ἐτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὡ ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην· πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τῷ πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ὦ λήγοντα δυνικά, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαὶ· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκεῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῶνα καὶ ἰδρῶνα. τὸ ἦῶ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐκ ἀπαθῆς. τὸ ῥῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν ζοιχέων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ ἂν περιεσπᾶσθ' ἔμελλε, μὴ δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὓς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν ὠξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλῷ δὲ στρατηγῷ ὠξυντόνως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῷ καὶ ταῶς ταῷ περιεσπᾶσθ' κατὰ τὴν γενικὴν, ἔρου'μεν ὡς πᾶσα εὐθείᾳ ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιοῦσα ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνᾶ.
- η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρῆς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῦ χρυσῷ χρυσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χηΐ.
- θ. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλῷ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥέθως ἐστὶ, διὸ καὶ ὠξύνεται.
- ι. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον πενσυκὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ πῇ πῶς.
- ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥήματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόνους καλῶν καλῶς, φιλῶν φιλῶς. τὸ δὲ ὡς ὠξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὡς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.
- ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὖν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

οθι. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, αἰρίστα δὲ ὀξύνονται, καὶ
 ὡς τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται.

Ὡς συνδέσμοις ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἵδε, τίς πέρ τοι θῆν γέ, καὶ
 κεῖ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, ὅθι θῆν, αἶ κε, Σκωλὸν τε.
 διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἰσάν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως
 γὰρ ἐνεκλίθη ἡ οἱ ἄνω νυμία, πυθόχλιου προκειμένου. σημειοῦνται
 καὶ τὺς διὰ τοῦ σφ' ἄνω νυμίας. καὶ αὗται πυθόχλιου ὄντος ἐγκλί-
 νονται, ἰγὰ σφ' ἄνω γή τε θέμις τε, ὅτι σφας εἰσαφίκτητε. εἰ μέντοι
 προπαροξύνοντο ἢ προκειμένη λεξίς τῶν ἐγκλιτικῶν μαρῶν, ἐγείρει
 τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἄνθρωπός τις. καὶ παροξύνοντο
 τροχαῖκή οὐσα, ἄλλός τις, ἔστί τις, ἰσθ' ὅποτε. ἐν ὀξύνομεναι λέξεις,
 βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένου τὴν
 βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἡ λέξις, φύ-
 λῃται καὶ πάλιν ἡ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῇ με φέρεας, καλῶς
 με βεβίακεν. Ἐὰν οὖν πλείονα συμβῇ ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι.
 πολλὰ ἴσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἢ τὴν οὐδέποτε ἴσχει ἀκέραιον·
 τῆς εἰσὶν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλείονας ἐπινοήσαι,
 τίς πέρ τίς σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπι-
 φωνίαν τοῦ ἐγκλιτικοῦ πέρ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ
 τὸ αἶ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί
 διὰ τὸ ποτε, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ
 πνεύματος συνέπειαν. Κακεῖνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλι-
 νόμενων ἢ σπονδειακῇ προηγείται λέξις ἢ πυθόχλική· εἰ μὲν μὴ
 μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται
 τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, ἤδη φαρμέν· ὀξύν-
 ομεν γὰρ τὸ φαρμέν. φίλοι εἰσὶν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύν-
 ομεν.

Α ἰ ἰ ἰ ο υ

περὶ ἐγκλινόμενων λέξεων.

Ὡς ἐγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ὃ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τό-
 νον ἐγκλίνει, ἢ λθ' τις. ἰδωκάς μοι, ἡκουσά σου.

Ὡς δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἐστὶν ἐγκλινόμενα,
 εἰσὶ πάντε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄνω νυμίας, ἐπιφώνημα, σύνδεσμοι.
 τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίνεται, οὔτε μετοχή οὔτε ἄρθρα
 οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἐγκλινόμενων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκεν
 ἐγκλίνονται μόνον, ὥς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημα-
 σίας, ὥς τὰ λοιπὰ.

ἔχει καὶ ἡ ἀνθρώπος, μὴ πεισθεῖσα τοῖς ἐναντιούμενοις, φημί δὲ Τηλέφῳ Περιγμένην. Ἐπὶ καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνονται, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι εἰσιν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἑκολουθεῖ τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὡς ὁ προειρημένος Τηλέφος, ὃ οὐκ ἐπέσθη ἡ χρῆσις. τὰ δὲ φῆς δευτέρον οὐκ ἐγκλίνεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλέονασμά τοῦ ἱ. ἀλλ' οὐδὲ πρὸ αὐτοῦ γεγονὸς κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίνεται. τινὲς δὲ λέγουσι μὴδὲ εἶναι αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ, διότι ἐνέλλαξε τὴν συζυγίαν (τὸ γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης), κακῶς λέγοντες· ἰδοὺ γὰρ τὸ καυχῶ καυχῆς δευτέρας ὃν συζυγίας, ἐν τῇ ἀποβολῇ τοῦ κᾶπυ ἐγένετο αὐχῶ αὐχεῖς. τὸ δὲ φησὶ ἐγκλίνεται, ἄνθρωπόν φησι. Ἐπὶ καὶ τὰ δοῖκά. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξωμάλιστα, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πολλαῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἀκριβέσις ἐγκλίνεται, ἄνθρωποι φαμεν, ἄνθρωπόν φατε, ἄνθρωποι φασι, παρὰ τὰς δ' οὐ, οἷς ἡ ἀκριβὴς ἀνάγκη οὐκ ἐπαίσθη.

Αὕτη δὲ ἡ ἀντωνυμία πρὸς διάφορον σημαίνουσα καθὰ τὸ ὄνομα πᾶν μὲν ὀρθοτονεῖται, πᾶν δὲ ἐγκλίνεται. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ πάντα τὰ ὀνόματα, οὔτε ἐνταῦθα ὅλα αἱ ἀντωνυμίαι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αὐτὴν διαφορὰν τοῦ σημαίνουμένου ἔχουσι τὰ τε ὀνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται καὶ ἐγκλίνονται. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασι, ὡς ἔφημεν, πνευματικὰ τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἀορίστοι δὲ σημασίαν ποιοῦσιν ἀποφαντικὸν ἐγκλίνονται. ἐν δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις αἱ ἐγκλίνονται ἀπόλυτον σημασίαν ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἀντιδιαβολὴν ὀρθοτονοῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεν ἀντιδιαβολὴν ποιοῦσιν· εἰσὶ γὰρ πολλαὶ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οὐ δύναται ἐγκλιθῆναι. ἀπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίνεται. καὶ εὐλόγως, ὅτι παράγονται καὶ πρὸς λαμβάνουσι φωνὴν τινα ἐν παραγωγῇ, ἐμὲ ἐμὲς· οὐδεμία δὲ παραγωγὴ ἐγκλίνεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπων ὁ λόφος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίνονται οὕτως. οὐδεμία εὐθεία ἀντωνυμίας ἐγκλίνεται· τὰ γὰρ ῥήματα ἀπαληροῦσι τὴν χρεῖαν αὐτῶν, ὡς δείκνυσθαι ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία ἐν ὑπῆλ' ἐγκλίνεται οὐδεμία. βαρύτερος φύσει οὐκ ἐγκλίνεται. εἰπομεν δὲ φύσει βαρύτερος, ὡς ὅτι εἰσὶ τινες κατὰ πάθος βαρυνόμεναι καὶ ἐγκλίνονται, ὡς τὸ ἡμέων κατὰ διαίρεσιν· καὶ γὰρ ἐβαρύνθη οὐ φύσει. καὶ τὸ σέο δὲ παρὰ τὸ σοῦ ἐνεκλήθη, ὡς ἐπὶ τοῦ Πάριδος ὡς σέο νῦν ἔραμαι.

55, 5. ποιήματα. ἂ τίνα ἔστιν ἑμμέτρων Ver. app. 11, 4.

56, 7. ἔχει] om D: idem 8. ἀρξασθαι τὸν νόον ἀναγινώ-
σκειν. 12. ἀναγνώστην D. 17. συνεργεῖν D. 19. καὶ
τοῦ ἀνγν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, omīssa altera
η̄. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam η̄ om D.

58, 4. ἀλλὰ κατὰ γνώσεις μᾶλλον D. 10. Ποιητικοὶ τρόποι
αἰσὶν κτ. ζήτει αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ
τὸν γραμματικὸν καὶ κυριολογίας καὶ τροπολογίας γινώσκειν. h

21. ὑπονοεῖ D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυτηδέαον,
29. ἀνακεφαλαιωσώμεθα. 30. δεύτερον] habet D. 31. τρώ-
πος καὶ] τρόπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.

59, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὅς τις εἰρωνεία καλεῖται D.

7. ταύτῃ οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄνω-προτ. D. 16. ἱστο-
ρίαι δὲ ἡ τῶν παλαιῶν χρήσις. πολλάκις δὲ αὕτη ἐναντιοῦται δια-
λέκτ. τοῦ γὰρ χίλιοι πληθυντικοῦ ὀνόματος ἀπαιτοῦντος τῇ εἰ
ἡθορογον, καθὼς ἡ διάλεκτος, (χάνοι [an χέλλιοι?]) γὰρ φασιν οἱ
Ἀολεῖς) ἡ ἱστορία ἐναντιομένη διὰ μόνον τοῦ ἱ γράφει. Cod.
Ottobon. 147 pag. 11. 29. ἡ καὶ πόλιν D. 30. κρι-
σις] ἀπόκρισις D.

740, 3. ἑτυμολογία ἔστιν ἑτυμος ἑρμηνεία λέξεως, οἷον ὡς ὅταν
ἱερωθῶμεν τί ἑρμηνεύεται πατήρ, ἐπὶ μὲν Θεοῦ ἑτοιμῶς ἀποκρι-
θῶμεν ὅ τὰ πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας
τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109 —
125.) §. πγ: Ὅτι τὸν ἑτυμολογῆσαι μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν δια-
λέκτων εἰδέναι διαφοράς· τοὺς γὰρ ὁδόντας ἰδοῦντας καλοῦσιν Ἀο-
λεῖς. δευτέρων καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν
ἔχοντας τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως
καλέας. τρίτον καὶ τὰ ἀπλᾶ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρι-
νει, ἵνα μὴ τὸ μὲν σακρυόφιν σύνθετον εἴπῃ, τὸ δὲ φολκόν
ἁπλοῦν. τέταρτον δεῖ καὶ αὐτὸν οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς
ὑπαρτίδας τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαρον, ὥσπερ Εὐρι-
πίδης, κακῶς ἑτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγρην· οὐ γὰρ εἰκὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαλοῖον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί· ἄμενον οὖν
ὃ μέλει τὰ τῆς ἄγρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μέ-
νανδρος ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφόρου
χρήσεως δεῖ ποιεῖσθαι, ὅτι νομηνίαν μὲν Ἀττικοὶ φασί, νομῆ-

νίαν δὲ Κρήτες. ἔκτον δ' αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν ἡ-
 δίων ἀποκοπᾶς, σιγχοπᾶς, ἐλλείψεως, πλεονασμοῦς, συναλο-
 ἀφαιρέσεις, συνίξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔβδομον δὲ αὐτὸν κα-
 τὰ στοιχείων ἰδιότητος εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ ὁ-
 τῆς δεικνύται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγ-
 ὄρθου δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας δι-
 νει· καταχρῶνται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλή-
 μαλερὸν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαριᾶνον καὶ τὸ μαραινόμενον,
 μαγιόν θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμᾶσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασο-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δεῦ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμοὺς
 ναι οὐκ αἰεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ κα-
 καλμοσθῆρας λέγεται ὁ καλᾶμω σθῆρων, καὶ ἄλλως ὁ φυγαδοσθῆ-
 φινιάδας σθῆρων. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῦ εἰδέναι,
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοια-
 καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δεῦ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά,
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κἀνδυν, τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογῆσοντα το-
 τῆν δεῦ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολο-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μέμνησιν, οἷον σῆζειν· τὰ δὲ κατ' ἰ-
 φορᾶν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλὸς παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἀδ-
 ὁ ἄζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φ-
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσούσης,
 πυξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολός καὶ δρα-
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ὀξέσιν ἐχρῶντο οὓς ἐκάλουν ὀβολοί
 ἐν γοῖν τοῖς ὠνίοις οἱ ἐξ ὀβολοὶ τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἰ-
 λοῦντο — τὰ δ' εἶσιν ἐπιδιατετακότες, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ
 φντὰ γράφων· τὰ δὲ κατ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκάρδ-
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογ-
 ὡς ὅρους κομμητή· τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πι-
 τὸ ἡθος καὶ ὠμόν· τὰ δὲ κατὰ παράγκλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ
 κράνιον· τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα·
 δ' ἵατὸ τῶν εὐφρόνων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν
 ρημάτων, ὡς ὁ Ἡφαίστος πῦρ· τὰ δὲ κατ' ὑπεροχήν, ὡς κα-
 μος ὁ πλόος καὶ χειρουργός ὁ λατρός· κέρας γὰρ οὐδὲν ἦν
 καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦν καὶ ὁ
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνος ἐνεκεν τὸδε τοιῶσδε λέλει-
 D ommissis v. infer. illis τέτ. — ἐστιν.

18. καὶ βλέπει I

ποτα δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐνοον εὐχρον εὐπλον, περισπᾶται δὲ κανοῦν ὀσοῦν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περισπασθήσεται.

γ. πᾶσι φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶμον οἶκος. κῶν εὐρεθῇ δὲ ἐπὶ τέλος ἢ αὐτὶ δέφθογγος καὶ ἢ οἶ, ἀπὲ βραχειῶν λογίζονται, Μοῦσαι Αἰνείας λῶροι πῶλοι κοῦροι. ἐν μὲν τοῖς εὐκταίοις φήμασιν ἢ ἐπιφρήμασι τελειὰ λογίζονται μακρὰ ἢ αὐτὶ δέφθογγος καὶ ἢ οἶ. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερὶσπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶκος εἰ μὲν εἴη ὄνομα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιφρήμα, παροξύνεται. αἱ μέντοι τῶν ἐπιπῶτων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, εἰ δὲ, καὶ ταύται.

δ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς ἡ λήγουσα περισπᾶται, κλέιν ἢν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προεῖρηται.

τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4.

Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιός αἰνεῖσθαι Διονύσιος, ὃς τὰδ' ἔγραψεν,

ἄνθρωποις ἑατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βού-

λομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δρᾶσαι.

725, 4. κατάρδουσα H cum Bastio. 28. εἰπας] om Ven.

app. 11, 4, qui post χαῖρε inserit φαινέ.

729, 22. Θεαγένους Cod. Ottohon. 147 p. 7. Idem mox Πρα-
βράνους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τήκειν καὶ καθαίρειν τὰ
γράμματα. ὥσπερ γὰρ ὁ χρυσὸς τηκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, του-
τίτι χωνεύόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμ-
ματα, τηκόμενα καὶ χωνεύμενα ἡγουν καθαίρόμενα ὑπὸ τῆς γνώ-
σεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φα-
νέωτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. quadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν
θῆν τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας. fol. 34,
post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θῆν τῶν συνταξεων πῶς
δὴ ὀφείλειν συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, ve ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ δηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶ τῆς αἰτίας Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Ὀμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκαίος (sic), Πίνδαρος, Ἡσόδος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φακυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταὶ· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγράψαντες. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφεῶν ποιητὴς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Μάρθα, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώτῃσιν. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορὰν δὲ ὁμαλῶν ἐτελεύτησε δέκιος. ἀγωνίσονται γενικῇ· ὥς ἂν τῶν μαγ. ἀγωνίσονται. ἀγῆλλομαι δοικῇ· τῇ χαμεντῇ ἡγῆλλετο ἀντὶ τοῦ ἐτίμπετο. ἀγαπῶ τὴν ἀρκῶ δοικῇ· οὐκ ἀγαπῶ τοὺς ὑπερχοῦντες ἀπὸ τοῦ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπᾷς με πλέον τούτων. ἀγορεύει δοικῇ· ὑπερχοῦντων μυροφόροις. F. 55 φράσις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἑτεροὶ τρόποι ποιητικοὶ κτ., δηλωτικοὶ συντεκνευασμένης φράσεως, δητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοί εἰσι πάντες. F. 80 περὶ ῥαψώδους (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκληνομένων. Ἰστέον δὲ οἱ τὰ ἐγκληνόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀντωνυμίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιρρήμασι καὶ ἐν συνδέσμοις, καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πρώτοις, ἀνθ' ἑκάστου τις, ἀνδρωποῦ τρεις — ὁξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν φίλοι εἰσὶν· ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περικτῆμον ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μιχαήλ τοῦ ψελλοῦ σύντομος ἐξηγησις περὶ τῶν ὀκτώ μέρων τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρὴ οὖν γινώσκειν, ὃ προσφιλταί, ὅτι, ὥς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὅκτω εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 θεοδοσίου γραμμ. ἀλεξ. π. προσφιδίων.

22. φημι γινώσκειν ὅτι γινώσκῃ ἐν τοῖς ἀκούουσιν ποιῶν τὰ ἐν τῷ
 τῷ D. 28. νῦν] τοίνυν D.

741, δε] οὖν D. 22. ὡς προεῖρηται ἄνω, τηρῆθ' ἐν τριῶν.
 Ἰστί δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβοῦς
 γνώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτῃ τῇ ἀκριβοῦς γνώσει χρῶ-
 μενος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πύκτα,
 τοιούτῃ τὴν πύλαιον καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
 νῆς ξένης καὶ σύγγραμμι ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξεται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλότριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξεται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῆ συγγράμματα εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
 ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἐτέρου, αἰρετικῷ, τοῦ Σαμουατέως, ὅθεν οἱ Παυλιανιστοὶ κα-
 ταγοῦνται. καὶ ἐτέρα ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λέ-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
 θευμένη ἔστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλότριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 φησὶς ὁμώνυμα βιβλία ψευδῆ, οἷον ἡ ἁγία Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἐτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
 σιν ἀπὸ γνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. ἰδέας] αἰτίας D. idem ἀποφαινεσθαι, ὃ δὲ κάλλιστόν ἐστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φανί-
 σι κριτῆς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἐνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἄρται-
 σις D. προφορῶν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορὰν τοῦ λόγου νόησαν.
 ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι
 λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἔστιν
 ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὁ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιαθέτως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφέρομεν h.

744, 1. Rectius h: Ἰσόκρισις ἐστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανή·
 διάθεσις, πρέπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνους] εἰρηνται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ καθάρσει νου-

ἤλθόν τινες, ἤκουσά πυνων, ἔμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα
τούτοις, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδωκά τῷ καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ῥήματα τὸ εἰμὶ φημί, εἰμαρτωλός εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δευτέρον
φῆς ἀνέγκλιτον. τὸ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, αὐτὸς φησι, καὶ τὰ
πληθυντικά, αὐτοὶ φαμέν, τί φατε, τί φασιν. καὶ τὰ πληθυντικά
τοῦ εἰμὶ, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι ἴστε, ἄνθρωποι εἰσιν. Καὶ
τῶν ἀνταντιμιῶν ἐκείναι, ἰδωκός μοι, ἔνυσός με, ἤκουσά σου, πα-
ρεῖχός σοι, καὶ οἱ ἐπειχόμενοι, καὶ μιν φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα
τὸν αἰεῖον φυλάττουσι τόνον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ
προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπιρῥήμα οἶον τὸ
ποτέ, οὐ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἶον ἤλθ' ἐποθέν, καὶ τὸ
πῶς πῇ πρὸ τὰ ὥς ἐπιρῥήματα, ἤλθ' πως, ἀπῆλθ' πού, ἀνεχώ-
ρησέ πῃ. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δέ τί γάρ, οἶον ἐγὼ μιν,
σύ δε, αὐτὸς τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παραφυ-
λακτέον, ὅτι ἐὰν σπονδειακὴ πρόκειται λέξις ἤγουν δισύλλαβος,
τὸν ἴδιον φυλάττει τόνον, οἶον ἤδη φαμέν, οὕτως ἐστίν, οὕτω ποτέ
καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαμβική, Σόλων εἰμὶ.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Αἱ ἀνταντιμιαὶ τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ κατ' ἄρ-
χην ἑ ἀποβάλλουσιν, ἤκουσάς μου, ἰδωκός μοι, ὕβρισός με. αἱ δὲ
τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται
ἀποβολήν, ἤκουσά σου, ἰδωκά σοι, εἰδδαξί σε, ὕβρισά σε, καὶ οἱ
ἐπειχόμενοι, θωρήξαι ἐ κέλευε, καὶ μιν φωνήσας. αἱ δὲ καὶ τοῦ
πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βαρεῖαν τά-
σιν, νῶϊ νῶϊν, σφῶϊ σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου
ὀξυνάμεναι ἐγκλίνονται, τίς τάρ σφωε θεῶν, καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν.
καὶ τὰ πληθυντικά ἐπεὶ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνου-
σιν, ἤκουσας ἡμῶν λαλφύντων, ἰδωκας ἡμῖν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πλη-
θυντικά ὀξύνονται, σφῶν σφῶϊν σφῶς, καὶ σφων, καὶ σφας, καὶ
σφιν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλίσειν τὸ πάθος
ἐπηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιρῥήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ πο-
θέν ποθί. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλυ, πῶς ἤλθες; ἤλθ' ἐς πως· πῇ
ἤλθες; ἤλθ' ἐς πῃ· πόθεν ἤλθες; ἤλθ' ἐς ποθεν· πόθι ἤλθες; ἤλθ' ἐς

*) Praemittuntur quae verbis leviter immutatis Arcadius
habet p. 139.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Διὸς ὁρθοτονεῖται· ἀντιδιαστολήν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλας γενικάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πάριδος οὐκ ἔστι διαστολή πρὸς ἄλλην. Ἐν τοῖς δυϊκοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου αἱ ὁρθοτονεῖνται, ὅτι αἱ βαρύνονται, καὶ περισπῶσι, πῶϊν, σφῶϊν. ὡς περ τοῦτατιον εἶπομεν ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίνεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ αἱ αἰ τοῦ τρίτου δυϊκαί,

ἀλλ' εἴτ' εἴ σφῶϊν καταλύσομεν ὡκέας ἑπικούς

καὶ

τίς τὰρ σφῶε θεῶν ἱριδε.

Καὶ ἐν τοῖς πλεθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφῶσι σφῶς ἀναβιβάζεται ὁ τόνος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐπεὶ οὐ σφισι,

καὶ σφῶς φωνήσας,

ἐπεὶ οὐ φύσει ἐβαρύνοντο, ἀλλὰ κατὰ πάθος· σφῶν σφῶσιν, σφῶς σφῶς. Ἐραμεν δὲ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ συσταλῶσι καὶ γίνονται τριχρονοί, ἡμῖν ἡμῖν, ὑμῖν ὑμῖν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσιν ἐγκλιτικήν· καὶ δέχεται ἡ ὑποστιγμὴν ἢ στιγμὴν, εἰ μὴ που φιλοφρονητικὴ εἴη ἢ φράσις,

Πάτροκλέ μοι.

Φασὶ δὲ τὰς ἔχουσας χαρακτηῖρα καταλήξεως μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὥς ἡ ἐκείνος καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἢ αὐτὸς κατὰ αἰτιατικὴν παρέβη, κόψε γὰρ αὐτόν.

οὐ καλὸς δέ τοι ὁ λόγος· ὥς γὰρ βαρύνοντο οὕτως οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκεῖνος ἐκείνου, οὗτος τούτου. τὸ αὐτόν δέχνεται. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτοις φασὶν ὅτι ἡ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὥς τετράχρονοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόνον ἀναπέμπουσι. πρὸς οὓς φάμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τοῖς Αἰολεῦσι βαρυτόνως λέγουσι αὐτοῦ καὶ αὐτῷ. ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐ συνετέτεσεν· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόνον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτόν· ἔχοντα, τὸ δὲ Αἰδλικὸν εἰς τὴν ἀρχὴν, αὐτόν. Πάλιν αἱ ἔχουσαι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὁρθοτονεῖνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτὴν παντὶ, ἀλλὰ οὐ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·

οὐκ ὀφείλειν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασὶ καὶ ἵνα μὴ νομισθῇ ἄρθρον. ὅπερ ψευδές· ἀπτανυμῖα γὰρ οὕσα περισπᾶται, ἄρθρον δὲ δὴ δέχνεται. ὥς τε ποιητικῶς ἐνε-

κλίθη. *Αἱ λοιπαί, ὥσπερ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαίνον-
μενον πῇ μὲν ἐγκλίνονται, πῇ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλινόμεναι οὖν
ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσιν, ἀντιδιαστολήν δὲ ὀρθοτονοῦμε-
ναι, ἴαν, ὥσπερ προείπομεν, προηγῶνται αἱ παραφυλακαί. Ὅλγα
δὲ παρεβήσαν τὸν λόγον, οἷον τὸ ἴσαν,*

ἐνθ' ἴσαν οἱ πέπλον.

*καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῇ τὸ οἱ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαρον
ὡς ἔλασμεν γάρ, ὁ τόπος διέστειλε. καὶ πάλιν*

ἵνα σφίσιν ἀγορή τε θέμις τε.

καὶ πάλιν

ὅτε σφεις εἰσαφίκηται,

ἦρχε δ' ἄρά σφιν.

*αὐταὶ παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ δευτέρων ἢ
τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τόσου σφείων τις ἄριστα Κυδω-
νίου· σπονδείος γὰρ βαρύντονος προηγείται. παραλόγως οὖν ἐπὶ
τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισίς. Ταῦτα περὶ ἀντωνυμιῶν ἐν συν-
τόμῳ· ἐν ἑτέροις γὰρ ἐν πλάτει.*

*Πολλοὶ δὲ τρόποι εἶσιν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφει-
λούσης δέξασθαι τὴν ἐγκλισιν. οἷον αἱ προθέσεις ὀξύνονται, καὶ
ὁμῶς αἱ μετὰ τούτων ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, καὶ
ἐμοῦ, σὺν ἐμοί, ὑπὲρ ἐμοῦ. ὁθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ
πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγῆται μετὰ τοῦ ἔ· προφέρονται αὐτὸ,
πρὸς ἐμέ. αἱ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαξεκτικῶν ὀρθοτονοῦν-
ται. τὸ γὰρ*

ἢ μὲ ἀνάειρε

*τὸ ἔ συνεκράσθη μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἢ μέ, καὶ τὴν δέξιαν εἰς
τὰ ἔ φυλάττομεν. τὸ δὲ*

καί μοι ὑποστήτω

*ὑπέρβατόν ἐστι, καὶ ὑποστήτω μοι, ὡς δείκνυμεν ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ.
καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολήν πᾶντως εἰσφέ-
ρουσιν αὐταὶ αἱ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνεκα καὶ ἔνεκα ὀρθοτο-
νοῦνται, ἔνεκα σοῦ, οὐνεκα σοῦ, ἔνεκεν σοῦ· κακῶς γὰρ ἐγκλινούσιν.*

*Ὅλγα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιφθῆματι ἐγκλίνονται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὡς-
περ ἐπὶ τοῦ τίς εἶπομεν καὶ τοῦ τίς καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθο-
τονοῦμενα πνευματικὰ εἶσιν, ἐγκλινόμενα δὲ ἀποφαιτικῶς ἄρρηστα.
οἷον πόθεν ἦλθε πῦμα, ἦλθε πόθεν ἄρρηστον· πότε ἔγραψας;
ἔγραψας ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόθεν.*

ἔτι οὐ ποθί.

εὐρέθησαν τὰ γράμματα; Ἀπόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσορρίαν ἀπὸ τοῦ Σήθ τῷ υἱὸς τῷ Ἀδάμ, κατὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας αἰτοῦνται οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φοινίκων γραμμάτων ἱεροφρον τὰ ἰαυτῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μίμησιν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς Φοίτιζιν εὐρέθη. Παλαμήδης δὲ ὑπερὸν ἑλθὼν ὁ ῥήτωρ εἶρε τὰ δεκάτ' ἑξ ἑξ ἑξ γράμματα ταῦτα α - ν. ἑῖρος δὲ τις, Κάδμος ὀνόματι ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασέα, καὶ πολλοὶ χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόνα ταῦτα ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν ψαλίδι σπαλίδι κλεγον. Σιμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου ἕτερον ὄνο ἐφύγε γράμματα, τὸ η καὶ τὸ ω. Ἐπιχάρμος δὲ ὁ Συρρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλά, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ καὶ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινὲς παραναγνώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσωσά ὃ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διάστασιν ἀναγνώσκεται, οἷον Ἰσωσά σ ἐκ τῶν σίχμι, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀρχὴ τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συντεθεῖσα ἐκ διαφόρων, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, f. 17 Γεωργίου γραμματικῶν τοῦ Χοιροβοσκῶν περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου, τοῦ πρότερον Πάρδου ἀνομοζωμένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Ὅκτω εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγελοῦ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προσέχρου τῶν φιλοσόφων κυρίου Κωνσταντίνου τὸν Μονομάχον περὶ γραμματικῆς.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

πρῶτος αὕτη θεμέλιος καὶ βάσις μεθιμάτων κ. τ. λ.

f. 110 μάθε καὶ χρῆσιν, δέσποτα (vid. Tittmann. Zonar. p. CXY). f. 115 περὶ πνευμάτων τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου. f. 130 περὶ τῶν νοτιζομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκῶν Φιλοπόρου Τρύφωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κεινὸν ἀριστος περὶ αὐθυποτάκων καὶ ἀνεποτάκων. ἐν τῷ ῥήμῳ βαρύνεται, ἡ μετοχή ὁρίζεται, τὸ ἀπαρμυγματον περιπαῖσι, τοῦτων τὰ δεινέστερα καὶ τρία πρόσωπα τῶν ἐνίκων καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν αὐθυποτάκτα εἰσι, οἷον δάκω δακὼν δακύν δάκεις δάκω δάκωμεν. f. 147 κωνσταντίνος ὁ λέσχικος λακώβη ξυμένη τῷ μουλιέρῳ μνατικῇ τοῦ ἀντιβασιλικῆς νήσου τῆς οὐκελλας εὐ πρῶτιν (militi ei quae pposi Theodosium excerpuit ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλης προσόδου). f. 156 τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Μυλίου τοῦ Πλακωσθῆ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαλόντων

Δημοσθένει· συναίρεθ' οὐ περισπᾶται, ἔροῦμεν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν πάλιν βαρύνεται· τὰ γὰρ συναίρημενα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐχίραος εὐχίρως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκειος συναίρουν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθ' ἐν τῷ χάλκει· καὶ χρύσεος χρυσοῦς, ἔροῦμεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσις περιεσπᾶσθ' ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὓς ἀπλῶν, ὡς προεῖπομεν.

ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυνικῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἑτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὡ ἀπέσπασται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ὦ λήγοντα διτικά, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαί· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκεῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῶνα καὶ ἰδρῶτα. τὸ ἦω καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐν κλίσει. τὸ ῥῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν χοιρίων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ· ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ ἂν περιεσπᾶσθ' ἔμελλε δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γούν εἰς οὓς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν ὠξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλῷ δὲ στρατηγῷ ὠξυνάτως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῷ καὶ ταῶς ταῷ περιεσπᾶσθ' κατὰ τὴν γενικήν, ἔροῦμεν ὡς πᾶσαι εὐθεῖα ἀποβολὴ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιοῦσαι ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοὺς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνας τοῦ Μηνά.

η. πᾶν ῥήμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῶ χρυσῶ χρυσοῦ σεσημειωμένου τοῦ χρῆ.

θ. πᾶν ἐπιρῥήμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλὸ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥεθίως ἐστὶ, διὸ καὶ ὠξύνεται.

ι. πᾶν ἐπιρῥήμα μονοσύλλαβον πενσικὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ πῇ πῶς. ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥήματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόνους, καλῶν καλῶς, φίλων φίλως. τὸ δὲ ὡς ὠξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὅς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὗτος.

ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὖν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποθι. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ κέρ τοῖ θῆν γέ, καὶ περ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, αὖ θην, αἶ κε, Σκαλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἱσὺν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως γὰρ ἐνεκλίθη ἡ οἱ ἄντωνυμία, πυθόχλιου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὺς διὰ τοῦ σφ ἄντωνυμίας. καὶ αὐτὰ πυθόχλιου ὄντος ἐγκλίνονται, ἵνα σφ ἀγορή τε θέμις τε, ὅτι σφεας εἰσαφίκτητε. εἰ μέντοι προπυροζύνοντο ἢ προκειμένη λέξεις τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων, ἐγείρει πῆν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἔνθρωπός τις. καὶ παροζύνοντο τροχαϊκὴ αὔσα, ἄλλός τις, ἔσσι τις, ἐνθά ποτε. ἐν ὀξυνόμεναι λέξεις, βαρύνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσι, αὐτὸς αὐτὸς μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἡ λέξις, φύλαττεται πάλιν ἢ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῇ με φέρεis, καλῶς με βεβῆκεν. Ἐὰν οὖν πλεονα συμβῇ ἐφεξῆς ἐγκλιτικῶν εἶναι. πολλαὶ ἴσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἡ γὰρ σέ που θεός ἴσχει ἀκήριον· τρεῖς εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλεονας ἐπινοῆσαι, αἶ κέρ τίς σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐγκλιτικοῦ πέρ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοί, τὸ δὲ μοί διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν. Κακῆνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινόμενων ἢ σπονδειακῇ προηγῆται λέξις ἢ πυθόχλιακή· εἰ μὲν μὴ μονοσύλλυβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, ἤδη φαιμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν. φίλοι εἰσὶν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν.

Α ἰ λ λ ο υ

περὶ ἐγκλινόμενων λέξεων.

Πᾶν ἐγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἐγκλίνει, ἢ ἰθέ τις, ἔδωκάς μοι, ἤκουσά σου.

Ὅταν δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἐστὶν ἐγκλινόμενα, αἰοὶ πέντε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄντωνυμιαί, ἐπιρρήματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίνεται, οὔτε μετοχή οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἐγκλινόμενων τὰ γὰρ κόσμου ἔνεκεν ἐγκλίνονται μόνον, ὥς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίαις, ὥς τὰ λοιπὰ.

790, 6. προσθέσει τοῦ σ καὶ D. 9. ὅτε καὶ πάντ. ὅσκι
γὰρ τὸ τεῖχος D.

797, 19. 21. ἐκφωνοῦντας D. 22. ἐπιμηκύνοντα τῶν φωνη-
τικῶν ὀργάνων τὴν φυσικὴν ἐπιτηδειότητα D. 27. Artic-
ulum habet D.

798, 11. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινές, ὧν εἰς ἔστι καὶ ὁ Τρύφων
ἠθέλησαν φυσικῶ λόγῳ ἐξετάσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τὸ ἦ καὶ τὸ ὦ ἐκ
τοῖς παρωχημένοις μίλσονά εἰσι τοῦ ἦ καὶ τοῦ ὦ τῶν ἐν τῷ ἐνε-
στῶτι. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός ὅτι, ὡς
περ τὸ σώματι τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπολαμβάνοντα ἀνεπαύξητα καθ-
στήκασιν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλει μεγέθη τῶν μακρῶν
δύνανται πλέον μεγεθνεσθαι. Chöerob. in Theodos. fol. 23-
r. Conf. Jul. Caes. Scaliger. de causis L. J. 16. 25. λέ-
γει εἶναι βραχύτερον D.

799, 5. ἐὰν δὲ ἔξον ἴσῃ, εἰ καὶ συμπράττει καὶ ἐπερασιζέται
ἀλλ' οὐχ ὅλη τῇ ψυχῇ τοῦτο ποιεῖ, ὅθεν καὶ ὑδρανέστερον ἀε-
φοτέρων ἢ δυνάμεις ὀφθαλμῶν πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας D. 9. δι-
σαμιν ἐπὶ τοῦ σ ὡς D. 10. ἀντικρῆας D. 16. ὡς ἐ-
τοῦ ἦ καὶ σ, ξερῶν D. 18. μέν] om D. 24. ὅσκι
ὅν καὶ D. 25. εἰς τι ἔ τρέχουσιν αὐτὸ, δηλονότι τὸ ἔ βραχ. I
30 — 34. Theodosii sunt.

801, 6. τρέχοντά, ὡς ποτὲ μὲν ἔχοντα δύο χρόνους, ὅτε μακρὰ ἐσ-
ποτὲ δὲ ἕνα, ὅτε βραχέ' ἐστίν. ἀλλ' οὐ καλῶς οὗτοι ὠνόμαζαν
αὐτὰ τρέχοντα οὐ D. 8. ποτὲ D. 11. καὶ κιν-
om D. 19. ὑποτακτικῶν τοῦ ι D.

802, 7. δε] δε] habet D. 13. ἐπαρκῶν D. 16. ὡς ο-
D. βατοὺλδς καὶ] om D. 17. εἰ ἦν ἢ ὁ συλλαβὴ κατ' ἴδαν
καὶ τὸ ι κατ' ἴδιαν συλλαβὴ τόνον ἔχον διηρ. D. τοῦ υ καὶ ι
α D. 19. ὡς καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν κατ' ἴδιαν ἐν συλλαβ-
τόπῳ D. 21. βάλλομεν πρὸ τριῶν D. 23. τῆς ἀρρητι] ι
ἀρρητι D. 24. φαμεν D. 26. ἐλεγχούσης D.

803, 5. εἰ ἀλλὰ δυσκαλδεκα D. 9. ὡς] ὡς D. 30. αὐ-
ἢ εἰς D. 31. μὲν ἐστι τέσσαρα D. α] ὡς D.
32. μένοντα D.

804, 28. Πάλιν τὸ οὐρῶ. οὐρουν] om Ven. append. 11, 4.

805, 9 ἐγένετο τῆς φωνῆς D. 10. καὶ αὐτὰ] καθ' ἑαυτὰ
15. καὶ ἐπὶ τῶν D.

806, 14. *Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τὰ ἡμέτερα λέγεται, καὶ ἔστιν εἰπεῖν*
ὅτι οὐχ' ὥσπερ ἡμικύκλιον λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν.
καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τέλειον κύκλον ποιεῖ, τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐχ
οὕτως ἔχουσιν· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον, ἕτερον ἡμίφωνον
φωνὴν ἀποτελεῖ τέλειαν. ἀλλ' οὕτε ὥσπερ ἡμίτονος λέγεται, οὕτω
καὶ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίτονος ἐκ δύο διαφόρων συνίστα-
ται, ὑπὸ ἑκπυ, καὶ ὄνου, ὅπερ τοῖς ἡμιφώνοις οὐ παρέπεται.
ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμίτερον χορτον λέγομεν τὸν μὴ
εἰς τέλειον ξηρασθέντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν
τὰ μὴ τέλειαν φωνὴν ἔχοντα. Cod.: Ottobon. 173.

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. *εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἧ ὥφειλε ποιῆσαι τὸ θηλυκὸν*
καὶ οὐχ εἰς ᾧ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ ῥ θηλυκὰ τῷ ᾧ χα-
ρυσσικ, εἴτε μονογενῇ εἴτε μὴ μονογενῇ, οἷον φαρέτρα φυλάκτρα,
σοδάγτρα χαράδρα σαπρά μικρά μακρά πονηρά. καὶ σημειοῦται
τινα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξηρασθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ
διὰ τοῦ ἧ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἀσκη πόλις Βοιωτίας, κόρη. ἀθήρη
(ἔστι δὲ πετῶδης τι ἐψητὸν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἄρσανα καλοῦσι),
ἰάκη· ὁ ἀρχηγός, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἡ νῦν λεγομένη Κόριν-
θος), Κύρη (ἔστι δὲ ὄνομα κρήνης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις),
Τερψιχόρη (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τερψιχόρα), ἐπιμάχη
(σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ὑπὸ τοῦ
κόρη καὶ κόρη, ὡς ἄρσην καὶ ἀρῆν), Ὀθύκη πόλις, Κάτρη
καὶ αὐτὴ πόλις Κρητικὴ ἀπὸ Κάτρεως, Ἀγρη πόλις Ἀνδίας, Ἀν-
τικῆ πόλις· τινὲς δὲ τιασρη. φασί. καρή· σημαίνει δὲ τῇ κε-
φαλῇ καὶ δύνεται· τὸ γὰρ καρή τὸ βαρυτανούμενον οὐδέτερόν
ἔστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κέρηρον γινόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἔστιν.
Ἰρη· ἔστιν ὄνομα πόλεως. πάντα δὲ Ἰωνικά φησιν εἶναι. Cho-
rob. in Theodos. fol. 234.

808, 12. Articulum om D. 17. . .] ἄφωτός ἐστι, του-
τέστι κακόφωνος· οὐ γὰρ ἔστι τραγῶδης D. λέγεται ταῦτα
τὰ ἐντὶ γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.

809, 15. *μέσα. καὶ φιλά D.*

810, 11. τὸ π] habet D: idem 12. *μηδ' ὅλλω πνεύματι,*
 22. *αὐτὸν τόνον ἐκείνοις, 23. μὲν γὰρ π, 24. 26. 29. ἐκ-*
φύσει.

811, 9. ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ἐφαπτομένης καὶ μὴ ἐφαπτομένης

νίαν δὲ Κρήτες. ἔκτον δ' αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν λέγειν, οἷον ἀποκοπὰς, σπυκοπὰς, ἐλλείψεις, πλεονασμούς, συναλοιφάς, ἀφαίρεσεις, συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἑβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχίστων ἡ ὀρθότης δεικνύται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρίνειν· καταχώννυνται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια· μακρόν θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμῦσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασόμενον τὸν ἄλλον τύπον. δὲ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμούς εἰδέναι οὐκ αἰετὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ καλυμνοθήρας λέγεται ὁ καλὰ μὲν θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φυγοδοθήρας ὁ φηγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἄλλῃ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βάραβαρὰ δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθαι αὐτά, οἷον τὸν ἀπινάκην καὶ τὸν κύνδυν, τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσονται τοιαύτην δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογούμενων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μύησιν, οἷον σῖζειν· τὰ δὲ κατ' ἀποφωρὰν τὴν πρὸς ἑτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἀέθως ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακοφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσούσης, οἷον πυξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολός καὶ δραχμή — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ἀξέσιν ἐχρῶντο οὓς ἐκίλουν ὀβολούς· ἐν γοῦν τοῖς ὠνίοις οἱ ἔξ ὀβολοὶ τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἐκαλοῦντο — τὰ δ' εἶσιν ἐπιδιατετακότα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ φιντὰ γραφῶν· τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκάρδιος· τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ὡς ὄρεος κορυφή· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν τὸ ἡθος καὶ ὠμόν· τὰ δὲ κατὰ παρέκκλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ τὸ κρᾶνιον· τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐρώντων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐρημάτων, ὡς ὁ Ἡφαιστος πῦρ· τὰ δὲ καθ' ὑπεροχήν, ὡς κῆραμος ὁ πύθος καὶ χειρουργός ὁ λατρός· κῆραμος γὰρ οὐδὲν ἦν καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦν καὶ ὁ ζωγράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνος· ἐνεκεν τοῦδε τοιῶςδε λέλεκται
D ommissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν.

18. καὶ βλέπει D.

ποτε δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐνοὺν εὐχρουν εὐπλου, περισπᾶται δὲ κυνοῦν ὀσοῦν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περυσιασθήσεται.

γ. πᾶσι φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον, δῶρον οἶκος. κἂν εὐρεθῇ δὲ ἐπὶ τέλος ἢ αἰ διφθογγος καὶ ἢ οἰ, ἀπὲ βραχειῶν λογίζονται, Μοῦσαι δίνεταί λῶροι πῶλοι κοῦραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκακοῖς ῥήμασιν ἢ ἐπιφθῆμασι τέλειαι λογίζονται μακραι ἢ αἰ διφθογγος καὶ ἢ οἰ. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερισπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶκοι εἰ μὲν εἴη ὄνομα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιρῥήμα, παροξύνεται· αἱ μέντοι τῶν ἀπαιῶτων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, αἰ εἶθε, καὶ ναίχι.

ιδ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς ἡ λήγουσα περισπᾶται, κλείν λιν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προεῖρηται. τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4. Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιος ἀνείσθαι Διονύσιος, ὃς τὰδ' ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἐρατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βούλομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δρᾶσαι.

725, 4. κατάρδουσαι H cum Bastio. 28. αἶψα] om Ven. app. 11, 4, qui post χαίρει inserit φαινή.

729, 22. Θεαγόνους Cod. Ottohon. 147 p. 7. Idem mox Πραξιφάνους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τήκειν καὶ καθαίρειν τὰ γράμματα. ὥστε γὰρ ὁ χρυσὸς τηκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, τουτέστι χωνευόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμματα, τηκόμενα καὶ χωνευόμενα ἤγουν καθαιρόμενα ὑπὸ τῆς γνώσεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φαιερώτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. qhadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν θεῶν τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως. fol. 34, post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶν τῶν συντάξεων πῶς δὲ ἀφείλιν συντάξουσιν τὴς ῥηματικῆς λέξεως ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, vel ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίον περὶ τὴν h cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Ὅμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκαίος (sic), Πίνδαρος, Ἡρόδοτος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φακυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταὶ· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραφάμενοι. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων. ποιητὴς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώτῃσιν. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α̃. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελεύτησε δέκιος. ἀγωνίσονται γενικῇ· ὡς ἂν τῶν μαρ... ἀγωνίσονται. ἀγέλλομαι δοικῇ· τῇ χαμεντῇ ἡγάλλετο ἀντὶ τοῦ εἰσπτεο. ἀγαπῶ τὴ ἀρκῶ δοικῇ· οὐκ ἀγαπῶ τοῖς ὑπερχονδῖς αὐτῷ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπᾷς με πλέον τούτων. ἀγορεύω δοικῇ· ὑπαγορευτῶν μυροφόροις. F. 55 φράσις τῶν ποιητικῶν. F. 62 ἑτεροὶ τρόποι ποιητικοὶ κς, δηλωτικοὶ συντελεσασμένης φράσεως, ῥητορικῇ καὶ λογικῇ παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοί εἰσι πάντα. F. 80 περὶ ῥαψώδους (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκληνομένων. Ἰστέον δὲ οἱ τὰ ἐγκληνόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἁντωνομίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιφύγμασι καὶ ἐν συνδεδασμοῖς καὶ ἐν ὀνομασί μὲν τὸ νῆς καὶ ἔξ πρώτης, ἀνθρωπὸς τις, ἀνθρωποὶ τινες — ὁξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν φίλοι εἰσὶν· ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περικτίμου ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μιχαήλ τοῦ πελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτώ μέρων τοῦ λόγου τοῦ μη βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρὴ οὖν γινώσκειν, ὃ προσφιλταί, ὅτι, ὡς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὅτῳ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 θεοδόσου γράμμ. ἀλεξ. π. προσφιδίων.

22. *φημι γινώσκειν ὅτι γνωστὰ ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιεῖ τὰ ἐν τῷ νῷ D.* 28. *νῦν]* *τοίνυν D.*

741. *δε]* *οὖν D.* 22. *ὡς προελεγχται ἄνω, τμηθὲν εἰς τρία. ἔστι δὲ τρίτον — D.* 24. *Κρῖσις ποιημάτων μὲν ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτη τῇ ἡκριβωμένη γνώσει χωρῆμενος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα, τουτέστι τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φωνὴν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξηται αὐτὸ ὡς ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλοτριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξηται. ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῇ συγγραμμάτων εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου, ἀλλ' ἐτέρου, αἰρετικοῦ, τοῦ Σαμώσατῆρος, ὃθεν οἱ Παυλιανοὶ κατὰγονται. καὶ ἐτέρη ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λεγομένη δὲ τὴν ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀληθεστάτη ἔστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλοτριον. δεῖ δὲ τὸν γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ὁμώνυμα βιβλία ψευδῇ, οἷα ἡ ὁσπὶς Ἡσιόδου καὶ τὰ Θηριακὰ Νικάνδρου· ἐτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγγραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶσιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.*

742. 3. *ἰδέας D.* *idem* *ἀποφαίνεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασιν ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἔνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο φησι κάλλιστον εἶναι.*

743. 16. *ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504.* 25. *ἀρταιστος D.* *προφορὰν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορὰν τοῦ λόγου νόησαν. ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἐστὶν ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὃ θέλομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιάθετως, καὶ οὕτω τότε προφορικῶς ἐκφερόμεν h.*

744. 1. *Rectius h:* *Ἐπὶ κρισίς ἐστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῇ διάθεσις, πρέπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.*

13. *τόνους]* *εἰρηνται δὲ ἐκ μεταφορᾶς, τῶν ἐν τῇ κηθάρῃ νου-*

ρῶν τειρομένων· οἱ γὰρ τῦνοι ὑπερχήματα μουσικῆς εἰσὶν ἡ.

26. Praepositionem om D.

745, 3. γραῖδας ἢ δεδοικῶτας ἢ ὀργιζ. ἄνδρας D, qui 4: ἰσχυρομένοις.

746, 1. h: τραγωδία καθ' Ὅμηρον ἱπαρμία ἐστι φωνῆς. τὴν γὰρ τῆς Ἰλίου πόλεως ἄλωσιν καὶ συμφορὰν ἐν ὑψηλῇ φωνῇ ἐτραγέθησε, τοιούδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἁμαλδύνει,
τέκνοι δ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναικας.

5. λόγικοι D, et 6. παραλαμβάνοντες. 11. ἁμαρτήσαντες] ἁμαρτημάτων αὐτοῖς προὔπηρχμένων D: idem 25. φενκτόν. 30. Articulum om D. 32. τραγ.] στεφάνους D.

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30. περί, omnia quae v. 31. est, περί. Mox idem ἡγυῖας ἔνθα ἔμεινον· οἱ βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπονείδιστον ποιεῖν τὸν ἀδικοῦντα· τὸν δὲ ἐμφανῇ γινόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὅθεν — 16. ἐνδράσι] om D. Idem 18. ἐμφύχου et 20. μνήμης. 21. Vid Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Bentl. upon Phalaris (ed. Lond. a. 1699). p. 202 et 504. Valcken. ad Theocrit. 1, 65 et de Aristobulo p. 78. n (15). 22. λέξεως Ven. app. 11, 4. 22. τῷδε λέγει Ven. app. 11, 4 et D.

23. φιλήτης μετὰ ὅθεν τρίποδος κίων D. γεγαρόθου τραπέζιος Ven. app. 11, 4. 30. ἡ μὲν κωμῳδία τὸν βίον συνίστησιν, ἡ δὲ τραγωδία διαλύει. Theodosius.

749, 24. h: κωμῳδίαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι πόγον καὶ περιουρμα θέγον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἐπὶ πόγου παρλαμβάνεται. βιωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τουτέστι κατὰ τὸν ἐκαστοῦ βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἀδικός. οἷον ὁ βίος τοῦ ἁγίου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν οὖν ἐκείνου μνημονεύσῃ θέλωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποστόλου πράξειαν ἐπὶ ἡλάρην τὴν φωνὴν ἀφιέμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἡγοῦν „ὁ μακαριώτατος ἀπόστολος, τῶν προσκαλῶν ἀγαθῶν καταφρονήσας, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ.” ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχέειαν καὶ κατὰ τὸν φωνὴν ἀφιέμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον „ὁ ἀδελιώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἀπάλασιν ἀπέστη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ.”

οὐ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέσθαι τούτοις [καὶ ἄλλους ἔξ f. 35.] πνευμα-
 τικὸν καὶ ἐπαπορητικόν, πνευματικὸν μὲν,
 πῶς δὲυρ' ἦλθεσ' Ὀδυσσεύ;
 τίς δέ σ' ἔχραε δαίμων;
 καὶ λοιπὸν ἀρχεται διηγείσθαι τὰ συμβάντα· ἐπαπορητικὸν δέ,
 δαυς ποτ' ἦλθε τι ποτ' ἐγγέλλων ἄρα.
 εἴτα, θαυμαστικόν,
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἰσθλῶν
 [ὡς καλὸς ὁ παρθενῶν f. 35.]· ἐπομοτικόν,
 καὶ μὴ τότε σκῆπτρον.

διασαφητικόν,

ἦυμεν, ὡς ἐκτελες, ἀνὰ δρυμὰ παίδιμ' Ὀδυσσεύ,
 καὶ τελευταῖον ὑποθετικόν

εἰπερ γὰρ ἔ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε

[ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεήσει λ μόνον ἡμέρας κ.
 σ. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικὸν
 καὶ τὸν ἐπαπορητικὸν ἐπὶ τὸν ἐρωτηματικὸν ἀνάγουσιν (οὐδὲν
 γὰρ τὸ διάφορον πνευματικοῦ τε καὶ ἐπαπορητικοῦ πρὸς ἐρωτημα-
 τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἐρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-
 τικοῦ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποροῦντα, οὐ πρὸς
 ἕτερον ὡς ὁ ἐρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ἀποφαντι-
 κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τούτων ἕκαστον καὶ ψευδῆ καὶ ἀλη-
 θῆ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀποφαντικὸς ἢ λόγος ἐνδεχό-
 μενος καὶ ψευδὴς εἶναι καὶ ἀληθής.

890, 33. Cod. χωρησάν· Apollonius de coniunct. p. ὡς τύπε
 ἢ ὁ παραπληρωματικὸς κεχορηγημένος συνδεσμικῶς.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάρμξ] ὅτι, ὡς περ
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίκεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λέοντος λέων
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔκπου καὶ ὄνου ἕτερόν τι ποτε τίκεται, λέγω δὲ ἡμί-
 στος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιπο-
 μένη ἕτερόν τι ποτε ἔστι παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνμα, καὶ δη-
 λον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Choerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunae indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χαρίζομαι καὶ et sex septemve praeterea litte-
 ras Barocc.

Εὐριπίδου, ἵνα εἰρεθῇ τὸ ἄρθεον ἐπιφερόμενον, λέγω δὲ τὸ τῷ.
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
476 et Riemer. v. σίγμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottobon., 173 f. 168 v: Ἰστέον οὖν
τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφδὸν ἔγραφον τὰ γράμματα, οἱ δὲ
κιονηδὸν, οἱ δὲ πλινθήδον, οἱ δὲ σπειρηδὸν. καὶ βουστροφδὸν
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

α β γ δ ε ζ η θ
π ο ξ ν μ λ κ ι
ρ σ τ υ φ χ ψ ω

κιονηδὸν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

α ε ι ρ φ
β ζ κ ξ σ χ
ψ η λ ο τ φ
δ θ μ π υ ω

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
ἀμετάβητα προσηγορεύονται, οἷον ἐστὶ τὸ ζῶ πλουτῶ ὑγιαίνω καὶ τὰ
τοιαῦτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντάξεως ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. ἀκούω γεινῆ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θείας φωνῆς. ἀπὶ δὲ
τοῦ νοήσατε αἰτιατικῇ, ὥς τὸ ἀκούσατε πάντε τὰ ἴδω καὶ τὰ πι-
εῖνως τῆς οἰκουμένης. in fine: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μνημονὴλ πό-
νος. f. 223 περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρυσιατικοῦ κλεινομένων.
f. 227 περὶ συνωνύμων ῥημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγαπῶ φιλῶ
ἀσπάζομαι στέργω ποθῶ ἐρῶ. ἀγρυπνῶ γερῶσω λαύω. ἀγορεύω
ὠνούμαι πρήμμαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ἐνωμαίων ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ αἶσμαι τὸ ἐξηράνω αἰσθην· ἀόριστος πρῶτος
παθητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐξηράνθην. Ἀγαμαι ὁ μέλλων ἀγάσσομαι, ὁ
ἀόριστος ἡγάσθην, ὁ μένους ἀόριστος ἡγάσμεν κ. τ. λ. f. 242 πε-
ρὶ τῶν κανονισμάτων ῥημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ομηροῦ. Ὀλέκετο· ἀπὸ τοῦ
ὀλέκεαι ἰνεσως ὀλέκω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικαι δεδοικω. δέχθαι ἀπὸ
τοῦ δέδωχθαι· ἵτι δὲ τῶν Ἰωάνων κ. τ. λ. f. 265 Γρηγορίου μη-
τροπολίτου Κορίνθου περὶ διαλέκτων. f. 285 Ἀττικισμός. Ἀπὸ τοῦ
εἰπεῖν μνημονεύω τοῦ δέινος (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀπὸ
τοῦ εἰπεῖν ἀλαζονεύεται ἀνασπᾶ τὰς ὀφρὺς. f. 288 nonnulla πάθι
λέξων, initio manca. f. 289 ἔτερα πάθι λέξων. f. 291 τοῦ αὐ-
τοῦ περὶ τρώπων ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῶ
περὶ τῶν ποιητικῶν τρώπων. f. 299 Ἡρωδιανῶν περὶ ἐγκλινομένων
καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν. f. 302 Ἰωάννου γραμματικοῦ Χά-
ρακος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδιανῶν περὶ διχρότων.
f. 316 τὰ κατ' ἐπέκτασιν οσημειωμένα.

πλινθηδόν οὕτως

α β γ δ ε ζ

η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ

τ υ φ χ ψ ω

α β γ δ ε ζ

η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ

τ υ φ χ ψ ω

σπειρηδόν οὕτως

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

ἂ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται δισχιδόν παρὰ τὸ δισχιλαθῆναι τοὺς στίχους. εἰσὶν οὖν ταῦτα·

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

788, 21. Περὶ τοῦ ᾧ πῶς προτέτακται. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ ᾧ ἀρχονται τὰ στοιχεῖα; φησὶν ὅτι, ἔχοντες τὰ στοιχεῖα οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς τιμιωτέρου, ὅντος. καὶ ἄλλως προτέτακται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἀρχεῖσθαι [τῇ ἀφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγειν. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εὐθέως τικτόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίειν τῇ ἐκφωνήσει τὰ ᾧ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μακρόνων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεταγενέστερά· εἰσι τῶν ᾧ ὕστερον γὰρ γεγονόσι· τὰ δὲ βραχέα μόνόχρονα εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν δι-
 χρόνων ἤρξατο· ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐκτενόμενα λαβ-
 νύμενοι καὶ τοῖς βραχείαι συστέλλόμενα. Διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ ι καὶ υ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτοῦ εἰσὶν, οἷον ιι, υυ. Περὶ τοῦ β. Διὰ τί τὸ β προεῖργη τοῦ γ; λέγομεν ὅτι ἴδει τὸ γ προταγῆναι, ἐπειδὴ πολλάκις τὸ β πέφυκεν ὑποτάσσασθαι τῷ γ κατὰ σύλληψιν, βλάββα· σημαίνει δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ βλακτικῆς κατα-
 βαινόμενον. Περὶ τοῦ γ. Διὰ τί et sic porro per totam lit-
 teraturam. Codd. Ottonob. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ,
 καὶ χάριστα D.

789, 26. ἐν ἐπιπλοκῇ] om D. habet autem id, quod addidi hic et v. 27.

στάτος καὶ βᾶς βάντος, φθᾶς φθάντος· βᾶς δὲ ἔστιν ὁ πορῶν
καὶ φθᾶς ὁ προλαβών. τὸ δὲ κῆρας, ὃ σημαίνει τὴν κεφα-
διὰ τοῦ τ ἐκλήθη, οἷον

κῆρας ὑπ' ἀθανάτοιο,

καὶ ἔχει ἀπολογία τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὄν-
ῶντα κύρια εἰσιν, οἷον Πῆρας, Ζῆς, Φθᾶς, τοῦτο δὲ μὴ
φημι δὴ τὸ κῆρας, προσηγορικὸν ἔστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημα-
ίνει οὐδὲν διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ περὶ
κλίσειν, καὶ οὐκ ἐκλήθη ὁμοίως ἐκείνοις τοῖς διὰ τοῦ ντ, ἀλλὰ
μόνον τοῦ τ. ἔχομεν δὲ τὴ χρῆσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σίμω-
ν τῷ Ῥοδίῳ οὕτως χρυσῶν τυφαίθοντι πολύλιτος φαίνεται
πολύλιτος δὲ οἷον πολυλίταντος. ταῦτα μὲν ἔχομεν. ε
περὶ τῶν εἰς ας μονοσυλλάβων. Choerob. schol. f. 36. r.

καθαρόν] καθαρά Coisl. Sed Choerob. f. 69: σπόπει δ
καθαρόν εἶπε, καὶ οὐ καθαρά. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνει
εἰς ας καθαρόν, ἥγουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ α σύμφωνον.
μοκ: σεσημειῶται τὸ Λᾶας. τοῦτο γὰρ ὅτι μὲν ἔστι κύριον,
κεῖται τῷ κανόνι· εἰς ας γὰρ ἔστιν ὄνομα διούσλλαβον καὶ
βαρύνον, μακρὸν ἔχον τὸ α, καὶ ὁμως οὐ κλίνεται διὰ τὸ
ἀλλ' ἰσοσυλλάβως· καὶ ἀποβολὴν γὰρ τοῦ σ ποιῇ τὴν γε-
οἷον ὁ Λᾶας τοῦ Λᾶα, Λᾶα περὶ λίθων γλυφῆς· οὗτος γὰρ
Θόγλυφος ἦν. ὅτε δὲ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν λίθον,
ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ α, οἷον

λᾶας ἀναιδής,

καὶ λοιπὸν ὡς συστέλλον τὸ α οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι τοῦ

ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὰ λᾶας τὸ προσηγορικὸν κα-
μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ α συνεσταλμένον,
καὶ τὸ Λας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συ-
λον τὸ α. ἐκεῖνος γὰρ συνεστείλεν αὐτὸ εἰπὼν

δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνην Λας αἶμα τὰ τε μένων.

ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον, καὶ μετρεῖται οὕτως δουρὶ | δὲ
τῷ μέ | μνην | αἶας | αἶμα | τάτε | μένων. ἐν τῇ πέμπτῃ
χώρᾳ κεῖται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδαίος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ.
δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ α. παρ' Ἡοιδῶ

δήσας ἀλυκτοπέδησιν προμηδεᾷ

καὶ παρὰ τῷ Ἀριστεῷ λίθος μέγας (μέλας?) Id. f. 71. cf. Drac. p.

2. ἰστέον ὅτι μοναστήριον ἔστι παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρινοῖς

817, 20. τὸν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τὸν τῆς. 27 — 33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑπετάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιέλιθον D. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τῶν τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν ζ' ἔψ. φημί, τὸ μὲν ε' καὶ ψ τελικὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἶσι, τὸ δὲ ζ' οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ζ' οὐκ ἔστιν τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ σ καὶ ὁ δοκεῖ συγκρίσθαι, οὐδέποτε δὲ λέξις Ἑλληνική· εἰς ἀφωρον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165. r.

819, 2.] ad p. 632, 17: τὸ γὰρ ἡ οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔστιν, οἷον τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18: ἀπαριθμεῖται τὸ ἡ καὶ ἀπὸ συναιρέσεως, οἷον τελεῖα τελεῖ, ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιφθεπέστεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συναρτημένα ἢ περὶ πρὸς τὰ ἐντελῆ· τελεῖ γὰρ μᾶλλον λέγουσι καὶ οὐ τελεῖα. 24. ἡ ὡς] om D. 25. οὐν τὸ ἐλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. ἄτινα D. 9. τοιαύτην τινα πινθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. ἡ καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς D. 19. οὐ δυνατόν ἐκείνους ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναδ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἤδη προέχοντα τὸν D. 19. ὡς] εἶπρι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιτίδωσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ et μήκ. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὸ δὲ καθ'. D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιεταῖς πολλάκις ἡ αὐ καὶ ἡ οὐ δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς περὶ λαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπαρτιεύσεως εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτου (11, 18)

ὑψηλὰς ἐς πόρτιον ὄρων αἶετα τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρου

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὶ γαλοῦς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιῖναι.

Choerobosc. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν, ἀλλὰ θέσει μακράν; Φαμὲν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἔσα, ἐν ἐλάσσονα ἢ, τῶν ἀνέσων λλιν εἰσὶν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμίονων καὶ ζεύγους ἡμετέρου καὶ βοῶν. Πῶς οὖν τὸ
 μ̄ καὶ τὸ ν̄ κοινῇ ἐποίησαν συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

πῶς μὲν ὁ Μνήσαρχος ἔφω ξένος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφωτον πρὸ ἀμεταβόλου εὐρίσκομεν κατὰ σύλλη-
 ψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰ μὴ μόνον τὸ
 μ̄ καὶ ν̄. ὅπερ τὸ μ̄, τὰξιν ἀφώτου ἐπέχον, ἡγείται, ἡγουν ἐστὶ
 πρὸ τοῦ ν̄, καὶ ποιεῖσιν κοινῇ συλλαβήν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ π̄
 κοινῇ συλλαβὴν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἶσιν ἄγαν ἀσθενῆ, καὶ οὐ μόνον
 ἄφωνα τηγάνουσιν ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἅπερ πάντων τῶν στοιχείων
 ὑπάρχουσιν ἀσθενέστερα. εὐρίσκονται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἅπερ ἡ-
 τούτῃ εἰσι τῶν φωνηέντων· συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἅπερ ἀσθε-
 νέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων· ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἅπερ λοχυρότερα
 εἰσι τῶν δασέων καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ ᾱ καὶ τὸ ε̄ κοι-
 νῇ ἐργάσαντο συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σκάμανδρος ἔφη;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἦν τὰ ὀνόματα τῶν πρηνέων καὶ τῶν
 τόπων καὶ τῶν ἄλλων πῶς ἐχόντων ἐντίθεσθαι τῇ κοίτησι, ἃ ἐπι-
 θέμενα πάντως χωλὸν ποιοῦσι· πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο
 ὁ πόνητής κατεφρόνησε τὸ χρεῖωδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην
 τῆς ἐννοίας. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ μ̄
 ἀποτελοῦν κοινῇ συλλαβήν, ὅλον ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

καὶ μὴν ὁ Μνήσαρχος ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ Ἀλλοτριογνώμοσιν·

ἐπιπλήσμευσιν (leg. ἐπιλήσμοσι) μνημονικοῖσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. r. Idem v.: πολλάκις εὐρίσκε-
 ται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινῇ συλλαβήν τὸ
 π̄ καὶ π̄, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ὅλον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα δόμοις ἐν κτήματι κῆται.

τὸ δὲ π̄ ὡς παρὰ Πινδαρῷ

Ἰππώνακτος τὸ μέτρον οὐδέν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

837, 7. ἑλλίπες] λείπει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λέ-
 ξιν· οὐδ D.

839, 29.] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησί, ἔτι ἀγροῦν-
 των ἡμῶν τί ἐστι λόγος D.

- 840, 6. et 9. τελειαν ἔννοιαν D. 26. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γεγόνασιν· οἱ μὲν γὰρ δύο μόνον μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἑννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἑνδεκα. Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κατόνων cod. Coisl. 176 f. 30. v. Idem max: Διὰ ταῦτο ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρά ὄργανα, μέρη μὲν ἀναγνωστικῶν, ἐξηγητικῶν, διορθωτικῶν καὶ κριτικῶν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικῶν, ιστορικῶν, μετρικῶν καὶ τεχνικῶν. 31. λέξων D.
- 841, 4. λόγον τὸν διὰ ῥήματος μόνου D. 9. γὰρ ἐστὶν ὄνομα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξων D. 15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογρ. D. 22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχολή D.
844. §§. 14 — 23. om D.
- 845, 9. Τινές, ὧν ἐστὶν ὁ Φιλόπονος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτου διδάσκαλος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῇ ὄρῃ ἀντὶ τοῦ οὐσίαν, οἷον „ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων σαματόων ἢ πραγματίων κοινὴν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπονέμων.” Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματ. καν. fol. 31. r.
11. h: σῶμα ἐστὶ κᾶν τὸ ἀπὸ κρατούμενον κατὰ γραμματικούς, πρᾶγμα δὲ τὸ μὴ τῇ ἀπὸ κρατούμενον ἀλλὰ τῷ νῷ.
- 846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀπολλώνιον καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττουσι τῶν γενῶν, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεῖ καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τρεῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choerobosc. f. 32.
- 860, 25. τινὲς τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι ἢ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαντικὴ, τὰ δὲ δευτέρα πρόσωπα προτερεῦσι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.
- 862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Minerv. 1. 6.
- 868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς εἶρεῖν τὴν αὐτὴν ἐστὶν ἔχοντα σημασίαν τὰ διαφόρῃ φωνῇ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων τινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄορ ἕλως μάχαρρα φάσγανον σπάθη. Ἰσοῦ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπάσχει, ἐν δὲ τῷ σημειωμένῳ ἔν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἐπάνετὴ ἐστὶν ἡ τῶν

Φλεγύας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἥ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας.

Τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἐν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβῃ κλίνονται — οἷον Ἀρξίας Ἀρξία, Ἑλλξίας Ἑλλξα, Ἀψυς Ἀψα· δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥντεκα εὐρεθῇ τὸ $\bar{\upsilon}$ πρὸ τοῦ οἷον Βύξας Βύξαντος, Γύξας Γύξαντος, Πύξας Πύξαντος. ἴσκει ὅτι Ἡρωδιανὸς οὕτω κανονίζει ταῦτα.

Τὰ εἰς μας ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνήεν καταλήγουσαν, ἅπασαν θέλουσι καὶ βραχεύειν παρὰ τὴν ἡγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Ἀδάμας Ἀδάμαντος Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἴσκει δὲ ὄνομα Ἰθονος), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θεοδάμας Θεοδάμαντος, Ἀκμάμας Ἀκμάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περσικῶν ὀνομάτων·” ἐπεὶ γὰρ καὶ μακρῇ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σάλαμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικὰ ἢ ἐκ σκώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότες, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηῆας Μηῆα, Ζηῆας Ζηῆα, Μητρῆας Μητρῆα, Κομηῆας Κομηῆα, Φιδιῆας Φιδιῆα, Θωμῆας Θωμῆα, Λονκῆας Λονκῆα καὶ ὅμοια, ὑποκοριστικὰ δὲ οἷον ὄστρακῆς ὄστρακα, πινακιδῆς πινυκιδῆα, λαχανῆς λαχανῆα, ἐπισκοιμῆας δὲ οἷον καταφυγῆς καταφυγῆα, δακνῆς δακνῆα, ἀπὸ συμβεβηκότες δὲ οἷον τρέφας τρέφας δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῆς πελεκῆντος, ἱλῆς ἱλῆντος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμενῆ), ἄλλ' ἄλλῃντος, χωρὶς τοῦ ἄτταγῆς ἄτταγῆ· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἄτταγῆς δὲ ἴσκει τὸ ἄτταγινῆριον. σισημειῖται ἐν τῇ κύρσει τὸ Γλιῶς Γλιῶντος περιττοσυλλάβως κλινέν· ἴσκει ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥντιν ἐυρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω , οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείῃ, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβοῦς φροντιστικῆς λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οὐκ ἑξακουέται δὲ ἐν τῷ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνηέν ἐστι, πᾶσι πᾶσι δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι· ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῦ, φασὶ καὶ $\bar{\epsilon}$ γάρου ἡχούντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἑξακουέται διὰ τὸ μέγιστα ἔχειν ἔξ

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αὐτοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἥνκα εὐρεθῇ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δηλονότι ἐκτεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ ἢ $\bar{\eta}$ ἢ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικὰ δὲ $\bar{\delta}$ ίο, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλὰκις εὐρίσκειται τοῦ $\bar{\epsilon}$ προτακτικόν, ὥς ἐν τῇ μῦθᾳ καὶ ἄρπνιᾳ καὶ νιός καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δηλὸν ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δὴ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον," ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς τῆς εἰς $\bar{\omega}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγεγράφον τὸ $\bar{\epsilon}$ (τῷ Ὀμήρῳ γὰρ φασὶ καὶ τῷ σοφῷ χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγεγράφουσι τὸ $\bar{\epsilon}$ (τῇ Ἑλένῃ γὰρ φασὶ καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$). ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον." ἔστι γὰρ ὁ ζεῦξ τοῦ ζεῦξ τῷ ζεῦξ (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θορῆμας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$ · συστειλασθὲν γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οἱ προσέγραψε τὸ $\bar{\epsilon}$, οἷον

ταῦτόν ποιεῖ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἄττικόν τῷ ζεῦξ. σὺν γὰρ κερανοῖς.

ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονητότων." ἔστι γὰρ τῷ κυανοχαίῳ καὶ γίγεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κυανοχαίῳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\epsilon}$, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ

πατρί τε κυανοχαίῳ Ποσειδάωνι πεπονητός.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ ς ὅφειλε διαλυθεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}$ ς, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἔστιν, — ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}$ ς ἄρσενικὸν ἐκ εὐθείας ἐνικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδὸς διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν διαλαβε περὶ τούτων. πρόκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδὸς διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον," ἐπειδὴ πολλὰκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς $\bar{\epsilon}$ ς τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ ς διφθογγου ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\epsilon}$, οἷον χαρτεῖς χαρτεῖς, τιμῆς τιμῆς, Μαλούεις Μαλούεις. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰδῶν Μαλούεις ἦλθε χορός

ἔντι τοῦ Μαλούεις. Μαλούεις ἐστὶν ὁ Αἰσβίος.

25. τὰ εἰς τῆς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ ὁ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷαν ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τ ταῦτα δὲ παρὰ λόγους ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἡ καταλήγουσαν· δέποτε γὰρ εὐρίσκεται γενική εἰς ἡ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν τῶν δύο· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ δέξινων διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἔστι δὲ εἶδος σκώληκος) Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν σθιον); γνῆς γνητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες γνήσιοι Ῥόδιοι, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγκρητος). φερτος).

28. ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἑταίριαν τὴν Ἑλληνικήν οὐ δύναται γραφεῖσθαι διὰ τοῦ ῥ ἀλλὰ τοῦ ῥ· οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινόμενη ἀρσενικοῦ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ ῥ, οἷον Λαχῆτος, λέβητος, Δάρητος, σῆτος, τάπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς ῥ ρεῖσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγουσιν οἱ ῥ ρεῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμῖς Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριτος — καὶ τὸ Ἀρτεμῖς Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὁ οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὃν καὶ μὴ ἀπὸ Δωριέος διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὡς ἐὰν θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἔστι θηλυκόν), οὐ δύναται γραφεῖσθαι τοῦ ῥ. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθῃ κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκεται γὰρ Κόμου ἢ γενική, Ἰωνι δὲ καὶ Κόμεω· εὐρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λ τῶν ἱμβρικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ δημηχελῶνα κακόκνημόν τε Κόμητα. μετρεῖται δὲ κατὰ συνῆχην τοιούτῃ τὸ ῥ καὶ ῥ εἰς μίαν συλλαβήν, οἷον δημε. χθεα λωτα. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόσκειται „βαρύτερα” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ κλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς οὐς ἔχουσι γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμηῆτος καὶ φθογγῆς φθογγῆς f. 49 et 50; f. 89 σαφνῆς σαφνήντος, f. 92 ὦ τιμήν, 116 νῆς ἦντος.

σεισημέλωται ἐν τῷ κανόνι τοῦτω τὸ μάθης μάθητος διὰ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεγαλαγμένον λῶρον) καὶ τὸ λῆς Μίλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ εἰς Μίλην ἀκούει, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόρρης Μόρρη

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμετος καὶ συντομίας φροντίζων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν καὶ ἱσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὀξύνονται, περιττοσυλλάβως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γρῦς τοῦ Γρῦ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει), γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον. ἔστι δὲ λίως λίωος, καὶ κράσει τῶν δύο $\alpha\alpha$ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν γίνεται λᾶος, οἷον

λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾶος γενική μετὰγεται εἰς εὐθείαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὥσπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρῳῆος καὶ ὁ Τρῳῆος, ὁ δμῶς τοῦ δμῳῆος καὶ ὁ δμῳῆος,

δμῳῆος ἔχων μακέλλην

ἀντὶ τοῦ δοῦλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν Δωρικὴν τοῦ $\alpha\omega$ εἰς α μακρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερίλαος Πτερίλας. Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θῦς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνῦς τοῦ Χνῦ (οὕτω δὲ ἔλεγτο ὁ Ἀγῆνωρ, ὃθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὀχνῦ λέγεται), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῇ τὴν γενικήν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπιθετικόν ἔστι καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεται, οἷον πᾶς παντός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαζόμενον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὀξυνωμένων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πράς Πραντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεται). Ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὀξύνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεσθαι, Φθάς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικήν βαρύνεται, τουτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὲ τῆς Φθάντος τῆς σημαίνουσας τὸ προλαβόντος· ἡ δὲ μετοχή βαρύνεται κατὰ τὴν γενικήν ὁμοίως τῇ οὕτως

ἔστι σύνθετον ἄλλὰ παρασύνθετον. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ῥίγος γίνεται
 δύσριγος καὶ παρὰ τὸ θάρος, ὅπερ ἐστὶν ἑλιολικῶς θέρος, ἔ-
 ἔστι καὶ Θεραίτης, Ἀλίθερος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος σύνθ-
 τον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἀγκυλόχειλος σύνθετον, καὶ λοιπὸν
 ὑπὸ τοῦ ἀγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετον ἀγκυλοχε-
 λης ἀγκυλοχείλου, καὶ ἔτρεψε τὸ ὁ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν
 κλίσιν. τοῦτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὸ ἄλλα βερίνομεν.

979. 6. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἡς, ὡς
 οὖς ἔχοντων τὴν γενικὴν, εἰς ἣν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἣν
 τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσ-
 θένην ὡς Δημοσθένη, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδη
 ὡς Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνη
 ὡς Ἀριστοφάνη.

δεῖ παραφυλάσσασθαι τοῦτο ὅτι οἱ ἔθως ἔχοντες Ἀττικὰ πα-
 εῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἄσας καὶ ὁ Ἄσας,
 Θάας ὡς Θάας, ὁ κοχλίας ὡς κοχλίας, ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὖς ἔχον-
 των τὴν γενικὴν, κυρίων οὐκ εὗρισκονται ποιοῦντες ὁμόφωνοι
 τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ὡς Ἀριστοφάνης καὶ
 ὡς Δημοσθένης, ἀλλ' ὡς Ἀριστοφάνη καὶ ὡς Διομήδη καὶ ὡς Δη-
 μοσθένη. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἡς, εἰς οὖς ἔχουσιν τὴν
 γενικὴν, οὐσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν
 ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ὡς Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ὡς
 Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ὡς Σοφοκλῆς, ὁ Ἡρακλῆς ὡς Ἡρακλῆς
 πρόσκειται ἀνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιδέτω
 παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ διστυ-
 χῆς ὡς διστυχῆς, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ

ὡς διστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο εἶ εἰς ἡ κα-
 τὰται, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη, Διομήδης Διομήδη, ἐν δὲ
 τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δη-
 μοσθένεις, Διομήδεις Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς
 εὗρισκονται τὰ δύο εἶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινούμενα, ὡς παρὰ
 Αἰσχύνῃ τῷ Σωκρατικῷ τοῦτω τῷ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν
 καὶ Λακεδαιμονίων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ἡ, οἷον ἱππεῖς
 ἱππῆς καὶ βασιλεῖς βασιλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικὰ εἰσι, καὶ ἐπὶ μόνῳ
 τῶν εἰς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδαμὴν οὐκ ὀλέσθω ὅτι τὸ Δημοσθένεις ὑπὸ τοῦ Δημοσθέ-

λέγεται τοῦ Παλαῦ ὡς ἐπὶ τοῦ Παλας· καὶ ἰδοὺ τοῦτο πάντα ἔχει τοῦ κανόνος καὶ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων χρήσει. Id. f. 42.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ ἀπὸ Λωρίδος διαλέκτου” διὰ τὸ Λάας τὸ κύριον καὶ τὸ Κλεῦας καὶ τὸ Κέας· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ κανόνος ἔχοντα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ντ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα καὶ ὁ Κλεῦας τοῦ Κλεῦα. ἀλλὰ Λωρίδος εἰσὶ διαλέκτου. ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλίνονται, δηλῶσι τὰ πατρωνυμικά αὐτῶν τὸ Κλευιάδης καὶ Καιιάδης, ὅντα ὡς περ Αἰνειιάδης. Id. f. 71.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ὄντα,” ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλὰ εὐρίσκομεν τοιαῦτα, πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Αἶας τοῦ Αἰαντός, ὁ Δρύας τοῦ Δρύαντος καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόαιου· καὶ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Αἶας τοῦ Αἶα καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδου· ἡ δὲ Θοαν τέκεν νιόν, καὶ παρ' Ἀλκαίῳ Αἶαν τὸν ἄριστον. οἱ γὰρ ποιηταὶ μέτρω δουλεύοντες πολλάκις διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου παραβαίνουσι τὸν κανόνα. Id.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Αἰολεῖς τὸ τύλας τύλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θόαις, προστιθέντες τὸ ι, τὸ δὲ Αἶας Αἶαις οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῆς αἰ διφθόγγου. ἐνύρισκετο γὰρ ἑλληπαλληλος ἢ αἰ δίφθογγος, καὶ ἐκ τούτου κακόφωνος ἐγένετο ἢ λείξις. Id. f. 72. Cf. Etym. M. v. μέλας.

13. τῶν μετοχῶν] οἷον γράψας γράψαντος καὶ ὦ γράψας, ποιήσας ποιήσαντος καὶ ὦ ποιήσας, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

15. τῶν μετοχικῶν] ἰμάς γὰρ ἰμάντος καὶ ὦ ἰμάς, ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ὦ ἀνδριάς, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς τῶν Ἀττικῶν” οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς εἰώθασιν ποιεῖν ὀρθῶς καὶ κλητικάς, οἷον ὁ Θόας ὦ Θόας, ὁ Αἶας ὦ Αἶας, οὗτος ὦ οὗτος δεῦτερόν σε προσκαλῶ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυντόνων παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων, οἷον Πολυδάμας Πολυδάμαντος ὦ Πολυδάμν,”

Πολυδάμα μὲν οὐκέτι ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ὑγορεύεις, Λαοδάμας Λαοδάμαντος ὦ Λαοδάμν. ταῦτα δὲ λέγομεν ποιητικά. (Paulo post: ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ, καὶ παρὰ Πινδάρῳ

ἐπεριμένους ἀκαμαντοχάρμαν Δίαν· περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ κατά συνεδρομὴν τοῦ Δίαν ἐγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσυλλάβων ὀξύτων. ἔστι γὰρ Ζᾶς Ζαντός καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰδοὺ τὰντα οὐκ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζᾶν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ' ὦ Ζᾶς ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω καὶ εἰς $\omega\varsigma$ Θηλυκῶν (τῇ Ἀητοῖ τῇ αἰδοῖ — τῷ Ἀητώ, τῷ αἰδώ) καὶ τῶν πεποθότων (μητρὶ πατρὶ — μητέρε πατέρε).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων.” ἔστι γὰρ τοιῶδε καὶ τοσάδε· ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμεῖναι εἶσιν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἶσιν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κεχρημέθα ἀντὶ τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῇ εἶσι τὰ δυϊκὰ, ὅλγον ἀφ' ὧν οὐ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκὰ· ἰδοὺ γὰρ οἱ Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι, ἅποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων, ἐχρηγνται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἶσι καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὥς εἴρηται, πολλάκις ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλατείας φωνάς. f. 77. κατονομάζομεν τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν, ὥς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῇ εἶσιν· ὕστερον γὰρ ἐπενοήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος ἐχρηγνται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς παντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσιν, ὥς περ οἱ Ῥωμαῖοι ἅποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων. f. 231.

976, 7. κοινῇ] χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον· Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ συμφῶν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\upsilon\varsigma$ τῶν ἰχόντων τὸ υ ἐκτεταμένον· ἐκείνη γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ ϵ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ υ ἐκτεταμένον, οἷον

ἰχθύς $\upsilon\varsigma$ κε φάγησι Λυκίονος ἀργέτι δημόν
καὶ

ἰχθύσι τοῖς ὀλλόιοι.

καὶ πάλιν δρυὺς δρυσίαν ὁμοίως διὰ συνεσταλμένου τοῦ υ ,
παρὰ δρυοὶ καὶ παρὰ πένκαις.

ταῦτα δὲ καθόλου συστῆλlei τὸ ὕ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν· καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς χωρὶς τοῦ μῦς μῦς· τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ ὕ, φησὶν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν· λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινές, ὧν ἔστι καὶ Ἦρος ὁ γραμματικὸς, λέγοντες μηδεμοῦ εὑρίσκεισθαι τὸ μῦσιν ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συνιστάμενον· εὑρίσκομεν δὲ αὐτό, φημι δὴ τὸ μῦσιν, ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον καὶ συνιστάμενον ἐν τῇ μυοβατραχομαχίᾳ.

ἔτι δὲ προσδεῖναι χωρὶς τοῦ νῆσι παρ' Ἀθηναίους — καὶ τοῦ δρομέου παρὰ Καλλιμάχῳ· ἐκεῖνα γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσαι — καὶ τοῦ· [τάλασσι καὶ μέλισσι] — καὶ τοῦ πτεῖς πτερός, οὐδεὶς οὐδενός.

21. „ἀπλά” δὲ πρόκειται διὰ τὸ λευκοθόας (infra λευκοθόας) σύνθετος· τοῦτο γὰρ τὴν τοῦ ἀπλοῦ κλίσιν ἐφύλαξε, φημι δὴ τὴν θόας· θόαντος.

πρόκειται „μὴ ὅττα ἰθνηκὰ ἀπὸ τοῦ π ἀρχόμενα” διὰ τὸ Πικίας Πικάντος καὶ Πευκτίως Πευκτιάτος· ταῦτα γὰρ ἰθνηκὰ εἰσιν ἀπὸ τοῦ π ἀρχόμενα καὶ περιττοσυντάβως κλίνονται ἤθουν διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ Παικίας Παικίου ἀπὸ τοῦ π ἀρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰθνηκόν, τὸ δὲ Πικίας Πικίου ἰθνηκόν μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ π ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ω.

25. σημειοῦνται οἱ τεχνικοὶ τινα περιττοσυντάβως κλινόμενα, ἤθουν διὰ τοῦ ντ, καὶ ἔχοντα πάντα τὰ τοῦ κανόνος. εἰς δὲ ταῦτα, οἷον Ἀφίας Ἀφιάτος παρ' Εὐφορίωνι (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ (ἔστι δὲ ἰθνηκόν), Ἐλάας Ἐλέαντος παρὰ Φιλοστεφάνῳ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Σατύας Σατύαντος παρ' Ἡγησίπῳ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον). εὐρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύας Ἀρύαντος περιττοσυντάβως κλινέν,

ἣ δὲ ὑπὲρ Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμίων, παρ' Εὐρατοσθένει· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ Παρίας Παρίαντος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ τ γράφεται. τὸ γὰρ σημαίνει τὸν ὄφιν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οἷον παρείας παρείου, καὶ ἔστιν ἡ χορὴς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ,

ὁδὰς λαβόμεν ὡς παρείας ὧν ὄφεις·

παρείας δὲ ἔστιν εἶδος ὄφeos, ἔχον τὰς παρείας ἐπιρρήνας. ταῦτα δὲ ὅλα περιττοσυντάβως κλίνονται. εὐρηνται δὲ καὶ ἰσοσυντάβως κλινόμενα, οἷον ὁ Φλεγύας τοῦ Φλεγύου καὶ οἱ Φλεγύαι τοῦ;

Φλεγύας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἥ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας,

Τὰ εἰς ας ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἐν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρῆας Ἀρῆα, Ἑλῖας Ἑλῖα, Ἀψας Ἀψα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥνικα εὔρεθῇ τὸ ὕ πρὸ ταῦ ῥ, οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστίον δὲ Ἡρακλειδὸς οὕτω κανονίζει ταῦτα.

Τὰ εἰς μας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν καταλήγουσαν, ἅπερ θέλουσι καὶ βραχείᾳ παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Ἀδάμας Ἀδάμαντος, Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἔστι δὲ ὄνομα ἰθύνου), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θεοδάμας Θεοδάμαντος, Ἀνάμας Ἀνάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περσικῶν ὀνομάτων·” ἐκεῖνα γὰρ καὶ μακρῇ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σαλάμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς ας περισσώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικά ἢ ἐπισκώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνᾶς Μηνῶ, Ζητᾶς Ζητῶ, Μητρῶς Μητρῶ, Κομητῶς Κομητῶ, Φιδιτῶς Φιδιτῶ, Θωμᾶς Θωμῶ, Λουκᾶς Λουκῶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικά δὲ οἷον ὀστρακῆς ὀστρακῶ, πινακιδᾶς πινακιδῶ, λαχανᾶς λαχανῶ, ἐπισκώμματα δὲ οἷον καταφυγᾶς καταφυγῶ, δακνᾶς δακνῶ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέσας τρέσῳ ὁ δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῆς πελεκῆντος, ἑλῆς ἑλῆντος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμενῆ), ἄλλως ἄλλῆντος, χωρὶς τοῦ ἄτταγῆς ἄτταγῶ· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἄτταγῆς δὲ ἔστι τὸ ἄτταγινάριον. σισημεύεται ἐν τοῖς κύριοις τὸ Γλισῶς Γλισῶντος περιττοσυλλάβως κλιθέν· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ ἰ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥνικα εὔρεθῇ ἡ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ ἥ ἢ μετὰ τοῦ ω, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείᾳ, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκροβασίας φροντίζοντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οὐκ ἐξακουέται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆν ἔστι, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὄργανου ἡχούντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακουέται διὰ τὸ μέγεθος ἡχου ἔχειν

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτειν τὸν τοῦ αὐλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἥνκα εὐρεθῇ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δηλον ἐνεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικά μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικά δὲ δύο, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις εὗρίσκεται τοῦ $\bar{\iota}$ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ μῦθῳ καὶ ἄρνειᾳ καὶ υἱός καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δηλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Διοσκῶνταις ταῖς εἰς $\bar{\omega}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφομεν τὸ $\bar{\iota}$ (τῷ Ὁμήρῳ γάρ φασι καὶ τῷ σοφῷ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\epsilon}$ (τῇ Ἑλένῃ γάρ φασι καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$). ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἐστὶ γὰρ ὁ ζεῦξ τοῦ ζεῦξ τοῦ ζεῦξ (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θοῤῃκας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὗρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · συστέλλει γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οἱ προσέγραψε τὸ $\bar{\iota}$, οἷον

ταῦτον ποιεῖ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἄντικθον τῷ ζεῦξ. σὺν γὰρ κεραννοῖς.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονθότων.” ἐστὶ γὰρ τῷ κυανοχαλίου καὶ γίγεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κυανοχαλῖτι καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ

πατρί τε κυανοχαλῖτι Ποσειδάωνι πεποιθώς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\zeta}$ ὥφειλε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἐστίν. — ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$ ἄρσενικόν ἐκ εὐθείας ἐνικής, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν διέλαβε περὶ τούτων. προσκεινται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλάκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$ τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$, οἷον χαρίεις χαρές, τιμήεις τιμῆς, Μαλόεις Μαλόες. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰδων Μαλόεις ἦλθε χορός

ἄντι τοῦ Μαλόους. Μαλόους ἐστὶν ὁ Λέσβιος.

25. τὰ εἰς τῆς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷαν ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παρὰ λόγους ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἡ καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται γενική εἰς ἡ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύνῃ εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ ὀξύνωνται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἔστι δὲ εἶδος σκώληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν μέσθιον), γνῆς γνητός (γνήτιες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἑλληνες οἱ γνήσιοι Ῥόδιοι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἑγκρης Ἑγκρητος).

28. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἔναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ τ ἀλλὰ διὰ τοῦ η · οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ τ , οἷον Λύχτος, λέβητος, Δάρητος, πένητος, τάπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμὶς Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριδος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὃν καὶ μὴ ἀπὸ Δωριδὸς διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὥσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἔστι θηλυκόν), οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ τ . τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκεται γὰρ Κόμου ἢ γενική, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμει· εὐρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ πῶν Ἰωνικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ *δημηχθέε* *χελλῶνα* *κακόκνημόν* *τε* *Κόμητα*. μετρεῖται δὲ κατὰ συνῆψιν, τοντέστι τὸ τ καὶ α εἰς μίαν συλλαβήν, οἷον *δημι*. *χθεα* *χι*. *λωνα*. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόσκειται „βαρύτονα” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῖς· ταῦτα γὰρ εἰς οὖς ἔχουσι τὴν γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμῆντος καὶ φθογγῆς φθογγῆντος. f. 49 et 50; f. 89 *δαφνῆς* *δαφνήντος*, f. 92 ὡ *τιμῆν*, 116 *φω* *νῆς* *ἦντος*.

σεσημειώται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μίλης ἰκτοίει, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόρρης Μόρρητος

(ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τρυγὸς τῆς ἑλαίας ἐκείνου γὰρ ὁμόρρης λέγεται), *Ναῆς Ναήτος* (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κύρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) καὶ τὰ Ὀπλῆς Ὀπλήτος καὶ τὸ Πίγρης Πίγρητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἣ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ Πέρση, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ

ὦ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τεθ' ἐγκάϊθιο θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χρησμῶν ὅτι περ καὶ λέγουσι τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ὦ Πέρση ποικιλόδιφρε, ἢ ἀπὸ χείρας ἔχουσθαι. ἔστι γὰρ ἐνταῦθα ἔθνικόν καὶ εἰς ἣ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάγνης λάγνου ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβαλλίῳ· ἔχει δὲ οὕτως ἴδι δέυρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπάκιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυραύχμης πυραύχμου ὦ πυραύχμα καὶ τὸ μενέμης μενεγμου ὦ μενέγμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ὦ φιλοθερσέτη φιλοπέρτομε, κατόλγε τοῦ ἁλοῦ διὰ τοῦ ἁ ἔξενεχθέντος παρ' αὐτῷ, οἷον Θεορσίτ' ἀκριτόμυθε.

30. δεῖ νοεῖν ἕνα κατὰ τὸ τέλος ἔχουσι τὸ οὐδέτερον. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημι δὴ τὸ κλέος, ἔστι συντεθειμένον, καὶ ὁμοῦς οὐκ ἔχει εἰς οὗς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χαρακτηρ κωλύση,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερόν εἰσι συντεθειμένα, φημι δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὁμοῦς οὐκ ἔχουσιν εἰς οὗς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦτος κλίνεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χαρακτηρὶ τοιούτῳ. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ἔχοντα πρὸ τοῦ ἡ ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ εῖ μήτε τὸ ὀ μήτε τὸ ὦ μήτε τὸ φ, ἢ τινὰ διὰ τοῦτος κλίνεται, οἷον Ἐπιῶλης Ἐπιῶλητος, Ἰπέρης Ἰπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀέλης Ἀέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Ὑψικέρης Ὑψικέρητος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτημένον τὰ κέρατα), Καβάρης Καβάρητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἐσημειώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἀγκυλοχελὴς οὐκ

ἔστι σύνθετον ἀλλὰ παρασύνθετον. ὥς γὰρ παρὰ τὸ ὄλιγος γίνεται δύσριγος καὶ παρὰ τὸ θάρος, ὅπερ ἐστὶν ἰλιολικός θάρος, ἔξ οὗ ἐστὶ καὶ Θεράτης, Ἀλίθερος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος σύνθετον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἄγκυλόχειλος σύνθετον, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἄγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετον ἄγκυλοχέλης ἄγκυλοχείλου, καὶ ἔτρεψε τὸ ὁ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν. τούτου χάριν οὐκ ἐξύνομεν αὐτὸ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικὴν, εἰς ᾧ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἣ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ᾧ Δημοσθίνῃ, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην ᾧ Διομήδῃ, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ᾧ Ἀριστοφάνῃ.

δεῖ παραφυλάσσειν τοῦτο ὅτι οἱ ἔθως ἔχοντες Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἀίας καὶ ᾧ Ἀίας, ὁ Θόας ᾧ Θόας, ὁ κοχλίας ᾧ κοχλίης, ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικὴν, κυρίων οὐχ εὐρίσκονται ποιοῦντες ὁμόφωνον τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ᾧ Ἀριστοφάνης καὶ ᾧ Δημοσθένης, ἀλλ' ᾧ Ἀριστοφάνῃ καὶ ᾧ Διομήδῃ καὶ ᾧ Δημοσθίνῃ. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχουσι τὴν γενικὴν, οὐσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ᾧ Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ᾧ Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ᾧ Σοφοκλῆς, ὁ Ἡρακλῆς ᾧ Ἡρακλῆς. πρόκειται ἀνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχῆς ᾧ δυστυχῆς, ὥς παρὰ Μενάνδρῳ

ᾧ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο ἔῃ εἰς ἣ κεῖται, οἷον Δημοσθένες Δημοσθένη, Διομήδεις Διομήδῃ, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένης, Διομήδεις Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο ἔῃ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινούμενα, ὥς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τῷ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λυκαδαίμωνων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ἣ, οἷον ἱππῆες ἱππῆς καὶ βασιλλῆες βασιλλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικά εἰσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς εὖς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδεὶς οἰεσθῶ ὅτι τὸ Δημοσθένεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

τειρ ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέγονε κατὰ κράσιν τοῦ εἰ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν εἰς διφθογοῦν· τὸ γὰρ εἰ καὶ αὐτὸς εἰς ἡ κερνύται, οἷον τεύχεα τεύχη, βέλεα βέλη. ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφώνια· ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πᾶσαι εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς σ' λήγουσα, καὶ συναρκομένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, αὐτῇ δηλονότι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον οἱ βότερες τοὺς βότερας ᾧ βότερας, οἱ βῆτες τοὺς βῆτες ᾧ βῆτες, οἱ ἰχθύες τοὺς ἰχθύς ᾧ ἰχθύς, οἱ ἡδαῖς τοὺς ἡδαῖς ᾧ ἡδαῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ᾧ εὐγενεῖς, οἱ εὐφυεῖς τοὺς εὐφυεῖς ᾧ εὐφυεῖς. οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ᾧ Δημοσθένεις. — — δεῖ δὲ μνησκαίνειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ποῦτε τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς εὐς συναίρουσιν τὰ δύο εἰς εἰς τὸ ἡ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἐπὶ τῆς ἐκπῆς καὶ βασιλέες βασιλῆς, οὐ ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἡ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ αὐ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένεις, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ δωδεκάτης τοῦ δωδεκάτους τοὺς δωδεκάτας, ὁ ἐπταίτης τοῦ ἐπταίτους τοὺς ἐπταίτας. τὴν δὲ εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αἰ διφθογοῦ ποιοῦσιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοσθένει, οἱ Ἀριστοφάνει, οἱ δωδεκάται, οἱ ἐπταίται.

24. ὅμοια αὐτῷ] δηλονότι κύρια. — τὰ γὰρ ἐπίθεται μίαν ἔχουσιν εὐθεῖαν τὴν ἐντελὴ μόνην· συνηρημένην γὰρ οὐκ ἔχουσιν, οἷον ἀκλής, δυσκλής, ἀγακλής.

πῖν ὄνομα μονοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χθών αὐτόχθων, παῖς εὐπαῖς, Θράξ Σαμόθραξ, δαίς ὁμόδαις, κλέϊς κατέκλεις, πούς δέπους, χωρὶς τοῦ πῶς πολυπῶς, πόλυν πῶς τε Μέλαιναί. τὸ δὲ Μέλαιναί τόπος ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 19.

980, 1. Ἑρακλέους] καὶ Ἑρακλῆος ποιητικῶς, οἷος τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἑρακλῆος θεῖοιο.

2. Ἑρακλεί καὶ Ἑρακλῆ ποιητικῶς. Ἑρακλέα καὶ Ἑρακλή, καὶ Ἀττικῶς Ἑρακλήην, καὶ Ἑρακλῆην ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὡς Ἡρακλῆς· 6. Ἡρακλῆον καὶ Ἡρακλήον.
 8. Ἡρακλῆεις καὶ Ἡρακλήεις. 9. Ἡρακλεῶν καὶ Ἡρακλήων. 10. Ἡρακλέας] Ἡρακλῆας κατὰ κρά-
 σιν τοῦ εἰ καὶ ἡ εἰς αἰ μακρόν. 11. Ἡρακλῆεις καὶ Ἡρακλήεις.
 14. Ἡρακλῆς] καὶ Ἀττικῶς ὡς Ἡρακλῆς, ὡς περ καὶ Δημοσθένης.
 18. Ἡρακλῆεις καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆας.
 19. Ἡρακλῆεις καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆας.

22. τὰ εἰς ἐς ὀνόματα Αἰγύπτια ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ καθαρῶς τοῦ ὅς κλίνονται, οἷον Ἑόϊς Ἑόϊως, Ἀθλῆβις Ἀθλῆβεως, Σόϊς Σόϊως, Θυόϊς Θυόϊως, Ταμῆαθις Ταμῆαθως [Ἑόϊος, Σόϊος, Θυόϊος, Ταμῆαθιος f. 109.] ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων Αἰγυπτίων. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τὸ Μῆμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μῆμφιος σεσημειώται, ὅτε δὲ ἐν τῇ χρήσει Μῆμφιδος. ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα. σεσημειώται τὸ Βούσιρις Βουσίριδος καὶ Ὀσιρις Ὀσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἰσὶ καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὅς κλίνονται. Id. f. 54.

Τὰ κατὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένους γίνωνται, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φυλάττουσι κλίσιν, τοιούτως διὰ καθαρῶς τοῦ ὡς κλίνονται, οἷον πόλις πόλεως ἀεροπόλεως, Καλλιπόλις Καλλιπόλεως, Ἀμφιπόλις Ἀμφιπόλεως· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μόνου γένους γίνωνται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ὅς κλίνονται, ἀρσενικοῦ μὲν μόνου γένους, οἷον ὁ Σώπολις τοῦ Σωπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κοιμικοῦ), ὁ Ἀγχαίπολις τοῦ Ἀγχαίπολιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγχαίπολις εὐρεται παραλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις—τοῦ φιλοπόλιδος τῆς φιλοπόλιδος, ὁ ἄπολις καὶ ἡ ἄπολις—τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδίδε μενδῖν μολῖς μολίδος μολίδε μολῖν, ἀταρτίδος ἀταρτίδε ἀταρτῖν. ταῦτα δὲ εἰσιν ὀνόματα ἀνιμῶνων τιμωμένων παρὰ Θεαφέν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα] εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβιδος, Σάρδις Σάρδιος. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλήθησαν διὰ τοῦ ὅς διὰ τὴν κακοφωνίαν· εὐρίσκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον τὸ ὅ, ὅπερ ἔστι κακόφωνον. τοῦτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὸ Τράλλις Τράλλιος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Ἰωνικῆς. ἔτι σεσημειώται καὶ τὸ Σκήψις Σκήψιος καὶ τὸ Ἐπίσκοψις Ἐπισκήψιος.

ὀνόματι δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν. καὶ τὸ Λαχεῖσις Λαχέ-
σιος καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπίκτησις Ἐπικτήσιος.
οἱ δὲ ταῦτα ὀνόματα ῥύριμ.

σημειοῦνται ὁ Ὄρος καὶ ὁ Ἀρκιάδιος τινα εἰς εἰς κύρια ὀνό-
ματα διὰ καθαροῦ τοῦ ὡς κληρόμενα· εἰσὶ δὲ ταῦτα Ζηγίς Ζήγιος,
Ὀφίς Ὀφίος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνάχαρις Ἀναχίρ-
σιος, Σίβαρις Συβάριος, Τράλλις Τράλλις, Τάξις Τάξις, Ἄγις
Ἄγιος καὶ Ἄγιδος, Θάμυρις Θαμύριος καὶ Θαμύριδος, Ἀγγοῖσι-
λις Ἀγγοῖσιπόλιος καὶ Ἀγγοῖσιπώλιδος, Γαῶξις Γαῶξις. εὐρέθη δὲ
καὶ τοῦ Βουσίρις ἢ δοτικῇ τῇ Βουσίρι ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος
Βουσίριμ καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο μ̄ εἰς ἐν ἱ, δηλονότι μακρόν,
Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλεόβις Κλεόβιος Κλεόβιμ Κλεόβι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα,
ἵνα εὐρεθῇ ὕγις ὁ κανὼν, „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς
τενός, „μὴ ὄντα δικατάληκτα” διὰ τὸ διελφίς διελφίνος, „ἄρσενι-
κόν” διὰ τὸ ἄσπίς ἄσπιδος, μῆνις μῆνιδος, „ἅπλᾳ” διὰ τὸ λευ-
κασπις λευκάσπιδος.

τὸ πόλῃος διὰ τοῦ ἦ καὶ ὁ, οἷον ἄγρου νόσφι πόλῃος, οὐκ
ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ἱ γίγνεται κατ’ Αἰολι-
κὴν τροπὴν τοῦ ἱ εἰς τὸ ἦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμύθιον ψημύθιον καὶ
ἄκτινες ἄκτῆνες.

9. πρόκειται „μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ
γύννις γύννιδος καὶ λιάτρις λιάτριδος καὶ εὐνις εὐνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ δῶς κλίνονται, οἷον κοσ-
κινέμαντις κοσκινομάντιδος, ἀλευρόμαντις ἀλευρομάντιδος, πρό-
μαντις προμάντιδος.

20. ὄφιε καὶ ὄφει καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφη. ὄφιοι καὶ ὄφιοιν
καὶ ὄφειν. ὄφιε καὶ ὦ ὄφει καὶ ὦ ὄφη. 21. ὄφιος καὶ
ὄφεις καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφεις. ὄφιων καὶ ὄφειν.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ
καὶ ὦ χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀττικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτάμενα” διὰ τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ
Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ θάλας θάλαις —, καὶ ὅπως —
οὐ λέγουσιν ὦ τάλαι καὶ ὦ θάλα, ἀλλ’ ὦ τάλαι καὶ ὦ θάλα.

982, 7. ποῖον δὲ ἀναλογώτερόν ἐστιν, εἴτε τὸ χαρίεσιν εἴτε τὸ
χαρίεσιν; ἐν τῷ ὀνοματικῷ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ ῥίλον, μα-
θηρόμεθα. ἰστίον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ περὶ τοῦ

ἡδὺ ὕδωρ μονοβίβλω, ὡς οὐ δεῖ διὰ τῶν δύο σὺ τὰς τοιαύτας δοτικὰς προφέρεσθαι ἀλλὰ δὲ ἑνός, οἷον χαρίσει τιμήσει ὥσπερ Πλάτωνι Πάρεσι Δημοσθένεισι.

12. τὰ εἰς εὖς πέντε κλάσεις ἐκιδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{o}$ κοινῶς, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· καὶ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ η καὶ $\bar{o}$ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς ϵ διαφύγῃ καὶ $\bar{o}$, οἷον Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{o}$, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διὸς διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{o}$. τὸ γὰρ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὸ $\bar{o}$ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζήθος Δῆθος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) καὶ τὸ ζυγὸς δυγός. οὕτω καὶ τὸ Ζεὺς Δεῦς καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεῦς ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀκολουθίας διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ Βοιωτικῶς Διὸς. Infra f. 107: τινὲς δὲ καὶ τὴν Διὸς γενικὴν ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εὐρημῆτος παρὰ τῷ Περθωνι. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας, ὥφειλε μακρὸν ἔχειν τὸ $\bar{\epsilon}$, ὥσπερ κίς κίος· λῖς λῖος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ λῖς συνεσταλμένον ἔχον τὸ $\bar{\epsilon}$, ὡς ἐπὶ τοῦ ὥστε λῖς ἡυγένειος ποιητικῶς ὡς παρ' Εὐμοφορίῳ ἐν μομφονίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ οἱ ἐπιθύουσι βῆν λῖς, καὶ πάλιν κάπροι τε λῖες τε, ἀλλ' οὐκ καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτὸ, ὡς ἐπὶ τοῦ λῖες μέντοι λῖεσσιν. ἡ δὲ Διὸς γενικὴ οὐδέποτε ἔχει αὐτὸ ἐκτεταμένον. Et f. 119: ἐκεῖνος γὰρ ἐπλάσατο τὴν Δις εὐθεῖαν πρὸς τὴν Διὸς γενικὴν, ὥστε νομισθῇ ἀκολουθός εἶναι ἡ γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινομένων κατὰ συναλοιφήν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$, οἷον τοῦ Ἐρετριῶς τοῦ Ἐρετριῶς, τοῦ Στειριῶς τοῦ Στειριῶς, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συναλείφοντες εἰς $\bar{\alpha}$ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριᾶ τὸν Στειριᾶ, τὸν Στειριᾶ τὸν Στειριᾶ, καὶ οὐκέτι καὶ εἰς η .

19. τῷ Πηλέϊ τῷ Πηλῇ. ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὐ συναϊρεῖται ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναϊρεῖται.

ὁ Πηλέϊ ὁ Πηλῇ. ἀρεται.

20. οἱ Πηλέες καὶ οἱ Πηλεῖς. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὖς πέντε

12. ἰστέον ὅτι εὐρίσκεται ἡ δοτικὴ τοῦ ἰδρῶς κατὰ ἀποκοπήν
οὕτω ὡς ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

καμῖατο δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεί,
καὶ ἡ ἀπτιτικὴ ὁμοίως στή. ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπήν τοῦ τᾶ. οἶον
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται ἀλλ-
ω· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθελείας
τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυν-
τικῶν εὐρεῖται κατὰ κράσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ, οἷον
οἱ γὰρ ἥρωες ἑγγύς εἰσιν
ἐπὶ τοῦ οἱ ἥρωες.

τὰ εἰς ὧς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάτ-
τουσι κλίαιν, οἷον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἥρας χρυσέρας
χρυσέρωτος, γέλως φιλόγελως φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν,
ἐκπεσὼν τοῦ ὅ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ δυσέρας τοῦ δύραρω.

27. σσημαίνεται τὸ ὀρθῶς καὶ λαγῶς περισημένον, ταῦτα
τὰς οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὀρθῶς
τὸ κοινὸν ὀρφος βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶς λαγῶς ὀδυτόνως.

τὰ πολλὰ εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προῦ-
ποσμένον κατὸν, οἷον κορώνας, φιβύλεως, δεμερίππας, χελι-
δῶνας, ἑρέως. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνας καὶ φιβύλεως ἐκ δα-
μαρίππας καὶ χελιδῶνας εἰδη φυτῶν, τὸ δὲ ἑρέως τὴν ἱερὰ ση-
μαίνει· ἑρέως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, εἰσὶ δὲ καὶ Περσικὰ ὀνό-
ματα καὶ Ἀλγύπτια εἰς ὡς λήγοντα, αὐτὰ τὴν αὐτὴν κλίαιν ἐπι-
δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μὲντοι πρόπαροξύνονται κατὰ
τὴν εὐθείαν, ὥσπερ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν, ἔστι γὰρ Ἑτα-
ρὸς ὄνομα βασιλέως, Σπαρταμῶς ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶς, Κα-
κῶς ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια. καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύ-
νουν αὐτὰ, τινὲς δὲ περισπῶν, τὸ δὲ Σαβακῶς Ῥωμαῖος βυ-
ρῆτι, Σαβάκως λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεία κανόνι τριούτῃ. τὸ ἢ τὸ ἄθροι-
στικόν (ἵγουν ὁ σημαίνει τὴν ἄθροισιν) δασύνεσθαι θέλει, οἷον
ἄμα, ἄθροον, ἄμα, ἄμα. οὕτως οὖν ἄλς, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
οἷον, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἕλκονται καὶ ἀθροίζονται, εἴτε ἐπὶ
τούτου τοῦ ἁλμυροῦ, εἴτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἄλς οὐδετέρως
σπανίως ἐρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισιν

16. Ιστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν *Γυνήῳ* καὶ παρὰ τῷ *Αἰσχύλῳ*.

17. Ιστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς / οὐς ἀπλᾶ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τοῦτων, τοῦ πούς καὶ ὁδούς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται. ὅθεν διὰ τὸ ὀξύνεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν κλίσιν ἥλλαξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἐν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἐστὶν ἡ εἰς ᾧ, οἷον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκύδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χρόους καὶ χούς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ᾧ ἐστὶν ἐν πλάτει, οἷον χρόα καὶ χόα, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρη,

ἡ δὲ εἰς ᾧ σπανιωτέρα, οἷον χρόυν καὶ χούν.

21. σπανία ἐστὶν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρεται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τῶς βοῦς, πλατεία ἐστὶν ἡ χρῆσις, ὥς ἐν Κόλαξιν *Εὐπόλιδος*

θὺς νῦν ἄγρους καὶ πρόβατα καὶ βοῦς
καὶ παρὰ τῷ *Ἡρακλείδῃ* ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης.

22. ᾧ βόες καὶ ᾧ βοῦς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναιρέως, οἷον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκεται δὲ ἐν τῶς χρησιμοῖς τῷ νοὶ ἡ δοτικῇ, ὥς ἀπὸ τῆς νοός γενικῆς. καὶ τὸ εὐ-
νους τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἷον ὁ εὐνους τοῦ εὐνου. ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν οἱ εὐνοὶ ἐστίν· οἱ γὰρ χρησάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὐνους κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγον-
τες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόας τὴν εὐθεΐαν
τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντι-
κῶν. σσημεῖται παρὰ *Φιλῆμονι* τῷ κωμικῷ οἱ εὐνοῖς. τοῦτο
γὰρ ὥς ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφοις· εὐνοας γὰρ γέγονε κατὰ κῆρσιν.

28. ἀρσενικά] ἀρσενικά ἡ θηλυκά.

984, 10. Τὰ εἰς ᾧ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ
τοῦ ᾧ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ σῶς τοῦ σῶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ἔγ-
ης), ὁ Κρῶς τοῦ Κρᾶ, ὁ Γρῶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Κῶς τοῦ Κῶ (ταῦτα
δὲ ὀνόματά εἰσιν ἡρώων ἀρσενικά κύρια, ὁμοφωνοῦντα ταῖς πό-
λεσιν) — εἰ δὲ ὀξύνονται, — περιτοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς
ταῦ ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ᾧ ποιεῖ τὴν γενικὴν, οἷον ὁ ζῶς
τοῦ ζῶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. ἰστέον ὅτι εὐρίσκεται ἡ θοτιῶν τοῦ ἰδρώος κατὰ ἀποκοπήν τοῦ ἰδρώ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ
 παμάτω δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμῆς αἰεί,
 καὶ ἡ ἀντικτικὴ ὁμοίως σὴν. ἰδρῷ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τῶ, αἶον
 ἰδρῷ ἀπειψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται ἀλλ-
 σιν· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας
 πῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεία τῶν πληθυν-
 τικῶν εὐρηται κατὰ κῶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν, οἷα
 αἱ γὰρ ἥρωες ἑγγύς εἰσιν
 ἀπὲρ τοῦ οἱ ἥρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάτ-
 τέναι κλίαιν, οἷον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἥρως χρυσέρως
 χρυσέρωτος, γέλως φιλόγελως φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν,
 ἀποβολὴ τοῦ ὤ ποιοῦσαι τὴν γενικήν, οἷον ὁ δυνέρως τοῦ δυνάηρω.

27. σεσημέλιται τὸ ὄρφως καὶ λαγῶς περισπόμενα, ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὄρφως
 τὸ κοινὸν ὄρφως βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶς λαγῶς δυντόνως.

τὰ πόλλα εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προῦ-
 ποκείμενον κατὰ, αἶον, κορώνας, φιβύλεως, δαμερίππας, χελι-
 δώνεως, ἰέρως. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνας καὶ φιβύλεως καὶ δα-
 μερίππας καὶ χελιδώνεως εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἰέρως τὰν ἱερέα ση-
 μαίνει· ἰέρως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, εἰσὶ δὲ καὶ Περισπᾶ ὀνό-
 ματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ὡς λήγοντα, αὐτὰ τὴν αὐτὴν κλίαιν ἐπι-
 δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μὲντοι περισπάζονται κατὰ
 τὴν εὐθείαν, ὡς περὶ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτάσεσιν, ἔστι γὰρ Ἰτα-
 ρῶς ὄνομα βασιλέως, Σπαρταμῶς ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶς, Κα-
 νιδῶς, ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια· καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύ-
 τόνους αὐτά, τινὲς δὲ περισπᾶν, τὸ δὲ Σαβακῶς Ῥωμαῖος βα-
 ρύνει, Σαβακῶς λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεία κανόνι τριούτῳ. τὸ ἢ τὸ ἄθροι-
 στικόν (ἡγουν ὁ σημαίνει τὴν ἄθροισιν) δασύνεσθαι θέλει, αἶον
 ἄμαξα, ἄθροον, ἄμα, ἄπας. οὕτως οὖν ἄλς, αἶτε ἐπὶ τῆς θαλάσ-
 σης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἄλλονται καὶ ἀθροίζονται, αἶτε ἐπὶ
 τούτου τοῦ ἄλμυροῦ, αἶτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἄλς οὐδετέρως
 σπανίως εἰρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισιν

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀλτός, ἤμελλε ψιλοῦσθαι ἐπειδὴ τὸ α λήγον εἰς λ ἐπιφεραμένου συμφάνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τούτῳ τοῦ δ ἢ τοῦ θ ἢ τοῦ τ , ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον ἄλθαλι, Ἀλπη (ὅπου δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδισκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι).

986, 14. τὰ εἰς $\alpha\bar{\nu}$ λήγοντα εἰ μὲν ὡς ἀπλῶ, ὀξύνονται, οἷον Ἀλκυόν, Ἰθαίαν, Τιτάν, εἰ δὲ ὡς σύνθετα, βαρύνονται (τοιαῖς παροξύνονται), οἷον Ἑρμόπας, Ἀντίπας, Τιτανόπας. μόνον δὲ τὸ καρβάν (σημαίνει δὲ τὴν βάρβαρον) οὔτε ἀπλῶν ἐστὶν αὐτὴ σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον, καὶ ὀξύνεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κάρ Καρός Καρὶ καὶ τοῦ βοῆ καριβοῦς σύνθετον, καὶ παρασύνθετον Καριβοῦν, καὶ ἐν συγκοπῇ καρβάν, οἷον ὁ ἔχων φωνὴν Καρός· τούτῳ βάρβαρον. Gouk. Etym. Nk p. 490, 57.

23. τὰ εἰς $\eta\bar{\nu}$ λήγοντα μονοσύλλαβα, μὴ ὄντω μόνως Θετικῶν, ἀλλ' ἢ μόνως ᾠρεσινικῶν ἢ καὶ ᾠρεσινικῶν καὶ Θελικῶν, προσθετοῦ τοῦ σ ποιῶσθαι τὴν γενικὴν καὶ τὸ η φυλάττουσι, δηλοῦντες ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπλήν σπληνός, σφῆν σφηνός, μήν ρηνός, Ζῆν Ζητός, ῥήν ῥηνός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἷον ὡς παρὰ Νικηφόρου αὐτὰρ ὅτου καὶ ῥήνα καὶ ἡμερόεντα λαγῶν).

χῆν χηνός. τοῦτο δὲ καὶ ᾠρεσινικῶς καὶ Θελικῶς λέγεται· ὁ χῆν γὰρ καὶ ἡ χῆν. ὅτι καὶ Θελικῶς λέγεται, ἐδήλωσαν· ὁ ποιητὴς κτηνῶν

αἰετὸς ᾠρεγὴν χῆνα φέρων ὀνίχουσι κίλωνον.

24. σὺχητήν] ὁ γὰρ τραχηλὸς αὐχμηρὸς καὶ κατ'ἐξῆς ἐστὶ περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλὴν ὑπὸ χειρὶν

λέγομεν· ἐπεὶ κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τούτῳ μὴ εὐδαιμονία ἀπαλὴν.

987, 3. τῇ πρώτῃ κανόνι ἀντίκειται τὸ εἶρη· ταῦτο γὰρ ἡ Καλλιμαχος διὰ τοῦ τ ἐκλινεν, εἰρωνος, εἰπὼν ἀλλ' αὐτὴν βαρύνει πολλῶν εἰρωνῶν μέσσων, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντος αὐτοῦ οὐδενόθεν παρασχηματισμόν. καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπαλείφειν.

16. σὺ καταλήγουσι φύσει· ἐξ δ ἀλλ' εἰς π , ἀπὸ τῆς ἐξέτης τοῦ ν εἰς π κατὰ Δωρικὴν ἀντικεινόν, ὡς παρ' ἡν ἡς, ἡχομεν ἡχομεν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἡς χρόνος ἀντὶ τοῦ ἡν χρόνος, καὶ παρὰ Εὐκλείτῳ ἡχομεν ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἡχομεν ἐκ πόλεως.

27. πάντα τὰ εἰς $\nu\bar{\nu}$ βαρύνονται, ἀπὸ τῆς τῶν πολλῶν παρὰ τοῖς ἀλλοῦσιν εὐρίσκεινται.

ὡς ᾧ βραχὺ τρέπουσιν, οἷον Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ, νύμφῃ νύμφῃ, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ

νύμφῃ φίλῃ.

οὐκοῦν συνεσταλμένον ἔχει τὸ ᾧ ἢ Θέκλα, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέφειν αὐτὸ εἰς τὸ ἢ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ Μοῦσα Μούσῃς. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Λωρτικὴν τοῦ ἢ εἰς ᾧ, μακρόν· καὶ δῆλον ὅς ἔχον τὸ ᾧ μακρόν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θέκλῃς, ὥσπερ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς. ταύτης τῆς δόξης ἵστί Στέφανος ὁ τῷ ἔθνικῷ γράψας, καὶ πάνν περὶ γενότος· ἔγραψεν ἐκ τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογία.

994, 19. Ἰστίον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναίρεσως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφῶ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἵστί Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Φιλοπόνου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσύλλαβος ἐγένετο ἡ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν, τοῦτ' ἵστί προσθέσει τοῦ σ, οἷον ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὸ γὰρ εἰς φωνῇεν λήγοντι, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνᾶ - Ἀθηνᾶς, μῦθ - μῦθς, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμή - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Αἰγῶ - Αἰγῶς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπῇ τοῦ ᾧ εἰς τὴν οὗ διφθογγον γίνεται Αἰγῶς καὶ Σαπφῶς. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἡ ζητητικὴ τοῦ βρέφους, γίνεται μῶσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ ᾧ εἰς τὴν οὗ διφθογγον, οἷον εἰ ἡ ζητητικὴ τῶν λόγων. ἡ οὖν οὕτω φασί γέγονεν ἡ γενικὴ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν, ἡ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Αἰγῶς καὶ Σαπφῶς κατὰ ἀνιστολήν τοῦ ᾧ εἰς τὸ ο. καὶ ἐγένετο Αἰγῶς καὶ Σαπφῶς, διὰ τοῦ ο, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκατάληκτιν θέλει, οἷον μούσῃ μούσῃς, Μήδειᾃ Μήδειας, Ἀντιόχειᾃ Ἀντιόχειας, Ὀμήρῳ Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἄνθρωπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγαθύνη τὸ ο διὰ τῆς προσθήκης τοῦ υ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰγῶς ὥσπερ Ὀλυμπός Οὐλύμπους, νόσος νούσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὗς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὥσπερ ἐντελῇ, οἷον Δημοσθένιος Δημοσθένις, Διομήδεος Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διάλυσις ἐγένετο τῆς οὗ διφθογγου εἰς δύο οὗ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰγῶς τῶς οὗς ἐντελῆς γενικῇ, ἡ δὲ Σαπφῶς καὶ Αἰγῶς κατὰ συνείρεσιν.

Ἰστίον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ οὗς γενικῇ κίχνηται οἱ Ἰωνες, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Αἰγῶς· τῇ δὲ εἰς οὗς οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Αἰγῶς, τῆς Σαπφῶς.

διὰ τοῦ γ. κλισθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως θηλυκὰ εἴσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἰστορεῖται· ἔχων βοήν. γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βόυξ, καὶ κατὰ κράσι τοῦ ὦ καὶ αἰ εἰς ὦ βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ὦ λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τῷ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρ θηρός.

ἰστέον ὅτι τὰ εἰς εὐρ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνον εἰσὶν, ἐν μὲν θηλυκῶν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἀρσενικά, τὸ ἔξρ καὶ τὸ φθεῖρ. ἔστι δὲ ἔξρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ φθεῖρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἑνδιμίλωνος, διὰ τοῦ ἱ. λέγεται.

ἰστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ ἱ λέγεται καὶ μετὰ τοῦ ἱ, οἷον χειρός καὶ χερός, χειρὶ καὶ χερῖ, χεῖρα καὶ χέρη, χεῖρες καὶ χέρης· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χερσὶ τοῦ ἱ. χερσὶ μόνως λέγεται.

21. Αἰεὶ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν φυλάξωσι τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ ταῦ μῆστωρ.“ τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

Μῆστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἰ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μῆστωρας αὐτῆς, μῆστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἱμπαίρων καὶ ἐπιστήμονας. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττοντα τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἡλέκτωρ ἡλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἡλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τόξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἰσιν, ἐπεὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ ὦ δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίνυφ Κίνυφος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατὴλψ κατὴλφος· σημαίνει δὲ τὴν μέσσην στέγην ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ τινας ταινύτου, ἐφ' ὧν τὰ καταστρώματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τροπῆως τοῦ ἰστοῦ, ᾧ προσδέεται ὁ ἰστός. καὶ Σίλφωρ Σιφάφωρ· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὐρισκόμενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ὑπ' ἔρωτι Ἰωνικὸν ἔστι.

ζητοῦσι τινες περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι Θέκλας ἔστιν αἶρα ἢ γενικὴ ἢ Θέκλῃς. — καὶ τινες μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ ἡεῖρ ᾧ· οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἄποικοι εἰσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ ἡ

εἰς ἃ βραχὺ τρέπουσιν, οἷον Ἀφροδίτη Ἀφροδίτα, νύμφη νύμφα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

νύμφα φίλη.

οὐκοῦν συνεσταλμένον ἔχει τὸ ἃ ἢ Θέκλα, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέψαι αὐτὸ εἰς τὸ ἢ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ Μενδοῦσα Μοῦσης. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ἢ εἰς ἃ μακρόν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὸ ἃ μακρόν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θεόκλεις, ὥσπερ Ἀθηνῶν Ἀθηνᾶς. ταύτης τῆς δόξης ἔστι Στέφανος ὁ τῷ ἑθνικῷ γράψας, καὶ πάνι περὶ γερονότος ἔκρυσεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994. 19. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναμείψεως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν ὀνομάται, οἷον Σαπφῶ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἔστι Ῥωμαῖος ὁ τοῦ Φιλοπόπου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσύλλαβος ἐγένετο ἡ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν, τοῦτ' ἔστι προσθέσει τοῦ σ, οἷον ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φωνῆν λήγοντα, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνᾶ - Ἀθηνᾶς, μῦθ - μῦθας, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμὴ - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Λητώ - Λητώς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπὴ τοῦ ἃ εἰς τὴν οὗ διφθόγγον γίνεται Λητούς καὶ Σαπφούς. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζιτῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μάϊα ἢ ζητητικὴ τοῦ βρέφους, γίνεται μῶσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ ἃ εἰς τὴν οὗ διφθόγγον, οἷον εἰς τὴν ζητητικὴν τῶν λόγων. ἢ οὖν οὕτω φασί γέγονεν ἡ γενικὴ τῶν εἰς ἃ θηλυκῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Λητώς καὶ Σαπφῶς κατὰ συστολὴν τοῦ ἃ εἰς τὸ ο. καὶ ἐγένετο Λητός καὶ Σαπφός, διὰ τοῦ ο, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσύλλαβος κλινομένη μακροκαταληκτικὴν θέλει, οἷον μούσα μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμήρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγαθύνη τὸ ο διὰ τῆς προσθέσεως τοῦ υ, καὶ ἐγένετο Σαπφούς καὶ Λητούς ὥσπερ Ὀλύμπος Οὐλύμπος, νόσος νούσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὥσπερ ἐντελῇ, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένους, Διομήδης Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διάλυσις ἐγένετο τῆς οὗ διφθόγγου εἰς δύο οὐ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Λητούς ἢ ἐπτελῆς γενικὴ, ἢ δὲ Σαπφούς καὶ Λητούς κατὰ συναμείψαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ οὐς γενικῇ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Λητούς· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Ἀστικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Λητούς, τῆς Σαπφούς.

Ἰστέον δὲ αὖτε ἡ δοτικὴ ἔστι τῇ Σακφῷ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῷ τῆς Σακφῶς τῇ Σακφῷ, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ. καὶ λοιπὸν συνιστῶν ἀναδεξαμένη τοῦ ᾧ εἰς ὃ, ἐξέφωγγε το ἔ, καὶ ἐγένετο τῇ Σακφοῖ. τινὲς δέ, ὥσπερ καὶ ὁ Θεοδόσιος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφῶς γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σακφοῖ, τροπῇ τοῦ ὅς εἰς ἔ, καὶ κατὰ συναλγεσιν τοῦ ὃ καὶ ἔ εἰς τὴν οἱ διέφθογον γίνεται Σακφοῖ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὐρίσκομεν ἐν χρήσει ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὃ καὶ ἔ. οὐδὲ γὰρ εὐρίσκεται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ ταύτων, φημί δὲ ἡ Ἀητοῖ καὶ Σακφοῖ, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Ἀητοῖ καὶ Σακφοῖ. ἔστι δ' εἰπεῖν ὅτι ἀναφέρονται τινες τῶν τεχνικῶν μίαις χρῆσιν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὃ καὶ ἔ, παρὰ Πινδάρου. ἐκείνος γὰρ εἶπε τῇ Πυθόῃ.

Τὴν Σακφῶα τῆς Σακφῷ] Ἰστέον ὅτι ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σακφῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῷ τῆς Σακφῶς τῇ Σακφῷ τὴν Σακφῶν, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ τὴν τιμῇ. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ᾧ εἰς τὸ ὃ καὶ ᾧ γέγονε Σακφῶα τοῦ ᾧ ἀποβληθέντος, ἐπειδὴ τὸ ᾧ ἀποβλητικόν ἐστι τοῦ ᾧ, οἷον Ἐξέστη ἄρξαι, Πολυδεύειν Πολυδεύειν, ἦν ἔα, ἡ κεν ζωὸς ἀμειννός ἔα-χαλκοῖς τυπῆσιν. τὸ γὰρ μούσα μούσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ᾧ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὥσπερ τὰ ἄλλα. ἔστιν οὖν Σακφῶν Σακφῶα, διαλύσεως, ὡς εἴρηται, γενομένης τοῦ ᾧ εἰς ὃ καὶ εἰς ᾧ καὶ λοιπὸν κατὰ κῶσιν τοῦ ὃ καὶ ᾧ εἰς ᾧ γέγονε Σακφῶ, ὥσπερ κρείττονα κρείττω καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίον βελτίον. ὁ Θεοδόσιος δὲ δοξάζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφοῖ δοτικῆς γέγονεν ἡ Σακφῶα αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ἔ εἰς ᾧ, καὶ κατὰ κῶσιν τοῦ ὃ καὶ ᾧ εἰς ᾧ Σακφῶ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναίρεθῆσα οὐκ εἴλετο τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἔκλειπεν, ἥγουν πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, πλήν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οἱ διέφθογγον λέγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐθῆτα τῶν δοτικῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ᾧ λήγει, οἷον τὰ Σακφῶ, καὶ λοιπὸν ἀπολούθως αὐτῇ αἱ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀφύεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς οἶν, οἷον τὴν Ἀητοῖν καὶ τὴν Σακφοῖν, ἥτις Ἰωνικὴ ἔστι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστι τὴν Σακφῶν καὶ τὴν Ἀητῶν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπῇ Ἰωνικὴν τοῦ ᾧ εἰς τὴν οἱ διέφθογγον γίνεται τῆς Σακφῶν καὶ

τὴν Ἀητοῖν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Ἀιολεῖς καὶ διὰ τοῦ ᾧ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ᾧ, θηλυκῶν καὶ βαρύνουσι, οἷον τὴν Ἀῆτω, τὴν Σαπφῶ. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἡμῖν ὀξυνομένη, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι βαρύνεται, οἷον Ἀτρεὺς Ἀτρεὺς, σοφός σοφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον ὑπά, κατὰ, διὰ, μετὰ, ἀντάρ, ἀντάρ, πρὸς. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὰ μοносύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον τὸν, σὺν, σὺν, πῶς γὰρ δύναται τὰ μοносύλλαβα βαρύνεσθαι;

Ἄξιον δὲ ἔστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιπαρμένην συνέρχονται, οἷον πᾶς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς, τιμῆς τιμῆς, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν αἰ αἰτιατικαὶ ὑπὸ ῥεῖας καὶ βαρείας συναίρεθαι οὐ περιπαρῶνται ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον Ἀητοῖα Ἀητώ, Σαπφῶα Σαπφῶ, Καλυψῶα Καλυψῶ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πᾶσα πτώσις, ὁμοφωνοῦσα ἐτέρᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ μούσα ᾧ μούσα· ἐπ' ἁποτέρῃν μία φωνὴ καὶ εἰς τόνος. ἡ Μῆδεα — ᾧ Μῆδεα. τὸ ξύλον — ᾧ ξύλον. οὕτως οὖν τῇ Ἀητοῖ — ᾧ Ἀητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφῶ καὶ ᾧ Σαπφῶ. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ Ἀητώ γὰρ καὶ τὴν Ἀητώ, καὶ ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ), τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀνεδέξατο, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν χαρακτῆρα· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Κλειώ, Ἐρατώ, Καλυψῶ, Ἀητώ, Σαπφῶ. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπᾶσθαι ἡ ὁμοφωνία τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπασθεῖσα καὶ ἡ ἡῶ· αὐταὶ γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἡῶς) περισπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως τῆς γενομένης εἰς ὀξεῖας καὶ βαρείας, οἷον ἡῶα ἡῶ, αἰδῶα αἰδῶ. Πρὸςκυταὶ ἀνωτέρω κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ πῆς ὄγοῦς καὶ τὰς ὄγοράς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, καὶ οὐχ ὁμοιοῦν αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Αἰὲ προσθεῖναι τῷ κυρόν, τούτῳ, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνοῦσα ἐτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς αὐτὰς γενικῶν τῶν γενομέ-

σαν Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν Ὀδυσ-
σίως καὶ Ἰδομενέως γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσιν,
οἷον Ὀδυσεὺς θε λαβὼν κύας χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀπὲ τοῦ Ὀδυσεὺς
τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν Ἰδομενεὺς δ' οὐ λήγε μένος μέγα
ἀπὲ τοῦ Ἰδομενέως αὐ λήγειν ἡ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ὁμοφώνησεν
ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, καὶ ὁμοῦς οὖν ἐδέξατο
τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ πα-
σπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναρρέσεως τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

ὁ Σαπφοῖ] Λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ὦ θηλυ-
κῶν εἰς τὴν οἰ διφθογγον λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἔχουσας, ἡ
Σαπφῷ ὦ Σαπφοῖ, ἡ Αἰγῷ ὦ Αἰγῷ· Αἰγῷ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι
μαχήσομαι. καὶ ἴσταιν εἰπεῖν ὅτι εὐρίσκεται ἐπὶ τούτων ἡ κλη-
τικὴ καὶ ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· εἰ δ'
ἄγε πῦν, Ἐρατῷ, παρὰ θ' ἴστασο καὶ μοι ἔνιοπε. ὁ μέντοι ποιη-
τῆς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οἰ διφθογγον ποιοῦσι. τῆς κλητικῆς, οἷον
Αἰγῷ ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι, καὶ φίλῃ πειθοῖ. Καὶ ἄξιόν
ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ οὐδέποτε πλεονα φωνήεντα ἔχει
τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον μοῦσα ὦ μῦσα, τιμὴ ὦ τιμὴ, βῆμα ὦ βῆμα,
ἄστν ὦ ἄστν, βουῖς ὦ βουῖ, διὰ πολὺν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θη-
λυκῶν ἡ κλητικὴ πλεονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον
Καλυψῷ ὦ Καλυψῷ. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ὦ ληγουσῖας
εὐθείαις εἶχον τὸ ἱ προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Αἰγῷ, ἡ Σαπφῷ·
σουσταλὲν οὖν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐξεφωρήθη τὸ ἱ·
τούτου χάριν ἡ κλητικὴ ἔδοξε πλεονα φωνήεντα ἔχειν τῆς εὐ-
θείας. αὐτός δὲ ὁ λόγος οὐκ ἐστὶ καταναγκαστικός. ἔτι γὰρ
δῶμεν τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἔχειν τὸ ἱ προσγεγραμμένον
κατὰ τὴν εὐθείαν, εὐρεθήσεται τὸ ἱ τελικὸν τῶν θηλυκῶν καὶ
οὐ τὸ ὦ· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον. τὸ γὰρ ἱ οὐκ ἐστὶ τελικὸν τῶν
θηλυκῶν, ἀλλὰ τῶν οὐδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίνημι. ὁ δὲ ἡ-
μέτερος θεόδικαλος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογίαν. τὰ εἰς ὦ λή-
γοντα θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔτρεψαν τὸ
ὦ εἰς τὸ ὦ, οἷον ἡ Σαπφῷ τῆς Σαπφοῦς τῇ Σαπφοῖ, τούτου χά-
ριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔτρεψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐπειδὴ αἱ
κλητικαὶ καὶ αὐταὶ ἤμελλον ὀξύνοσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ
εἰς θ' λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τὰ-
σιν, οἷον ἐκείνῳ, ἄλλο, τοῦτο, δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτῆς ἀνασυνήσεως

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προσθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ ὀξυνθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὁ καταλήγουσαι, προσέλαβον τὸ *ε*, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλεονα. φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐ-
 θειῶν αἱ εἰς τὴν *οῖ* διφθογγὸν λήγουσαι κλητικαί. καὶ περι-
 σπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ *Λητοῖ* ὦ *Λητοῖ*, τῇ *Σαπφοῖ*
 ὦ *Σαπφοῖ*. ὁμοφωνήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἡναγκάσθησαν
 καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχουμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι
 διὰ τί τὸ *ε* προσῆλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνήεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν
 ὅτι ἐπὶ αὐτῶν τῶν φωνηέντων, *α* *ε* *η* *ι* *ο* *υ* *ω*, οὐκ ἠδύνατο
 οὔτε τὸ *α* οὔτε τὸ *η* οὔτε τὸ *ο* οὔτε τὸ *ω* πλεονάσαι, ἐπειδὴ
 ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικά ἀλλὰ προτακτικά. τὸ δὲ *υ* πλεο-
 νάσαι οὐκ ἠδύνατο, ἵνα μὴ παρέχοι ἱμφοσὶν ὅτι εἰς οὓς ἔχει τὴν
 εὐθείαν, οἷον ὁ βούς ὦ βοῦ, ὁ πλοῦς - ὦ πλοῦ, ὁ Σιμούς - ὦ Σι-
 μῶ, ὁ πλακοῦς - ὦ πλακοῦ. ἐξ ἀναιρέσεως οὖν τῶν ἄλλων φω-
 νηέντων τὸ *ε* ἐπλεονάσεν.

Τὰ *Σαπφώ*] Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι αὕτη ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν
 ὁμοφώνησε τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συ-
 νέστηκεν. ὁρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὁρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν
 ἐνικῶν ἡ *Σαπφώ* καὶ τὴν *Σαπφώ* ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν
 ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς *ε* ἐκφωνούμενον λή-
 γουσα τροπὴ τοῦ *ε* εἰς *ε* ποιῇ τὴν εὐθείαν τῶν δυνικῶν, οἷον
Αἰαντι *Αἰαντε*, *Θόαντι* *Θόαντε*, *λέβητι* *λέβητε*, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς
 ὦ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς
 τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ *ε* εἰς *ε*, οἷον *Λητοῖ* *Λητοῖς*, *Σαπφοῖ* *Σα-
 πφῶς*, ἀλλὰ τὰ *Λητώ* καὶ τὰ *Σαπφώ* ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ
 τῶν ἐνικῶν. καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὴν *Λητώ* ἔστι καὶ
 τὴν *Σαπφώ*. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. κανὼν γὰρ
 ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναιρῇται, τότε
 καὶ ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν ὁμοίως συναιρεῖται, οἷον *Δημοσθένους*
Δημοσθένους *Δημοσθένης* *Δημοσθένη*, *τείχεος* *τείχεος* *τείχεε* *τεί-
 χη*, *εὐγενέος* *εὐγενοῦς* *εὐγενέε* *εὐγενῇ*, οὐκ ἀντιστρέφοντος τοῦ
 κανόνος. οὐ γὰρ ἡνῖκα μὴ συναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, κω-
 λύεται πάντως συναιρεθῆναι ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν, ἀλλ' ἔστιν
 ὅτε συναιρεῖται, οἷον *βασιλεὺς* *βασιλέως* *βασιλέε* *βασιλῇ*, *πόλις*
πόλεως *πόλει* *πόλῃ*, ὡς παρ' *Αισχίνῃ* τῷ *Σωκρατικῷ* τούτῳ τῷ πό-
 λῃ. λέγει δὲ περὶ *Ἀθηναίων* καὶ *Λακεδαιμονίων*. εἰ ἄρα οὖν ἐν

τοῖς εἰς ὦ θηλυκοῖς συναίρεται ἡ γενική τῶν ἐνικῶν κατὰ Ἀποδόσιον, Ἀητοῖς Ἀητοῖς, Σαπφοῖς Σαπφοῖς καὶ Ἑρατοῖς Ἑρατοῖς, δηλοῦντι καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἀναγκάζεται συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι. ἔνν οὖν γένηται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τροπῇ τοῦ εἰς εἰς, οἷον Ἀητοῖ Ἀητοῖ καὶ Σαπφοῖ Σαπφοῖ, μέλλει ἐν τῇ συναίρεσει εἰς τὴν οὐ διφθογγον καταλήγειν· τὸ γὰρ ὁ καὶ εἰς τὴν οὐ διφθογγον κινεῖται, οἷον τὸ ἐμὸν - τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προέβη - προῦβη. εἰς τὴν οὐ διφθογγον δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν εἰς τὴν οὐ διφθογγον καταλήγει· τὸ γὰρ ὅ οὐκ ἐστὶ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, τοῦτον οὖν χάριν οὐκ ἔχοντα ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν, ἀλλ' ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ ἐχούσῃ κατάληξιν ὁμοφώνως ἐπὶ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν· λήγει γὰρ εἰς ὦ ἡ αἰτιατική τῶν ἐνικῶν, ὅπερ ἐστὶ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, οἷον τὸ φίλω, τὸ ἀνθρῶπω. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς δυνικοῖς συνελευμένη ἐστὶν ἡ ὀρθή καὶ αἰτιατική. ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς εἰς ὦ θηλυκοῖς ἡ αἰτιατική τῶν ἐνικῶν ὁμοφώνως ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον τὴν Ἀητῶ καὶ ἡ Ἀητῶ, τὴν Σαπφῶ καὶ ἡ Σαπφῶ, τοῦτον χάριν ἐν τοῖς δυνικοῖς ὁμοῦ συναλθεύσαι τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξαν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς ἐνικοῖς μὴ παραλλάξασαι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς δυνικοῖς παραλλάσσουσι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαπφῶ, δηλοῦντι ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμαῖον καὶ τοὺς δοξάζοντας ἰσοσύλλαθον κλίσην ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν καλῶς ἐγένετο ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν εἰς ὦ, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν κατ' ἐκτούς τῇ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς γίνεται ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τὰ Σαπφῶ.

Ταῖν Σαπφοῖν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ὦ ἢ εἰς εἰ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικήν καὶ δοτικὴν τῶν δυνικῶν, οἷον Ἄντατε Αἰάντοιν, φίλω φίλοιν. οὕτως οὖν καὶ Σαπφῶ Σαπφοῖν.

Ἡ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Αἱ Σαπφοῖ] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς τὴν οὐ διφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ὦ λήγει ἐπὶ πειστής γένους.

Τὰς Σαυφοῖς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἓ λήγουσα προσθέτει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὺς Σαυφοῖς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς τὴν σι διφθογγον λήγουσα εἰς ους ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ Σαυφοί] εἶρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι καὶ τὴν κλισίῳ καὶ τὸν τόνον τοῦ ἀρσενικοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἡ Κτησιφῶν τῆς Κτησιφῶτος.

σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσάν Ὀλοσσόνος καὶ Ἀνθηδών Ἀνθηδόνος. δεῖ προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὅσα εἰσὶν ἐπὶ πόλεων εἰς δὴν τῷ ἡ παραληγόμενα, τρέπονσι τὸ ῶ εἰς τὸ ὄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδών Ἰσηδόνος, Ἀσπληδών Ἀσπληδόνος, Στερεδών Στερεδόνος, Καρχηδών Καρχηδόνος ἢ ἐν τῇ Αἰβύη, Καλχηδών Καλχηδόνος ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἣτις καὶ Καλκηδών καλεῖται· εὐρίσκομεν γὰρ διαφορομένην τὴν χρῆσιν. ἔτι δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἑρμιῶν Ἑρμιόνος καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνος καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνος. ἐν δὲ τοῖς ὀξυτόνοις τοῖς μὴ σημαίνουσι πάλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδών μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδών τυφεδῶνος· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν δεῖ ταῦτα ποιητικῶς εἶσι καὶ διὰ τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ ὦ ἐγένοντο. ἔστι δὲ τυφεδών μὲν ἡ καύσις, μελεδών δὲ ἡ φροντίς.

996, 8. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέε λυγκὸς ἔταμνε.

πολλὴ ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς χερὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ὑμνογράφοις· ἡ δὲ γενητικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυτικῶν τοῖν χερσὶν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον χωρὶς τοῦ ἱ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθογγου χερσὶ.

997, 22. σσημειωμένον τοῦ ἀγλὸς ἀγλίθος.

26. τὰ εἰς ἑς ὀξύτονα εἰς ᾧ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν, οἷον κρηπίδα, ἡσπίδα. — παρὰ δὲ ταῖς Αἰολεῦσι γίνονται εἰς ᾧ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρείας τάσεως· κνήμην γὰρ λέγουσι καὶ σφράγιν καὶ ἄψιν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ
τρισπίθαιμον δ' ἄψιν τῆμνεν

ἀντὶ τοῦ ἄψιδα.

λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μήνιδα.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῇ κανόνι „πλήν τοῦ κάρους κόρυθος

μένη. περὶ γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβικός τὸν
 πᾶσα γὰρ συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἔχουσας τὸν
 τόνον τῆς λέξεως, λίγω δὲ τὴν ὀξείαν ἢ τὴν περισπωμένην
 ρῆσαν δέχεται, οἷον φίλος, ἀνθρώπος, δῆμος. παρὸντις οὖν
 νικός τὸν τόνον τῆς γενικῆς λίγων ὅτε „πᾶσα γενικὴ ὁ
 κοινὴ ἀπαθὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν ὄνον ἐν
 καὶ ἡ εὐθεία, χωρὶς εἰ μὴ που ἕτερος λόγος καλύσῃ. ὑπ
 σθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόσκειται ἐν
 τόνον, „κοινὴ” διὰ τὸ ἵα ἴς καὶ μία μιᾶς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ
 περισπωμένῳ, ὡς δευχθήσεται. πρόσκειται „ἀπαθὴς”
 πατὴρ πατέρος πατρός, ἀνὴρ ἀνέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ
 πῆν πεπεσθότα οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τοὶ
 πρόσκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος καλύσῃ” διὰ τὸ Ἀδωνις
 δος καὶ Ὀμηρος Ὀμήρου· ταῦτα γὰρ, ὡς δευχθήσεται, δ
 λόγον κατεβίβασαν τὸν τόνον. πρόσκειται „ὑπεξαλεισθῆσα
 εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ πᾶς παιδός καὶ φῶς φ
 Τρῶς Τρῶος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλ
 τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβος ὠξύνθησαν, ὡς μοθ
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ
 ταῦτα. τὸ Ἄλως ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον,
 ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Ἀλτιος
 δὲ λήβης λήβητος, Λύχης Λύχητος, πένης πένητος, Δάφ
 τος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἑξὺς ἐπὶ τῆς
 ἀπ’ ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ τα
 ὀξείας γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ’ ἀρ
 τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης
 χῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως πάλ
 γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ’ ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸ
 πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ
 τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ,
 ἀγαθὸν· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλ
 καὶ μὴ τὰν αὐτῶν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γεν
 σκᾶται. περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγόμενῳ ἐν
 τοῦ ἴς καὶ μιᾶς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἔστι δοῦλος δούλου,
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὴν α
 μὲν γὰρ εὐθεία προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακ
 μιᾶς βαρείας, ἡ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει

τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μόνον Ἀδφεις Ἀδώνιδος καὶ φίλημα φίληματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἢ εὐθεῖα καὶ περισυλλαβῶς κίεται ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάττειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐπ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, ἀλλὰ καταβιβάζει αὐτὸν πρὸς συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε κίεται· ἡ δὲ εὐθεῖα, τοιαῦτα πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνοσ ἐνίσταται· ἐπιμένει.

Καὶ ἔτιον· ἵσται ζητήσας διὰ πόσας αἰτίας πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐ τίθεται τόνοσ. καὶ ἵσται εἰπὼν τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδέποτε ἀπλὴ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· πάντου χάριν οὐδὲ τόνοσ ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. πρὸς-κειται ἐν τῇ κρινῇ „ἀπλῇ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φι-λάραφωσ, Ἀρίσταρχωσ· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀπλῆ. πρόκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγώ-γους, οἷον διὰ τὸ σοφώτερωσ, καχύτερωσ· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότυποι. „ἀκίνητος” δὲ πρὸς-κειται διὰ τὸ κίρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερουντέλι-κωσ ἐκακώρησ καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτιόν· ἵσται ταῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν καὶ κατηθῆναι αὐτά. διὰ ταῦτα οὐκ πρόσκειται ἐν τῷ κρινῶντι ὅτι οὐδέποτε ἀπλὴ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δι' ἣν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόνοσ τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως. πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέ-λωσ· ἀπειδὴ οὐκ πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, εἰκό-τεωσ μέχρι αὐτῆς ἵστησαν οἱ τόνοσ καὶ οὐκ ὑπερβαίνουσι τὴν τρι-συλλαβίαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὅμηροσ Ὀμήρου καὶ τὸ ἀνθρώποσ ἀν-θρώπου ἀναγκάωσ καταβιβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεῖα προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἡ γενική οὐ δύναται προπα-ροξύνεσθαι, [πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τισσάων χρόνωσ τό-νοσ κίεται. ἵσται οὐκ προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, ἐν-εθεῖσθαι πρὸ τισσάων χρόνωσ ὁ τόνοσ· ὅπωσ· ἔστιν ἀδίκηματον. δεύτερον δὲ ὅτι παντὶ ἔστιν ὁ λέγων ὡσ φύσει μακρῶσ εὐθεῖα τῆς τελευταίωσ συλλαβῆσ οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλουσ κίεται. ἡ δὲ εὐθεῖα, ἥρακα οὐκ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Παρίδων, βημίτων, Λα-χίτων. οὕτωσ οὐκ καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὀμήρου παροξύνεται. ἀμείλει

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά· καλύπτεται προπαροξύτῃται, οἷον Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ παρόντι λέγοντι ὡς φύσει μακρῶς οὗσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τριᾶπο τέλους οὐδέποτε πίπτει· ἡ δὲ αἰα „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ,” τούτῳ οὕτως ὡς ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ εὐρεθῇ, καὶ ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ δέξια, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεα πράξεως, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ πυθλίαν διαλέκτις, οἷον Ἀτρεΐδεω, Πηλεΐδεω. Ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξυσμένα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ εἰ καὶ τοῦ ω σύμφωνον ὡς ἐπὶ τῶν προλεγομένων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔκαστος πάντως εὐρίσκειται ἡ τὸ λ ἢ τὸ ρ, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσόδερας, φλόγελως. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἰσχυρὸς γινώσκων ὁ τεχνικός; διότι μακρῶς οὗσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάπο γεγονότα τὴν τῶν κοιτῶν ἐφύλαξαν· τύσιν.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς οἰ διφθογγῶν καὶ τῆς εἰ διφθογγῶν.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐδὲν πολλὰς προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροι, ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι, τράπεζαι, ἄλλα, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοιτῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς τὴν ἡμῖς χρόνον ἔχουσιν. Ἀλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἡ οἰ καὶ αἰ διφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοιτῆς παραλαμβάνονται. Ἰστέον ὅτι ἡ οἰ καὶ αἰ διφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθιῶν τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοιτῆς παραλαμβάνονται ἢ ἔχουν ἀντὶ βραχείας, οἷον Ὀμηροι ὡς Ὀμηροι, ἄνθρωποι ὡς ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι ὡς Ἀρίσταρχοι, αἱ τράπεζαι ὡς τράπεζαι, αἱ ἄλλα ὡς ἄλλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθιῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ αἰ καὶ ἡ οἰ διφθογγος ἀντὶ κοιτῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ δηλονότι ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἥτις προπαροξύνεται ἡ εὐθεία, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρωποις, Ὀμηροι Ὀμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, τράπεζαι τραπεζαῖς. τούτου δὲ αἰτίαν ἔχει τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ οἰ διφθογγῇ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριτι

τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μέντοι Ἀδάμεις Ἀδώνιδος καὶ φίλημα φιλήματος, ἐπειδὴ προπαροξύμεται ἢ εὐθείᾳ καὶ περιτοφυλλάβῳ κλίεσται ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φηλαῖα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐπ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, ἀλλὰ καταβαίνει αἰπὸν μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πύκτει· ἡ δὲ εὐθεία, ταυτῶσι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐθίσκεται τιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ πόσας αἰτίας πρὸς τριῶν συλλαβῶν εὐθίσκεται τόνος, καὶ ὅταν εἰπῶν τὴν αἰτίαν ταύτην, οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότπως ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· καίτοι χάριν οὐδὲ τόμος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς, πρόσκειται ἐν τῷ κινήσει „ἀπλῇ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλάσφατος, Ἀρίσταρχος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀπλῆ. πρόσκειται „πρωτότπως” διὰ τὰς παραγώγους, οἷον διὰ τὸ σαφέτατος, ταχύτερος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότποιοι, „ἀκίνητος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ κίρῳ καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τοῦτων ὁ ὑπερουντέλιος ἐκκάρμην· καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτίον ἵσται τὰν ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν τὰ κινήθηται αὐτά. διὰ τὰς αὖτ' οὐκ πρόσκειται ἐν τῷ κινήσει ὅτι οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότπως ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογία, δι' ἣν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόμος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως, πρῶτος τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί· ἔχουσι γὰρ ἑσχὴν καὶ μίσην καὶ τέλος· ἐπειδὴ οὐκ πρῶτον τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί, εἰκότως μέχρι αὐτῆς ἔσταισαν οἱ τόνοι καὶ οὐχ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὀμήρεος Ὀμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀναγκάως κατεβίβωσαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεία προπαροξύμεται· καὶ λοιπὸν ἢ γενική· αὐ δύναται προπαροξύμεσθαι, [πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸς τεσσάρων χρόνων τέως πύκτει, ἔπειτα οὐκ προπαροξύμεσθαι ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐρεθήσονται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόμος] ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὡς φύσει μακροῦς αὐτῆς τῆς πεντακαλῆς συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πύκτει· ἡ δὲ εὐθεία, ἤρην οὐ προπαροξύμεται ἢ λέξις, οἷον Παρίων, βημάτων, Λαχίτων, οὕτως οὐκ καὶ ἀποφύτου καὶ Ὀμήρου παροξύμεται, ἀμείλει

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ καλύπτεται προπαροξύνηται, ὡς Ὁμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δὲ προσθεῖναι ἐν τῇ κατόπιν τῇ λέγοντι ὥς φύσει μακρῶς οὐσας τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει· ἡ δὲ εἰς „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ τὸ ὦ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ,” τούτεστιν ὅταν τὸ ὦ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ εὐρεθῇ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ δὲ εἰς, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πράξεως, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν κῶν καὶ διαλέκτοις, οἷον Ἀτρεΐδεω, Πηλεΐδεω. ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξύνομενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ εἰ καὶ τοῦ ὦ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν πρόλεχθόντων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχουσι, πάντως εὐρίσκεται ἡ τὸ λ ἢ τὸ ρ, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσόπτερος, φιλόγελος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἀπολογούμενος ὁ τεχνικός; διότι μακρῶς οὐσας τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντεος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τύσιν.

Ἐτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς οἰ διφθόγγου καὶ τῆς αἰ διφθόγγου.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐδὲν πολλάκις προπαροξύνεται ἢ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου, τράπεζαι, ἄμαζαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἑα ἤμισυν χρόνον ἔχουσιν. Ἀλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἢ αἰ καὶ αἰ διφθόγγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγελμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. ἰστέον ὅτι ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ διφθόγγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγελματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ γουν ἀντὶ βραχείας; οἷον Ὀμηροί ὦ Ὀμηροί, ἄνθρωποι ὦ ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου ὦ Ἀριστάρχου, αἱ ἄμαζαι ὦ ἄμαζαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ ἄλλαι ὦ ἄλλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἢ αἰ καὶ ἢ οἰ διφθόγγος ἀντὶ κοινῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόσον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἥν τε προπαροξύνεται ἢ εὐθείᾳ, οἷον ἄνθρωποι ἢ ἄνθρωποις, Ὀμηροί Ὀμήροις, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχοις, ἄμαζαι ἄμαζαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτίον ἔστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ οἰ διφθόγγῃ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριν

ριν οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς. τὸ γὰρ σύμφωνον τὰ ἐπιφε-
 ρόμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χαρῆται αὐταῖς καὶ ἀποτέλει αὐτὰς
 φύσει μακρὰς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλονότι τὰ ἀπλά, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόσκειται „δηλονότι ἀπλά,” ἐπειδὴ τὰ διπλά, ὅτε δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμιν, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσιν. ἐν δὲ τοῖς
 ἀπώτοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ῥήμασιν οὐδέποτε ἢ οἱ διφθογγος
 τῷ τονικῷ παραγγέλλεται ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἡγού-
 ραντι βραχείας, ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, οἷον ὦμοι, ποιή-
 σοι. ὅτι γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 οἱ διφθογγος, δηλονότι ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ πα-
 ροξύνεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἡνίκα μὲν ἔστιν ἐπιρρόημα καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴκῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ
 φύσει μακρῶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι· ὅτε δὲ ἔστιν εὐφεία
 τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἴκοι, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἱ διφθογ-
 γου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης ἡγούρ ἂντι βραχείας, ὡς περ
 δῆμοι, κῆποι. ἢ δὲ αἰ διφθογγος, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν
 πληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλιτικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλλεται μὲν
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἡγούρ ἂντι βραχείας, καὶ ἓνα ἡμισυν χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἱ ἄμαξαι ὦ ἄμαξαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ
 ἄλλαι ὦ ἄλλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀντὶ κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτονται,
 περὶοίηται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, οἷον τύπτεσθαι, λέγεσθαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπασαι, κατὰδεξαι, περαιοῖσθαι,
 μέμνησαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἔνν λέγωμαι, ἔνν τύπτω-
 μαι. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 αἱ διφθογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσας
 ποιήσαι. ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἱ διφ-
 θογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δηλονότι ἐκ τοῦ
 τὸ ποιήσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἡνίκα μὲν ἔστιν εὐκτικόν, ποιήσαιμι ποιή-
 σαις ποιήσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ φύσει μα-
 κρῶς παραλαμβανομένης· ὅτε δὲ ἔστιν ἀπαρεμφάτον, οἷον ποιήσαι
 θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἰ διφθογγου ἀντὶ κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἡγούρ ἂντι βραχείας. καὶ δια τί ἢ αἱ διφθογγος
 ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀπαρεμφάτοις καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ
 φύσει μακρῶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φέλον, μωθησόμεθα,

ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου. ἐν δὲ τοῖς ἐκφ-
ρήμασιν ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἡ αἰ διφθογγος τῇ
τονικῇ παραγγέλματι, οἷον βαβαί, παπαί, χαμαί, χωρίς τοῦ πα-
λαι καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἐκπαλαί, πρόπαλαί· ταῦτα δὲ τῇ
τονικῇ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβανόμενῃ τῇ
αἰ διφθογγῷ, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι τί δὴ ποτε ἡ οἰ καὶ ἡ αἰ διφθογγῶ
μόνοι ἐκ τῶν διφθογγῶν τῇ τονικῇ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς
παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστοταχοί, ἄρατοι,
τράπεζαι, ἄλλαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ἰστέον
ὅτι ἑνδεκα διφθογγῶν εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἡ εἰ διφθογγος καὶ ἡ οἰ
καὶ ἡ αἰ καὶ ἡ αὐ καὶ ἡ εὔ καὶ ἡ οὐ καὶ ἡ ἥ καὶ ἡ ὦ, ἡ δὲ τῷ
ἡ καὶ ἡ εἰ καὶ ἡ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ εἰ, καὶ ἡ ἥ καὶ ἡ οὐ, ἡ δὲ τῷ
ἡ καὶ ἡ υἱ καὶ ἡ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ υἱ. οἷον οὐτός ἀνήρ ἀντὶ τοῦ ὁ
αὐτός, καὶ ἡ υἱ ἡ διὰ τοῦ υἱ καὶ ἡ εἰ. αὗται τοίνυν αἱ ἑνδεκα διφ-
θογγῶν ἀνεμερίσαντο ἑαυτάς καὶ γέγονον κατὰ τρόπους τρεῖς·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κατ' ἐπικράτειαν, αἱ δὲ κατὰ διεξοδὸν, αἱ
δὲ κατὰ κρῆσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπικράτειάν εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς
διφθογγῶν τῆς διὰ τοῦ ἡ καὶ ἡ εἰ καὶ τῆς ὦ καὶ τῆς ἡ τῆς ἔχου-
σης τὸ εἰ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ ταύτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς
φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ἐξακούεται, οἷον τῇ Ἑλλήν, τῇ πα-
λῇ, τῇ Μηδείᾳ. κατὰ κρῆσιν δὲ εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς οὐ διφθογγῶν
καὶ τῆς αὐ καὶ τῆς εὔ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκρινώσιν ἑαυτὰ τὰ
δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνήν ἑρμειεύσαν τοὺς δύο
φωνήεντας, οἷον αὐλός, εὐχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδὸν δὲ εἰσιν
ὡς ἐπὶ τῆς τῷ διφθογγῶν τῆς διὰ τοῦ ἡ καὶ ἡ υἱ καὶ τῆς οὐ τῆς
διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ υἱ καὶ τῆς υἱ τῆς διὰ τοῦ υἱ καὶ ἡ εἰ· ἐπὶ ταύτων
γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς φωνήεντος, τοῦτ' ἐστὶ
τοῦ εἰ, καὶ χωρὶς τοῦ ἐτέρου φωνήεντος, οἷον νηυσὶν, υἱός, οὐτός,

εὐτέ μιν οὐτός ἀνήρ

ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἡ αἰ διφθογγος ἡ ἐκφανοῦσα τὸ
εἰ καὶ ἡ οἰ διφθογγος οὔτε κατ' ἐπικράτειάν εἰσιν οὔτε κατὰ διεξοδὸν
οὔτε κατὰ κρῆσιν, εἰκότως, ὥσπερ ἰσπερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν
διφθογγῶν, ἰσπερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου τῶν
διφθογγῶν, καὶ τούτου χάριν αὗται μόναι ἐκ τῶν διφθογγῶν
τῇ τονικῇ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς
ἐνῇ ἡμῶν χρόνον ἔχουσιν. προσημαίνεται „ἡ ἐκφανοῦσα τὸ εἰ,”

Πασιδάτος, Σιμοῦς Σιμοῦτες, πλακοῦς πλαποῦντας, τιμῆς τιμῆτος, οἶον χρυσὸν τιμηῖντα καὶ ἀργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς ληγουσῶν γενικῶν τῶν ἐπὶ τὸ δύο συλλαβῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ *ἰῶς* καὶ *μιῶς* οὐκ ἐφυλάξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν *ἰα* καὶ *μία* παροξυτόνως, καὶ ὠφείλειν ἡ γενικὴ παροξυνεσθαι οἷον *ἰας* καὶ *μιῶς*, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' *ἰῶς* καὶ *μιῶς* περισπωμένως, καὶ λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ταῦτα Ἰωνικῇ ἔχουσι τῶσιν, καὶ οὐκ ἐσαφήνισεν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς *α* βραχυκαταληκτῶν εἰώθασιν οἱ Ἴωνες βαρυντοῦν τὰς λέξεις ὥς καὶ ἡμεῖς, οἷον *ἀγνια*, *ἄρνυια*, *Ἰλλάτεια*· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον *ἀρνυῖας*, *ἄρνυας*, *Θεσπυῖας*, *Ἰλλάτειας*· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ *ἰα* καὶ *μία* ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι, τούτου χάριν Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ περισπώσθησαν, οἷον *ἰῶς* καὶ *μιῶς*, *ἰᾶ* καὶ *μιᾶ*. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἔστι, „τὸ γὰρ *ἰῶς* καὶ *μιῶς* Ἰωνικῇ ἔχει τῶσιν,” κοινέστιν ὅτι τῆς εὐθείας βαρυντονουμένης καὶ βραχυκαταληκτούσης ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον *ἰῶς* καὶ *μιῶς*, *ἰᾶ* καὶ *μιᾶ*. ὅθεν ἡ αἰτιατικὴ, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον *ἰαν* καὶ *μῖαν*.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ *ἰῶς* καὶ *μιῶς* γενικῇ καὶ ἡ *ἰᾶ* καὶ *μιᾶ* δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσαι καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. διὰ τοῦτο ἡ *ἰῶς* καὶ *μιῶς* γενικῇ μακροκαταληκτεῖ, ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον *ἀνθρωπος* *ἀνθρώπου*, *Ὀμηρος* *Ὀμήρου*, *δίψα* *δίψης*, *Ἀντιόχεια* *Ἀντιοχείας*, *Ἀλεξάνδρεια* *Ἀλεξανδρείας*, *Μήδεια* *Μηδείας*. οὕτως οὖν καὶ *ἰα* *ἰῶς* καὶ *μία* *μιῶς* διὰ μακροῦ τοῦ *α* κατὰ τὴν γενικὴν πρόςκειται „ἰσοσυλλάβως κλινόμενη” διὰ τὸ *Ἰῶς* *Ἰωντος* καὶ *Ἀλέχης* *Ἀλέχτος*· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦσαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως. ἡ πατὴρ καὶ μητὴρ γενικῇ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, φημὶ δὲ τῇ πατὴρ καὶ μητὴρ, καὶ

τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόπον; φημὶ δὲ τῇ πατρὸς γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταῦται ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρχάμεν ὅτι πῦσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπέτραπται τὴν ὀξείαν τάσιν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (ὑπεσταλμένη δηλονότι τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δηλονότι οὐσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν, οἷον *Ἄλῃς Ἄλαντος*, *Θάῃς Θόαντος*, *Πένῃς Πένητος*, *Δάρῃς Δάρητος*, *Πάρῃς Πάριδος*, *Θέῃς Θέτιδος*, *Δημήτῃρ Δημήτερος*, *εἰνάτῃρ εἰνάτερος* (σημαίνει δὲ τὴν σύνμφον,

καὶ εἰνατέρων εὐπέλων).

ἔχρῃν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονον μήτερος καὶ θυγάτερος εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξύτότως· ἀλλ' αἱ εἰρηται, παρωξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, οἷον *μητέρως* καὶ *θυγατέρως*, ὥσπερ πατέρος, ἀνέρος καὶ δαέρος. ὑπὸ προπαροξυνομένων δέ, οἷον *Ἀδώνῃς Ἀδώνιδος*, *φίλημῃ φιλήματος*, *νόημῃ νοήματος*, *Ἄρτεμῃς Ἀρτίμιδος*, *Ἀθηνῃς Ἀθηνίδος*, *Θέῃς Θεόγνιδος*. ὑπὸ προπερισπωμένων δέ, οἷον *μνήμῃ μνήματος*, *βῆμῃ βήματος*, *αἷμῃ αἵματος*, *κύμῃ κύματος*, *σώμῃ σώματος*, *νεᾶνῃς νεάνιδος*, *Θούρῃς Θούριδος*, οἷον *Θούριδος ἁλκῆς*. παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχεῖς παραλήγονται, οἷον *ταχύς ταχέος*, *βραδύς βραδέος*, *ἡδὺς ἡδέος*, *Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος*, *Πηλεὺς Πηλέος*, *ἄστῃρ ἄστερος*, *αἰθέρῃς αἰθέρος*, *αἰρῇ αἶρος*, *ἄσπῃς ἄσπιδος*, *εὐσεβῆς εὐσεβέος*, *εὐγενῆς εὐγενέος*, *παιμὴν ποιμένος*, *ὀδρὺς ὀδόντος*. *Θάσῃ γὰρ μακρὰ ἢ παροξύνουσα καὶ οὐ φῦσει*, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φῦσει μακρὰ παραλήγονται, οὐσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ὑπὸ μὲν ὀξυτόνων οἷον *χειμῶν χειμῶνος*, *αἰῶν αἰῶνος*, *ἁγῶν ἁγῶνος*, *σωλήν σωλήνος*, *δοσιῇν δοσιῆνος*, *στατῆρ στατήρος*, *καμπτήρ καμπτήρος*, *ἡμιθνής ἡμιθνήτος*, *νεοδμής νεοδμήτος*, *ψηφίς ψηφίδος*, *κηπίς κηπίδος*, *ἔχωρ ἔχωρος*. ἀπὸ περισπωμένων δὲ οἷον *ἔνορῳν ἔνορῳντος*, *Ἀγλαῳφῶν Ἀγλαῳφῶντος*, *Ἰπποκῳῶν Ἰπποκῳῶντος*, *Δημοφῳῶν Δημοφῳῶντος*, *Προσῳδῶν*

Προσδύοντες, Φιμοῦντες Σιμοῦντες, πλακοῦς πλακοῦντες, τιμῆς τιμῆντες, οἷον χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς ληγουσῶν χεικῶν τῶν ἐπὶ ὁδοῦ συλλαβῆς. Ἰστίον δὲ ὅτι τὸ ἰῶς καὶ μιᾶς οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν ἰα καὶ μία παροξύτωνος, καὶ ὠφείλειν ἡ γενικὴ παροξύσθαι οἷον ἰας καὶ μίας, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' ἰῶς καὶ μιᾶς περισπωμένως. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι ταῦτα Ἰωνικὴν ἔχουσι τάσιν, καὶ οὐκ ἰσαφῆρισεν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. Ἰστί δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ βραχυκαταλήκτων εἰσῆθαι οἱ Ἰωνες βαρυντοῦν τὰς λέξεις ὥς καὶ ἡμεῖς, οἷον ἄγνια, ἄρπνια, Πλάταια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον ὄργνιας, ἄργνιας, Θεσπιάς, Πλαταιῶς· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἰα καὶ μία ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι, τούτου χάριν Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ περιεσπῶσθαι, οἷον ἰας καὶ μιᾶς, ἰᾶ καὶ μιᾶ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἔστι „τὸ γὰρ ἰῶς καὶ μιᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τάσιν,” συνίστην ὅτι τῆς εἰδικῆς βαρυντοῦμένης καὶ βαρυνκαταληκτοῦσης ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον ἰῶς καὶ μιᾶς, ἰᾶ καὶ μιᾶ. ὅθεν ἡ αἰτιατικὴ, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἰαν καὶ μίαν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ πόσαν αἰτίαν ἡ ἰῶς καὶ μιᾶς γενικῇ καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. διὰ τοῦτο ἡ ἰῶς καὶ μιᾶς γενικῇ μακροκαταληκτεῖ, ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον ἀνθρώπος ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, δίψα δίψης, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Μήδεια Μηδείας. οὕτως οὖν καὶ ἰα ἰῶς καὶ μία μιᾶς διὰ μακροῦ τοῦ ᾧ κατὰ τὴν γενικὴν πρόκειται „ἰσοσυλλάβως κλινόμενη” διὰ τὸ Ἄσας Ἄσιντος καὶ Ἀάχης Ἀάχιντος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦσι κατὰ τὴν γενικὴν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως. ἡ πατρὸς καὶ μητρός γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, φημί δὲ τῇ πατρί καὶ μητρί, καὶ

μη μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλέρονται ἰσοσυλλάβως· πατήρ γὰρ πατέρος ἦν καὶ μήτηρ μητέρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν γέγοναι πατρός καὶ μητρός, καὶ λοιπὸν ἡ συναφρεῖς αὐτὰ γέγονε τῆς ἰσοσυλλάβως. πρόκειται „κλινομένη“ διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ γενικὴ οὐ μακροκαταληκτεῖ ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μὲν οὐκ εἰσὶ καὶ τῶν αὐτῆς φωνῆς πανταχοῦ φυλάττουσιν.

Ἐχομεν οὖν δι’ ἣν αἰτίαν ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς γενικῆς μακροκαταληκτεῖ. ἡ δὲ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς διὰ τοῦτο μακροκαταληκτεῖ, πρῶτον μὲν ὅτι, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ γενικὴ τούτων μακροκαταληκτεῖ, ὅσον ἰᾶς καὶ μιᾶς· πᾶσα δὲ δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ ἰσοχροεῖν αὐτῇ· Φέλι, ὅσον Ὀμήρου Ὀμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπων, δίψης δίψη, Αἰάντος Αἰάντι, Λάχης Λάχητι, πένητος πένητι. εἰ οὖν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς, ὡς εἴρηται, μακροκαταληκτεῖ, δηλονότι εὐλόγως ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς μακροκαταληκτεῖ, πρόκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ“ διὰ τὸ ταχέως ταχῆ, βραδέως βραδεῖ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῆς γενικῆς βραχυκαταληκτοῦ· ἄλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἰᾳ καὶ μιᾶς δοτικῇ μακρὸν ἔστι τὸ ᾠ, ἐπειδὴ τὸ ᾠ ἀνεκφώνητόν ἐστιν. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ᾠ τότε εὐρίσκεται ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὐρεθῇ ἡ μετὰ τοῦ ἦ ἢ μετὰ τοῦ ὦ ἢ μετὰ τοῦ ᾠ μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, ὅσον τῇ σφῆϊ, τῷ κελῶ, τῇ Μηδείᾳ.

Ἐχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾠ. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς ἐπὶ τέλος ἔχουσι τὸν τόνον καὶ περιοχόμενται καὶ οὐκ ὀξύνονται. ἔστιν οὖν αἰτία τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐκ ἠδύνατο αἱ γενικαὶ αὗται καὶ δοτικαὶ ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσα ἐπ’ ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιοχόμενην δέχεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀνομαστικῆς εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. ἔστιν οὖν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σοφοῦ σοφῶ σοφοῖν σοφῶν σοφοῖς, καλοῦ καλῶ καλοῖν καλῶν καλοῖς, τιμῆς τιμῇ τιμῶν τιμῶν τιμῆς, φοβεράς φοβερῆς φοβεραῖν φοβερῶν φοβεραῖς, Σιπφοῦς Σιπφοῖ Σιπφοῖν Σιπφῶν Σιπφοῖς, πτεροῦ πτερῶ πτε-

ροῖν πτερῶν πτεροῖς. οὕτως οὖν καὶ ἡ λᾶς καὶ μῦς γενικὴ καὶ ἡ
 εἰς καὶ μὴ δοτικὴ καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. πρόσκει-
 ται ἐν τῷ κανόνι „μακροκατάληκτοῦσα” διὰ τὴν μηνὸς μηνί, χη-
 ρὸς χήνι, φωτὸς φωτί· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
 τίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατά-
 λεκτα. πρόσκειται „ἐπ’ ὀνομάτων” διὰ τὴν ἐμοί καὶ σοὶ ἀνταγω-
 γίαν· αὐταὶ γὰρ οὐ περισπῶνται ἀλλ’ ὀξύνονται. πρόσκειται „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου Ὀμή-
 ρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτα εἰσὶ καὶ
 ὁμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχου-
 σιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον. πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονομμένης εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,” ἐπειδὴ ἐὰν ἀπὸ ὀξυτονομμένης εὐθείας γέ-
 νηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τότε καὶ ἡ γενικὴ καὶ ἡ
 δοτικὴ ὀξύνονται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ νέως τοῦ νέω τῷ νέφ,
 ὁ λῆως τοῦ λῆω τῷ λῆφ, ὁ ζῶς τοῦ ζῶ τῷ ζφ.

Ταῦτα μὲν ἐν τοιούτοις.

Ἰστίον ὅτι αἱ εἰς ὅς γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύ-
 νεσθαι θέλουσιν, οἷον μηνός, χηνός, γμῶς, φωτός, ποδός, φρε-
 νός, σνός, δρυός, σφηνός, σπληνός, Κρητός, κτενός, χθονός, ἐνός,
 βοός, χορός, δμῶς, σαρκός, Σφιγγός, πατρός, ἀνδρός, μητρός,
 χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὐρεθῇ ἡ γενικὴ ἢ πρὸς ἀντιδια-
 στολὴν ἑτέρου σημεινομένου ἢ χαρμικηγεῖ ἀκολουθήσει, ἀπὸ συ-
 ναιρέσεως μὲν διὰ τὸ λῶος· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τοῦ
 λῶος ἐγένετο λῶος, συναιρέσεως παρακολουθησάσης ἦγον κρέ-
 σεις τῶν δύο αὐ εἰς ἐν αῖ, μακρον δηλονότι, διὰ καὶ προπερισπῶ-
 νται, οἷον

λῶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τοῦτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λῆθου. καὶ πάλιν ἔστι κῆρος, κῆρος,
 κῆρ κῆρος, καὶ γίνονται κατὰ συναίρεσιν ἦγον κατὰ κῆρσιν τοῦ
 εἰ καὶ αἰ εἰς ἡ κῆρος καὶ ἦρος προπερισπωμένως. καὶ πάλιν ἔστι
 ἡ εὐθεῖα υἱς ὡς ὄφις, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ υἱος ὡς ὄφις προ-
 παροξυτόνως, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ υἱ καὶ εἰς τὴν υἱε δίφ-
 θογγον υἱος προπερισπωμένως, ὡς παρ’ Ὀμήρῳ

Τρώων ἐκποδύμων ἐξ Ἰλίου υἱος ἄποινα,

ὁ δὲ Ἡρωιδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φη-
 σίν, ὅτι ἔστιν υἱς διὰ τῆς υἱ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τούτου ἡ

γενική υἱός και κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἓν, δηλονότι μακρόν, υἱός, ὡς περ θέτι θέτι,

Θέτι καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ υἱὸς υἱός κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἔπαθει συναίρεισιν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ δίδρογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρειν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ δίδρογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ υἱὸς κατὰ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεισιν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ δίδρογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν υἱ δίδρογγον σύμφωνον εὐρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον ἀρηνία, μυῖα, υἱός· εἰ ἔπαθεν οὖν τὸ υἱὸς κατὰ τὴν εὐθείαν συναίρεισιν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ δίδρογγον, ἤμελλα μετὰ τὴν υἱ δίδρογγον σύμφωνον ἐπιφείσθαι τὸ ὕ, ὅπερ ἔστιν ἄτοπον.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἄξιόν δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ τοῦτο ἡ λᾶος γενική καὶ ἡ κῆρος καὶ ἡρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνυσι τῆς λᾶος καὶ κέαρ καὶ ἱαρος, διὰ ποίαν αἰτίαν καὶ ἡ πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ οὐ βαρύνονται, οἷον πάτρος καὶ μήτρος καὶ ἀνδρός, ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνυσι τῆς πατέρος καὶ μητέρος καὶ ἀνέρος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ συγκοπὴν πεπόνθυσι τοῦ ε καὶ τελείως ἀποβάλλουσι τὴν μίαν συλλαβὴν, καὶ λοιπὸν ὡς κυρίως διςυλλαβοὶ ὠξύνθησαν, ἡ δὲ λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος γενικαὶ κρᾶσιν πεπόνθυσι καὶ δυνάμει τρισυλλαβοὶ εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἐποιήσαντο ἀποβολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κρᾶσιν τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς δυνάμει τρισυλλαβοὶ εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀποροῦσά τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος ὡς δυνάμει τρισυλλαβοὶ ἐβαρύνθησαν, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ οἷς οἷος, γεγόμενον κατὰ συναίρεισιν οἷς οἷός, μὴ ἐβαρύνθη; καὶ τοῦτο γὰρ δυνάμει τρισυλλάβον ἐστίν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι τὸ μὲν λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ συναίρουται ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λᾶος λῶς λᾶος λῶος, κέαρ κῆρ κέαρ κῆρος, ἱαρ ἡρ ἱαρος ἡρος, καὶ τούτου χάριν ὡς δυνάμει τρισυλλαβοὶ ὄντα ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷς οἷός οὐκ ἔπαθεν ἐν τῇ γενικῇ συναίρεισιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον, οἷον οἷς οἷς, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνηρημένης εὐθείας ἐκλήθη οἷός ἡ γενική, καὶ τούτου χάριν ὡς μὴ οὔσα ἡ γενική τρι-

σίσλλαβος θυνάμει ἄλλᾳ κυρίως δισυσλλαβος ᾠζύνθη· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐρίσκεται, φημί δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι συνάφαισιν καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίνεσθαι τὴν γενικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὡς ᾠτός. ἔστι γὰρ φῶς φάτος καὶ ὡς ὠτος, καὶ λοιπὸν κῆσιν παρακολουθεῖ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεται φῶς καὶ ὡς, ἀκκείθεν κλίνεται φωτός καὶ ᾠτός ἢ γενική. οὐδὲ γὰρ θυνάμεθα τὴν φωτός καὶ ᾠτός γενικὴν ἀπὸ τῆς φάτος καὶ ὠτος λέγειν κατὰ κῆσιν, ἐπεὶ φωτός καὶ ᾠτος ᾤφειλιν εἶναι βαρυντόνως, ὡς ὑπὸ τρισυσλλάβου γενικῆς γενόμενα· ἀλλ' ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ γένετο ἢ κῆσιν ἀκκείθεν ἢ κλίσις. εἰσημύεται τὸ φητός ὀζυνόμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυσλλάβου γενικῆς τῆς φητός γενόμενον κατὰ κῆσιν φητός ᾤφειλε βαρύνεσθαι. οὐδὲ γὰρ θυνάμεθα λέγειν ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ γένετο ἢ κῆσιν ἀκκείθεν ἢ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἴρηται ἢ φητός εὐθείᾳ τῇ χρήσει. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἢ φητός γενικὴ συνέδραμε κατὰ τὴν εἰσιν τῆς Κρητός γενικῆς καὶ σητός καὶ θητός· σῆς δὲ ἔστιν ὁ σκώληξ καὶ θῆς ὁ μισθωτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἰστίον δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶνος παρὰ κοινῆς λέγει ὁ τεχνικός [ὅτι] ἢ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας γένετο Θώνιδος καὶ Θώνιος Ἰωνικῶς, ὡς περὶ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶν Θῶνος καὶ κατὰ κῆσιν τοῦ ὠ καὶ ᾠ εἰς τὸ ᾠ Θῶνος. οὐχ ὑγιῶς [θ] λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, εἰ γένετο κατὰ συγκοπὴν, ᾤφειλιν ὀζυνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀντρός ἀνδρός· καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ δισυσλλαβήσασαι ὀζυνώσασιν πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὅς δισυσλλαβῶν γενικῶν, οἷον ὡς περὶ παιδός, μηνός, χητός, γραός, φωτός, παντός. πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶν εὐθείᾳ, ἐξ ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θῶνος καὶ Θῶνος γενικὴν, εὐρηται σημαίνουσα τὸν Αἰγυπτίον ἄνδρα, ὅτινα σημαίνει ἢ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἔτερον ἄνδρα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Θῶνά τε ἄνακτα. τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέγονεν ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνις γενικῆς. εἰ δὲ τις εἴποι διὰ τί οὐκ ὀζυνεται, λέγομεν τὴν αἰτίαν ταύτην. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ ὀζυνόμεναι μιμουμένται εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθείαν, καὶ πάλιν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός.

γενικὰ μιμουμένη τὴν ἰατρὴς εὐθεΐαν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ὀφθαλμική εἰ εὐνέουτο οὐκ ἤμελλε μιμησθαι εὐθεΐαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθεΐαν εἰς τοὺς καθαρὸν διαγύλαβον, τῷ ὧ παραλυσόμετην καὶ ἀεσταμένην, βαρυνόμετην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῆρος· σημαίνει δὲ τὸ στοβιλαειδὲς ἦγον τὸ εἰς ἀξὺ λήγον· ὥς, σημαίνει δὲ δὲ τὴν τιμὴν), τοῦτον χάριν οὐκ ἀξύνουσι ἀλλ' ἐβαρύνουσι. προσκενται „διαγύλαβον,” ἰκιδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχομεν εὐθεΐαν δέοντα, οἷον κρινώτος, οἰωνός, Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαυνομένου,” ἐπειδὴ τὸ κῆρος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κῆρος δέοντα· τὸ γὰρ πευστικὸν ἦγον τὸ ἐρωτηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίνος ἐστὶν υἱός; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦγον ἀόριστον δέοντα, οἷον τίος. οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντιπεφύροτας. καὶ πάλιν ἔστιν

Εὐφύκλεια Ἰσπος ἀνυάτηρ Πειραναρίδαρ,
καὶ βαρύνεται ἐνταῦθα ἡ γενική, λέγω δὲ ἡ Ἰσπος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀνόματος προσηγορικῶς τοῦ ἐπὶ ταῦ ὁφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἡ χαρακτὴρ ἀκολουθεῖται,” ἐπειδὴ ἔστι Φθῶς Φθῶντος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῶν μεταχῶν, ὡς περ σῆντος, βῆντος, φθῆντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβάντα), καὶ πάλιν ἔστι Θῶν ὄνομα κύριον περισπώμενον, καὶ τοῦτον ἡ γενική λέγεται Θῶντος προπερισπώμενος πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῶν εἰς ὧν περισπώμενων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ὧν περισπώμενα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον ἑρσῶν ἑρσῶντος, Κτησιῶν Κτησιῶντος, Ἀγλαῶν Ἀγλαῶντος, Δημοῶν Δημοῶντος. οὕτως οὖν καὶ Θῶν Θῶντος προπερισπώμενος. ἡ πρὸς τὸν χαρακτὴρα τῆς κλῶν κλῶντος μεταχῆς καὶ ζῶν ζῶντος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ δρῶν δρῶντος λέγομεν Θῶν Θῶντος προπερισπώμενος. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι „ἐπὶ ὀνομάτων,” οἷον „εἰς ὅς διαγύλαβοι γενικὰ εἰς ὀνομάτων δέοντα θάλασσα,” διὰ τὰς τῶν τοῦχῶν, αὐταὶ γὰρ βαρύνονται, οἷον σῆντος, βῆντος.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ γινώσκων ὅτι πᾶσα εὐθεΐα εἰς ὁ λόγος καὶ ἀποβολὴ τοῦ ὦ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν τόνον ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλῆτις Φιλῆτις, Μητιάς Μητιάς, Μητιάς Μητιάς, χρυσαῖος χρυσαῖος, ἀργυρεὺς ἀργυρεὺς, πλα-

κοὺς πλεονῶ, λαγῶς λαγῶ, ὄρφῶς ὄρφῶ, λῆϊς λῆϊ, οὐίς οὐί, εὐ-
 νους εὐνου, ἀκλίνους ἀκλίνου, Μινάεια Μινάειω, Πηγάειω
 Πηγάειω.

Τὰ ἐκταίνοντα πρὸ ᾧ εἰς τὸ ᾧ κατὰ τὴν γενεὴν Ἀττικῶς τὸν
 ἀπὸν τόνον φυλάττουσιν ὅν τινα ἔχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως τοῦ
 ὅ εἰς τὸ ᾧ, οἷον πόλις πόλις, μάντις μάντις, ὄφις ὄφις,
 λῆϊς λῆϊς, βασιλεὺς βασιλεὺς, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεύς, Ἀτρεὺς Ἀτρεὺς,
 Πηλῆϊς Πηλῆϊς, ἱερεὺς ἱερεὺς,

Αἱ συνηρημέναι γενικαί, εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
 λείᾳ, παροξύνονται ἐν τῇ συναίρει, ὥς Δημοσθένιος Δημοσθέ-
 νους, Διομήδης Διομήδους, Σικεράτιος Σικεράτους, ἱερεῖος ἱε-
 ρους, Θυρῆϊος Θυρῆϊους, τεύχεος τεύχεους, βέλειος βέλειους, κρείσ-
 κῆρος, γήρεος γήρεως· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, περι-
 σπῶνται ἐν τῇ συναίρει, οἷον εὐσεβέος εὐσεβους, εὐγενέος εὐγε-
 νοῦς, Ἀητοῦς Ἀητοῦς, Σικερόος Σικερούς, Ἑκατερίος Ἑκατριῶς,
 Παιραιῶς Παιραιῶς, Σικριῶς Σικριῶς.

Αἱ διὰ τοῦ οὐο θεταῖαι γενικαί, εἰ μὲν ἐπὶ περιπεσμένῳ
 κοινῶν γενικῶν ὥς, προπερισπῶνται, οἷον καλῶ καλοῖο, ποροῦ
 σοφοῖο, σεμνοῦ σεμνοῖο, ποταμοῦ ποταμοῖο, ὠκεανοῦ ὠκεανοῖο,
 εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνμένων, προπαροξύνονται, οἷον φίλου φίλοιο, κού-
 φου κούφοιο, Πριάμου Πριάμοιο.

Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὅ γινόμενα,
 εἰ μὲν ἀπὸ ὀξυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὥς, προπερισπῶνται, οἷον
 Πετιῶ Πετιῶ,

υἱὸς Πετιῶ Μενεσθεύς,

ὡς υἱὲ Πετιῶ Διοτρεφῆος βασιλῆος,

Τυλαῶ Τυλαῶ, ὡς κατὰ Ἀντιμέχην· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνόντων γε-
 νικῶν Ἀττικῶν ὥς, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίνω τοῦ Μίνω,
 τοῦ Ἀνδρόγεω τοῦ Ἀνδρόγεω. τοῦ δὲ ὁ προσελθόντος κατεβί-
 βασθη μῶν συλλαβὴν ὁ τόνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τετάρτην
 ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξείαν.

Αἱ διὰ τῷ εῷ γενικαί Ἰωνικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυνόντων κοινῶν
 γενικῶν ὥς, προπαροξύνονται, οἷον Ἀγρεύδου Ἀγρεύδω, Ὀρίστου
 Ὀρίστει, Αἰνείου Αἰνείω, ἀπαθείς δηλονότι εἶναι. ἔαν γὰρ
 πάθωσι, πρὸ μᾶς τοῦ τέλους ἔχουσι τὴν ἐόθειαν, οἷον Ἑρμείου
 Ἑρμείω καὶ κατὰ συνηγορίαν τοῦ δ' Ἑρμείω παροξυτόνως,

Ἥρης Ἑρμείω τε.

αὶ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, παραξίνονται, οἷον αὐλητοῦ αὐλητέα, Κασῆς Κασοῦ (ἴστω δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Ἑλέσιω. αἱ δὲ τοῦ αὐ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὴν ἀπὸ βαρυνέων κοινῶν γενικῶν αὐτοί, προπαραξίνονται, οἷον Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδας, Ὀρέστου Ὀρέσταο, εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν αὐτοί, προπερισπῶνται, οἷον ἀργιστῆς ἀργιστοῦ ἀργιστέο, ἀργιστῶ τοῦτο (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τέσου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κατανοεῖται τὸν τόνον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικὴν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ, Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, φωτός φωτί, μητρός μητρί, γυναικός γυναικί, πατρός πατρί, θυγατρὸς θυγατρὶ, τινός τινί, κῆρος κῆρι, ἥρος ἥρι, λαός λαῷ, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, ταχέος ταχέϊ, ξενοφώντος ξενοφῶντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, ἱὸς ἱῷ, μίας μιᾷ, βελτίονος βελτίονι, χειρίονος χειρίονι (ἥτις δοτικὴ παθοῦσα συγκοπήν τοῦ α καὶ ῥ ἀνεδέξατο τραπήν τῆς εἰς διφθόγγον εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρηϊ,

κρίεσσον γὰρ βασιλεύς, ὅτε χρίσεται ἀνδρὶ χέρηϊ),

ἄκατος ἄκαυτι, ἀσπίδος ἀσπίδι, κνημίδος κνημίδι. διὰ τοῦτο τὸ ὅτεω ἀναγνωστέον προπαραξινύνας, οἷον ὡς τὸ

ὅτεψ σε πατήρ κέλεται

ἀντὶ τοῦ ᾧ τινί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὅτεως, ὅτεως ἔχρην ἀντὶ τοῦ τινός, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοτονεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίας ἀνακόλουθοι εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι ταῖς γενικαῖς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἔμοι μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοί δὲ καὶ σοί ὀξυτόνως), ποτὲ δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὗ γὰρ περισπωμένως καὶ οἱ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέος ταχέϊ. ἡ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταῦθα παραξίνεται, ἡ δὲ δοτικὴ περισπᾶται. ἀλλ’ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ· συναίμασιν γὰρ ὑπομείναισα ἐνδεῖ μίαν συλλαβήν. εἰν δὲ λάβωμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἡ ἀκόλουθος τάσις φυλάσσεται, οἷον ταχέος

ταχῇ ταχῇ, εὐσεβίος εὐσεβείᾳ εὐσεβεῖ, εὐγενέος εὐγενείᾳ εὐγενεῖ.
 ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναίρεσις ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἐπειδὴ
 καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλόχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν
 οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δο-
 τικὴ τῇ γενικῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι κάλλιον ἔστι παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα
 ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἥπερ ἢ παρεθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ
 παρέθετο τὸ μάνται καὶ πόλει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντεως καὶ πόλεως
 γεγονόσαι μάντει καὶ πόλει καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντει καὶ πόλει
 καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. ἔρῃ δὲ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι,
 εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφυλάξαν ἐν
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ἣ ἔστιν ἐν τῇ γενικῇ ἡ ὀξεῖα τάσις καὶ ἐν τῇ
 δοτικῇ, οἷον μάντειος μάντει, πόλεος πόλει. διὰ τοῦτο οὖν εἰρη-
 καμεν βέλτιονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα·
 ἐπεὶ γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφυλάξαν ἐν τῇ
 αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον· τὸ γὰρ ταχέος καὶ εὐσεβίος παροξυ-
 νονται, τὸ δὲ ταχῇ καὶ εὐσεβεῖ περισπῶνται. κάλλιον οὖν, ὡς εἰρη-
 ται, παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἥπερ τὸ μάντει καὶ πό-
 λει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τάσιν
 καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ πρὸ τῆς συναίρεσις καὶ
 μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντειος μάντει μάντει, πόλεος πόλει
 πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἰεὶ παραφυλάσσασθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δο-
 τικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ
 οἷ μὲν πάντες ἰῶ ἐν ἡμῇ "Αἰδος εἶπω·

καὶ γὰρ τὸ ἰῶ περιπαύεται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βα-
 ρυτονουμένης· ἰον γὰρ ἔστιν ἡ εὐθεία ἀντι τοῦ μόνον, καὶ ἡ γε-
 νικὴ ἰον παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτικὴ ἰῶ περισπωμένως. σημαίνει δὲ
 τὸ ἰῶ ἡμῇ ἀντι τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων προστίθωμεν ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυν-
 δάρεος εὐθείας τῆς διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἡ γενικὴ Τυνδαρέου ἔστι
 παροξυτόνως, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ
 καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδαρέῳ ἔστι παροξυτόνως, καὶ
 πρὸ μᾶς ἔχει τὸν τόνον. ὅταν δὲ γίνηται Ἀττικῶς ἡ εὐθεία διὰ
 τοῦ εἰ καὶ ὦ, Τυνδάρεως ὡς Μενέλιως, τότε προπαροξύνεται ἡ
 γενικὴ, καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδαρέω τῇ Τυνδαρέῳ,
 ὥπερ τοῦ Μενέλιω τῷ Μενέλιω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μετακλιμαίμεναι δοτικαὶ εἰς ἰ λή-

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ Ia καὶ μία· ἐμάθο-
μεν γὰρ ὅτι αἱ γενικαὶ Ἰωνικῶ ἴθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον
τὸ ἴας καὶ μιῶς, ἐπεὶ καὶ αὗται ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ἀφαι-
λον βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἔχοντων σισημεῖται τὸ γυναικὸς γυνῆκα καὶ
θυγατρός θύγατρα, ὅτι ἡ μὲν γενικὴ τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰ-
τιατικὴ βαρύνεται· οὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἐνταῦθα φυλά-
ξαι τὴν ὀξείαν τύσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πῶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶς
εἰς ἃ λήγουσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τύσιν, οἷον *Αἰαντα*, *Θόαντα*,
Πέντητα, *Μήνην*, *Χῆρνα*, *Παῖδα*, *Κτησιφῶντα*, *Ξενοφῶντα*, *Προσευδῶνα*,
Ἀσπίδα, *Φανίδα*, *Κρηπίδα*. ὅθεν τὸ νικῶδα γινόμενον κατὰ συγχο-
πὴν νίφα ἀνελίβασε τὸν τόνον, οἷον

ἀλευόμενοι νίφα λευκήν,

ὥς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
καὶ πάλιν ἡ φυγὴν αἰτιατικὴ γινομένη κατὰ μεταπλασμόν φύγα
ἠφαιρῶσθαι, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἔκπους

ἐπὶ τοῦ εἰς φυγὴν, ὥς μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι διὰ τὸν προ-
λεχθέντα κανόνα. τὸ τίνα καὶ τινὰ πρὸς διάφορον σημασίαν
διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται,
οἷον τίνα ἔκτυψας· τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ὁρίστον ὀξύνεται,
οἷον τινά. τὸ Ἑρετριῶ καὶ Πειραιῶ καὶ Στειριῶ οὐκ ὀξύνονται
ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἑρετριῶ καὶ Πειραιῶ καὶ Στει-
ριῶ γεγονόσι κατὰ κῶσιν τοῦ εἰ καὶ ἃ εἰς ἃ μικρόν· ἡ γὰρ
ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνεχέχονται, οἷον πύξις παῖς,
Πηλεΐς, Πηλεῖ, Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς. τούτου
ἕνεκα τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρός γενικῆς ὀξυνομένης ἡ γυνῆκα
καὶ θύγατρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἄξιον
ἐπεὶ ζητῆσαι διὰ τί ἡ μὲν θύγατρα αἰτιατικὴ προπαροξύνε-
ται, οἷον

λυσιμένοδός τε θύγατρα,

ἡ δὲ γυνῆκα αἰτιατικὴ προπερισπῶται, ὥς τὸ

γυναικά τε θήσατο μαζόν.

καὶ περὶ μὲν τῆς θύγατρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγατέρα γέγονε κατὰ συγχοπὴν
θύγατρα, ὥς παρὰ τοῦ Δημήτερα Δημητῆρα, αἱ δὲ συγχοπαὶ ἀνα-
βαρύνουσι τοὺς τόνους, οἷον ἀπλάσφει ἄπλάσφει, ἐξήμετος ἑξαμετος.

προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι, „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν φύσει μακρὰ παραληγομένων.“ ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δωδώνης τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς ᾧ ἔστιν ἡ εὐθεία τούτων καὶ φύσει μακρὰ παραλήγεται, τούτου χάριν, γινόμεναι κατὰ μεταπλασμόν ἐν τῇ δοτικῇ εἰς ᾧ, προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνονται, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι
καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λόγι μόνον οὔνεκα χαλκόν.
Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλασμός ἐστιν ὅταν τραπῇ ἡ τελευταία σιλ-
λαβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβὴν, ὥς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων
παράδειγματων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνει, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλην τῶν εἰς ᾧ διασπλάβων. Ἰστυ-
σαν δὲ παραδείγματι τοῦ κανόνος ταῦτα, ἀβλήτος ἀβλήτα· τὰ δύο προπερισπῶνται. ἰδρῶτος ἰδρῶτα, ὁμοίως. λιμένος λιμένα, ἀσπίδος ἀσπίδα· τὰ δύο παροξύνονται. Δημήτερος Δημήτερα· τὰ δύο προπαροξύνονται. Διομήδεος Διομήδεα, ὁμοίως. καλὸν καλόν, σοφὸν σοφόν· ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφύλα-
ξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλὸν καὶ σοφὸν περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκατα-
ληκτοῦσαι, περισπωμένην δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω μακρᾶς φύσει, οἷον Ἐρμῆς, Ἡρακλῆς, βοῦν, ροῦν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον καὶ ἀνθρώπου ἀνθρωπον ἐμάθομεν ὅτι ἡ μα-
κρὰ κατεβίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ᾤφειλε προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὥς ἐν τῇ περὶ γενικῆς μεμαθήκαμεν. ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὰν σὴν τε-
λευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπα-
ρωξύνθη, οἷον Ὀμηρος Ὀμηρον, ἀνθρωπος ἀνθρωπον. ἡ Ἀδώνιδος αἰτιατικὴ τῇ Ἀδωνίδος γενικῇ συντονοῦται· ὅταν δὲ φύγῃ τὴν τετρασλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἀδωνις Ἀδωνιν, ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται. τὸ ἔαν καὶ μίαν ὁμοίως τοῖς

εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι, περισπῶνται, οἷον μῦν, σὺν, δρῦν, λῆν (σημαίνει δὲ τὸν λένοντα,

ἐπὶ τοῖς ἡγαγε διαμῶν),

γρᾶν, ζῶν (ἄντι τοῦ ζῶντα), θεῦν,

τὴν θεῦν Ἄρτεμιν οἱ ἔπαθεν

ἄντι ταῦ τὴν θεῖον. γίγνεται κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ ἰ καὶ ὁ εἰς τὴν εὔ δόφθογγον, ὥσπερ Ἑρφέρος Ἑρφέων, καὶ ὠφεί-
λιν ὠφύνεσθαι, ἐπεὶ δὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναιροῦν-
ται, οἷον ζῶός ζωός, ἰστώός ἰστώός, Νηρηΐς Νηρηΐς· ἀλλὰ τῷ κυρόνι
τῷ λεγθέντι περισπᾶσθαι. πάλιν ἴστω κλείν περισπῶμένως· τοῦτο
δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα γίγνεται κατὰ ἀποβολὴν τῆς
δα συλλαβῆς. καὶ ὠφείλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ν· τῆς γὰρ δα συλλα-
βῆς ἀποκοπείσης κλεί εὐρίσκεται χωρὶς τοῦ ν· ἀλλ' ἐπεὶ δὴ πᾶσα
ἐκτικτὴ ἐνικῶν μονοσύλλαβος ἄρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ κατ' ἐαυ-
τὴν οὐσα εἰς ν θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σὺν, γῆν, δρῦν, γρᾶν,
ζῶν (ἄντι τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προεβλεπε τὸ ν καὶ
ἐγίνετο κλείν. Πρὸςκειται „ἄρσενικὴ ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί· τοῦτο
γὰρ οὐ λήγει εἰς ν, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπεὶ δὴ
οὐκ ἴστω οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρὸς-
καίται „αὐτὴ κατ' ἐαυτὴν οὐσα” διὰ τὸ νῆ Δί· αὐτὴ γὰρ ἡ
ἐκτικτὴ γίνεταί κατ' ἀποκοπὴν τῆς Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἄρσενικῶν
ὀνομάτων εὐρίσκεται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ν,
λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπεὶ δὴ οὐκ εὐρίσκε-
ται αὐτὴ κατ' ἐαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρὸςκειται ἀνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἰ-
εῖς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατα-
ληκτοί, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύν-
εται, ἀλλ' οὐκ ἴστω μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. πε-
ρισπῶμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θίσει μακρᾶς τί-
θεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς, παῖς, βοῦς, ἴους,
Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπῶμένη οὔτε
ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θίσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω
φύσει μακρᾶς. καὶ ἴστω εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην. ἡ περισπῶ-
μένη διπλοῦς τόνος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ ὀξεύς καὶ βαρείας σύγκειται.
εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὥς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὐσης
ἀεὶ κατὰ τὸν χρόνον· ἀπὸ γὰρ δύο χρόνων σύγκειται, ἡ δὲ
βραχεία ἀπὸ ἑνὸς χρόνου. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχείας οὐ

δμόπατρος ὁπατρος, ἀρμόσαντες ἄρσαντες,
ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀνιάξιον ἔσται.

τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβύσαντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκνυται ἡμί, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτήρι τῶν εἰς ὃς δισυλλάβων γενικῶν ἡπολούθησαν, καὶ δεύρονται ὥσπερ φωτός, χηρός, γραός, παιδός, μηρός, Τρωός, φρετός, χθονός. ἄλλως τε δὲ διὰ τοῦτο προπαροξύνεται ἡ θυγάτηρ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, ἔχουσα παροξυνομένην τὴν εὐθείαν, προπαροξύνεται, οἷον *Ἄλας Ἄλαντα, λῆβις λῆβητα, πέτης πένητα, Πέλοψ Πέλοπα, γεφύεις χαρίεττι, Ἐκτωρ Ἐκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰσάτηρ εἰσάτερα*. εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθεία παροξύνεται, δῆλον ὅτι ἐλλόγῃ ἡ θυγάτηρ αἰτιατικὴ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγάτηρ αἰτιατικὴ παρὰ λόγῳ παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα μήτηρ γὰρ ἡ εὐθεία παροξυτόνως καὶ θυγάτηρ, ὥς τε ἐν τῇ θυγατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὥς ἑμάθομεν ἐν τῷ περὶ γενικῇ λόγῳ, παρὰ λόγῳ παροξύνονται ταῦτα, ἡτέκα ἐλέγομεν ὅτι ἡπολούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδιόις σπητικαῖς, φημί δὲ τῇ πατέρος, ἀνέρος, δαίρος (δαῖρ δὲ ἔστιν ὁ ἀνδράειλος).

Περὶ τῆς γυναικα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο προπεριπαῖται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, διφθόγγῃ παραληγομένη, προπεριπαῖται, οἷον *γλαῦκα, καῦκα, προῖκα, αἴγα, παῖδα, δαῖτα*. οὕτως οὖν καὶ γυναικα προπεριπαῖται, τῇ παραλήξει τῆς διφθόγγου ἡκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν δισύλλαβά εἰσι, τοῦτο δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς. *Ἄλτ* οὖν ὥς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ διφθογγῷ προπεριπαῖσθαι ὁμοίως ἐκεῖνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Πρόσκειται ἐν τῇ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῇ, πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων,” ἐπειδὴ, ὥς φησιν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται. ἰδοὺ γὰρ ἔστι *φωτός, μητός, χηρός, παντός, δευτόνως*, τὸ δὲ *φῶτα, μῆτα, χῆτα*, πάντα βαρύνονται *εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀνίστραπται τῇ ὁδεῖαν τῶν. τὸ γὰρ τίνα καὶ τινά, ὥς εἴρηται, πρὸς διάφορον σημασίαν διαφορῶν ἔχει καὶ τὸν τόνον. καὶ τινά*

εἰς ἡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι,
 περισπῶνται, οἷον μῦν, σὺν, θρῦν, λίγ (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα,
 ἐπὶ τε λίγ ἦγάγε δαίμων),
 γρουῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), Θεῦν,
 τὴν Θεῦν Ἀρτεμιν οἱ ἔπαθεν

ἀντὶ τοῦ τὴν Θεόν. γέγονε κατὰ κράσις Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ
 ι καὶ ο εἰς τὴν εῦ δίφθογγον, ὡς παρ' Ἑρφέους Ἑρφέων, καὶ ὤφει-
 λεν ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναιροῦν-
 ται, οἷον ζῶός ζωός, ἰστυώς ἰστυός, Νηρηΐς Νηρηός· ἀλλὰ τῷ καρῶνι
 αὖ λελθέντι περισπᾶσθαι. πάλιν ἴστυ κλείν περισπῶμένως· τοῦτο
 δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τῆς
 δα συλλαβῆς. καὶ ὤφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ν· τῆς γὰρ δα συλλα-
 βῆς ἀποκοπείσης κλεί εὐρίσκεται χωρὶς τοῦ ν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα
 αἰτιατικὴ ἐνικῶν μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαυ-
 τὴν οὖσα εἰς ἡ θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σὺν, γῆν, θρῦν, ναῦν,
 γρουῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προέλαβε τὸ ν καὶ
 ἐγένετο κλείν. Πρόκειται „ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί τοῦτο
 γὰρ οὐ λήγει εἰς ν, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ
 οὐκ ἴστυν οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρό-
 κειται „αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὖσα” διὰ τὸ νῆ Δί· αὕτη γὰρ ἡ
 αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νῆ Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἀρσενικῶν
 ὀνομάτων εὐρίσκεται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ν,
 λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εὐρίσκε-
 ται αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἰ-
 εἰς ἡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατα-
 ληκτοί, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύν-
 εται, ἀλλ' οὐκ ἴστυ μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. πε-
 ρισπῶμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θίσει μακρᾶς τί-
 θεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς, παῖς, βόυς, ἴους,
 Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπῶμένη οὔτε
 ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θίσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω
 φύσει μακρᾶς. καὶ ἴστυν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην· ἡ περισπῶ-
 μένη διπλοῦς τόνος ἴστυν· ἀπὸ γὰρ δέξις καὶ βαρεῖας σύγκειται.
 εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὐσης
 ἀκλήρης κατὰ τὸν χρόνον· ἐπὶ γὰρ δύο χρόνους σύγκειται, ἡ δὲ
 βραχεῖα ἀπὸ ἑνὸς χρόνου. τοῦτον οὖν χρόνον ἐπὶ τῇ βραχείᾳ οὐ

τίθεται *περισπωμένη*. διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπάνω θέσει μακρῶς ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκαιται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἡ *περισπωμένη*. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκαιται ἡ *περισπωμένη* εἰκότως καὶ ἐπὶ τῶν φύσει μακρῶς ἦγουν δύο χρόνους ἐχούσης συλλαβῆς τίθεται. τοῦτου οὖν χάριν ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρῶς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικὴν εἰς ᾗ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πᾶσι καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. ἔτιωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κατὰ ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σεμνὸς σεμνόν, βραχὺς βραχύν, ἑξὺς ὀξύν, ποιητὴς ποιητήν, αὐλητὴς αὐλητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν, πληθὺς πληθύν, οἷζυς οἷζύν, Ἑρινύς Ἑρινύν, φίλος φίλον, κούφος κούφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρη ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν, Λιχῶς Λιχῶν, χρυσοὺς χρυσοῦν, χαλκοὺς χαλκοῦν, ἀργυροὺς ἀργυροῦν, σιδηροὺς σιδηροῦν, βοῦς βοῦν. Πρὸςκειται ἐν τῇ κενῇ „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας” διὰ τὸ ἐχθῶς ἐχθύν, ἐχθύν παιδοφύγα.

αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ᾗ καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ τῇ *περισπωμένη* εὐθείᾳ. Πρὸςκειται „ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν” διὰ τὸ κλεις κλειν, κίς κῖν, κίς κῖν (σημαίνει δὲ τίς σκώληκα). ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μετ' εὐθείᾳ ὀξύνεται, ἡ δ' αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τινα εἰρήκαμεν ἑνωτέρῳ.

Αἱ εἰς ᾗ ἢ εἰς ἡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρημέναι, εἰ μὴν ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι προπαροξυνημένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναίρεσει, οἷον Διομήδεα Διομήδῃ, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνῃ, Δημοσθένεα Δημοσθένῃ, Σωκράτεα Σωκράτῃ, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι παροξυνομένων, περισπῶνται ἐν τῇ συναίρεσει, οἷον εὐσεβία εὐσεβῆ, ἁσθενία ἁσθενῆ, εὐτυχία εὐτυχῇ, Ἑρετριά Ἑρετριῇ, Μειραιά Μειραιῇ, Στειριά Στειριῇ.

Αἱ εἰς ᾗ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συνηρῶν μὴν οὕτως τὸν τόνον τῆς ἀπαθούς λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀκρίλωνα Ἀκρίλῳ,

ἤρσα ἤρω, Μίνα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκίωνα κυκῶ,
ιδρώτα ιδρώ,

ιδρῶ ἀπεφύχοντο,

ἰχῶρα ἰχῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχῶ χειρὸς ὠμόγυνν

(Ἰχθὺς δέ ἐστι τὸ μεταβιβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἰσὶ κατὰ ἀπο-
κοπὴν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν ὀρσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σα-
πφῶ τὴν Σαπφῶ, ἡ Ἐρατώ τὴν Ἐρατῶ, ἡ Καλυψώ τὴν Καλυψῶ,
ἡ Κλειώ τὴν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὦς θηλυκῶν οὐσαι περισπῶν-
ται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θείσθαι ἐν θαμῶ,

ἡ ἡώς τὴν ἡῶ,

καὶ ἡῶ διαν ἱμμεν.

ὦφειλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν περισπῶσθαι κατὰ
πῆν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναφρέσεως τῆς ὀξείας καὶ βαρείας,
ὥς ἐν ταῖς εἰς ὦ θηλυκοῖς μεμαθῆκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς
Σαπφῶ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐ-
θείαν ὠξύνθησαν, ὥς ἐκείσε μεμαθῆκαμεν.

Αἰ εἰς ἥν λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς οὐκ ληγουσῶν
οὐσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεία, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης
Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ
δὲ περισπᾶται ἡ εὐθεία, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλοῦς
Ἡρακλῆν, Περικλῆς Περικλοῦς Περικλῆν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεία,
βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κερῆσθαι αὐταῖς ταῖς αἰτιατι-
καῖς· δυσμένην γὰρ λέγουσι καὶ κυκλοτέρην καὶ εὐρυνέφην τῶν
εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυσμετής, ὁ κυκλοτερός, ὁ εὐρυνεφής.
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἰσι· τὸ γὰρ Ἄτρεψ Ἄτρεψ λέγουσι
καὶ τὸ Πηλεὺς Πήλεψ καὶ τὸ Ἀχιλλεύς Ἀχίλλεψ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα
κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ
εὐθεία, οἷον τὸ Αἶας εἰς τὸ αἶ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἶαν
ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον. ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμᾶς
ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ὀξεῖα τίθεται εἰς τὸ αἶ (τὸ γὰρ Αἶας πα-
ροξύνεται); ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπωμένη (τὸ γὰρ ᾧ Αἶαν προ-
παρασπᾶται, οἷον

Αἶαν ἁμαρτοπέης βουγάῃ).

ἡ δὲ αἰτία ἔστιν αὕτη. ἡ εὐθεία οὐκ ἡδύνατο προπερισπῶσθαι, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ (τὸ γὰρ *Αἰας* φύσει μακρὸν ἔχει τὸ *ᾱ*), οὐδέποτε δὲ πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, μήλου, κήπου, δᾶρον, τείχους, ἡθους· τὸ γὰρ Μοῦσαι καὶ κῆποι προπερισπώμενα οὐκ ἀντικείμενα ἦμιν, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἡ αἰ καὶ ἡ οἱ διφθογγος ἀντι ποιῆς παραλαμβάνονται ἥγουν ἀντὶ βραχείας. ἐπειδὴ οὖν τὸ *Αἰας* τὸ *ᾱ* ἔχει φύσει μακρὸν, (καὶ ἔχομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν αἰτίαν· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς *ας* ἁρσενικά βαρύνονται μακρὸν ἔχουσι τὸ *ᾱ*, οἷον *Δρύας*, *Θόας*, *γίγας*, *Κάλχας*, *Αἰνέας*, *κοχλίας*, χωρὶς τοῦ μέγας τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ *λάας* τοῦ προσηγορικοῦ καὶ τοῦ *Αἰας* παρὰ τῷ *Ἀλκμῶνι*), τοῦτου χάριν οὐ περιεσπᾶσθαι ἀλλὰ παρῶσθαι. ὥς γὰρ εἴρηται, οὐδέποτε πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη. καὶ ἔστιν αἰεὶν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. ἡ περισπωμένη δυνάμει παραρξυτόσός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρείας σύγκειται, οἷον *πῦς*, *βοῦς*, *νοῦς*, *Ἑρμῆς*· ἡ δὲ προπερισπωμένη δυνάμει παραρξυτόσός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ δύο βαρεῶν σύγκειται, οἷον *τείχος*, *μήλον*, *κήπος*, *δᾶρον*, *ἡθος*. εἰ ἐτέθετο οὖν περισπωμένη πρὸ φύσει μακρᾶς, εὐρίσκετο φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς δυνάμει τρίτη ἀπὸ τέλους· ἡ ὀξεῖα, ὅπερ ἔστιν ἄσκοπον· ἐμάσθμεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥγουν οὐ παραρξυύται ἡ λέξις. τοῦτου οὖν χάριν πρὸ φύσει μακρᾶς οὐ τίθεται περισπωμένη. πρὸ δὲ μὴ οὔσης φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οἷον *φῶντι*, *κῆρυξ*, *Μοῦσαι*, *δῆμοι*, ἐπειδὴ καὶ μὴ οὔσης φύσει μακρᾶς τῆς τελευταίας συλλαβῆς πολλὰς τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥγουν παραρξυύται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, ἄμαζαι, *τρέπαλαι*. ἡ γὰρ *ᾱ* καὶ ἡ οἱ διφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ ποιῆς παραλαμβάνεται ἥγουν ἀντὶ βραχείας. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις. τὸ δὲ ὅ *Αἰας*, λέγω δὲ ἡ κλητικὴ, ἐπειδὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ *ᾱ*, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται. διὰ τί δὲ ἡ κλητικὴ ἡ ὅ *Αἰας* συνεσταλμένον ἔχει τὸ *ᾱ*; ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς *Αἰαντος* γενικῆς ἐγένετο κατὰ ἀποβολὴν τῆς *τος* συλλαβῆς, ἡ δὲ *Αἰαντος* γενικὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ *ᾱ* ἥγουν θέσει μακρὸν, ἐπειδὴ αἱ διὰ τοῦ *τε* κλισόμεναι γενικαὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς *ας* βαρυτόνων οὐδαὶ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ *ᾱ* ἥγουν θέσει μακρὸν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, οἷον *Θόας*·

τος, *Βίαντος*, *Δρύαντος*· οὕτως οὖν καὶ *Μαντος*. ἀπὸ δὲ τῶν
 ἑξ ἑς περισπωμένων ἔπειρ μίαν συλλαβὴν οὐσαὶ ἐκτεταμένον ἔχουσι
 τὰ *ᾠ*, τούτεστι φύσει μακρόν, οἷον ἄλως ἄλυντος, πελεῖα πελε-
 πῆντος, Γλισῶς Γλισῶντος (ἴσθι δὲ ὄνομα πόλεως). πρόσκειται
 „ὕπὲρ μίαν συλλαβήν” διὰ τὸ πᾶς παντός· τοῦτο γὰρ θέσει
 μακρὸν ἔχει τὸ *ᾠ* κατὰ τὴν γενικὴν, ἐπειδὴ οὖν *ᾠ* *Δίαν* ἢ κλη-
 τικὴ συνιστάμενον ἔχει τὸ *ᾠ*, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται· πᾶσα γὰρ
 φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας „ἐφ’ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
 τόνον, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου, κοινολεκτουμένη, μὴ ἐκτετεινομένη διὰ
 του *χ* καὶ τοῦ *ι* ἢ διὰ τοῦ *θ* καὶ *ε* ἢ διὰ τοῦ *δ* καὶ *ε* ἐν ταῖς
 δυάκοις, περισπωμένην δέχεται, οἷον παῖδες, Πᾶνες, Ἀλκμήνες, Τη-
 κᾶνες, δελφῖνες, ἀκτῖνες, φῶτες, Τρῶες, μήτες, κῆνες, μήλον, δῶρον,
 κῆπος, δῆμος, βῆμα, Μοῦσα, αἶμα, ἥθος, αἶθος, κείχος, ἡπαρ,
 γυναικες. πρόσκειται „φύσει μακρὰ” διὰ τὰς θέσεις μακράς, οἷον
 ἄλλος, ἔργον, ἐνθα, πέμπτος, ἕκτος· περισπωμένη γὰρ οὐ τίθεται
 εἰ μὴ ἐπ’ αὐτῇ φύσει μακρῶς, οἷον Μοῦσα, Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς. καὶ
 διὰ τί ἐπ’ αὐτῇ θέσει μακρῶς οὐ τίθεται, ἐμύθομαν ἀνωτέρω. „πρὸ
 μιᾶς” δὲ „βραχείας” πρόσκειται διὰ τὸ μὴ εὐρεθῆναι δύο βρα-
 χείας ἐπιφερομένης· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν οὐ τίθεται περισπω-
 μένη, οἷον βήματος, κοινήματος, νοήματος, σοφώτερος, λογιώτε-
 ρος. καὶ ἄξιόν ἐστι ζητησθαι διὰ τί οὐδέποτε περισπωμένη πρὸ
 δύο συλλαβῶν τίθεται. καὶ ἴσθις ἐπαίν- ταύτην τὴν ἀπολογίαν.
 ἡ περισπωμένη δυνάμει παροξυτοτός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ
 βαρείας σύγκειται, οἷον παῖς, βοῦς, Ἑρμῆς· ἡ δὲ προπερισπωμένη
 δυνάμει προπαροξυτοτός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρειῶν δύο
 σύγκειται, οἷον κῆπος, μήλον, δῶρον, τεῖχος, ἡθος· ἐὰν οὖν τεθῇ
 ἡ περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν, εὐρίσκεται ἡ ὀξεῖα δυνάμει
 τετάρτη ἀπὸ τέλους, τούτεστιν ὑπερβαίνουσα τὴν τῆρσυλλαβίαν,
 ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· οὐ θέλει γὰρ τόπος ὑπερβαίνειν τὰς τρεῖς
 συλλαβάς, ὥς ἀνωτέρω μεμαθήκαμεν. τούτου οὖν χάριν οὐ τί-
 θεται περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν. „ἐφ’ ἑαυτῆς” δὲ „ἔχουσα
 τὸν τόνον” πρόσκειται διὰ τὸ Ὅμηρος καὶ Ἀνθρῶπος· ἐνταῦθα
 γὰρ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶν
 ἐπ’ αὐτῇ φύσει μακρῶς τόνος, οὐ περισπῶνται ταῦτα ἀλλὰ πα-
 ροξίζονται. πρόσκειται „ἐν ἐνὶ μέρει λόγου” διὰ τὸ Ζεὺς γε
 ἐνταῦθα γὰρ εἰς τὸ Ζεὺς παρεχόμεν ὀξεῖαν καὶ ἴσθις φύσει μακρὰ
 πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ οὐ προπερισπᾶται, ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶν ἐν

μέρος λόγου ἄλλὰ δύο. πρόσκειται δὲ „κοινολεκτουμένη,” ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ὄξϊαν παρέχουσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες, αἶγες, γυναικες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς παροξύνουσιν, ὀφειλότες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶν. διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται κοινολεκτουμένη. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτετρομένη διὰ τοῦ χ καὶ τ ἢ διὰ τοῦ ϕ καὶ ϵ ” διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθι. ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται, καὶ ἔστι φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐκτεταγμένα εἰσὶ διὰ τοῦ χ καὶ τ καὶ διὰ τοῦ ϕ καὶ ϵ , καὶ τὸν τόνον ὃν εἶχον πρὸ τῆς ἐκτάσεως, ἐφύλαξαν· ναί γὰρ ἦν καὶ εἰ ὄξϊαν ὄνως, καὶ κατ’ ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε, τὴν ὄξϊαν τᾶσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐκτετρομένη διὰ τοῦ ϕ καὶ ϵ ἐν τοῖς δυϊκοῖς” διὰ τὸ τοιῶδε καὶ τοσῶδε δυϊκᾶ· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ τὸν χαρακτήρα τῶν δυϊκῶν· τὸ γὰρ ω ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τᾶσιν, οἷον τῶ σοφῶ, τῶ καλῶ, τῶ ἀγαθῶ. ἐπὶ οὖν τὸ τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δε συλλαβῆς, τούτου χάριν, ὥς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω , ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τᾶσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτερά παραδείγματα, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέχονται· τὸ μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς δέχνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐθεία ὀξύνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς λήγοντα ἄρσενικά ἐκ εὐθείας πτώσεως κοινολεκτούμενα ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον Πηλεΐς, Ἀγρεύς, βασιλεύς, Ἑρετριεύς, ἁλεύς, Οἰνεύς, Τυδεΐς, Θησεύς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς. πρόσκειται „ἄρσενικά” διὰ τὸ εὐς καὶ γρεῦς· ταῦτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν ἄρσενικά ἀλλὰ θηλυκᾶ· νεὺς δὲ ἔστιν ἡ ναὺς καὶ γρεῦς ἡ γραῦς. πρόσκειται „ἐκ εὐθείας πτώσεως,” ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενική γίνεται παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διογενεὺς κατὰ κρῖσιν τοῦ ϵ καὶ $\omicron$ εἰς τὴν $\epsilon\upsilon$ διέφθογον, καὶ περισπᾶται. καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς περισπᾶται.

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῆρα χεῖρ ἐπὶ καρπῷ ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφίλησε. καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος τοῦ Ἰδομενεὺς περισπωμένως,

Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα

ὅτι τοῦ Ἰδομέλεος οὐκ ἦλθεν ἡ δύναμις. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσι κοινολεκτούμενα. πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς βαρυντόντας λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἄτρευσ καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ Ἄρης δὲ γενόμενον εἰς εὐς Αἰολικῶς ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἄρευσ, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἄρεος Ἀρεῖ Ἀρια. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ πῦσα λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα ἐν διφθόγγῃ, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἔγραφοῦ, σεμνοῦ, γραμματικῶν, ἐποιοῦ, ἐνεοῦ, ἰστεφανοῦ, παταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἀτρεῦ. οὕτως σὺν καὶ Ἀχιλλεῦ περισπωμένης. πρόσκειται, „εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεὺς, Ἀτρεὺς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ’ ὅν καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ’ εἰς τὸ ὤ. „ἐν διφθόγγῃ” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῃ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῃ καὶ ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῃ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ περισπώμενα ἀλλ’ ὀξύνόμενα· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν καὶ τὸ λού σχετικόν καὶ τὸ οὐ ἀρνήσεως δηλωτικόν. ταῦτα γὰρ, ὡς εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι διαφορὰς ὑπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντες τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰοῦ διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχετικόν ἐστιν, οἱ δὲ σχετλιάζοντες ὀξεῖα κέχρηται φωνῇ· τὸ δὲ οὐ ἀρνητικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνήσεως ἐστὶ δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀνατεύομεν καὶ ἀποτιλούμεν τὸν τύπον τῆς ὀξείας. ἑτέρα δὲ ὑπολογία ἔστι τοιαύτη, ἥ τις καὶ καταναγκαστικὴ ἐστι. τὰ ἐπιφθέγματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθόγγον λήγοντα ἢ τοπικὰ εἶναι ἢ παρηρημένα διὰ τοῦ χον ἀπὸ λέξεως ποσώτητα δηλοῦσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἀγχοῦ,

ἀγχοῦ δ’ ἰσταμένη,

ὑψοῦ,

ὑψοῦ δ’ ἐπὶ ψαμάθοισι,

σηλοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, ἑκασταχοῦ (τοντέστις ἐν ἑκάστῳ τόπῳ, ὡς παρὰ Δημοσθένει „καὶ ἐπὶ τῷ ἑκασταχοῦ βραδυπῆτας”), αὐτοῦ πρὸς τε ποδῶν ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλούσης, οἷον δις διχοῦ, τρεῖς τριχοῦ, τετράκις τετραχοῦ, πεντάκις πενταχοῦ· τὸ γὰρ δις τρεῖς τετράκις καὶ πεντάκις ποσότητα δηλοῦσι. τὸ ὅπου τοπικὸν ὄν καὶ μὴ περισπώμενον ἀλλὰ βαρυνόμενον οὐκ ἀντικεινται ἡμῖν, ἡκαῖστῃ, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν τῇ περὶ ἐπιφθημάτων, τὰ μοσοσύλλαβα πειστικά περισπώμενα ὄντα, προσλαμβάνοντα τὸ ὃ καὶ γινόμενα ἀναφορικά, βαρύνονται, οἷον πῶς ὅπως, πῇ ὅπῃ· οὕτως οὖν καὶ τοῦ ὅπου. ἐπειδὴ οὖν τὰ τρία μόνα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ ἰδοῦ καὶ τοῦ καὶ οὐ, εὐρέθησαν εἰς τὴν οὐ δόφθοργον λέγοντα καὶ μὴ ὄντα μήτε τοπικὰ μήτε διὰ τοῦ χου παρηγμένα ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλούσης (τὸ μὲν γὰρ ἰδοῦ δεικτικόν ἐστι, τὸ δὲ τοῦ σχεσιαστικόν, τὸ δὲ οὐ ἀρνήσεως δηλωτικόν), εἰκότως ὡς παραλλάσσεται κατὰ τὸ σήμαινόμενον διήλλαξε καὶ περὶ τὴν τάσιν καὶ οὐ περισπᾷται.

Πάλιν παρατίθεται ὁ τεχνικὸς τὸ καλὸς καλῆ καὶ εὐγενὲς ὠγενές· καὶ δὲ γινώσκειν ὅτι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὴν αὐτὴν ἐφύλαξαν. πάλιν εὐσεβὲς εὐσεβές, εὐτυχὲς εὐτυχές, ἀσθενὲς ἀσθενές, ποιητὴς ποιητά, αὐλητὴς αὐλητά, ἀθλητὴς ἀθλητά, εὐρετὴς εὐρετά, εὐνέτης εὐνέτα, θύτης θύτα· ἰδὸν καὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν ἀλήτης ἀλήτα, ποικιλομήτης ποικιλομήτα,

σχέλις, ποικιλομήτα.

καὶ δολομήτης δολομήτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσιν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐφύλαξαν· ἡ γὰρ κλητική ἐπὶ τοῦτων προπερισπᾷται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰ πρὸ μᾶς βραχέας. πάλιν Λειώδης Λειῶδες· ἰδοῦ καὶ τοῦτο μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχει, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ· τὸ μὲν γὰρ Λειώδης παροξύνεται (παροξύνεται δὲ, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δὲ, ὡς ἀνωτέρω εἰρήται, πρὸ φύσει μακρὰς τίθεται περισπώμενη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, κήπου, τέχους), τὸ δὲ Λειῶδες προπερισπᾷται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέως ἐστὶ· τὸν δὲ κανόνα εἰρηκαμένον ἀνωτέρω.

Ἰστίον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς προπερισπῶνται, οἷον δυσώδης, εὐώδης, εἰώδης, πυρῶδης, πυρῶδες, γλώδης, γλώδες. οὐ-

ὥς οὖν καὶ Λεωῶδες Λεωῶδες περισπωμένως κατὰ τὴν κλητικὴν,
Λεωῶδες ποῖον σε ἵππος φύγεν ἕρκος ὁδόντων.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σησημεῖται τὸ δέσποτα ἐν τῷ κανόνι, ἀκάρητα, εὐρύοπα, μητίετα, καὶ τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δῆερ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὴν κλητικὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία· ἄνερ γὰρ καὶ πατήρ καὶ σωτήρ καὶ δαήρ ἔστιν ἡ εὐθεία, καὶ δεσπότης καὶ ἀκαρήτης καὶ μητιέτης καὶ εὐρυόπης. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄνερ, πάτερ, δῆερ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὴν κλητικὴν, φημὶ δὲ τῇ μητέρ, θυγάτερ. ὥςπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὁφείλοντα ἐν τῇ γενικῇ προπαρωξύνεσθαι διὰ τὸ φυλάττειν τὸν τόνον τῆς εὐθείας ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτερος, θυγάτηρ θυγάτερος, ὥςπερ Δημήτηρ Δημήτερος καὶ εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον), οὐ προπαρωξύνεσθαι ἢ παρωξύνεσθαι, οἷον μητέρος, θυγάτερος — ἠκολούθησαν γὰρ τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς αὐτῶν, φημὶ δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (σημαίνει δὲ τὸν ἀνδράδελφον), — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, καὶ ὥςπερ μήτηρ καὶ θυγάτηρ διὰ τοῦ ἑ βαρυτόνως, οὕτω καὶ ἄνερ, πάτερ, δῆερ διὰ τοῦ ἑ βαρυτόνως. καὶ λοιπὸν ἁμοιβαίᾳ ἐγένετο τὰ τοῦ τόνου· τὰ μὲν γὰρ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, τὰ δὲ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικὴν. τὸ δὲ ὡς περ ψευδαιολικόν ἔστι, καὶ τούτου χάριν συνάταί τε τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἐβαρύνθη· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἔθος ἔχουσι πολλάκις συστέλλειν τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὃ τριβόλετερ (ἔστι δὲ εἶδος ἁκάνθης). διὰ τοῦτο δὲ εἴρηται ψευδαιολικόν, ἥτις οὐκ ἔστι κυρίως Αἰολικόν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τότε συστέλλουσι τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ, ἥνικα μὴ μακρῇ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὃ τριβόλετερ· ἥνικα δὲ μακρῇ παραλήγεται, οὐ συστέλλουσι τὸ ἡ ἐν τῇ κλητικῇ εἰς τὸ ἑ, οἷον ὁ χρηστήρ· τοῦτο γὰρ μακρῇ παραληγόμενον οὐ συστέλλει τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ· χρηστήρ δὲ ἔστιν ὁ παρῶν τοὺς χρησμούς. τὸ οὖν ὥς περ μακρῶν ἔχον τὴν παραλήγουσαν οὐ δύναται συσταλῆναι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν ὅτι ψευδαιολικόν ἔστι καὶ οὐ κυρίως Αἰολικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, συσπείλλοντα τὸ ἦ εἰς τὸ $\bar{\epsilon}$ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐυλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστερέφονται τὴν δέξιαν τῶσιν, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτάρ καὶ αὐτὰρ συνδέσμων. Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, μάκαρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἴαρ, φρέαρ, κέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, ἔτερ. οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ βαρυντόντως. πρόσκεινται „βραχυκατάληκτα” διὰ τὸ πατήρ καὶ ἄτηρ ὀξυνόμενα. πρόσκεινται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ. τὸ δε δεσποτα, ἀνάκτητα, μητίετα, εὐρύοπα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνομένης· ὁ ἀκικήτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητιέτης καὶ ὁ εὐρύοπης ἔστιν ἡ εὐθεΐα. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀνάκτητα ἔχοντες εἰπεῖν ἀπολογία τοιαύτην. ἔστιν εὐθεΐα εὐρύοψ ὥσπερ Αἰθίοψ, καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπι. καὶ πάλιν ἔστιν ἀνάκης ἀνάκτος ἀνάκτι ἀνάκτα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ Λάχης Λάχτος Λάχτι Λάχτα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθεΐαι οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκικήτης, αἱ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εὐρύοπα καὶ ἀνάκτητα ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπα καὶ ἀνάκτητα τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύου καὶ ἀνάκης. καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αὐταὶ αἱ εὐθεΐαι αἱ κατὰ μεταπλασμὸν ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠγνωσθήσαν καὶ ὁμοτονησαὶ αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα ἐντέλει πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ὀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ’ ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἡ Μῆδεia ὦ Μῆδεia, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἡ τιμή ὦ τιμή, τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἡ Λητώ τὴν Λητώ· ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\epsilon\upsilon\varsigma$ γενικῶν τῶν γινόμενων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ αἱ Δωρικαῖς τὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσι, κρῶσις ποιούμενοι τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ ὁ εἰς τὴν $\epsilon\upsilon$ διφθογγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ ἐπὶ καρπῷ
ἀντὶ τῶν Ὀδυσσεὺς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λήγε μένος μέγα

ἔτι τοῦ Ἰδομενέος δ' οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ὁμοφωνεῖ ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (καὶ γὰρ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς ἔστιν ἡ εὐθεία), καὶ ὅμως οὐκ ἐπιδέχονται τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πρόσκειται „κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν” διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται· ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. ἐπειδὴ οὖν τὸ εὐρύοτης καὶ ἀκακήτης, αἱ κλητικαὶ αὐτῶν εἰς ᾧ ἔγένοντο, οἷον ᾧ εὐρύοπα καὶ ᾧ ἀκάκητα, τοῦ μὲν ὡς ἔχοντος τὸ τ, τοῦ δὲ ὡς ὄντος εἰς πῆς, καὶ ὁμοφωνήσασαι ταῖς εὐθείαις ταῖς γινομέναις κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ εὐρύοτης καὶ ἀκακήτης, λέγω δὴ τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα, τούτου οὖν χάριν καὶ ὁμοτόνησαν αὐταῖς καὶ προπαρωξύνθησαν ὁμοίως αὐταῖς κατὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα, τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρα πῶσις κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. διὰ τοῦτο οὖν προπαρωξύνονται αὗται αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητιέτα ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἔστι μητιέτης ἡ εὐθεία. τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τὸν μητιέτην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεταί μητιέτα. καὶ ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾧ αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς ᾧ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐσαι, προπαρωξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ἄλτροχον ἄλτροχα, πυργοκέραιον πυργοκέρατα, διθύραμβον διθύραμβα, εὐλόγως οὖν καὶ ἡ μητιέτα αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ μητιέτην κατὰ μεταπλασμὸν γινομένη προπαρωξύνεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθεῖσαν ἐν πλάτει εἰς ᾧ, εἰ καὶ σπανίως τις θάλει εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν ἢ δοτικὴν μεταπλασμένην. τῆς οὖν αἰτιατικῆς πρῶτον μεταπλασθείσης καὶ ἡ εὐθεία ἢ ἀπὸ τοῦ μητιέτης γινομένη κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾧ, οἷον μητιέτα Ζεὺς, ὑγιᾶς προπαρωξύνεται κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνοῦσα πῶσις κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. ὥσαυτως δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητιέτης γινομένη εἰς ᾧ, ὡς ἔχουσα τὸ τ, οἷον ᾧ μητιέτα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητιέτα εὐθείᾳ τῇ γε-

νομένη ἀπὸ τοῦ μνητέως κατὰ μετακλισμὸν, ὕγιως προπαροξύνεται τῷ προλαχθέντι κανόνι τῷ λέγοντι πᾶσα πτωσίς ὁμοφώνουσα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. πρόκειται ἑκωτέρω „μὴ ὑπὸ, προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μετακλισθείσης εἰς αῖ,” ἐπειδὴ ἔστι τὸν ἐπικότην καὶ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν τὸν ἐπικότην, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἔχει προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπιπλάσμενην· ἔστι γὰρ τοῦ ἐπικότου καὶ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν τῷ ἐπικότῳ. πρόκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὺς οὔσαι” διὰ τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ τὸ λιτόν· τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν λιτα, καὶ λιτα πτώσας, οἷον ἐκατεπτάσας καὶ ἀπλώσας λιτὸν ἑκώτειον, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δέσποτα ἀξιούσι τινες λέγειν ὅτι ἔστι δεσπότης καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἀδέσποτος· ἔχομεν γὰρ τὸν ἀδέσποτον καὶ οἱ ἀδέσποτοι. αὕτη οὖν ἡ ἀδέσποτος εἰθεῖα ἔχει κλητικὴν τὴν ἀδέσποτι, ἥτις γίνεται κατὰ μετακλισμὸν εἰς αῖ, ὃ ἀδέσποτα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται· ὁμοτονεῖ γὰρ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ ἀδέσποτος. μετὰ οὖν τὸν μετακλισμὸν γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου ἡ ἀπλὴ λέξις, οἷον δέσποτα, καὶ μένει προπαροξύτονος ἡ λέξις. τὸ μὲν ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἀπλοῦν οὐκ ἔστι ἕτερον· ἔχομεν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὥσπερ ἀπὸ δένδρον ἔστι τις ἀποσπάση κλάδον, γίνεται ἀπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ ἔτι ἀπὸ ζώου ἀποσπάση τις χεῖρα ἢ πόδα, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου ἀπλοῦν. καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εὐρίσκομεν σχῆμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐστάδα λίμνην ἔχομεν ἀπλοῦν τὸ στάδα λίμνην, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλὴ λέξις (σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἰσταμένην). καὶ τὸ αἰρυσαν ἠγορέη ἀπὸ τοῦ εὐηγορέη γέγονε, καὶ τὸ δόμοις ἐν ποιητοῖσιν ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι γέγονε· τὸ γὰρ καλῶς πεποιημένον δηλοῖ. καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλὴ λέξις. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δέσποτα ἀπλὴ ἐγένετο ἡ λέξις ἀπὸ συνθέτου. Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰστέον ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς αῖ καὶ κῶρικα σύνθετα, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς εῖς, δηλονότι βαρυνεσόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνεις, Δημοσθένης Δημοσθένεις, Διομήδης Διομήδεις, Πολυδεύκης Πολυδεύκεις, Διοπαύδης Διοπαυδέεις, Ἡρακλῆς Ἡρακλέεις καὶ κατὰ κράτος αὐτῶν

δύο εἰς τὴν εἰ δόφθαλλον Ἡράκλειος. περὶ δὲ τοῦ Λειώδης, ὅτι προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν, διὰ τὸν χαρακτήρα ὃν ἐμάθομεν ἀνωτέρω, προπερισπᾶται. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς προπερισπᾶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον δυσώδης δυσώδες, εὐώδης εὐώδες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης Λειώδες προπερισπᾶμένως κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον

Λειώδες ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

τοῦτο δὲ οὐ συνθετόν ἐστι· περὶ τῶν εἰς ἧς συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λειώδης εἶναι σύνθετον παρὰ τὸ ἄδειν τῷ λαῷ, τουτέστιν ἀρέσκειν τῷ ὄχλῳ· ἐμίσαι γὰρ τὴν μύχην, ὥς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων

ἀτασθαλῆαι δὲ οἱ οἶοι

ἦσαν ἔχθραί.

οὗτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λειώδης ἀπλοῦν ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λείον (τὸ ὀμαλόν) ἐγένετο Λειώδης κατὰ παραγωγήν· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὁ δ' ἐπεὶ κίμα χεῖρας ἀνέλικεν

ἀτρετέους ἀκαλῆς.

παρὰ τὸ λείον οὖν ἐστὶ Λειώδης παράγωγον. οὐδὲ γὰρ δύναται εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς ἄνυνται ἢ ἀπλῶ εἰοῖν ἢ παρασύνθετα, οὐδέποτε δὲ σύνθετα. ἢ γὰρ ἀπὸ ἀπλῶν παράγονται καὶ εἰδὴν ἀπλῶ, οἷον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώδης, γεῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἰσὶ πάρασύνθετα, ὅς ἐπὶ τοῦ δυσώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τῶν δυσάων καὶ εὐάων γέγονασι δυσωδῆς καὶ ευωδῆς, καὶ κατὰ κῆρσιν τοῦ αῖ καὶ ὦ εἰς ὦ δυσωδῆς καὶ ευωδῆς. εἰ οὖν τὸ Λειώδης οὐκ ἔστι παρασύνθετον (οὐδὲ γὰρ παρήχθη ἀπὸ συνθέτου, ἀλλ' ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ λείου), δηλοῦται ἀπλοῦν ἐστὶ. πάντα δὲ τὰ διὰ τοῦ ὠδῆς, ὥς εἴρηται, προπερισπᾶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ λιθώδης, ὦ πετρώδης, ὦ Λειωδῆς, ὦ δυσωδῆς, ὦ ευωδῆς. Καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠλῆς δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἡρῆς καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠρῆς, παραευνόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπερισπᾶνται, οἷον ἐξώλης ἐξῶλες, πανώλης πανῶλες, ἐμφήρης ἐμφήρες, χαλκήρης χαλκήρες, Λιωδῆς Λιωδες (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλώρες. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἧς ἐπίθετα βαρύνονται σύνθετα ἀπὸ οὐδέτερον, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς εἶ, προκαθορίζονται κατὰ τὴν κλη-

αιήν, οἷον εὐμήκης εὐμηκες, ἐπιμήκης ἐπιμηκες, καποήθης καποήθης, συνήθης σύνηθες, παμμέγέθης παμμέγεθες. τούτοις ἡκολούθησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλάληθες καὶ μισαλήθης μισαλήθης. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν μέν, ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξύνονται, οἷον ὁ τριετής ὡς τριετής, ὁ πενταετής ὡς πενταετής, ὁ ἑξαετής ὡς ἑξαετής, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὡς πεντάετις, ὁ ἑξαετής ὡς ἑξάετις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄδειν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν) καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀκή (ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου), βαρυντούμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνον, οἷον κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὐταρχες, ὀλιγάρκης ὀλιγαρχες, αὐθάδης αὐθαδες, τανυήκης τανυήμες, ἀμφήκης ἀμφήμες. οὕτω γὰρ κἀλλίον ἐστὶ λέγειν ὅτι χαρακτηρεῖ ταῦτα ὑποπίπτουσιν, καὶ μὴ σημειοῦσθαι, ὥς ἐποίησαν ὁ πύρων τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἡρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς εἰ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον θυγάτηρ θύγατερ, Δημήτηρ Δήμετερ, ἐνάτηρ ἐναιτερ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα” διὰ τὸ μήτηρ μήτηρ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίνουσιν οἱ λέγοντες ὃ παντοκράτωρ κατὰ τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνως· δέον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν παροξυτόνως, οἷον ὃ παντοκράτωρ. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο εἰς ἡρ, ὡς ἀναβιβάζῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς ὄν περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ ἡ εὐθεία. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακροῖ, προπερισπῶνται, οἷον ὁ Πολυμήστωρ ὡς Πολυμήστωρ, ὁ Ἀδμήτωρ ὡς Ἀδμήτωρ, ὁ οἰκῆτωρ ὡς οἰκῆτωρ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακροῖ, παροξύνονται, οἷον ὁ Νίστωρ ὡς Νίστωρ, ὁ Ἐκτωρ ὡς Ἐκτωρ. οὕτως οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὡς παντοκράτωρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν σύνθετα διὰ τοῦ ὦ, δηλονότι ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-

κλητικῇν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ὡς Ἀγάμεμνον, ὀλβιοδαίμων ὡς ὀλβιόδαιμον, κυλλοποδίω ὡς κυλλοποδίων, χαμαι-
λέων ὡς χαμαίλεον, ἐνοσίχθων ὡς ἐνοσίχθον. πρόσκειται, ὅταν
ἔχῃσι τὴν κλητικὴν εἰς ὃν διὰ τοῦ ο" διὰ τὸ ὡ χαλταχίτων, ὡ
φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλ'
οὐκ εἰσι διὰ τοῦ ο, ἀλλὰ διὰ τοῦ ω. πρόσκειται, ὑπὲρ δύο συλ-
λαβὰς διὰ τὸ ἄκμων ἄκμονος ὡ ἄκμον· τοῦτο γὰρ σύνθετόν
ἐστι παρὰ τὸ αἰ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ καμών, ἀκμών καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἄκμων, οἷονεὶ ὁ πᾶν κάμων, καὶ διὰ τοῦ ο ἔχει
τὴν κλητικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν,
ἐπειδὴ διούλλαβόν ἐστι. πρόσκειται σύνθετα διὰ τὸ ὡ Ἰκεῖων
καὶ ὡ Ἀρεῖον καὶ ὡ Μαχῶον· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται
κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
καὶ εἰς ὃν διὰ τοῦ ο, ἀλλ' οὐκ εἰσι σύνθετα ἀλλ' ἁπλῶ.

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φθῆν·
ταῦτα δὲ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ οὐ προ-
παροξύνονται, οἷον ὡ δαίφρον, ὡ περιφρον, ὡ καρτερόφρον, ὡ
Λυκόφρον παροξυτόνως. καὶ τὸ ὡ Λακεδαιμόν· οὐδὲ γὰρ προ-
παροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται. ἔστι
δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
πρῶτον οἱ Θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷονεὶ Λα-
χεδαίμων τις οὔσα. σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὡ Παλαῖμον προπερι-
σπώμενον κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ
σύνθετον παρὰ τὴν αἰλήν καὶ τὸ αἰμων, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστή-
μονα. Θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΤΔΑΙΜΟΝ τὸ κύριον μὴ προπαρο-
ξύνειν κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶν, οἷον ὡ εὐδαίμον,
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκείνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ
τὴν κλητικὴν, οἷον ὡ εὐδαίμον, ὥσπερ τὸ κακόδαιμον καὶ ὀλβιό-
δαιμον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βέλτιων ὡ βέλτιον καὶ
τὸ βέλτιον, καὶ ὁ ἄμεινων ὡ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλυκίων
ὡ γλυκίν, καὶ τὸ γλίκιον,

ὡς οὐδὲν γλύνιον οὐ πατρὶδος ἤδὲ τοκῆων,

ὁ διπλάσιον ὡ διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον, ὁ ἄρειων ὡ ἄρειον
καὶ τὸ ἄρειον,

παιρτότερον λαόν ἄγμύοντες ὑπὸ τέλχος ἄρειον.

πρόκειται „ἐπὶ δύο συλλαβὰς“ διὰ τὸ κρείττων ᾧ κρείττον· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ ἴστω ἐπὶ δύο συλλαβὰς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ᾧ ἐπὶ δύο συλλαβὰς οἷον ὁ Φειήμων ᾧ Φιλῆμον, ὁ Νοήμων ᾧ Νοῆμον, ὁ Μαχάων ᾧ Μυχῶον, ὁ Ίκεῖων ᾧ Ίκεῖον, ποῖω λόγῳ τὰ εἰς ᾧ συγκριτικὰ ἐπὶ δύο συλλαβὰς ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν. οἷον ὁ βελτίων ᾧ βέλτιον, ὁ γλυκίων ᾧ γλύκιον· οὔτε γὰρ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα τοῦτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βελτίον, τὸ γλύκιον. Ἰστω οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣν ᾤωνται ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περικαταναγκασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξυνέσθω θέλουσιν, οἷον δ'ἄντερος, ταχύτερος, σοφώτερος, λογιώτερος· ἐπειδὴ οὖν πάντα τὰ εἰς ᾧ συγκριτικὰ, φημι δὲ τὸ βελτίων καὶ ἀμείνων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὴν οὐκ ἠδύνατο προπαροξυνέσθω κατὰ τὴν εὐθείαν (ἔχομεν γὰρ ὅτι φύσει μακρῶς οὐσης τῆς τελυταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥρουσ οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμήρου, Ἀριστοτέλους, Ἡροδότου), τοῦτου οὖν χάριν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρῆς συσταλέως, ἥρουσ τοῦ ᾧ εἰς τὸ ὀ, ἡ κεχρησμένη τῶς ἐν τῇ εὐθείᾳ προσῆλθον ἐν τῇ κλητικῇ, φημι δὲ ἡ προπαροξύτιος, καὶ λοιπὸν εὐλόγως προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἡ τοῦτων ἀκολουθία.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ εἰς ᾧ θηλυτὰ, ἢ μὲν ἔχουσι τὴν κλητικὴν εἰς ᾧ, ὁξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἡ Ἐρατώ ᾧ Ἐρατώ,

εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ,

ἢ μὲν εἰς τὴν οἱ ἀφθογγον ἔχουσι τὴν κλητικὴν, περισπᾶνται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Ἀητοῖ ᾧ Ἀητοῖ,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τι οὔτι μυχέσομαι·

ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασαι ἐῖρα πῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδόχεται τόνον.

Τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ἑ λήγουσαι εὐθείαι τῶν δυνῶν ὁμοφώνως ἔχουσι τῇ εἰς ᾧ ληγούσῃ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον ἀβλήτα ἀβλήτα.

Λαμένα λιμένα, γυναῖκα γυναῖκα, θυγατέρα θυγατέρα, χῆρα χῆρα, ἅπαντα ἅπαντε, λέβητα λέβητε, ξεροφῶντα ξεροφῶντε, Ποσειδῶνα Ποσειδῶνε, Ὀδυσσεύα Ὀδυσσεύε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν θυϊκῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναιρουμένη περισπᾶται, οἷον εὐγενέε εὐγενῇ, εὐσεβέε εὐσεβῇ· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπῶμένην συνεχονται, οἷον πάτερ παῖς, Πηλεῖ Πηλεῖ, ποιῶ ποιῶ· προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναιρουμένη παροξύνεται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδῃ· ἔχομεν γὰρ ὅτι ἡ ὀξεία καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξείαν καὶ βαρεῖαν συνεχονται ἤγουν συναιροῦνται, οἷον Δημοσθέneos Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τέχια τέχῃ (τὸ γὰρ ἱερὸς ἡρὸς καὶ κέρως κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρῶν πρὸ μιᾶς βραχείας προπερισπῶσθαι). Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν τὴν πρῶτην παρὰ τοῖς ῥήτορι βαρυτόνως ἀνεγνωσκαται, ὥς ἀπὸ τοῦ πρῶτος πρῶτος πρῶτος πρῶτη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένης ἦκετον πρῶτη δύο,

ὥς ἀπὸ εὐθείας ὀξυτόνου, οἷον ὥς ἀπὸ τοῦ δ πρῶτερος τοῦ πρῶτος τὴν πρῶτην τὴν πρῶτην. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τεχνικὸς λέγων ὅτι εἰ δὲ ἄλεκτος εὐρεθῇ (τοῦτέστιν εἰ μὴ λέγεται) εἰς αἰ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ὁμότονος γίνεταί ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν θυϊκῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον πόλεως πόλει, μάντεως μάντει, βέλτεος βέλτε, τέλχους τέλχει· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τοῦτων εἰς αἰ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν. δεῖ προσθῆναι „χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξυτόνων γενικῶν.“ ἐπὶ τοῦτων γὰρ οὐχ ὁμότονοι ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν θυϊκῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον μνός μύε, σνός σνέ, θρνός θρνέ, κνός κνέ (σημαίνει δὲ τὸν σκῶληκα), λνός λνέ (σημαίνει δὲ τὸν λένοντα)· οὐδέποτε γὰρ ἡ εἰς ἑ λήγουσα εὐθεία τῶν θυϊκῶν ὀξύνεται, ὥς δηλοῦται τὰ προλεχθέντα παραδείγματα. τὸ γὰρ εἶνε καὶ τινέ πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πενστικὸν βαρύνεται, οἷον εἶνε, τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ὀξυτονὸν ὀξύνεται, οἷον τινέ.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ἑ ληγουσας εὐθείας τῶν θυϊκῶν.

Ἡ δὲ εἰς αἰ λήγουσα καὶ εἰς αἰ εὐθεία τῶν θυϊκῶν ἐν τῇ αἰτιατῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχῳ, ἡλλης

ἄλλα, τραπέζης τραπέζα, ἀμάξης ἀμάξα, καλοῦ καλώ, σοφοῦ σοφώ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὗ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπέδειξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλώ καὶ σοφώ δέξνεται. τὸ γὰρ ὦ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνώ, ἀγαθώ, καλώ, σοφώ, πτωχώ, δειλώ. ὅτι γὰρ τὸ ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, δῆλον, εἴγε τὸ μὲν οὐ καὶ τὸ τοὺς δξυνόμενα καὶ προσλαμβάνοντα τὴν τῆς δε συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπᾶται, οἷον οἶδε, τοῖςδε, τῷ κατόνι τῇ λέγοντι ὅτι πᾶσαι φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βρυχίας ἐξ αὐτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἣ δὲ εὐθεία τῶν δυϊκῶν γινόμενη κατ' ἐπέκτασιν, οἷον τῷδε οἱ ἄνθρωποι, οὐ προπερισπᾶται ἀλλὰ παροξύνεται διὰ τὸ [τὸ] ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλώ, σοφώ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν ἀεὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾧ καὶ ἡ παροξύνεται ἢ δέξνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθαμεν, οὔτε πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρῶς τῆς ἐπὶ τέλους οὔσης προπαροξύνεται ἢ λέξις. καὶ ἰστέον, ὅτι εἰ μὲν παροξύνεται ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρεΐδα, Ὀρέστου Ὀρέστα, Θυέλλης Θυέλλα, ἀμάξης ἀμάξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, οὐκ ἐπὶ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν δέξνεται, καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν δέξνεται, οἷον κριτῆς κριτά, ποιητῆς ποιητά, αὐλητῆς αὐλητά, εὐρετῆς εὐρετά, ληστῆς ληστά· εἰ δὲ περισπᾶται ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν περισπᾶται, οἷον Μηνῶς Μηνῶ, Ἑρμῆς Ἑρμῶ, Φιλητῆς Φιλητῶ, χρυσῇ χρυσῶ, χαλκῇ χαλκῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός· ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι, συντίσιν οὐκ ἐγίνοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τῷ γὰρ σημαινόμερον καλῶς· πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῷ ἀριθμῷ θεματῆσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω ἀεὶ διὰ τοῦ ὦ γράφεται καὶ χωρὶς ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ὦ γράφεται καὶ διὰ τοῦ α, καὶ κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ὦ γράφεται, Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α καὶ ἀναλόγως τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ὦ τελικόν· ἔστι τῆς εὐθείας

τῶν δυνάων, οἷον Ὀμήρῳ, ἀνθρώπων. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν μέτρῳ εὐ-
ρηται διὰ τοῦ ὦ καὶ διὰ τοῦ ὠ, οἷον

παράρχηκε δὲ πλεονεξίῃ.

τῶν δύο μοιράων

διὰ τοῦ ὦ, καὶ

δύω δὲ δυοῖν ἀντιφέρεσθαι

διὰ τοῦ ὠ. ἔστι δὲ καὶ δοιῶ ἢ εὐθεία τῶν δυνάων κατὰ διάλεκτον
δξυτόνως διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιῶ δ' οὐ δύναμει ἰδέειν κοσμήτορι λαῶν

καὶ πάλιν

δοιαὶ μὲν Μεντιάδῃ ἀργήγονες εἰσὶ θεῶων

καὶ πάλιν

δοιοὶ γὰρ τε πίδοι κατακείσεται ἐν Διὸς οὐδαί.

καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ὁ δοιάς τοῦ δοιοῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁ διπλῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Εἰς Αἰν ΛΗΓΟΥΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΕΩΝ.

Ἰστέον ὅτι ἡ εἰς αἰν λήγουσα γενικὴ τῶν δυνάων ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ῇ καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυνάων, οἷον Πέρσα Πέρσαι, Αἰνέα Αἰνεῖαι,
Παπία Παπῖαι, κοχλία κοχλῖαι, τοξότα τοξόται, ὃν πάντως δὲ
τὸν αὐτόν. πρόσκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν" διὰ τὸ ποιητὰ
ποιηταῖν, καλὰ καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητὰ καὶ καλὰ δξύνονται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητῆς καὶ καλῇ, τὰ δὲ ποιη-
ταῖν καὶ καλαῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἥνικα περὶ τῆς λῆς καὶ μῆς διελάβομεν. ὅμως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος. τὸ δὲ Πέρσα Πέρσαι ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος καὶ ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτω λέγειν περὶ τῆς εἰς αἰν ληγούσης γενικῆς τῶν
δυνάων. αἱ εἰς αἰν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυνάων ἀπὸ μὲν βαρυνόμε-
νων εὐθειῶν δυνάων οὔσαι συμβαρύνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρεΐδα
Ἀτρεΐδαι, Ὀρέστα Ὀρέσται, σκυοφάντα σκυοφάνται, τοξότα τοξό-
ται, πολλτα πολλῖαι, τέχνα τέχναι, κόρα κόραι· ἀπὸ δὲ δξυνομέ-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν δυνάων οὔσαι περισπῶνται, ἢ ἀπὸ μὲν

ὁξυνόμενον ὅσον κηδεστιά κηδεστιάιν, ποιητιά ποιητιάιν, αὐλητιά αὐλητιάιν, εὐρεστιά εὐρεστιάιν, ληστιά ληστιάιν, κρητιά κρητιάιν, ὕβριστιά ὕβριστιάιν, ἀπὸ δὲ περισπωμένων ὅσον Ἑρμῆ Ἑρμαῖν, Ἀπελλῶ Ἀπελλάιν, Φιλητῶ Φιληταῖν, χαλκῶ χαλκαῖν, χρυσῶ χρυσαῖν.

Καὶ ἄποροῦσι τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἡπερ τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιάζει· τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει. ἄλλως τε δὲ πᾶσαι αἱ πτώσεις βαρύνονται, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδην, θυϊκῶ Ἀτρεΐδα Ἀτρεΐδαιν, πληθυντικὰ Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδας· οὕτως οὖν καὶ Ἀτρεΐδαιν βαρυτόνως. μόνη δὲ ἡ Ἀτρειδῶν γενική τῶν πληθυντικῶν περικοπᾶσθαι, ἐπειδὴ καὶ μόνη διηρέσθαι, οἷον Ἀτρειδῶν, ἵαν βούλονται οὖν περισπᾶν τὴν Ἀτρεΐδαιν γενικὴν τῶν θυϊκῶν ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν ὁμοίως τῆς ἄλλαις πτώσεσι, δότωσαν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαιρέσιον ὅπερ ἔρχεν ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν, τοιούτεσι τὴν διαίρεσιν· εἰ δὲ οὐ διαίρεται, ἄρα οὐδὲ τὸν τύπον ἔξει τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αὐὴν ληγουσῆς γενικῆς τῶν θυϊκῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΙΣ ΟΙΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΤΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς οἴν λήγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς εἰς ᾧ ληγουσῆς οὔσα ἐν αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν θυϊκῶν, οἷον καλλίστω καλλίστοι, ἐρῆω ἐρήμοι, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποι, ὤμῳ ὤμοι, ἡμίονῳ ἡμίονοι καὶ ποιητικῶς ἡμιόνοι ἀπὸ τοῦ ὄνω ὄνοι, καλῶ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλασσε τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ· τὸ μὲν γὰρ καλῶ καὶ σοφῶ ὁξύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ᾧ θυϊκῶν, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενική καὶ δοτική μακροκατέλιπτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. δεῖ προσθεῖναι τῷ ἀνωτέρῳ κανόνι „πλὴν τοῦ ὤμφῳ ἄμφοι καὶ δύο δυοῖν“ ταῦτα

γὰρ οὐκ ἐφίλαξαν τὸν τόπον ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία τῶν δυνικῶν βαρύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. τὸ δὲ δυοῖν γίνεται καὶ δυοῖν κατὰ τροπὴν τοῦ ὁ εἰς τὸ εἰ. δυνάμεθα δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν, φημί δὲ τὸ ἄμφοιν καὶ δυοῖν, ὥσπερ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυνικῶν θεματικῶς λέγομεν, φημί δὲ τὸ ἄμφω καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οἶν ληγουσῆς γενικῆς τῶν δυνικῶν. αἱ εἰς οἶν ληγουσῶν γενικὰ τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὦ ληγουσῶν δυνικῶν εὐθειῶν πεπτωκυίας ὑπὸ μὲν βαρυνόντων συμβαρύνονται, οἷον φηγίω φηγίνοι, δακτύλω δακτύλοιον, ὄρωνύμω ὄρωνύμοιν, ἡμίονω ἡμιόνοι, ἀνδρώπῳ ἀνθρώποι, Ὀμήρῳ Ὀμήροιν, Ἀριστάρχῳ Ἀριστάρχοιν (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφω ἄμφοιν καὶ δύο δυοῖν εἰρήκαμεν), ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων περισπᾶται, οἷον παλὼ καλοῖν, σοφῷ σοφοῖν, σιμνῷ σιμοῖν, ἀγαθῷ ἀγαθοῖν, χαλεπῷ χαλεποῖν, γεωργῷ γεωργοῖν. εἰ δὲ ἔστω εἰς οἶν ληγουσῆς ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς εἰς εἰ ληγουσῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, περισπᾶται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν, οἷον ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν (καὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνοῖν, χηρῶν χηροῖν, δρυῶν δρυοῖν, συῶν συοῖν, φρενῶν φρενοῖν, χθονῶν χθοροῖν, φθουαῖκῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατροῖν, τιτῶν τιτοῖν, Δημοσθετῶν Δημοσθετοῖν, τειχῶν τειχοῖν, βελῶν βελοῖν, Δημομηδῶν Δημομηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν, εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν, οἷον παιδῶν παιδοῖν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Λαχρίτων Λαχρίτοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παλίδων Παλίδοιν, Δημοσθετῶν Δημοσθενοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν, καὶ κατὰ πρόσιν Δημοσθετῶν Δημοσθετοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν περισπώμενως· ἡ γὰρ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται ἥγουν συναιροῦνται, οἷον πάς παῖς, Πηλεὶς Ηλεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τὴν γενικὴν τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονίξει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν σαφιστέρα ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνικῶν· μᾶλλον γὰρ πᾶσι δῆλον ἐστὶ τὸ πάντων καὶ Αἰάντων ἢ παρ' τὸ πάντοιν καὶ

Αἰώντιον. αἰώτως οὖν ἐν τοῦ πᾶσι ὅλου καὶ σαφεστέρου τοῦ
δοξαζές βασιλείου.

Τούτων οὕτως ἔχοντων τὰ Ἀγνὰ τὸν τόπον τῆς εὐθείας τῶν
δικῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον
τὰ Μενέων τοῖς Μελέων, τὰ εὐγὰ τοῖς εὐγῶν, τὰ καὶ τοῖς
νεῶν, τὰ λεῖ τοῖς λεῶν.

Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνάμεω. περὶ δὲ
τῆς κλητικῆς τῶν δυνάμεω ἴστω εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ εὐθείᾳ
τῶν δυνάμεω, ὥσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἐστὶ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ. πᾶς γὰρ δυνάμεω καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ
ἑρθῇ, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δεῖ γινώσκων ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξήκοντα
βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες, χῆρες, πάντες, παῖδες, Τρῶες,
χθόνες, Αἰώντες, Λάχνητες, Ξεναφῶντες, Ποσειδῶνες. τὸ γὰρ ἑ-
ξῆς καὶ τινὲς πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τό-
νον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τινὲς εἰσὶ· τὸ δὲ ἐν-
ταποδοτικὸν ἡγούρ ἀκριστοτέρως ὀξύνεται, οἷον τινὲς. ἴστωσαν δὲ ὅτι
πᾶσι εὐθείᾳ πληθυντικῶν εἰς ἑξήκοντα ὁμοτονός ἐστι τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν δυνάμεω, οἷον μῆνα μῆνες, χῆρα χῆρες, πάντα πάντες,
παῖδα παῖδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρα χεῖρες, χθόνα χθόνες, τίνα τί-
νες, Ἔκτορε Ἔκτορες, Αἰώντε Αἰώντες, λῆβητε λῆβητες, Πάριδι
Πάριδες, γυναῖκα γυναῖκες, μητέρα μητέρες, θυγατέρα θυγατέρες.
τούτων οὖν ὁὔτως ἔχοντων τὰ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ἑ οὐ
συναρροῦνται διὰ τὸ καλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναρροῦσθαι,
οἷον Ἔκτορες, Πάριδες, ὑπεστυλμένων τῶν εἰς ὧν συγκρητικῶν
ἐπὶ πούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ἔνδοξα γί-
νεται τοῦ καὶ κρῶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μέλων μέλῳς
μέλῳς μέλῳς μέλῳς, βελτίων βελτιῶς βελτιῶς βελτιῶς
βελτιῶς, κρείσσων κρείσσοнос κρείσσοнос κρείσσοες κρείσσοες
ἀριῶν ἀριένοнос ἀριένοнос ἀριένοнос ἀριένοнос. τὰ μέντοι καθαρῶς ὄντα
κρῶσαν ἀναδέχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
λείᾳ, ἐν τῇ συναρροῖσι παροξύνονται, οἷον Δημοσθένεες Δημο-
σθένεις, Διομήδεες Διομήδεις, εὐμήκεες εὐμήκεις παροξυστόνως
ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται,
ὡς εἴρηται, οἷον τεύχεος τεύχους, βέλεος βέλους, ἥθεα ἥθη. εἰ δὲ

παροξύνονται ἐν τῇ ἐντέλει, ἐν τῇ συναφείᾳ περισπῶνται, οἷον, εὐγενέες εὐγενεῖς, εὐσεβέες εὐσεβείας, εὐτυχέες εὐτυχεῖς περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ὡς εἰρηταί, εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάς πάς, Πηλέϊ Πηλεῖ, νόω νόω. καὶ πάλιν ἔστιν ἐπιτηδέες καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐπιτηδεῖς, καὶ βιοπλανεῖς καὶ κατὰ κρᾶσιν βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἑ γίνεται ἐπιτηδές καὶ βιοπλανές, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

οὔτε βιοπλανὲς ἄγρὸν ἀπ' ἄγρου

φοιτῶσι

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

εἰς δ' ἱρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν.

Ἰστέι δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατικῇ, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεῖς καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἑ ἐπιτηδός.

Αἱ μέντοι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὁμότοκοί εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὀμηρος Ὀμηροί, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φιλόσοφος φιλόσοφοι, φήγινος φήγινοι, δρύϊνος δρύϊνοι, πίστυος πίστυνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι (ᾧθεν καὶ εἰ μεγάλοι, δηλοῦντι καὶ ἡ σεισηγημένη εὐθεῖα ὁ μέγας), φίλος φίλοι, ξένος ξένοι, καλὸς καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι, κῆπος κῆποι, δοῦλος δοῦλοι, σοφός σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός ἀγαθοί, ἱερὸς ἱερίνοι, χειμερινός χειμερινοί, Σαπφὴ Σαπφοί, Καλυψὼ Καλυψοί, Αἰγύψος Αἰγύψοι, ἄγνός ἄγνοί, σιδηροῦς σιδηροί, ἀργυροῦς ἀργυροί, πορφυροῦς πορφυροί. ὁθεν τὸ ΧΑΛΚΟΙ καὶ ΧΡΥΣΟΙ διαφόρως τοιοῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυσός ὀξύνονται, οἷον χρυσοὶ χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς περισπῶνται, οἷον χρυσοὶ χαλκοί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντές διὰ τί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρῆς; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ βαρυντόντων ἢ οἱ καὶ ἢ αἰ δίφθογγος ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ κοινῆς παραλαμβάνονται. καὶ δῆλον, εἰ γε τούτων ἐπὶ τέλους οὐδᾶν πολλὰς τρέτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, οἷον Ὀμηροί, ἁμαξαί. οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς προπερισπῶνται. τὸ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς τοὺς διφθογγῶν λήγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ δὲ εἰς αἰ διφθογγῶν λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν μονογενεῖς μὲν οὔσαι ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, ὅπου μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὴ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰστώσαν δὲ παρὰδείγματα τοῦ κατόντος ταῦτα, οἷον κοχλίας κοχλίας, Βορέας Βορέας, ταξὶς ἡς τοξόται, νίσσα νίσσας, ἄλλα ἄλλας, δόξα δόξαι, τράιτεῖαι τράιτεῖαι, ἄμαξαι ἄμαξαι, εὐνέτης εὐνέται, φυλέτης φυλέται, δισπότης δισπόται, γαμέτης γαμέται, ἡδοτή ἡδοναί, ποιητής ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγυαί ἀγυαί,

οἰκώοντό τε πᾶσαι ἀγυαί,

ἡμέραι ἡμέραι. Πρὸςκειται „ὅποτε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὴ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ δόξα εἰς περισπωμένην μεθίσταται κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδαι, Αἰνείας Αἰνεΐαι, πλανήτης πλανῆται, Θήβη Θῆβαι. Ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεία τῶν ἐνικῶν παροξύνεται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβή. οὐδέποτε δέ, ὥς εἴρηται, πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη, οἷον ἀνθρώπου, Ὀμήρου, κήπου, τέλους, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἔστι πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἰ διφθογγῶς ἐνταῦθα ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται. παρῆσχηματισμένη δὲ ἀρσενικοῖς οὔσαι αἱ εἰς τὴν αἰ διφθογγῶν λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίους ἀρσενικοῖς, τούτεστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλέττοισι τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τύπτορες τύπτουσαι, χαρίεντες χαρίεσσαι, βοῶντες βοῶσαι, ποιοῦντες ποιοῦσαι, ταχέας ταχεΐαι, βραδεῖς βραδεΐαι. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ταχέας βραδέας παροξύνονται, τὸ δὲ ταχεΐαι καὶ βραδεΐαι προπερισπῶνται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας σοφοί σοφαί, καλοὶ καλαί, σεμνοὶ σεμναί, ἐκνέοι ἐκνέται, λείδοι λείδαι, δρύϊνοι δρύϊναι, Βυζάντιοι Βυζάντιαι, Κρίδιοι Κρίδιαί, Ῥόδιοι Ῥόδιαί, τέμιοι τέμιαί, ὄσιοι ὄσιαί, δειλοὶ δειλαί, λόγιοι λόγιαί, πεντακόσιοι πεντακόσιαί, διακόσιοι διακόσιναι, ἡμεροὶ ἡμέραι τὸ τριγενές, τουτέστιν οἱ μὴ ὄντες ἄγριοι· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενεῖος ἡμέρα ἡμέρα παρῆσχηματισως. οἱ μάλιστα Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλα σπουδαῖοι οἱ νεώτεροι, προπαροξύνουσι· πάντες γὰρ ἡμέρα καὶ δέκα

ἡμερᾶς φασὶ προπαροξυτόνως, ὡς ἀπαγγέλλουσιν οἱ περὶ Ἀττικῆς συνηθείας γράφοντες. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο ποιοῦσιν, λέγω δὲ προπαροξυνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παραληγομένων τῷ ἰ, οἷον εἰπράξιαι, τιμάραι, αἰτιαί, τραγῳδίαί, ῥυλῖαι, καμῆδαι· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν ματογενῶν προπαροξυτόνως λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. πάλιν ἔστιν ἡ Ροδία ὄνομα κύριον καὶ ἡ Ροδία ἰθνηκόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν αἱ Ροδῖαι φασὶν παροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἱνικῶν, ἐπειδὴ μονογενὲς ἐστίν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἰθνηκοῦ αἱ Ροδῖαι φασὶν προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ τὴν οἱ Ροδῖοι. καὶ πάλιν ὑπάτη καὶ ὑπάται παροξυτόνως ἐπὶ τῆς χορδῆς· μονογενὲς γὰρ ἐστίν· οἱ ὑπάτοι δὲ καὶ αἱ ὑπάται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ προπαροξυτόνως· παρεσχημάτιζται γὰρ ἀρσενικῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου οὕτω κατηγορεῖται εἰς τὴν αἰ διφθογγον ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς. φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ διφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς, ἐὰν μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὅς, τῷ τόνῳ τοῦ ἀρσενικοῦ ἀκολουθοῦσι, ταυτέστι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, οἷον ποικίλοι ποικίλαι, ἱκαντοὶ ἱκανταί, σοφοὶ σοφαί, καλοὶ καλαί, λίθανοι λίθιναι, δρυῖνοι δρυῖναι, ἄγιοι ἄγισται, τίμιοι τίμισαι, ὅσοι ὅσαι, Λύκιοι Λύκισαι τὸ τριγενές· Λυκῖαι δὲ τὸ μονογενὲς πρὸς τὸ Λυκία. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὅς, τοῖς ἱνικῶς ἱαντῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τόνον, οἷον Θερῆσσα Θερῆσαι, θῆσσα θῆσαι (ἢ μισθῷ δουλεύουσα), τύπτουσα τύπτουσαι, χαρίεσσα χαρίεσαι, τετυφῖα τετυφῖναι, ταχῆα ταχῆναι, βραδεῖα βραδεῖναι, μέλαινα μέλαιναι. τὸ δὲ Τρῳαί καὶ δμῳαί ὀξυτόνως ὁμολογοῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὀξυτόνου ἱνικοῦ Τρωῖ καὶ δμῳῖ. Τούτων οὕτως ἔχοντων τὰ Ἀττικὰ εἰς ᾧ καὶ εἰς ἰ λήγουσι κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἱνικῶν, οἷον ὁ Εὐνέως οἱ Εὐνέω, ὁ Μενέλεως οἱ Μενέλειω, ὁ νέως οἱ νέω, ὁ λέως οἱ λέω.

Αἱ μὲντοι εἰς α λήγουσαι εὐθείαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων τριγενῶν μὲν οὐσαι (ταυτέστι παρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς) ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς ἤγουν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον σεμνοὶ σιμνά, ἱκαντοὶ ἱκαντία, δειλοὶ δειλά, λό-

χοι λόγια, ἄβιοι ἄβια, τίποτες τίποτα, βωῶντες βωῶντα, κούφοι κούφα, ἰοτοί σοτά, φοβέροι φοβέρά, χάλκιοι χάλκιοι, χήνιοι χήνιοι, ἀργύριοι ἀργύριοι, οιδήριοι οιδήριοι. μοτογενεῖς δὲ οὐσαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἰοσυλλέβου γενικῆς αἱ, συγτογούται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξηρόν ξηρά, κάνειν κάνειν, κανοῦν κανῶ, ὀστέον ὀστέα, ὀστοῖν ὀστά, σφυρόν σφύρα, πλευρόν πλευρά, πυρόν πυρά. καὶ ὁρίον ὅτι παρὰ τὸ πυρόν ἐστι τὰ πυρά, οἷον

χίλια ἄρα ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο.

ἐὰν δὲ ἀπὸ περισυλλέβου γενικῆς ὦσιν αἱ εἰς ἃ λήγουσαι εὐθείᾳ πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων, αἱ βαρύνονται, οἷον φιλήματος φιλήματα, βήμα βήματος βήματα, ὡς ὠτός ὠτα. καὶ παρὰ τὴν πυρός οὖν γενικὴν ἐὼν γένηται εὐθείᾳ πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαρυνόμεως ἀναγινώσκεται. κρέας κρέατος κρέατα, τεῖχος τεύχος τεύχεα καὶ κατὰ κρᾶσιν τεῖχη, βέλος βέλειος βέλη καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Κανονέμε τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον. πᾶσαι εὐθείᾳ πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡλίουσαι δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων περισπᾶ τὴν ἰδίαν γενικὴν, οἷον μῆνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σῦες συνῶν, μῦες μυῶν. Πρὸςκειται „δισύλλαβος” διὰ τὸ Αἰαντες Αἰαντων, Θόαντες Θοάντων, Λάχτες Λαχτήτων, Λέβητες Λεβήτων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπᾶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ δισύλλαβοι. Πρὸςκειται „ἐπ' ὀνομάτων” διὰ τὰς μετοχὰς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, θέντες θέντων, φθάντες φθάντων, στάντες στάντων, σιάντων μὲν Μενέλαος ὑπερῖχεν εὐρέας ὁμούς.

Σημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι ἐντέτατα τινὰ ὡς μὴ περισπᾶσθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα Τρῶες Τρώων, τέτιες τέτων, πάντες πάντων, δμῶες δμῶων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων (ἴσται δὲ θεοῦ εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θεοὶ λέγονται), κρᾶτες κρᾶτων (αἱ κεφαλαί), δῆδες δῆδων, λαῖες λᾶων. ταῦτα δὲ τὰ συνημειωμένα δοκοῦσι τινες ὑπὸ ἀταλογίαν ἄγειν. λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ Τρῶες Τρώων καὶ δμῶες δμῶων καὶ θῶες θῶων καὶ παῖδες παίδων ἐβαρύνθησαν πρὸς ἀντιδικαστολήν τε καὶ αἱ Τρῶες (στ-

παίνει δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναῖκας) καὶ αἱ δρῦαι (σημαίνει δὲ τὰς δούλῃς) καὶ αἱ θῦραι ἐπὶ τῆς ζημίας καὶ αἱ πέδαι ἐπὶ τῶν διαμῶν· ταῦτα γὰρ περίσπῳσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῶν, δμῶν, φιδῶν, θῦων. πρὸς οὓς ἴσθιν εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγεται· ἡ γὰρ καὶ τῷ τόνῳ συντίκτονται, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ γραφῇ διεστέλλοντο. ἡ γὰρ γραφή οὐκ ἴσθιν ἡ αὐτή· τὸ μὲν γὰρ Τρῶαι καὶ δρῦαι καὶ θῦραι ἔχουσι τὸ ῥ· προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ δὲ Τρῶες δμῶες θῶες οὐκ ἔχουσι τὸ ῥ· προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παρελλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παῖδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, τὸ δὲ πέδαι διὰ τοῦ εἰ ψιλοῦ. τὸ δὲ τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· δεῖ γὰρ γινώσκειν ὅτι τοῦτο πενστικὸν μὲν ὃν βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν δὲ ἥγουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουσας; τινῶν. καὶ τὸ λάες δὲ λάων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν λαῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ κυλῶς ἔχει. καὶ τὸ κράτες δὲ κράτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κράτη τῶν κρατῶν λέγουσι βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δῆδες δῆδων οὐκ ἴσθιν φύσει δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαῖδων κατὰ συναφρῆσιν ἐγένετο δῆδων, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν· μηθεὶς δὲ οὐδέσθω τὴν δαδὸς γενικὴν τῶν ἐνικῶν ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαδὸς γενέσθαι κατὰ συναφρῆσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναφρῆσις, οἷον δῆς δῆς, ἀκρίβειαν ἡ κλίσις. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἁπαντες ἁπάντων ἐγένετο κατὰ ἀφαίρεσιν, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν. τοῦτο δὲ οὐκ ἴσθιν καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπας ἁπάντος ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν ἡ παντός, γινομένη κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ αἰ, οὐκ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὀξείᾳ τάσει, παντός, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὅς δισύλλαβων γενικῶν ὀνομάτων, οἷον ὥσπερ μῆνός, κηρός, γράος, παιδός, φωτός, βοός, φρετός, χθονός. ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πᾶσι βαρύνεται, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὗτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρῶαι καὶ παῖσι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται, καὶ ὁμως ἡ Τρῶων καὶ παίδων γενικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐντὶ πειρημαζόμενα, ἀλλὰ καὶ τὸ σίεσι σίων ἐπὶ τῶν σκολιῶν, ὡς παρὰ Διοσκορίδην

ἐπὶ τῶν σίων καταπενομένην.

καὶ τὸ φέδων, ὡς καὶ Ἀριστοφάνου

πλὴν φέδων ἐκ βασιλείου.

σημαίνει δὲ τὰ καῖματα τῶν χειρῶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ σὺδένες οἰ-
δάνειν· καὶ τοῦτον γὰρ βαρυτότως ἐπακρότησιν ἀναγινώσκασθαι.
καὶ τοῦ Φθάς Φθάντος κυρίου ὀνόματος ἔων κλίνωμεν τὰ πη-
θυντικά, βαρυτότως λέγομεν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον
Φθάντων, τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, ὥς περ ὑιάντες σιάτων, βάντες
βάντων, δόντες δόντων· μετοχικὸν γὰρ ἔστι, καὶ λοιπὸν τὸν τό-
νον τῆς φθάντος· φθάντων μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημι δὲ ἡς ση-
μαίνουσας τὸ προλαβόντων. Ἔστιν οὖν ἀπολογίσασθαι περὶ ὧν
τῶν εἰσημειωμένων οὕτως. τὰ εἰς ὃ λήγοντα μορσύνλλαβα περ-
τοσυλλάβως κλινόμενα ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. τὰ μὲν δὲ-
τοσα ἔων μὲν διὰ συμφώνου κλίνονται, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν
πληθυντικῶν, οἷον σῆς σῆτος σῆτες σῆτων, Κρής Κρητὸς Κρητες
Κρητῶν, θῆς θητὸς θῆτες θητῶν (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτῶν),
γῆς γητὸς γῆτες γητῶν· ἔων δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται,
βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρώς Τρωὸς
Τρωῆς Τρωῶν, δμῶς δμωὸς δμῶες δμῶν, θῶς θωὸς θῶες θῶν
(ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), σεύς σέος σείες σείων (σημαίνει δὲ τοῖς
σκώληκας)· τοῦτω γὰρ τῷ κανόνι βαρύνονται. τὸ δὲ τίνων καὶ
κράτων πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχουσι καὶ τὸν τόνον·
τὸ γὰρ τίνων πνευστικὸν μὲν ὑπάρχον βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν
δὲ ἔχον ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουσας· τινῶν. καὶ
τὸ κράτων δὲ ἀπὸ τοῦ κράτες (ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν) ὑπάρχον
βαρύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ τὰ κράτη ὑπάρχον περισπᾶται, οἷον τὰ
κράτη τῶν κρατῶν. τὸ δὲ φέδων καὶ φέδων ἀπὸ τοῦ φώδων καὶ
δαδων γινόμενα κατὰ συναίρεσιν τὴν βαρεῖαν τύσιν ἐφύλαξαν.
Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὀξυνομένων. τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ
ἐναντίου γίνονται· ἔων μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται,
περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον μῦς μυὸς μύες
μῦν, βοῦς βοὸς βόες βοῶν, σὺς συὸς σῦες συῶν, δοῦς δοῦός
δοῦες δοῦν, ἔων δὲ διὰ συμφώνου κλίνονται, βαρύνονται ἐν τῇ
γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον παῖς παιδὸς παῖδες παίδων, πᾶς
παντός πάντες πάντων. τὰ δὲ λάων ἐβαρύνθη πρὸς ἀντιδιαστο-
λὴν τοῦ ὁῦ λαοί τῶν λαῶν. ἄλλως τε δὲ οὔτε ἔστι τοῦτο ἀπὸ μο-
ρσύνλλαβου εὐθείας τῆς λῦς, ἀλλ' ἀπὸ δισυνλλάβου τῆς λῦας· ἀπὸ
γὰρ τοῦ λῦας γέγονεν ἡ γενικὴ λῦας, καὶ κατὰ κῆρσιν τῶν δύο

ἅα εἰς ἓν ᾧ, δηλονότι μακρὸν, λάος, οἶον

λάος ὑπὸ ρήτης·

καὶ λοιπὸν ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν λάας λάες καὶ ἡ γενικὴ λαῶν λᾶων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δοκεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς λαμβάνεσθαι τούτου τοῦ κανόνος, καὶ λέγει ὅτι κακῶς λαμβάνει τὸν κανόνα. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπο-
τῶν σεσημειωμένων πλέκει τὸν κανόνα, δεύτερον δὲ ὅτι ἀντίκειται
τούτοις τὰ κίς κίος καὶ λίς λιός· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται κατὰ τὴν
εὐθειάν τῶν ἐνικῶν καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται, καὶ ὁμοίως
οὐ βαρύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ περισπῶνται·
κῶν γὰρ καὶ λῶν περισπωμένως. Ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν
ὅτι κακῶς κατατρέπει τοῦ κανόνος. πρῶτον μὲν γὰρ οἶι, εἰ καί,
ὡς λέγεις, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεκται ὁ κανὼν, οὐκ ἔτο-
πον καὶ ἀπὸ τριῶν καὶ ἀπὸ τεσσάρων πλέκειν κανόνα· καὶ εὖ γὰρ
κέρησαι διαφόροις κανόσι τριούτοις· πλέκεις γὰρ κανόνα καὶ ἀπὸ
δύο παραδειγμάτων. πολλῶ οὖν μᾶλλον ἀπὸ πλείονων πλεκόμενος
ὁ κανὼν οὐδεμίαν μέμψιν ἐντὶς προσφέρει. δεύτερον δὲ οὐχ ὡς
λέγεις αὐτός, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεκται ὁ κανὼν, ἀλλὰ
καθόλου πάντα τὰ εἰς ᾧ λήγοντα μονοσύλλαβα περιτοσυλλόβως
κλινόμενα περιλαμβάνει ὁ κανὼν, εἴτε ὀξύτονά εἰσιν εἴτε περισπώ-
μενα, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρής Κρητός, σῆς σήτης, θρύς θρύος, μῦς
μυός, βοῦς βοός· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν ἐκ τῶν σεσημειωμένων.
περὶ μέντοι τοῦ κίς κίος καὶ λίς λιός, οἷον λέγει ταῦτα ἀντικεισθῆναι
τῷ κανόνι, αὐτὸς ἐν ἑτέροις λοημειώσατο λέγων ἡμαρτημένα εἶ-
ναι εἴτε κατὰ τόνον εἴτε κατὰ κλίαν· ἡ γὰρ, φησὶν, ὀξύτονα ὄντα
ᾤφειλον διὰ συμφώνου κλίνεισθαι, εἴτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλι-
νόμενα οὐκ ᾤφειλον ὀξύτονεῖσθαι κατὰ τὴν εὐθειάν· τὰ γὰρ εἰς
εἰς ὀξύτονα οὐδέποτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται, ἀσπίς ἀσπί-
δος, βολίς βολίδος, κρηπίς κρηπίδος, κημὶς κημίδος, βασιλὶς
βασιλίδος. καὶ κέρηται τοιούτῃ παραδείγματι, ὅτι ὥσπερ Πάρις
Παρίδος καὶ θέτις θέτιδος καὶ μήνης μήνιδος, ἐπειδὴ βαρύνοντά
εἰσι κατὰ τὴν εὐθειάν, γίνονται παρὰ τοῖς Ἰωσι διὰ καθαροῦ
τοῦ ὅς κατὰ τὴν γενικὴν, οἶον Πάριος, θέτιος, μήνης (Ἰδιον γὰρ
ἔστι τῶν εἰς εἰς βαρυντόνων τὸ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινεσθῆναι, οἶον
ᾠφίς ὄφις, μάντις μάντιος, πόλις πόλιος, τὰ μέντοι εἰς εἰς ὀξύ-
τονα, οἶον κρηπίς κρηπίδος, ἀσπίς ἀσπίδος, ῥανίς ῥανίδος, οὐ γί-
νεται παρὰ τοῖς Ἰωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς (τούτο γὰρ ἀλλό-

πριόν ἐστι τῶν εἰς τὴν οὐδυνόνην, λέγω δὲ τὸ ἔχειν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς ἐκπεφομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς οὐδυνόμενα καὶ εἰς τὴν λήγοντα οὐκ ὥφελον ἔχειν τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, ἢ ἔχοντα τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τῶ ὅς ἐκ ὥφελον ὀδυνεσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν ἀλλὰ θηλονότι περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἔν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παρὰ λόγον ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσην, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τούτῳ, φημὶ δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ὥστε ἐν ἑκ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιόμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ διφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικαὶ μὲν οὐσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεστών, τοξόται τοξοτών, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεΐαι Αἰνειῶν, πολῖται πολιτών, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέσσαι Πεσῶν, Σκυθαὶ Σκυθῶν, ταῦται ναυτῶν, δημίται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλούντων καὶ χρῆσται χρήστων καὶ ἐτησίαι ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δὲ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοεῦναι χλοεύντων ἐγένετο χλοῦναι χλοῦντων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεΐαν τούτων· χλοῦναι δὲ εἰσιν οἱ σύναγροι οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρέβοντες. τὸ δὲ χρῆσται χρῆστων λέγουσι· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν· ἐκ τῶν καλῶν· χρῆσται δὲ εἰσιν οἱ δανειζόντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων λέγουσι· ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτήσιοι ἐτησίων· ἐτησίαι δὲ εἰσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ κατ' ἔτος πρέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὐσαι αἱ εἰς τὴν αἰ διφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μονογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἁελλαι ἁελλῶν, ἄμασαι ἁμασῶν, τράπεζαι τραπέζων, ἀκροθῆναι ἀκροθῶν, εὐθυναὶ εὐθυνῶν, ἑρσαι ἑρσῶν, κλίται κλινῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφύαι ἀφύνων· τούτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ ἀφύεις τῶν ἀφύνων ἐβαρύνθη· ἀφύναι δὲ αἱ εἰς εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παρὰ σχηματισμέναι ἀρσενικαὶ, ἐὰν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων καὶ αἱ Ῥόδια τῶν Ῥοδίων· μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἄγριοι τῶν ἄγρων καὶ αἱ ἄγρια τῶν ἄγλων, οἱ δίκαιοι τῶν δικαίων καὶ αἱ δίκαιαι

καίαι τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δοῦλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλαὶ τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαὶ τῶν σοφῶν, οἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκαιαι τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρης αἱ Λυκίαι τῶν Λυκίων περισπωμένως· μονογενεὶς γάρ, οἱ ὑπατοὶ καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετράων ἑβρίπον ἐξ ὑπάτων,

ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπατῶν περισπωμένως· μονογενεὶς γάρ. ἔαν δε παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάσσουσι καὶ περισπῶνται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναὶ τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μάκαιραι τῶν μακαιρῶν, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γράφοιτες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γράφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαριεντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαριέσαι τῶν χαριεσῶν, οἱ ὀξεῖς τῶν ὀξέων καὶ αἱ ὀξεῖαι τῶν ὀξειῶν, οἱ ποιοῦντες τῶν ποιοῦντων καὶ αἱ ποιοῦσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περισπώσθησαν. ἀμέλει ἔαν μὲν, ὡς εἰρητὰ, ὁμοφωνοῦν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἄρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται· ἔαν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψωσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ᾠ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυανεοὶ κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέραι ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γένωνται κατὰ τροπὴν Λωρικήν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ᾠ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανεῖν καὶ ἀμφοτερῶν ἀντὶ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτερῶν. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτός λόγος. Λέγει δὲ ὁ τεχνικός ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πόρροι πόρων καὶ πόρραι πορῶν, καὶ τὸ βύχροι βάχων καὶ βύχραι βαχῶν, καὶ τὸ ὄχθαι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὄχθων, καὶ τὸ πέτραι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆραι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κούρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γάρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἄρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόμος· τὰ γὰρ θηλυκὰ περισπῶν-

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρειαχηματισμένα ἐπὶ τῶν ἄρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῇ εἰσι καὶ ὡς μονογενῇ πιερισπώσθησαν, τὰ δὲ ἄρσενικὰ τὸυναντίον παρυνίμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἡ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἀρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ παιδόσκη· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὅστος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδόσκος καὶ οἱ παιδόσκοι τῶν παιδικῶν βαριτόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδόσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδικῶν περισπωμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδικῶν τῶν δούς

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τιτες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς τὴν θηλυκῶν.“ ἔστι γὰρ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναῶν καὶ οἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων περισπωμένως, αἱ Δαναίδες δὲ τῶν Δαναῶν καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων βρυτόνως, καὶ ἰδοὺ ὁμοφωνοῦντα ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονῶν. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέψαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν ἐκ αἰθηλυκῶν λέγει τῶν παρειαχηματισμένων ἄρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ οἰουδὴποτε θηλυκοῦ παρειαχηματισμένου ἄρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰδὼν εἰς τὴν αἰθηλυκῶν διέθογον λήγοντα ἄλλ' εἰς τὴν, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς τὴν θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθὺς ἐροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς τὴν λήγονται εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι βαρύνουσαι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, φανίδες φανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφώντων, Ποσειδῶνες Ποσειδώνων, Ἀλάντες Ἀλάντων, Θόαντες Θοάντων, Λάχητες Λαχέων, πένητες πενήτων, Κίλικες Κίλικων, Λιδόπιδες Λιδόπων, πῆχες πηχέων, πελέκες πελεκέων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατέρες θυγατρῶν.“

Λοιδόσκη ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ὕλοσκη.

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσι παρὰλογα ὡς περισπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν ὡς ὀδυνόμενα, φημι δὲ τὴν γυναικὸς καὶ θυγατέρος, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ ποῖος τῶν

τεχνικῶς προστιθέναι „χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς μεταγενεστέροις.” ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες καὶ παρ’ ἡμῖν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἢ γερικῶς τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιάδων καὶ μυριάδων περισπωμένως. Ἰατέον δὲ ὅτι καὶ εὐρεθῶσιν ὁμοφωτοῦσαι αἱ ὑπὸ τῶν εἰς ἑξ. πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ θηλυκαὶ ταῖς ἀρσενικαῖς ταῖς ὑπὸ τῶν εἰς αἱ εὐθειῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται συντοκοῦσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων περισπωμένως καὶ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναῖδων καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμίδων, τὰ μέντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναίδες τῶν Δαναῖδων καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῇ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς ἑξ. διὰ δύο συλλαβὰς ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μέντοι εἰς ἑξ. διὰ τῆς εἰ. διφθόγγου εὐθείαι πληθυντικαί, δηλονότι ἀπὸ συναιρέσεως γινόμεναι, ἔχουσαι ἢν γερικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην περισπῶσιν αὐτήν, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις Δημοσθένων; Διομήδεις Διομήδεις Διομήδων Διομηδῶν, εὐμήκεες εὐμήκεες εὐμήκων εὐμηκῶν, εὐσεβεῖς εὐσεβεῖς εὐσεβίων εὐσεβῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικός ὅτι τὰ δυσῶδων Ἀριστάρχος ἁλόγως ἐβάρυνεν· ἴδει γὰρ δυσῶδων περισπωμένως, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δυσῶδων γέγονε κατὰ κράτος, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δημοσθένων Δημοσθενῶν. τὸ τριτῶν περισπωμένως οἱ Ἀθηναῖοι κατ’ ἀκολουθίαν ἀναγινώσκουσι· τίτλις δὲ καὶ τοῦτο παρ’ αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν, οἷον τῶν τριτῶν. καὶ τὸ αὐτῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, οἷον αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιβόημι δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ἀπάρκως βαρυτόνως ἀναγινώσκειται· καὶ λέγουσι τινες τῶν τεχνικῶν περισπωμένως αὐτὰ ἀναγινώσκειν. καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακοήθων βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεισθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιβόηματι τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτόνως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεισθαι, οἷον συνηθῆς καὶ κακοήθης. πρόκειται „ἔχουσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην” διὰ τὸ ὅτι ταχῆς τῶν ταχῶν καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ’ οὐκ ἀπείνεται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὔτε συναιροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα· μὲν ἐν τούτοις.

Αἱ μέντοι ὑπολεπόμεναι γενικαὶ πληθυντικαί, τοὔτῃστιν αἰ μὴ ὑποπίπτουσιν τοῖς πολεμικοῖς κανόσιν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν διῶκων, οἷον φίλων φίλων φίλοι φίλων, ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτως κατορθοῦσιν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν εἰσαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οἱ διέθογγον ληγούσης. αἱ εἰς τὴν οἱ διέθογγον ληγούσαι εὐθείαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνονται τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λίθοι λίθων, δοῦλοι δοῦλων, κοῦφοι κοῦφων, ἐναντίοι ἐναντίων, νυμφεῖοι νυμφῶν, πλούσιοι πλουσίων, Ὀμήρειοι Ὀμηρέων, ἀνθρώποι ἀνθρώπων, τίμιοι τιμίων, Βυζάντιοι Βυζαντίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσιν μακράν· ὥς γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν ἐμάθεμεν, φύσιν μακρᾶς οὗσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἐπὶ τέλους πίπτει ἢ ὀξείᾳ ἤγουν οὐ θέλει προπαροξυνεσθαι ἢ λῆξαι οἷον Ὀμήρειον, ἀνθρώπων, Ἀριστάρχων, Διομηδέων. εἰ δὲ ὀξύνονται ἢ πέρισπῶνται αἱ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ληγούσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, ἐχθροὶ ἐχθρῶν, σεμνοὶ σεμνῶν, χαλκοὶ χαλκῶν, χρυσοὶ χρυσῶν, σιδηροὶ σιδηρῶν, ἀργυροὶ ἀργυρῶν πορφυροὶ πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων φησὶν ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄψεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀριστοφάνης ἀναγινώσκουσαι προπαροξυστόνως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν λόγον, ὥς λέγει ὁ τεχνικὸς, ἀπαιτούντος πρὸ μιᾶς ἔχειν τὴν τῶν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσιν μακράν, ὥς περ Ἀριστοφάνειον καὶ Διομηδέων. καὶ θέλουσι λέγειν ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἐπικῶν προπαροξύνονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐπικῶν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως, τοῦτον χάψιν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων, πράξεων, ὄψεων, μάντεων. εἰ δέ τις εἴποι διὰ τί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐπικῶν οὕσα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ προπαροξύνεται; λέγομεν ὅπερ λέγει ὁ τεχνικὸς ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἐπικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως. Ἀττακά ἐπὶ τοῦ πόλεως, πράξις, ὄψις, μάντεος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὸν τόνον.

Τὰ μέντοι εἰς αὐτὴν οὐδέτερον, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μὲν εἰς τριγενῆ, ὁμότονον ἔχουσι τὴν ἰδίαν γενικὴν τῶν πλη-

Φυντικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
 κούφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοί τῶν σοφῶν τὰ σοφά τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκὰ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρὰ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
 γνητὴ εὐρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ἃ πλη-
 θυντικὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τοιούτοις εἰ ὀξύνονται ἢ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὄστᾱ τῶν ὀστέων, τὰ κανῶ
 τῶν κανῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ἃ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βα-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὀστέα τῶν ὀστέων, τὰ γούνα τῶν γού-
 νων, τὰ δούρα τῶν δούρων, τὰ ὤτα τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώ-
 των βαρυτόνως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυτονομένης τὴς εὐθείας
 τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτονομένην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν
 καταβιβασμένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τέλεια καὶ
 βέβηλα, προπαροξυτονοούμενα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασε τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τειχῶν καὶ βελέων παροξυτόνως· ὅτινα συναρθε-
 σιν ἀναδεξιόμενα περισπῶνται, οἷον τειχῶν καὶ βελέων· ἡ γὰρ ὀξεῖα
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ ποιῶ, Δη-
 μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πᾶσι παῖσι, Ἡρακλέης Ἡρακλήος.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φράσις καὶ γίνεται κατὰ κρῆσιν
 φρήτα, τοῦ εἰ καὶ ἃ εἰς τὴν κρηθέντος, καὶ τούτου βαρυνομένου
 κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὡφείλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φρήτων βαρυτόνως, ὥπερ τὰ ὅτα
 τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων. ὅμως δέ, ὡς φησιν ὁ Ἡρωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπῶσιν αὐτό, οἷον φρητῶν, ὁμοτόνως τῇ
 Κρητῶν καὶ σήτῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

**ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.**

Λέγει δ' τεχνικός ὅτι ἡ δοτική τῶν πληθυντικῶν ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτική τῶν ἐνικῶν, οἷον καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μενελάῳ Μενελάοις, Ὀμήρῳ Ὀμήροισι, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις; Ὁρέσῃ Ὁρέσταις, παιδί παισὶ, μήτ' μησί, φρενὶ φρεσίν, Ἀλάντι Ἀλαιοι, Θόαντι Θόαιοι, Πίλοσι Πέλοσι, Κίλικι Κίλικι. λέγει δ' τεχνικός „χωρὶς τοῦ παντί πάντων," ἐπειδὴ ἡ δοτική τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτική τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπερισπωμένως, καὶ ταῦτα κατέστι; λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν δισύλλαβος ἀνεπέμματος, εἰς ἓ λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βῶσι, σῶσι, δοῦσι, θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βοσὶ, Τρωσὶ, παισὶ, μησὶ, χησὶ, φρεσὶ, χερσὶ, χωρὶς τοῦ πᾶσι δηλοῦναι καὶ σπέσει, ἐν σπέσει γλαφυροῖσιν, ὅπερ ἐπὶ τρισυλλάβου τοῦ σπέσει γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τισὶ πρὸς διάφορον σημαίνοντο διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχω· τὸ μὲν γὰρ πεστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦρσι ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τισὶ καὶ τοῦ Φθῆς δὲ Φθῆτος κυρίως ὀνόματος ἐὰν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματίζειν, δηλονότι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθῆσις ὥσπερ στάσι, βῶσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσεικῆς βιβλίας, λέγων οὕτως ὅτι, ὥσπερ τὸ ἀνδρός καὶ πατρός καὶ μητρός Φθῆσαν πρὸς τὸν χαρακτήρα, φημι δὲ ὁμοίως τοῦ μητός, χητός, γρατός, διὰ τὴν τὸν αὐτὸν τρέπον ὠξύνθη τὸ σπέσις, ἀπὸ τοῦ σπέσει γεγόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ μησὶ Τρωσὶ, βουσὶ; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμός τοῦ α' ἰσῖος ἔστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν δοτικῶν πληθυντικῶν, αἱ τινες καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύνεσι, θήρεσι. οὕτως οὖν καὶ σπέσει τοῦτο τοῖνυν συγκοπὴν καὶ γεγόμενον σπέσει διὰ μὲν τὴν διπλασίαν ὥφειλεν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμόν τοῦ α' οἷς αἱ ἐν βαρυνόμεναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ πσοσι δὲ ἐπὶ λυπαροῖσιν ἐδήσαντο ἔχει διπλασιασμόν τοῦ α' καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγουτος τοῦ α', ὥσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κύνεσι, θήρεσι καὶ τῶν τοιοῦτων.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικῆ „καὶ χωρὶς τοῦ οὐδενὶ οὐδέοι καὶ μηδενὶ μηδέσιν·” ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ὀξυτοκουμένης ἢ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται· οὐδέοι γὰρ καὶ μηδέοι βαρυντόντως ἐπικράτησαν ἀναγνώσκασθαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλεονάσασαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τῷ ᾧ παροξύνονται, οἷον πατρί πατράσι, θυγατρὶ θυγατράσι, ἀνδρὶ ἀνδράσιν, υἱὶ υἱάσιν. Ἰστί γὰρ υἱς υἱος υἱί, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ὤ καὶ ἔ εἰς τὴν υἱ δόφθογγον υἱ· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ὀ προςερχομένου ἀσυνταξία ἤμελλε γίνεσθαι (οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υἱ δόφθογγον σύμφωνον ἐθρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον μυῖα, ἄρπυια, υἱός), τούτου χάριν ἐπλεότισε τὸ ᾧ καὶ γέγονεν υἱάσιν. αἱ μέντοι μεταπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον προβάτοις πρόβασι, ἐγκίτοις ἐγκασιν, ἄστροις ἄστρασιν, ὑπεσταλμένου τοῦ ἀρῶξιν, ὥς περ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλεύς ἱρασταῖς

ὁ δὲ ἐνδ' ὅπλοις ἀρῶξιν Ἥφαίστου τεχνίτου·

τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρῶξιν γεγόμενον, τοῦ ἧ τριπέντος εἰς τὸ ᾧ, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται.

Αἱ εἰς αἰς λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντότων εὐθειῶν οὐσαι βαρύνονται ἤγουν παροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδαι Ἀτρεΐδαις, νιῦται ναύταις, τραπέζαι τραπέζαις, ἄμαζαι ἀμάζαις, ἀκάρθαι ἀκάρθαις, ἄελλαι ἄελλαις, Μοῦσαι Μούσαις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον ἀθληταὶ ἀθληταῖς, κηδεσταὶ κηδεσταῖς, καλαὶ καλαῖς, σεμναὶ σεμναῖς, ἡδοναὶ ἡδοναῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν περιεσπύσθησαν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαὶ χαλκαῖς, χρυσαὶ χρυσαῖς, σιδηραὶ σιδηραῖς, ἄργυραὶ ἄργυραῖς, λεονταὶ λεονταῖς, Ἑρμαὶ Ἑρμαῖς.

Αἱ εἰς οἰς λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐναντίοι ἐναντίοις, πλησίοι πλησίοις, Ὀμηροὶ Ὀμήροισι, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχοις, ἄνθρωποι ἀνθρώποις, λιθινοὶ λιθινοῖς, δρυῖνοι δρυτινοῖς· ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ ὀξυτόνων μὲν οἷον σοφοὶ σοφοῖς, ἀγαθοὶ ἀγαθοῖς, ἱερνοὶ ἱερνοῖς, σεμνοὶ σεμνοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον χαλκοὶ χαλκοῖς, ἄργυροὶ ἄργυροῖς, σιδηροὶ σιδηροῖς, πορφυροὶ πορφυροῖς.

Τὰ δὲ οὐδέντετρα μονογενῆ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἐδοῦν πληθυντικῶν ὅσα παροξύνονται, οἷον τέτρα τέτρας, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις, ἀπὸ δὲ ὀξύτων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξύτων οἷον σφυρά σφυροῖς, πτερὰ πτεροῖς, πτερὰ πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον κατὰ κατὰς, ὁστὶ ὁστοῖς, χαλκὰ χαλκοῖς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέλαοι τοῖς Μενέλαοις, οἱ Νικόλεοι τοῖς Νικόλεοις, οἱ πρὸς τοῖς νεώσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον Διάντος Διάντις, λέβητος λέβητις, κοχλίου κοχλίαις, Ὀμήρου Ὀμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλούς, σοφοῦ σοφοῖς. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὗ τοι αὐτὸν δέ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλὴ καὶ σοφὴ εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πάλιν χαλκοῦ χαλκοῖς, χρυσοῦ χρυσοῖς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν. πάλιν ἀθλητοῦ ἀθληταῖς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, οὐ τὸν αὐτόν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἀθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἀθληταῖς ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθείαν ἀθληταῖς τῶν πληθυντικῶν. Διὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι, „χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσι αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχεῖς καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδεῖς. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἑνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ βαρύνονται τῶν ἑνικῶν, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται. ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ὅτι ἐπὶ ὁμοφωνίᾳ αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἡναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονησθαι αὐταῖς, οἷον οἱ ταχέος οἱ ταχεῖς καὶ τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδέος οἱ βραδεῖς καὶ τοὺς βραδεῖς. Ἐπεὶ δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι, „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξυτογυμνῶν γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικὸς γυναικάς, φωτός φῶτις, ἀνδρός ἄνδρας, παιδός παιδας, μνός μνῆς, ῥόος

ῥόας, δμῶς δμῶας, μῆρός μῆρας, χηρὸς χήρας. οὐδὲ γὰρ δύναται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὐταὶ δευτεροεῖσθαι, ἐπειδὴ αἱ εἰς αὺς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ αὖ βαρύνονται, οἷον *Αἰαντας, Θόαντας, Πάριδας, Λαχῆτας, Ξενοφῶντας, Ποσειδῶντας, Ἀσπίδας, λαμπάδας*. πρόσκειται „συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ αὖ” διὰ τὸ καλῶς καὶ ροφᾶς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς αὺς λήγουσαι δεύονται· ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι συνεσταλμένον τὸ αὖ ἀλλ’ ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ αὖ ἐκτεταμένον ἔχουσι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς σ λήγουσαι μακροκατάληκτοι εὐθεῖαι, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσιν, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθυῖς τοὺς ἰχθυῖς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στάχυς τοὺς στάχυς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοήθεις τὰς κακοήθεις.

Αἱ εἰς αὺς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ αὖ, πᾶσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον *Αἰαντες Αἰαντας, λέβητες λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλῆνες σωλῆνες, γυναικες γυναῖκας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, Ἀσπίδες Ἀσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας*.

Αἱ εἰς αὺς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ αὖ, ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον ταῦται ναῦτας, τοξόται τοξότας, Ἑλέται Ἑλέτας, περόναι περόντας, ἡμέραι ἡμέρας, ἄελλαι ἄελλας, τράπεζαι τραπέζας, ἄμαξαι ἄμάξας, ἀκάνθαι ἀκάνθας, ἀπὸ δὲ δευνομένων δεύονται, οἷον ἀθληταὶ ἀθλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοναὶ ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, καλάι καλὰς, σοφαὶ σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἑρμαὶ Ἑρμάς, ἅπλα ἅπλας, λεονταὶ λεοντάς, χαλκαὶ χαλκᾶς, χρυσαὶ χρυσάς, ἀργυραὶ ἀργυρᾶς, σιδηραὶ σιδηρᾶς, συκαὶ συκάς.

Αἱ εἰς ους λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμους, πλησίοι πλησίους, ἐναντίοι ἐναντίους, Ὀμηροὶ Ὀμήρους, Ἀρίσταρχοι Ἀρίσταρχους, ἄνθρωποι ἄνθρώπους, φῆγνοι φηγνίους, δεῦντοι δεῦντους, ξύλινοι ξυλίλους, λίθινοι λιθίλους, ἀπὸ δὲ δευνομένων δεύονται, οἷον καλοὶ καλοὺς, σοφοὶ σοφοὺς, ἱερνοὶ ἱερινούς, ἄγαθοὶ ἀγαθοὺς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χυλκοὶ

χαλκοῦς, χρυσοὶ χρυσοῦς, ἀργυροὶ ἀργυροῦς, σιδηροὶ σιδηροῦς, πορφυροὶ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀιτικὰ ὁμοτονοῦσι τὰς εὐθείαις τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ εὐγεῖν τοὺς εὐγεῖς, οἱ Μινέλιν τοὺς Μινέλεις, οἱ τὰς τοὺς τὰς, οἱ λὲς τοὺς λῆς.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονεῖν θέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ. ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πέντεσι τάξεσιν.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΜ ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΤΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ *).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδωαι ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος τοὺς προκειμένους κανόνας, φημι δὲ τὴν τῶν ῥημάτων διδασκαλίαν, μάθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεγόμενα τοῦ παρόντος συγγράμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ῥημάτων διευλαβεῖν, τὸ δὲ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων χρῆσιμον εἰς τὸ μῆτε βαρβαρῆσαι μῆτε σολοικῆσαι, οἷον ἵνα μὴ ἂντι τοῦ εἰπεῖν τέτυφας εἰπωμεν τέτυφες καὶ ἂντι τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύφωμεν ἐτύφετε, καὶ ἵνα μὴ ἂντι τοῦ εἰπεῖν ἤλθομεν ἤλθετε καὶ ἐλάβωμεν ἐλάβετε καὶ ἐφάγομεν ἐφάγετε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦτο, ὡς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐφάγωμεν ἐφάγατε καὶ ἤλθομεν ἤλθατε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε καὶ ἐλάβωμεν ἐλάβετε. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἐστὶ τὸ ἡμαρτύνειν περὶ μίαν λέξιν εἴτε περὶ τόπον, ὡς ἴαν τις ἂντι τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος προπαροξυντόνως εἶπῃ ἄνθρωπός ὀυντόνως, εἴτε περὶ κλίσιν, ὡς ἴαν τις ἂντι τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένους Δημοσθένεος εἶπῃ Δημοσθένης Δημοσθένου, εἴτε περὶ γραφῆν, ὡς ἴαν τις τὸ γράφω ἢ λέγω καὶ τὰ ὅμοια γράψῃ διὰ τοῦ ὁ, εἴτε περὶ πνεῦμα, ὡς ἴαν τις τὴν ὑπό προφασιν ψυλάσῃ ὀφελουσαν διασυνθῆναι, εἴτε περὶ χρόνον, ὡς ἴαν τις τοῦ θάος τὸ ας συσταλῇ. σολοικισμὸς δὲ ἐστὶ τὸ ἡμαρτύνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, f. quadr., fol. 110) qui est ex libris Fulvii Ursini. Ei talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσίου γραμματικοῦ περὶ διδασκαλίας ῥημάτων καὶ περὶ κλίσεως αἰτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν συντάξιν καὶ τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστιν ὡς ὅταν ἐκείνη λέξῃς
 καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχῃ, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει
 ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς παραλαμβάνηται, οἷον ἰσὺ περιπατῶν
 ὁ τοιχὸς ἔπασεν ἀπὲρ τοῦ εἰπεῖν ἐρῶν περιπατῶντος ὁ τοιχὸς ἔπε-
 σεν· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκείνη λέξῃς καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς
 ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολου-
 θῶς παραλαμβάνονται. ὅθεν καὶ ἀλοικισμὸς λέγεται οἷον εἰ σώου
 λόγου αἰκισμός, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ δλοκλήρου λόγου. Καὶ
 κατ' ἄλλο δὲ χρήσιμόν τὸ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων, ἐπειδὴ
 οὐδέποτε τέλειος λόγος γίγνεται χωρὶς ἑνὸς τῶν τριῶν ῥημάτων
 τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομέ-
 νου ἢ νοουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἔχει γὰρ τὰ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
 ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολὺντροπον·
 ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν
 μῆνιν ἄειδε, θεά, Ἰηληΐδαν Ἀχιλλεύς·
 ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
 τίσιμαν Λατῶαι ἱμῶ δάκρυα σάσαι βέλεσεν·
 ἔχει γὰρ τὸ τίσιμαν εὐκτικόν· νοουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
 εἰς οὐρανὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης·
 νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·
 νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, ἀπὲρ τοῦ οὐκ ἀγαθὸν ἔστι πολυκοιρανίη.
 Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβούσιν ὅτι
 ἀπὸ μίθης τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀνω-
 νυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτέτακται τὸ
 ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὼ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σηματοῖται, τὸ
 δὲ ῥῆμα συμβεβηκός· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖν τοῦ γρά-
 φειν αὐτὸν καὶ τύπτειν. εἰκότως οὖν τὸ ὄνομα ὡς σηματοῖται ὅν
 οὐσίας προτερεῖν τοῦ ῥήματος σηματοῖται ὅτος τῶν συμβεβηκό-
 των. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖν τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος,
 ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναγρῆται, τὸ δὲ ῥῆμα συναναγρῆται· καὶ γὰρ
 ἀναιρουμένου Σωκράτους συναναγρῆται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ
 τὸ τύπτειν. τὰ δὲ συναναγρῶντα προτερεῖν αὐτῶν συναναγρου-
 μένων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεῖν εἰς ἐλάτας, ἐπειδὴ ἀνα-
 ρουμένου τοῦ φυτοῦ συναναγρῆται καὶ ἡ ἐλάτα (μὴ ὄντος γὰρ κα-

φόλου φυτοῦ οὐδὲ ἡ ἑλαία (σημ), τῆς δὲ ἑλαίας ἀναριουμένης οὐ
ἀναριεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ
καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ τὰ λοιπὰ. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐ-
θίας ἀναριουμένης συναναριεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ
ἀναριουμένου Σωκράτους συναναριεῖται καὶ τὸ τύπτειν αὐτὸν καὶ
τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναριουμένων οὐ συναναριεῖ-
ται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἡρεμεῖν καὶ μήτε τύπτειν
μήτε γράφειν. κατὰ τρίτον δὲ λόγον προτιεῖται τὸ ὄνομα τοῦ
ῥήματος ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφέρεται, τὸ δὲ ῥῆμα συνεισφέρει
καὶ γὰρ ἐάν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ
τὴν οὐσίαν ἥρουν τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνει-
φερόμενα προτιεῖουσι τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυ-
τόν προτιεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἐάν τις
εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἢ γὰρ ἑλαία φυ-
τόν· ἐάν τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν·
οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκὴ καὶ
ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται διὰ τοῦ ἀντὶ τοῦ συννοεῖται.
περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, εἰ δὲ καὶ περὶ
τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦτ' ἐστὶ διὰ τί οὕτως ὀνομα-
σθησαν, οἷον διὰ τί τὸ ὄνομα λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα ῥῆμα
καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικοῦ
Ἡρωδιανοῦ μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ πῶσα διδασκαλία ἐξ ὅρου καὶ παραιομένων θέλει
παρалаμβάνεσθαι, διαλεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ῥήμα-
τος. ῥῆμα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου ἅπλωτον ἐν ἰδίῳ μετασχημα-
τισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ
εὐδαιμονίας τούτων, προσώπου σημαντικὸν ὅτι καὶ τὰς τῆς ψυχῆς
διαθέσεις δηλοῖ. „μέρος λόγου“ πρόκειται, ἐπειδὴ ἔχοντες οἱ
ἅπτε μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, τὸ δὲ ῥῆμα ἐν ἑστὶν ἐκ τῶν ὁκτώ με-
ρῶν τοῦ λόγου. „ἅπλωτον“ δὲ πρόκειται πρὸς ἀντιδιαστολὴν
τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ πτωικαὶ εἰσι, τὰ δὲ ῥήματα
ἅπλωτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δη-
λοῦν“ πρόκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιρρήμάτων, οἷον τὸ χθὲς
σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνους σημαντικὰ εἰσι καὶ
διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοις φωναῖς, οὐκ ἐν
ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνὴν τὸ χθὲς
τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελείᾳ μεταλλογῇ τῆς φωνῆς

ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός ἔντητον, τέτυφα ὁ παρακείμενος, ἐτετύφην ὁ ὑπερσυντελικός, ἔντησα ὁ ἀόριστος, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοὺ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ ἐν ἁλλοτρίαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων· μετέχει γὰρ ἐκάστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως παρετεράπησαν. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους” πρόσκειται, ἐπειδὴ τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνέργειαν τὰ δὲ πάθος δηλοῦσι καὶ παριστάσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. τὸ δὲ „οὐδετέρου” πρόσκειται διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τίνα ῥήματα ἃ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα κακία ὄρου τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, τί δήποτε τριῶν διαθέσεων οὐσῶν, ἐνεργείας φημί καὶ πάθους καὶ μεσότητος, ἐν τῇ ὄρῃ τῆς ἐνεργείας μόνως ἐμνημόνευσέ καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὄρον ὀριοῦμενος, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς μεσότητος. καὶ λέγομεν ὅτι μνημονεύσας τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ πάθους καὶ τὴν μεσότητα συμπεριέλαβε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνέργειαν σημαίνει ἢ πύθος, ἔτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνέργειαν μὲν οὐν οἷον τέτυπα καὶ ἐγραψάμην ἀντὶ τοῦ τέτυφα καὶ ἔγραψα, πάθος δὲ οἷον τέτληκα καὶ ἔλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκην καὶ ἐλούσθην. „προσώπων” δὲ „σημαντικόν” πρόσκειται, ἐπειδὴ τὰ ῥήματα πρόσωπα σημαίνουσι. πρόσκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, εὐκτικά, ὑποτακτικά, ἅτινα καὶ διάθεσιν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐχί, ὥσπερ τὰ ἀπαρέμματα, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστιν προαίρεσιν, οὔτε πρόσωπα ἔχουσιν. κάλλιον δὲ πρόσκειται τῷ προσώπων σημαντικὰ τὰ ῥήματα τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. Τοσαῦτα περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰκρίεσθαι δὲ τῷ ῥήματι ὁκτώ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγαί. Ἐγκλίσεις μὲν οὐν εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ἀπαρέμματος, εὐκτική, προστακτική, ὑποτακτική· οὕτω γὰρ δοκεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν διαλαβεῖν. Ἐγκλίσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς γὰρ ἡ εὐδμία οὐ κυρίως κρλεῖται πτώσις ἀλλὰ καταχρηστικῶς.

οὕτω καὶ ἡ ἀπαρμύγματος οὐ κυρίως καλεῖται ἐγκλίσις ἀλλὰ καὶ ταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, ὅπερ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἐγκλίσις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαίρεσις, τοῦτ' ἔστι καθ' ἣν ἐγκλίσκεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς ὃ ῥέπει ἢ ψυχῇ· ἐγκλίσις γὰρ καὶ ῥέπει εἰς τὸ ὀρίσασθαι ἢ εἰς τὸ προστάξαι ἢ εἰς τὸ εὐξασθαι ἢ διατάσσειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ κοινῶς διαθέσεις ἐκάλεον, καὶ λοιπὸν ὑστερον διέμερισαν, καὶ τὰς μὲν ψυχικὰς ἐκάλεσαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, οἷον τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύψει ἐγκλίσειν καλοῦσιν, εἰς ὃ ῥέπει ἢ ψυχῇ τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύψει διάθεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ἀριστική, καὶ τοὶ ὀφειλοῦντες τῆς ἀπαρμύγματος πρώτην ἔχειν τύξιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πᾶσαι αἱ ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὥσπερ γὰρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματα συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρμύγματος συνίστανται αἱ ἅλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐκ γὰρ τοῦ τύπτειν μεταλαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτε καὶ τύπτωμι καὶ ἐν τύπτω· καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίσταται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται· ἐν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ὠρισμένην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ πάλιν ἐν εἶπω τύπτε καὶ ἐρωτηθῶ τί προστάξαι, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐν εἶπω τύπτωμι καὶ ἐρωτηθῶ τί εὐξάμεν, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐν εἶπω ἐν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἰδίοταστα, λέγω τὸ τύπτειν. ὥς εἵπομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρμύγμων γίνονται αἱ ἅλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὥς εἰδείξαμεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνονται, πυρὸς, ὕδατος, ἕως καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύονται, ὥς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὑδὼρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρμύγματα ἀμφιβάλλονται εἰ ἅρα εἰσὶ ὅγματα ἢ οὐχί, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀμφιβάλλων, τοῦτου χάριν οὐ προετίθησκον ἰὼν ἄλλων ἐγκλίσεων. πῶς δὲ ἀμφιβάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα. Προτέτακται δὲ ἡ ὀριστική κατὰ τρόπους τοιοῦτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεξηγμένους τοὺς χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ ἔχουσιν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεστώτι ἰδίως οἷον τύπτω, καὶ παρατατικῶν ἰδίως οἷον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἅλλαι ἐγκλίσεις συ-

μὲν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημί δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι, καὶ τῶν ἐφαικῶν (ἐφαικὰ δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας δηλωτικά· ἔφαισι γὰρ τὸ ἐπιθυμῆναι) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφῆν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εὐχομαι ὑγιαίνειν, θέλω ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφῆν, προαιρούμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων ἡλείψιν πράγματός, ὡς ἐπὶ τοῦ δεῖ γράφειν, χρῆ διαλέγεσθαι, χρεωστὰ παιδεύειν, ὁφείλω ἀναιρετεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφατα συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι Φαίημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπον, ἔχουσιν ἀριθμούς, πράγματι δὲ μὲν ἡλλείπουσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέειν τὸ πρῶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐκ τοῦ ἀνακτίου· πράγματός γὰρ μόνου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε Φαίημα ψυχῆς. εἰ τι οὖν λείπει τοῖς ἀπαρέμφατοις, ἀναπληροῦνται διὰ τούτων, καὶ εἰ τι λείπει τούτοις, ἀναπληροῦνται διὰ τῶν ἀπαρέμφατων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ἐκάτερον δι' ἐκατέρου ἀναπληροῦνται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφατα χῆριν μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀπατελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχομεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφατου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τελείας ἔχει φωνὰς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον μόνον ἔχουσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρόσωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἑαυτῷ προστατῶν ἔστιν· οὐ γὰρ λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἐπεὶ ὁ Διονύσιος καὶ ὁ Θεαδόσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλον ἐκείσε γινόμενοι μαθησόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτάσσεται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβαῦσιν ὅτι οὐδὲ πᾶσι τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ἔξμμάτων τούτων, τουτέστιν ὁριστικοῦ προστακτικοῦ εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου. Τούτῳ περὶ τῶν ἐγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια μὲν εἶναι οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ ποτὶ

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμου, οἷον τύπτω καὶ ἀναγνώθι, καὶ
τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μέντοι ἀπαρέμφατα παραλαμβάνονται
ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὥς
ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περι-
πατεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. καὶ γὰρ τὰ ῥή-
ματα ἔχουσι ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτεται
τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς ἢ
ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπον τέτυπα τέ-
τυπα ἔτετύπειν ἔτετύπειν ἔτημα ἔτυπον τήνω τυπῶ. ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχη-
ματισμοῖς, οἷον εὔπτειν τετυφέναι τετυπέναι τύψαι τυπεῖν τυφνῶν
τυπεῖν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. Περὶ δὲ τοῦ
μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμφατα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέ-
λημα ψυχῆς λέγομεν ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγ-
μάτων· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίπατος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ
ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρῶτον
αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοοῦμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὥσπερ ἡ χροῖμα
ἢ λευκότης ἐν τινι θεωρεῖται, δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χροῖμα ὡς
ἂν εἴη οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθῆσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη
γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν
τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὡς ὀνόματα ὄντα τῶν πραγμάτων
αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γενόμενα δὲ ἐν
τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τοῦτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ
ἀπαρέμφατα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ
θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα
ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ὄν πῶς ἔχει θελήσαι; εἰκότως
οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. ἀλλ' οὔτε δὲ
ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφο-
ρων προσώπων τίκεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ
ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικός ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται
ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλείονων γίνεται ὁ πληθυντικὸς. τοῦτου
χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. εἰκότως οὖν οὔτε
πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς συν-
τάξεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβάνόμενα τὰ ἀπαρέμφατα
μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θέλω γράφειν,
βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν
ῥημάτων συντακτόματα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λέγο-
μεν

μεν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημί δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι, καὶ τῶν ἐφελκτικῶν (ἐφελκτικά δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας δηλωτικά· ἴφεις γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εὐχομαι θγαίνειν, θέλω ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαιρούμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων Ἠλλειψις πρῶγματός, ὥς ἐπὶ τοῦ δεῖ γράφειν, χρὴ διαλέγεσθαι, χρεωστῶ παιδεύειν, ὀφείλω εὐεργετεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφαστα συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι Θέλημα, ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπον, ἔχουσιν ἀριθμούς, πρῶγματι δὲ μόνῳ ἠλλείπουσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὥς λέειν τὸ πρῶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφαστα ἐκ τοῦ ἐναντίου· πρῶγματος γὰρ μάνου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε σφρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἰ τι οὖν λείπει τοῖς ἀπαρέμφαστοις, ἀναπληροῦται διὰ τούτων, καὶ εἰ τι λείπει τούτοις, ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἀπαρέμφαστων, καὶ ὥς ἔστιν εἰπεῖν, ἐκύτερον δὲ ἐκατέρου ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφαστα χάριν μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀπατελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχομεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφαστος.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τελείας ἔχει φωνὰς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον μόνον ἐχούσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρόσωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προσταττέων ἔστιν· οὐ γὰρ λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἔπει δὲ Διονύσιος καὶ ὁ Θεοδόσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλον ἐκείσε γινόμενοι μαθηδόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτάσσεται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβαῦσιν ὅτι οὐδὲ πῶτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ἡμμάτων τούτων, τουτέστιν ὀριστικῶν προστακτικῶν εὐκτικῶν, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου. Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια μὲν αὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ ποτὶ

μὲν ἐνέργειαν δηλοῦσα, ποτὲ δὲ πάθος παριστῶσα, ὥς ἐπὶ τοῖς τέττακα καὶ τέτυπα· τὸ μὲν γὰρ τέτυπα ἐνέργειαν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ ἔτυπα, τὸ δὲ τέττακα πάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτάτην. καὶ πάλιν ἑγραφέμην ἑλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ ἑγραφέμην ἐνέργειαν δηλοῖ· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἑγραφα· τὸ δὲ ἑλουσάμην πάθος παρὸς τὴν· ἀπὶ γὰρ τοῦ ἑλοῦσθην. Καὶ ἄπορον εἰ τις λέγοντες διὰ ποίαν αἰτίαν [φημὶ δὴ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημαινομένου ἐκλήθηναι, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐνέργειαν λέγωνται ἐνεργητικά, ὥς ἐπὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἑγραφέμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι πάθος, λέγωνται παθητικά, ὥς ἐπὶ τοῦ τέττακα καὶ ἑλουσάμην. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτήρ ἔχον ὁ τύπος τῆς φωνῆς· ἐπεκράτησεν ἐπὶ τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι πολλῶν τοῦ σημαινομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτήρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδίον εἰ καὶ ἄρξεν καὶ θῆλυ δηλοῖ, ὅμως οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτήρα τῆς φωνῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἄρσενικὸν χαρακτήρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῇ μέσῃ διαθέσει ὁ χαρακτήρ τῆς φωνῆς ἐπεκράτησε τοῦ σημαινομένου. Διὰ τὴν δὲ καλεῖται διάθεσις, προϋόντες, εἰ θεῶ φωνῇ, μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἰδὴ δὲ εἶσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυπον μὲν οἷον ἄρδω, παράγωγον δὲ οἷον ἄρδευω. τινὲς δὲ ἐθέλουσιν λέγειν μὴ ἔχειν τὰ ῥήματα εἶδη, λεγόντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλλαγὴν τοῦ σημαινομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰσθῶ καὶ τὸ ἴσθημι, ὁμοίως καὶ τὸ τιθῶ καὶ τίθηναι καὶ τὸ διδῶ καὶ δίδωμι· ἐν δὲ τοῖς εἶδεσι τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται σημαινομένου, οἷον πατρωνυμικοῖς, κτητικοῖς, συγκριτικοῖς, ὑπερθετικοῖς, ὑποκοριστικοῖς, παρωνύμοις, ῥηματικοῖς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημαινομένων, ἀλλ' οὔτε ἐναλλαγὴ φωνῆς γίνεται, ὥς ἐν τῷ ἄρχω ἄρχεω, ἄρδω ἄρδευω, τιθῶ τίθημι, ἰσθῶ ἴσθημι. ἄλλως τε δὲ πολλὰ καὶ ἐναλλαγὴ σημαινομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουναι τὸ σημαινόμενον, οἷον πόλεμος πολεμίζω, Ἀττίγονος ἀντιγονίζω, Φίλιππος φιλιππίζω, Μῆδος μηδίζω. ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποιήσαντο τοῦ σημαινομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ πολεμίζω τὰ τοῦ πολέμου φρονῶ, καὶ πάλιν τὸ μὲν Ἀντίγονος τὸν Ἀντίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀντιγονίζω τὰ τοῦ Ἀντιγόνου φρονῶ,

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φίλιππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φιλιπ-
 πῶς τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. καὶ ἀπὸ ῥημάτων δὲ γίνονται
 ὁμοίως παράγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημαίνον, οἷον
 βρώσω βρωσείω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φαγεῖν σημαίνει,
 τὸ δὲ βρωσείω τὸ ἐπιθυμῶν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολε-
 μῶσω πολεμησείω· τὸ μὲν γὰρ πολεμῶσω τὸ μέλλω πολεμῆσαι
 δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησείω τὸ ἐπιθυμῶν ἔχω τοῦ πολέμου. καὶ πάλιν
 ὄψω ὀφείλω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρησάι δηλοῖ, τὸ
 δὲ ὀφείλω τὸ ἐπιθυμῶν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ
 μελλόντων παραγόμενα ἐκαστῶτος χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἰσι τρεῖς, ἑκλῶν, σύνθετον, παρασύνθετον,
 ἑκλῶν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύν-
 θετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ἀπὸ συνθέτου γι-
 νόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀντίφορος συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιφονῶ
 παρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνικός, δευτικός, πληθυντικός, ἐνικός μὲν
 οἷον τύπτω, δευτικός δὲ οἷον τύπτετον, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα δὲ εἰσι τρεῖς, πρῶτον, δευτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ
 Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν ἄφ' οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δευ-
 τερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λό-
 γος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου
 λόγου, λέγων ὅτι δέον ἔστι καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως.
 ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ
 προσφωνοῦντος, δευτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ
 αὐτοῦ τοῦ προσφωνομένου, τρίτον δὲ ἔστι πρόσωπον περὶ οὗ ὁ
 λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνομένου. δύναται δὲ κατὰ
 τὴν ἀκρίβειαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δευτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν
 ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν πρόσωπον ἄφ' οὗ
 ὁ λόγος· αἶε γὰρ ἀπὸ πρῶτου ἔστιν ὁ λόγος καὶ οὐδέποτε ἀπὸ
 δευτέρου οὔτε ἀπὸ τρίτου, δευτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· αἶε γὰρ
 πρὸς δευτερον πρόσωπόν ἔστιν ὁ λόγος, καὶ οὐδέποτε οὔτε πρὸς
 πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει κα-
 λῶς, λέγω δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύνα-
 ται δὲ καὶ περὶ πρῶτου εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δευτέρου· ἔαν γὰρ
 εἶπω τύπτω, περὶ τινός ἔστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ ἐμοῦ, καὶ
 πάλιν ἔαν εἶπω τύπτεις, περὶ τινός ἔστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ
 σοῦ. τούτου οὖν χάριν δέον ἔστι προσθεῖναι ἐν τῷ τρίτῳ προς-

ριεύει, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ διασηφεῖν ἀποβάλλει
τὸ ἰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπε, διασηφεῖ.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν εἰ διφθογγον εἰ
ἦ, οἷον ἄλγης· οἱ δὲ Δωριεῖς ἔσθ· ὅτε τὸ ἰ ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς
εἰ διφθογγου, οἷον συρῆεις συρῆδες, ὡς παρὰ Θεοφράστου
ἀδὺν δὲ καὶ σύ

συρῆδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς ἡ κινεῖται τὸ αῦ καὶ εῖ, οἷον ἡ
ἐμὶ τῆμά. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὀξείᾳ ποιοῦσι τὰ αῦ καὶ εἰ εἰς ἡ
κατὰ κρούσιν καὶ λέγουσιν ὀρῆς· καὶ πάλιν διψάεις διψῆς, πε-
νύεις πενῆς, καὶ μένει το ἰ προσγεγραμμένον. κίχρηται δὲ
ταῦτοις ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημι δὲ ἡ
κινεῖται καὶ διψῆς καὶ ὀρῆς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κινή-
σει διαλέκτῳ ἐκικρατῆσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητούμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρῶ-
τον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι
κατὰ τέσσαρας τρόπους ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἡ γὰρ διὰ ση-
μασίαν ἢ δι' αὐσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τύχην. καὶ
ὅτι, δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυϊκῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, ὅλην ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνταῦθα
καὶ τὰ πληθυντικά ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἔμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστάσσει, καὶ πανταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τοῦτο
ἐνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
αὐσυνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
αὐσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα Ἑλληνικόν. ἔστι
γὰρ κανὼν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θελεῖ χαρακτηρῆσθαι ἢ
διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ, οἷον τύπτετο τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέγας λόγος ἐπιδεχόμενος ἀριθμὸν
θελεῖ χαρακτηρῆσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς,
δὲ οὐ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρῆται, χωρὶς τῶν πρῶτον
ἄντωνυμιῶν· αὗται γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀπο-
λουθῆαι πρὸς ἀλλήλας· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ
μ, καὶ τὸ δυϊκὸν νῶϊ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ. ἔστωσαν δὲ παραδείγ-
ματι τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Αἰντες ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ, ἀλλὰ
καὶ τὸ Αἰντε ἔχει τὸ ττ. τὸ Πάριδες ἔχει τὸ δ, ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

θους διαιρέσεις· τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέλει παρελθόν καὶ οὕτω ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατακτικόν, οἷον ἔτυπον ἔκρωγον, καὶ οὕτω ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρελθόν· ὅθεν καὶ παρατακτικὸς λέγεται παρὰ τὸ τεταμένην καὶ ἐπληρωτον ἔχειν τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρελθόν τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρακείμενον, οἷον τέτυφα πεποίηκα, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρακείμενος, ἐπειδὴ παρακείται αὐτῷ ἢ πληρωσις, τοῦτ' ἔστι νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρελθόν τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντελικόν, οἷον ἔτετύφην, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντελικὸς λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντελικὸς γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστίον δὲ ὅτι ἢ μὲν παρακείμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυφα τὸ ἄρτι πληρωθὲν δηλοῖ· ὁ δὲ ὑπερσυντελικὸς ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι· τὸ γὰρ ἔτετύφην τὸ πάλαι πληρωθὲν δηλοῖ. ἔάν δὲ τὰ παρελθόντα ἄδηλα ὡς πότε παρελθόν, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὁριστος, οἷον ἔτυψα· ἄδηλον γὰρ ἔτε νεωστὶ ἔτε πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὁριστος λέγεται. ἰστίον δὲ ὅτι ὁ ὁριστος, ἔάν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμεῖ τῷ παρακειμένῳ· τὸ γὰρ ἔτυψα ἄρτι ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ τέτυφα· ἔάν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλαι, ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπερσυντελικῷ· τὸ γὰρ ἔτυψα πάλαι ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ ἔτετύφην. ὁ δὲ μέλλων καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γενέσθαι ἢ μετὰ πολὺ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μέλλοντα ἄγνωστά εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα αὐθιγὰνται ὅτε δὴ ἄγνωστὰ διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλων. ὁμοίως δὲ αὐτὸν διέκρινον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα. εὐρίσκομαι οὖν ἔξ χρόνοι, ὁ ἐκτετὼς καὶ ὁ μέλλων καὶ αἱ τέσσαρες διαίρεσεις τοῦ παρωχημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσι τὰ ὀξύνοντα ἄχρι λβ. καὶ μὴ νομίσωμεν ταῦτα τὰ λβ πολλά εἶναι πρὸς δ' χιλιάδας ἢ δ' μυριάδας μὴ ὀξυτονούμεναι. εἰσι δὲ τὰ ὀξυτονούμενα ταῦτα, δός, θές, σχές, σπές, φρές, ἴς — χρέψ — ἐλθέ, εὐρέ, εἰπέ, — εἰμί, φημί, ἡμί. τὰ δὲ λοιπὰ ὀξυτονούμενα ἀπὸ κλισεῶς εἰσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμί. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῖν βαρύνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ὀξύνονται. τὰ δὲ κατὰ διάλεκτον οὐ θίβομεν συναριθμεῖν, ἐπειδὴ πολλὰ εὐρίσκομιν, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Λω-

ριμῦσι, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ διασηφορᾶν ἀποβάλλει
τὸ ἰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπῃ, διασηφορᾶ.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν εἰ δίφθογγον αἰ
ἦ, οἷον ἄλγῃς· οἱ δὲ Δωριεῖς ἔσθ' ὅτε τὸ ἰ ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς
εἰ δίφθογγου, οἷον συρῆεις συρῆσδες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ

ἄδῃ δὲ καὶ σὺ

συρῆσδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς ἡ κινῶται τὸ ᾠ καὶ ἔ, οἷον κῆ
ἐμὲ τῆμά. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὀράει ποιοῦσι τὰ ᾠ καὶ ἔ εἰς q
κατὰ κῶσιν καὶ λέγουσιν ὀρῆς· καὶ πάλιν διψάεις διψῆς, πα-
νύεις πεινῆς, καὶ μένει το ἰ προσγεγραμμένον. κέχρηται δὲ
τούτοις ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημὶ δὲ ἡ
πεινῆς καὶ διψῆς καὶ ὀρῆς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ
διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρί-
ωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν οὐ
κατὰ τέσσαρ' τρόπους ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἡ γὰρ διὰ ση-
μασίαν ἢ δι' ἄσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τὸ χῆν. καὶ
ὅτι, δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυϊκῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνπὶ
καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἔμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπειδὴ οὐδεὶς ἑαυτῷ προστίσσει, καὶ πανταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τουτέστι
ἐνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
ἄσυνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
ἄσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτηριστὴν Ἑλληνικόν. ἔστι
γὰρ κανὼν τοιούτος. πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θελεῖ χαρακτηρῆσθαι ἢ
διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ, οἷον τίπτετον τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδεχόμενον ἀριθμὸν
θελεῖ χαρακτηρῆσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς,
δὲ οὐ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρῆσθαι, χωρὶς τῶν πρωτοτύ-
πων ἀντωνυμιῶν· αὗται γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀπο-
λουθῆναι πρὸς ἀλλήλας· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν θὰ τοῦ
μ, καὶ τὸ δυϊκὸν νῶϊ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ. ἴστωσαν δὲ παραδείγ-
ματι τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Ἀιάντες ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ, ἀλλὰ
καὶ τὸ Ἀἴαντε ἔχει τὸ ντ. τὸ Πύριδες ἔχει τὸ δ, ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

ριδε ἔχει τὸ τ . πάλιν ἐν τῷ γυναικες καὶ ἐν τῷ γυναικε ἐφυλάχθη
τὸ μ , καὶ ἐν τῷ μεγάλοι καὶ ἐν τῷ μεγάλω τὸ λ . ἀλλὰ καὶ τὸ
ὑδατα καὶ τὸ ὑδατε τὸ αὐτὸ τ ἐφύλαξαν. διὰ τοῦτο οἱ Λωρρεῖς
ἀναλογώτεροι εἰσι τὰ πληθυντικὰ ἀγθρα λέγοντες μετὰ τοῦ τ ,
οἶον τοὶ ποιμένες καὶ καὶ Μουσαι, ἐνα τὸ αὐτὸ φυλαχθῇ καὶ ἐν
τοῖς πληθυντικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς· τὰ γὰρ δυϊκὰ τῷ καὶ τ
οἶον τῷ μ καὶ τὰ Μούσαι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
μεθα ἐστὶ τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ θ , καὶ τυπτόμεθον τὸ δυϊ-
κὸν διὰ τοῦ θ . ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γάρ· ὅτι
τὸ δυϊκὸν ῥῆμα ἢ διὰ τοῦ τ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ θ , καὶ ὅτι
τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον φυλάττεσθαι, θέλει καὶ ἐν τοῖς
δυϊκοῖς, οἶον τυπτομεν τὸ πληθυντικόν, καὶ ἔχει τὸ μ ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ συλλαβῇ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ μ φυλαχθῆναι καὶ ἐν
ποῖς δυϊκοῖς. εἶχεν οὖν γενέσθαι τυπτομον τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν
προπῇ τῆς μὲν εἰς $\mu\omega\tau$, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα γίνεσθαι
τυπτόμεθον τροπῇ πῆς $\phi\alpha$ εἰς $\theta\omega\tau$. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ χα-
ρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ τ ἢ τὸ θ , οὐκ
ἠδύνατο γενέσθαι τυπτομον. ἀλλ' οὔτε δὲ τυπτοθον ἢ τυπτοτον,
ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
τὸ μ . ἀναγκαζόμενον οὖν ἢ τὸ τ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν
τοῦ πληθυντικοῦ τὸ μ οὐκ ἠδύνατο ἐξενεχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ θ
οὔτε διὰ τοῦ τ . τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν
ἐνὸς ἀπαιτοῦντος τὸ τ ἢ τὸ θ χαρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥη-
μάτων, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπαιτοῦντος τὸ μ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
εἰς ἀνάγκης ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἦνίκα
τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ
συλλαβῇ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος.

Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδianoῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐντιῶθαι ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ τ ἢ τὸ θ τὸ
χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ ῥήματος καὶ τὸ μ τὸ πληθυντικοῦ,
καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τυπτοθμον ἢ τυπτομετον. ἀδύ-
νατον δὲ τὸ μ πρὸ τοῦ τ · οὐ συνίσταται γὰρ οὔτε κατὰ σύλλη-
ψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑποτασσό-
μενά τινα ἐν συλλήψει, ἐὰν ἀντιπροηγῇσιν, ἐν διαστάσει ἀντι-
προηγούνται. οἶον ἐν τῷ πρῶτος τὸ θ ὑποτίταται τοῦ π κατὰ
σύλληψιν· ἐὰν δὲ ἀντιπροηγῇσιν τὸ θ τοῦ π , κατὰ διάστασιν
αὐτοῦ προηγείται, ὥς ἐπὶ τοῦ ἔρπου. καὶ πάλιν ἐν τῷ κλέος τὸ

ἢ ὑποτέτακται τοῦ π κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τὸ $\bar{\iota}$ τοῦ π ἐν τῷ ἀλή κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγείται. πάλιν ἐν τῷ θνησμε τὸ $\bar{\tau}$ ὑποτέτακται τοῦ θ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τοῦ θ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγέσται. ἐπειδὴ οὖν τοῦ μ προτέτακται τὸ θ καὶ τὸ τ κατὰ σύλληψιν, ὥς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς (σημαίνει δὲ δῆμον Ἀττικόν), δῆλον ὅτι ἐὰν ἀντιπροηγῇται τὸ τ τοῦ μ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροηγῆσθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. ἀλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροηγῆσθαι τὸ μ τούτων, φημί δὲ τοῦ τ καὶ τοῦ θ , ἐπειδὴ πῦσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ μ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ β ἢ ἀπὸ τοῦ π ἢ ἀπὸ τοῦ ϕ ἢ ἀπὸ τοῦ ψ ἢ ἀπὸ τοῦ ρ οἷον συμβουλή, σύμπορος, σύμφωνος, σύμψηφος, συμμέτοχος. ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἡδύνατο τὰ μ πρὸ τοῦ θ ἢ τοῦ τ , ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥνικα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τίτλις δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν ἀντιλέγοντες ὡς δῆθεν κακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδιανοῦ κέχρηται τοιοῦτον λόγον, ὅτι, εἰ θέλεις ἔχειν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὰ μ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ εἰπῶμεν τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυνταξία, ἀλλ' ὑπερβιβάζωμεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀσυνταξία· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ τὸ τ καὶ τὰ θ πρὸ τοῦ μ , ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς κακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδιανοῦ καλῶς εἰρηκότος ὅτι, ἐν τράπον ἔχουμεν γινῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὡς τὸ μετὰ γενόμενον κέκαρκα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμετάβολον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν ἢ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρον ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ ρ πρῶτον, τοῦτον τὸν τράπον καὶ τὸ τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον οὐκ ἡδύνατο συστήναι, ἐπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἐνταῦθα, τουτέστιν ἢ τὸ τ ἢ τὸ θ , ἀλλὰ τὸ μ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐνομιζέτο τοῦτο τὸ μ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ἔγματος καὶ οὐκ εἶναι τὸ τ ἢ τὸ θ . ὥστε οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τούτων καὶ γενέσθαι

εὐποθομον ἢ εὐποτομόν; ἀλλ' ὅλως ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν τὰ δύο, τοῦτέστι καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ, δευτέραν ἐπέχον τῶν τὸ τ ἢ τὸ θ , τὰ δὲ μ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν δυϊκῶν ἔχομεν ἀπαιῶν.
1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδέσκειν ἀηδιζόμεν.

23. τὰ δυσσερεστῶ καὶ δυσσεπιστῶ καὶ εὐσερκῶ καὶ εὐσερεστῶ σημειούμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προσθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιβάρηματος ἰσῶθεν ποιοῦνται τὴν κλίσειν, οἷον δυσσερεστοῦν καὶ δυσσεπίστουν καὶ εὐσερεστοῦν καὶ εὐσεπιστοῦν. ἴσται δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐηγγελιζόμεν ἰσῶθεν κλινόμενον καὶ εὐαρχίζω εὐήρχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Coislin. 345 f. 271. r: Πῶς δὲ κλίνειν εἰς τοὺς παρυστατικούς τὰ ὑποτεταγμένα ῥήματα. Ἐμπειρῶ ἡμπεύρουν καὶ ἐνέπειρουν. διακονῶ ἰδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες διηκόνουν. διοικῶ ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται καὶ διώκουν. ἀνέχομαι ἀνειχόμεν καὶ ἡναιχόμεν καὶ ἡνεσχόμεν. ἐμπολῶ ἡμπόλουν ἡμπόλημαι ἡμπολήθην. ἐμπορεύομαι ἡμπορευόμεν. ἀμπίχομαι ἡμπευχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν. ἐναντιοῦμαι ἡναντιοῦμαι. παροινῶ πεπαρῶνκα καὶ ἐπαρῶνουν. ἐνοχλῶ ἡνώχλουν καὶ ἐνώχλουν. ἐπισρκῶ ἐπιώρουν. κατεγγυῶ κατηγγύησα καὶ ἐγεγγύημαι καὶ ἐνεγγύων. ἀμφιέννυμαι ἡμφιεννύμην. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτητον καὶ ἀμφισβήτητον, προφασίζομαι προεφασιζόμεν καὶ ἐπροεφασίζόμεν. προαγωγέω ἐπροαγώγεον.

1012, 11. σεσημαίνεται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τενῶ τέτακα· ταῦτα γὰρ ἀπέβαλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρακείμενον. καὶ τὸ κερδαῖν δὲ εὐρίσκεται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κέρδακα κέρδαγκα. Θέλουσι δὲ τινες λέγειν ὅτι ὑπάρχονται τῷ κανόνι ταῦτα πῶ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς πῶ δυσῶ λαβα ἐνὶ φωνῇεντι παραληγόμενα ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον πλυνῶ πέπλυκα, κρινῶ κέκρικα, κλινῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τρεπόμενον εἰς τὸ π , οἷον φανῶ πέφαγκα, χανῶ κχαγκα, ρανῶ ῥέφαγκα. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος ὅτι κακῶς λέγουσι, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὰ τὰ ἀσσημειωμένα ἐκάνωσαν, δευτέρον ὅτι

ἤδη γὰρ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε θυελλεύει.

τὸ ἤδη γὰρ τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος ἐστὶ, τὸ δὲ ἤδη ἑκείνου τῆς νέας Ἀθίδος ἐστίν, ὥστε οὐκ οὐκ ἐστὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη γὰρ καὶ ἤδη ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκειμεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρήσεις τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὲ ἤδη ἐκεῖνος, οἷον

ὅς ἤδη τὰ ἔ' ἴοντα τὰ ἔ' ἰσόμενα πρό ἔ' ἴοντα

καὶ πάλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἂ ῥα Ζεὺς·

ὅντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστάρχειόν ἐστι τὸ ἁμάρτημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδιώμα τῆς νέας Ἀθίδος ὑπάρχον, λέγω δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὥφειλεν εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅντι τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος.

1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ὀρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ καλαῖω καὶ τοῦ πταίω καὶ πάλω οὐκ ἀποβάλλουσιν· οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλάω καὶ πάω καὶ πτάω)· τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ ὕ· παλαίω γὰρ καὶ πταίω καὶ πάλω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ὀρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ ἔ' εἰς ὃν τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαίω κλαύσω κλάω, κείω κεύσω κῆω; οὐδὲ γὰρ θυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἐστὶν ἐνεστώτης, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνυσσε τὸ ὕ· τότε γὰρ πλεονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥντεκα βραχεῖα ἐστὶν ἡ συλλαβή, οἷον ῥέω ρεύσω, κῆω κεύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ ἄ του κλαίω καὶ κῆω ἐκτεταμένον ἐστὶ καὶ δῆλον ὅτι οὐ δύναται πλεονάσαι τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὅς ἐλθεται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ ἔ' εἰς τὸ ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ἔ' τῆς αἰ διφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ ἔ' εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἡμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτης διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὅντος διὰ τῆς αὐ διφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἀπορροή· εὐδὲν δέκατε γὰρ διάφορος διφθόγγος εὐρίσκεται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

(καὶ ἀπολογοῦνται τινες περὶ αὐτῶν, λέγοντες ὅτι μακροπαράληκτα ἦσαν τὰ πρωτότυπα, στενὸς καὶ κενός, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, ἔξ οὗ τὸ

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἀμ' ἔσπετο χειρὶ κακῇ,
καὶ ἀποβολῇ τοῦ ὀ γέγονε κενός καὶ στενός διὰ τῆς ἑ βαρυπα-
ράληκτα, καὶ ἔβρικαν τὰ συγκριτικὰ ὡς ἀπὸ μακροπαράληκτων
πρωτοτύπων διὰ τοῦ ὀ γραφόμενα). εἰ δὲ μακρὰ παραλήγονται,
φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον
ἀναγκύος ἀναγκαιότερος ἀναγκαιώτατος, φαιδρός φαιδρότερος φαι-
δρότατος, ἀνδρείος ἀνδρειότερος ἀνδρειώτατος, ἐντιμος ἐντιμότε-
ρος ἐντιμώτατος, ἐνδοξος ἐνδοξότερος ἐνδοξώτατος, λεπτός λεπτό-
τερος λεπτώτατος, χονδρός χονδρότερος χονδρότατος. εἰ δὲ ἔχουσιν
ἄφωνον ὁμοίως πρὸ ἀμεταβόλου, ὁμοίως τοῖς μακρῇ παραληγο-
μένοις φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερ-
θετικοῖς, οἷον λᾶγνος λαγνότερος λαγνώτατος, ἄκρος ἀκρότατος
ἀκρότατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρότατος, ἐλαφρός ἐλαφρότε-
ρος ἐλαφρότατος. ἰστέον δὲ ὅτι αὐτὰ, φημὶ δὴ τὸ ἐρυθρότερος
καὶ ἐλαφρότερος καὶ εὐτεκνος εὐτεκνότερος καὶ δυσπεστος δυσ-
πεστώτερος, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ διὰ τοῦ ὠ, ὡς παρὰ τῷ
Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ (557 Hermann.)

παιδὸς Θανούσης εὐτεκνωτάτην δέ σα
πασῶν γυναικῶν δυστιχιστώτην θ' ὄρω.

δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τῶν μακρῇ παραληγομένων οἱ ποιηταὶ
πολλάκις τρέπουσι τὸ ὀ εἰς τὸ ὠ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερ-
θετικοῖς, οἷον οἰζυρός οἰζυρώτερος, φιλόξενος φιλοξενώτερος.

25. σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ
τά μοι φερυπωμένα κέεται,
καὶ τὸ φερύφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ, καὶ τὸ φερύφθισμένα νῶ
παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.

1013, 13. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι εἰρίσκεται χοῆσις τῆς διὰ τοῦ
ἑ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν ἢ
ὑμῖς δὲ πρεσβεύετε καὶ κειρήνετε
ἀντὶ τοῦ κειρήνατε.

1015, 7. τὸ ἦδεν οἱ Ἴωνες λέγουσιν ἦδεα κατὰ διάλυσιν, ὡς παρὰ
Καλλιμάχῳ

ἦδεα μᾶλλον ἔγωγε.

ἤδη ἐγώ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰσμελίῳ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε θυελεύει·

τὸ ἤδη ἐγὼ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐστίν, τὸ δὲ ἤδη ἐκείνος τῆς νέας Ἀτθίδος ἐστίν, ὥστε οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη ἐγὼ καὶ ἤδη ἐκείνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκειμεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρεῖστας τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὴ ἤδη ἐκείνος, οἷον

ὃς ἤδη τὰ εἴδοντα τὰ εἴδοντα παρὰ τῷ ποιητῇ

καὶ πάλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἂν φαί Ζεὺς·

ὅπως δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος λέγουμεν ὅτι Ἀριστάρχειος ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδιώματι τῆς νέας Ἀτθίδος ὑπάρχον, λέγω δὴ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὤφειλεν εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὄντι τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος.

1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ εἰς ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιῶ καὶ τοῦ πταῖω καὶ πταῖω οὐκ ἀποβάλλουσιν· οἱ Ἀθηναῖοι τὸ εἰς κατὰ τὸν ἐνεστώτα (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλαιῶ καὶ πᾶω καὶ πταῖω)· τούτου χεῖρον ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ ὕ· παλαιῶ γὰρ καὶ πταῖω καὶ πταῖω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ εἰς κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ εἰς ὅς ὁ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖω κλαῖσω κλάω, κλάω καύσω κάω; οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἐστὶν ἐνεστώτης, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνασε τὸ ὕ· τότε γὰρ πλεονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥνικα βραχεῖά ἐστιν ἡ συλλαβή, οἷον φέω φεύσω, πῶω πνώσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ αὖ τοῦ κλαῖω καὶ κάω ἐκτεταμένον ἔστι. καὶ δήλον ὅτι οὐ δύναται πλεονάσαι τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς ἐλθῇται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ εἰς εἰς τὸ ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ εἰς τῆς αἰ διαφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ εἰς εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθογγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἤμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτης διὰ τῆς αἰ διαφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὅντος διὰ τῆς αὐ διαφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἀποκρινόμενον· εὐρίσκει γὰρ διάφορος διφθογγος εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί τὰ δὲ ἐνὸς ἅ ἐκφερόμενα περιτο-
συλλάβους ἔχουσι τοὺς μέλλοντας, οἷον θάλα θελήσω, μέλω μελήσω
(τὸ ἐν φρονι(δι) εἰμ), ὀφείλω ὀφειλήσω· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ὑπάρχων ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῇ ἐνεστώτι,
οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω, καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ῥήματα καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
ἐκὸς περισπωμένων ποιοῦντα τὴν κλίσειν, οἷον τύπτω τύψω καὶ
τυπτῶ τυπτήσω

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε,
Ἀριστοφάνης ἐν Πλουτῷ), εἶδω εἶσω, ἐξ οὗ καὶ τὸ
εἶσομαι αἶ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
καὶ εἰδῶ εἰδήσω, ἐξ οὗ τὸ
εἰδῆς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήρίπτουν, ὥσπερ παρὰ τῇ ποιητῇ
ἀνεῤῥίπτουν· κύνε ἔκυνον καὶ κυνῶ ἔκυνον,

ἢ δ' ἔκυνε φίλον νῖον·

γράφω γραψῶ καὶ γραφῶ γραφήσω, ἐξ οὗ ὁ γεγράφηκα παρακλι-
μενος. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν ἅ ἕως μὲν τοῦ παρατατικοῦ
ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσειν, οἷον θάλα θελήσω τε-
θάληκα ἐθάλησα, μελῶ μελήσω μεμέληκα ἐμέλησα, ὀφείλω ὀφειλήσω
ὀφείληκα ὠφείλησα, ὥσπερ νῶ νόησω νενόηκα ἐνόησα. ταῦτα μὲν
ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνατρέπει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
λέγεις· τὰ γὰρ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένων
ποσοῦμενα τὴν κλίσειν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμέ-
νων καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσειν, οἷον τύπτω
τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήρίπτουν· τὰ
δὲ ἔχοντα ἐν ἅ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὡς ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσειν οὐδέποτε ὡς ἀπὸ
περισπωμένων. κριῖττον οὖν ἐστὶν εἰπῆν, φησί, τὴν ἀπολογία
ταύτην. ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ σ καὶ τὸ λ πεφύκασι διπλασιασθῆναι,
οἷον πλῆσσω, τινάσσω, πᾶλλω, τίλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο σσ
ἢ δύο λλ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τάσει, οἷον νύσσω, πλῆσσω, τινάσσω,
ἐρύσσω, τίλλω, ποικίλλω, στέλλω, σφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν
ὀνόματα προὔποκείμενα· ἐκῆτα γὰρ περισπῶνται, οἷον κύκλος
κυκλῶ, ἄμιλλα ἀμιλλῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀμιλλῶμαι, λύσσα λυσσῶ. τὸ
γὰρ νύσσω οὐκ ἀπὸ τοῦ νύσσα ἐστίν, ἐπεὶ εἶχε περισπῶσθαι, ἀλλὰ
τοῦναντίον· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ καπνὸς παρὰ τὸ νύσσεισθαι τοὺς.
τὰ δὲ εἰς ἐν σ ἢ ἐν λ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τάσει, οἷον φιλῶ,

χρυσῷ, γιῶν, λαλῶ, ἰλῶ (σημαίνει δὲ τὸ ἰλαύνω), ὀφειλῶ, ποιῶ, ἀμελῶ. ταῦτα οὖν τὰ ἔχοντα ἐν ᾧ καὶ μὴ περισπᾶσθέντα, λίγη δὴ τὸ μέλω καὶ θέλω καὶ ὀφείλω, ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσειν, καὶ ἴσως μὲν τοῦ παρατατικοῦ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ βαρυτόνων κλίνονται, μετὰ δὲ τὸν παρατατικὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ὡς ἀπὸ τῶν περισπᾶμένων ποιοῦνται τὴν κλίσειν.

26. λέγει ὁ Ἡρωδιάνης ὡς οὐδέποτε εὐρίσκεται δευτέρως μελλῶν ἐνεργητικὸς ὁριστικὸς ἐν χρήσει· ὥς γάρ, φησί, παρῆθετο χρήσεις ὁ Ἀπολλώνιος, ἡ πεπλασμένη αὐτῷ εἰσὶν, ὡς τὸ φηγῶν, δραμῶν, τυπῶν (οὐ δευτέρως γὰρ μελλοντες· οὐδεὶς γὰρ τῶν παλαιῶν, φησί, τοῖτοις ἔχρησάτο), ἡ ἐνεστώτες εἰσιν ἀντὶ μελλόντων, ὡς τὸ κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου καὶ ὡς τὸ

πάντα ἦδη τοι τελέω·

ἐνταῦθα γὰρ ἐνεστώτες εἰσιν ἀντὶ μελλόντων· ἀντὶ γὰρ τοῦ γαμήσω καὶ τελέσω, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ

ἐγὼ δὲ κ' ἄγα Βρισηΐδα καλλιπάρειον.

..... σηματοῦνται δὲ τὸ ἐκχεῶ δευτέρου μελλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Εὐπόλιδι ἐν χρυσῷ γένει, οἷον

εἰ μὴ τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

1018, 10. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπᾶμένων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος δεύτερον ποιοῦσι παθητικόν, οἷον τύπτει τύπτεις τύπτει τύπτομαι τύπτει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ βούλω βούλει βούλει γίνεται βούλομαι βαίλω Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρου

βούλει Κνήμων εἰπέ μοι·

καὶ πάλιν ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ ποιοῦμαι ποιεῖ Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἀλλὰ ἀπολουθοῦσι καὶ οἱ πεζολόγοι, ὅτε οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιοῦσι· ἀλλ' ἀπολουθοῦσι τοῖς κοινοῖς.

1027, 32. λέγουσιν οἱ τινες ὡς εἰς θι εἰσὶ τὰ προστακτικὰ τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου. πᾶσα γὰρ μετοχή εἰς σ λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως εἰς θι ἔχει τὸ προστακτικόν, οἷον τυπείς τύπηθι, νυγείς νύγηθι, θαρεῖς δάρηθι. εἰ οὖν τετυφῶς ἡ μετοχή εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, δῆλον ὅτι καὶ τέτυφθι τὸ προστακτικόν εἰς θι. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ βούλεται τοῦτο, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς

λήγει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπαρσυντέλικου, ἰσφάνως τῇ τρίτῃ προσώπῳ τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γὰρ, ἦσιν, εἰς Θ ι ἔστι τὸ προστακτικόν, ἦνικα οὐ μόνον εἰς σ δέξιντο, ἢ μετοχὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ν κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ πολλώτερος. ἡ δὲ $\chi\epsilon\eta$ σις διαφορεῖται· καὶ εἰς Θ ι γὰρ εὐρίσκεται καὶ εἰς ϵ , οἷον κέκλυθι νῦν Εὐμαιε καὶ ἄρωχθι καὶ δειδιθι καὶ εὐήκε σύ. καὶ λέγει Ἡρωδιανὸς ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ϵ προστακτικὰ ἢ εἰσὶ παρακειμένου ἢ ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτῳ μετενεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστώτης ἑρήκα· καὶ ἔκ τούτου ὁ παρατακτικὸς εὐρηκον εὐρήκης εὐρήκε, καὶ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρήκε σύ.

28, 12. ἀποροῦσιν τινες λέγοντες, εἰ τὰ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ὁριστου καὶ μέλλοντος εἰς $\sigma\eta$ εἰσὶν, οἷον τύψον, γράψον, πῶς δὲ καὶ κατὰ τὸ οἷον εἰπε τὸ οἷον προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς $\sigma\eta$, οἷον οἷον θέμιον γοῆν

εἰ τοῦ κόμισον θέμιον, ὃ ἔστι θεάμισον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ἀόριστος οὐκ εὐρήκε ἐκ χρήσεως ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλων (οἷον γὰρ ἡμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ν ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου), τοῦτου ὡν τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου μὴ εὐρίσκομένῳ ἐν χρήσει, εἰ οὐ εἰς κατιστοθεῖται τὸ προστακτικόν, ὡς ἐνιχε καὶ οὐ κατὰ ἀκοῦσθαι προσηνέχθη. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει τὸ οἷον προστακτικὸν ἀορίστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατακτικόν. λέγει γὰρ ὅτι ὁ οἷον μέλλων μετέχεται κατὰ ποιητικὴν νομίαν εἰς ἐνεστώτῳ καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατακτικόν, οἷον τον οἷον οἷον, καὶ λοιπὸν ἔστι τὸ προστακτικὸν οἷον σύ. 29, 28. φασὶ τινες ὡς οὐκ ὤφειλε τραπῆναι τὸ Θ εἰς τὸ τ ἐν τύφθη· οὐ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅτε ἀλλεπαλληλίας τῶν δακτύλων ἔστιν, ἰδοὺ γὰρ ἔστιν

ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

ὁ δὲ οὐκ ἐτρέπη τὸ Θ εἰς τ διὰ τὴν ἀπαλληλίαν τῶν δασέων. ἐν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ κακόν ἔστιν ἡ κλοπὴ καὶ ὁμοῦ οἱ φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακὸν μὲν ποιεῖ τὴν ἡ ἀλλεπαλληλίαν τῶν δασέων, καὶ ὁμοῦ τινὰ μὲν φεύγοντα τὴν τρέπονται τὸ Θ εἰς τὸ τ , τινὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτήν οὐ φέουσι τὸ Θ εἰς τὸ τ , ὡς τὸ ἀπόφθιθον.

32, 5. ὁ λέγων γράψαις εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ γρά-

φαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσας εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιή-
σαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ ζήσας, ἐπειδὴ εὐρίσκη εὐχόμενος
ἵνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς ἤγουν ἵνα ἀποθάνῃ, καὶ λοιπὸν
εὐρίσκη καταρτίζομενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1033, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς τετάρτης συζυγίας τῇ
εἰς μὲν ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγουσι διφθόγγῳ· ζευγνύτην γὰρ καὶ
ὁμνύτην χωρὶς τοῦ τ. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν, ὅτι τὸ ζευγνύτην καὶ τὸ πηγνύτην καὶ τὸ ὁμνύτην προσθεῖναι
τοῦ μ παθητικὸς γίνεται, οἷον ζευγνύμενην, πηγνύμενην, ὁμνύμε-
νην· εἶχον οὖν τὸ τ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἥμελλον ἀποβάλλειν
αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ὑε διφθογγῶν αἰμφε-
ρον οὐχ εὐρίσκαται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μῦσα, νείκερ. ὁ οὖν
εἶχον ἀποβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προστέβαλον ἐν τοῖς ἐν-
γνητικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἴωνες τὸ τετυφνῦα καὶ τὰ ὅμοια
λέγουσι διὰ τῆς ἡε διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς υε.

1041, 3. ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἡ-
εστῶς καὶ ὁ παρατατικὸς συνεζευγμένοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος
καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἄριστος ἰδίᾳ ἔστί. καὶ λέ-
γει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν
αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα
οὐκ ἔχουσιν οὔτε πρῶτα οὔτε θέλημα ψυχῆς. ἄλλως τε δὲ, ὥσπερ
ἡ μετοχὴ πτωτική ἐστίν, οὕτως καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δυνάμει πτω-
τικὰ εἰσιν· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφελιμὸν ἐστί, τοῦ περιπα-
τεῖν ὠφελίμου ὄντος, τῷ περιπατεῖν ὠφελίμῳ ὄντι. ἐπειδὴ οὖν
συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα, εὐκρίτως τὴν
τάξιν τῶν ἀπαρεμφάτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ
ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις συνεζευγμένοι εἰσὶν ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρα-
τατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἄριστος
καὶ ὁ μέλλων διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς
μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τὸ ἰδίῳ ἢ παράδοξῳ διὰ
τῆς ου διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἰδίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδῶς,
ὥσπερ χρυσῷ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐτίθην καὶ ἔην διὰ τῆς εε διφθόγ-
γου, οἷον ἐτίθειν καὶ ἔειν, ἐξ οὗ τὸ ἐτίθει καὶ ἔει, ὡς παρὰ τῇ
ποιητῇ

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ὃν ἄντι τοῦ
 ταν. ἔστι γὰρ ἡμεν ἥτε ἦσαν, καὶ γίνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς
 τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλείπει μὲν
 ὑλλαβῇ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν
 ἀπαλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γὰρ εἰς ἔντος ἡ με-
 οχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ
 οὗ ἔ. ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν
 ἔει ἀρχουσιν καὶ λήγουσιν καὶ παραλήγουσιν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρ-
 ούσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο τῷ λόγῳ τῆς παραλήγου-
 ῆς διὰ τοῦ ἔ. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ
 Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μοτοβίβλῳ, ὅτι ἦν εὐρίσκεται πρῶ-
 του πρόσωπον ἐνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

δίκαιος ὦν ἀνήγ

κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν

ἄντι τοῦ ὑπάρχον. εὐρίσκεται καὶ τρίτου προσώπου ἐνικοῦ, ἦν
 ἐκείνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου προσώπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν
 ἡμεῖς ἄντι τοῦ ἡμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν
 πληθυντικῶν οὐκ ἐνέλλαξεν πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο
 καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἄντι τοῦ ἦσαν, ἵνα ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον
 ὁμοφωνοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τὸ πρῶ-
 ταν καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐρίσκο-
 μεν παρωχημένων τινῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσυλλα-
 βοῦνται τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν μὴ
 οὔσης εἰς σ μετ' ὀξείας τύσεως, οἷον ἔστιν ὁ πληρὼν τοῦ πληροῦν-
 τος ἡ μετοχή, καὶ δέον ἐστὶν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν
 ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρουν, ἐπιδέον μίαν συλλαβὴν τοῦ
 ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς
 γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμῶς εὐρηται παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ
 Ἑκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ
 ἀπρώτῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἐνθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυράν

κορμῶν φέροντες πευκίνους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχάζων τοῦ σχάζοντος ἡ μετοχή, καὶ πάλιν δέον
 ἐστὶν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἐσχαζόμεν ἐσχαζετε ἐσχαζον, καὶ ὁμῶς
 εὐρηται παρὰ Λυκόφρονι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῃ πληθυντικῷ, ἰσχυρίζουσαν, ἔνθα φησὶ
ἀπὸ γῆς ἰσχυρίζουσαν

ἀντὶ τοῦ ἀπέλυνον. ταῦτα Καλχηθόντων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακειμένος δισύλλαβος εἰρήσκειται
ἐν χρήσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἤκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοῖω,

εἰκας μὲν ὥραίῃ λίγῃ

ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἤκα, ὃ σημαίνει τὸ πορεῖσθαι,
ὃ κατὰ διάλυσιν γίνεται ἤκα, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦκα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος

ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμενῃ· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἦκειν διὰ τοῦ ἤκα
κατὰ τὴν ἀρχουσαν, καὶ ἐν συνθέσει παρῆεν καὶ ἐξηγῆται, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἄπῃεν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὲ οὐκ ἔστι μέσος παρακειμένος.

Ζητοῦσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἔστιν
εἰπεῖν εἶδω ὃ ἐνεστώς. τοῦτου ὁ μέσος παρακειμένος ὡς εἰλεῖν εἶναι
τῆς εἰ διφθόγγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ὥς περ ἐπὶ τοῦ
εἰκονέω εἰκόνικα, εἰκάω εἰκακα. ἀλλ' ἐτεράμη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ Αἰο-
λικῶς καὶ γέγονεν οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὥς περ ὅτερος ὄποιρος
καὶ λέγουσιν εἰς διὰ τὴν γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγουσὶ
ἐτεράμη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακειμένῳ, οἷον λέγω
λέξω λέλοχα, κέρω κερῶ κέκορα, πείθω πείσω πέποιθα —· ἔστιν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγουσὶς ἐτεράμη
τὸ εἰ εἰς τὸ ὦ ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγουσὶς τρέπονται
τὸ εἰ εἰς ὁ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντελικῷ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἷον πείθω πέποιθα ἐπεποιθας
πέποιθώς —· ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῇ ὑπερσυντελικῇ ἐκτρέφεται οὐδὲ
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδώς γάρ ἐστιν ἡ μετοχὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντελικὸς καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδειν διὰ τοῦ ἡ καὶ εἰ, ὥς περ εἰκάω ἦκαζον —· ἀλλ' ὥς εἰρηται,
κρυπτον λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτεράμη τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ. ὅτι γὰρ
Αἰολικὸς ἐστὶν τοῦ οἶδα, δῆλον, εἴγε ἐν τῷ συνοῖδα ἀνεβίβηται
τὸν τόνον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσιν. —· εἰ
μὴ γὰρ Αἰολικῶς, οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· κατὰ
γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶς παρωχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρῶς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

τῷ συνθέσει, χωρὶς τοῦ ὑπόκειναι οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύῃ

τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόκειται Ὀδυσσεύς,
καὶ τοῦ εἶκον ὑπόκειον,

νηῶν δ' ὑπόκειον ἀνύκῃ.

ἴστανται δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, εἶχον κατεῖχον, εἰ-
πον προσεῖπον, ἦλθον συνῆλθον, εὗρον ἐφεύρον, ἦψα συνῆψα, εἶ-
δον συνείδον, ἱγμαι ἀφίγμαι, εἶκος ὑπαῖκος, εἶξεν ὑπεῖξεν. οὐ-
τως οὖν καὶ οἶδα συνοῖδα ὡφείλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἴρηται Αἰολο-
κῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέγονε φῶνοῖδα προποροξυτόνως.
πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ἔξεπε, εὗρε
ἔξευρε· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀρι-
στικὰ ἀλλὰ προστακτικά. πρόσκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
μενος” διὰ τὸ καίτοι κατέκειτο, χεῦεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβί-
βασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχονται ἀπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ
συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μακρᾶς” πρόσκειται διὰ τὸ ἔξε
ἔφιξε,

Νεωτέρω αὖθις ἔφιξε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιξε κοινῶς μὲν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ἰ, ἐξ οὗ τὸ
ἔφιξε προπερισπωμένως, Ἰωνικῶς δὲ ἡ ποιητικῶς συστέλλει αὐτὸ,
τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχει, ἐξ οὗ τὸ ἔφιξε προποροξυτόνως.
„παρφαγμένος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ἦται τὸ σημαίνον τὸ κύθη-
ται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μα-
κρᾶς, καὶ ὅμως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παρφαγμένου
χρόνου ἀλλ' ἐνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις· ἵστανται δὲ ὅτι φαί-
νεται ὁ Ἡρωδιακός — *) οὐκ ἔστιν ἡ οἰ δὲ φθογγος Αἰολική,
ἀλλὰ ψευδαιολοκόν ἔστι τὸ σύκριδι. τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ
γινώσκων ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν,
φημί δὴ τὸ οἶδας, κεκάλυται, ἐντ' αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέχρηται·

οὐ γὰρ πω σάφα οἷος νόος Ἀτρεΐδου οἶσθα·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῖδε νοῆσαι·

εἴρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατῆα ἐν Μυλ-
θικοῖς.

*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat.
p. 350. Ubi dele, quod per incuriam irrepsit, ei.

1053, 14. τὰ προσηκόντα τῶν εἰς μὲ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρελ-
 τικοῦ διχῶς κατανέμονται. κατανέμονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατατικῆς τῆ
 κοινῆς λέξεως, τουτέστιν ὡς περὶ τὰ εἰς ᾧ, τοῦ τρίτου προσώπου τῆς
 ἐν ἀρχαῖς κλιτικῆς ἐκτασιν ἀποβάλλοντα, οἷον τίθεται - τίθει σὺ,
 ἵστη - ἵστη σὺ, ἐλέμνη - ἐλέμνη σὺ· γίνονται δὲ καὶ τῶ λόγῳ
 τῆς μετασχῆς εἰς θι.

1058, 19. τὰ εἰς μὲ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθη-
 τικῶν προπερισπῶνται, οἷον ἐὼν τιθῶμαι, ἐὼν διδῶμαι, χωρὶς ἂν
 μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὼν γὰρ μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνε-
 ργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπαροξύνεται, οἷον ἐὼν
 δύνωμαι, ἐὼν κρέωμαι· οὐκ ἔστι γὰρ τὸ δύνημι καὶ τὸ κρέμημι
 ἐν χρήσει.

INDICES.

1.

ā quid significet 808, 9. 809, 4.

cur prima sit littera 1176.

ā Ion. mutatum in ᾱ 494, 14.

500, 16. 545, 6.

ā i. q. ἄβαλε 522, 18. 567, 31.

ā i. q. ὡς 558, 26. 566, 18. 568, 1.

ἄαυσαι 321, 5.

ἄαυσθαι 321, 3.

ἄαυτον 321, 1 et 4.

ἄασάμην 321, 8.

ἄατος 321, 9.

ἄβακίως 323, 3.

ἄβακίμων 323, 5.

ἄβακηγούς 323, 4.

ἄβακῆσαι 323, 6.

ἄβακητόν 323, 7.

ἄβάκιον 323, 8.

ἄβακτον 323, 10.

ἄβάλει 321, 10. 522, 15. 568, 9.

946, 9.

ἄβαλέν 321, 11.

ἄβαῖς 17, 18.

ἄβαπτος 321, 12.

Ἀβαρις 323, 1.

ἄβασάνιστος 321, 14.

ἄβασανίστως 321, 17.

ἄβατην 321, 13.

ἄβατος ὁδός 22, 26. 323, 12.

ἄβδελυκτα 321, 19.

ἄβέβηλα 323, 13. 223, 24.

ἄβέβηλος 321, 23. 323, 13.

ἄβελτερία 321, 4.

ἄβελτεροκόκκυς 27, 24.

ἄβέλτερος 198, 22. 321, 25.

ἄβιοι 199, 26.

ἄβιος 323, 17.

ἄβίωτον 323, 24.

ἄβλαβι Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄβλεπτήματι 321, 26.

ἄβληχερήν 322, 1.

ἄβολήσας 322, 8.

ἄβολητός 322, 9.

Ἀρόλλας Ἀρόλλα ὄνομα ποταμοῦ.

Choerobosc. in Theódos. f. 45.

ἄβολον ἵππον 83, 22.

ἄβολόν κτήνος 20, 20.

ἄβολος 322, 2.

ἄβόλως 322, 7.

ἄβου 322, 10.

ἄβουλεῖν 322, 6.

ἄβούλητα 209, 7.

ἄβούλητον καὶ δὲν 322, 3. 323, 25.

ἄβούλλα 322, 4.

ἄβουλος στάσις 18, 3.

ἄβούλως 322, 5.

ἄβρα 209, 8. 322, 12.

ἄβρα βαινῶν 322, 11.

ἄβραι 322, 13.

ἀβραμιαῖος 322, 16.
 ἀβροδιαίτη 322, 17.
 ἀβροδιαίτης 322, 18.
 Ἀβροκόμης 322, 22.
 ἄβρον 4, 3.
 ἄβρός 322, 20.
 ἄβρος λιμῶν 322, 19.
 ἀβροσύνη 322, 21.
 ἀβροτίμων 322, 23.
 ἀβρότης 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἀβρότων 204, 23.
 ἀβροχίων 322, 26.
 ἄβρυνα 224, 19.
 ἀβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἀβυδοχώμης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυδος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἄβύρβηλον 322, 28.
 ἄβυρτάκη 323, 26.
 ἀγάζεις 336, 6.
 ἀγάζω 121, 30.
 ἀγαθά 324, 3.
 ἀγαθάγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθαςχος 324, 1.
 ἀγαθῇ τύχῃ 209, 11.
 ἀγαθικά 324, 7.
 ἀγαθοίργοι 209, 4. 333, 30.
 ἀγαθολί 209, 12.
 ἀγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἀγαθὸν ἐκ τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἔρα 5, 30.
 ἀγαθὸς φρυγῖν 334, 3.
 ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἀγαθοῦ πώματος 334, 4.
 ἀγαθουργίαν 78, 14.

ἀγαθὸν ἀγαθίδες 9, 31.
 ἀγαθὸν πάντων ἐκινένηται ἡ τρέ-
 πεῖα 13, 24.
 ἀγαθὸς 327, 22.
 ἀγαί 336, 10.
 ἀγαιον 334, 7.
 ἀγακτεῖς 209, 17.
 ἀγαλακτία vel ἀγαλαξία 336, 26.
 ἀγάλλει 324, 8.
 ἀγάλλεται 209, 18.
 ἀγάλλιος 334, 17.
 ἀγάλλον 324, 9.
 ἀγαλμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἀγαλμα Ἐκότης 336, 31.
 ἀγάλματα Ἐκότης 327, 13.
 ἀγαλματοουργία 335, 3.
 ἀγαλματοποιία 335, 3.
 ἀγαλματοποιός 335, 4.
 ἀγαλματοφορούμενος 324, 10.
 ἀγαλμός 334, 16.
 ἀγαμαι 209, 20.
 ἀγάμετος 336, 7.
 ἀγαμος βίος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκέσθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τέλειν 336, 1.
 ἀγανᾶκτησις 334, 30.
 ἀγανᾶκτητιόν 334, 28.
 ἀγανᾶκτιόν 334, 28.
 ἀγανᾶκτῶν 334, 22.
 ἀγανᾶκτῶ σοῦ 334, 24.
 ἀγάννιφον 324, 12.
 ἄγανόν 335, 10.
 ἄγανόν 335, 12.
 ἀγανοφροσύνη 324, 13.
 ἀγανώπιδος 324, 14.
 ἀγαπᾶν 324, 23.

- 4, 27.
 124, 27.
 η 324, 21.
 19, 23. 324, 22. 336,
 16, 12.
 23,
 325, 1.
 4, 25.
 6, 18.
 19, 10.
 ι 324, 32.
 329, 6.
 25, 22.
 , 8.
 , 4.
 124, 31.
 4, 26.
 6, 4.
 325, 8.
 19, 24.
 αι 325, 6.
 5, 13.
 5, 2.
 2, 3.
 εν 325, 10.
 2, 29.
 5, 20.
 ος 325, 9.
 ησις 26, 6.
 325, 18.
 16. 335, 22.
 ορειν 206, 14. 325, 19.
 5, 25,
 ική 326, 28.
 125, 27.
 325, 26 et 27.
- ἀγέλας πόων 336, 29.
 ἀγέλαστα πρόσωπα 336, 30.
 ἀγέλαστος 337, 6.
 ἀγέλαστος βίος 344, 30.
 ἀγενές καὶ στενὸν φθέγμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγενῶς 326, 6.
 ἀγέραςτος 326, 7.
 ἀγερός 326, 21.
 ἀγεροκύβητιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγίρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγίρωχος ταῦρος 326, 21.
 ἄγεται 326, 10.
 ἀγευστος θούνης 12, 9.
 ἀγεύστου θούνης 326, 11.
 ἄγευτοι 326, 12.
 ἀγεωργίον δικάζεσθαι 20, 26.
 336, 22.
 ἀγή 326, 14.
 ἀγῆλαι 328, 9.
 ἀγηλατεῖν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἄγημα 327, 26.
 ἀγήνωρ 327, 29.
 ἀγηοχώς 325, 24.
 ἀγήρω 327, 32.
 ἀγής 337, 13.
 Ἀγησάλαος 329, 9.
 Ἀγησπόλις Ἀγησιπόλιος et Ἀγη-
 σπόλιθος 1193.
 ἀγητός 326, 13.
 ἀγιώσαι 328, 1.
 ἀγιώσατε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἰ, λζειν 327, 12.
 ἄγιος 387, 16.

Ἄγιος Ἅγιος et Ἅγιδος 1193.

ἅγις 327, 21.

ἁγίσαι 329, 12.

ἁγιστείας 328, 4.

ἁγιστεύειν 328, 5.

ἁγιστεύσαντες 328, 7.

ἁγίτης 338, 19.

ἁγκαθεν 337, 25.

ἁγκαλῖδα 328, 8.

ἁγκαλιδαγαυοί 337, 19.

ἁγκαλίδας ἔλκειν 327, 8.

ἁγκαλίδες ἐβλῶν 13, 10.

ἁγκαλιδοπαῖλαι 337, 23.

ἁγκαλιδοφόροι 337, 20.

ἁγκαλίζει 327, 14.

ἁγιστερεῖτε 329, 1.

ἁγιστρον 335, 21.

ἁγκρατος ἐλαύνοντα 329, 15.

ἁγκρατος ἐλαύνω 337, 27.

ἁγκύλη 327, 19. 337, 30.

Ἀγκύλη καὶ Ἀραφὴν 338, 13.

ἁγκύλλα 329, 2.

ἁγκυλομῆται 329, 3.

ἁγκύλον 329, 4.

ἁγκυλοχειλης 978. 1189.

ἁγκυλόχειλος 329, 5.

ἁγκυραι 338, 15.

ἁγκυρίσαι 81, 4.

ἁγκυρίσας 327, 10.

ἁγκαλιύδειν 327, 5.

ἁγκώνη - ἁγκώνη Boeot. 782, 34.

ἁγλαι 338, 14.

ἁγλατα 329, 17.

ἁγλαΐζει 209, 33.

ἁγλατσαι 328, 31.

ἁγλαόκοιτος 329, 18.

ἁγλαός 1096.

ἁγλαότιμον 329, 19.

ἁγλαυρος 329, 24.

ἁγλευκός 329, 20.

ἁγλευκότερον 329, 21.

ἁγλευκής 327, 4.

ἁγλίθεις 327, 15.

- ἁγλωττία 329, 22.

ἁγμα 324, 19.

ἁγμασι 329, 23.

ἁγναπτος 338, 27.

ἁγνεία 329, 27.

ἁγνεύειν 209, 30.

ἁγνεύεται τὴν πόλιν 338, 17.

Ἀγρίας 329, 26.

ἁγρίσαι 339, 8.

ἁγνοδικεῖς 338, 22.

ἁγνόδικος 338, 21.

ἁγνοεῖν 338, 23.

ἁγνοια 324, 16.

ἁγνοίη 338, 23.

ἁγνόν 324, 15.

ἁγροπολεῖσθαι 338, 25.

ἁγρούσιος 329, 13.

ἁγρὺς ἁγρῦθος 1208.

ἁγρυται 329, 29.

ἁγρώμονες 334, 8.

ἁγρωμόνως 329, 30.

ἁγρῶτα 324, 17.

ἁγρῶτας 329, 28.

ἁγοι 329, 32.

ἁγομένων τῶν ἡμετέρων 330, 1.

ἁγόμενος αἰών 339, 15.

ἁγονον 212, 20.

ἁγόνταν 212, 22.

ἁγορά 210, 8. 327, 23.

ἁγορά Ἀργείων 212, 23.

ἁγορά καὶ ἑφορία 204, 6.

ἀγοράζει 330, 7.
 ἀγοράζειν 20, 6.
 ἀγοραῖον 330, 9.
 ἀγοραῖοι 330, 15.
 ἀγοραῖος Ἑρμῆς 327, 9. 339, 1.
 ἀγοραῖος Ζεὺς 327, 9. 338, 32.
 ἀγοραῖος νοῦς 339, 10.
 ἀγοράν 327, 25.
 ἀγορανομίης 330, 17.
 ἀγορανόμοι 199, 24. 330, 13.
 ἀγορανόμος 212, 25.
 ἀγοράς 330, 10.
 ἀγοράσκει 78, 8.
 ἀγοράσεως 339, 4.
 ἀγόρασιν 326, 19.
 ἀγοράσματα 331, 28. 339, 3.
 ἀγοραστήν 339, 13.
 ἀγοράσω 326, 22. 331, 24.
 ἀγορᾶς ὥρα 330, 19.
 ἀγορεύει 1095
 ἀγορῆν 330, 16.
 ἀγορηταί 330, 24.
 ἀγορητάς 212, 26.
 ἀγοροί 339, 5.
 ἀγορος 339, 5.
 ἀγος 212, 31. 324, 20. 330, 26.
 ἀγός 212, 27. 330, 25. 338, 26.
 ἀγοσταί 213, 4.
 ἀγοστήσας 213, 4.
 ἀγοστοὺς 212, 29.
 ἀγουσιν ἰορδὴν οἱ κλέπται 331, 11.
 ἀγραι 326, 24. 334, 11.
 ἀγρᾶνδης] τὰ εἰς δις ἐπιφθέματα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ' τὴν ὠν συλλαβήν, διὰ τοῦ εἰ γράφεται καὶ Δωριάδων, ὅταν χαμᾶν-

δης, ἀγρᾶνδης, ὀλυμπιῶνδης. Ge. Choerobosc. cod. Barocc. 50. f. 106.
 ἄγραλοι 213; 1. 331, 3.
 ἄγραλος 326, 17.
 ἄγραφα 331, 5.
 ἀγραφίου 184, 23. 199, 28. 331, 21.
 ἀγραφον μετᾶλλον 184, 27.
 ἀγρεύματα 340, 8.
 ἀγρευτική στολή 339, 32.
 Ἀγριῶδαι 348, 24.
 ἀγριόθυμος 213, 2.
 ἄγριοι 200, 21. 339, 23.
 ἀγρίοις κατακαῦσαι ξύλοις 10, 26.
 ἄγριον ὑποβλέπει μίς 331, 17.
 ἄγριος ἔλαιος 339, 28.
 ἀγρῶν 332, 26.
 ἀγριωθεὶς 15, 16.
 ἀγροβόας ἀνὴρ 17, 1. 339, 30.
 ἀγροικεῖν 340, 18.
 ἀγροικος 43, 3. 331, 4 et 6.
 ἀγροικος ὁ πῶρα 340, 8.
 ἀγροίκων 340, 18.
 ἀγρόμενοι 331, 8.
 ἀγρονόμοι 331, 19.
 ἀγρότας 331, 20.
 ἀγρυπτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα 339, 33.
 Ἀγρυλῆθιν 332, 30.
 ἀγρῶσται 213, 6. 332, 8.
 ἀγνιᾶ 332, 13.
 ἀγνίας 331, 30.
 ἀγνιῶνιδες 340, 20.
 ἀγνιεύς 327, 17.
 ἀγνίται] ἡ γίγναι εὐθεὶα ἐπι-

ἄλκοιεν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἔπει-
 δὴ γίνεται ὑποκεινὸν γένους, ἀν-
 δίχεται τὴν εἰς αἰς κατέληξιν,
 οἶον ὡς ὦν ἔπαις τε καὶ γύναξ
 κἀνίστιος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθά-
 ματι. Choerob. in Theodos.

ἄφρονον 326, 23.

ἄφρονα 327, 24.

ἄφρομος 331, 10.

Ἀγύρριος 331, 29.

ἀγύρτης 213, 9. 331, 14.

ἀγύρτικα 213, 10. 332, 11.

ἀγύρτωδῃ 213, 11. 332, 12.

ἄγχαζε 340, 22.

ἄγχασι 340, 21.

ἄγγεμαχοι 555, 4. 606, 7.

ἄγγεμαχοί 213, 12.

ἄγχι 332, 23.

ἄγγιθυρος 213, 13. 332, 24.

ἄγγιμαχος 332, 22.

ἄγγιμολον 332, 32.

ἄγγιμολος 213, 14.

ἄγγιμος 340, 24.

ἄγγινοια 210, 7. 332, 53.

ἄγγιρους 333, 1.

ἄγγισποροι 332, 25.

ἄγγιστα 333, 2.

ἄγγιστεία 213, 15. 333, 3.

ἄγγιστεῖς 213, 15. 333, 3.

ἄγγιστεύω 126, 8.

ἄγγιστινὴν 833, 8.

ἄγγιστροφοι 333, 10.

ἄγγιστέριον 333, 15.

ἄγγόσι 607, 33.

ἄγγου 333, 11.

ἄγγωμάλου 333, 12.

ἄγγωγῇ 333, 17.

ἄγγωγῆς 22, 20. 340, 26.

ἄγγωγῇ 333, 20.

ἄγγωγμος 333, 16.

ἄγγωγμων 333, 22.

ἄγγωγιον 333, 13.

ἄγγωγόν 333, 23.

ἄγγωγούς 333, 24.

ἄγγων 198, 8. 326, 20.

ἄγγωγῆ 333, 19.

ἄγγωγῆν 324, 18. 333, 26.

ἄγγωνιαι 438, 1.

ἄγγωνίσωνται 123, 23.

ἄγγωνῶ 333, 25.

ἄγγωνῶντες 333, 27.

ἄγγωροθέτης 333, 28.

ἄδαγμός 342, 22.

ἄδαήμενες 340, 32.

ἄδαμάστινας 340, 33.

ἄδαξῆσαι 340, 28.

ἄδασμος 342, 24.

ἄδαχεῖν 340, 29.

ἄδδις 342, 26.

ἄδέητος 183, 11. 341, 3.

ἄδείκναιτα 341, 1.

ἄδειν ἀλεκτρονόου 21, 24.

ἄδειν ἄμοιαν 3, 8.

ἄδεκάστως 213, 21. 341, 4.

ἄδεκατέντους 342, 27.

ἄδελφά 341, 2.

ἄδελφίζειν 83, 25. 341, 23.

ἄδελος γνώμη 17, 12.

ἄδημονεῖν 208, 21.

ἄδημονώσης 341, 25.

ἄδημοσύνη 80, 6.

ἄδημονῶν 341, 5.

ἄδην 341, 15. 612, 8.

ἄδην γ. Δαμῆν.

41, 21.
 341, 8.
 210, 13.
 τριήρεις 343, 27.
 : τριήρεις 203, 19.
 341, 7.
 343, 24.
 ον 344, 17.
 : 341, 13.
 : 213, 22. 341, 11.
 : βλος 344, 30.
 ον ἐχθρόν 344, 4.
 344, 19.
 ον 341, 14.
 341, 1.
 ον ἐχθρόν 344, 4.
 τον 341, 17.
 ον 341, 27.
 τόπος 343, 31.
 ον 343, 3.
 ως 343, 9.
 : 341, 18.
 344, 21.
 ον 341, 20.
 79, 9.
 99, 32. 341, 29.
 ονς ἔκτους 344, 6.
 ονς 343, 21.
 ονς 343, 12.
 3, 14.
 ος 343, 10.
 ος 343, 11.
 ος 343, 10.
 ονς 210, 19.
 1, 22.
 οιο 344, 23.
 344, 8.

ἀδιούριος παῖς 344, 10.
 ἀδοκίμαστος 341, 32.
 ἀδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἀδολεσχής 21, 30.
 ἀδολεσχία 341, 19.
 ἀδόλως 342, 1.
 ἀδόνητον 341, 26.
 ἄδοξα 344, 27.
 ἀδόξαστον 344, 28.
 ἄδοξον 344, 25.
 ἀδοξοῦντα 345, 5.
 ἄδρον 345, 4.
 ἄδρονος 345, 3.
 ἀδούλευτος 218, 8.
 ἄδουλος βλος 25, 14. 344, 29.
 ἄδρανές 342, 2.
 ἄδρασεῖα 342, 6.
 ἄδρατα 7, 6.
 ἄδράφαξ 345, 10.
 ἄδρηστι 346, 5.
 Ἀδριανὰι γυναῖκες 346, 10.
 Ἀδρίας 346, 6.
 ἄδρόν 342, 4.
 ἄδρότης 342, 4.
 ἄδρυναι 21, 2.
 ἄδρύνοντο 342, 3.
 Ἀδρυξ Ἀδρυκος, πόλις Συρακου-
 σίων, ἁρσενικῶς λεγομένη. Ἰφυ-
 γον εἰς τὸν Ἀδρυκα, Φίλιππος
 ὁ ἱστορικὸς φησιν. Choereb. in
 Theodos. f. 66.
 ἀδρίφακτον 345, 14.
 ἄδυναμία 345, 28.
 ἄδυναοία 345, 26.
 ἀδύνατα εἶναι 342, 19.
 ἄδυνατία 345, 27.
 ἀδύνῃται 200, 3. 345, 15.

- ἄδυσώπητον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἀδώνια 345, 29.
 Ἀδώνιος 346, 1.
 ἀδωρήτος 346, 11.
 ἀδωροδόκητος 346, 17.
 ἀδωροδοκῆτως 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἀέθλειον 347, 1.
 ἀεθλεύων 347, 2.
 ἀεθλοφόρος 347, 3.
 ἀεὶ 346, 21.
 ἀείζων 22, 16. 347, 16.
 ἀείζων πένθος 347, 30.
 ἀειθαλής 346, 29.
 ἄειλα 347, 32.
 ἀειλογεῖν 21, 18.
 ἀειλογία 21, 18. 346, 31.
 ἀείνων 22, 16. 348, 1.
 ἀείνως 347, 7.
 ἀεὶ ποτε 77, 11.
 ἀείταν 348, 2.
 ἀειφυγία 346, 30.
 ἄελλα 346, 33. ὡς ἄελλα 1005, 2.
 ἀελλάδες ἵπποι 346, 20.
 ἀελλησιθύμοις 348, 7.
 ἀελλόπους 346, 32.
 ἄερκτον 347, 4.
 ἀεροβατεῖν 347, 6.
 ἄεσαι 348, 8.
 αἰτός 348, 3.
 αἰτός προπύλαιος 202, 20.
 ἄζα 348, 14.
 ἄζαλιον 348, 16.
 ἄζειν 348, 17 et 18.
 ἄζην 348, 21. Cf. v. Διμήν.
 Ἀζημιός 348, 12.
 Ἀζημία 348, 23.
 ἄζησία 348, 26.
 ἄζητητον 348, 11.
 ἄζυμον 348, 29.
 ἄζυμου κρήσεως 348, 28.
 ἄζυς 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἄζωτα Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἄζων Ἄζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἀηδὲς 349, 1.
 ἀηδόνα 349, 3.
 ἀηδόνειος θρήνος 349, 6.
 ἀηδόνειος κλαγγή 349, 10.
 ἀηδόνειος ἵππος 349, 8.
 ἄησιν 349, 2.
 ἀήσυρον 349, 12.
 ἀῆται 1096.
 ἄθυμβής 349, 13.
 ἄθυπτος 353, 3.
 ἀθάρα 351, 12.
 ἀθάρα 10, 12. 351, 12.
 ἀθάριοι 352, 32.
 ἄθανμάστως 353, 4.
 ἀθελβεται 353, 2.
 ἀθελδεται 350, 14.
 ἀθήμεστα 349, 14.
 ἀθήμεστα καὶ ἀνόσια δρεῖν 353, 5.
 ἀθήμεστος 349, 15.
 ἀθήμετότερον 353, 6.
 ἀθήμετοι μοῦσαι 353, 6.
 ἀθέρα 351, 12.
 ἀθεραπευσία 78, 17.
 ἀθερῶζει 353, 1.
 ἀθερῶζειν 21, 17.

50, 20.
 λάβη 350, 16.
 , 31. 350, 19.
 0, 21.
 νύς 353, 8.
 349, 28.
 οθαυται 13, 32.
 0, 22.
 ιδιον 350, 23.
 349, 16.
 ια 350, 25.
 52, 23.
 77, 5.
 430, 24.
 ρς 349, 29.
 5. 353, 15.
 , 12.
), 32.
 όν 21, 17.
 3, 9.
 έρα 351, 4.
 τον 349, 17.
 2, 8.
 (θλίβεως 1192.
 49, 25.
 21, 21.
 , 18 et 19.
 , 14. 349. 21.
 349, 30.
 352, 16.
 ν 352, 15.
 349, 26.
 , 27.
 0, 1.
 , 22.
 50, 5.
 0, 3

άθυμειν 352, 18.
 άθυμια 210, 11. 352, 20.
 άθυμος 350, 12.
 άθυρμα 350, 6.
 άθυρόγλωσσος 79, 19. 352, 5.
 άθύρων 350, 11.
 άθύρωτος 352, 11.
 "Αθων 352, 13.
 άθωος 352, 14.
 άθώπεντον 352, 12.
 ᾱ aniceps 1175
 ᾱ 353, 18.
 υια 362, 3. 1096.
 αιάζειν 353, 24.
 αῑ ᾱ 360, 6.
 αιαῑ 360, 10.
 Αίακιον 212, 15.
 Αιακός 211, 6.
 Αιας Αια 1183. Αιας 1182.
 αιβο̄ι 360, 11.
 αιγύλεως 360, 13.
 αιγώ 353, 25.
 Αιγείδαι 354, 10.
 αιγιών 354, 8.
 αιγίρου θ̄α 354, 25.
 αιγες 361, 31.
 αιγιάζειν 353, 26.
 αιγιότοτος 353, 29.
 αιγιζειν 357, 29.
 αιγιθαλλος 360, 14.
 Αιγίναιον σάφος 361, 29.
 Αιγίτηθεν 361, 29.
 αιγιπυρος 360, 19.
 αιγίς 354, 4.
 αιγλη 354, 15.
 αιγλήεντος 354, 14.
 αιγλης χάριτες 355, 11.

- αἰγυπῖον 354, 28.
 αἰγυπτῆς 361, 28.
 αἰγυπτῶζειν 354, 13.
 Αἰγυπτιον 361, 24.
 Αἰγυπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἰγυπτὸς 361, 26.
 αἰδέσασθαι 354, 33.
 αἰδέσεως 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῖ εἶκον 354, 30.
 αἰδοῦνῃ 354, 31.
 αἰδοῖς 363, 9.
 αἰδρυτα 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεῖ 361, 6.
 αἰειγενετῶν 361, 4.
 αἰεῖν 363, 11.
 αἰεῖ νέον ἐρχομένων 361, 15.
 αἰετοί 361, 17.
 Αἰθαλειδης 355, 6.
 αἰθαλή 355, 3.
 αἰθαλόεν 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδῃ Olympiodorus in Platonis Philebum.
 αἰθεσιν 355, 17.
 αἰφεται 1095.
 αἰθῆρ 355, 18.
 Αἰθιόπιον 355, 32.
 αἰθοι 362, 6.
 αἰθόμενος 355, 20.
 αἰθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρία 355, 21.
 αἰθρια στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθρυμα 360, 20.
 αἰθύσσειν 360, 21.
 αἰκάλλει 358, 26.
 αἰκάλλοντες 21, 25.
 αἰκία 355, 23. 360, 23.
 αἰκίας 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἶλινον 358, 29.
 αἶμα 356, 17.
 αἶμα νῖψαι 360, 28.
 αἶμασι 203, 32. 356, 6.
 αἶμασιολογεῖν 362, 29.
 αἶμασιώδεις 362, 26.
 αἶματι κλαεῖν 355, 13.
 αἶματόεντα 355, 28.
 αἶματόρραντοι θυσίαι Choerol
 cod. Barocc. 50.
 αἶματορρόφον 362, 21.
 αἶματος ἄσαι Ἄρηα 358, 31.
 αἶματοστραγή 362, 9.
 αἶμάτου 362, 12.
 αἶματωπόν 362, 7.
 αἶματώσαι 360, 18.
 αἶμαχᾶναι 363, 15.
 αἶμηπότης 602, 25.
 αἶμηρὸν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἶμορται 183, 5.
 αἶμορυγία 362, 15.
 αἶμορρύνῃς 16, 23.
 αἶμούς 360, 30.
 αἶμυλλοισι 362, 31.
 αἶμυλοπλόκος 363, 4.
 αἶμύλος 356, 22. 393, 1.
 αἶμυλόφρων 363, 3.
 αἶμωδεῖν 10, 6.

6.
 6, 23.
 32.
 56, 25.
 ὑμβάλλειν 16, 19.
 ἰζῶ 359, 16.
 56, 26.
 20.
 11.
 τάλας.
 3.
 353, 31.
 58, 23.
 1.
 9, 3.
 1, 3.
 1, 2.
 5.
 21.
 16.
 27.
 15.
 9.
 357, 30.
 28.
 63, 14.
 20 et 21 et 23.
 22.
 9, 11. 358, 11.
 ἦν 356, 31.
 καὶς 9, 12.
 17.
 μον 3, 8.
 356, 32.
 7, 23.

αἰρετόν 356, 29.
 αἰρετός 197, 21.
 αἰρησαμένων 356, 30.
 αἰρήσειν 357, 1.
 αἰρήσεσθαι 357, 3.
 αἰρήσομαι 357, 5.
 αἰρόμενος 357, 4.
 αἰρόπινον 22, 11. 359, 25.
 αἰρούμενος 358, 19.
 αἶσα 1095.
 αἰσακος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθομαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἶσμα 357, 7. 359, 29.
 αἶσαιον 359, 32.
 αἶσιος 357, 8.
 αἰστωθεῖν 363, 13.
 αἰστωρ 363, 12.
 αἰσνητῆρι 357, 9.
 αἰσνηται 359, 33.
 αἰσχιον 363, 5.
 αἰσχω 357, 10.
 αἰσχος 357, 11.
 αἰσχροεπεῖν 26, 15. 363, 6.
 αἰσχροκερδής 78, 21.
 αἰσχροπολος 21, 22.
 αἰσχύνει 360, 3.
 αἰσχύνομαι 119, 15.
 αἰσχυρόμενος περιπλέκει τὴν συμ-
 φοράν 3, 22. 359, 4.
 αἰσχυνηλὸς εἰ 77, 13.
 τὸ Αἰσων κύριον ὃν διχῶς κλίνε-
 ται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ὦ, οἶον
 Αἰσωνος υἱός, Κρηθείως ἀφ' αἰ-

- ματος, καὶ διὰ τοῦ ὅ ποιητικῶς
διὰ τὸ μέτρον, οἷος ὡς παρὰ τῷ
ποιητῇ Πισσόνι ἔ ἦθε Φόρηται.
Choerob. ad Theodos. f. 63.
αἰτεῖν καὶ αἰτέσθαι 31, 17.
αἰτήσασθαι 360, 4.
αἰτιαζομένους 363, 7.
αἰτίαται 78, 25.
αἰτιον γενέσθαι 363, 8.
αἰτιος γέγονεν 123, 20.
αἰτιῶμαι 119, 27.
αἰτιώτατος 354, 21.
Αἰτωλὸν πῦρ 357, 13.
Αἰνὴ ἄνθρωπος 22, 33.
αἰνέζοντος 357, 14.
αἰτούμενος 359, 14.
αἰνῶ 122, 6.
Αἰτώλιος i. q. Αἰτωλός 597, 12.
αἰρηθῆς] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
συλλαβὰς φέσσει μακροῦ παρήλη-
γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τῷ
ἔ γράφεται, οἷον λευκῆδης, κλω-
πηδης, αἰρηθῆς, ἀντηδῆς, στρο-
χηδῆς, ἀμοιβαδῆς (λέγεται καὶ
ἀμοιβηδόν), ἀρτεμιουδῆς, ἐπιου-
δῆς, ἀκροπουδῆς: Cod. Barocc.
50. f. 106.
αἰχμασσοῦσι 357, 12.
αἰχμή 357, 15. 1095.
αἰχμητής 357, 18.
αἶψα 1095.
αἶ ψελλίζουσαι 357, 17.
αἰῶ 363, 17.
αἰῶν 357, 18.
αἰωνίζει 357, 19.
αἰῶνα 357, 20.
αἰωρήσεις 357, 21.
αἰωροῦνται 357, 22.
Ἀκαδημία 212. 18. 363, 19.
ἀκάθεκτος 357, 23.
ἀκαθοσίωτος 357, 24.
ἀκαιοί 357, 25.
ἀκίχητα 1239.
ἀκικία 370, 17.
ἀκικίαν 80, 11.
ἀκακος 370, 14.
ἀκάλανθος 370, 29.
ἀκαλήφη 370, 48.
ἀκάλλειν 370, 30.
Ἀκαμαντὶς 363, 29.
ἀκαμαντοχάρμιον 1184.
ἀκαματί Choerob. cod. Bar.
50.
ἀκάμπιον 370, 31.
ἀκάμπιος δρόμος 363, 21.
ἀκανθα 363, 22. ἀκανθα
γινεῖται λευκή 1096.
ἀκανοί 370, 32.
ἀκαπήλευτον 357, 28.
ἀκαρ 363, 31.
ἀκαρῆς 363, 23.
ἀκαριαῖος 203, 25. 363, 28.
ἀκασκα 371, 1.
ἀκαταλήπτως 363, 32.
ἀκαταλλήλως 363, 33.
ἀκατατυκί Choerob. cod. Bar.
rocc. 50.
ἀκατέναστος 364, 2.
ἀκάτια 19, 10. 371, 4.
ἀκάτιον 364, 1.
ἀκατος 371, 5.
ἀκάτοι 371, 7.
ἀκειόμενοι 371, 14.
ἀκειρεκόμης 364, 4.

27, 26. 364, 7.

Ἀκέληρος 1189.

364, 5.

χάρις 364, 3.

64, 8.

αι 364, 8.

371, 19.

64, 10.

ον 364, 11.

ε 364, 12.

364, 13.

364, 15.

364, 14.

202, 18.

364, 14.

371, 20.

64, 16.

17.

20.

ε 364, 22.

64, 21.

ον 364, 24.

364, 25.

ν 364, 26.

ε 364, 27.

ον 206, 19. 364, 28.

ς ἀνήθ 371, 22.

64, 29.

ρον 371, 9.

371, 24.

71, 10.

205, 23. 364, 30.

371, 13.

νος 364, 32.

ε 364, 31.

11, 28.

363, 3.

ἄκληρα 367, 15.

ἄκληρον 77, 25.

ἄκληροι 367, 14.

ἄκληρος 77, 24.

ἄκληρον 371, 16.

ἄκληρῃ 363, 4.

ἄκλινως 365, 11.

ἀκλυσία 551, 18. εἰ 24. 552, 1.

ἄκλόνητον 365, 5.

ἄκλυτον 371, 18.

ἀκμάζει 365, 7.

ἀκμάζεις 365, 9.

ἀκμάσις 365, 8.

ἀκμή 365, 10.

ἀκμή καὶ 365, 15.

ἀκμήν 77, 27.

ἀκμήτες 365, 16.

ἀκμητί 365, 17.

ἀκμοθέτω 367, 44.

Ἀκμονίδης 367, 12.

ἀκνίσωτος οἶκος 368, 29.

ἀκοήν 369, 1.

ἀκοίτις 365, 19.

ἀκολασία 365, 20. 367, 24.

ἀκολαστάνων 80, 31.

ἀκολαστάμματα 367, 21.

ἀκολυστάνειρε 368, 26.

ἀκόλαστον 365, 21.

ἀκόλαστον καὶ ἄβραστον πρῶ-

γμα 365, 23. 368, 12.

ἀκόλαστον σώμα 367, 20.

ἀκόλαστος ὄχλος 367, 20.

ἀκολαστότητα 367, 25.

ἀκολαστοτέρα 367, 25.

ἀκόλουθα 367, 31.

ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ 82, 21.

368, 3.

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκόλουθον θηλικῶς 367, 29.
 ἀκόλουθον οὐδετέρως 367, 29.
 ἀκόλουθος 367, 27.
 ἀκολουθοῦντε 367, 33.
 ἀκόμπαστος λόγος 369, 18.
 ἀκομψον 213, 27. 365, 22.
 ἀκομψον· καὶ φῶλον 6, 19. 368, 31.
 ἀκονίτι 213, 24. 365, 25.
 ἀκοῶν 369, 11.
 ἀκοος 368, 33.
 ἄκοπος ἀνὴρ 365, 30.
 ἀκόρεσσι 369, 20.
 ἀκορεστότερόν 369, 20.
 ἀκρίθης 365, 28.
 ἀκόρου ὄζυ 1096.
 ἄκος 365, 32.
 ἀκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμεῖν 18, 22. 369, 5.
 ἀκοσμήτως 369, 2.
 ἀκοσμίαι 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29. 369, 10.
 ἄκουε 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21. 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἀέγει 372, 31.
 ἄκουε σίγα 372, 10.
 ἄκουε τὰς ἐπὶ ἐπιστολὰς 372, 8.
 ἀκούμενος 873, 12.
 ἀκούοντα ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὀργῇ 7, 3.
 ἀκούσας ἤπειν 373, 10.
 ἀκουσίτων 369, 13.
 ἀκούσεσθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσία 372, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἄκουσμα 372, 16.
 ἀκονιστά 373, 5.
 ἀκρινίσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἀκραιγες 369, 17.
 ἀκράδαντον 366, 4.
 ἀκραιφνεῖν Olympiodorus = Phaedonem.
 ἀκραιφνὲς ὕδωρ 23, 4. 81, 24.
 ἀκραιφνὲς 366, 8.
 ἀκραιφνοῦς 366, 10.
 ἄκρα κόρυμβι 366, 6.
 ἀκραιφνὲς 366, 12.
 ἀκρατῇ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκρατὴς γάμος 28, 24.
 ἀκρατὴς γάμων 369, 22.
 ἀκρατὴς χειρὸς 369, 25.
 ἀκρατὴς χειρῶν 28, 31.
 ἀκρατία 21, 21.
 ἀκρατίσασθαι 23, 15. 371, 26.
 ἀκράτιστα 366, 13.
 ἀκρατοκώθως 205, 19.
 ἄκρατος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρεμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἀκρις] v. κίσηρις.
 ἀκριτα 366, 17.
 ἀκριτί 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἀκριτος 366, 16.
 ἀκριτόφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι σὺ 77, 22.
 ἀκροῦσθαι 22, 27. 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

σμός 366, 23.
 οι 363, 26.
 ι 22, 7. 366, 27.
 α 2·8. 16. 366, 30.
 ον 203, 12.
 υ 367, 9.
 α 371, 32.
 ις 372, 4.
 ἄν 372, 5.
 372, 1.
 ονεῖν 372, 5.
 ς 212, 10.
 σιν 369, 29.
 ον τριήρους 202, 24.
 εἰς 367, 17.
 ς 20, 4. 367, 16.
 ἴιον ἔπος 369, 31.
 ς καὶ ἄπορος ἄνθρω-
 6.
 ς 369, 30.
 ον 373, 15.
 ζεσθαι 370, 5.
 ν καὶ δύσκολον φθί-
 18.
 ων 373, 16.
 8, 33.
 372, 2.
 370, 1.
 ἄζομαι 125, 26.
 370, 12.
 23, 12.
 αι 23, 7. 373, 18.
 ὦν ἀναλογώτερόν ἐστι
 ν τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ν Ἀκταίωτος ἄθλιον μό-
 το γὰρ παρώννυμόν ἐστι,
 ἔστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀκτῆς γέγονεν
 ἀκταῖος καὶ ἀκταίων, οἷον δὲ γέ-
 νηται διὰ τὸ ὦ, οἷον Ἀκταίωνος
 τε μητέρ· Αὐτόντης λέγω, γινώσκω
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνιστάται τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὃ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.
 ἀκτῆ· 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτῆ,
 ὃ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῷ
 το ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη· ὅπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὃ ἐπὶ πε-
 δος δηλαδὴ καὶ ὄρμαλος, τοῦτο
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλατυμῶν.
 ἀκτῆνες Aeol. 1193.
 Ἀκτια 373, 30.
 ἀκύκλιος 373, 21.
 ἄκυλος 22, 6. 373, 25.
 ἀκύμντος 6, 4.
 ἀκύμονα 365, 18.
 ἀκύμων 373, 22.
 ἀκύμων θάλασσα 6, 1.
 τὸ Ἀκύφας (ἔστι δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἀροενικῶν
 λέγεται, οἷον ὁ Ἀκύφας, ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.
 ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.
 ἀκώπητον 373, 32.
 ἄλα 374, 5. 381, 6.
 ἀλαβαστοθήκης 206, 1. 375, 13.
 ἀλάβαστρον 374, 6.
 ἀλαζόνα 381, 20.
 ἀλαζονεία 243, 20.
 ἀλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.
 ἀλαζών 374, 18 et 20.
 Ἀλαιεύς 375, 17.

ἀλαλαγμός 374, 9.

ἀλαλητέ Choerob. cod. Barocc. 50.

ἀλαλητόν 374, 10.

ἀλάλιγγι 374, 11.

ἀλιός 1095.

ἀλιπύσαι 374, 12.

τὸ ἄλις, τὸ οὐθετέρως λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ, σπανίως εὐρηται ἐν χρήσει· εὐρεται δὲ παρὰ Δυκάωνι τῷ τραώδῃ, οἷον τὸ ἄλις εὐώδεξ' ἢ δυσώδες ὀρύσσεται, καὶ πάλιν ἄλιτος μέδιμνον. Choerob. ad Theodos.

ἀλάστορα προσβαλεῖν 382, 31.

ἀλάστορον 382, 29.

ἀλάστωρ 184, 6. 206, 9. 211, 18. 374, 22.

ἀλάστωρ Θηλυκῶς 382, 27.

ἀλῦται 374, 33.

ἄλγεια 375, 1.

ἄλγος 1095.

ἄλγύνσεις Olympiodorus in Gorgiam.

ἄλδαίνων 382, 16.

ἄλδισιάνειν 1196.

ἄλτα 375, 2.

ἄλεινεν, 381, 24.

ἄλεινομι 14, 24.

ἄλέας 375, 18.

ἄλεινός 375, 4.

ἄλεια 376, 12.

ἄλείται 375, 5.

ἄλειτης 375, 6.

ἄλείφατι 375, 7.

ἄλειφοίβιον 382, 17.

ἄλείψας 375, 8.

Ἀλεξανδρος 375, 19.

ἄλξειν 375, 9.

ἄλεξησοῦσα 375, 11.

ἄλεξητήρα 375, 10.

ἄλεξίκακον 375, 12.

ἄλεξιλλογα 382, 19.

ἄλεξιφύρμακον 375, 31.

ἄλτοιμι 376, 1.

ἄλεσούριον 382, 21.

ἄλετρίβανον 79, 15.

ἄλετρίβανος 379, 24.

Ἀλευάδαι 375, 29.

ἄλεύρατις 383, 3.

ἄλευρόμαντις 382, 22: gen. ἄλε-
ρομάντιδος 1193.

ἄλευρόστησις 382, 24.

ἄλεύσω 383, 4.

ἄληθεια] πολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰα προσηροζυτόνων μακρὸν ποιοῦσι τὸ ᾧ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν ᾧ δίφθογγον, οἷον ἄληθεια κοινῶς καὶ ἄληθεια Ἀττικῶς, ἱερεια κοινῶς καὶ ἱερεία Ἀττικῶς, εὐκλεια κοινῶς καὶ εὐκλῆα Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄληθείας 376, 4.

ἄλήθειν 78, 32.

ἄληθες 376, 7.

ἄληθεύσας 78, 28.

ἄληθῇ 376, 4.

ἄλληλμμένον 20, 1: 383, 6.

ἄληπτως 375, 33.

ἄλητεύω 375, 3.

ἄλιᾶδας 376, 13.

- 376, 3.
 383, 8.
 376, 21. *ἀλβας ἀλβαν-*
σηταίνει τὸ ὄξος. Choe-
 d Theodos. f. 47.
 381, 23.
 383, 10.
 78, 18.
 376, 23.
 376, 25.
 4, 32.
 383, 11.
 78, 28.
 26, 21. 383, 12.
 208, 17. 376, 14.
 376, 24.
 376, 26.
 377, 22.
 27. 1095.
 83, 15.
 376, 33.
 377, 4.
 377, 1.
 37, 3.
 377, 5.
 383, 27.
 11, 16. 383, 24.
 377, 7.
 377, 11.
 184, 6. 211, 20.
 377, 6.
 184, 8.
 83, 30.
 383, 31.
 383, 31.
 384, 24.
 378, 18.
 Ἀλκιβιάδης 378, 28.
 Ἀλκιμαχος 378, 23.
 ἀλκιμων 376, 28.
 Ἀλκιμωνίδαι 378, 11.
 ἀλκονόδες ἡμεῖς 377, 26.
 ἀλκων 376, 29.
 ἀλλά 376, 32.
 ἀλλῃ 586, 33.
 ἀλλὰ αὖ 384, 10.
 ἀλλὰ γὰρ 377, 8. ἀλλὰ μὴν 518,
 13.
 ἀλλὰ γδην Cod. Barocc. 50, f.
 105.
 ἀλλαντοπόλης 379, 19.
 ἀλλὰ γδην 378, 31.
 ἀλλὰ γοῖ 378, 28.
 ἀλλὰ γοῖ 378, 27.
 ἀλλὰ γοῖ 378, 27.
 ἀλλὰ γοῖ 378, 27.
 ἀλλὰ γοῖ 376, 30. 378, 26.
 ἀλλ' ἢ 376, 8.
 ἀλλῃ 377, 25.
 ἀλλήγοι 377, 23.
 ἀλλήκτα 202, 17.
 ἀλλήλεγγυον 376, 2.
 ἀλλήλῃ 383, 5.
 ἀλλήλων 378, 13.
 ἀλλογοῖν 13, 3. 385, 5.
 ἀλλοδοπία 376, 10.
 ἄλλο ἔτερον 379, 31.
 ἀλλοθεν 605, 16.
 ἀλλεθρόους 376, 17.
 ἀλλοκα 606, 31.
 ἀλλόκοτον 14, 28. 378, 31.
 ἀλλοκότης 379, 1.
 ἀλλοκοτήτης 379, 1.
 ἀλλοπρόκαλλος 378, 29. 291, 39.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον παρεκάλει 81, 8.
 ἄλλοτα 606, 28.
 ἄλλοτριόγνημος 385, 7.
 ἄλλοτριονομοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριοπαραγμουσύνη 81, 2.
 ἄλλοτριοπυγμών 81, 2.
 ἄλλοτριούμαι 124, 4.
 ἄλλοτριως 379, 3.
 ἄλλοφάσιν 386, 9 et 10.
 ἄλλοφασιν 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλυδις 385, 12.
 ἄλλυς] τὰ εἰς ὑς ἐπιβήματα
 ὁξύνοντα διὰ βραχέος τοῦ ὕ γρά-
 φεται ἁπλῶ ὄντα. τὸ ἄλλυς μα-
 κρόν ἔχον τὸ ὕ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλως 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλως τε 379, 5.
 ἀλλ' ὦ τάν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμαδες 379, 15.
 ἄλματα 82, 23.
 ἄλματα 22, 28.
 ἄλμυρίδες 383, 16.
 ἄλμυρόν 383, 20.
 ἄλοψ 384, 6.
 ἄλοσσαντα 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογῆσαι 379, 16.
 ἄλογιστ' 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλογοι ἱερανισταί 380, 6.
 ἄλοια 384, 8.

ἄλοισιν 379, 17.
 ἄλοισι 211, 12.
 ἄλοιμός 385, 9.
 ἄλοιφή 379, 18.
 ἄλοκτεν 385, 10.
 ἄλόντες 379, 19.
 Ἀλόπη 380, 10.
 ἄλοπον 379, 20.
 ἄλός ἄγνη 379, 21.
 ἄλός θείοιο 384, 13.
 ἄλοστατεῖ 381, 22.
 ἄλοσύδνης 384, 1.
 ἄλουργά 379, 23.
 ἄλουργαῖον 380, 14.
 ἄλουργικά 379, 27.
 ἄλουργίς 379, 22.
 ἄλουργόν 81, 28.
 ἄλουργοπωλική 379, 25.
 ἄλοῦσα 380, 12.
 ἄλόχευτος 380, 13.
 ἄλοχος 1095.
 ἄλοῶν 384, 3.
 ἄλς] φασὶ τινες ὅτι οὐχ εὐρηται
 τὸ ἄλς τὸ ἄρσενικόν αὐτὸ καὶ
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλς, χόνδρου
 ἄλός, χόνδροι ἄλς. τινες (ψα-
 δὲς;) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοι δια-
 μιχθεῖς ὄντοιο ἢ οὐτοσί. ἰδοὺ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδροις. καὶ πάλιν
 ὁ Μένανδρος οὐκ ἔχω οὐτα
 ἄλας οὐτε ὄξος οὐτ' ὀρίγανον, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλας. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλς, εἶτε ὁμοιοπώ-
 τως δὲ συντάττειν εἶτε ὁμοιο-
 πωτῶς, ἐστ' ἐφ' ὁνομασίᾳ

νῦ, εἰ θεῶν φῶλον, μεθ' ἡ-
hoerob. ad Theodos.

18.

πάσθαι 385, 11.

9, 9. τὸ Ἀλύβας μα-
τὸ δίχρονον τὸ ἐν τῇ
ύσῃ, καὶ ὅμως περιτ-
ως κλίνεται διὰ τοῦ ντ,
βατος. ἔστι δὲ ἔθνος.
in Theodos. f. 44.

), 20.

14. 383, 20.

85, 13.

), 19.

θός ἀλίας 385, 18.

5, 14.

ν 385, 31.

9, 30.

), 18.

381, 3.

27.

182, 6.

382, 4.

82, 8.

ν 386, 17.

1.

86, 18.

381, 7.

στοά 385, 32.

92, 19.

βοι 386, 1.

261, 13.

ντις 52, 32.

στος κεφαλῆς 386, 6.

6, 13.

81, 4.

11.

ἀλώα 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἀλωαί 381, 8.

ἀλώβητον 381, 9.

ἀλώμενος 381, 10.

ἀλώτης 381, 12.

ἀλώνητος 380, 16.

ἀλωπικέως 386, 16.

Ἀλωπεκῆθεν 381, 17.

ἀλωπεκῆσαι 10, 15.

Ἀλωπεκόννησος 381, 19.

ἀλώπηξ δωροδοκεῖται 218, 29.

ἀλωπόχρους 381, 11.

ἀλώσιμα 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἁμάθης 78, 2. ●

ἁμάδις] τὰ διὰ τοῦ ἀδὶς ἐπιφ-
ρήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ ἱ
γράφεται καὶ παροξύνεται, ὡς
χαμάδις, ἀκλάδις, φυγάδις, ἰχά-
δις, πτακάδις, μυγάδις, κρυφά-
δις, ἁμάδις. τὸ οἰκάδις σιση-
μίζεται προπαροξυνόμενον καὶ
τὸ ὠμαδὶς ὀξυνόμενον. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἁμαθος 386, 19.

ἁμῶν 386, 20.

Ἀμαζάντεια 348, 23.

ἁμαζαῖα χρήματα 24, 32.

ἁμαξιτόν 386, 21.

ἁμαξιτὸς ὁδὸς 28, 6.

ἁμαξὺς ἁμάξιος· σημαίνει δι
ἁμπλον ἀναδεδραῖδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σαπφοῦ ἁμάξιος παρὰ-
λογόν ἐστιν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἁμαρτεῖν 79, 9. 125, 3.

ἁμαρτία 79, 7.

ἀμετῶλλα 79, 10.
 ἀμαρυγῆς 385, 23.
 ἀμαρυγή 386, 22.
 ἀμάρυγμα 386, 24.
 ἀμάρυξι ἀμάρυγος ἐξ ἐκτῶς
 καὶ λυμνηδόου καὶ ὅπως.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.
 ἀμαυρά 386, 26.
 ἀμαχον 386, 27.
 ἀμαχον μικρόν 14, 9.
 ἀμβλίσκουσιν 386, 29.
 ἀμβλύς 386, 30.
 ἀμβλυώτει 386, 31.
 ἀμβλωθρίδια 386, 32.
 ἀμβροσίαν λίπους 282, 23.
 ἀμβροσίον 386, 32.
 ἀμβροτα 387, 1.
 ἀμβρονες 12, 4.
 ἀμέλειτος Damascius περὶ πρῶ-
 των ἀρχῶν et Olympiodorus
 in Philebum.
 ἀμελῆσθαι 183, 15. 217, 15.
 ἀμελῆθαι 387, 3.
 ἀμειδές 387, 4.
 ἀμελικτον 387, 6.
 ἀμελικτος 387, 5.
 ἀμελιχος 387, 7.
 ἀμεινόνως 78, 24.
 ἀμελει 214, 22. 387, 8 et 11.
 Ἀμείλης Ἀμειλητος 1489.
 ἀμελησησθῆ 78, 12.
 ἀμελητέα 129, 26.
 ἀμελῶ 123, 15.
 ἀμελλητέ 387, 12.
 ἀμένης ἀμένητος 1189.
 ἀμερμηγεῖ τὰ διὰ τοῦ ἔ καὶ ἔ
 καὶ ἔ διὰ τῆς ἔ διφθόγγου.

γράφονται, εἰς ἀμερμηγῆ. δι-
 χα τοῦ ἀνταχμῆ, ἵσως ὅτι ἰσο-
 δοτική· λέγεται δὲ καὶ αὐτο-
 χειρία παμφηρῆ τοῦτο γὰρ
 Ἀρκάδιος διὰ τοῦ ἔ γράφει.
 Cod. Barocc. 50: f. 197.
 ἀπαταπύλητον 387, 13.
 ἀμετασχηπτι 387, 15.
 ἀμεταχείριστα 23, 27.
 ἀμειρίαν 387, 14.
 ἀμη 206, 18.
 ἀμηγέτη 387, 16.
 ἀμήνυτος, ἀμήνυτος Theodora-
 stus f. 55.
 ἀμήνυτοι λόγοι 20, 30.
 ἀμηρυτον 387, 18.
 ἀμησαντες 387, 20.
 ἀμητήρες 387, 21.
 ἀμητος 387, 22.
 ἀμηχανία 387, 25.
 ἀμηχανον 387, 26.
 ἀμίδας 387, 27.
 ἀμιλλα 387, 28.
 ἀμιππος 205, 5.
 ἀμισθος 14, 20.
 ἀμιστύλλευτος Damascius.
 ἀμματα 386, 25.
 ἀμνημονῶ 119, 23.
 ἀμνήν 205, 17.
 ἀμνηστος 13, 12.
 ἀμνηστῶν 13, 12.
 ἀμνητέ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀμνίδαι 217, 23.
 ἀμνόν 205, 17.
 ἀμογητέ 387, 29.
 ἀμόθεν 387, 17.

- 7, 30. ἀμφ' αὐτούς 388, 17.
 32. ἀμφηκίς 388, 18.
 1. ἀμφήμερος πυρετός 24, 31.
 14. ἀμφηρεφίς 388, 19.
 33. ἀμφήριστον 388, 20.
 Damascus, ἀμφί 388, 21.
 9. ἀμφίβιον 388, 22.
 29. ἀμφίβολον 388, 24.
 1. ἀμφιγνοεῖν 188, 23.
 9, 17. ἀμφιγύοισι 388, 27.
 88, 2. ἀμφιδίς 388, 30.
 3. ἀμφιδέξθαι 282, 26. 388, 28.
 8, 4. ἀμφιδρόμια 206, 13.
 17. Ἀμφιετίδης 211, 29.
 18. ἀμφιθυλῆς 388, 31.
 8, 5. ἀμφίθετος 388, 32.
 6. ἀμφίθερος οἰκία 204, 15.
 9, 388, 8. ἀμφικελεμένης] τὰ εἰς τς ὑπὲρ δύο
 19. συλλαβάς, ὑπερταλμένων τῶν
 9. διὰ τοῦ δις ἢ σπικ, ἔτε δξύ-
 11. τονα ἔτε βαρύτονα, διὰ τοῦ ἱ
 10. γράφεται, ἔγκοις, ἔξυτότως,
 12. σολικίς, λιπρίς, ἀμφικελε-
 2. νίς, παμπήδονς (λέγεται δὲ καὶ
 2. πάμπαν καὶ παμπήδον καὶ παμ-
 2. ολεμίου 79, 28.
 7, 12. πηδόν), αὐτονυχίς (λέγεται δὲ
 9. καὶ αὐτονυχίδις καὶ αὐτονυχί),
 17. κραταίς. τὸ μέντοι πέρις προ-
 13. παροξυνόμενον εὐρύδιον ἐστίν,
 6. ἐκ τοῦ πέρις μεταποτιθέει, καὶ
 14. οὐ μάχεται. Cod. Baroc. 80.
 15. f. 106.
 1. ἀμφικρημνον 389, 2.
 6. ἀμφικρημνος 389, 1.
 3, 30. ἀμφιλάφεια 389, 4.
 3, 20. ἀμφιλαφῆς 389, 3.
 ἀμφιλαφῆς δένδρον 26, 18.

ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλογία 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφιορκία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφίπολος 389, 11.
 ἀμφιρύτη 389, 12.
 ἀμφισβητεῖν 197, 11. 389, 13.
 ἀμφισβήτησις 28, 2.
 ἀμφισβητῶ 120, 12.
 ἀμφιστοιφέας 389, 16.
 ἀμφιστύπητα 83, 15.
 ἀμφίστατοι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανῶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἀμφιτρύχη 389, 19.
 ἀμφιφορεῖα 389, 20.
 ἀμφιφορεῖν 389, 21.
 ἀμφίχυτον 389, 22.
 ἀμφοδον 205, 14. 389, 23.
 ἀμφορευόρους 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτερῶν 1261.
 ἀμφοτερόπλου 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἀμφω 1096.
 ἀμφω τὴν χεῖρι 389, 26.
 ἀμώμενοι 389, 27.
 ἀμωσγέτως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἀμῶσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβα 81, 12.

ἀναβάλλειν 206, 8.
 ἀναβῆναι 81, 15.
 ἀναβῆναι τὸν ἔπαιον 80, 27.
 ἀναβῆναι 22, 10.
 ἀναβιβᾶται 28, 26.
 ἀναβιώσκειν 389, 31.
 ἀναβορρύνουσιν 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ὁδῆς 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύματα
 ὑπὸ γελωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πρῶτην 214, 16.
 ἀναγιγνώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκαιή i. q. ἀνάγκη 570, 8.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαῖον 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγκῶσαι 79, 11.
 ἀνάγκωσις 389, 22.
 ἀνάγκαπτον 390, 1.
 ἀναγκύσιος 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οἰκέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότερον 390, 4.
 ἀναγῶγω 390, 5.
 ἀναδάσασθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδράς 82, 4. τὸ ἀναδενδράς
 ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως συστέλλειν τὸ αὐτὸ καὶ ἐξ-
 ηγεῖσθαι· ὁ δὲ Λούπερκος ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσθαι
 ὅτι ἐκτείνει τὸ αὐτὸ καὶ περισ-
 πᾶται καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὅσος

κλίσιν. Choerob. ad

2, 29.

390, 7.

αι 213, 28. 390, 10.

ς 213, 28. 390, 10.

390, 12.

κη 23, 33. 216, 20.

ς 390, 9.

210, 1.

390, 14.

ς 390, 15.

5, 14.

5, 14.

390, 16.

σαι 390, 17.

Olympiodorus in

em.

ειν 28, 22.

390, 18.

θαι 12, 23.

να 390, 19.

4, 25. 390, 20.

ς 80, 30.

07; 21.

σαι 26, 30.

90, 21.

390, 22.

0, 23.

ς 390, 29.

48, 23.

ιν 14, 11.

ρηαι 200, 6. 390, 26.

81, 10.

12, 12.

26, 23.

ούται 390, 30.

ἀνακεχυμένη 390, 32.

ἀνίστασθαι 27, 22.

ἀνακλιναι 390, 33.

ἀνακομιδή 391, 1.

ἀνακραγεῖν 5, 18. 396, 29.

ἀνακράγοιτε 29, 14.

ἀνακραθεῖντες 391, 30.

ἀνακρίνειν 429, 32.

ἀνακτῆ τόνδε 18; 9.

ἀνακτίζει 390, 31.

ἀνακτόμεν 391, 4.

ἀνακτόριον 202, 33.

ἀνακτόρων 391, 6.

ἀνακυπῶσαι 391, 5.

ἀνακῦσαι ἐκ νόσου 26, 20.

ἀνακῶς 391, 7.

ἀνακῶς ἔχων 391, 7.

ἀνακωχεῖν 391, 9.

ἀνακωχή 391, 2.

ἀνακωχῆς 391, 11.

ἀναλήσσει 391, 15.

ἀναλήψεως 391, 14.

ἀναλέγειν 83, 20.

ἀναλέγω 124, 14.

ἀνάλημμα 391, 16.

ἀναλλοτῶτον 391, 18.

ἀναλῶν 83, 16.

ἀναλφάβητος 83, 18.

ἀναμύθω 391, 17.

ἀναμεντιεύσθαι 26, 9.

ἀναμύττεσθαι 391, 19.

ἀναμείποντες 391, 20.

ἀνὰ μέρος 80, 23.

ἀνὰ μισον 80, 24.

ἀναμετρήσαιμι 391, 21.

ἀνεμηνύσασθαι 391, 22.

ἀναμύλλητον 391, 23.

ἀναμνήσω 121, 12.
 ἀναμύνειν 391, 24.
 ἀνανδρος γυνή 19, 7.
 ἀναντα 391, 25.
 ἀναπτεται 391, 26.
 ἀναξυρίδες 391, 27.
 ἀνὰ οὐλαμέν 391, 29.
 ἀναπάλει 391, 32.
 ἀνάπαυλαν 391, 33.
 ἀναπεμπυζόμενοι 392, 1.
 ἀναπεποιημένης 392, 2.
 ἀναπεπταμένα χωρία 392, 3.
 ἀναπεπτακότες 215, 11.
 ἀνέπηδεν ἐν δήμῳ 7, 9.
 ἀναπηρία 9, 22.
 ἀναπηρίαν 78, 11.
 ἀνάπηρος 9, 23. 183, 13. 216, 15.
 ἀναπλίπεται 392, 4.
 ἀνάπλωμα 392, 5.
 ἀναπλήσας 392, 6.
 ἀναποδέξιν 210, 31.
 ἀναποδέξων 83, 2.
 ἀναπόδροστον 392, 9.
 ἀναποδρώστους 392, 9.
 ἀνάποινος 392, 7.
 ἀναπολεῖ 392, 8.
 ἀναπόνιπτον 392, 11.
 ἀναπόσπαστον *Damaeius*.
 ἀνάπτειν 392, 13.
 ἀναπτρεῶσαι 79, 33.
 ἀναπτίγω 392, 12.
 ἀνάπτεις 392, 14.
 ἀνάπυστα 392, 15.
 Ἄναρ Ἄναρος Γαλατίας. δὲ αὐ-
 τος ποταμός. *Choeroboscus*
 in *Theodos.* f. 67.
 ἀνάρασθαι 183, 22.

ἀνάργυρος 216, 9.
 ἀναρεπτομένη 401, 27.
 ἀναρθεα 392, 17.
 ἀναριθμητος 78, 23.
 ἀναρχισθαι 19, 27.
 ἀναρχοθῆναι 214, 26. 392, 28.
 ἀνάρχημα 23, 6. 392, 22.
 ἀνάρχηται 392, 21.
 ἀναρχέτιον 392, 23.
 ἀναρχέπειν 392, 16.
 ἀναρχίζω κλέδον 18, 1.
 ἀναρχοβόδον 392, 24.
 ἀνάρτησον 392, 25.
 ἀνασειράζει 392, 26.
 ἀνασεισμένη 215, 12.
 ἀνασηκῶσαι 19, 29.
 ἀνασκαλεύων 392, 27.
 ἀνασκευασάμενοι 392, 29.
 ἀνασκυζῶν 12, 15.
 ἀνασπῶν βόλευμα 27, 13.
 ἀνασπῶν γνωμίδιον 6, 5. 27, 13.
 ἀνασσα 392, 28.
 ἀνασταδόν 392, 30.
 ἀνάστατον τὴν πόλιν παύσας
 211, 9.
 ἀνάστατος 183, 19. 211, 10.
 392, 31.
 ἀναστάτως 393, 3.
 ἀναστήσας 392, 32.
 ἀναστοχειαί 393, 1.
 ἀνασύνταξις 184, 32.
 ἀνασφήλας 393, 5.
 ἀνασχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀνασχούσα 393, 4.
 ἀνασχών 393, 7.
 ἀνατάσσθαι 393, 8.
 ἀνατεῖλαι 393, 9.

2, 33.
 αι 218, 13.
 ες 393, 10.
 ε 393, 12.
 ι 393, 12.
 ις 393, 11.
 393, 13.
 ου 217, 21.
 ς 393, 14.
 τους 393, 15.
 τίας 16, 31.
 υ 393, 16.
 393, 17.
 ται 393, 16.
 393, 19.
 10, 23.
 υ 26, 17.
 ου 18, 19.
 Damascius.
 ι 393, 20.
 ις 19, 30.
 ε Αναχάρσιος 1193.
 α 393, 31.
 393, 22.
 ἐπὶ σέλιος 14, 6.
 ς 29, 4.
 33, 23.
 394, 16.
 ε, 17.
 Ἑρμῆς 213, 14.
 ε, 6.
 393, 24.
 393, 25.
 394, 8.
 σμός 393, 26.
 στής 219, 2. 394, 11.
 κάπηλος 393, 27.

ἀνδραποδίδει 393, 28.
 ἀνδραποδίδεις ἡδοναί 39, 11.
 ἀνδραπόλητος 394, 14.
 ἀνδραφασάειν 394, 15.
 ἀνδρεῖξομαι Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀνδρεῖσσι γυνή 21, 12.
 ἀνδριάντα 82, 13. 210, 15. 241,
 14. 394, 29.
 ἀνδροβούλιος γυνή 19, 23.
 ἀνδρογύγον αἶθερμα 11, 22.
 ἀνδρογύνων 393, 29.
 Ἀνδροκολωνοκλής 394, 21.
 ἀνδρόκετος 394, 20.
 ἀνδροκεσσίων 393, 30.
 ἀνδρόληψία 213, 30. 393, 33.
 ἀνδρόληψιον 213, 30.
 ἀνδρομαγής 394, 25.
 ἀνδρομέου 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθῶ πεισθεὶς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μοίρων 19, 18.
 ἀνδρσοσθής 394, 27.
 ἀνδρσοάνθων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθείσα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 31, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνέβαλλεν 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοντο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβίω 395, 12.
 ἀνεβισσάμην 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον 4, 29.
 400, 33.

ἀνεγείρει καὶ διπλᾷ τὸν ὄχλον 400, 5.
 ἀνεγκλητὶ 400, 28.
 ἀνέγκλητον 400, 25.
 ἀνεγκλήτως 400, 29.
 ἀνεγνώμφθη 395, 15.
 ἀνέγκτεον 395, 17.
 ἀνεθείματο 395, 18.
 ἀνέδην 400, 15.
 ἀνέδραμεν 395, 21.
 ἀνέχευεν αἷμα 27, 21.
 ἀνεξωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνειαύασαθε 396, 24.
 ἀνείλεν 214, 27. 395, 33.
 ἀνείληθυσαν 396, 12.
 ἀνέλιξιν 400, 2.
 ἀνείλλεσθαι 395, 29.
 ἀνέλλεται 395, 31.
 ἀνείλδμην 396, 10.
 ἀνείλυσω 395, 32.
 ἀνειμέναι 396, 13.
 ἀνείμονες 396, 14.
 ἀνείναι 396, 15.
 ἀνείναι κύβον 396, 16.
 ἀνείπεν 396, 17.
 ἀνείργεν 396, 18. V. ἀπείργων.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνείσθαι 396, 19.
 ἀνεισιν 396, 20.
 ἀνείναι 396, 21.
 ἀνέκαθεν 18, 26. 395, 24. 396, 28.
 ἀνεκαλέατο 396, 27.
 ἀνεκάς 19, 33. 395, 24. Attice.
 ἀνεκας 570, 26.
 ἀνέκραγεν 396, 29.
 ἀνιπρούετο 396, 31.

ἀνεκυμβαλλᾶτον 396, 33.
 ἀνεκώχειον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελήμων 400, 30.
 ἀνέλειπεν τὰς ὀφρῦς 401, 4.
 ἀνελκταῖς ὀφρῦσι σεμνόν. 3, 24.
 ἄνελον imperat. 1028, 16.
 ἀνελούσα γὰρ τὸν νόμον 397, 3.
 ἀνελπιστον βίαν 397, 15.
 ἀνελπίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστώθη 5, 16.
 ἀνεμίστωσεν 5, 16.
 ἀνέμητα 397, 13.
 ἀνεμιαῖα 401, 14.
 ἀνεμιαῖον ὄον 81, 32.
 ἄνεμος καὶ ὀλεθρος ἄνδρου 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοτρεφές 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 Ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέντες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξεύρητος 398, 1.
 ἀνεξίτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δειπνεί 6, 10.
 ἀνεπάην] ἐὰν εὐρεθῶς δύο ἀ-
 χρονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται
 ἐν τῇ δευτέρῃ ὁρίσει καὶ τὸ
 πρῶτον φυλάττεται, οἷον καὶ
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐκίην, χαίρει
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην, καὶ
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐπικύν καὶ ἀπ-
 κύν

κῆλην ἐν τῇ συνηθείᾳ. Choerob.
in Theodos.

ἀνέπαλτο 397, 26.

ἀνεπάτησας 397, 27.

ἀνέπαυα 203, 26.

ἀνέπαυον 397, 30.

ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.

ἀνέπεισεν 77, 10.

ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.

ἀνεπικλήτος 400, 23.

ἀνεπικλήτως 400, 23.

ἀνεπλήρητον 397, 28.

ἀνεπλήρητος 398, 7.

ἀνεπιστάτητον 397, 29.

δνεπίτροπος 9, 14.

ἀνεπόπτευτον 398, 11.

ἀνεπερῶσθαι 398, 6.

ἀνεπερῶσθαι τὴν ψυχὴν 10, 20.

ἀνερ 1004, 16. 1239.

ἀνεργήσει 398, 10.

ἀνερεψάμενοι 401, 27.

ἀνέριστα 397, 32.

ἀνερμύτιστον 398, 9.

ἀνερμύτιστος ναῦς 401, 30.

ἀνερρίπιζεν 398, 18.

ἀνερρίπτει κύβος 398, 26.

ἀνερρίπτουν 398, 19.

ἀνερρίχωντο 398, 20.

ἀνέρριψαν 398, 22.

ἀνέρσει 401, 29.

ἀνερύσατο 398, 8.

ἀπέσαιμι 401, 33.

ἀνέσαντες 398, 24. 402, 1.

ἀνελαν 395, 27. 402, 3.

ἀνελμου 398, 25.

ἀνεσκεύασαντο 398, 32.

ἀνεσκευασμένοις 398, 29.

ἀντισυρτημέναις 16, 20.

ἀντισκολοπισμένον 398, 30.

ἀνίστακεν 399, 3.

ἀνιστάλη 399, 1.

ἀνίστιος 399, 7.

ἀνιστομώθησαν 399, 2.

ἀνίσφηλεν 399, 9.

ἀνίσχεν 400, 13.

ἀνίσχετο 399, 10.

ἀνιστόν 399, 12.

ἀνευθεν 603, 22. 1095.

ἀνευθέτου 399, 11.

ἀνευφήμησεν 399, 14.

ἀνέριπτον 399, 13.

ἀνέρυ 399, 16.

ἀνεφυσῶντο 399, 15.

ἀνεχαλτίσεν 399, 19.

ἀνεχε 399, 20.

ἀνέχει 399, 21.

ἀνέχειν 400, 4.

ἀνέχομαι 121, 18.

ἀνεχρήσαντο 124, 29. 399, 17.

ἀνεψιαδῇ 15, 18.

ἀνεψιαδοὶ 401, 18.

ἀνέψυξα 80, 29.

ἀνεψύχησεν 402, 17.

ἀνερ 554, 26. 577, 12. 618, 25.

1095.

ἀνέωγεν 399, 24.

ἀνέωγον 400, 1.

ἀνηβητηγλαν 402, 4.

ἀνηβος 402, 5.

ἀνηβῶν 402, 7.

ἀνηγάγοντο 402, 8.

ἀνηγμένος 402, 24.

ἀνήγγετο ἐξ ὕψους 17, 19.

ἀνῆδομαι 25, 19.

Ω ρ ρ ρ ρ

- ἀνῆκει 403, 5.
 ἀνῆκεν 402, 15.
 ἀνήκεστον 402, 18.
 ἀνηκίδωτοι 402, 25.
 ἀνηκούσθησεν 402, 16.
 ἀνηλέιμων 400, 30.
 ἀνηλεής 26, 16.
 ἀνηλέητος 26, 16.
 ἀνηλεπτος 396, 25.
 ἀνημμένος 402, 19.
 ἀνηνέχθη 402, 13.
 ἀνήνυτος 402, 20.
 ἀνήνυτος πόνος 13, 26.
 ἀνήρετο 402, 21.
 ἀνήρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνήροτον 402, 22.
 ἀνήρῳσεν 402, 28.
 ἀνήρεθσαν 402, 31.
 ἀνηρώτιζεν 403, 4.
 ἀνησις 402, 32. 453, 32.
 ἀνήχθημεν 402, 26.
 ἀνήψεν 402, 27.
 Ἀνθία 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντα 403, 10.
 Ἀνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἀνθεμόνς 403, 20.
 ἀνθεύεται 402, 11.
 ἀνθερέων 403, 12.
 ἀνθερεῶνα 215, 14.
 ἀνθερίκας 403, 13.
 ἀνθερίων 403, 14.
 ἀνθερίσκος 403, 15.
 ἀνθεστηριῶδας 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθέων 83, 12. 404, 28.
 ἀνθη 12, 30.
 ἀνθήλιος 403, 23.
 ἀνθηριμένος 403, 18.
 ἀνθη; 403, 22.
 ἀνθηρῶ 126, 1.
 ἀνθινον 403, 17.
 ἀνθιπαιολα 404, 3.
 ἀνθίσουσαι μοναχίς 404, 7.
 ἀνθίσταμαι 121, 9.
 ἀνθις 404, 24.
 ἀνθοσμίς 413, 18.
 ἀνθοσμίς οἶνος 22, 9.
 ἀνθ' ὅτου 403, 19.
 ἀνθράκιον 404, 9.
 ἀνθρῖκον 403, 21.
 ἀνθρῖται 21, 5.
 ἀνθρῖνη 404, 4.
 ἀνθρῖνιον 21, 5.
 ἀνθροισκα 404, 22.
 ἀνθρωπίστει 82, 15.
 ἀνθρωπικὸς μῦθος 21, 14.
 ἀνθρωπινώτερον 78, 26.
 ἀνθρωπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθρωποειδὲς θηρίον 5, 21.
 ἀνθρωπος ἀποφράς 5, 8.
 ἀνθρωπος ἐξ ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρωπος Εὐριπὸς 404, 14.
 ἀνθρωπος λυπησιλόγος 9, 23.
 404, 12.
 ἀνθρωπος πρόδοτος 6, 28. 404, 10.
 ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρωπος φιλοπραγματίας 3, 13.
 ἀνθυπουργῆσαι 404, 19.
 ἀνθυπόμοσα 404, 17.
 ἀνίαθεις 405, 1.
 ἀνιακῆς 405, 7.
 ἀνιαρόν 405, 2.

(αὐτῶν) Olympiodorus

am.

405, 5.

405, 3.

4.

05, 8.

5, 9.

05, 20.

τη 13, 29.

ες 405, 10.

5, 21.

405, 26.

βλῶν 19, 14.

405, 13.

405, 11.

66, 22.

05, 5.

οσίη 405, 16.

ες 405, 18.

19, 28.

405, 22.

405, 23.

, 12.

5, 15.

405, 24.

05, 25.

9, 28. 80, 9.

003, 3.

406, 1.

406, 16.

εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐκτά-

4, 4.

noerob. orthogr.

l, 20.

405, 31.

6, 3.

Damascius.

ἀνοιγομένοις τοῖς κτήρεσιν 406, 5.

ἀνοικτήριμα 20, 15.

ἄνοιξις 438, 2.

ἄνοις 406, 9.

ἀνοίσω 28, 3.

ἀνόκαιον 405, 32.

ἀνοκωχὴν 406, 19.

ἀνομβροῦσαι 406, 7.

ἀν' ὄμιλον 406, 8.

ἀνομολόγητα 184, 22. 211, 22.

ἀνομοταγὴ Damascius.

ἄνοντος 406, 10.

ἀνοπία 406, 4.

ἀνοργίας 406, 12.

ἀνοργιάτοις 406, 13.

ἄνοργοι 3, 24. 406, 11.

ἀνορταλλεῖν 406, 17.

ἐνορρωγμένον 405, 28.

ἀνόσιον 406, 15.

ἀνοψία 406, 14.

ἀνταίρειν 26, 8.

ἀνταίρω 123, 32.

ἀντάκαιος 410, 29.

ἀντάλλαγον 407, 18.

ἀνταλλαῖος 410, 30.

ἀνταλλάττομαι 122, 9.

ἀνταμύνεσθαι 78, 1.

ἀντανανῆναι 27, 10. 410, 31.

ἀντανάγκωσις 406, 21.

ἀνταπεινῆσαι 78, 1. 407, 13.

ἀνταποδοῦναι 78, 1. 407, 14.

ἀνταπολαμβάνειν 78, 3. 407, 14.

ἀνταποπαλῆναι 25, 29.

ἀντάρης 407, 12.

ἀντεγράφω 410, 32.

ἀντισοδιάζω 883, 11.

ἀντεξέγειν 406, 32.

- ἀντιπεξελθεῖν 124, 7.
 ἀντιπειθήσθην 406, 30.
 ἀντιρεῖ 407, 1.
 ἀντιρεῖδαι 406, 31.
 ἀντιτόρησεν 407, 2.
 ἀντεφφρασμα 407, 5.
 ἀντεφέροντο 407, 3.
 ἀντεφιλοτιμοῦντο 407, 6.
 ἀντέχει 407, 32.
 ἀντιχόμενος 408, 5.
 ἀντίχω 125, 30.
 ἀντήλιον 16, 10.
 ἀντήλιος 411, 1.
 ἀντηρέτης 411, 6.
 ἀντιᾶξει 408, 6.
 ἀντιάνειραι 407, 27.
 Ἀντίωτας 409, 30.
 ἀντιβαίνειν ἀντισπῆν καὶ ἀντι-
 τέλλειν ταῦτόν τῳ παρὰ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀντιπατεῖν Cod. Vat. 1410.
 ἀντιβληθέντας 409, 32.
 ἀντιβολῆσαι 407, 24.
 ἀντιβόλῃσις 427, 28.
 ἀντιβολῆ 23, 28, 78, 16.
 ἀντιβολῶ 126, 4, 407, 26.
 ἀντιγραφά 410, 32.
 ἀντιγραφεύς 82, 20, 197, 24.
 185, 16.
 ἀντιγραφὴ 200, 9, 410, 8.
 ἀντιγράφασθαι 408, 3.
 ἀντιδιαπλέκειν 198, 7, 406, 25.
 ἀντιδιαστέλλεται 408, 8.
 ἀντιδικῶ 129, 18.
 ἀντιδοίς 184, 16, 197, 3.
 ἀντίθεσις 410, 17.
 ἀντίθετα 204, 10.
 ἀντίθετον 410, 13 et 20.
 ἀντιτάσθεται 408, 7.
 ἀντίκλῃσις 408, 9.
 ἀντικύ 198, 17, 408, 27, 614, 8.
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀντικρὺς
 προπαροξιστὸς γεγενημένον ἅμα
 τῇ ἀποβολῇ τοῦ ὅ ἐξέτεινε τὸ ὄ,
 καὶ τὴν ὁξείαν τᾶσιν ἐφύλαξε
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀντικρὺς 198, 19, 408, 29.
 Ἀντίκυρι 410, 27.
 ἀντιλαμβάνομαι 119, 1.
 ἀντιλαχεῖν 184, 29, 199, 12.
 ἀντιλέγειν 408, 10.
 ἀντίληψις 408, 11.
 ἀντιλογίσις 78, 5, 407, 22.
 ἀντιλογιῶν 407, 22.
 ἀντιμαχῆσαι 184, 13.
 ἀντιμετάληψις 613, 9.
 Ἀντιοχίς 409, 9.
 ἀντίκως 407, 16.
 ἀντίπαλον 408, 22.
 ἀντίπαλος 208, 13.
 Ἀντίπαν 1198.
 ἀντιπαρεξάγειν 408, 20.
 ἀντιπατεῖν v. ἀντιβαίνειν.
 ἀντιπεπονθότως 408, 21.
 ἀντιποιοῦμαι 120, 9.
 ἀντιπολεμῶ 124, 26.
 ἀντιπροκλήσεις 408, 24.
 ἀντίρροπον 408, 12.
 ἀντισιωπῆν 19, 9.
 Ἀντισσι 410, 28.
 ἀντισπεῖδεν 28, 21.
 ἀντιστρόφους 408, 25.
 ἀντιυαλάντωσις Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀντιτορήσας 408, 26.

ται 408, 19.
 418, 18.
 τ 418, 13.
 εν 411, 7.
 ται 408, 33.
 09, 3.
 μεν 409, 1.
 409, 10.
 411, 8.
 3, 9. 411, 9 et 20.
 πτηρας 411, 12.
 11, 19.
 7, 4.
 409, 2.
 200, 16.
 α 409, 4.
 τήμφαι 17, 5.
 09, 5.
 409, 11.
 09, 6.
 186, 16. 200, 16.
 et 18 et 32.
 09, 7.
 09, 8.
 τθαι 411, 32.
 17. 411, 28.
 411, 21.
 7. ναυς 21, 7.
 εν 411, 22.
 82, 16.
 τος 82, 17.
 412, 13. 17, 13.
 411, 23.
 ον 411, 25.
 α ῥήματα 1087.
 1, 24.
 411, 26.

Άνυτος 211, 31.
 άνύιουσι 411, 26.
 άνύττειν 411, 28.
 άνω βάλε ήμιν 80, 1.
 άνω και κάτω 412, 4.
 άνωμαλία 211, 6.
 άνωμοσι 20, 33.
 άνωμωξεν 412, 5.
 άνώγητον 412, 6.
 άνωρθρωζών 412, 7.
 άνω τα ῥήματα εξαίρειν 12, 21.
 άνώτερον 80, 18.
 άνωφέλτος άνθρωπος 4, 24.
 άνωφρουσμένος άνθρωπος 25, 5.
 αξία 77, 17.
 αξιόγυστος 412, 24.
 αξιολογητότερον 413, 12.
 αξιόκραστοι 412, 23.
 αξιοι 412, 28.
 αξιον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 αξιον τριχός 10, 7.
 αξιοπειθής 21, 10.
 αξιόπιστος 413, 3.
 αξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 2.
 αξιος οὐδὲ μόνον 413, 8.
 αξιολίμενος 80, 21.
 Αξιοχος 413, 6.
 αξιόχρεον 412, 30.
 αξιόχρεως 209; 32. 412, 29.
 αξίωμα 80, 21.
 αξιον 412, 26.
 αξιους 204, 3. 413, 15.
 αξύλω 413, 11.
 αξύμβλητον 413; 13.
 άξυνεσία 413, 10.
 άξω 413, 1.
 άωτος 413, 31.

αἰοδῇ 413, 23.
 αἰοδῆμος 215, 18. 413, 24.
 αἰοδός 413, 25.
 αἰονος 413, 29.
 αἰόλλει 413, 26.
 αἰολίσσασα 413, 27.
 αἶοπτα 414, 6.
 αἶορ 1095.
 αἶορ 413, 28.
 αἶορος λίμνη 413, 32.
 αἶορτήν 414, 4.
 ἀπαγγέλεις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγάς 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπᾶδον 414, 27.
 ἀπαθῇ 414, 28.
 ἀπ' αἰθέρος 419, 15.
 ἀπαιδάγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτώ 501, 18.
 ἀπαιδευτοὶ 419, 8.
 ἀπαιδευ 419, 10.
 ἀπαιδοτρίβητοι 419, 9.
 ἀπαιδοῦζεν 26, 24.
 ἀπαιόλη 419, 12.
 ἀπαιόλημα 419, 13.
 ἀπατρεῖν 6, 16.
 ἀπατῶ 119, 4.
 ἀπαιωρούμενον 421, 23.
 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύει 415, 29.

ἀπάλαμνον 418, 6.
 ἀπάλαμνος 414, 30.
 ἀπαλάμνωσ 418, 7.
 ἀπαλεξήσαι 415, 3.
 ἀπαλέξοντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπάλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1.
 ἀπαλοὶ θερμολουθείας, ἔργα
 μαλθακυνθείας 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλὸς εἰσπλευς λιμένος 43, 5.
 ἀπαλόχρως 18, 28.
 ἀπαμβλύνει 415, 6.
 ἀπαμβράκου 418, 8.
 ἀπαμυνεῖ 415, 5.
 ἀπαμφεῖ 415, 8.
 ἀπαμφιέσαντες 415, 7.
 ἀπαμφίσκων 415, 11.
 ἡπαν 416, 11. 369, 9.
 ἀπανάστασις 418, 12.
 ἀπανθίσας 7, 8.
 ἀπανθ' ὁμοία καὶ Ροδῶναι
 καλὴ 416, 7.
 ἀπαντῆν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξοπλῶς 415, 13.
 ἀπαξω 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαρτεπόδιστα 415, 8.
 ἀπαρτεποίητον 415, 19.
 ἀπαρτεκνέαστον 79, 1. ἀπαρ-
 τεκνέων καὶ ἀπαρτεκνέων δια-
 φέρειν φασίν· ὁ μὲν γὰρ διὰ τὸ
 τοῦ τὴν χορηγίαν ἔχον ἀπαρ-
 τεκνέων ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ διὰ

αυσκεύαστος. ὁ μὲν
 κομέχον δοῦναι. θεί-
 κενος λέγεται, ὁ
 ὁ παρυσκεύαστος.
 2630.

ἑμῶν 29, 18.

18, 10.

ος πότερον ἔφημ
 1275.

418, 11.

18, 3.

, 16.

, 22.

6.

5, 20.

16. 211, 13.

3. 210, 23.

, 22.

416, 15 et 30.

416, 22.

23.

οὐσίαν ἡμφίσταται

416, 5.

21.

24.

5, 25

, 26.

ή 29, 2.

05, 27. 416, 24.

1.

3.

ντας 419, 4.

ῥῆσα 419, 5.

αι 419, 2.

419, 6.

ἀπαθῆναι 419, 1.

ἀπεβίω 419, 7.

ἀπεγένετο 82, 33.

ἀπεγλαφίμην 420, 22.

ἀπεγνωκώς 419, 23.

ἀπύγων 119, 19.

ἀπύγνωσαν 419, 24.

ἀπύγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.

ἀπιδείξεν 419, 21.

ἀπεδημηκότες 419, 26.

ἀπεδημηκότες 79, 26.

ἄπεδον 419, 27.

ἀπέδοξεν 419, 20.

ἀπέδοσθε 419, 25.

ἀπέδοτο 419, 22.

ἀπέδρα 419, 31.

ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.

ἀπεθίρισεν 420, 3.

ἄπει 420, 6.

ἀπειθαρχία 78, 20.

ἀπεικός 420, 5.

ἀπειλήματα 25, 32.

ἀπειλοῦμαι 62, 25.

ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλῇ

- διὰ τῆς εἰς διφθόγγου· εἰ γὰρ

Βιολεῖς διὰ τοῦ ἔ· ἐμφέρουσιν

αὐτά, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.

Choerob. esd. Baroc. 50.

ἀπειλῶν 420, 7.

ἀπειπασθαι 180, 25.

ἀπείπε 130, 40.

ἀπειπεῖν 216, 27. 420, 40.

ἀπειργάσθαι 420, 8.

ἀπείργων 420, 9. ἀπείργων τινὰ

βοηθόμενον ἐνεργῶν τι, ἀπείργω

δὲ τὸν ἀρξάμενον καὶ δαυτὸν τῷ

ἔργῳ ὑπόσταναι Cod. Vat. 1410.

ἀπειρέσια 420, 10.
 ἀπειρήθεν 602, 18.
 ἀπείρηκα 420, 11.
 ἀπειρίζει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympied. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπείρωνα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπείρων 570, 8, 597, 13. 598, 17.
 ἀπεισιν 420, 16.
 ἀπέισμαι 420, 17.
 ἀπέκλειν 420, 25.
 ἐπεκλεκτικόν Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπεκομίσθη 420, 4.
 ἀπεκόπησαν 420, 29.
 ἀπεκρίθη 420, 26.
 ἀπέκτητον 420, 28.
 ἀπεκτόνουσιν 429, 27.
 ἀπελαμπρύνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπέλεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέλθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπελυμάναντο 420, 32.
 ἀπεμόρψατο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 16.
 ἀπεμπολήσας 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλαιον 421, 8.
 ἀπειμώγει 421, 12.
 ἀπενεγκάμενος 421, 15.
 ἀπενεγκείν γραφήν 421, 17.
 ἀπέντη 421, 16.
 ἀπενιαντισμῶ 206, 24. 421, 18.

ἀπενιαντισμός 421, 20.
 ἀπέξιμένον 421, 23.
 ἀπειτικός 421, 24.
 ἀπεπτόμην 9, 25.
 ἀπεπτος 1096.
 ἀπέραντον 22, 14. 421, 26.
 ἀπέρατον 22, 14.
 ἀπεργασάμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπερίβλεπτον 421, 32.
 ἀπερίγραπτοι 422, 1.
 ἀπερίγραφτον 421, 33.
 ἀπεριγράφως Damascus.
 ἀπεριούληκτος 422, 2.
 ἀπερῆπίσειν 421, 27.
 ἀπερῆε 422, 7.
 ἀπερῆήσεις 422, 9.
 ἀπερῆωγεν 422, 4.
 ἀπερῆωγός 422, 3.
 ἀπέρωπος 8, 8.
 ἀπέσβη 422, 15.
 ἀπέσβηκεν 422, 16.
 ἀπέσβησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσείουτο 422, 18.
 ἀπεισιγύλωσεν 422, 32.
 ἀπεσεκέδασε 422, 19.
 ἀπέσκη 422, 33.
 ἀπεσκληρώς 422, 20.
 ἀπεσκόλυπτε 423, 1.
 ἔπεσεν 422, 21.
 ἀπεσταλμένην 423, 5.
 ἀπίστη 422, 22.
 ἀπιστιλεγγισμένον 423, 3.
 ἀπειστομάτισαν 422, 23.
 ἀπεσφακέσεν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσχαζεν 422, 29.

- ἀπεσχεδιώζετο 422, 28.
- ἀπεσχοίνισεν 422, 30.
- ἀπεσχοινισμένον 422, 31.
- ἀπετείχιζον 423, 7.
- ἀπειζιγωρημένοι v. σεσηρμένοι.
- ἀπετίμησεν 200, 29. 423, 12.
- ἀπετίμνον 423, 8.
- ἀπέεισα 423, 10.
- ἀπετύλουν 423, 11.
- ἀπεινήκασιν 423, 21.
- ἀπευθύνει 423, 20.
- ἀπευκτόν 423, 19.
- ἀπέφρην 423, 9.
- ἀπεφθον χρυσίον 423, 23.
- ἀπέφρηναν 423, 20.
- ἀπεφρουρήσαν 423, 24.
- ἀπεχειροτόνησαν 122, 30.
- ἀπέχθεια 423, 29.
- ἀπέχθεσθαι 423, 25.
- ἀπεχθής 424, 2.
- ἀπειοιρίασιν 424, 3.
- ἀπεχρᾶτο 423, 26.
- ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
- ἀπεχρήσατο 423, 30.
- ἀπέχρησεν 423, 31.
- ἀπέχω 123, 9.
- ἀπεψηφισμένοι 216, 17.
- ἀπέωσατο 424, 5.
- ἀπεωσμένοι 424, 6.
- ἀπέωστο 424, 7.
- ἀπηδέσθη 424, 24.
- ἀπηληγότες 424, 8.
- ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
- ἀπηλλάγησαν 424, 9.
- ἀπηλοημένος 424, 27.
- ἀπήμαντον 424, 10.
- ἀπημείφθη 424, 11.
- ἀπήμονα 424, 12.
- ἀπηνέμους 424, 13.
- ἀπηνέστερον 424, 14.
- ἀπηνήναντο 424, 15.
- ἀπηνθίσθαι 7, 7.
- ἀπήξεν 424, 22.
- ἀπηρημένως 424, 16.
- ἀπήρησε 10, 16.
- ἀπηρτισμένως 418, 12.
- ἀπηρωτί Theognostus f. 104.
- ἀπηῦρα 423, 18.
- ἀπήχεια 424, 23.
- ἀπηχές 16, 10. 424, 17.
- ἀπηχῆ 207, 19.
- ἀπηχία 16, 15.
- ἀπηχάοντο 423, 28.
- ἀπηχθετο 424, 18.
- ἀπηχθημένον 424, 20.
- ἀπηχθισμένον 424, 21.
- ἀπίθανον 424, 29.
- ἄπιθι 424, 30.
- ἀπιστεῖν 24, 7. 424, 32.
- ἀπιστίαν 424, 32.
- ἀπιστίαν βλέπει 5, 13.
- ἄπιστον με τιθεῖς 25, 4.
- ἄπιστος 424, 31.
- ἀπιστώ 121, 24. 123, 25.
- ἀπίχθους 425, 3.
- ἀπιών ἔχετο 425, 5.
- ἀπλᾶ 25, 11. 425, 22.
- ἀπλάκτον 425, 17.
- ἀπλῶς 205, 30. 425, 12.
- ἄπλαστος 425, 6.
- ἀπλεοντεῖ Cod. Baroc. 50.
- ἄπλετον 425, 7.
- ἀπλήγιος 425, 18.
- ἀπληγίς 425, 20.

ἀπλήθυντος Olympod. in Rhod.

ἀπλοΐδας 425, 11.

ἀπλοῖς 425, 11.

ἀπλοῖ 425, 14.

ἀπλοίστατος 19, 18.

ἀπλυτον πύγμα 4, 14. 425, 35.

ἀπλωτον 425, 16.

ἀπο 425, 25.

ἀποβαδίζειν 425, 27.

ἀποβιβάζειν 12, 81. 426, 48.

ἀποβυλνεν 425, 83.

ἀποβύτης 425, 33.

ἀποβατικοὶ τροχοὶ 425, 33.

ἀποβατικός ἡνίοχος 198, 15.

ἀποβατῶ 198, 11.

ἀποβιτῶν ἄγῶν 426, 30.

ἀποβλεπόμενοι 425, 28.

ἀποβλεπτον 6, 23. 425, 26.

ἀποβλίσαι 4, 6, 16.

ἀποβλίζων 426, 15.

ἀποβουκολήσας 426, 17.

ἀποβροχθῆται 427, 3.

ἀποβύσαντες 426, 21.

ἀπογενέσθαι 426, 14.

ἀπογεννημένους 210, 21.

ἀπογινώσκειν 183, 34. 198, 29.

ἀπογινώσκω 424, 9.

ἀπὸ γλώσσης 22, 4.

ἀπὸ γλώττης 426, 9.

ἀπογούς 426, 23.

ἀπογεννῆναι 211, 6. 425, 29.

ἀπὸ γραμμῆς 426, 10.

ἀπογράφειν οὐδὲν 184, 80. 199,

4. 425, 31.

ἀπογραφῇ 198, 31. 426, 5.

ἀπογράψαι 198, 31.

ἀποδακρύσας 427, 30.

ἀποδαρθῆν 426, 27.

ἀποδάσσομαι 426, 22.

ἀποδεδοσθαι 218, 3.

ἀποδεικνύειν 430, 28.

ἀποδεικνυμένοι χειλιδόνε 427, 2.

ἀποδείξει 427, 23.

ἀποδείξασθαι 426, 25.

ἀποδείξιν δοῦναι 81, 26.

ἀποδειροτομεῖ 426, 28.

ἀποδεκταί 198, 1. 427, 13.

ἀποδεόντων 426, 29.

ἀποδέχομαι 120, 33. 427, 8.

ἀποδιδόμεθα 427, 19.

ἀποδιδήμενοι 427, 18.

ἀποδίδωμι 120, 17.

ἀποδικάσαι 183, 21.

ἀποδικῆν 427, 9.

ἀποδιοπομπεῖσθαι 7, 14. 427,

ἀποδοκιμάζω 123, 27.

ἀπὸ δόξης 427, 7.

ἀποδόσθαι 427, 10.

ἀποδράς 427, 11.

ἀποδύσαι 427, 26.

ἀποδυσπετεῖ 427, 12.

ἀπόζειν γράσσει 87, 20.

ἀπόζων 427, 30.

ἀποθεοπίσαι 427, 33.

ἀποθευσοίμεθα 428, 3.

ἀποθήκη 82, 28.

ἀποθήκη 428, 3.

ἀποθρέεις 427, 31.

ἀποθριάσαι 428, 5.

ἀποθρῆσκειν 427, 32.

ἀποθύμια 428, 1.

ἀποικοδομεῖς 428, 7.

ἀποινα 428, 9.

ἀποινα 210, 6.

ἀποίσετε 428, 11.
 ἀποίχομαι 428, 12.
 ἀποκα 439, 1.
 ἀποκαδεῖ 428, 23.
 ἀποκαθεῖδουσιν 428, 13.
 ἀπὸ καιροῦ λέγόν 27, 12.
 ἀποκαρδοκία 428, 14.
 ἀποκατεργήσαντα 428, 20.
 ἀποκαταλλάξαι 428, 15.
 ἀποκελλαντες 428, 16.
 ἀποκείρασθαι 429, 21.
 ἀποκείρομαι 129, 20.
 ἀποκείσθαι πόρῳ 428, 17.
 ἀποκεκρουμένον 429, 7.
 ἀποκεφαλίσαι 78, 31.
 ἀποκέρχρημαι 130, 2.
 ἀποκηδύσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἀποκηρύσσοντες 429, 14.
 ἀποκινεῖν 429, 2.
 ἀποκινος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ἀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιζε 428, 31.
 ἀποκοπήναι 428, 25.
 ἀποκραπάλισμός 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12, 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκριῖναι 208, 29, 429, 20.
 ἀποκριῖναι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπόμενος 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτίνουσιν 429, 23.
 ἀποκτίνουσι 29, 27.

ἀποκτυπῆσαι 208, 16, 430, 4.
 ἀποκηθόν 430, 5.
 ἀπολαίω 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολαχῆναι 217, 3.
 ἀπολείπουνσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 261, 22, 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολειποῦντες 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολέσθαι γειῶντα 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβάσαι 431, 3.
 ἀπολυεργῆσαι 431, 11.
 ἀπολλύασιν 8, 12.
 ἀπολλύειν 430, 28.
 Ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογισάσθαι 430, 16.
 ἀπολοπῆειν 25, 28.
 ἀπολυ Damascus.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγδαλιὰ 431, 28.
 ἀπομαγδαλὴς 431, 28.
 ἀπομαγδαλὴς 431, 31.
 ἀπόμαθε - ὅτι - ὅτι 17, 3.
 ἀπομάχεται 431, 31.
 ἀπομάχεται 431, 26 (Quod v.
 27 est δ', καὶ Mavault Seidler.
 de Aristophanis fragm. p. 33).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάττων 431, 15.
 ἀπομεμνηρίσαι 431, 33.
 ἀπομεμνηρίσαι 431, 4.
 ἀπομνηρίσαι 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπόμισθοι 431, 23.
 ἀπόμισθος 215, 31.
 ἀπὸ μισθωμάτων θύειν 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξόμενον 431, 25.
 ἀπόμορφα 432, 6.
 ἀπομορφαίς 432, 8.
 ἀπομόσαι 432, 10.
 ἀπομύσαι λύχνον 21, 1.
 ἀπομυξία 432, 9.
 ἀπόν 432, 12.
 ἀπόνασθαι 432, 13.
 ἀπόναισι 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονησιμένη 432, 29.
 ἀπονητέ 432, 17.
 ἀπονήσασθαι 24, 3; 432, 25.
 ἀπόνουα 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπονοσφίεσθαι 432, 27.
 ἀπονουχίζειν 55, 10.
 ἀπονουχίεσθαι 13, 13.
 ἀπονουχίσαι 432, 28.
 ἀποξένοισιν 432, 30.
 ἀποξίφισσασθαι 432, 32.
 ἀποξύνεται 432, 31.
 ἀποπάτημα 433, 10.
 ἀπόπατον 433, 16.
 ἀποπερατοῦσιν 432, 34.
 ἀποπεράτωσις Damascina.
 ἀποπεφασμένον 433, 1.
 ἀποπεφύττηκεν 433, 5.
 ἀπόπληκτος 199, 23.
 ἀποπληξία 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνύν 439, 30.
 ἀποπομπάιοι 433, 6.
 ἀποπομπεία 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροεβύει 433, 8.
 ἀποπροσπίεσθαι 433, 18.
 ἀπὸ πρώτης 29, 20, 77, 14.
 ἀποπτον 433, 9.
 ἀποπίνυται λόγους 28, 8.
 ἀπόπτυστος 11, 8.
 ἀπορεῖν καὶ σφαιρίζειν 433, 21.
 ἀπορξαι 434, 4.
 ἀπορησία 433; 32.
 ἀπορθοῦν 29, 16.
 ἀπορθοῦν πόλιν 13, 21.
 ἀπορίαν 81, 25.
 ἀπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορόξιντες 434, 3.
 ἀπορόρηθῃ 434, 13.
 ἀπόρρησιν 433, 24.
 ἀπόρρησις 27, 1. 216, 30.
 ἀπόρρηται 219, 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπόρρησις 28, 16.
 ἀπορρύη 434, 12.
 ἀπορρύης 433, 28.
 ἀπόρρυγας 433, 31.
 ἀπόρρυξ 433, 33.
 ἀπὸ ρυτῆρος τρέχειν ἔκπινον 24, 1.
 ἀπορῶ. 120, 21. 125, 24.
 ἀπρώκτεος 434, 9.
 ἀπροσάξινται 435, 10.
 ἀπροσέχεν τοὺς ὄμους τοῦ με-
 τὰλλου 205; 10.
 ἀπροσεμνύνει 434, 15.
 ἀπροσεύχεσθαι 435, 9.
 ἀποσημιεύεσθαι 434, 16.
 ἀποσημίνεσθαι 206, 28.
 ἀποσημῆται 83, 21.
 ἀποσημῆσθαι 434, 14.

αι 434, 22.
 83, 17. 434, 18.
 ὁμιενος 434, 19.
 ὁμιεντες 434, 21.
 και την τραπέζαν 425,
 435, 15.
 435, 13.
 ραι 435, 24.
 σθαι 435, 21.
 οὐ 435, 16.
 αἷζει 435, 17.
 και 435, 19.
 436, 22.
 εν 436, 23.
 ἄζων 436, 25.
 1, 12. 436, 14.
 ν 436, 2.
 ν 184, 25. 201, 5.
 et 30.
 80, 32. 435, 26.
 ὁμιεντοι 216, 32.
 119, 6.
 μενον 435, 11.
 μενος 183, 25.
 σθαι 436, 24.
 νται 436, 26.
 ε 436, 28.
 ρς 203, 22. 435, 29.
 ρς 217, 26.
 πλζειν 26, 1. 436, 33.
 ατος 77, 1. 436, 6.
 ατος λῆγειν 22, 24.
 ον 435, 33.
 ισθῆναι 436, 29.
 τος ἄπιθι 10, 22.
 ἢ 436, 27.

ἀποστυγοῦντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζει 436, 1.
 ἀποσυστῆσαι 436, 20.
 ἀποσφουδου 436, 21.
 ἀποσχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχῆναι 437, 1.
 ἀποσχοινοῦσιν 437, 2.
 ἀποταγῆναι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταμιεύμενος 437, 8.
 ἀπόταφον 205, 15.
 ἀπότιφος 437, 13.
 ἀποτεθρῆκεν 437, 7.
 ἀποτεθρυνόμενος 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτευχῆων 437, 10.
 ἀποτευχίσαι 437, 27.
 ἀποτελετησὶα Damascius.
 ἀποτεμεῖν μηχανάς 28, 29.
 ἀποτεμῆται 437, 11.
 ἀποτετειχισμένος 437, 28.
 ἀποτετεύχεται 79, 4.
 ἀποτεύξασθαι 437, 12.
 ἀποτῆξαι λιμῶ 19, 6.
 ἀποτιμᾶν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτιμᾶσθαι 184, 18.
 ἀποτίμημα 200, 29. 423, 12.
 437, 15.
 ἀποτίμήματα 201, 30.
 ἀποτίμησιν 437, 30.
 ἀποτίμησις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτιμηταί 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμου 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

ἀποτριάσαι 438, 7.
 ἀποτριάσαι 438, 7.
 ἀποτρίψις 438, 1.
 ἀποτρόπαιοι 437, 33.
 ἀποτροπίασμα 438, 5.
 ἀποτρώγειν 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20. 438, 12.
 ἀποτυμπάνισον 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχίσαι 438, 17.
 ἀποτυχεσθεις 438, 17.
 ἀπουργοι γυνῆς 434, 1.
 ἀποφαντικός 438, 19.
 ἀποφανῶσαι 439, 10.
 ἀπόφασις 438, 27.
 ἀπόφασις δίκης 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφέρει πλέων 10, 28.
 ἀποφληκίσαι 439, 9.
 ἀπόφνη 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβάων 439, 7.
 ἀποφουτῖν 439, 8.
 ἀποφοράν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8. 438, 31.
 ἀποφυγάνει 79, 4.
 ἀποφυγγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσήσας 439, 3.
 ἀποφώλιοι 439, 12.
 ἀποφώλιον 439, 14.
 ἀποχετεύοντα 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιριάσαι 439, 26.
 ἀποχρᾶν 81, 31. 439, 20.
 ἀπόχρη 124, 17. 197, 8. 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.

ἀποχρώσης 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψύς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίζω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17. 439, 32.
 ἀποψήφισιν 440, 9.
 ἀποψήφισις 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένετο τοῦ ἀποκρί-
 ναι 9, 20.
 ἀποψοφεῖν 439, 29.
 ἀποψίχει 26, 12.
 ἀποψύχειν 210, 17. 440, 10.
 ἀποψύχεσθαι 7, 10.
 ἀποψώμενον 439, 31.
 ἀπραγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπρασία 83, 14.
 ἀπριάτην 440, 12.
 ἀπρὶς 440, 13.
 ἀπροβούλευτον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29. 440, 14.
 ἀπρόςβλητον 440, 15.
 ἀπροςδεής 440, 16.
 ἀπρόσειλος 440, 32.
 ἀπροςήγορος ἄνθρωπος 440, 17.
 ἀπρόσιτος 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος δίκη 199, 14.
 ἀπρόσδοξος βίος 25, 10.
 ἀπροστασίον 201, 12. 434, 30.
 440, 26.
 ἀπροτον 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἵπτεσθαι 441, 6.
 ἀπτόν 441, 7.

441, 8.

Theognostus f. 30.

ν, βωδινύθμην, ἀλγο-

ν Theognostus f. 57.

πινανίσκον 14, 22.

441, 9.

441, 10.

41, 11.

357, 7.

441, 12.

441, 13.

οικον μειράκιον 25, 15.

α. μὴ οὐ πρᾶξι ταῦτο

ον 441, 14.

ον πρῶμα 21, 3.

ήσεται 432, 16.

ω 441, 17.

το 441, 18.

1, 19.

0, 3. 968, 25.

ς αὐλαγής 214, 30.

441, 21.

ς 442, 19.

οι 44, 22.

ον φέρειν 10, 4.

441, 23.

441, 24.

441, 27.

ιν 441, 29.

441, 28.

η 358, 2. 442, 13.

μενα 442, 14.

442, 16.

ν 442, 15.

νιος 441, 26.

ς 442, 1.

ἀργαλώς 442, 28.

ἀργαί 208, 7. 442, 30.

Ἀργίος διὰ τῆς τι ἀφθόγγου

οἱ γὰρ Αἰολοὶ Ἀργείως λέγουσι.

διωρίζεται τὸ ἱ. Chwerek. ox-

ithograph.

ἀργάσσει 8, 14. 443, 4.

ἀργυλῶδες 442, 28.

ἀργυρόδοξα 442, 27.

ἀργυροδός 442, 29.

Ἀργαυσι 443, 18.

ἀργυραμοιβή 442, 24.

ἀργυραμοιβός 18, 30. 443, 22

et 23.

ἀργυράφιον Theognostus f. 63.

ἀργύρια 79, 20.

ἀργυρίδιον 442, 8.

ἀργύριον 442, 10.

ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὅσον 3, 27.

ἀργυρίου δίκην 201, 32. 443, 15.

ἀργυρὶς 443, 5.

ἀργυρὶς θήκη 443, 6.

ἀργυρεῖται 442, 12.

ἀργυρογνώμων 18, 30. 443, 3.

ἀργυροδότης 443, 20.

ἀργυροκαπίον 443, 10.

ἀργυρόποδι δίφρον 443, 12.

ἀργυροσκόπος 18, 30.

ἀργύρισμα 79, 18.

ἀργυρέματα 442, 6.

ἀρδάνιον 441, 30.

ἀρδεύειν 443, 22. 587, 17.

Ἀρδέντος 183, 4. 207, 2. 443,

24.

Ἄρσιος πάρος 197, 22. 212, 9.

311, 9. 444, 1.

Ἀρσινάγλης 587, 22.

ἀρέσκω 125, 9.

ἀρεστήρ 215, 29. 443, 32.

ἀρεστός 80, 20.

ἀρετή 443, 33.

Ἄρευσ] τὰ εἰς εὖς ἀποβάλλουσι
τὸ ὕ κατὰ τὴν γενεὴν χωρὶς
τοῦ Ἄρεως Ἄρενος· τοῦτο γὰρ
ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Αἰο-
λιῦσιν, οἷον Ἄρεως στρατιωτέ-
ροις, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἄρευν
καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν
μῆζαντες ἀλλήλοισιν Ἄρενα.
Choerob. ad Theodos. f. 119.
Conf. Boeckh. Staatshaushalt.
2. p. 397.

ἀρηφατος 444, 27.

ἄρην 7, 11.

Ἄρης 1237.

Ἄρθριος 444, 13.

ἄριβαλλος 444, 23.

ἄριγων ἄριγωνος εἶδος δόρατος.
Theognostus f. 24.

Ἀρίλλας Ἀρίλλα 1186.

ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώ-
νιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθ-
μητικὰ οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ
τοιανύτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικὰ
ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν ση-
μασίαν, οἷον ἔαν εἴπω τρεῖς ἢ
τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω
τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν
ἄλλων. ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμη-
τικὰ ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν
σημασίαν, εἰκότως οὐκ ἔχουσι
κλητικὰς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα
οὐκ ἔχουσι κλητικὰς, οἷον ἑκά-
τερος, ἑκατος, ἑτερος, ἄλλος,

ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος κρε-
άτου ἐστὶ παρασχηματική, οἷον ἐν-
θρῶπι, Σώκρατες, ὁ δὲ ἐπιμε-
ρισμὸς ἀπὸν πρόσωπον κατ-
εῖται. Choerob. ad Theodos.

f. 117. Conf. Etym. M. p. 320.
ἀρισταίνω Ge. Choerob. cod.
Barocc. 50.

Ἀρισταίων 444, 19.

ἀριστεῖον 211, 27.

ἀριστεροζύγης 10, 25.

ἀριστερός 444, 18.

ἀριστεροστάτης 444, 15.

Ἀριστεύς 444, 17.

ἀριστήσῃ 444, 14.

ἀριστητικός 79, 22.

ἀριστινδην 218, 31. 444, 28.

ἄριστος κλέπτειν 10, 31. 29, 9.

ἄριστος λωποδυτεῖν 29, 9.

ἄριστος ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός 603,
18.

οἱ Ἀριστοφάναι - τὰς Ἀριστοφάντας
1191.

ἀρίστων ἄπτεσθαι βουλευμάτων
29, 10.

Ἀρκάδας μιμούμενος 218, 19.

ἄρκιον 445, 17.

ἀρκεῦσαι 206, 4. 444, 30.

ἄρκτον 445, 14.

ἀρκετοῦρον 205, 24.

ἀρκετοῦρος 445, 20.

ἄρκυς 445, 24.

ἀρκυωρός 445, 22.

ἀρμάτειον μέλος 445, 27.

ἀρματοπῆξ, κλινοπῆξ, ἐμπῆξ,
κεραμοτῆξ, μολυβδοτῆξ, εὐθῆξ,
φιλοθῆξ. Theognostus f. 29.

ἄρ-

ἄρμεια 445, 33.
 ἄρμογή 15, 20. 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμοσται 206, 16. 445, 29.
 ἄρμοστής 211, 7.
 ἄρμόστιω 125, 13.
 ἄρναίδα 446, 1.
 ἄρναίς 83, 24.
 ἄρνησθαι 446, 2.
 ἄρρόσομεν 446, 8.
 ἄρότους 446, 6.
 ἄροῦν 446, 7.
 ἄροῦν ἐπὶ καλίμῳ πυρούς 216, 25.
 ἄρουραῖος Οἰνόμαος 184, 3. 211, 32.
 ἄρπύγη 446, 10.
 ἄρπαγή 446, 10.
 ἄρπαγμῖδος 5, 25.
 ἄρπατομύλης 25, 17.
 ἄρπεδόνη 446, 9.
 ἄρπη 446, 12.
 ἄρρύβακα 446, 26.
 ἄρρύβάσειν 446, 27.
 ἄρρύβων 446, 23.
 ἄρρύατον 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρηνούσθαι 19, 4.
 ἄρρένωπούς 446, 24.
 ἄρρήκτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρρήφορᾶν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρρήφορεια 202, 6. 446, 29.
 ἄρρήφοροι 446, 29.
 ἄρρήχοι 446, 31.
 ἄρρύχος 208, 25.
 ἄρρυ 446, 22. τὰ εἰς ὃ ἰγγοντα ἐπιρρήματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα διὰ τοῦ ὅ γράφονται,

οἷον πάγχυ, πρόχυν, δεῦρον, πῆλυ.
 ἄρρυ (ἐπὶ κρηθρεῖα τῶν ἐρετῶν, ὡς ἐπὶ κυνηγετῶν τὸ σίξι), κόκκυς (τὸ ἐλάχιστον); ἑμβριαν, ἰδ (τὸ θαυμαστικόν, ὃ λέγεται καὶ ἰηῦ) — εὐθύ, μετσηνύ, μεταξύ, ἀντικρύ. Cod. Baroc. 50. f. 105.
 ἄρρυθμος 448, 21.
 ἄρρυθεῖν 446, 16.
 ἄρρυξιν 1267.
 ἄρρυωσῆμων 447, 1.
 ἄρρυωστία 448, 1.
 ἄρρυωστία τὰ στρεπτεῖν 446, 13.
 ἄρσανα 1173.
 ἄρσει 447, 3.
 ἄρσεων 447, 2.
 ἄρτάβη 447, 4.
 ἄρται 447, 30.
 ἄρταμος 447, 5.
 ἄρτάνη 447, 7.
 Ἄρτεμις Ἀρτέμιτος 1188.
 Ἄρτεμισία 448, 1.
 Ἄρτεμισιον 448, 12.
 ἄρτημα 204, 21.
 ἄρτημα βελανκίου 447, 9.
 ἄρτήρ 447, 29.
 ἄρτησμός 447, 19.
 ἄρτι 210, 27. 447, 11.
 ἄρτι, ἄρτιως 11, 19. 206, 11.
 ἄρτια 447, 31.
 ἄρτιάζειν 447, 15.
 ἄρτιπής 448, 18.
 ἄρτιθυλής 448, 18.
 Articulum non poni ante nomen substant. sequente adiectivo 536, 4.
 ἄρτικροτέσθαι 447, 20.

- ἀρτίμελής 447, 23.
 ἄρτι μὲν πίπτης γένεται 208, 6.
 ἀρτίπους 448, 16.
 ἀρτίστομος 448, 17.
 ἀρτίφρονες 447, 24.
 ἀρτίχρους 20, 10.
 ἀρτίως 448, 6.
 ἀρτοποπεῖν 447, 26.
 ἀρτοπόπην 22, 23.
 ἀρτοπόπον 447, 25.
 ἀρτοπωλία 20, 19.
 Ἄρτος 448, 9.
 ἀρτοσιτέιν 447, 27.
 ἀρτύειν 448, 19.
 ἀρτύματα 82, 32.
 ἀρτύναντες 448, 20.
 ἀρτύσαι 82, 31.
 Ἀρύς Ἀρύαντος 1185.
 ἀρύβαλλος 448, 27.
 Ἀρύβης 448, 30.
 ἀρύει 448, 28.
 ἀρυσάμενος 448, 23.
 ἄρυσος ἀγγεῖον πλεκτὸν σπυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἀρύνεσθαι 448, 24.
 ἀρύνστιχος 27, 30.
 ἀρυστίχους 448, 29.
 ἀρύντινα 20, 22.
 ἄρυσ οἱ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἰσθμοῦ
 Ἀχαιοί. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι· ῥύψ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἐλ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἀρχαί 184, 20.
 ἀρχαίστερον 80, 8.
 ἀρχαϊκῶς 449, 10.
 ἀρχαῖν φρονεῖν 22, 30.
 ἀρχαῖως 83, 1.
 ἀρχαῖον 448, 31.
 ἀρχαῖος 13, 30. 449, 1.
 ἀρχαιοτρόπως 449, 2.
 ἀρχαίου 215, 33.
 ἀρχαιοσιώζειν 449, 26 et 28.
 ἀρχαιοσιώσις 215, 3. 449, 29.
 ἀρχαῖως 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἀρχεῖα 449, 7.
 ἄρχειν ὁ πατήρ σε παρηγγίλα
 μοι 6, 7.
 ἀρχέτυπον 449, 13.
 ἀρχεῖω 597, 17.
 ἀρχηγέται 449, 14.
 ἀρχῆθεν 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 450, 1.
 ἀρχιερέων 449, 31.
 ἀρχιερωρός 199, 17. 450, 6.
 ἀρχιτέκτων 202, 28. 450, 14.
 ἄρχοντες ἐνθάδε 184, 11. 449, 17.
 ἄρχω 120, 24.
 ἄρχων 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 9.
 ἀρχώνης 202, 27.
 ἀρωγή 450, 21.
 ἀρωγος 450, 22.
 ἀρώματι 450, 23.
 ἀρωματοποιᾶν 24, 21.
 ἄσαι 450, 30.
 ἀσαλῆς 450, 28.
 ἀσάμπιγκτον ὄραν 450, 26.
 ἄσας 208, 24.
 ἀσαφές 450, 25.
 ἀσβεστος 450, 31.
 ἀσβολή 17, 23.
 ἀσβηλος 17, 22. 450, 32.
 ἀσέλγεια 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἀσελγές 451, 10.

ἄσιλγής 198, 24, 451, 11.
 ἄσειπτον 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἄσημαντα 451, 21.
 ἄσημάντοις 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθημα 451, 25.
 ἄσθμάζειν 451, 26.
 Ἄστυ 451, 28.
 Ἀσιῶδος κροῦματι 452, 5.
 Ἀσιῶς 451, 31.
 ἄσκαλαβώτην 452, 6.
 ἄσκαλλῶ 24, 19.
 ἄσκάντης 452, 21.
 ἄσκαρδαμυκτὶ ὄρεῖν 452, 22.
 ἄσκαρῶζειν 24, 17.
 ἄσκειν 17, 29, 217, 29.
 ἄσκειν κακὰ 26, 31.
 ἄσπεραι 452, 9.
 ἄσκειον 452, 10.
 ἄσκησασα 452, 11.
 ἄσκησις 452, 12 et 13.
 ἄσκηται 17, 29.
 ἄσκητικός 452, 16.
 ἄσκητικῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τέ-
 μενῶν διὰ τῶ ἐιον οὐδέτερον μο-
 νογενῇ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξύνου τε καὶ προπερισπώ-
 μενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρά-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ἀπὸ τῶν εἰς ις παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὐσης, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γὰρ προπερισπώμενά
 εἰσι τοιαῦτα, οἷον πρυτανεῖον,
 Νεμεεῖον, Σεραπείον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ τῆς γενικῆς τοῦ
 Σεράπιδος. τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀσι-
 ρεῖον, Ἀνουβεῖον, Τεχουσιον.
 Βενδίδειον δὲ προπαροξύνον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετί-
 δειον. προπερισπῶνται δ' ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ις
 καθαρῶν, τῷ ι παραληγομένων,
 κύρια καὶ κτητικά, καὶ ὅσα τῇ
 εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιδος γὰρ),
 Ὀλύμπιος Ὀλυμπιεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνιεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τοῦ ι). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξύτονα, Πλετώνειον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδώνειον, Χα-
 ρώνειον, Ἀλίκειον, Διοσκόρειον,
 Ἑλένειον, Κλεοπάτρειον, Τιμώ-
 νειον, Μανσώλειον, Καισάρειον.
 οἷς ὁμοῖα καὶ ἐπὶ ἑορτῶν Μου-
 σεῖον, Σεραπείον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἄσκοθύλακον 452, 28.
 ἄσκοπον 452, 15.
 ἄσκορδίνωτος 452, 25.
 ἄσκούμενος 452, 17.
 ἄσκοφορεῖν 214, 3.
 ἄσκοφόροι 214, 3.
 ἄσκολιάζειν 24, 15.
 ἄσκολίζειν 24, 15.
 ἄσκολίζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἄσμεναίτατα 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

ὁσμενώτερος 12, 11.
 ὁσολοίκως 452, 33.
 ὁσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ὁσπάζητον 453, 18.
 ὁσπαίροντες 453, 1.
 ὁσπάλαθος 10, 9. 453, 20.
 ὁσπαλία 453, 2.
 ὁσπαλιεύσθαι 217, 7.
 ὁσπαλιεύς 453, 2.
 ὁσπαλλῶν 183, 14.
 ὁσπαράγους 24, 10.
 Ὀσπασία 453, 12.
 ὁσπασίως 453, 5.
 ὁσπαστοί 453, 4.
 ὁσπῆς 453, 6.
 ὁσπλήκῃσιν 453, 19.
 ὁσπονδοί 453, 7.
 ὁσπουδος 453, 21.
 ὁσσι 453, 26.
 ὁσσιστα 453, 25.
 ὁστιάθμης 454, 17.
 ὁσταθμητότατον 455, 17.
 ὁστάνδαι 325, 14.
 ὁστάνδης 455, 31.
 ὁσταφίδα 455, 28.
 ὁσταφίς 453, 27.
 ὁσταχυς 453, 27.
 ὁστιγος 454, 3.
 ὁστιβῆς 455, 10.
 ὁστειάζεσθαι 454, 14.
 ὁστειέται 454, 16.
 ὁστειζόμενος 455, 11.
 ὁστειὼν τι καὶ κατεβόνηται
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33.
 ὁστειός 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ὁστειός 454, 11.

ὁστιῦμός 455, 13.
 ὁστειῶν 455, 32.
 ὁστικτα 456, 1.
 ὁστιμφία 455, 5.
 ὁστέριον deminut. Theognos-
 tus f. 82.
 ὁστιρόντα 455, 7.
 ὁστέρων τέθριππος 455, 8.
 ὁσται 455, 9.
 ὁστη 77, 3.
 ὁστικὸν ἐμπόριον 208, 26. 284
 6. 456, 3.
 ὁστικός 454, 7.
 ὁστικτον χωρίον 455, 20.
 ὁστόξενοι 456, 5.
 ὁστοργία 78, 6.
 ὁστός 455, 14.
 ὁστράβη 205, 3. 454, 18.
 ὁστραβηλάτης 455, 15.
 ὁστράγαλοι 79, 24.
 ὁστράγαλοι διάσεστοι 205, 1.
 ὁστράγαλος 454, 22.
 ὁστραπή δι' ἄρματος 212, 16.
 ὁστρατηγία 24, 24.
 ὁστρίλους 454, 32. 455, 2.
 ὁστροθέμων Damascius.
 ὁστρόμαντις 52, 32.
 ὁστρωτον 14, 13.
 ὁστυγέτων 455, 4.
 ὁστυνόμοι 455, 24.
 ὁστυπολεῖν 455, 16.
 ὁστυφίαν 456, 7 et 9.
 ὁσύνβατον 456, 11.
 ὁσυνάρτητον 456, 12.
 ὁσυνδυσάστως 456, 13.
 ὁσυνεσθί 78, 15.
 ὁσυνέτημι 1045, 8.

- ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώτατον 456, 19.
 ἄσύντακτον 456, 16.
 ἄσύνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσύντελής 456, 17.
 ἄσυστατεῖν 1033, 20.
 ἄσούφηλον 456, 18.
 ἄσούφηλος ὕβρις 14, 19.
 ἀσφάλεια 456, 27.
 ἀσφαλιστίρους 456, 29.
 ἀσφάραγον 456, 30.
 ἀσφάριμος 24, 8.
 ἀσφοδῆλος 457, 5.
 ἀσφοδελός 457, 12.
 ἀσχάλλειν 80, 15.
 ἀσχάλλων 457, 15.
 ἀσχέδωρος 457, 21.
 ἀσχέτως 457, 17.
 ἀσχημονῆσαι 83, 26.
 ἀσχολεῖν 197, 1.
 ἀσχολοῦμαι 457, 18.
 ἀσώδης ἐστίν 457, 24.
 ἀσωτεῖον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἀτακτί Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀτακτοὶ 216, 12.
 ἀταλασπωρον 457, 27.
 ἀταλασπώρως 457, 28.
 Ἀταλάντη τριήρης 203, 5. 460, 2.
 ἀτέλαντον 457, 32.
 ἀταλῆσιν 458, 1.
 ἀταμέντον 458, 2.
 ἀτάρ 458, 4 et 5.
 ἀτάρβητος 458, 6.
 Ἀτάρνεύς 458, 9.
 ἀτάρ οὖν 458, 8.
 ἀτάρ ὡς 458, 7.
 ἀτάσθαλα 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 ἀτέγκτοις 458, 11.
 ἀτεγκτος 218, 22. 458, 13.
 ἀτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 13.
 458, 18.
 ἄτε δὴ 458, 24.
 ἀτέμμεστον 458, 25.
 ἀτέλεια 458, 27.
 ἀτελεύτητον 458, 28.
 ἀτέλῃ 458, 26.
 ἀτερές 458, 30.
 ἀτενής 20, 16.
 ἄτερ 458, 32. 1095.
 ἀτεράμων ἄνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 ἀτεράμονες 459, 3.
 ἀτεράμων 459, 2.
 ἀτερμάνιστος 459, 8.
 ἀτερπὲς ἔργον 29, 13.
 ἀτευξία Damascius.
 ἀτεχνία 651, 26.
 ἀτέχνους 459, 9.
 ἀτέχνως 459, 11.
 ἀτεχνῶς 459, 10.
 ἀτημέλητος 66, 14.
 ἀτημελήτους 459, 13.
 ἀτημελῶς 459, 14.
 ἀτηρίας 459, 15.
 ἀτηρὸν κακὸν 459, 17.
 ἀτηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὕψος 207, 25.
 ἀτίθασον 459, 18.
 ἀτιμαγέλης 459, 31.
 ἀτιμαζόμενος 207, 17.

ἀτίμητος ἀγών 202, 7. 459, 26.

ἄτιμος 198, 26. 459, 19.

ἀφωρόητος 459, 16.

ἀτλήτω 460, 1.

ἀτμῶν κρέας 7, 1.

ἄτμις 460, 6.

ἄτμων 460, 7.

ἀτόπιας πλέως ἄνθρωπος 21, 23.

ἀτοπον 460, 8.

ἀτόπως 460, 10.

ἄτρακτον 460, 15.

σημειώται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγος

διὰ τοῦ ᾧ κλισίῃ· ἔστι δὲ ἴθνος.

περὶ οὗ ἵστιν εἰπεῖν ὅτι τοῦτο

ἀναλογώτερόν ἐστι διὰ τοῦ ᾧ

κλισιόμενον, οἷον Ἄτρακας, ὡς

παρὰ Καλλιμάχῳ Ἀτράκιον δὲ

ἔπειτα λυκόσπαθα πῶλον ἐλαύνει,

ἀντὶ τοῦ Ἄτρακι πῶλον ἐλαύνει

ὅπως ὑποσπασθεῖσαν ἀπὸ λύκου.

Choerob. ad Theodos.

ἄτραπητός 460, 17.

ἄτραπίζειν 460, 27.

ἄτραπούς 460, 16.

ἄτρικεῖ 460, 18.

ἄτρικός 460, 19.

ἄτρεμμα 460, 20.

ἄτρεμιας 460, 20.

ἄτρεμια 460, 22.

ἄτρεμῶν 460, 23.

ἄτρεπὶ Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄτρελαστον Damascius.

ἄτρεβων 12, 1.

ἄτριψ 11, 31.

ἄτροφοι καὶ ἀνίσγωγοι καὶ λακτισταὶ ἔπποι 26, 4.

ἄτρυνος 460, 24.

ἄτρύφερος 460, 25.

ἄττα 197, 9. 460, 32. 461, 8.

ἄτταγῆς 461, 21. ἄτταγῆς ἢ τεγαῦ 1186.

ἄτταγινάριον 1186.

ἄττάρατοι 461, 25.

ἄττι 460, 31.

ἄττελεβος 460, 30.

ἄττεσθαι 452, 30. 461, 26.

ἄττην 461, 19.

ἄττης 461, 11.

ἄττικίζειν 12, 26.

ἄττικισμός 461, 17.

ἄττικοῖς γράμμασι 461, 13.

ἄττικουργές 461, 30.

ἄττικουργῇ 461, 32.

ἄττων 204, 17.

ἄτύραννος 19, 3.

ἄτυφία 462, 5.

ἄτυφον 462, 9.

ἄτύφου μοίρας 462, 8.

ἄτυχεῖν 183, 17. 217, 18. 461,

ἄτυχῆσαι 462, 1.

αὐ 462, 13. 522, 4.

αὐάνεται 462, 15.

αὐάνθη 462, 17.

αὐασμός 462, 15.

αὐάτη Aescl. i. q. ἄτη 694,

αὐδα 462, 18.

αὐδή 462, 19. 1096.

αὐδήεσσα 462, 20.

αὐδήσας 462, 22.

αὐεῖ 1095.

αὐεσθαι πῦρ 13, 19.

αὐθάδης 462, 23.

αὐθαίρετος 462, 24.

αὐθάλαστα 17, 24, 462, 25, 463, 2.

αὐθάλαστος 463, 1. 1067.

αὐθιγένης 15, 19, 463, 4.

αὐθιμερόν 82, 14, 463, 6.

αὐθι 463, 7.

αὐθιγενής 25, 24, 463, 10.

αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐθιν,

ὅτε φωνῇ ἐπιφύγῃ,

διὰ τοῦ ν, ὅτε δὲ οὐμφωνον,

ἄνεν τοῦ ν. Cod. Barocc. 50.

£ 106. Idem paulis ante: τὰ

εἰς τὴν ἐπιφύγῃ, ἐν πλεονα-

σμοῦ ἔχοντα τὸ ν, διὰ τοῦ τ

γράφονται, οἷον αὐθι αὐθιν

(οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ

Ῥηγίνοις), πάλι πάλιν, πέρυσι

πέρυσιν (ὃ καὶ πέρυτις λέγεται

Δωρικῶς), αἶλλν (ὅπερ ἀπὸ τοῦ

αἰεὶ γέγονεν), θυνίν, οὕτωςιν.

αὐθις 463, 8.

αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.

αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 11, 12.

αὐθυπότακτι θήματα 1086.

αὐθωρήτους 463, 13.

αὐλαία 463, 14.

αὐλαίαν 83, 7.

αὐλὴ πρόσειλος 14, 26.

αὐληρον 464, 2.

αὐλίη θύρα 26, 28, 463, 16.

αὐλλεσθαι 7, 25, 463, 22.

αὐλλεται 463, 18.

αὐλλέζομενοι 463, 24.

αὐλλικουροι 463, 25.

αὐλισμόν 463, 26.

αὐλός 463, 27.

αὐλών 463, 29.

αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνίζουσα 464, 1.

αὐοι 462, 15.

αὐξη 464, 3. τὸ αὐξη καὶ αὐτὸ

ἄμφιβολον περὶ τόνον. οἱ μὲν

γὰρ βαρυντονοῦσι, λέγοντες αὐτὸ

ἀπὸ τοῦ αὐξησῆς ἀποκεκόφθαι.

Ἡρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς

ὀξύνουσιν. Theognostus f. 76.

αὐξις 464, 5.

αὐπνέισθαι 7, 5.

αὐραν 464, 8.

αὐρηκτος Aeol. i. q. ἄρρηκτος

694, 22.

αὐρίβατον 464, 9.

αὐσαι 464, 12.

αὐσάντων 464, 14.

Αἰσόνων 464, 15.

αὐτὰ ἕκαστα 462, 28.

αὐτὰ καὶ τὰ φίλιτα 16, 24.

αὐταρ 508, 8. αὐτάρ 522, 4.

αὐταρκεῖν 12, 3.

αὐτάρκων, αὐτάρκως 1263.

αὐτὰ ταῦτα 464, 17.

αὐτε 464, 22.

αὐτεῖ 622, 19.

αὐταρέται 464, 23.

αὐτὴ ἀνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17, 464, 20.

αὐτήκοοι 211, 1, 464, 25.

αὐτῆμαρ 464, 29.

αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἴσπα-

σεν 464, 27.

αὐτῇ νητ, αὐτοῖς ἱπποῖς, αὐτοῖς

ἀνδράσιν 130, 8.

αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ 9, 16, 464, 19.

αὐτὴν 464, 16.

αὐτίκα 211, 4, 464, 32.

αὐτίκα μάλιστ' 211, 3.

- αἰτίτην 464, 30.
 αὐτό 612, 17.
 αὐτοβοῦς ὁμοιος ὢν 465, 8.
 αὐτοβοῦς 214, 32. 465, 3.
 αὐτογενεθλον 465, 30.
 αὐτογεννησάμενοι 467, 11.
 αὐτογενῶν ἄνθρωπος 19, 20.
 αὐτογενῶσι Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτοδύξ 465, 13.
 αὐτοδικεῖν 465, 14.
 αὐτοέντης 15, 12.
 αὐτοετις 465, 31.
 αὐτοζων Damascus.
 αὐτόθεν 465, 32.
 αὐτόθι 467, 13.
 αὐτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αὐτοθεμον Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτόκανον ἵσκει τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αὐτόκακος 83, 6.
 αὐτοκάραλος 467, 12.
 αὐτόκαρπον 464, 18.
 αὐτοκλευστος 18, 20.
 αὐτόκερας 3, 10. 467, 7.
 αὐτοκῆρυξ 5, 14.
 αὐτοκινητίζεσθαι Damascus.
 αὐτόκρανον λέγειν 467, 9.
 αὐτόκρατον 18, 15.
 αὐτοκράτορα 465, 16.
 αὐτοκλήμης 204, 27. 465, 17.
 αὐτολόχευτος 466, 1.
 Αὐτόλυκος 466, 3.
 αὐτομαχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αὐτομαχῆσαι 467, 1.
 αὐτομήνυτος 29, 6.
 αὐτομόλως 466, 7.
 αὐτόν 467, 28.
 αὐτογομουμενη πόλις 466, 17.
 αὐτονηγί 466, 8.
 αὐτόπαιδα 467, 15.
 αὐτόπεδον 467, 17.
 αὐτόποκον 467, 18.
 αὐτόπρεμον 466, 11.
 αὐτόπωλοι 467, 20.
 αὐτόριζον 467, 24.
 αὐτός 78, 29. ἐπιταγματικῇ 536,
 11. 935, 13.
 αὐτὸς αὐτόν 77, 6.
 αὐτόσε 466, 13.
 αὐτόσιτος 466, 12.
 αὐτόσσυτον 467, 31.
 αὐτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αὐτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αὐτοσχεδίων 466, 15.
 αὐτοσχεδίως 466, 16.
 αὐτότατος 854, 21.
 αὐτοτελές 466, 22.
 αὐτοτελής 466, 14.
 αὐτοτελής δικη 466, 21.
 αὐτοτελῶς 467, 32.
 αὐτό τοῦ μπαλιν λέγας 4, 16.
 αὐτοῦ 77, 7.
 αὐτόχειρ 199, 21.
 αὐτόχειρα 468, 6.
 αὐτόχειρες 466, 19.
 αὐτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αὐτόχθονες 466, 25.
 αὐτόχθων 466, 24.
 αὐτόχρομα ὁμοιον 466, 23.
 αὐτῷ i. q. αὐτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αὐτῷ 77, 8.
 αὐτῶς 466, 29. 585, 14.

9. ἀφειλάμην 469, 13.
 ἀφείλιτο 469, 9.
 ἀφειλόμην 469, 12.
 7, 29. ἀφείς καὶ ἀπάλλας 202, 11.
 8, 10. 469, 15.
 30. 468, 11. ἀφείσαν 470, 9.
 6. ἀφείσθαι παίζειν 469, 6.
 468, 12. ἀφῆται 469, 19.
 , 26. ἀφελές 469, 30.
 68, 13. ἀφελής 83, 23.
 38, 14. ἀφελού 470, 8.
 694, 18. ἀφελούμαι 80, 12. 122, 18.
 6, 19. 468, 15. ἀφόμενον 123, 17. 169, 24.
 28. ἀφῆξι 469, 25.
 κύδας 4, 27. 468, 19. ἀφῆζόμενον 469, 26.
 ας 4, 31. ἀφῆσθαι 469, 27.
 38, 17. ἀφ' ἐσπέρας 470, 11.
 38, 18. ἀφίστοι 469, 28.
 , 6. ἀφ' ἐστίας 469, 29.
 22. ἀφ' ἐστίας μυηθῆναι 204, 19.
 η 468, 29. ἀφετήγια 469, 30.
 , 28. ἀφεύσαι 470, 12.
 α 468, 23. ἀφεύσαν 470, 10.
 6, 22. 468, 25. ἀφεψιαλμην 479, 13.
 τως Olympiod. in ἀφῶκαμεν 470, 15.
 22, 21. ἀφωπέναι 470, 15.
 , 9. 468, 30. ἀφῆ 470, 17.
 19, 2. ἀφῆβηκόντι 470, 19.
 , 469, 3. ἐφῆγεῖσθαι 16, 22.
 9, 4. ἀφήκειν 470, 26.
 , 5. ἀφήκοντος 470, 25.
 9, 23. ἐφῆλικά 470, 21.
 469, 22. ἀφῆλικέστατος 3, 5.
 , 21. ἀφῆλικότεροι 3, 1.
 70, 14. ἀφῆλιξ 3, 6.
 ἀφῆνιασθῆς 470, 24.
 ἀφῆθα 470, 31.

- ἀφθον 470, 27.
 ἀφθοργα γραμματα 470, 29.
 ἀφθοργος 470, 29.
 ἀφθονα 470, 28.
 ἀφθονέστερον 80, 7.
 ἀφθόνητος 79, 3.
 ἀφθονον 81, 29.
 Ἀφίως Ἀφίαντος 1185.
 ἀφίγμαι 471, 1.
 ἀφιδρύματα ἐν ταῖς Σπενδόταις 202, 22.
 ἀφίει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίκετο 471, 3.
 ἀφικνούμαι 124, 20.
 ἀφικόμεν 129, 31.
 ἀφίεται 471, 4.
 ἀφίλασμένη 471, 7.
 ἀφίλητος 471, 6.
 ἀφίλια 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφίτοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἀφλαστοι 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφνειός 471, 22.
 ἀφνω 580, 20.
 ἀφοδεῦσαι 472 10.
 ἀφοδον 471, 23.
 ἀφομοιωτική Damascius.
 ἀφόρητον 472, 5.
 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφοριστί Cod. Barocce. 50.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοσιούμεθα 471, 25.
 ἀφοσιούμενοι 471, 27.
 ἀφοσιούμενος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιωσάμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσας 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσίωσις 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφραδέως 472, 21.
 ἀφραίνει 472, 16.
 ἀφράσμων 472, 13.
 ἀφρῆζειν 26, 17.
 ἀφροδιαία ἄγρα 472, 22.
 ἀφροδίσιον 472, 17.
 Ἀφροδίτη - Ἀφρώ 857, 10.
 Ἀφροδότης 472, 14.
 Ἀφροδίτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσαι 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυνκτον 473, 7.
 ἀφυνπισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσων 473, 12.
 ἀφύων - ἀφυνῶν 1260.
 ἀφωπλίζοντο 473, 13.
 ἀχαιά 473, 28.
 ἀχάλινα στόματα 27, 19.
 ἀχανεῖς 473, 14.
 ἀχανές 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 25.

ἀχαριστεῖν 218, 9. 473, 17.
 ἀχαριστῆσαι 473, 19.
 ἀχαριστία 473, 27.
 ἀχαρίστους 473, 20.
 ἀχαρνώς 474, 1.
 ἀχέλωτον 474, 4.
 ἀχερδος - ἄχερος 525, 4. 562, 22.
 Ἀχερδοῦς 348, 24.
 Ἀχέρων 474, 5.
 ἀχηρία 474, 7.
 ἀχθεται 474, 15.
 ἀχθηδών 15, 7. 474, 16.
 ἀχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474, 19.
 ἄχθος 474, 17.
 ἄχθοφόρον 474, 18.
 ἀχιάστως Iο. Siceliota.
 Ἀχιλλεία 474, 8.
 Ἀχιλλεῖοι 474, 11.
 Ἀχιλλεῖοι κριθαί 474, 14.
 Ἀχιλλείων 474, 9.
 Ἀχιλλεύς 678, 21.
 ἀχλὺς 474, 23.
 ἀχναι 474, 24.
 ἀχνη ἁλός 474, 25.
 ἀχνη λιμοῦ 474, 30.
 ἀχνη πυρός 474, 29.
 ἀχνη ὕπνου 474, 29.
 ἀχόρευτος 475, 3.
 ἀχροάδας 475, 12.
 ἀχραντον 475, 4.
 ἀχράς 475, 10.
 ἀχρεϊόγελως ἄνθρωπος 475, 7.
 ἀχρήμων 22, 19.
 ἀχρηστίαν 78, 13.
 ἄχρηστος 475, 17.

ἄχρη, ἄχρης, 475, 6.
 ἄχρη κόρου 28, 17. 475, 22.
 ἄχρη τοῦ νῦν 81, 1.
 ἀχυρμιαί 475, 19.
 ἄχυρος 7, 21.
 ἀχών 475, 21.
 ἀχώρ 6, 25.
 ἀχῶρα 474, 31.
 ἄψ 476, 6.
 ἀψάλλακτον 475, 31.
 ἀψιμένη 475, 24.
 Ἀψας Ἀψα 1186.
 ἀψασθαι 216, 29.
 ἀψανστον 475, 30.
 ἀψανστος 18, 4.
 ἀψαύστως 475, 25.
 ἀψευδής 475, 33.
 ἀψευδεῖν 475, 32.
 ἀψευδία 475, 32.
 ἀψευδοῦντες 13, 28.
 ἀψεφές 476, 1.
 ἀψίδες 475, 26.
 ἀψίκορος 476, 2.
 ἀψιμαχεῖν 79, 12.
 ἀψιμαχία 205, 26. 476, 3.
 ἀψίμαχον γερόντιον 79, 13.
 ἀψιμισία 476, 4.
 ἀψίς 475, 27.
 ἄψοργοι 476, 7.
 ἀψοφητί 476, 5.
 ἄψοφον ἔχειν στόμα 9, 1.
 ἀψυχίαν 78, 22.
 ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν ση-
 νέμπορον 17, 20.
 ἄωρα πράττειν 20, 24.
 ἄωρι 476, 10.
 ἄωρία 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.
 ἄωροι πόδες 476, 14.
 ἄωρόλειος 476, 19.
 ἄωρον 476, 8.
 ἄωρο 476, 9.
 ἄωτεύειν 476, 22.
 ἄωτον 476, 21.

B quando ab Aeolensibus prae-
 figatur litterae $\bar{\eta}$ 567, 20. 573,
 29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς αἰ-
 διφθόγγου τοῦ $\bar{\eta}$ κατ' ἰδικὴν συλ-
 λαβὴν προφερόμενοι φασὶ βα-
 βαί· οὐ δεῖ δέ, ἀλλὰ δισυλλάβως
 βαβαί θαυμάζοντί τι ἢ ἐπαι-
 νοῦντα λέγειν. Ἰωάννης γραμ-
 ματικοῦ Ἀλεξανδρείας ἱονικῶν
 παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ cod.
 Vat. 1766 f. 142 — 183. Cuius
 initium hoc est: τὸ ἐκάστη λέ-
 ξει τὴν δέουσαν προσφθίαν τι-
 θεῖναι συμπέρασμα σχεδὸν πά-
 σης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει
 μεθόδου. Fine caret.

βαβάκτης 223, 31.
 βάβαξ 223, 30.
 βαδιοῦμαι 30, 27.
 βαθμοί 224, 3.
 βαθμός 224, 1.
 βάθος 224, 5.
 βάθρον 224, 7.
 βαθύπλοτος 31, 8.
 βαῖβυξ βαῖβυκος· βαῖβυκες δὲ λέ-
 γονται οἱ πελεκῆνες. Choerob.
 ad Thodos. f. 65.
 βαλίνιν 85, 21.

βαίνων 85, 8.
 βαϊτάς 84, 17 et 32.
 βαῖνυλος 224, 10.
 βαῖτυξ 1199.
 βαϊτών 84, 17.
 βάκαλ 1174.
 βάκηλος 222, 4.
 βακτηρία 220, 17.
 βακτηρία καὶ σύμβολον 185
 βάχχος 224, 32.
 Βάχχου Διώνη 225, 4.
 Βακχλίδης — Βάχχων 85
 βαλανάγρα 220, 29.
 βαλανεύω 84, 15.
 βάλανοι 225, 9.
 βάλανοι φοινίκων 30, 19.
 βαλανομφάλους 225, 6.
 βαλάντιον 84, 7. 734, 28.
 βαλαντιστομεῖν 30, 13.
 βαλβίς 220, 31.
 βάλε i. q. ὑβάλε 522, 17. 56
 βάλλειν σκώμμουσι 29, 27.
 βαλόν 224, 16.
 βαμβάκους 85, 27.
 βαμβυλίζειν 30, 25.
 Βάμβας Βάμβι ὄνομα βο-
 ῖ Ἰνδῶν. Choerob. in The
 βάνανσοι 222, 20. 654, 28
 βάραθρον 219, 8.
 βαρβαρισμός τί 1270.
 βάρηκες 223, 32.
 βαρίβαν 84, 11.
 βῆρις 84, 10.
 βαρύ 225, 16.
 βαρύτχος 225, 18.
 βαρύσταθμον 85, 30.
 βαρυσυμφορώτατος 225, 2

1181.

226, 17.

λίθος 225, 19.

226, 17.

στοά 222, 29.

130, 23.

5, 25. 219, 14. 310, 7.

ὀφθαλμός 225, 22.

λῆς 1195.

] τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπι-
παροξύνονται καὶ διὰ
ρίφονται καὶ ἐπὶ παι-
βάνονται καὶ πρὸς αἰ-
ονυτάσσεται, οἷον βα-
αυιδίαν, χυτρίνδα, δρα-
ποσίνδα, ἐπατρίνδα,
δαληκίνδα, μυτρίνδα
ἢ μύειν τοὺς ὀφθαλ-
μῶν τινος λέγειν τίνος
πόσα τάδε, ἔάν τις
φυγίλνδα, ὀστρακίνδα,
ἔτερον. Theognostus

84, 26.

225, 14.

222, 19.

139, 17.

30, 5.

222, 16.

222, 26.

185, 2. 221, 26.

4, 13.

1, 12.

1, 18.

24, 20.

221, 31.

28. 221, 24.

βατραχίς 224, 22.

βατταρῆειν 30, 24. 85, 20. 224,
24.

Βάττον ὀλφιον 224, 30.

βαυβαλλῖσαι 185, 14.

βαυβῆν 85, 10.

βαυκίδες 225, 24.

βαυκίζειν 225, 25.

βαυκίζόμενον 223, 26.

βαυκίσματα 225, 27.

βαυκόν 225, 24.

βαῦνοι 222, 22.

βανός - βαῦνος 654, 33.

βδελυγμία 30, 23.

βδελυρός 219, 32.

βεβαιώσεως 219, 33.

βέβηλα 323, 15.

βέβηλον 223, 24.

βέβημαί 224, 17.

βέβλωκεν 223, 28.

βεβλωκώς 223, 28.

τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
μὴ ἔχουσας τὸ ξ̄ διαφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. εἰρήθη γὰρ
καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ υῖ, οἷον
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγῆνορος,
καὶ συνεσταλμένον, οἷον οὐδ'
ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήθησαν
βασιλῆος, καὶ παρ' Εὐφορίωνι
ἀπόπμο δὲ Βέβρυκα πύκτην, καὶ
παρὰ Λυκόφρονι εἰ Βεβρύκων
ῥίψειαν ἐμβακτηρίαν. Choerob.
ad Theodos.

βή 86, 3.

βηλόν 224, 16.

βῆλος 225, 29.

βηλός 225, 30.

- βῆμα 219, 28.
 βήρηκες 226, 1.
 βηρηκίαν 226, 3.
 βήσαν 226, 5.
 βητάρονας 226, 11.
 βαιοθανάτους Olympiod. in Phaed.
 βιάσαι 86, 1.
 βιασμός 84, 21.
 βιβάζειν 85, 6.
 βιβλιαρισθος 226, 12.
 βιβλίδες 226, 14.
 βιβλινος 225, 31.
 βιβλιοπώλης 29, 29.
 βιβλογράφος 29, 29.
 βιβλοπώλης 29, 29.
 βίκον 226, 16.
 βίκος 85, 23.
 βιοθάναντος Olympiod. in Phaed.
 βιοπλανές i. q. βιοπλανείς 1253.
 βίος 83, 31 et 33.
 βίος θαλάττιος 30, 3.
 βιός 1095.
 βίου εὐροια 29, 25.
 βίον] εἰς τὴν λήγον ἐπιψήφημα οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βίον βαρύνοντος μόνον ὄν. Cod. Ba- rocc. 50.
 βλάβος 85, 26.
 βλῦκες 30, 18. 84, 4.
 βλακεύειν 84, 4.
 βλακεύεσθαι 84, 4.
 βλακικῶς 84, 5.
 βλάξ 84, 4.
 βλαφθεῖς 84, 24.
 βλάψις 438, 3.
 βλένυς βλένυγος ἡ φλυαρία Choerob. ad Theodos. f. 66.
 βλενόν 85, 24.
 βλέφαρον etym. 740, 15.
 βληχρόν 322, 1.
 βληχών 30, 15.
 βλιμάζειν 221, 16.
 βλιτομήμματος 31, 3.
 τὸν βόα 1196.
 βοεικός 577, 30.
 βοῖκὰ ζεύγη - ἡ κυράδοσις, Ἡρα- διανὸς δὲ διὰ τῆς ἑε διφθόγ- γου - ἐν τῷ περὶ ὁρθογραφίας ὁ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choerob. cod. Bar. 50.
 Βοηδρομιών 221, 30.
 βοήθειαν 222, 1.
 βοηθεῖν 221, 2.
 βόθυνον 85, 1.
 βοικεῖ γαμήκει Theognostus f. 17.
 βοικία ἡ θεράπεινα id.
 βοῖσις γῆ βοιωδης id.
 βόλβιτον 86, 9.
 βολβωρυχίτην 30, 30.
 βολεῶντες 221, 23.
 βόλος 30, 22.
 βομβύλιον 85, 15.
 βομβύλιος 220, 7.
 βόμβυξ βόμβυκος· ἔστι δὲ γένος αὐλοῦ, καὶ θηρίδιόν τινα, καὶ ζῶον ἀφ' ὧν τὰ βομβίκηνα κατὰ Λάκωνα δὲ στάμνον δε- λοῖ. Choerob. ad Theodos. f. 65.
 βορβορώδη 29, 30.
 βορὸν χρημὰ 30, 12.
 βοοκήματα 222, 15.
 βότινον 86, 8.
 βότρες 63, 9.

, 18. 1196.

ψη 31, 1.

85, 29.

λα 221, 8.

μ 11, 33.

εἶσθαι αἶγας 84, 19.

πόσαι ἦσαν 222, 6.

τεως 220, 11.

τήριον 219, 25.

τικά 86, 5.

130, 26.

219, 26.

84, 31.

καὶ τὰ βαλάντια 30, 10.

πιδαι 221, 3.

; 1196.

lat. 1193.

ηδόν 784, 1. 787, 12. 1170.

φος 221, 5.

ος 221, 1.

ια 221, 22.

9, 32.

219, 22.

λοήσας 225, 15.

ς 223, 20.

όνια 220, 26.

τον 85, 18.

χίων (τὸ ἐπὶ τοῦ μέρους
ώματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ
όπως ὁξύνουσι, βρεχιών
τες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως
γκριτικῶ βαρύνεται. Choe-
in Theodos. f. 147.

222, 33.

αι 223, 9.

ιον 223, 10.

ς 223, 14.

βρενθύεσθαι 223, 1.

βρενθύεται 222, 31.

βρενθόμενος 223, 3.

βρέτις 85, 19. 223, 4.

βρέτη 223, 17.

Βρεττηνοί 223, 15.

βρεντία 223, 18.

βρέφος 84, 22.

βρέχμος 223, 21.

βρέγμα 223, 22.

βρέσσειν 223, 23.

βρέ 567, 14.

βριαροί 223, 6.

βρέζα 567, 24.

βρεθομένη 223, 7.

βρίθων 223, 8.

βριλίων ὁ βαλανεύς Theognostus
f. 27.

βριμούσθαι 30, 31.

βρόδον 567, 23.

βροτός 1095.

βρόχος 220, 21.

βρύ 31, 9. 85, 28.

βρυγμός 30, 28.

βρυτῆρες 567, 24.

βρίτος 222, 5.

βρώσιμον 84, 25.

βύζανα κόνδυλον Theognostus
f. 17.

βύζην 612, 4. 942, 13.

βῶμαξ 85, 17.

βῶξ 1200.

βωμολοχέεσθαι 221, 13.

βωμολόχοι 185, 7.

βωμολόχος 222, 12.

βωμός· θερμός 29, 33.

Γαργαλλῖεν 87, 28.
 γαροφυλάκιον 229, 10.
 γαίειν 229, 14.
 γαίεσκον 229, 21.
 γαιήοχος 229, 8 et 9.
 γαιών 229, 15.
 γαιός 229, 16.
 γαίρυσσα 229, 20.
 γαισός 229, 17.
 γαίαν 229, 20.
 γαλαθηνία 87, 1.
 γαλαθηνόν 229, 22.
 γαλακτιζόμενος 229, 23.
 γαλακτιώδης 229, 24.
 γαλαξία 229, 25.
 γαλαρίας 229, 28.
 γαλεύεργα 227, 33.
 γαλεοί 229, 29.
 γαλερόν 229, 31.
 γαλερωπός 229, 33.
 γαλεώτην 229, 29.
 γαλή Ταρσία 229, 4.
 γαλήν καταπέπωνιν 31, 27.
 γαληνίζει καὶ διεσκέδασται τὰ
 μέτωπα 32, 10.
 Γαληψός 230, 1.
 γαλιώγων 230, 3.
 γαλιεύς 88, 3.
 γαλλία 230, 4.
 γάλλος 230, 5.
 γαλῶμες 230, 6.
 γαμβρόν 228, 32.
 γαμήλια 228, 4, 229, 11.
 γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν 233, 31.
 γαμήλιος 229, 3.
 Γαμηλιών 228, 26.
 γαμικά μετῆ 31, 21.

γαμοῦμαι 86, 14.
 γαμψολή Theognostus f. 73.
 γαμῶ 86, 14.
 γάννυται 230, 7.
 γανύματα 230, 8.
 γάννιξ γάννικος ὁ γανάκτωρ παρὰ
 τῷ Ἐρατοσθένει. Choerob. ad
 Theodos. f. 65.
 γανύσεται 230, 9.
 Γαόζεις Γαόζιος 1193.
 γόρ 505, 22.
 γαργαλλῖεσθαι 31, 26.
 γαργαλισμός 31, 25.
 γάργαλος 31, 25.
 γαργαρεών 230, 10.
 γάρκον 230, 11.
 γαστέρες 230, 15.
 γαστερόχειρες 230, 13.
 γάστραι 88, 10.
 γαστρίδες 230, 16.
 γαστρίδουλος, γραμματιφόρος, ἡ-
 πιδιφόρος, θηριόλωτος, μυο-
 γιφόρος, νυκτιδόχος. Theogno-
 stus f. 63.
 γαστριζέσθαι 229, 12.
 γαστριμαργοί 230, 18.
 γαστρίον 230, 19.
 γάστρις 32, 13. 230, 20.
 γαστροχάρυβδις 33, 18.
 γανιτικὰ χρήματα 230, 24.
 γανιοί 230, 21.
 γανιόν 230, 21.
 γανριπῆν 87, 29.
 γαῦρος 230, 26.
 γανυσόν 230, 28.
 γαπάγας 230, 29.
 γέ 838, 10, 971, 13 et 24.

γέα 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγυμμένους 230, 32.
 γεγωνεῖν 230, 33.
 γιόθεν 601, 28.
 γῶσα 33, 24. 231, 1.
 γιολίποδες 231, 4.
 γιολιποδίλειν 231, 5.
 γιολιποδίσμα 227, 5.
 γιολίπους 227, 5.
 γέλωσις 231, 7.
 γέλωσις 1199.
 γειντία 32, 5.
 γειτονῶν 231, 8.
 γειτονεῖν 86, 16.
 γειτονῶν 86, 16.
 γείτων 231, 9.
 γειώρας 231, 10.
 γίλαιμι 1045, 8.
 γιλασίην 87, 23.
 γίμειν 86, 30.
 γιμίζω 131, 9.
 γίμω 131, 12.
 γετιά 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενειάζειν 87, 27.
 γενίσια 86, 19 et 20. 231, 19.
 γεννάδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον φῆμα 32, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννησμι 87, 11.
 γεννήσατο 87, 10.
 γεννήται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.

γενούστης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοφάνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιράδας 228, 9.
 γεραιράι 231, 32.
 γέρανθους 32, 27.
 γερανίαι 31, 15.
 γέρανος 232, 3.
 γεραράδες 231, 30.
 γέργυρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερονσία 227, 29.
 γέγρα 33, 25. 227, 1.
 γέρων 66, 9.
 γέρων φυσός 32, 4.
 γέρων στόπικινος 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γεύεται μέλων 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεφύρας 232, 10.
 γεώλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεωφάνειον 227, 16.
 γῆ εὐήλιος 32, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γησῆχος 232, 15.
 γῆπεδα 227, 22.
 γῆπεδον 32, 1.
 γηρύεται 232, 16.
 γῆρυς 232, 16.
 γῆς ἔκτερον 230, 29.
 γηρύγοι 232, 17.

- γίγαντες 232, 20.
 Γιγαντία 232, 19.
 γίγαντος 232, 21.
 γιγγλάρια 88, 4.
 γιγγλίζειν 88, 5.
 γιγγλ[ε] τὸ γιγγλ[ε], ἐπιφώνημά τι
 ὃν ἐν καταμωκῇσι λεγόμενον, εἰ
 δεύνεται, οὐκ ἄπορον· ἀπαρά-
 σχημάτιστον γὰρ ἐστίν. Theo-
 gnostus f. 104.
 γίγλυμος 232, 22.
 γλόνιν 88, 6.
 Γλαῦκος 227, 24.
 Γλαῦκος Καρύστιος 232, 24.
 γλανκώπης i. q. ἑλάλη 864, 22.
 γλαυὲς ἑταῖρά 232, 30.
 γλαφυρά κάρφωτα 32, 22.
 γλαφυρός 32, 23.
 γλαφυρώτατον 87, 19.
 γλεῦκος 227, 19.
 γλήνυς 233, 5.
 γλήνην 233, 3.
 Γλισᾶς Γλισᾶτορ 1186.
 γλίχρον 233, 6.
 γλίχρος 33, 22.
 γλίχρως προθυμῆσθαι 32, 8.
 γλίχεσθαι 226, 25.
 γλίχομαι 131, 3.
 γλοιᾶζειν 233, 7.
 γλυκυσθυμία 233, 9.
 γλῶσσα eiy. 740, 21. γλῶσσαί
 αἱ κατὰ πόλεις 1095.
 γλῶτται αὐλῶν 32, 32.
 γλῶτται ὑποδημάτων 32, 32.
 γλώττας 87, 12.
 γλωττοκομῆιον 32, 28.
 γναθοῖ 87, 8.
 γνῆς γνητός 1188.
 γνύπετοι 233, 10.
 γνύπετον 233, 10.
 γνῶθι σαυτὸν 233, 13.
 γνῶμαι 227, 4.
 γνώμην 227, 3.
 γνώμην ἐμὴν 32, 25.
 γνώμονας 228, 23.
 γνώμων 233, 17 et 28.
 γνῶναι 233, 19.
 γνωρίσαι 87, 26.
 γνωσιμαχῆσαι 33, 15. 228, 7.
 233, 20.
 γνωσιμαχῶ 131; 19.
 γνωστός 87, 23.
 γογγυλῆς 33, 10.
 γογγυσμός 87, 5.
 γόγης 31, 24.
 γοητεία 31, 24.
 γοισοῦνται 233, 23.
 γόμφιοι 34, 5.
 γόμφος 32, 17.
 γονατίζειν 31, 21.
 γονάς 87, 14.
 γόνιμα ἀγαθὰ 31, 19.
 γόος 1095.
 γοργός 86, 26.
 γόργονα 233, 25.
 γόργυρον 234, 1.
 Γόρτην 1199.
 γουάναι, γαελίνα, γορήεις 1168.
 γράβδους 789, 30.
 γραία 87, 18.
 γραῖζειν 88, 7.
 Γραικός 88, 1.
 γραῖσον 88, 2.
 γράμμα 31, 30. 725, 22. 728, 12.

26.
 14. 226, 30.
 κί 783, 22. 44-
 658, 7. 667, 17.
 έρα 729, 17.
 9.
 7, 16.
 12, 12.
 να 228, 15.
 1.
 87, 20.
 789, 30.
 33, 20.
 14.
 14, 8.
 30.
 2. 226, 27. 244, 14.
 11, 6.
 560, 5.
 23.
 3, 1.
 33, 1.
 1, 2.
 8, 1.
 3, 33.
 Γύγη 604, 22.
 γου και Γύγητος· επί
 γαντος· οτε δε επί τῷ
 ς τῆς Αὐδίας λέγεται,
 ακόν έστι και ισουα-
 κλινεται. Choerob. ad
 os. f. 88.
 Γύγαντος 1186.

γνήτης χυλός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασίαρχος 228, 11.
 γυμνοπαϊδιά 32, 18. 234, 4.
 γυμπατειν 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναίκα δια τί προτιμωπάται
 1229.
 γυναικάριον 87, 4.
 γυναικῆρον 87, 3.
 γυναικῆρος τρόπος 31, 14.
 γυναικίζειν 31, 22. 87, 2.
 γυναικίζοντες 31, 22.
 γυναικισίς 438, 4.
 γυναικισμός 87, 2.
 ἡ γυναικός δια τί ὀδύνηται 1215.
 γύνῃ 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννις 34, 4.
 γύρα Ἀδ-ψα ἑχχώριος Thep-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. η. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωρυτός 1096.

του δελτατος 781, 24.
 Λαδαμάται 240, 24.
 δαίρ δαερ 1239.
 δαίδαλος etym. 562, 23.
 Λαϊδάλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονίζεσθαι 20, 31.
 δαιμο νεϊδής Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀρματῆς Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 δακνῶς δακνῶ 1186.
 δακνῶς έππος 86, 17.
 S s s s 2

δακνῆς ὄνος 36, 17.

δακτυλίδιον 88, 26.

δαμα(ε)ρήπιως 1197.

Δαμήν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
πρῶτῳ τῷ Δαμήν, ἔχον τὸ μ καὶ
φυλάττον τὸ η ἐν τῇ γενικῇ.
Δαμήνος γάρ· ἔστι δὲ ὄνομα
κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
ἀντίκειται τὸ ἀζήν, ἀξενος (ἀζήν
δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώ-
γων) καὶ τὸ ἀδὴν ἀδένος (ἀδέ-
νες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες).

Choerob. ad pag. 986, 24.

δάν 570, 21. 949, 20.

Δαναίδων - Δαναϊδῶν 1262.

δανειζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.

δανέω 135, 10.

Δαρεῖκος στατήρ 237, 17.

δαρθεῖς 89, 5.

δαρόν 495, 10.

Δας Δᾶ 1181.

ἡ δασεία sitne littera 778, 28.

δασμοφορέν 1282.

δασμολογεῖν 240, 5.

δασμολογῶ 135, 7.

δαφνῆς δαφνηντος 1188.

δέ 133, 25.

δέ γε 518, 3.

δεδειπνᾶναι 89, 26.

δεδεξάμενη 89, 27.

δέδεται ἡ ψυχὴ ὑπὸ ὀδύνης 36,
15.

δεδήμην 1033, 18.

δεδιακόνηκα 88, 15.

δεδιῶι 90, 1.

δεδιωκημένα 88, 18.

δεδνέσθης 89, 29.

δέδοικα περὶ τῷδε 37, 5.

δέδορκεν 1096.

δέδραμῃκα 88, 25.

δέελον 797, 12.

δέι 538, 13.

δείγμα 89, 16. 237, 20.

δείμος etym. 714, 22.

δεῖν i. q. δεόν 542, 33.

δεινὰ φυσᾶν 36, 1.

δεινός 234, 25.

Δειόμνα 240, 27.

δείους 1209.

δειπνέω 133, 23.

δειπνοπίθηκος 34, 29.

δειπνοφόρος 239, 7.

Δειράδες 240, 26.

δεῖται 88, 21.

δέκα etym. 710, 4.

Δεκιδάρχαι 235, 16.

δεκάδες 240, 11.

δεκάζειν 236, 3.

δεκατείνοντες 186, 29. 234,

δεκάτη 185, 22.

δεκάτην ἐστιᾶσαι 237, 26.

δεκατηλόγοι 239, 6.

δέκα τίνες εἶδὸς 235, 31.

Δεκίλεια 240, 25.

Δεκελεικὸν πόλεμον 234, 27.

Δεκελειρόθεν 601, 30.

δελεαζόμενοι 240, 6.

δέλεαρ 240, 6.

δέλφανα 88, 31.

δέμω 1095.

δενδάλιδες 241, 12.

δεξαμένη 242, 7.

δεξιότοιχοι 92, 2.

δέσμαι 132, 31.

ς συντάσσεται 132, 29.

234, 10.

ριον 37, 8.

α 90, 3.

095.

9, 4.

ης 240, 14.

240, 22.

ι, 29.

ν δεδασμένον 88, 22.

90, 13.

κτος 34, 23.

134, 3.

νην 89, 12.

νους 89, 13.

τα 1004, 15.

1239.

ς - δεσποσότης 500, 20.

0. 549, 8.

1194.

8, 19. 185, 24. 553, 2.

δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς

λάκεις καὶ διὰ μέτρικην

καὶ διὰ τοῦ ὦ, ἐνίοτε

δεῦρον διὰ τοῦ ὕ. Theo-

is f. 104.

ι ἔστιν 241, 17.

143, 3.

194.

ὡς ποτηρία 237, 12.

53, 5.

ν οἶον 89, 28.

ν 89, 14.

41.

1194.

Ἀπόλλων 299, 8.

32, 16.

δημαγωγός 234, 13.

δημαρχοί 242, 16.

δημαρχος 237, 8.

Δημῶς i. q. Δημάς 714, 24.

δημεραστῶν Olympiod. in Gor-

gium.

δημιεύειν 234, 20.

δημιεργῆς ἀνθρώπος 34, 16.

δημιουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.

δημόκοινος 236, 8.

δημόκοποι 224, 4.

δημοκόπος 57, 33.

δημοκρατία 234, 14.

δημοπύθηκος 34, 18.

δῆρος etym. 714, 21.

οἱ Δημοσθέναι - τοὺς Δημα-

σθένας 1191.

δημοσία 560, 24.

δημοσιεύειν 90, 11.

δημόσιος 234, 15.

δημοσιῶ 133, 32.

δημοτελῆ ἱερεῖα 240, 28.

δημοτεύεσθαι 186, 2.

δημότης 236, 26.

δημοτικά ἱερεῖα 240, 28.

δημοφανὲς πρῶγμα 36, 21.

Δημοφῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχου

συμφέ Δημοφῶν, ἔδικε ξένε.

Choerob. ad Theodos. f. 152.

δήπουθεν 234, 12.

δ[] πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον

μικροκαταληκτικὸν θέλει, χωρὶς

τοῦ τλς καὶ τοῦ πός, ὅπερ ἀπὸ

τοῦ πούς γέγονε κατὰ ἀποβο-

λὴν τοῦ ὕ, οἶον ὡς πὸς ἔχει

μαινόμενοισιν (conf. Etym.

M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἔν, καὶ τοῦ δέν, ὅπερ ἰσοδυναμῇ τῇ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *), καὶ χωρὶς τοῦ κῶν παρ' Αλο-
 λῦσιν (οἱ γὰρ Αλολεῖς τοῦ πᾶν
 τὸ ᾧ συντελλοῦναι), καὶ χωρὶς
 τοῦ δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δία γέ-
 γονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νή
 ἐπιρρήματος γίνεται νή δι,
 Choerob. ad Theodos, f. 107,
 cf. p. 1231.

διὰ aliud cum genitivo, aliud
 cum dativo significare 595,
 9, 612, 29,

διάβα 81, 12,

διαβάλλω 134, 6,

διαβουλεύεται 241, 14,

διάγραμμα 186, 24, 236, 9,

διαγραφεὺς τί ἐστιν 236, 13,

διαγραφῆν 186, 19,

διαγράψαι 238, 26,

διαδικασία 186, 12, 236, 16,

διαδρομῶν πολέτης 34, 20,

διάδοσις 241, 25,

διάδοσις λόγου 36, 26,

διαίρειν 90, 6,

διαίρειν ἔχθραν 36, 14,

διέπειν ἐπιτρέπειν 35, 17

διαίτηται 186, 27, 310, 17,

διαίτηται τίνος εἶοιν 235, 20,

διαίτητήν 186, 1,

διαίτητων ἀρετῶν 235, 26,

διαίτω 134, 22,

διακρίνηκα 132, 11,

διακονῶ διακονοῦν καὶ ἰδιακό-
 νουν 1285,

διακρίσει καὶ χλῖος 238, 31,

διακοῦσαι 37, 11,

Διάκρισι 242, 14,

διακρίνομαι 131, 25,

διακυροῦν 33, 6,

διαλαβεῖν 36, 3,

διαλαχεῖν 186, 21,

διαλέγειν 88, 29,

διάλεγμα 88, 30,

διαλέξασθαι 37, 4, 86, 28,

διαλεῖν 36, 22,

διαλλαγήναι 102, 18,

διαλλάξω 132, 16, 135, 13,

διαμαρτυρία 236, 28,

διαμυδαίνεταί 238, 16,

διαμυδαίνειν 36, 9,

διὰ πάντων 91, 10,

διαπαρθενεῖσαι 88, 17,

διαπιστῶ 132, 14,

διαπεινῶ 439, 30,

διαπλεμῶ 135, 20,

διάρπαισις 438, 4,

διαρτῶν 241, 13,

διᾶσασθαι 37, 3,

διασελεσθαι πρὸς τὸνδε 34, 27,

διασιλλοῦν 36, 19,

διασοφλεσθαι 36, 11,

διαστασιάζω 134, 14,

διασυνχύνω 616, 9,

διασχιδόν i. q. στιχηδόν 784,

2. 788, 13,

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἦλθεν ἐπὶ
 τὸδε 36, 31,

διατάκτορι Damascius,

διαιθέσθαι 241, 29,

*) ὅς ἂν ἔλθῃ, μινάτω με· ἵστιν ὄνομα ἀδριατικῶν, ἰσοδυναμῶν
 τῷ εἰς, ὑποτακτικῶν ἄρθρων ὁμοφωνούν. id. f. 134.

- διατίθημι 133, 29.
 διατοιχεῖν 34, 31. 89, 20.
 διαφέρω 132, 5.
 διαφέρον 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφύω 135, 3.
 διάφευξις 90, 9. 438, 2.
 διαφθεῖρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διαφόρος ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανείσαι 89, 20.
 διαχέμπτυσθαι 72, 16.
 διαχωρῆσαι 89, 31.
 διαψεύδομαι 135, 1.
 διαψήφισις 186, 7. 236, 22.
 δίγαμμα 777, 16 et 26.
 διδασκαλικός 90, 14.
 διδύσκαιος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐδίδουν 1292.
 διδοῦσιν 88, 24.
 διελιγνῶς 185, 29. 242, 1.
 διεκιδῶναισιν 238, 4.
 διενέγκειν 35, 24.
 διενεγκεῖν 91, 4.
 διενέγκοι 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήκειν 238, 13.
 δέσειεν 242, 9.
 διακαμφησάμεθα 239, 20.
 διεσφηκῶσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορεν 35, 20.
 δι' ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 διηγείσθαι 185, 26.
 διήγησις 241, 20.
 διήμαρτεν 131, 30.
 διήνεγκα 135, 5.
 διπόλις 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δίκαιον ἄγμα 344, 7.
 δίκαιον μέτρον 90, 20.
 δικαιοσύνης Ζεὺς 34, 12.
 δικαῖω 132, 19.
 δικαιοῦμαι 90, 17.
 δικῆν 90, 15.
 δικασμον 90, 28.
 δίκელλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, 6.
 δίκη ἐμπορικὴ 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην οἵου 238, 7.
 δίκης ἰνὰκρισις 185, 30.
 δικολύμης ἄνθρωπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικοβράτης 35, 11.
 δικοβράφος 35, 11.
 δίκροτος ναὺς 240, 9.
 διμοιρῆται 242, 23.
 διμυξον λύχρον 91, 3.
 δινισμόν 90, 27.
 δικικίσαι 239, 31.
 διοικῶ δαίμονα καὶ ἐδιδάσκον 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον κώδιον 242, 26.
 Διονῆς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσιοδότης Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοσιότης 186, 25.

διοπομπείσθαι 7, 15.

διοπωπίας 237, 24.

διοπωπείων 237, 23.

διοριστικός Damascius.

διότης 508, 26.

δι' οὐθενὸς ποιῆσθαι τόπον 35, 3.

δι' ὅχλου γενέσθαι 36, 25.

διπλῆ 25, 11. 425, 22.

διπλάσαι 89, 6.

διπλήσιον 545, 7.

Δις i. q. Ζεύς 1194.

Δις etym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.

διαχιδής ὁδός 35, 1.

διαχιδόν 1171.

δισωτήριον 91, 6.

διφθέριον deminut. Theognostus f. 82.

δίχα 36, 23. 241, 31.

διχάδειν] τὰ διὰ τοῦ διαι ἐπιθ-
ρήματα προπαροξίζοντα διὰ τῆς
εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον δι-
χάδεια, τυκάδεια, τροπάδεια,
κρυφάδεια, ληκρεπάδεια, τελλο-
φάδεια καὶ εἰ τι ὅμοιον. Cod.
Baroc. 50. f. 107.

διχήμενη 1226.

διχόδροπος γνῶμη 37, 9.

διχῶς 586, 1.

διψῶ 135, 22.

διωβέλλη 237, 15.

διώκω 132, 8.

διωλύγιμ πρόγνιμα 238, 10.

διωμῶσια 186, 16. 239, 23. 409, 13.

διώμοτος 35, 32.

διωργνωμένην Damascius.

δ δμῶς 1181.

τῶν δμῶν 1005, 29.

δοάν 949, 20.

δοῖδνξ 239, 1.

δοκῆ 134, 17.

δοκήσει 89, 18.

δοκιμασία 235, 11.

δοκιμασίαν ἐπαγγέλλαι 185, 32.
241, 15.

δοκιμαστήν 89, 7.

δοκιμαστής 238, 18.

δόμων 89, 8.

δόξα 242, 29.

δόξαις 90, 22.

δόξασμα 90, 10.

δοξασταί 242, 19.

δόρει] τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν
Ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης πα-
ρεμφυλναι ἐν Εἰρήνῃ ἐν μῶμῃ
Σοφοκλέους προκειμένον, ὡς ἀπὸ
τοῦ δόρος ἐστίν. Choerob. ad
Theodos.

δοριμίλωτος 90, 21.

δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφοράν 237, 30.

δορύφοροῦντες 133, 3.

δουλοῦμαι 134, 20.

δούπησεν 1095.

Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κεν-
ταύρων. Choerob. in Theodos.
f. 64.

δράκναινα 90, 30.

Δράκων Δράκοντος et Δράκονος
1199.

δραμῆ ἀκοῦσαι 89, 32.

δραπέτευμι 88, 20.

δραπέτης etym. 549, 23.

δραστήριος 90, 25.

δραχμῆιον 90, 26.

δρέπομαι 135, 16.

ῥῆ 1188.

1185.

ἡ γλῶσσα 35, 14.

ἡρκεες 239, 17.

ἄρτα 1183.

ρεῖν διὰ τῆς ἀγορᾶς 242, 3.

λάπτης 89, 24.

εἰν 549, 23.

942, 22.

ν. ζυγός.

ὄνομα πόλεως ἐν Ἀντιόχῃ.

rob. in Theodos. f. 119.

ις 91, 1.

ἱκων τῶν ἐνεργητικῶν διὰ
λέλειπε τὸ πρῶτον πρόσω-
282.

ι 89, 10.

τῷ δυσηρέστου 1285.

γαλός ἱππος 37, 1.

τος 37, 7.

σιρω 1197.

ιν θέρως 36, 18.

ρεῖν 89, 30.

αῖα 89, 19.

ος 235, 19.

ρος 34, 25.

εἶν 34, 15.

ιαντον κακόν 35, 8.

ην 1233.

ὡς ἔχω 134, 29.

ινεῖν 35, 12.

ῆσαι 36, 27.

εμώτερος 1287.

ὁσῶπα ὄμματα 35, 10.

αἰνω 134, 25.

ισώδων 1006, 24.

οὔμαι 234, 23.

δωδεκάχρους 235, 16.

δωδεκάπους σκιά 242, 10.

Δωδώνι 1228.

δῶμα 1095.

δωρῆσαι 90, 23.

δωροδόκος 234, 22. 242, 33.

δωροληψία 35, 2.

δωροξενία 238, 24.

δωροξενίας 186, 14.

δωροξενίας δίκη 240, 32.

δωροῦμαι 133, 8.

δῶρων γραφή 237, 3.

ε̄ an ὁ brevius sit 798, 17.

800, 1.

ε̄ Dor. pro ε̄ 1282.

ε̄αν 144, 31.

ἐγγαμ. χρήματα 251, 26.

ἐγγενής 187, 24. 259, 17.

ἐγγυῆσαι 187, 12.

ἐγγύησις 94, 18.

ἐγγυητής 244, 25.

ἐγγύθεν i. q. ἐγγύς 598, 25.

608, 29. 624, 2.

ἐγγυθήκη 245, 25.

ἐγγίους 245, 32.

ἐγγύς 192, 7.

ἐγγυῶ 140, 4.

ἐγερσικύβητιν 336, 17.

ἐγκάθετος 96, 30.

ἐγκαλῶ 136, 10.

ἐγκάρδιον 250, 30.

ἐγκεκαυμένη 250, 24.

ἐγκλίσις πόσαι 1178.

ἐγκοιτίς ν. ἀμφικλιμένης.

ἐγκόψαι 250, 26.

Ἔγκρης Ἐγκρητος 1188.

ἄγκηματα 251, 1. 260, 4.

ἀγκύλιος λειτουργίας 250, 22.

ἀγκυρῆσαι 96, 14.

ἀγκυμιάζω 137, 31.

ἀγράφουσαν 91, 14.

ἀγραφὸς 96, 27.

ἀγχειρῶ 137, 12.

ἀγχειροκότορες 230, 13.

ἀγχειρῶ 136, 26.

ἄγχιλος ἄγχιλος, ὅτι παρὰ τῆς ποιητῆς τείροντ' ἄγχιλος τε καὶ ἄγχιλος. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει, τὴν εἰκοῦς τῶν ἄγχιλων τὴν ἑμὴς μεμνημένης ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ ἄγχιλος τῆς ἄγχιλος ἴσται.

Choerob. in Theodos.

ἄγχωρεῖ 195, 2.

ἄγχιος 95, 8. 187, 25. 259, 19.

ἄγωγε - ἄμοιχα 594, 10.

ἄγωνη 524, 4.

ἄγὼ σιωπῶ τῷδε 40, 32.

ἄδυανῶτο 260, 9.

ἄδειτο 94, 11.

ἄδει, ἄδειται, ἄδομαι, ἄδονται 37, 30.

ἄδαιτων 91, 18.

ἄδικόνουν 91, 17.

ἄδος 246, 3.

ἄδωλίσαι 259, 32.

ἄε 1095.

ἄεμμεμένα κρέα 68, 31.

ἄεθδων 245, 5.

ἄελονηδόν 96, 23.

ἄελοπρόξενος 95, 19.

ἄελορῆτης 95, 18.

ἄελοφιλόσοφος 95, 19.

ἄελεμαι. 516, 12.

ἄεσμός 93, 19.

ἄεράθη 352, 16.

ἄε Boeot. πρό ἡ] οἱ Βοιωτοὶ τότε τρέπουν τὸ ἡ εἰς τὴν ἄε δόφθογον, ἡ δὲ μὴ τρέπεται τὸ ἡ εἰς ἄε παρὰ τοῖς Ἀσφαρῶν, οἷον τὸ λέβης καὶ πέντης οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ἄε δόφθογου γράφουσι, ἄεβης καὶ πέντης λέγοντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων οὐ τρέπουν τὸ ἡ εἰς ἄε οἱ Ἀσφαρῶν. τὸ δὲ Ἀσφαρῶν καὶ Ὀρένης, ἐπειδὴ τρέπουν οἱ Ἀσφαρῶν τὸ ἡ εἰς ἄε καὶ λέγουσιν Ἀσφαρῶν καὶ Ὀρένης, οὐ τρέπουν οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὴν ἄε δόφθογον.

Choerob. ad Theodos. f. 95.

ἄε dual. 1130.

ἄε 144, 3.

ἄε 542, 31. 622, 18. 625, 9.

ἄεδικός Damascius.

ἄεδοθα - ἄεδο 857, 9.

ἄεδον - ἄεδον] v. χείρ.

ἄεδον 243, 24.

ἄεσαν 95, 10.

ἄεσε 1236.

ἄεθύφαλλοι 246, 19.

ἄεκύειν 258, 18.

ἄε καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.

ἄεκάς etym. 710, 8.

ἄεκοβολεῖν 39, 25.

ἄεκός 244, 24.

ἄεκόσορον ναῦν 246, 22.

ἄεκοτή 185, 22.

ἄελαθι οἱ Ἀσφαρῶν γὰρ ἄελαθι λέγουσιν Choerob. orthogr. Qui paullo post: ἄελαθι παρὰ τὸ

παρὸς· οἱ γὰρ Ἀιολαῖς Ἰλλαν-
 λήγουσι, καὶ οὐχὶ Ἰλλας.
 ἑλληκρινές 246, 25.
 ἑλλωτες 246, 17.
 εἶμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἶμι διὰ
 τοῦ ἱ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ θυί-
 κῆ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
 εσταλμένου τοῦ ἱ εἶναι, οδο-
 ῦτον ἔτον, ἔμεν ἔτε, καὶ ἐν συν-
 θέσει ἔσιτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
 πληθυντικῶν ἔσι καὶ ἔσιν, ὁδον
 καὶ ἔ ἀγελήδον ἰασιν. οὐ συν-
 τάδει δὲ αὐτῷ ἢ παραδόσεις·
 φησι γὰρ ὁ Ἡρώδαντος ἀπὸ τῆν
 παραδόσιν ἀναγινώσκουσιν τὸ εἶμι
 ἐν τοῖς ἐνικοῖς διὰ τῆς ἐ δι-
 φθόγγου, ὅσον εἶμι μὲν, οὐδ'
 ἄλλῃ ὁδὸς ἔσεται. Choeroh.
 ad Theodos.
 εἶπον 141, 3.
 εἶπουθεν 258, 15.
 ἔλρ 1200.
 εἰρεσιώνη 246, 27.
 εἴρην 119, 8.
 εἰρηνόδωρος Theognostus f. 63.
 εἰρκτή - εἰρκτή 678, 23.
 εἰρωνεία 243, 20.
 εἰσαγγελία 244, 14.
 εἰσαγωγεῖς 246, 14.
 εἰσακούω 146, 3.
 εἰς γόνυ πεσεῖν 40, 24.
 εἰς ἑκαστος 96, 10.
 εἰς ἐμφανῶν καπνάσταιν 187, 29.
 246, 4.
 εἰσηγόμαι 142, 26.
 εἰςιτηρία 187, 22, 245, 20.
 εἰς ὄρθον φρόνεν 92, 1.

εἰσὸ 612, 13.
 εἰσποίητος 247, 11.
 εἰσποιούμαι 145, 11.
 εἰσπορεύομαι 91, 19.
 εἰσπραξίς 245, 11.
 εἰσπράττει 245, 12.
 εἰσπράττω 142, 5.
 εἰς τὴν κερδαίνουσιν καὶ τὰ ὁδο-
 πῆραν 39, 27.
 εἰσφορά 243, 14.
 εἰσφρήσειν 244, 11.
 εἰσω 91, 31. 258, 17. 577, 23.
 609, 19. 619, 12. 942, 33.
 ἐκάσθης 63, 1.
 Ἐκάλη 247, 7.
 ἐκάς 1095.
 Ἐκαταῖα 247, 27.
 ἐκατέρωθεν 601, 18. 605, 23.
 Ἐκατομβαιῶν 247, 1.
 ἐκατόμπεδον 247, 24.
 ἐκατόν etym. 710, 24.
 ἐκβάλλειν 38, 17.
 ἐγκαμηθῆναι 259, 36.
 ἐκδεῦσθαι 218, 3.
 ἐκδημία 93, 26.
 ἐκ διαδοχῆς 97, 5.
 ἐκδοσις 247, 21.
 ἐκδυθαι 41, 8.
 ἐκῆ 188, 1.
 ἐκείθεν 600, 33. 624, 9.
 ἐκείνος 557, 29.
 ἐκείσε 188, 1.
 ἐκῆτι 497, 26. 543, 17.
 ἐκζωπυρεῖν πύρ 40, 18.
 ἐκῆλος - εὐκῆλος 558, 17.
 ἐκθάλλεσθαι ἔρωτι 40, 20.
 ἐκκληγευσθῆναι 188, 28.

ἐκλήτος πόλις 247, 30.
 ἐκλήνω 141, 9.
 ἐκκλώζεται 258, 20.
 ἐκκόψαι 92, 5.
 ἐκκροτεῖν ῥήτορας 39, 3.
 ἐκλειψίς 259, 21.
 ἐκλεξις 94, 17.
 ἐκλογαῖς 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρία 248, 3.
 ἐκμετρος 38, 27.
 ἐκνευρισμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντην] τὰ εἰς ἣν ἐπιψήματα
 - βύζην, ἄντην, ἑμπλην, ἀκμήν,
 ἀκῆν, ἐθειλόντην, ἐκόντην, ἡμῆν
 τὸ ὄρκιον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλείστου 138, 18.
 ἐκποδών 244, 10.
 ἐκποθεῖν ἐμοὶ γέγονεν 93, 10.
 ἐκποιῆσαι 93, 25.
 ἐκπολεῖτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐκπολεῖτος 215, 20.
 ἐκπολεμῶ 145, 18.
 ἐκπορεύομαι 91, 19.
 ἐκπώματα 245, 13.
 ἐκρότησεν 38, 32.
 ἐκτελώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐκφορία 247, 8.
 ἐκφορήσειν 141, 21.
 ἐκφυγάνω 95, 17.
 ἐκφυλλοφορήσαι 248, 7.
 ἐκωδώνσεν 187, 21.
 ἐλαία] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἐλαίαν εἰσὶν εὐφρεῖς γόλαις, Νε-

καια καὶ Πράνιστος ἡ τ' Ἐρε-
 χθῶς.
 ἐλαιοκόμων 248, 19.
 ἐλαιοπλήθης 40, 6.
 Ἐλαιοῦς 249, 6.
 ἐλῆν 97, 10.
 ἐλαττοῦμι 137, 23.
 Ἐλαφροβολίων 249, 7.
 ἐλαφροβόλος - ἐλαφροτόνος 602,
 22.
 ἐλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῷ πε-
 πραγῶτι 38, 7.
 ἐλαφρός 96, 6.
 Ἐλέας Ἐλέαντος 1185.
 ἐλεγεία 750, 26.
 ἐλεγείον 749, 27.
 ἐλέγσων 91, 14.
 τὸ ἐλεγχος] ὁ σκέτος καὶ τὸ σκό-
 τος, ὁ ἐλεγχος καὶ τὸ ἐλεγχος,
 ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμόν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἔχουν
 παραλλαγὴν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἐλεημονέστατον 92, 14.
 ἐλεῆμων 92, 12.
 ἐλεινόν 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἐλεινόν, διὰ τῆς εἰς διφθόγ-
 γου. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δίος
 θεεινός, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰς διφθόγγου εἰς τὴν
 εἰ διφθόγγον θεεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἑλεος γίνεται ἐλεινός
 καὶ κρᾶσει ἐλεινός. Ge. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 ἐλελήθεισεν 91, 29.
 ἐλεῶ ἐλαίς καὶ ὁ Μένανδρος

ἰδόμενον εἰπὼν ἔλεσται ὁ ποι-
μὴν καὶ καλεῖται γλυκίστατος.

Chcerob. ad Theodos. f. 277.

ἑκκτῆρ 248, 23.

ἑλξας ἑλξα 1186.

ἑκεῖ οὐκ ἐσμὸν 94, 26.

ἑκοποῖσσαι 248, 25.

ἑκιδρία 95, 1.

ἑλλάνικος] τὰ εἰς πὸς λέγοντα
καθαρόν — ὅσα μὲν μακρὸν
ἔχει τὸ ἱ, σημειούμεθα, ὥς
ἔχει τὸ Αἰνικός (ὄνομα πόλε-
του), Κάϊκος, Τρήνικος (ὄνό-
ματι ποταμῶν), ἑλλάνικος, Φί-
λικος (ὄνομα κύριον τὸ γὰρ
κτηρικὸν δέξινεται καὶ βραχὺ
ἔχει τὸ ἱ). τὸ Καμικός, ὄνομα
ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, δέξινόμε-
νον καὶ διὰ τοῦ ἱ γραφόμενον,
ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
δ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Παλικός,
δέξινον καὶ αὐτό, πόλις Σικε-
λας, ἐφ' ἣ οἱ ὀπύθμενες κρᾶ-
τηρες. Theognostus f. 41.

ἑλλανοδίκης 248, 32.

ἑλλὰς ὁ ἄνθρωπος 97, 4.

ἑλλην γυνή 97, 3.

ἑλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.

ἑλλίχμιον 95, 22.

ἑλεις 94, 19.

ἑλπομαι 1096.

τοῦ ἑλπος 1001.

ἑλᾶσθαι 1095.

ἑμβάδες 249, 25.

ἑμβατεία 249, 18.

ἑμβατεῖσαι 249, 18.

ἑμβιος 249, 10.

ἑμβραχυ 187, 32. 258, 22.

ἑμβριθός 249, 16.

ἑμβροτομεῖ Olympiod. in Gorg.

ἑμβρονουλία idem.

ἑμε 92, 16.

ἑμέθεν 597, 24.

ἑμπα 564, 26.

ἑμπαλζειν 95, 29.

ἑμπαροινῶ 143, 26.

ἑμπεδοκλέους ἑσθρα 249, 14.

ἑμπερικῆς 95, 15.

ἑμπήκτης 258, 21.

ἑμπής 525, 22. 564, 28.

ἑμπνευστικός 653, 30.

ἑμποδίζω 143, 18.

ἑμποδῶν 243, 15.

ἑμπολῆσαι 96, 16.

ἑμπουσα 249, 27.

ἑμπροσθα 563, 24.

ἑμπυος 249, 22.

ἑμπυρα 247, 20.

ἑμπυρεύεσθαι 39, 29.

ἑμπυρισμός 97, 12.

ἑμφανίσαι 92, 29.

ἑμφερέστερα 95, 24.

ἐν 139, 20.

ἐναγής 330, 26.

ἐναγχος 596, 6.

ἐναδικός Damascius.

ἐνάμιλλον 251, 25.

ἐνάτιον 138, 10.

ἐναντιόν τινός τῷδε ἐπράχθη 93, 5.

ἐναργής 244, 6.

ἐναύεσθαι 13, 19.

ἐναυλήματα 259, 6.

ἐνκυλον 251, 21.

ἐν γαστρὶ ἔχειν 95, 14.

- ἔνδεκα 247, 9.
 ἔνδειγμα 38, 21.
 ἔνδειξις 187, 4. 250, 10.
 ἔνδεκα 192, 19. 250, 4. 310, 15.
 ἐνδείλεχτοσύτης 251, 24.
 ἐνδειλιστές] τὰ εἰς ἐς λήγοντι ἐπιφ-
 ῆματα ἀπλῆ φυσικῶς οὐκ ἴσται,
 ὃ τι μὴ τὸ ἐκφές διαύλλαβον καὶ
 χθές μοτοσύλλαβον καὶ ἐνδει-
 στής ῥῆτορον παρὰ Συνακασ-
 οίους, ὃ καὶ ἑλλιστές λέγεται. το
 γὰρ αὖς ἀπὸ τοῦ αἰ. Cod.
 Barocc. 50. f. 106.
 ἐν Δειλοῖς σκιά 187, 19.
 ἐν Δειλοῖς σκιάς 243, 30.
 ἐν Δειλοῖς σκιάς μάχισθαι 250,
 27.
 ἐνδημεῖν 93, 28.
 ἐνδημοστάτους 93, 28.
 ἔνδοι 610, 20.
 ἔνδον 609, 32. 640, 13. 619, 17.
 ἔνδος] τὸ ἔνδος, ἔξας βαρυτάτως
 Δώριον. Cod. Barocc. 50. f. 106.
 Idem paullo ante: σεσμεῖται
 τὸ ἔνδον συγκείμερον ἐκ προ-
 θέσεως καὶ βαρυνόμερον καὶ δη-
 λοῦν τοπικὴν οὐσίαν. λήγει δὲ
 καὶ εἰς ὅς· ἔνδος γὰρ λέγεται
 πολλάκις καὶ ἔνδοι τίσασθαι ἐν
 διαφοραῖς διαλλάξαι ἡδὲν θαν-
 μαστὸν εἰ καὶ κατὰ παρὰν διηλ-
 λῆται εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
 δὸν ὅπως κατ' ἀρχὴν λέξεως
 συντίθενται, ὡς ἔχει τὸ ἐνφῶ-
 μοιχος, ἐνδόπυρα, ἐνδορχις.
 ἐνεδρεῖα 95, 27.
 ἐνεκεν 505, 3. 604, 23.
 ἐνεκεν i. q. οὕνεκα 504, 28. 3
 18 et 19:
 ἐνεός 92, 3. 251, 27.
 ἐνέπει 1095.
 ἐνεπίσκημμα 250, 14.
 ἐνεπισκήψασθαι 189, 2. 250, 1
 ἐνερχομαι 563, 25. 604, 27.
 ἐνερχομαι 603, 7.
 ἐνεστὼς συντελικός 1013, 16.
 ἐν Ζέει 311, 17.
 ἐνη καὶ νέα 183, 2. 250, 18.
 ἐνηνόμει 189, 9.
 ἐνθα 563, 30. 604, 30.
 ἐνθαῦδε 589, 7. 617, 18.
 ἐνθαῦδε 250, 32. 590, 18.
 ἐνθασιμος βλάβη 251, 31.
 ἐνθουπτα 97, 16. 250, 20.
 ἐνθυμῶμαι 143, 16.
 ἐνυῶν Damascus.
 ἐνυῶναι 187, 17.
 ἐνυῶναι 94, 31.
 ἐνυῶναι 187, 17.
 ἐνυῶναι 251, 30.
 ἐνυῶναι 251, 9.
 ἐν ὁδῷ καθελεῖν 251, 4.
 ἐνοειδής et ἐνοειδῶς Olympia
 in Phaed.
 ἐνοειδής 258, 23.
 ἐν οὐδέν 138, 21.
 ἐνοσιχθοῖ i. q. ἀνέστη 864, 2.
 ἐνοχος 139, 33.
 ἐνοχλῶ 135, 27.
 ἐν πολεῖς δικαστηρίοις τῆς ἀγ-
 γάσης 310, 28.
 ἐνοσιχθοῖ 95, 6.
 ἐνοσιχθοῖ 39, 12.
 ἐντεκα 1096.

ἐντέλλω 94, 8.
 ἐντίχνας 95, 13.
 ἐν τοῖς υἱέρεσι καλουμένη μύχη
 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσούτοις 92, 15.
 ἐντρέπασθαι 94, 12.
 ἐντρεχέστατον 94, 30.
 ἐντρεχῆ ἄνδρα 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυγχάνω 137, 8.
 ἐνυλλίξαι 97, 9.
 ἐν Φριαττοῖς 251, 7. 314, 20.
 ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος 188, 18.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ὧρα 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωνιῶν 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαρκέσεως δίκη 252, 12.
 ἐξαίρεσις 252, 10.
 ἐξακείσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξαλλάγματα 96, 4.
 ἐξαλλάξαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξαναλάβω 93, 9.
 ἐξαπυτῶ 122, 4.
 ἐξαπολωλότα 93, 15.
 ἐξαμυιδούντος Olympiodorus in
 Phaed.
 ἐξαπτικίζειν 12, 16.
 ἐξαφείλατο 93, 14.
 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνύκτιον 96, 9.
 ἐξεγνήσασθαι 38, 9.
 ἐξείδραμεν 146, 5.
 ἐξείδραν 11, 7.

ἐξείδραν 40, 30.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμψανῶν κατωστάσεις 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστήρ 251, 33.
 ἐξείσηκώς οἶνος 188, 3.
 ἔξεστιν 143, 9.
 ἔξετασμός 93, 20.
 ἔξετασται 252, 6.
 ἔξετῶμεν 251, 32.
 ἐξηβον 37, 17.
 ἐξηγείσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγήσεις 241, 20.
 ἐξηγηταί 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξηγγετο 17, 19.
 ἐξειδάσσεσθαι 96, 31.
 ἐξέλλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξισήλους 252, 3.
 ἔσοθεν i. q. ἔσθεν 945, 25.
 ἐξοκείλαι 252, 1.
 ἐξομόσσεσθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονυχίζειν 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενίζειν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὅτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4.
 623, 32.
 ἐξύπασθαι 563, 26. 604, 29.
 ἔχω γλαυκα 97, 21.
 ἐξωλὸς κακόν 41, 14.
 ἐξωμύνοντο 95, 16.

ἔωμοσία 409, 19.
 ἐπαγγεῖλαι 256, 5.
 ἐπαγγεῖλασθαι 260, 20.
 ἐπαγγελία 256, 5.
 ἐπαίνεις 433, 4.
 ἐπαινώτατοι 188, 5.
 ἐπακρία 259, 9.
 ἐπακρία γῆ 253, 3.
 ἐπ' ἄκρων κάθησθε τῶν πυγμ-
 δίων 39, 32.
 ἐπακτροκόλης 187, 31. 255, 13.
 ἐπάλλεις 243, 16.
 ἐπαμύχασθαι 254, 8.
 ἐπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 ἐπαμφοτερῶν 41, 16.
 ἐπαμφοτερῶν 258, 24.
 ἐπανακάμψαι 92, 22.
 ἐπανορθώσασθαι 96, 25.
 ἐπάνω δικαστήριον 253, 26.
 ἐπαυήχειαι 253, 6.
 ἐπαρκῶ 140, 25.
 ἐπειλημμένοι 136, 5.
 ἐπεισόδιον 253, 19.
 ἐπειτα 141, 28.
 ἔπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα
 ἐπιθρήματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ
 τοῦ εἰ τοῦ θ' καὶ εὐαρίθμητα.
 ἔστι γὰρ τὸ ἔπειτεν ἀπὸ τοῦ
 ἔπειτα γηγενός, καὶ τὸ εἶναι, ὃ
 τινες ὀξύνουσι, καὶ τὸ αἰεὶ ὁμό-
 τονον καὶ ὁμόσημον τῷ αἰεῖ.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἐπέκεινα 94, 6.
 ἐπ' ἐκφορῇ δόρυ ἐξενεγκεῖν 188, 14.
 ἐπῆλαβεν 146, 7.
 ἐπελάβετό μου 93, 23.
 ἐπελήψω 140, 10.

ἐπεξέναι 141, 32.
 τῶν μὴ ἐπεξόντων τὰς δίκας
 193, 23.
 ἐπεπνέκειμεν 97, 2.
 ἐπερεῖδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος
 ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ ἐπε-
 ρεῖδομαι· ἀλλ' οὐκ ἡ παρθε-
 σις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου οἶδεν
 αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob.
 ad Theodos.
 ἐπεσκευασται τὸ δούλον 39, 24.
 ἔπεισον] σχηματίζει δὲ ὁ Ἡρόδι-
 ος τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐπε-
 σον. φησὶν ὅτι, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ
 φυσῶ φυσήσω γίνεται φύσημα
 καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσήσω νό-
 σημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ
 τοῦ πεσῶ περσιπώμενον γίνεται
 πεσήσω καὶ πέσημα ὅνομα ἑτ-
 ματικόν, ὃς παρ' Εὐριπίδῃ· οἱ
 πεσήματα πλεῖστοι Ἑλλάδος πέ-
 πτωκε δοριπᾶτή νεκρῶν. καὶ λοι-
 πὸν ἀπὸ τοῦ περῶ περισπώμενον
 γέγονεν ἔπεισον ὁ δεύτερος ἄφρο-
 στος, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ χρωσῶ
 χρωσάμενον· καὶ ἀπὸ τοῦ ὀλισθῶ
 ὀλισθον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπέστησεν 140, 23.
 ἔπετε 1096.
 ἐπέτειον 41, 9.
 ἐπήβολον 252, 21.
 ἐπήγγελεν 258, 26.
 ἐπηλύαζεν 243, 8.
 ἐπηλύαται 243, 8.
 ἐπηλυδεις 254, 17.
 ἐπηρεάζω 137, 29.
 Ἐπιάλῃς Ἐπιάλῃος 1189.

- 140, 28.
 254, 24.
 ν νῶς 40, 27.
 ναι 258, 28.
 97, 19.
 254, 11.
 54, 24.
 136, 28.
 142, 11.
 ο 257, 10.
 260, 7.
 187, 14; 254, 3.
 252, 28.
 ο τί ἐστι 259, 1.
 40, 9.
 40, 11.
 νος 37, 15.
 254, 7.
 ὦ 255; 19. 311, 13.
 3, 26.
 33, 27.
 ἡβῆσαι 255, 15.
 αι 140, 13; 144, 8.
 56, 8.
 245, 24.
 3, 11.
 ; 143, 11.
 52, 26.
 φορτίς 253, 1.
 142, 23.
 ν 39, 19.
 ἐναι 254, 21.
 α 243, 17.
 ω 141, 18. 153, 10.
 254, 21.
 256, 8.
 253, 5.
 ἐκκλῆρωτον 260, 23.
 ἐπικοί λέγονται ὡς ἐπομένως ἔχον-
 τες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πό-
 δας ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐ στροφαῖς
 καὶ ἀντιστροφαῖς δουλεύοντες.
 Io. Siceliota.
 ἐπικοινωνεῖν 847, 11 et 23.
 ἐπικρατῶ 143, 1.
 ἐπὶ κόβης 255, 8.
 ἐπικουρῶ 140, 20.
 ἐπικουφίζω 154, 17.
 Ἐπίκτητις Ἐπικτήσιος 1193.
 ἐπὶ Κελιάδα 254, 19.
 ἐπὶ κόπος 254, 14.
 ἐπιλαμβάνομαι 141, 11.
 ἐπιλανθάνομαι 136, 16.
 ἐπιλαχών 256, 3.
 ἐπληκτον 255, 5.
 ἐπληκτος 187, 20.
 ἐπιμαχῶ 144, 1.
 ἐπιμεληταί 258, 22.
 ἐπιμελοῦμαι 142, 19.
 ἐπίμεστο πλουτῶν 40, 4.
 ἐπιμηλίδες 17, 8.
 ἐπιμύνη 254, 13.
 ἐπιμνησθῆναι 137, 18.
 ἐπιπέφειλον 96, 24.
 ἐπὶ Παλλάδι 257, 23. 311, 3.
 ἐπιπύ. 255, 11.
 ἐπιπλήττω 137, 31.
 ἐπιπολῆς 38, 3.
 ἐπιπόρημα 254, 29.
 ἐπιπροικός 256, 8.
 ἐπιπροσθεν 139, 12.
 ἐπὶ πρυτανείῳ 311, 15.
 ἐπὶ ῥητοῖς 41, 11.
 ἐπιρῶ 94, 28.

- ἐπισίστον 252, 23.
 ἐπισκέπται 254, 15.
 ἐπισκεψίς 95, 15.
 ἐπισκήπτω 139, 29.
 Ἐπίσκοπος Ἐπισκήπιος 1192.
 ἐπίσκοπος 255, 27.
 ἐπισπῶμαι 143, 24.
 ἐπίσταθμοί 253, 22.
 ἐπιστάτης 96, 12. 188, 22. 244, 31.
 ἐπιστατῶ 143, 6.
 ἐπίστη 93, 8.
 ἐπιστήμη ὡς εἰς ἐπίστασιν ἔχουσα
 τὸν νοῦν, φησὶν ὁ Πορφύριος
 ἐν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμύλους δυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστρέφουσες 94, 20.
 ἐπιστρατεύω 142, 16.
 ἐπιστρέφωμαι 145, 21.
 ἐπισχερῶ 576, 14. 942, 31.
 ἐπίστροτον 475, 28.
 ἐπιτάδε 94, 6.
 ἐπιτάτω 142, 32.
 ἐπιτεθυμμένον 462, 10.
 ἐπιτείχισμι 244, 26.
 ἐπίτεκα 96, 11.
 ἐπιτετριμμένον 255, 6.
 ἐπιτηδεύω 92, 25.
 ἐπιτηδῆς i. q. ἐπιτηδεῖς 1253.
 ἐπιτήθη 254, 10.
 ἐπιτιθέναι 139, 15.
 ἐπιτιμῶν 94, 24.
 ἐπιτιμῶ 136, 12.
 ἐπίτοκον 96, 11.
 ἐπιτρέβασθαι 40, 28.
 ἐπιτρέβω 137, 26.
 ἐπιτρίπτω 40, 13.
 ἐπιτρέπαι 253, 13.
 ἐπιτριπῶσαι 93, 18.
 ἐπιτροπῶν 93, 30.
 ἐπιτροπέω 145, 27.
 ἐπιτροπή 260, 17.
 ἐπιχειρέακος 91, 21.
 ἐπιχειρέακος ἀνθρῶπος 40, 16.
 ἐπίχωρι 91, 30.
 ἐπιχειρῶ 136, 7.
 ἐπιχώριος 187, 25. 259, 20.
 ἐπλινθεύθησαν 187, 27. 253, 8.
 ἐπόδοον 252, 19.
 ἐπομβρία 254, 29.
 ἔπος 751, 1.
 ἐπτακέρφλον Damascius.
 ἐπτετής 97, 8.
 ἐπτυσχοί 16, 11.
 ἐπωβελίῳ 189, 1. 255, 29.
 ἐπωδαί 38, 12.
 ἐπωδή 38, 12.
 ἐπώνιῳ 40, 7. 255, 1.
 ἐπώνυμοι 189, 7. 245, 18.
 ἐργάζομαι 142, 9.
 ἐργατής 500, 21. 545, 10. 549, 8.
 ἐργατίνης 570, 8.
 ἐργοῖς παθῶν ῥήμασιν ἀμύνεται
 39, 31.
 ἐργοδοταί 256, 20.
 ἐργοδοτῶν 94, 5.
 ἐργολάβος 94, 3. 259, 13.
 μισῶ ἐργομίσσης ἐργομίσσου Choe-
 rob. ad Theodos. f. 53.
 Ἐρεσιᾶσαι 246, 26.
 ἐρεσχηλεῖν 258, 29.
 Ἐρετριῶ Ἐρετριῶς 1194.
 ἐρήμην 245, 14.
 ἐρημος - ἥρεμος 793, 21.

ἰρξω 143, 22.

ἰρεθείας 256, 17.

ἰρκίον 856, 4.

ἰρκιον Δία 256, 27.

ἰρματα 256, 23.

Ἐρμιόνη 256, 15.

Ἐρμιῶν Ἐρμιόνης 1207.

Ἐρμόπαν 1198.

ἰρπήνη 256, 18.

ἰρράμμαι (παρὰ τὸ ῥάλλειν) 1020, 20.

ἰρρίπον 1261.

ἰρρώγους λέγειν λόγους 39, 5.

ἰρῶν 422, 7.

ἰρῶσθαι 8, 6.

ἰρῶσθαι φράσας 243, 29.

ἰρυσάρματες 596, 13.

ἔισέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.

ἰσθιν 97, 6.

ἰσθλόν 1096.

ἰσμ] ἡμάρτηται διφθόγγῃ παρὰ τὸ ἰσμλ· σημαίνει δὲ τὸ ὑπάρχω. — τοῦτο δὲ τὸ ἰσμλ οὔτε ἔστιν ἐν χρήσει, ἀλλ' ἐν ὑπομνήσει ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰσλ. Choerob. in Theodos.

ἰσμός μελισσῶν 37, 22. 64, 4.

ἰσόβδην 611, 28. 942, 6.

ἰσοπτρον 102, 10.

ἰσπαθῦτο 256, 26.

ἰσῆξουσιν 93, 17.

ἰσῖν τῷδε 37, 24.

περὶ τοῦ ἰσιν 1148.

ἰσιοι 1096.

ἰσιῶ 141, 25.

ἰσάρα 40, 15. 256, 32.

ἰσχετίας 246, 36.

ἰσχηματισμένος 259, 11.

ἰσάειν 96, 26.

ἰσχυρήσεως 245, 3.

ἰσυσμόν 96, 29.

Ἐτεροβουτιάδης 257, 4.

ἰσραχθεῖ 38, 24.

ἰσρεγκιφαλεῖν 37, 18.

ἰσροκλινεῖ 38, 24.

ἰστροποιόν Proclus in Cratylum.

ἰστροφάλμους 290, 24.

ἰσῤωθεν 601, 18. 605, 22.

ἰσῤωτα 606, 28.

ἰσῤωτε 607, 16.

ἰσσίαι 257, 6. τῶν ἰσσίαιων 1005, 33. 1260.

ἰστέθενσεν 188, 6.

ἰσνήρους 39, 15.

ἔτος] τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῶν μετ' οὐκ ἐξύνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνονται· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι διέτης τριέτης ἐξαέτης λέγουσι βαρυτόνως, ὅμοιως τῇ εὐνέτης, οὐκίτης (ὃ σημαίνει τὸν δοδλον) καὶ ἰκέτης (ὃ σημαίνει τὸν παρὰ τὴν ἰσμήνην)· εἰ καὶ ταῦτα εἰς τὴν οὐκ ἐξύνονται, τῶν παρὰ τὸ ἔτος εἰς οὓς αὐτὴν ἐξύνωνται, οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τόνον πταίνουσιν οἱ Ἀτικοὶ τοὺς παρὰ τὸ ἔτος βαρυτόνως αὐτά, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσην. οἷον δεδικάται γὰρ λέγουσι τὴν ἐπὶ θείαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιοῦμενοι αὐτήν, ὥσπερ ὁ οὐκίτης τοῦ οὐκί.

κέτου οἱ οὐκ ἔχοντες, ὀφειλόντες ἀ-
 πείν οἱ δωδεκαεταῖς ὥσπερ οἱ
 Δημοσθένεις. ὡσαύτως δὲ καὶ
 τὰ θηλυκὰ τούτων ὡς ἀπὸ πα-
 ριτιτουλλάβου κλίσεως ποιού-
 νται. ὥσπερ γὰρ ὁ πόλις τοῦ
 πόλεως καὶ ἡ πόλις τῆς πό-
 λειδος καὶ ὁ κρηγέτης τοῦ κρη-
 γέτου καὶ ἡ κρηγέτις τῆς κρη-
 γέτιδος, ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς τρια-
 κονταέτης τριακονταέτου ποιού-
 σι τὸ θηλυκὸν ἢ τριακονταέτις
 τριακονταέτιδος, ὡς παρὰ τῆς
 συγγραφῆς τῶν τριακονταετίδων
 σπονδῶν, ὀφειλόντος εἰπεῖν ἢ
 τριακονταέτις τῆς τριακονταε-
 τίδος. Choerob. ad Theodos. f. 95.
 ἐκρηγέτω Proclus in Craty-
 lum.
 ἐκρηγέτω idem.
 ἐκρηγέτω 1096.
 ἐκρηγέτω 143, 4.
 ἐκρηγέτω 614, 11 et 22.
 ἐκρηγέτω 92, 4.
 ἐκρηγέτω 257, 13.
 ἐκρηγέτω 817, 12.
 ἐκρηγέτω 95, 21.
 ἐκρηγέτω ἐκρηγέτω 1285.
 ὁ ἐκρηγέτω - ὁ ἐκρηγέτω 1245.
 ἐκρηγέτω 260, 21.
 ἐκρηγέτω 94, 26.
 ἐκρηγέτω 95, 32.
 ἐκρηγέτω 96, 32.
 ἐκρηγέτω 137, 14.
 ἐκρηγέτω ἐκρηγέτω 39, 18.
 ἐκρηγέτω ὅς 39, 18.
 ἐκρηγέτω 244, 29.

ἐκρηγέτω 94, 23. 243, 12.
 ἐκρηγέτω 31, 16.
 ἐκρηγέτω 38, 14.
 ἐκρηγέτω 257, 21.
 ἐκρηγέτω 40, 23.
 ἐκρηγέτω 94, 10.
 ἐκρηγέτω 96, 8.
 ἐκρηγέτω 187, 8. 259, 4.
 ἐκρηγέτω 187, 3.
 ἐκρηγέτω 245, 6.
 ἐκρηγέτω 257, 15.
 ἐκρηγέτω 257, 11.
 ἐκρηγέτω 558, 18.
 ἐκρηγέτω v. ἀκρηγέτω.
 ἐκρηγέτω 34, 25.
 ἐκρηγέτω 77, 25.
 ἐκρηγέτω 1208.
 ἐκρηγέτω 142, 30.
 ἐκρηγέτω 95, 4.
 ἐκρηγέτω 187, 15.
 ἐκρηγέτω i. q. ἐκρηγέτω 598, 16.
 ἐκρηγέτω] εἰς τὸ θηλυκὸν οὐκ ἔχο-
 μεν. τὸ ἐκρηγέτω ἐκρηγέτω, ὁ παρὰ
 τίθενται τινες ὡς θηλυκὸν, το-
 μίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνον,
 δεικνύοντες Δουπερὸς ἐν τῇ περὶ
 γενῶν ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν.
 Choerob. ad Theodos.
 ἐκρηγέτω 558, 19.
 ἐκρηγέτω 38, 6.
 οἱ ἐκρηγέτω 1196.
 ἐκρηγέτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τοὺς ἐκρηγέτω καὶ μὴ
 μετασχόντας ἕκτον, τοῦτέστι τη-
 ροῦντας· οὐχ ὅπου λαμπάδες
 ἐκρηγέτω ὀφθαλμοί. Cod. Paris.
 2630. v. ἐκρηγέτω.

εὐνοῶ 141, 7.
 εὐνος 38, 6.
 εὐοῖ 588, 26. 951, 19.
 εὐοῖ σαβοῖ 257, 17.
 εὐόμιλος 39, 2. 96, 7.
 εὐορκησία 96, 33.
 εὐορκίς τύχη 40, 21.
 εὐοψία 93, 1.
 εὐπάθειαν 94, 28.
 εὐπαθεῖν 94, 28.
 εὐπαιδευτος 92, 32.
 εὐπατριδαι 257, 7.
 εὐ ποιῶ 137, 16.
 εὐπορῶ 136, 19.
 εὐπράξια 1255.
 εὐπροσόμιλος 39, 1.
 εὐπροσώπια 92, 32.
 εὐπρόσωπος 92, 32.
 εὐρύκειον τιμὴν 95, 3.
 Εὐρύβατος 188, 10. 257, 18.
 ὦ Εὐρυδάμαν 1183.
 εὐρυνέψην 1233.
 εὐρύονα 1239.
 in *ens desinentia quomodo fluctantur* 1194.
 εὐσταλῆς 96, 15.
 εὐστόχος 95, 23.
 εὐσχημον 95, 30.
 εὐσχημόνως 95, 31.
 εὐσχήμων 259, 27.
 εὐτί 558, 5.
 εὐτεκνωτέτην 1287.
 εὐτράπελος ἄνθρωπος 39, 30.
 εὐτράπελον 92, 6.
 εὐτράπελος 41, 18.
 εὐτυχῶ 143, 20.
 εὐχαρι 91, 30.

εὐώνυμον 97, 1.
 εὐωχεῖν 94, 21.
 εὐώγαμεν 1270.
 εὐώμιλλον 257, 31.
 εὐάπαξ 96, 17.
 εὐεδρεύειν 136, 23.
 εὐεδρον 258, 30.
 εὐεκτος 257, 33.
 εὐεος 186, 7. 244, 8.
 εὐέται 188, 90. 257, 23.
 εὐετικὰ ῥήματα 1277.
 εὐευροκλήψ Theognostus f. 64.
 εὐηγεῖσθαι 414, 8.
 εὐήγησις 187, 6.
 εὐήθορον 146, 9.
 εὐημοσύνη 243, 10.
 Εὐρίλης 188, 12.
 εὐφίεναι 139, 26.
 εὐφινεσθαι 142, 28.
 εὐφωμαι 138, 4.
 εὐφιπύσασθαι λόγοις 39, 10.
 εὐπιπος 97, 11.
 εὐόλκω 257, 26.
 εὐφώμας 438, 3.
 εὐφοροι 257, 28.
 εὐ φ 140, 17.
 εὐχεσθαι 141, 16.
 εὐχθὲς ἢ χθὲς φητέον 556, 30.
 937, 23.
 εὐχθὲς καὶ πρῶτην 258, 31.
 εὐχθήρας 62, 33.
 εὐχθος etym. 558, 3.
 εὐχθραίνω 146, 11.
 εὐχθροτέρως 92, 24.
 εὐχίδηκτος, ποσιφίλος, εὐίδωρος
 Theognostus f. 63.
 εὐκλιώθη 258, 7.

ἐχῖνοι 189, 5.
 ἐχίρο; 258, 3.
 ἐχόμενα 258, 1.
 ἐχόμενον 95, 7.
 ἐχρῆν 543, 14.
 ἐχρὸν 244, 7.
 ἐφimuθιωθαι 258, 8.
 τὴν ἐφ 1208.
 ἐφικταὶ δίκαι 258, 32.
 ἐφικρασία 258, 12.
 ἐωνικώς 95, 25.
 ἐως 145, 1.

*Z non producit syllabam ante
 positam* 814, 29, 815, 29.

Ζύγη 98, 4.
 ζάγριον 98, 5.
 ζαθρός 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζύς Ζώντος 1181. 1184.
 ἐν Ζέφ 311, 17.
 ζέας λιμήν 261, 3.
 ζειρά 260, 31.
 ζειροφόρος 261, 19.
 ζελῦς 1187.
 ζευγηλάτης 97, 33.
 ζευγησιον 260, 33, 261, 20.
 ζευγίτης 261, 15.
 τὸ ζευγλα εὐρεθὲν παρὰ τοῖς ἀγ-
 χαλοῖς κατὰ ποιητικὴν ἔξουσιαν
 συνίσταται τὸ ἥ τις ᾤ. Choe-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 ζευγύνη 1292.
 ζεύχος 261, 29. δεύχος 1194.
 Ζεύς Διός 1194.
 Ζεύς στοιχεύς 790, 32.
 ζῆ 97, 29.
 Ζῆθος - Δῆθος 1194.

ζῆλος 97, 26.
 ζηλοτυπῶ 146, 26.
 ζηλωτοῦ 189, 14. 264, 9.
 ζημίαν λαβεῖν 98, 7.
 ζημιῶ 146, 15.
 Ζηνᾶς Ζηνᾶ 1186.
 Ζῆνις Ζήνιος 1193.
 Ζηνόδορος - Ζηνῶς 857, 2.
 ζῆς 1282.
 ζήσει 97, 28.
 ζήσεως 1292.
 ζητηταὶ 261, 4.
 ζήτρειον 261, 12.
 ζιγοῦν 98, 6.
 ζοφομηνί 261, 22.
 ζυγομαχεῖν 264, 7.
 ζυμῆσασθαι 98, 1.
 ζωάριον 98, 2.
 ζωδιοκρατορες Damascus.
 ζωδιον 98, 3.
 ζωμα 261, 24.
 ζωμήρουσις 39, 16. 41, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 ζωκῆτοι Damascus.
 ζώνουντο 261, 28.
 ζωπλασίας Id. Siceliotia.
 ζωσφόρον 261, 23.
 ζωπύιον 261, 13.
 ζωστήρ Απόλλων 261, 30.

ἡ abundat in extremis voca-
 bulis (τιμή, λεγομένη) 524, 3; in
 mediis (πολεμική) 524, 5; in
 primis (ἡβαιάν) 524, 6.
 ἡ an ὦ longius sit 797, 25.
 798, 1. ἡ praesentis brevis
 quam praeteriti 1172.
 — ἡ dual. 979. 1175. 1195.

ἡ Boeot. pro α 1215. Dor.
pro. α 1282.

ἡ 523, 8.

ἡ ἀντί τοῦ ὑπάρχον, ὡς καὶ
"Μουσικοφάνει ἐκ Ὀρνισίων" ἡ γὰρ
ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
Πλάτωνι ἡ χρήσις εὐρηται.
Choerob. ad Theodos. f. 262.

ἡ 486, 26. 487, 23.

ἡ βρωίον 524, 6. 1095.

ἡ γεμονεύειν 98, 23.

ἡ γεμονεύεσθαι 98, 24.

ἡ γεμονία δικαστηρίου 189, 22.

ἡ γεμονία δικαστηρίων 262, 21.

ἡ γεμόν 262, 9.

ἡ γούμαι 147, 25.

ἡ γελῶνται καὶ σιδήρασιν ἐπ' αὐ-
λῆλους 147, 25.

ἡ ἔτα - ἡ ἔτα 604, 20. 1287.

ἡ ἔτα ἡ ἔτα 797, 13. 1288.

ἡ ἔτα 98, 14.

ἡ ἔτα 262, 6.

ἡ ἔτα 98, 17.

ἡ ἔτα 147, 20.

ἡ ἔτα 41, 26.

ἡ ἔτα 486, 26.

"Ἡετιωνία 262, 25.

ἡ ἔτα 98, 15.

ἡ ἔτα 804, 31.

ἡ ἔτα ἀντί τοῦ ἔφαται. ὁρτυξ κα-
λῆται· καὶ γὰρ ἡ καὶ ὁρτυγ.

Cod. Barocc. 50.

ἡ ἔτα 147, 9. 262, 3.

ἡ ἔτα 98, 28.

ἡ ἔτα ἡ ἔτα 1200.

ἡ ἔτα 1270.

"Ἡλιάδων - Ἡλιάδων 1006, 19.

ἡ ἔτα 189, 20.

ἡ ἔτα 189, 20. 262, 10. 310, 28.

ἡ ἔτα 262, 5.

ἡ ἔτα 262, 27.

ἡ ἔτα 13, 3.

ἡ ἔτα i. g. ἡ ἔτα 1199.

ἡ ἔτα 98, 25.

ἡ ἔτα 98, 26.

ἡ ἔτα 262, 14.

ἡ ἔτα - ἡ ἔτα 999, 17.

ἡ ἔτα - ἡ ἔτα 1005, 19. 1254.

ἡ ἔτα 98, 29.

ἡ ἔτα 42, 5.

ἡ ἔτα 824, 25.

ἡ ἔτα 263, 6.

ἡ ἔτα 262, 28.

ἡ ἔτα 98, 13.

ἡ ἔτα 263, 7.

ἡ ἔτα 98, 32.

ἡ ἔτα 262, 32.

ἡ ἔτα 99, 1.

ἡ ἔτα - ἡ ἔτα 733, 3.

ἡ ἔτα 98, 33.

ἡ ἔτα 98, 32.

ἡ ἔτα καὶ ἡ ἔτα 41, 31.

ἡ ἔτα 98, 30.

ἡ ἔτα] τὰ ἐκ τοῦ ἡ ἔτα
συγκείμενα εὐρηται παρὰ τοῦ
παλαιοῦ σπανίως μετὰ τῆς δὲ
συλλαβῆς, ὡς ἐν τῷ ἡ ἔτα
ρος, ἡ ἔτα. ὁρτυξ ἡ
διανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.
Theognostus f. 55.

ἡ ἔτα Olympiod. in Phaed.

ἡ ἔτα 263, 5.

ἡ ἔτα 651, 25.

ἡ ἔτα ἡ ἔτα

Choerob. ad Theodos. f. 53.

ἡ ἔτα quare dicantur 1173

ἦν 147, 18, 148, 4.
 ἔχομεν τὴν χορὴν τοῦ ἦν ἐγώ
 παρὰ Ἀριστοφάνει, ἐν Πλούτῳ
 — καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ
 Γεωργῷ· ἦν δ' ὁ ποικρὸς οὐδ'
 ἰδόξαν. Choerob. ad Theo-
 dos.

ἔννεγκαι 41, 29.
 ἔνεγκον 41, 28, 98, 11.
 ἔνθεσμονος μουμικῆ 404, 7.
 ἔννεμνον 42, 4.
 ἐνορέη 499, 22, 546, 9, 1242.
 ἔτες 99, 4.
 ἔπειρον 263, 8.
 ἔπειρώτας 263, 8.
 ἔπιάλης 42, 1.
 ἔπίστασιν 263, 15.
 ἔρα i. q. ἔρα 490, 3.
 Ἑρακλῆς quomodo flectatur
 979.
 Ἑρακλῆς 98, 21.
 ἔρτο 189, 24, 263, 13.
 ἔρε 1095.
 ἔρωτων 263, 10.
 ἔρωτες 1198.
 ἔρωτον 42, 8.
 τοῦ ἔρω 1197.
 οἱ ἔρωτες 1197.
 ἔς 1198.
 ἔσθημα 98, 27.
 ἔστυζω i. q. κάστυζω 959, 25.
 ἔστιχῃ vel ἔστυχῃ 586, 19.
 ἔστυχμον 98, 20.
 ἔστυχιος 98, 18.
 ἔστυχώτερον 98, 19.
 ἔστυχώς 245, 3, 262, 8.
 ἔτοι 99, 2, 486, 26.

ἔτρον 262, 18.
 ἔττωμαι 146, 31.
 ἔτε 558, 5.
 ἔφφρυνόμην 804, 31.
 ἔφφιστόχομος Choerob. orthogr.
 ἔφφ 624, 24, 573, 4.
 τοῦ θήματος 781, 24.
 ἔφκοι 263, 26.
 ἔφλκτοκοπεῖν 42, 28.
 Οὐλῆς] ἦνκα τοῦτο περισπαίει
 εἰς τὴν οὐ δέφθογγον ποιεῖ τὴν
 γενικήν, οἷον ὁ Οὐλῆς τοῦ Θω-
 λου, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· αὐ-
 δὴτ' ἐκείνον τὸν Οὐλῆν θαλάσ-
 ζομεν; ἦνκα δὲ βραχύνεται, διὰ
 τοῦ τος κλέγεται τῷ λόγῳ τῶν
 λαμβικῶν, οἷον Οὐλῆς Οὐλῆς,
 ὡς παρὰ τῷ Καλλιμένει· πύ-
 λιν τὸ θῶρον εἰς Θάληκα ἁλι-
 σθεν. ἔστι δὲ χωλιαμπος. Choerob.
 ad Theodos. f. 88.
 Οὐλλόν 263, 20.
 Οὐλλῶ 149, 5.
 Οὐμά 563, 7.
 Οὐμνον 263, 22.
 Οὐμνιος Οὐμνίος et Οὐμνί-
 ος 1193.
 Οὐνάσιμον 99, 9.
 Οὐνακῆριον 99, 9.
 Οὐραγῆλια 263, 23.
 Οὐραγῆλιων 263, 27.
 Οὐραδαίων 308, 16.
 Οὐραδῶ 148, 9.
 Οὐραδαίος 190, 1.
 Οὐς Οὐ 1181.
 Οὐάτερον 495, 12.

ἄνω 148, 16.
 ποτήριον 99, 25.
 ἑστατον 263, 31.
 1200.
 η] γ. ροσήμε.
 θελήσω 1289.
 ος 264, 10.
 Θέμιτος 1188.
 ὄν 99, 27.
 τα 42, 21.
 ιον 264, 6.
 γῶ 148, 28.
 προσβολή 42, 33.
 ιας 1096.
 τέλει 148, 13.
 τωλή Theognostus f. 73.
 ε 99, 19.
 εν 43, 1.
 μόν 99, 11.
 αινεσθαι 99, 21.
 ρας 62, 31.
 λουσίλως 4, 1.
 λουτέιν 99, 20.
 ς 1190.
 265, 19.
 263, 32.
 θέται 264, 15. 310, 12.
 ὅς 264, 12.
 189, 31. 264, 3.
 1004, 10. 1231.
 κὰ καὶ χρήματα 189, 29.
 κή ἀρχή 264, 7.
 κόν 264, 7.
 αι 99, 32.
 εν 99, 32.
 1095.
 ζει 99, 14.

θηλάζειν 99, 13.
 τὸ θηλυδὸς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ
 κλισθὲν διὰ τοῦ δὸς ἡμῶν τε.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 θημωνία 264, 18.
 θήν 525, 16.
 θηραμένης 100, 1.
 θηρανόμος] τὰ εἰς ἃ μακρὸν λή-
 γοντα θηλυκὰ κατ' ἀρχὴν ἀφ-
 ἔως συντεθέντα ποτὲ μὲν φη-
 λάντει τὸ ἄ, ὡς ἔχει τὸ ἀγορα-
 νόμος, σκιάμαχῶ, σκαμμαφῶ,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ γράται εἰς
 ὁ, ὡς ἐν τῷ ἡμερόβις, ἡμερόβ-
 ὁτος, ὁπωροφυλάκιον. Theo-
 gnost. f. 88.
 θήρευε 149, 1.
 θήρεα 99, 28.
 θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροδῶξ καὶ ἀλοδῶξ ἀπὸ
 τοῦ διώκω συντεθέντα διὰ τοῦ
 π κλισσονται. Choeroboscus ad
 Theodos.
 θής 1095.
 θησίον 264, 21.
 θησέω 99, 23.
 θητεία 264, 19.
 θητικόν 260, 33.
 θιασώτης 264, 23.
 Θμάς. Θμάως 1192.
 θρησιδίων 43, 16.
 θόαις. 1183. 1193.
 θόας θόα 1183.
 θόλος 264, 26.
 θράνυξ θράνυκος ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου παρὰ Κορίνη. θρήνυξ θρή-
 νυκος ἐπὶ τοῦ αἵτου καὶ ἑστία

ἢ χρήσις ἀπὸ ῥητορικῶν ἐν Πτο-
λεμαίῳ. Choerob. ad Theodos.
f. 65.

θρασέα 99, 24.

θρασυός 190, 1.

θράττει 43, 3.

θρεσκεία 99, 26.

θριῖσθαι 265, 15.

θριάσιον πτόλον 265, 11.

θρίδακα 99, 18.

θριπιδεστον 264, 30.

θριπιδόν 190, 3.

θροῦς 99, 7.

θρυλεῖν 263, 19.

θρυλέμεναι ποταπόρρητον 264,
32.

θρύπτεσθαι 43, 14.

θρύψιχος φοβερός Theognestus
f. 18.

θυγατριδεῖν 99, 30.

† θυγατρί δια τί προπαροξύνει-
ται 1229.

ἢ θυγατρός δια τί ὀξύνεται 1215.

θυήεις - θυόεις 602, 28.

θυλάκιον 265, 5.

θυμώλωπες 462, 11.

θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.

θυμέλη 42, 23.

θυμωθῆναι 99, 8.

θύνεται ἡδύται Theognestus
f. 18.

θυνηίδες 265, 3.

θυραυλεῖν 265, 7.

θυρίδα 100, 2.

θυροκόπειν 42, 31. 99, 17.

θυροκαπία 99, 17.

θυροκόπος 42, 32.

θυρών 265, 1.

θύσαι 42, 14. 99, 16.

θυσεῖον 265, 4.

θύσω τέθυκα 1286.

θύψαι 462, 10.

τοῦ θῶνός 1221.

θυπεία 190, 4. 265, 17.

θυπείω 149, 3.

θυρακτεῖον 792, 25.

θυράκιον 43, 7.

θυρηχθεῖς 43, 12.

τῶν θῶων 1005, 30.

In f. desinentia adverbis quan-
do corripiauntur 500, 27. 503,
29. 571, 5.

† ἀνεκφώνητον 1186: quibus
ab Aeolensibus et Boeoth.
omittatur 1187.

† pronomen 916, 12.

τα-ίως 1217.

τά i. q. φωνή 554, 29.

ταμβροκόπος καὶ προχαῖος Io.
Siceliota.

ταμβροφάγον 190, 9.

ταμβροφάγος 265, 31.

† ταπτός 43, 29.

τάσιν 1046, 9.

τατρεύειν 100, 11.

† ταυξ ταυκος: ταυ δὲ αἰσος ὀρε-
θος. Choerob. ad Theodos.
f. 65.

ταυγῆτες 1188.

ταγνῶ ὀρῶ. Ἀρλοπαρχος συσπει-
λει τὸ αὐτὸ καὶ ταγνῶ τὸ ὕ καὶ
προπαροξύνει, ἐναλλαγὴν τόνου
καὶ χρόνου περικλημένη, ὥς φη-

ῥοδῖνος. Theognostus

, 17.

i. q. Ἰδης 598, 28. 606,

23, 26.

0, 23.

43, 21.

100, 21.

εν 100, 10.

265, 30.

100, 18.

υς 1204. 1236.

ἰδον] v. χείρ. ἰδού 1237.

ἰδρῷ 1197.

υκος ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς

υδρος ὁ Μύνδιος. Choe-

d Theodos. f. 65.

0, 19.

ρηρεῖς 267, 21.

00, 9...

δόν 266, 6.

v. ἀληθεία.

ἐνύπνιον 266, 9.

1197.

μονες 266, 1.

οί 265, 22.

ς 44, 7.

να 44, 9. 266, 7.

ιν 1292.

εεσιν 600, 25.

95.

τ] εἰς πῶν ἀρδότερον μο-

ς ἢ εἰς ἣν ἢ εἰς ἂν ἢ εἰς

εἰς ἰν ἢ εἰς ὑν οὐκ ἔστιν

τὸ γὰρ ἰδύτην παρὰ

κρίτην βεβλίσται. οὕτως

ἰανός ἐν τῷ καθόλου.

Theognostus f. 52.

ἰανότης 100, 17.

ἰανέα 44, 5. 190, 10. 267, 15.

ἰανέας 100, 7.

ἰανήρια 190, 10. 267, 15.

— ἴκος] v. Ἑλλάνικος.

ἰκρῶσαι 259, 32.

ἰκρῶσαντες 265, 21.

ἰκτὸν τὸ ἰοικός. Theognostus

f. 15.

ἰκτὺς ὁμοῖωμα, εἰδόν. idem.

ἴλαος] εἰ δέ τις εἰποι „καὶ πῶς

τὸ ἴλαος, συνισταμένον ἔχον

τὸ α, οἷον ὡς παρὰ Πυθα-

γόρῃ ἴλαος εἰ ὑμέναια, ἵσταται

παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ

ε καὶ ω, οἷον ἴλαος;” λέγομεν

ὅτι τὸ ἴλαος μᾶλλον ἔκτελει

τὸ α (σπάνιον γὰρ τὸ ἐν κν

στολῇ ἐστὶν εὐρισκόμενον), καὶ

τούτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖς

Ἀθηναίοις ἴλαος. ὅτι γὰρ ἐκ-

τείνει τὸ α, ἰδῆίμωσι Πυθαγό-

ρας ἐν τῷ Βίαντι εἰπὼν ἴλαος

καὶ τὴν δέχνησα παρὰ τὴν. ὅτι

δὲ ἐλεγείον. καὶ ἐν τῷ Εὐφο-

ρίωνος Δημοσθένει ὁμοίως ἐκ-

τεταμένον εὐρίσκεται, ὡς δὲ

μονος ἴλαος. Chceroh. ad

Theodos. f. 1186.

ἰλαῖς 1186.

ἰλαῖς 44, 17.

ἴλας καὶ 43, 31.

ἰλή δεσμός, σιγῇ Theognostus

f. 15.

ἰμῶν 266, 22.

ἰμάντες 100, 26.

ηματιόμοισι 100, 25.

ἴμι] v. εἰμι.

ἴνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.

511, 29. 564, 32. αἰτιολογικός

510, 18. 684, 24. 1035, 1.

ἴν' ἀκροῖ 43, 26.

Ἰναρῶς 1197.

ἴνα τί 100, 6.

ἴξοι 43, 33.

ἴξυς 1195.

ἴονθος 44, 23.

ἴος 1095.

ἰού 1237.

ἰππος 266, 32.

ἰπος 44, 19.

ἰππαρχος 266, 26.

ἰππᾶς 267, 13.

ἰππεύεσθαι 100, 16.

ἰππίδων 43, 32.

ἰπποβοῖσκολῶ 84, 19.

Ἰπποθάμεια ἄγορά 266, 28.

ἰπποφεις 44, 22.

ἰρῶσι 572, 15.

ἴς 1095 Ἰς ὁ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
τῆς ἰσχύος διηκυλίηκτον. Theo-
gnostus f. 88.

ἴσα βάλων Ἰνθοκλεῖ 267, 19.

ἴσατα 73, 42.

ἴσαγγυρόν 100, 22.

ἴσας particip. 587, 8.

ἰσθμύνει τὸ ἀγωνίζεσθαι αἰσθάνεται. Theognostus f. 15.

ἰσθμὴν ἢ γρόνησις idem.

ἰσθμός 263, 7.

ἴσμα δόγμα Theognostus f. 15.

ἰσοδότης θεός 267, 3.

ἰσοστοιχείω 812, 22.

ἰσοτελής 267, 1. 298, 27.

ἰσόχουσον 100, 22.

ἰσπλῖαι ἀκόλουθοι Theognostus
f. 15.

ἰσπληρος ἰσπλήνης ἰσπλήνου· ὁ-
μᾶναι δὲ τὸν ἐρώμενον (paullo
infra τὸν ἐραστήν). Choerob.
ad Theodos. f. 52 et 94.

ἰσπνῖται σπειρά idem.

ἴσσα 100, 27.

ἰσσηλὴ αἰγίον δέγμα Theogno-
stus f. 15.

ἰσάκη τὸ δρόκτανον idem.

ἰσάναι 51, 29.

ἰστιάτορία 267, 8.

ἰστός 267, 5.

Ἰστρογίδες Σκυθικαί. Theogno-
stus f. 15.

ἰσφαίνει μεριμνᾷ id.

ἰσφάτατον βλαῖον id.

ἰσχύζειν ἀναβάλλειν τὸ ἰσχυρίζεσθαι.

ἰσχνεῦσαι ὑφείναι id.

ἰσχνόφωνον 100, 23.

ἰσχύφωνον 100, 24.

ἰσχυρικώτεροι 100, 15.

ἰσχυρίσκος 100, 13.

Ἰταλικόν 100, 8.

ἰταμόν 267, 10.

ἰτητέον 100, 12.

ἴων 475, 29.

ἰνγαλ 267, 12.

Ἰνγλικά Damascius.

ἴνγξ 263, 21.

ἴφι 608, 11.

ἰχθυολύτης ἀνδρῶπις 43, 23.

ἰχθὺς nominat. 1232.

ἰχθὺς accus. 44, 20.

856, 13.

α 43, 25.

33.

25.

β, 15. 942, 31.

i. q. δεικνύς 525, 4.

τασις 1217.

α μόνον ἐκ πάντων (τῶν
εἰων) καὶ τρισύλλαβαν καὶ
τρισημένιον. καὶ ἐχρήνπροσπαροξύνεσθαι· ἀλλ'
τοιχεῖον ἦν, ἡχολούθησε
δισυλλάβοις. ἔχουσι πρὸ
τὸν τόνον. οὕτως Ἡρω-
ς ἐν τῇ συντάξει τῶν στοι-
Theognostus f. 25.

λεῖα 190, 25.

της 45, 16.

οι 275, 28.

la 270, 19.

268, 18.

ερδίαν κάεσθαι 66, 1.

ὡ βλέπειν 48, 26.

ὅς δοῦλος 195, 5.

σιων 269, 16.

ραι 268, 19.

ἐν τὴν ἀσπίδα 276, 1.

ς 105, 1. 438, 2.

τηκεν 103, 22.

ον 270, 8.

100, 32.

οῦμαι 154, 12.

ῖδον ἦν 47, 12.

ει 105, 12.

υσαν 14, 18.

νε 100, 33.

ῥομίεθα 101, 2.

καθιμῆσαι 268, 22.

καθίσω 101, 1.

κάθου 100, 31.

καὶ quibus modis elidatur 496,
24.

καὶ μὴν 518, 31.

Καίως Καία 1183.

καινὴ φορεῖν 48, 18.

κακά 101, 15.

κακεντριχῆς 105, 19.

κάκιστος φηγεῖν 48, 9.

κακκάβη 104, 33.

κακόβιος 104, 16.

κακοδαίμων 268, 1.

κακόδουλος 104, 18.

κακοήθων 1263.

κακοῖς κακὰ λύσθαι 48, 20.

κακολογεῖν 102, 13.

κακομαθῆς 104, 17.

κακόν τι προσεπολαύσω 47, 17.

κακόν τι σταντῶ προῦφείλεις 47, 29.

κακοποιεῖν 102, 14.

κακοπρόσωπος 104, 19.

κακοτεκνία 46, 16.

κακοτεχνία 651, 25.

κακοτεχνίων 103, 18.

κακοτεχνίων 268, 24.

κακουργῶ 152, 1.

κακουρία 104, 24.

κακουρία σώματος 269, 32.

κακὸν Πιεύς 269, 23.

κακῶς ἔχειν 103, 30.

κακώσεως 269, 1.

κακῶς περιέν 149, 22.

καλά adv., Dor. καλλά 565, 13.

καλασθηφόρος - καλασθηφόρος 602,

22.

παλαμίδας 269, 25.
 παλαμίτην 269, 7.
 παλή 47, 20.
 παλήτης 47, 20.
 παλινδεῖσθαι 270, 25.
 παλλά 565, 14.
 παλλίας 190, 20. 275, 6.
 παλληγραφήσαι 48, 3.
 πάλλιον 269, 33. 270, 6.
 πάλλιστα 49, 20.
 παλλινράτερος 49, 15.
 παλλονή 101, 14.
 πάλλοντρον 14, 12.
 παλπίς 1095.
 κάλιον 101, 13.
 Καίχηδών Χαλκηδών 1307.
 κάλως 581, 1.
 κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύματι 49, 6.
 κάμιнос 270, 11.
 καμύνειν 103, 27.
 Καμῦς 1195.
 Κανεῶς 1197.
 κατηφόροι 270, 32.
 κανθούρου λιμήν 271, 7.
 πάνταβις 105, 27.
 κανών quid 1180.
 κανών musicus quomodo fiat 1167.
 κάπαρις] v. κίσρηρις.
 κάπτηλον φρόνημα 49, 9.
 κάπηλος 102, 16.
 κάπηνη 46, 31.
 καπνοῦ σικιά 48, 14.
 κάπριος - κάπρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενος 275, 10.
 Καρδύς 1195.

κάρηα] κάρηις μὲν γὰρ οὐχ οἶον
 τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν ἐφ-
 θείαν, ἐχρήσθαι δὲ παραλαμβάνων
 παρὰ Ἀντιμάχου ἐνθεῖαν, ὅν
 οἰκίτην θέσκει κάρηα, ἀλλ' οὐκ
 κάρηας. Cod. Paris. 2638. v.
 κάρηιατος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπίσασθαι 104, 5.
 καρπού 190, 17.
 καρπούνται 149, 24.
 καρτερεῖ 153, 3.
 καρύκη ἢ διὰ διόσφοῦ τοῦ ἔ
 δν εἶδος βρώματος ἐκ πολλῶν
 ἰδεσμάτων συνειστός. Theognis-
 tus f. 72. De ea voce quae
 Ruhnkenius posuit Hesychii
 p. IX, Oro dat cod. Paris. 2638
 κῆτα 496, 1f. 969, 4.
 κατὰ 268, 5.
 κατάρβα 81, 12.
 καταβιλιῶ σε παρὰ ἐφθε με-
 θάνειν 45, 19.
 καταβιβάζειν 104, 4.
 καταβοή 104, 20.
 κατύγειον 47, 14.
 κατύγειω 153, 15.
 καταγινώσκω 150, 13.
 καταγλωττίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγώγιος 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδακτυλλίζειν 48, 23.
 καταδεεστέως 103, 17.
 κατῆδειν 45, 29.
 καταδιατεῖ 150, 6.

ἰῶται 103, 11.
 ἴομαι 151, 22.
 θρασύνω 153, 18.
 κριτοῦ 153, 27.
 ἰδὼν τὸν ὀφθαλμόν 45, 26.
 ἰλεῖ i. q. κατακλίσσει 1290.
 κοίλιν νοσέει 46, 8.
 κοιμίζει τὸν λύχνον 46, 26.
 κοῆς οἶνω 48, 13.
 κοῦω 154, 9.
 κρίνω 152, 31.
 κρίναι 103, 12.
 λαβεῖν 275, 12.
 λαλεῖν 102, 15.
 λαμβάνω 150, 18.
 λέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 κάλους 105, 13.
 λεγέει 48, 11.
 λέγω 153, 33.
 λελάβηκεν 104, 21.
 λεπτολογεῖν 48, 16.
 λεύσιμον 269, 18.
 λλαγγῆναι 102, 18.
 λλάττειν 271, 9.
 λλάττομαι 151, 25.
 λογεύς 190, 24. 270, 17.
 λυσιν 103, 15.
 μαρτυρῶ 150, 32.
 μέφομαι 151, 8.
 μόνας 101, 11.
 νέπτης 269, 19.
 παλαίω 152, 21.
 πολεμῶ 149, 30.
 πολετεύομαι 149, 32.
 πραγματεύομαι 152, 24.
 προξέει 275, 30.
 πυκνός εἰς - 598, 33.

καταῖμαι 104, 15.
 καταρκέει 48, 8.
 κατάββους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφὴν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατατάττω 151, 26.
 κατατίθημι 151, 30.
 κατατομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 καταφύγας 105, 20.
 καταφλεῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγὰς καταφυγὰ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονῶ 151, 12.
 καταχύσματα 269, 9.
 κατάχῳλε 102, 29.
 καταχωνεύω 154, 14.
 καταχῳσαι λόγους 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 κατεῶν 153, 21.
 κατεγρυπῶσθε 233, 12.
 κατέδραμον 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεββίνημι 9, 3.
 κατεββώγος 270, 10.
 κατεσκευασμένην οἰκίαν 103, 28.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατευπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατήλιψ 1200.
 κατηλόησαν 270, 27.
 κατηριστημένα 48, 12.
 κατηρτυνέει 105, 25.

κάτοιος 45, 10.
 κάτοπτρον 102, 10.
 κατορχοῦμαι 152, 27.
 κατορώρυκτο 20, 2.
 κατόχους 105, 7.
 κατόχως εἴρηται 105, 7.
 κατινέσθαι 270, 7.
 κῆτωθεν νόμος 269, 14.
 κατώροπον Olympiodorus in
 Phaed.
 καυσία 269, 19.
 καύσιμα ξύλα 105, 4.
 καυχᾶ 275, 4.
 καυχᾶσθαι 102, 3.
 καχλάζειν 271, 3.
 Κέας Κέα 1183.
 κερκρεῶν 271, 23.
 κῆδι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 κερκερόμηται 271, 10.
 κερκερδουλευμένον νόμισμα 47, 27.
 κέκλειμαι 1020, 25. κερκευμένος
 ἐν διφθ., ὡς κερκευμένων τῶν
 ἐμπορεῶν, καὶ κέκλειται. Choe-
 robosc. cod. Barocc. 50.
 κερκλήμην 1033, 18.
 κερκοινωμένοι 271, 16.
 κερκύφαλος 1095.
 κερκημένην 102, 20.
 κερκημένον 102, 21.
 ἐὰν κερκῶμαι 1037, 24.
 κελόντες 271, 17.
 κελύστωρ 47, 4.
 κελεύω 152, 12.
 κενναγλίαν 104, 8.
 κένανδρος πόλις 46, 9.
 κενὰ τῆς γνάθου πολλὰ χῶρια
 45, 23.

κενός κενότιος 1286.
 κεντροῦν 101, 28.
 κερσάω] Cod. Vat. 997:
 ἄδουσιν ἀντὶδουσιν ῥηθῶν, κύναι,
 τέτις, χελιδόν· ἢ τρυγῶν τρυῖς
 μέγα·
 κέρδις κερδαίνει, λαμπροφωτῶ
 στρογγύλα,
 πῆτις μελλεῖ, φεῖδρον ἔχει βλυ-
 στάνον.
 κεραία 267, 5.
 Κεραιμικός 275, 19. 577, 30.
 κερῆμιον 102, 9.
 κέραμον 47, 19.
 κέραμος 271, 14.
 κεραννύουσιν 103, 5.
 κέραια 104, 2.
 κερδαίνω 153, 24. κερδαίνω κε-
 κέρδαγκα καὶ κερκερδακα 1285.
 κέρκος 271, 13.
 κέρκουρος 272, 30.
 κέρκος 103, 6.
 Κέρκινα 275, 1.
 Κερκώπη 271, 21.
 κέρκω σιάνειν 48, 33.
 κέρκωψ 190, 19.
 κερματίζειν 104, 11.
 κερματίζειν λόγον 47, 24.
 κερματισμῶ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κερστρίους 271, 20.
 κεφαλαί 104, 23.
 κεφάλαιον 190, 23. 268, 3.
 κεφαλαϊότατον 104, 6.
 Κεφάλης Κεφάλιος 1189.
 κεφαλογομεῖν 104, 31.

πεχαρισμένως θύειν 44, 30.
 πεχήντες 1287.
 πεχηνώδες 697, 30.
 πεχρίσθαι σκορπίω 46, 18.
 πεγγός 596, 29.
 πεηδαία 103, 21.
 πεηδεσται 190, 28.
 πεηδύσαι 47, 25.
 πεηδομαι 153, 7.
 πεηδος 47, 25. 103, 32.
 πεηκός 271, 26.
 πεηληθρον 46, 25.
 πεημός 275, 25.
 πεηπος etym. 714, 17.
 πεηπούρευμα 271, 28.
 πεηρ 1095.
 πεηρυκία 255, 1.
 πεηρύκειον ὄνομα λόφου, οὐ φασι
 τὸν Ἐρημὴν ἀναβάνα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀρτέμιδος τοῖς θεοῖς
 ἀνακηρύξαι, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προστάξαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 πεηρυκεῖν 153, 10.
 πεηρυξ[] v. φοῖνεξ.
 πεηδηλός 275, 32.
 πεηκλίδες 271, 33.
 πεηκλός 190, 16.
 πεηθώνιον - χιτώνιον 793, 20.
 πεη 1208.
 πεηλισμός 271, 30.
 πεηλλαγητήρ ὀνελότης Theogno-
 stus f. 15.
 πεησος 272, 3.
 πεηαιδογράφος Ge.Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 πεηαιδολογία idem.

κινδυν κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφὴ τὸν κίνδυνον. ὁ γὰρ
 Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ
 κινδύνῳ (sic). αὕτη δὲ ἡ κιν-
 δυνος γενικὴ μετέγεται εἰς εὐ-
 θύαν, καὶ γίνεταί ὁ κίνδυνος,
 ὥσπερ ὁ φάρος τοῦ φαρός καὶ ὁ
 φάρος (leg. ψάρος - ψαρός -
 ψάρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρώς τοῦ Τρωός καὶ ὁ
 Τρωός. Choerob. ad Theodos.
 κινδυνεύει 151, 14.
 κιννάβαρις 104, 32. 1208.
 Κίνυψ 1200.
 κίοκρανα 105, 10.
 κιοτηδόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κίρις· ἔστι δὲ εἶδος ἰέρακος. λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ
 Ἀδωνις, παρὰ δὲ Λάκωσιν ὁ λύχ-
 νος. Choerob. orthogr.
 κίρκος 1095.
 τὸ κίρκις διχῶς εὐρέθη κινδύ-
 μενον, οἷον κισήριδος κισήριος.
 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κίρκις
 φασι διαφορεῖσθαι. σεσημειώται
 τὸ ἀκρίς ἀκρίος. id. ad Theodos.
 κίστας 105, 14.
 κιστοφόρος 272, 1.
 κισλισμός 271, 30.
 κισφία 105, 21.
 κίων 48, 19.
 κλαδί 1226.
 Κλαυσις 1195.
 κλάω 600, 27.
 κλειδα 48, 7.
 κλεῖν 101, 29.
 Κλειόρι dat. 1193.

- κλέπτρια 102, 28.
 Κλείας Κλεία 1183.
 τὸ Κλήμης Κλήμεντος καὶ Κρή-
 σκης Κρήσκειτος, Οὐάλης Οὐά-
 λεντος, Μάνης Μάνεντος, διὰ
 τοῦ ἐντός κληνόμενα καὶ τὰς
 εὐθείας ἔχοντα διὰ τοῦ ἦ, οὐ τῆς
 κοινῆς ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ἁρ-
 χαώτετος ἰδιον, ὡς γησιν Ἑρω-
 διανός ἐν τῷ ὀνοματικῷ. Theo-
 gnostus f. 34.
 κληρονομῶ 150, 21.
 κληροῦχους 267, 31.
 κληρωτὴ ἀρχαί 190, 26.
 κληρωτήρια 47, 13.
 κλητεύοντες 268, 11.
 κλητεύσιμ 272, 6.
 κλητεύσεις 263, 13.
 κλητῆρες 268, 11.
 κλητικὴν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀριθμη-
 τικῇ] v. ἀριθμητικά.
 κλιβινύτης ἄρτος 103, 3.
 κλειμάζειν 221, 19.
 κλειμακίδες 272, 18.
 κλειμακίζει 272, 15.
 κλεινάρια 104, 28.
 κλινοπετής 272, 12.
 κλινοπηγός Theognostus f. 63.
 κλίνω κέλικα 1285.
 κλισίας 272, 13.
 κλιτῆρες 272, 19.
 κλωμαστίζ 49, 5.
 κλωπηδός v. αἰφηνδός.
 κνίσα 1095.
 κνισαῖν ἀγυιός 268, 6.
 κνισοκόλις 47, 10.
 κνισοτηρητής 49, 13.
 κνώδων] v. Λίδων.
 κοβαλεία 272, 21.
 κόβυλος 101, 6.
 κόγχος 105, 17.
 κοῖλον γραμματεῖον 273, 13.
 κοινοδῆμιον Theognostus f. 19.
 κοινοθυλακεῖν 47, 7.
 κοινολογῶ 153, 30.
 κοινομήτωρ ἀδελφός Theognos-
 tus f. 19.
 κοινὸν γραμματεῖον 272, 24.
 κοινός τῶν ποτηρῶν φίλος 45, 11.
 κοινωνεῖν - ἐπικοινωνεῖν 847, 11.
 κοινωνῶ 150, 27.
 κοίρανος 1095.
 Κοιρωνίδαι 273, 7.
 κοῖτις 273, 5.
 κόκκους 103, 25.
 κόκκυ 105, 22.
 κοκκύειν 21, 24.
 κοκκύειν τὸς ἀλεκτρονόας 101, 4.
 κοκκύμηλα 103, 23.
 κολάζω 151, 20.
 κόλαξ 268, 4.
 κόλασμα 105, 2.
 κόλερον τὸ ἀκούρευτον πρόβα-
 τον· οἱ δὲ τραχὺ ἔριον. Theo-
 gnostus f. 85.
 κόλλοπας 102, 33.
 κολοβωθῆναι 104, 3.
 κόμης κόμητος - Κόμης Κόμοσ
 1188.
 Κομητῆς Κομητῆ 1186.
 κομιδῇ 267, 29.
 κομίστρια 267, 30.
 κόμματα 272, 24.
 τοῦ καὶ ἐμὲ κόμματος 66, 25.

κόμμιδι 104, 1. 1208.
 κομμῶ 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κοπίαμα 47, 22.
 κοπτοπακτής 652, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρολόγοι 273, 10.
 κοπρώτης 273, 11.
 κοράκινον 104, 14.
 κόρδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακισμός 267, 27.
 κορδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρη τὸ κορίαννον. Theognostus
 f. 81.
 κορβίζεσθαι 47, 31.
 κορικῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κορρίον 856, 22.
 κόρις] ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες
 ἐν αἷι συνηθείᾳ τὰς κόριδας θη-
 λικῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλέ-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόμεως.
 ὁστὲν δὲ οἱ σπανίως εὗρισκα-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὅς κλινόμε-
 ρον. Choerob. ad Theodos.
 f. 111.
 κοροκόσμια 102, 5,
 κοροπλάθος 275, 7.
 κόρουα 1096.
 κόρυς κόρυθος 1208.
 κορώνεως 1197.
 κορωνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμαντις κοσκινόμαντιδος
 1193.

κοσμογῶι Damascius.
 κοσμοφλεγής Io. Siceliota.
 κοτήεις - κοτόεις 602, 26.
 Κοτύκις Κοτύκι· ἔστι δὲ ὄνομα
 βασιλέως Παφλαγονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 κοτυλίζειν 46, 14.
 κουρεῖον 273, 1.
 κουρίδες 47, 3.
 κούρος 1096.
 κουφίζω 154, 17.
 κούφιοις 478, 3.
 κουροτής] v. τραχυντής.
 κόφινος 102, 1.
 κρίζειν 101, 8.
 κραιπάλη 45, 13. 273, 31.
 κράμβην 104, 10.
 κραινόλειος 49, 12.
 τὸ κρῆς ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κρῆς καὶ ἡ κρῆς.
 Chuerob. ad Theodos. f. 178.
 κραινίζεσθαι 273, 29.
 κράστις 273, 28.
 κρεῖται 1095.
 κραταίβιος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κραταίς v. ἀμφιμελεμνίς.
 κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλον
 ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατῶ 151, 4.
 κρ νχασμῆς 101, 10.
 κραινήν ποιῆσαι 103, 10.
 κρεῖδιον 103, 13.
 κρεῖς quomodo flectatur 1001.
 κρεμάσαι τὰς ὑσπίδας 45, 1.
 κραιναὶ σκευὴ πῶς 273, 22.

κρημάσσω 103, 4.
 κρηπιδουρῆος 273, 17.
 κρητδὸν ἐμβάλλειν 46, 24.
 κρηθώλεθροι ἔμποι 46, 10.
 Κρίκας Κρίκα· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ. Choerob. in Theo-
 dos. f. 43.
 κρίνω 150, 10. 153, 12. οἱ Αἰο-
 λεῖς κρίνω λέγουσιν. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 κρίνω κέρικα 1285.
 κριτῆς ὁ τοὺς σιμπεπλεγμένους
 ἁλλήλοισ διαχωρίζων. καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες κρίναι τρεῖς ἐπὶ τῶν
 θυμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρῖσαι.
 Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 [Κριῶθεν] v. τηλωθεν.
 κροκοῦν 273, 25.
 κροκύδας 4, 27.
 κροκύδιον Theognostus f. 81.
 Κροκωνίδα 273, 8.
 Κρόνιον ἔτεμος 273, 20.
 Κρονοδαμῶν 46, 30.
 Κρονοθήκη 46, 5.
 Κρόνος 104, 7.
 κροταλλεῖν 103, 9.
 κροτεῖν ὀστράκους 45, 30.
 κρούειν 101, 22.
 κρυάει· ἰμάρι Theognostus
 f. 18.
 κρυάσσει ὄιγοι id.
 κρύον ξηρόν id.
 κρυπτή 273, 33.
 κρυπτίνδα Theognostus f. 15.
 κρυφάδης v. ἑμάδης.
 κρυφῇ 103, 33.
 κρωβύλος 190, 21.

κρώπος ἡ ὁδρία Theognostus
 f. 18.
 κρώσι βοῶσι id.
 πτ syllabam facere ancipites
 1176.
 πτείνω· πτενῶ γὰρ ἔστιν ὁ πτε-
 λων, καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς πτείνω
 λέγουσιν. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 πτηματλήην 274, 5.
 ἡ Κτησιρῶν 1207.
 πτητόν 153, 1.
 πτύπος 1095.
 κυμλίτης 274, 14.
 κυάμω λυχεῖν 274, 7.
 κυανανγῆς 44, 32.
 κυανεὺν 1261.
 κυανεὶ ἡ θύλαττα 46, 27.
 κυανοχαῖτα Προεδάωνι 1187.
 κυβεντήριον 275, 14.
 κύδαρον 274, 18.
 Κυδώνιον μῆλον 104, 13.
 κύειν καὶ τεκεῖν 48, 4.
 κύκηθρον 48, 28.
 κυκλίζεσθαι Olympiodorus in
 Phaed.
 κυκλισμός idem.
 κύκλον 475, 29.
 κυκλοτέρην 1233.
 κύκρους 274, 12.
 κύμα 104, 9.
 κυμβεῖον 274, 28.
 κυνάρειον 49, 14. 104, 30.
 κυνῆς 274, 9.
 κύνειρον ὑπαλόν Theognostus
 f. 19.
 κυνηγετεῖν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.

Κυνίδαί 274, 16.

κυνόδιασμα 49, 17.

κυνόγαλλος 49, 19.

κυνοκοπῆσαι τὸν τῶτον 49, 3.

Κυνόσαργες 274, 21.

κυνοφθαλμίζεται 48, 31.

κυντατώτατον 101, 30.

κυντερότερος 101, 30.

κυντότατον 101, 32.

Κύπριον 102, 32.

κύρβεις 274, 24.

κυρήβια 272, 24.

κυρία ἐκκλησία 274, 19.

κυρίαν 102, 20. 274, 6.

Κύριος Κύριαντος· ἴσθι δὲ χω-
ρίον τῆς Λακωνικῆς. Choerob.
in Theodos, f. 46.

κυψέλει φρονημάτων 47, 15.

κυψέλη 276, 3.

κυψέλλεις 276, 3.

κύων 105, 16.

κύων ἐν φάτῃ 276, 6.

κύων παρ' ἐντέροις 276, 8.

κώδη 274, 31.

κώδυς κώδυκος ἐπὶ τοῦ κώδου.

Choeroboscus ad Theodosius
f. 65.

κωλακῆται 190, 15. 275, 22.

κωλιάς 275, 20.

κῶμαι 274, 30.

κῶμυς κῶμυθος 1208.

κωμῳδία 747, 10 et 25. 1166.

κωμῳδία 1255.

Κωνσταντίνου πόλις] Cod. Vat.

997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν

Κωνσταντίνου πόλιν.

Ἐρεχθέως ἀνῆκεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
ἀλλ' οὐρανὸς καθ' ἡμε' Ρώμην τὴν
νέαν.

κρεῖττον τὸ κάλλος, γῆς ὅσον
λαμπρὸς πόλος.

κωπίας 274, 32.

κώπη 1096.

τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λῆα 567, 9.

Λάας Λάα 1182. 1183.

λαβόμενός 106, 16.

λάβον imperat, 1023, 16.

λαβύραν 106, 19.

λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.

λαγῆζει 106, 5.

λαγχίνω 155, 16.

λαγῶς 1197.

τὸ Λάδων (ἴσθι δὲ ὄνομα ποτα-

μοῦ) ὑπὸ Ἀρτιμάχου διὰ τοῦ

ὧ κέλεται ἀναλόγως, οἷον Λά-

δωνος· ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ

Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λάδωνος.

τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν

μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ κλίνει, Κά-

ριννα, οἷον Νέδοντα· οἱ δὲ περὶ

Λίδνμον καὶ Ἀπλώνα διὰ τοῦ

ῶ κλίνουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέ-

δωνος. τὸ Μέδων (ἴσθι δὲ κύ-

ριον ὄνομα) ὁ μὲν ποιητὴς Ὀμη-

ρος διὰ τοῦ πτ κλίνει, οἷον Μέ-

δοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-

κῶν, Ἰσαῖος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ

Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρυσινίων πο-

λιτείᾳ Μέδωνός φασιν ἀναλό-

γως. τὸ δὲ κνώδων τῷ λόγῳ

τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ κλ-

νεται, καὶ ἴσως ὅτι σύνθετον
ἔστι παρὰ τὸ ὁδοῦς ὁδόντος, καὶ
τὴν τοῦ ἡπλοῦ ἐφύλαξε κλισίαν,
ὅλον ὡς παρὰ τῇ Σοφοκλεῖ τοῦ
δ' αἰόλου κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
ἔφους. Choerob. ad Theodos.
f. 63.

λάζω 1095.

λαθαργός κύων 50, 30.

λαθοφαγεῖν 106, 12.

Λάιος - Λῆος 567, 7.

λαϊός 1095.

Λίκαιναν 106, 22.

δ Λακιδάιμον 1004, 27. 1245.

λάκκος 276, 20.

Λακωνικήν 106, 23.

λακωνομανεῖν 50, 13.

λάλαξ] σσημειῖται τὸ λάλαξ λά-
λαγος διὰ τοῦ γ κλισίαν· περὶ
οὗ ἴσταιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ λα-
λαγή ἐγένετο τοῦ σημαίνοντος
τὸν θόρυβον. Choeroboscus ad
Theodos.

λαλεῖν 51, 3.

λάληθρον 50, 6.

λάλησις 438, 4.

λαμβάνω 155, 6.

λαμπυδηφόροι 277, 22.

λαμπάς 277, 22.

λαμπρόφυκος 106, 6.

λαμπτήρ 50, 23.

λανθάνω 154, 29.

λάξ 551, 13. 941, 21.

λάξ βῆραι 106, 20.

λάξ κάθου 106, 20.

λάξ πατῆσαι 106, 20.

δ Λαοδάμα 1183.

λαπίζειν 277, 27.

Λαρδὺς 1195.

λᾶς 1096. 1181.

λάσσανα 51, 8. 106, 30.

λάτρις 1095.

λαχανῆς λαχανῶ 1186.

λαχεῖν δίκην 277, 20.

Λάχεσις Λαχέσιος 1193.

λέγειν 51, 3.

λεγολή - φερολή 524, 3.

λεγόμεθεν 604, 25.

Λειώδης Λειῶδες 1238. 1243.

λειπογνώμων 49, 33.

λείπομαι 155, 23.

λείριον 50, 17.

λειτουργεῖν 277, 29.

λειτουργῶ 155, 26.

λεῖψας 106, 24.

λέμιθος 50, 4.

λέπτρον 1095.

λελύβημαι 105, 30.

λεξύδριον 857, 17.

λεόντιον *deminut.* Theognostus
f. 81.

λεόπαρθος] τὰ εἰς ὧν ἀνόματα
προηγόμενα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
σει τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ δ. σπάνια
δὲ τὰ πυραυδεῖσματα, οἷον λέων
λεόπαρθος, γέρον γερονόμος,
Ἀπόλλων Ἀπολλογένης Ἀπολλο-
γένης. Theognostus f. 64.

λέπε 106, 28.

λέπειν 51, 5.

Λεπρωσίλου 277, 2.

λεπτικινόν 49, 31.

λεπιτή τις ἐλπίς ἐφ' ἧς ὀχοῦμα-
θα 49, 27.

λεπτοί 49, 30.
 λεπτολογία 49, 28. 106, 26.
 λεπτοσχιδής 49, 25.
 λεπιοτέρως 106, 48.
 λέομαι 21, 32.
 λασχύνειν 21, 32.
 λευκὴν ἑμίραν 106, 33.
 λευκηπατίας 51, 7.
 Λευκοδόος 1185.
 λευκὸν ἀγασθόν 50, 15.
 λείνωμα 277, 15.
 λεύσσει 1096.
 Λεύων Λεύωνος ὄνομα δὲ τῷ-
 το κυρός. Choerob. in Theo-
 dos. f. 63.
 Λευκόριον 277, 13.
 λητίζεται 155, 11.
 ληκυθίζειν 50, 8.
 λῆμμα 106, 25. 276, 14.
 λήναιον 278, 8.
 ληνός 277, 17.
 ληνούς 51, 13.
 ληξιμαρχικόν 191, 7.
 λῆξις 191, 5.
 ληξοπίρετος Theognostus f. 54.
 ληρεῖν 246, 16.
 λήσεσθαι 276, 15.
 τὴν Ἀητοῖν 1202.
 λῆς et λῆς 1194.
 λιθάζειν 106, 10.
 λιθολογήματα 277, 4.
 λίθος 277, 28.
 λιθοτριβικῆς 277, 33.
 λιθοτριβικῆς 277, 33.
 λινοφόρος 277, 7.
 λιμοκόλακες 50, 3.
 λιμοῦ πιδίον 278, 4.

λιπομαρτυρίου 191, 3. 276, 31.
 λιπόνων 412, 30.
 λιποστράτιον 436, 3.
 λιποστράτιον 276, 33.
 λιποταξίου 277, 1.
 λιποψυχεῖν 106, 13.
 λῆς 1259.
 λιστόπυγος 50, 11.
 λίστριον 51, 9.
 λίγα 596, 13.
 λιτέ 1226.
 λίτρα 105, 32.
 λογάρια 107, 1.
 λογγάζειν 50, 33.
 λογύς 658, 15. 667, 24 et 32.
 λογιστά 276, 17. 310, 6.
 λόγοι αὐθέαστοι 462, 26.
 λόγοις παινεῖν 51, 6.
 λόγον ἔχων 107, 4.
 λόγον λαμβάνειν 106, 17.
 λογοπλάθος 50, 20.
 λόγος 277, 26. 839, 1.
 λόγου διαίρεσις 1178.
 λογύδρια Io. Siceliota.
 λοιδοροῦμαι 154, 32.
 Λοιμύα ὄνομα κύριον· γέγονε δὲ
 ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλη-
 ρεώς. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικόν,
 τὰ χάσματα. οὕτω Λογενια-
 νός. Gr. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 λοιμός 106, 1.
 λουτροφορεῖ 276, 25.
 λουτροφόρος 276, 23.
 λουτροφόρος ἐν τῷ μνήματι ἐπι-
 κεῖται 276, 27.
 λυκάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
Λυκοθόας 1185.
Λυκουργείους 277, 5.
λυμαίνομαι 154, 23.
λυμαινομένου 191, 9.
λυπησίλογος 9, 29.
λυρική ποιήσεις 751, 19. 1167.
λυσίδρως 1197.
λύσιμον 106, 27.
λυσιτελεί 155, 14.
λῦσω λέλυκα 1286.
λύχνα 106, 8.
λυχνίον 50, 22.
λυχνικαντίνα 21, 20.
λυχνόυχος 50, 23.
λύω 155, 28.
λῶ 522, 12 568, 20.
λωβᾶσθαι 50, 29.
λωποδύτης 276, 13.
λωπός 1095.

μαθηματικεύεται Io. Siceliota.
μαίετα 108, 30.
μαϊεύτριαν 180, 31.
Μαιμακτηριών 280, 27.
μάκαρ 567, 17.
μάκαρης μάκαρτος 985, 29.
Μακεδόνησσαν 108, 29.
μακροαπρόδοτος 658, 23.
μακρὸν πλοῖον 279, 10.
μακρὸν ποιῶ 108, 12.
Μακροπόλεμον 734, 31.
μαλακία 278, 18.
μαλακίην 51, 31.
μαλακός 278, 18.
μαλθυκενῶναις 4, 1.
μάλθη 278, 23.

μάλιστα δμουέτατος 108, 16.
μᾶλλον 577, 33.
μᾶλλον μᾶλλον 108, 5.
Μαλός 1187.
μανδραγόρας 280, 20.
μάνναν 108, 23.
μανόν 51, 32.
μανότερον 280, 17.
μαράθου καὶ λεύκης 279, 26.
Μαργίτης 279, 12.
μαρίχη τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖσθαι
Theognostus f. 77.
μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
μαρινῶ 156, 32.
Μαρώνεια 279, 32.
μάσθλης 51, 27.
Μάσσης Μάσσης· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. Choeroboscus in Thebdos. f. 49.
μασιῆρες 279, 6.
μαστιγφόρος v. γαστρίδουλος·
ματαιοτεχνία 651, 25.
Ματάκας Ματάκα· ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου. Choeroboscus in Theodos. f. 45.
μαχαίρας 107, 28.
μάχην 108, 4.
μεγαλεῖον 793, 6.
μεγαλοψυχίαν 108, 26.
μεγαλωσί 572, 14.
Μεγαρέων δάκρυα 281, 26.
Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λήγοντα ἐπιθήματα, τοπικῆς ἐχόμενα οχέσεως, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται καὶ περισπᾶται, οἷον Μεγαροῖ, Φρεαροῖ, Πειραιοῖ, Παιανοῖ, πανταχοῖ, μηδαμοῖ,

ἰκασταχοῖ. Cod. Barecc. 50.
f. 102.

Μέδων] v. Λάδων.

μεθίορτα 279, 22.

μεθιστάναι 51, 29.

μέθου 1095.

μεθύσην 107, 9.

μέθυσον 107, 9.

μεθυσοσχάρυβδις 51, 22.

μειαγωγῆσαι 279, 7.

μῆζον μῆζον 108, 7.

μῆζονως 107, 26.

μῆζον 279, 8.

μῆζον 1096.

μῆζας

μῆς] ὁ Ὁρος καὶ ὁ Ἀρκάδιος καὶ
ὁ Εὐδαίμων ἄκλιτον εἶναι λέ-
γουσι πρὸ μῆς. καὶ δῆλον εἶγε,
φασί, μῆνός ἢ γενική, ὡς ἀπὸ
αῆς μῆν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλίνετο,
φασί, τὸ μῆς, μῆνός εἶχεν εἶναι
ἢ γενική, ὥσπερ κτεῖς κτενός.
Choeroboscus ad Theodosium
f. 114.

μέλιθρον 1096.

μέλις μέλιτος v. τάλας.

μέλει 156, 26.

μελετῶν 281, 25.

μελικράς - μελικρατον 1226.

μελίνη 278, 21.

Μελιτίδης 211, 29. 279, 18.

μελλήσις 278, 13.

μέλλων δεύτερος ἐνεργητικὸς δρι-
στικὸς οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐρί-
σκεται 1290.

μέλω μελήσω 1289.

μεμύμμαι 1020, 21.

Μίμφις Μίμφιδος et Μίμφιδος
1192.

μέμφομαι 156, 3.

μεμφθῆ 109, 4.

μεσαμβρίσαι 108, 18.

μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.

μέσοι 610, 31. Cf. μέσοι.

μεσοκόπον 108, 24.

μεσοκρινεῖς 280, 7.

μεσόνυξ μεσόνυχος εἰς τῶν ἐπὶ
πλανήτων πικρὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις ὀνομάζεται. μέμνηται Στη-
σίχορος. Chaerob. ad Theo-
dos. f. 66.

μέσος ἀριστεροῦ 444, 16.

μέσοι 588, 27. 945, 2.

μεστά 86, 31.

μέστωσις Io. Siceliōta.

μετάβα 108, 10.

μεταβάλλεσθαι 51, 25.

μεταβολή 15, 25.

Μεταγειτνιών 280, 26.

μεταδίδωμι 157, 7.

μέταξε 945, 7.

μεταίτην 52, 3.

μετάκλητος 27, 22.

μεταλαμβάνω 158, 3.

μέταλλα 280, 11.

μεταλλύσσειν 281, 22.

μεταλλεῖς 280, 13.

μεταμελεῖν 107, 12.

μετάνοια 107, 11.

μεταπέμψαι 107, 20.

μεταπεπτεῖν 280, 9.

μεταπομπή 52, 4.

μεταστοιχειῶ 393, 1.

μετὰ ταῦτα 109, 1.

μεταχυρίζω 107, 21.
 μετεῖναι 156, 14.
 μέτεισιν 156, 29.
 μετεσχημένοι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεὺς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργίας 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετροβολία 1097.
 μετρονόμοι 278, 25.
 μετρούουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μήνα
 280, 30.
 μετωπίδια θρήξ 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἴρα 496, 3.
 τοῦ μηδενὸς τιμῆς 65, 8.
 μηδὲν ὑπέρφεν 51, 26.
 μή εἰπὴ τὸν Ἀβυδὸν 322, 32.
 μήκηνσις 822, 23.
 μήλα 1095.
 Μήλης Μήλητος· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ τῆς Κολοφῶνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μὴ μέθῃ τοῦδε 52, 6.
 Μηνᾶς Μηνᾶ 1186.
 μηνασθαι 62, 32.
 μήνες Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μήνιδα 1207.
 μὴ νόμισον 107, 30.
 μήνυττα 107, 16.
 μὴ οὖσα 278, 29.
 μηρίον - μηρός 856, 11.
 μηροκυντεῖν 51, 18.
 μήστωρ μήστωρος - Μήστωρ Μή-
 στορος 1290.

ὁ μήτετα 1004, 13. 1289.
 Μητιόχου πέμπος 309, 17.
 μητενολας 16, 5.
 Μητρῶς Μητρῶ 1186.
 Μητροδωρος - Μητρῶς 857, 2.
 μητρῶν 280, 6.
 μηχανήμα 278, 20.
 μίχι 108, 14.
 μὴ ψεύσων 107, 31.
 μία μιᾶς 1217.
 μίαν μίαν 108, 9.
 μιανίαν 108, 15.
 μιγάδης v. ἁμάδης.
 μίγδα 549, 29. 562, 12.
 μικρὸν μικρόν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικρόφωνος 108, 3.
 Μίλης Μίλητος 1186.
 Μίλητος, ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως
 διὰ τοῦ τ γράφεται· Μύλατος
 γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀιολεῖς, ὥστε
 ὁμιλος ὁμιλλος, πέδιλον πέδι-
 λον. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 μίνυθα - μίνυνθα 562, 5.
 Μίνως 211, 16.
 μισθαρεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφόρῳ 158, 7.
 μν syllabam facere anepiteton
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μυαῖος 586, 16.
 μυαδάρια 108, 32.
 μυελαν 107, 25.

μνημονεύω 156, 8.
 μνημόσινον 107, 14.
 μνησθῶ 157, 3.
 μνησικακῶ 157, 33.
 μνηστεύειν 107, 23.
 μνηστεύειν 107, 23.
 μοιράριον Theognostus f. 83.
 μοιχίδιον 108, 1.
 μοιχοληπρία 21, 20.
 μολιβδοτήξ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς
 ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-
 ρύνουσι παραλόγως. κλένεται
 δὲ διὰ τοῦ π. Choerob. ad
 Theodos.
 μολυβδίας 52, 5.
 μομφή 107, 17.
 μόμφιν 107, 18.
 μόμφον 107, 19.
 μοναρχῶ 157, 30.
 μονογέων 51, 20.
 μονοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.
 μονοσχημάτιστον 541, 3 et 9.
 μονόφθαλμος 280, 22.
 μόρα 224, 19. 279, 13.
 Μόργης Μόργητος 1188.
 μορλαί 280, 16.
 μόρον 108, 17.
 Μόρτυξ Μόρτυγος βασιλεὺς Κερ-
 κυραίων. Choerob. in Theodos.
 f. 66.
 μοσχία 280, 18.
 μοσχεύεται 280, 18.
 Μουσυχία 279, 23.
 μοχθηρόν 281, 24.
 μόχος 1096.
 μυθαίνεται 230, 25.
 μυθώτης 524, 5.

μυθίδιον καὶ ἐν αἰγιοπῇ τοῦ ὁ
 μύδιον. Theognostus f. 81.
 μυκelaν 109, 3.
 μύκητα λύχνων 52, 1.
 μύκης μύκου καὶ μύκτης. τοῦτο
 διάφορα σημαίνει. σημαίνει γὰρ
 καὶ τὰ καρβόνια τὰ ἐπικείμενα
 τοῖς λύχνους, ὡς παρὰ Καλλι-
 μάχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ· ὁπότε
 λυχνίου (l. λυχνου) δαισμένου
 πυρροντος ἄρδην (l. πυρρόντες
 ἄδην) ἐγένοντο μύκητες. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τοὺς ὑμάντας
 τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινόμε-
 νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνη·
 ὁπότε μύκητας πρίνιν δύο. ση-
 μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-
 βῆς τοῦ ξίφους, ἐνθα κρατεῖ
 τις, οὐ πεσόντος ἐκ Περσέως
 Μύκητα συνέβη κτανθῆναι. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅπερ εὐσουλλάβως
 ἐκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν ἀλλ'
 ἀπερξώγασι μύκω τένοντες.
 Choerob. ad Theodos. f. 90.
 μυκτῆρα 108, 19.
 μυλωθρός 279, 1.
 Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος. ὁ
 μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἐκλι-
 νεν Αἰχμालωτίσιν, εἰπὼν Μύ-
 νουτι ἐπιστρέφουγε· ὁ δὲ ποιη-
 τὴς ἀνυλόγως Μύνητος, οἷον
 πέρσε δὲ πόλιν θείωσι Μύνη-
 τος. Choerob. ad Theodos. f.
 90.
 μυριάδων - μυριαδῶν 1263.
 μύριοι 280, 4.

μεγιστοπαθές Io. Siceliota.

μύθον 108, 22.

μυοὶν producta et correpta penultima 1185.

μύστακα 108, 28.

μυστηρίων ἐπιμελητής 279, 20.

Μυρών λεία 279, 15.

μωλύνειν 52, 7.

μωλύτερον 280, 14.

μῶν 434, 26.

ν̄ paragodicum 520, 33. 574,

8. 603, 31. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀτ-

τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πληθυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμφώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομένου, μετὰ τοῦ ν̄ γράφουσιν, ὡς ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς πάλαι ὁμοῖς πεποιημέναις ἐντιγχνάνοντα βίβλοις. οἱ δὲ Ἰωνεὶς διόχα τοῦ ν̄. τοῦτοις οὖν καὶ ἄμφοτεροῖς οἱ ποιηταὶ παρακολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνύγκῃ τοῦ μέτρου ἐκόμενοι, πολλάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερομένου, μετὰ τοῦ ν̄ γράφουσι, πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

φερομένου διόχα τοῦ ν̄. τοῦτον δὴ τι τῇ τοῦ μέτρου ἀνύγκῃ καὶ ἐν τοῖς εἰς ἑ καὶ ὀλίγοις ἐπιρρήμασι ποιεῖν εἰώθεσιν, οἷον τὸ πρόσθεν, κέρθεν, ἐπένερθεν, τὸ οὕτως, τὸ αἰθρῆς, πολλάκις, εὐθύς, ταχὺς, ἀτρέμας καὶ τοῖς ὁμοίοις. τοῦτο δὲ οὕτως ἔχον εὐρήσεις ἀκριβῶς σκοπῶν. Aristarchus Iulian⁷). τὰ εἰς ἑ καὶ εἰς ἑ λήγοντα τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν ῥημάτων καὶ αἱ εἰς ἑ δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων ἐφέλκονται αἰεὶ τὸ ν̄, καὶ ἴσα τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέκτου· παρ' Ἰωνεὶ γάρ, ὡς ἐκρήσατο Ἡρόδοτος, διόχα τοῦ ν̄ ταῦτα προφέρεται. ἀμελεῖ καὶ ὁμοῦ τῶν Ἀττικῶν τῇ καταλογάδῃ λόγῳ τὰς ἐαυτῶν συνετάζωντο βίβλους, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς τοιούτοις τὸ ν̄ προσέθιξαν. καὶ μαρτυρεῖ πᾶσα βίβλος. οἱ δὲ μέτρῳ χρησάμενοι συμφώνου μὲν ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτι ἀφ' ἑ-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ κανόνες ἀναγκαῖοι πάντων καὶ ὠφέλιμοι. ἐπονομάζεται δὲ ἡ παρ' οὗσα βίβλος κανόνων θησαυρός. (Εἰς τὴν τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ βίβλον, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ κανόνων θησαυρός, ἐπιγράμμι ἀθλον·

βίβλος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἃδε κένευθε πάντων παντοίων γραμματικῶν κανόνες, ἦν φίλος Ἑλληνικῆς γυνῆ μιμητὴρ φωνῆς· πάντα ποθὼν πυκνὰ σὺς μετὰ χεῖρας ἔχει).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσίστατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον; φωνήεντος δὲ οὐ-
πέει, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ
μέτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας
ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστά-
ται, οἱ χθὲς πρὸ τρίτης ἀκμά-
σαντες, παντόθεν ἐπαγομένου
συμφώνου τὸ τοιοῦτον ἐξώρμησαν
ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὀμη-
ρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιη-
τῶν ἔστι μὲν οὐ συμφώνου ἐπα-
γομένου τιθέντας τὸ $\tilde{\nu}$ ἔστι δ'
οὐ μὴ τιθέντας, οὐ συνεῖδον δ'
δὴ καὶ ἦν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέασι,
τῷ μέτρῳ ἐνεκεν οὐ τιθέασι. καὶ
τοι μὴδὲ ὄν (1. καὶ ὡς μὴ δέον)
κεῖσθαι τοῦτο πάσης γραφῆς,
ἐπειδὴν [ἐτι] φέρεται· σύμφω-
νον, ἐξετόξευσαν. καὶ τοι καὶ
ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν
διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ $\tilde{\nu}$
πάντα λέγουσι καὶ ἐπισυρρίττομεν
καὶ βαρβάρους τοῦτους καλοῦ-
μεν. Maximus Planudes (περὶ
γραμματικῆς dialog. Neophro-
nis et Palaetimi cod. Barocc.
125, chart., f. quadr.) qui quod
de auctoritate codicum dicit,
verissime dicit.
ναίει 1096.
ναίου Νιός 283, 13.
Ναῖης Ναίητος 1189.
ναῖος Ζεύς 283, 22.
ναίχι 573, 5. 1236.
νακοκλέη Theognostus f. 64.
ναματιῦα 283, 7.
ναός - ναῖος 559, 31.

ναρκή 66, 23.

Νάρυξ Νάρινκος· ἔστι δὲ ὄνομα
πολεως. Choerob. in Theodos.
f. 65.

Νάρων Νάρωνος ποταμός· τὸ
γὰρ Νά·ονος παρ' ὀχθῆς παρὰ
τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συν-
εισάλη τὸ $\tilde{\omega}$ εἰς τὸ δ. Choerob.
ad Theodos. f. 148.

ναυαρχῶ 158, 25.

ναυκληρεῖν 109, 19.

ναυκληρος 282, 10.

ναυκίραροι 283, 20.

ναυλοχίας 282, 25.

ναυμαχῶ 158, 30.

ναυτική συγγραφὴ 283, 9.

ναυτοδίκαι 283, 3.

ναυψύλακες 283, 5.

ναυλός 52, 20.

ναυλός 109, 13. 282, 17.

νεανειέσθαι 282, 19.

νεανίεσμα 52, 14.

νεανιεύ·ασθαι 52, 17.

νεανισκῦδριον Theognostus f. 83.

νίαξ 109, 9.

Νεαπολίτης 587, 23.

νεαροπρεπής Olympiodorus in
Phileb.

νεαρός 109, 15.

νεβρίλειν 282, 20.

Νέδων] v. Λάδων.

νεήλατα 282, 22.

νεῖα ξύλα 283, 12.

νεῖρω] τὰ διὰ τοῦ ἡφω̄ δυσλ-
λαβὰ σπάνια. δύο γὰρ εἰσι τὸν
ἄριθμόν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡ̄ γρα-
φόμενον, τὸ γὰρ ἐπὶ τῷ φρονῶ,

ἐξ οὗ καὶ το νηφάλιος, ἐπὶ δὲ τοῦ χιονίζω διὰ τῆς εἰς διφθόγγου, παρ' οὗ καὶ νειφάλιος διὰ διφθόγγου καὶ νιφῶς καὶ νιφῶτος διὰ τοῦ ν, ἀφ' οὗ καὶ νέφος, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος νένοφα δέχα τοῦ ν, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ περὶ συζυγιῶν. Theognostus f. 90.

νεκροβάσταξ 1199.

νεκρόν 109, 16.

νεκινδόν 941, 29.

νεῖκος 1096.

Νεμέσια 282, 32.

Νέμεσις Νεμέσιος 1193.

νεμεῶ 158, 12.

νεμόμαι 153, 32.

νεόλιαν 52, 25.

τῆς νῦν νεολαίας 65, 21.

νεοπένης 52, 18.

νεόπλουτος 52, 18.

νεοπλὸν χλαῖν 52, 19.

τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.

νευροφάρμακον 282, 29.

Νεὺς ὄνομα ποταμοῦ Choerob. in Theodos. f. 118.

νεὺς ἢ νεὺς 1236.

νεωκόρος 296, 28.

νεωρίαν ἀρχὴν 282, 6.

νεῶς 283, 15.

νεώσομαι 282, 3.

νεωστὶ 572, 16.

νεώτα 607, 21.

νεωτεροπρεπὲς Olympiodorus in Gorgiam.

νεώτερος 109, 8.

νηδὺς 1096. τὸ νηδὺς κατὰ ποιη-

τικὴν ἔχουσαν συσταλλεῖν τὸ ν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ εἰσι οἱ πᾶσι νηδὺς ἐκείνου, καὶ παρ' Εὐρυπιδῇ ἐν Ἀνδρομάχῃ καὶ νηδὺς ἔξαμβλέμενος αὐτὴν λέγει. ὑπονοῦσι δὲ τινες ὅτι αὐταὶ μόναι εἰσὶν αἱ δύο χρήσεις εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς αἱ ἔχουσαι τὸ ν συνεσταλμένον· εὐρίσκομεν δὲ καὶ τὴν χρησὶν πλατύναν πάντι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ διαφορουμένου τῷ διχρόνῳ. Choerob. ad Theodos.

νηθεῖν 109, 23.

νηπονί 283, 1.

νήστης. οὕτως εἴρηκε Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἰδὼ καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψεύδομαι ψεύστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰδὼ τὸ ἰσθῶ, οὐ ὁ μέλιων ἰσῶ, ἰστης, καὶ μετὰ τοῦ στεργητικῶς ἔνε νέστης, οὐ παθόντων νήστης. ὅπως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμνημοῖς. Cod. Paris. 2630.

νήστιδες καὶ νήστις 52, 39.

νήστις ὁσμή 52, 27.

νηφάλια 282, 31.

νικῶ 158, 15.

νικῶμαι 158, 18.

νίφα 1279.

Νίψ Νιβὸς ὄνομα πρῆτης Choerob. in Theodos. f. 68.

νοθεῖν 282, 18.

νοῦ 1196.

τοὺς νομῆς 1195.

νομίζω 158, 23.

νομικόν 109, 11.

νης 282, 14.

ς 109, 24.

ύλακες 191, 21. 283, 16.

; Damascius.

τὰς φρένας 52, 28.

η] τὰ εἰς μὴ ὑπὲρ δύο συλ-
ς μοιογενῇ τῷ ἢ παραιτή-
οῖον νοσήμη, θελήμη, φι-
οὔτως ἢ φίλῃ. Theo-
tus f. 74.

ἔχειν 109, 17.

unde dicatur 608, 14.

109, 22.

608, 12.

ήριον 109, 12.

α 21, 20.

ω 158, 29.

α 52, 23.

όντως 109, 10. 587, 15.

ι, 16.

611, 30.

ν. αὐθιν.

ι 491, 9.

ως 793, 16.

109, 21.

159, 6.

ισθαι 284, 19.

284, 7.

284, 11.

ας 109, 30.

283, 29.

ἐμπόριον 284, 5.

438, 3.

φεῖν 284, 1 et 13.

ἑλφονος ὄρομα κυνός.

ob. in Theodos. f. 64.

Ἰδίς Ἰόως 1192.

ἐγγύρεται 109, 29.

ἐυλοκαταπεύαστα Io. Siceliota.

ἐνᾶν 570, 10.

ἐνόν 1095.

ἐύρεσθαι 109, 32.

ἐυρόμενον 109, 32.

ἐυστιδεις 284, 3.

ἐυστις 284, 14.

ἐυστόν, 284, 18.

ὁ i. q. ὅτι 490, 21.

ὁβολίλας ἄρτοις 111, 7.

ὁβολολαγεῖν 56, 2.

ὁβολοσύτης 286, 31.

ὁβολοστατῆσαι 286, 32.

ὀγκίον 856, 12.

ὀγκοῦν τὸ φρόνημα 65, 32.

ὀδμή 56, 30. 110, 23.

ὀδόντιον deminut. Theognostus
f. 81.

ὀδοσταται] λαποδύται γὰρ οἱ ὀδο-
στάται λεγονται Io. Siceliota.

ὀδοῦς etym. 740, 25.

Ὀδυσεὺς 1204. 1236.

ὄζει κλύσης 26, 27.

ὄζειν 110, 23.

ὄζειν ἐτῶν 53, 11.

ὄζω] τὸ ὄζω ἐνλοτε καὶ περι-

σπωμένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ

μέλλων ὄξω, ἀλλὰ καὶ ὄξω

διὰ τοῦ ἧ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

λίθος τις ὄξησεν τεθυμιαμένος.

Theognostus f. 93.

ὀθνεῖος 288, 19. 1095.

οἰ anceps 1175. οἰ Ion. pro οἰ
1292.

οἶδατε 53, 15.

οἶδε 1248.

οἶδιον καὶ οἶδιον Theognostus
f. 81.

πὸ Οἰδίπους ὅταν κλισθῇ διὰ τοῦ
δος, οἶον Οἰδίπους Οἰδιποδος,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη-
τικὴν, οἶον ὁ Οἰδίπους ὁ Οἰδί-
πους· ὅταν δὲ ἀποβολῇ τοῦ ὁ
ποιῇ τὴν γενικὴν Ἀττικῶς, οἶον
ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίου, τότε
καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ
αῖ ποιῇ, οἶον ὁ Οἰδίπους ὁ Οἰ-
δίπου. Choerob. ad Theodos.
f. 117.

οἶω 538, 19.

οἶως οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.

οἶκας παρ' Ἀλκμάνι ἀπὸ τοῦ
ὁμοῖος εἶ. Choerob. ad Theo-
dos. f. 257.

οἶκει] τὰ εἰς εἰ δισύλλαβα εἴτε
βαρύτερα εἴτε περισπώμενα διὰ
αἶς εἰ διφθόγγῳ γράφεται. ἀπά-
νια δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
ἔχει τὸ ἄγρει παρακλεισματικὸν
ἐπ' ἄρῃ καὶ τὸ οἶκει ἀπὸ τοῦ
οἶκοι γεγονὸς κατὰ τροπὴν τοῦ
ὁ εἰς εἰ. τὰ γὰρ Λωρικῶς πα-
ρηγμένη καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
τῆς εἰ διφθόγγῳ γράφεται, του-
τεῖ, τηρεῖ, αὐτεῖ, ἐκεῖ. Theo-
gnostus f. 103.

οἶκεῖοι 213, 18. 333, 6.

οἶκειωτικός 852, 33.

οἶκοδομεῖν 110, 19.

οἶκοδόμησις 110, 21.

οἶκοδομῆαν 110, 20.

οἰκόθεν 605, 15.

οἰκοί 588, 21. 1213.

οἰκοκερδῇ βλον εὐρηκεν 53, 1

οἰκόνδε 592, 16.

οἰκόσε 607, 24.

οἰκότριβες 286, 18.

οἰκίρω οἰκτεῖρω· καὶ διὰ
εἰ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἰ
θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἱ-
ερεῖοι. οἱ γὰρ διὰ τοῦ εἰ γ
φοντες διὰ τὸ οἰκτιρμός γ
φονσι· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς
τέρω λέγουσι, καὶ οὐχ
τέρω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἰ
θόγγου γράφουσιν αὐτὰ, ἐ-
δὴ οἰκτεῖω ἐστὶν ὁ μέλλων.

Choerob. cod. Barocc. 50

οἶμοι 516 28.

οἰμομοῖ 588, 25.

οἰνηρὸν κεράμιον 110, 32.

οἰνήρουσις 39, 16. 55, 7.

οἶνος εἰς ἀχνύον 7, 23.

οἰνόσπορδα 287, 22.

οἶνοχοή 55, 14.

οἶοι 284, 27.

οἶοιοῖ 588, 25.

οἶος 1095.

οἶς οἶος 1220.

οἰσπῶτη 57, 4.

οἰστῖον 56, 3.

οἰστική Damascius.

οἱ συντελεῖς 192, 3.

οἶσανον 57, 8.

οἶσσηρά 56, 7.

οἶχεται 284, 26.

οἶκα - οἶκα 606, 31.

οἶκλᾶδης γ. ἀμάδης

δκλάσαι 56, 1.
 δκνος 192, 9.
 δκνῶ μὴ πῦραιος ἔμην ἢ στρα-
 τιά 285, 5.
 δλέκρωνα 286, 22.
 δλεκρωλῆσθαι 56, 17.
 δλιγαρχία 285, 2.
 δλιγρόδεσφρος 713, 16.
 δλιγοφιλλίαν 110, 33.
 δλιγωρία 284, 25.
 δλιχωρῶ 159, 11.
 δλλῶσσα Olympiod. in Phaed.
 δλλασσεντῶτης 1089.
 δλλοί 285, 9.
 δλλός ἀνθρωπος 111, 1.
 δ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ 54, 33.
 δλοκαυτεῖν 56, 13.
 δλοκαυτῆζω 56, 14.
 δλον 12, 24.
 δλοσχερῶς 110, 18.
 δλόσχοιμος 287, 3.
 δλότμητα δεῖπνα 54, 23.
 δλυμπιάνδης] v. ἀγρώνδης.
 δλυρᾶν 284, 28.
 δμαλῆζειν 56, 29.
 δμαλός 56, 29.
 Ὀμηρείος - Ὀμηρεῖος 853, 12.
 Ὀμηρεῖσθαι 288, 6.
 ὀμήρους 287, 26.
 δμιλεῖν 110, 8. δμίλλα 110, 3.
 δμνύην 1292.
 δμνύω 160, 12.
 δμοδαίμων Olympiod. in Phaed.
 δμοσεκῆς κίονες 286, 33.
 δμοτον et ὁμοιον 678, 18.
 δμοστάτος 161, 1.
 δμόργμητα 432, 4.

ὁμοροι 284, 24.
 ὁμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὁμοῦ 192, 7, 285, 1.
 ὁμπῇ 287, 21.
 ὁμφακας 56, 10.
 ὁμφακας βλέπειν 53, 9.
 ὁμφακας 53, 10.
 ὁμφακῆς θυμός 54, 22.
 ὁμως 525, 24.
 ὀνειδῆζω 160, 3.
 ὀνειρα 111, 3.
 ὀνειράτι 111, 4.
 ὀνειρόμαντις 52, 32.
 ὀνειρειν 57, 21.
 ὀνίσκον 229, 28.
 ὀνόμαστεις ἀνθρωπος 54, 28.
 ὄνομα etym. 844, 29.
 ὀνομαστόν 110, 11.
 ὀνυχῆζειν 55, 9.
 ὀνυχῆσθαι 13, 13.
 ὀνυχιμαῖα τέμνειν 53, 14.
 ὀξύλην 110, 26.
 ὀξύλην ῥῖον 110, 17.
 ὀξύ ἀκούων 111, 6.
 ὀξύβαφον 56, 21.
 ὀξύη 55, 32.
 ὀξύηκος ἀνθρωπος 55, 24.
 ὀξύθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὀξύλαζῆσαι 286, 21.
 ὀξύμαθῆς ἀνθρωπος 58, 11.
 ὀξύρεγμα 56, 19.
 ὀξύμεγμα 56, 19.
 ὀπιθεα 563, 26. 604, 28.
 ὀπισθεν 603, 5.
 ὀπισθόδομος 286, 26.
 ὀπισθόδρομος, ἐπισθόδομος
 Theognostus f. 55.

- Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.
 ὀπλοῖς 438, 3.
 ὀποῖος - ὀπόσος 502, 15.
 ὀπου 588, 13. 596, 1. 607, 11.
 622, 20.
 ὀπτῆρα 287, 17.
 ὀπῶς 159, 13. 510, 26. 564, 31.
 ὀπῶς 584, 22.
 ὀργάζειν πηλόν 53, 31.
 ὀργάς 287, 14.
 ὀργεῶνες 191, 27. 286, 11.
 ὀργιῶζειν 287, 31.
 ὀργίζομαι 160, 6.
 ὀργῶ 7, 3.
 ὀρεγόμενος 161, 6.
 ὀρεωκόμος 248, 20.
 ὀρεῖς 1282.
 ὀρθαγγελεῖν 53, 13.
 περὶ ὀρθογραφίας 1127.
 ὀρθοδοξαστικός Olymp. in Gorg.
 ὀρθορεύεσθαι 54, 11.
 ὀρθρινός 54, 7.
 ὀρθριος 54, 7.
 ὀρίγανος 56, 28.
 ὀριγνῶ 161, 3.
 ὀρίλδα 54, 1.
 ὀρίνω διὰ τοῦ ἑ γράφεται· οἱ
 γὰρ Αἰολεῖς ὀρίνω λέγουσι καὶ
 οὐχὶ ὀρένω. Gc. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ὀριστά 287, 18.
 ὀρκίην 285, 11.
 ὀρκιηφόρος - ὀρκιοτόμος 602, 24.
 ὀρκον γυναικὸς εἰς ὕδαρ χρεὶ
 γράφειν 55, 17.
 ὀρκωμόςια 53, 28. 110, 28.
 ὀρμενα 38, 18.
 ὀρμιθεῖα 54, 26.
 ὀρμιθεινός 287, 5.
 ὀρμιθίας χιτῶν 35, 25.
 ὀρμις καὶ ὀρμιθες 54, 4.
 ὀροβῶν 286, 24.
 ὄροι 285, 12.
 ὄρον 287, 27.
 ὄρον ἐπιθεῖναι χωρὶς 192, 5.
 ὄρος 285, 12.
 ὀρῶδία 284, 30.
 ὄρτυξ] τινὲς μὲν ὄρτυγός φασί
 διὰ τοῦ γ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ
 κ φησὶν ὄρτυκός. Choerob. ad
 Theodos. f. 66.
 ὀρυγματός 877, 11.
 ὀρφέν[α] v. πορφέα.
 ὀρφῶς 1197.
 ὀρχήστρα 286, 16.
 ὀρχοι 287, 16.
 ὄς (i. q. τίς) v. δι.
 ὀσημέραι 54, 2.
 ὄσια μανθάνειν 53, 16.
 ὄσιον 288, 3.
 ὀσμή 56, 30.
 ὄσταφίδα 455, 29.
 ὄστινα 110, 27.
 ὄστινον 54, 36.
 ὄστις 1133.
 ὄστολογῆται 286, 23.
 ὄστρακίς ὄστρακῆ 1186.
 ὄστρακισμός 285, 20.
 ὄσφύδιον Theognostus f. 81.
 ὄσχυροῖα 285, 29.
 ὄτα 606, 28.
 ὄτῶν 568, 28.
 ὅτι 501, 14. Attice cum opti-
 tivo 502, 1.

διαφύροι 287, 10.
 ετιή 524, 8.
 ετις 502, 19.
 ετοτοί 588, 25.
 εττα 55, 12.
 εττόμενος 55, 12.
 ου Boeoticum 779, 32.
 ου 1237.
 ου (εκ περισσού) 11, 27.
 ουγκλιον 110, 22.
 ουδ' ελα αν δολη 55, f.
 ουδμα 565, 6.
 ουδμη 110, 25.
 ουδμου λγω τυντον 54, 5.
 ουδ ει: τον οδοιτα χει φογειν 56, 33.
 ουδ ει 53, 7.
 ουδεις εστις ουκ αν 160, 18.
 ουδεν απο καιρου λεγεις 56, 6.
 ουδεν κυκον ραδως απολλοται 53, 21.
 ουδεν σου παρτεμαι 53, 19.
 ουδε πανταλον αν δολης 54, 33.
 ουδε πολλου δι 284, 29.
 ουδεποτα 53, 1.
 οιδ' οσον 3, 27.
 ουκ απειρω προσεβαλεν 56, 26.
 ουκ ειμι βυδιστικος 55, 20.
 ουκ εστι τοσουτου θνητος ηλλε-
 βορος ως τι τινα πασθαι 53, 23.
 ουκουν 57, 10. 523, 28.
 ουλας 1095.
 ουρεκα 502, 30.
 ουρανιαφιν vocat. 375, 29.
 ουρανιον οσον 4, 20. 400, 23.
 ουρανόθι πρό 603, 18. 621, 2.

ουσα 192, 1.
 ουσας δλεη και καρπου και ενου-
 κλων 285, 33.
 ουσιότης Damascius.
 ουτάμενοι 500, 20. 545, 11.
 ουτε 160, 8.
 ουτω 578, 11.
 ουτως n. αυθι.
 ουχι 573, 5. 947, 10.
 ουχ οσον ορλομαι 110, 13.
 οφελω 160, 15.
 οφεις παρτεται 286, 29.
 οφελον 552, 29.
 οφθαλμων 236, 14.
 οφθαλμον επιβαλλειν 110, 15.
 οφιος υφιος 1193.
 οφισκάνειν 111, 5.
 οφρα 480, 21. 511, 8. 564, 31.
 οφραζειν 53, 29.
 οφρυδιον Theognostus f. 81.
 οχειον 56, 32. 287, 32.
 οχετοκράνι 287, 6.
 οχευτης 56, 4.
 οχλοπολεται Olympiodorus in
 Gorgiam.
 οχλος 110, 9. 287, 30.
 οχλος άλλως 53, 28.
 οχλος πραγμάτων 55, 23.
 Οχνα ή Φουλίχη 1181.
 οψάμιον 53, 5.
 οψι 573, 11.
 οψιλεσθαι 110, 29.
 οψις 57, 7.
 οπισθείς 57, 3.

Πάγετος 61, 9.

παγειωδες 58, 15.

X x x x 2

- πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγίσσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Πάσις Πακί 1183.
 παῖν 295, 33.
 παλγινον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γαλήνης, οαφητής) παιδαγωγός
 δεινός ὁ παιδικός Choerob. ad
 Theodos f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδίσκων - παιδισκῶν 1262.
 παιδουργά Olympiod. in Gorg.
 παῖπαλμα 295, 18.
 παῖοντα 294, 14.
 πᾶλαι - ἑκαταί, πρόπαλαι 1214.
 Παλιμηδικόν τοῦ ξύρεμα 58, 5.
 παλιμμημα 60, 28.
 παλαμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλαμναίους θεούς 297, 13.
 Πάλαμης Παλάμνος· τὸ γὰρ Πα-
 λάμνδος διὰ τοῦ δος κλιθεὶς παρ
 Αἰσχύλῳ ἡμάρτυται· ἔστι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βασιλέως. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλεῦτρια 59, 26.
 Παικός v. Ἑλλάνικος.
 παλιμβολος 291, 29.
 παλιμνίρετα 59, 14.
 παλίσκιον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πᾶμπᾶν 568, 32.
 παμπλήρης Damascius.
 παμψηφεί v. ἀμεμνηρεί.
 πάν (Aeol.) v. δι.
 πανέγγης 330, 28.
 πάνκιστρα ἔργα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 πανόπτης 296, 31.
 πάντῃ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὁ παντοκράτορ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος Idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Παπίος Παιπίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Πάρ Πυρός· τόπος δὲ ἐστὶν ἐν
 τῷ περὶ Θυρέῳ, ἐν ᾧ ἐμαχίσαντο
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρῆ 163, 16 et 29. 753, 8.
 παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παράβολος 60, 16.
 παραβυσσος 292, 24.
 παραγγεγή 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεῖν 164, 32.
 παραθέσθαι 61, 13.
 παραινῶ 167, 10.
 παραινήματα ἱματίων 112, 12.
 παραιτίσθαι 289, 21.
 παραιτοῖμαι 163, 13.
 παράκαιρος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακαταβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβολῇ 197, 13. 290, 13.
 παρακατωβολή 290, 13.
 παρακατάστους 290, 19.

παρακερῶσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρῳκεῖν 167, 24.
 παρακρούεται 288, 14.
 παρακρούσμαι 163, 4.
 παρῳλιον 294, 1.
 παραλλήλότης 550, 27. 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 193, 6.
 πάγος 293, 3.
 παρμελῶ 167, 27.
 παρμενφούμαι 163, 30.
 παρῳμῶν γραφή 193, 8.
 παραξῶνια 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παρῳπλήσια καὶ ὅμοια 163, 11.
 παρῳσῆμος 192, 25. 292, 15.
 παρῳσῆνῖα 292, 12.
 παρῳσοφίσματα 59, 31.
 παρῳστυ 436, 14.
 παρῳσταις 298, 32.
 παρῳστιάται 296, 32.
 παρῳτροχάσαι 170, 23.
 παρῳφρυκτωρενῶμενοι 298, 13.
 παρῳχορδίσαι 113, 2.
 παρῳχωρῶ 161, 22.
 παρῳγγῶ 170, 13.
 παρῳδροι 288, 16.
 παρῳείας 1185.
 παρῳέλυσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρῳνήκεται 65, 1.
 παρῳσπόνδῃς 289, 24.
 παρῳστήσαν 289, 15.
 παρῳευδοκίμῳ 170, 19.
 παρῳωγμένης τῆς θύρας 60, 19.
 παρῳ ἡμῶς οἰκεῖ 111, 12.
 παρῳθενική - παρῳθένος 597, 11.
 παρῳθενῶν 288, 29.
 Παρίας Παρίαντος 1185.

παρῳ ἔμπον καὶ κόρην 295, 12.
 παρῳότημη 166, 5.
 παρῳσῳσις 295, 31.
 παρῳῶν 289, 1.
 παρῳόδιος οἶκος 293, 7.
 παρῳοιθεν 1096.
 παρῳοῖζει τὴν θύραν 60, 20.
 παρῳορῳζειν 293, 16.
 παρῳος 595, 26.
 παρῳοφίδες 60, 3.
 παρῳπονοεῖν Damascius.
 παρῳώνυμα 521, 25. 857, 30.
 Πατακίων 193, 5. 298, 5.
 πατέρης 848, 22.
 πατρῳολογίς 16, 5. 270, 28. 384, 8.
 πατρῳκῶν 297, 30.
 πατρῳληγτος 294, 12.
 πάτριος Ἀπόλλων 191, 33.
 πατρίων 297, 30.
 πατριώτης 113, 20.
 πατρώζειν 59, 12.
 πατρώων 297, 30.
 παῦω ἑπῳην v. ἀνεπῳην.
 παφλάσματα 60, 13.
 παδικὰ πρόβατα 296, 14.
 πέδιλα 1095.
 πέδιλον 293, 32.
 πέδον 1095.
 πεζῳταιροι 289, 8.
 πεζοφανῆς Io. Sicellota.
 πεῖ 542, 31. 622, 19. 625, 5.
 πεῖθαρχῶ 164, 19.
 πεῖθῳμαι 164, 21.
 πεῖθῳ 166, 8.
 Πειραιεύς 288, 31.
 πεῖρῳ 164, 25.
 πέσεται 298, 1.

πελαγῶν 111, 28.
 πέλαγος ἢ πολὺς ἑστίν 58, 31.
 Πελαργικόν 299, 16.
 πέλις 299, 10.
 πέλειά 1^ο 96.
 πελεῖν 112, 18.
 πέλεως 112, 21.
 πελινόν 293, 14.
 πελτασταί 297, 8.
 πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν
 ψήφων 289, 12.
 πέμψαι 289, 10.
 πενέσται 292, 7.
 πεντάκοσιοι 310, 23.
 πεντακοσιομέδμοι 298, 20.
 πένταχι 66, 13.
 πεντακαίδεκανα 295, 30.
 πεντέμιχον Damascius.
 πεντηκόσταρχος 297, 11.
 πεντηκοστηνόμενον 297, 21.
 πεντηκοστηνύονται 297, 21.
 πεντηκοστηνύοντες 192, 30.
 πεντηκοστολόγοι 297, 25.
 πέπαινται 112, 29.
 πέπει 1208.
 πεπλοποιά Damascius.
 πέπραγεν 60, 5.
 περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
 περιαντικός ὁήτωρ 60, 11.
 περί 169, 13.
 περιάμπει τὸ ἑρπικῶν 297, 3.
 περιγίνομαι 162, 33.
 περιγράφαι 295, 28.
 περί ευπρον 294, 22.
 περιδρομοὶ τῶν 60, 29.
 περιῖδον 168, 22.
 περιῖναι 166, 13,

περιμετρήτος τόπος 60, 31.
 περιεκτικὰ ὀνόματα 791, 18. ἢ
 περιεκτικά 791, 24.
 περιελαύνεσθαι 61, 5.
 περιέπω 167, 33.
 περιέσται 161, 14.
 περιεῖν 58, 10.
 περιῖν 166, 3.
 περικατάληπτος γίνομαι 112, 31.
 περιεκρουμένος ἄνθρωπος 60, 25.
 περί Κόδρου 192, 32.
 περικόρημα 296, 27.
 περιπετῇ 296, 19.
 περιπλέκει 3, 22.
 περιπλευριεῖς 58, 3.
 περιπλοκάδες] ἑλικες αἱ τῆς ἀ-
 πέλου ψαλίδες καὶ ἀπλῶς αἱ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες God. Vat. 1410.
 περί πολλοῦ ποιῶμαι 168, 24.
 περίπολος 292, 32.
 περί πρώτους ὕπνους 111, 22.
 περισσάζω 169, 6.
 περί τόνου περισπωμένων ὀνομα-
 των 1159.
 περισταλέντα 293, 9.
 περιστᾶσαι 161, 18.
 περιστάσις 112, 17.
 περιστατοὶ 296, 6.
 περιστέλλεσθαι 61, 7.
 περιστένεται 297, 1.
 περιστοιχίζεται 288, 23.
 περίτριμμα ἀγορᾶς 228, 19.
 περίτριμμα πραγμάτων 59, 32.
 περιτιότης 296, 24.
 περί τῶν ἑνδεκα 192, 19.
 περιφρονᾷ 169, 9.
 περιφρόμαι 169, 4.

ὦ Πέση 1189.
 πέφυτι v. ὑμφικλημένῃς εἰ αὐθιγ.
 πεσοῖ 293, 1.
 πέτρης, ἀρχαῖαι αἶθι 59, 5.
 Πενκτίλῃς Πενκτίλῃτος 1185.
 πεφωρώσθαι 293, 20.
 πηδᾶ 567, 17.
 πηλοὶ καὶ πτερυγᾶ 293, 16.
 πηξιδάλαττι 61, 2.
 Πύργος Πύργου 1189.
 πῆξ v. φαρξ.
 πιθάνων 290, 23.
 πιθηκισμῶ 69, 10.
 πίδων 59, 13.
 Πικίῃς Πικίῃτος 1185.
 πικρύνεσθαι 111, 31.
 πικρυνάριος Olympiodorus in
 Georgiam.
 πινυκίδας πινυκῖδα 1186.
 πικμάριον 288, 32. 299, 2.
 πῖνος 22, 11.
 πῖνω 169, 23.
 πικρῶστω 170, 28.
 πμοιύω 162, 47. 166, 31.
 πιττικίον 112, 28.
 πιτύδιον Theognostus f. 81.
 πινύων κερπύς 53, 18.
 ὦ πλουτοῦ 975.
 πλάνησις 438, 2.
 πλατυμῶν v. ὑπὲρ.
 Πλατώνιος - Πλατωνικός 853, 7.
 πλέθρον 295, 11.
 πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.
 πλειστηριάζουσιν 296, 17.
 πλεκτάναί 293, 40.
 πλεονεκτῶ 167, 11.
 πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνιαντιῷ προσβύτατος ἀπὸ
 τῆς ὡς ὅτις γίνονται 58, 23.
 πληγὴν ἔχω 111, 27.
 πληθοειδῶς Olympiod. in Phileb.
 πλήθω 163, 8. 169, 20.
 πλησιάζω 159, 1.
 πλησιασκατοί 56, 14.
 πλησιαστέροι 58, 14.
 πλησιασμός 112, 23.
 πλησιότης 571, 28.
 πλήσσω ἐπληγον καὶ ἐπλαγον, πρὸς
 διάφορον σημεινόμενον. ὁ γὰρ
 πλήσσω ἢ ὁ πλησόμενος ἢ σω-
 ματικῶς πλήσσεται ἢ ψυχικῶς.
 καὶ εἰ μὲν σωματικῶς, ἐπληγον
 διὰ τοῦ ἡ, εἰ δὲ οὐ καὶ τὸ ἐπλή-
 γην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἐπλαγον, εἰ
 οὐ τὸ ἐπλήγην καὶ κατεπλήγην.
 ὁ μὲν δὲ ποιητὴς, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 ψυχικῆς διωθέσεως κατεπλήγην,
 εἶπε διὰ τῶν ἡ διὰ τὴν ὑπὲρ-
 κην τοῦ μέτρου, τοῦτον χάριν
 προσέθηκε τὸ φίλον ἥτορ, ἵνα
 μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τοῦ ἡ
 νομισθῇ ἐπὶ τῆς σωματικῆς διω-
 θέσεως κείσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ λέ-
 γουσι καὶ ἐπὶ τοῦ ποικύ πονήσω
 καὶ πονέω. ὁ γὰρ πονῶν ἢ σω-
 ματικῶς πονεῖ ἢ ψυχικῶς, καὶ
 εἰ μὲν σωματικῶς, πονῶν διὰ
 τοῦ εἰ, εἰ δὲ ψυχικῶς, πονῶν
 διὰ τοῦ ἡ. διὰ τούτου σημειού-
 μεθα παρὰ Διοσκουρίῳ ἐγὼ δὲ
 τοι πεπόνηκα κομῶν τῷ σκελῇ,
 ἐπειδὴ σωματικῶς λελχθὲν προση-
 νέχθη διὰ τοῦ ἡ, Choerob. ad
 Theodos.

πλινθεῖον 295, 8.
 πλινθηδόν 783, 25. 786, 30. 1171.
 πλούσιος - πλούται 857, 1.
 πλυνείας 294, 30.
 πλύνον πλύνεσθαι 58, 27.
 πλύρος 295, 9.
 πλατυκόν 112, 22.
 πνύξ 292, 30. 299, 12.
 ποδών 295, 1. 8, 14.
 ποδιστή Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ποδοκάκη 292, 21.
 ποδοκῆν 297, 5.
 ποδοστράβη 290, 25.
 ποιῶν ἄγωνα τραγωδῶν 111, 18.
 ποίημα - ποιήσεις 768, 23. 769, 6.
 ποιικλόν 289, 22.
 ποιικλής 295, 25.
 ποιούμην συγγνώμην 168, 6.
 ποιῶ 162, 23.
 πόκα i. q. πότι 606, 31.
 πόλις - πόλις 1130.
 πολίμαχος 290, 27. 310, 9.
 πολυμοτής θηπος 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πολεμῶδη Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόληος 1193.
 πολιήτης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολιτεύειν 111, 29.
 πολιτεύω 170, 16.
 πολιτικοποιεῖν 57, 30.
 πολιτικοποιός 57, 32.
 πολυκαπλῶ 425, 22.
 πολλὸς ποιῶν κριθᾶς 111, 20.

Πόλλιος Πόλλιος 1193.
 πολλότης Damascus.
 Πολυδύμα 1183.
 πολυθεῖ Olympiod. in Phaed.
 πολύθριον 857, 7.
 πολύζων καπὸν 58, 9.
 Πολίχκας Πολύχκα ἴστι δὲ πω-
 ταμὸς Μακεδόνιας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολυλέξ 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστηκα τὸ τρόπου 60, 21.
 πολυπάται 1226.
 πολυπραγμονῶ 167, 4.
 πολυτελῆ 458, 26.
 πολύτριχον 343, 2.
 πολυώνυμα 868, 16.
 πομπεία 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] σισημύωνται τὸ πονη-
 ρία καὶ δοφανία, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἀπλῶν ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαρακείμενον σχῆμα δια-
 τοῦ εὐω, οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποntonική γυνή 61, 1.
 ποntonάμνξ 58, 32.
 πονῶ πονῆσω καὶ πονέσω] v.
 πλήσω.
 πότανος 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὡ πόποι.
 πορεῖον 296, 12.
 πορίζω 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορνότριψ 12, 1.

πρόρων - πρόρων 1006, 19.

πρόρων 577, 24. 618, 31. 943, 1.

πρόρύτερον καὶ πορύτερον 111, 14.

πὸς ν. δι.

Ποσειδάνειον 430, 26.

Ποσειδών 297, 16.

Ποσειδώνιον 430, 23.

ποσιφίλος ν. ἐχθρικός.

πότα i. q. πότα 606, 28.

ποταμόδρυτος γῆ 60, 1.

Ποτίδαν] οἱ μὲν Δωριεῖς Ποτίδαν λέγουσιν δξυτότως, οἱ δὲ Αἰολεῖς Ποτίδαν καὶ Ποσειδαν βαρυντότως. Choerob. ad Theodos. f. 152.

ποτιῦσθαι 299, 11.

ποῦ i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.

πού 525, 16.

πούς acute 544, 31.

πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.

Πράς Πραγτός 1181. 1184.

Πράσων Πράσωνος εἰς τῶν Αἰγυπτίου παιδῶν. Choerob. in Th. f. 63.

πραττόμενοι 162, 5.

πραυνέειν 293, 21.

πρέσβεις 290, 6. τὸ πρέσβυς ἐπὶ τοῦ γέροντος δὲ νοεῖν· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐκτεμνομένου εἰς πρεσβείαν οὐχ εὐρυσκομένη τὴν εὐθείαν εἰς τὴν, ὥσπερ νομισαντές τινες. εἰπερ γὰρ εὐρῆται ἡ αἰτιατικὴ τὸν πρέσβιν ὡς μάρτιν, καὶ ἡ κλητικὴ ὡς πρέσβυς Ἀττικῶς ὥσπερ ὡ μάντις, δῆλον ὅτι καὶ ἡ εὐθεία ὁ πρέσβυς ὥσπερ ὁ μάντις.

τις. Choerob. ad Theodos. f. 128. Idem paullo ante: εὐρῆται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἢ πρέσβυς τῆς πρέσβυος. καὶ τὸ ἀρσενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι κατὰ τροπὴν τοῦ β̄ εἰς τὸ γ̄ εὐρῆται, πρέσβυς πρέσβυος. πρεσβεῦν 167, 30. 170, 31. πρεσβεῦω 168, 15. 169, 33. τὰ πρέσβη - τὰ πρεσβῆ 1247. πρηξάν πρηξάνος· οὕτω γὰρ τὸς ἀγοραίους καλεῖσι Σικελοί. Theognostus f. 28.

πριῦδην 612, 10.

Πριαμιλλύδριον Theognost. f. 83.

πρίασθαι 299, 5.

πρίν 164, 8.

πρίνις 8, 16.

πρό 112, 5.

προῦγγελας 438, 1.

πῦθαγορεύειν τῷ μνήματι 293, 23.

προμυροῦμαι 168, 27.

προαναγυμνάζειν στόμα 61, 14.

προσάγρυνω 170, 5.

προαιτία Damascius.

προαναλογία id.

προαπατήματα Olympiod. in Phaed.

προβύλλεσθαι 60, 30. 288, 18.

προβαλλόμενος 165, 27.

προβασάνιον 30, 5.

πρόβατα 112, 1.

προβατεία 294, 21.

προβάτεια 296, 22.

προβατεύειν 59, 9.

προβιοτή Olympiod. in Gorg. et Phaed.

προβολή 288, 18.
 προβόλιον 290, 30.
 πρόβολος 289, 25.
 προβούλευμα 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβύσαι φορτικὸν γέλωτα 59, 18.
 προχρησφῆν 298, 30.
 προδυνειστῆς 192, 26.
 προδυνώσας τὸν λόγον καὶ ποιή-
 σας μεστάν Ιο. Siceliota.
 προδιδάζει 112, 43.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδρομος 6, 28.
 προεδρεύειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 προέδρῳ 290, 8.
 προεῖδω 167, 1.
 προεῖσθε 288, 25.
 προεῖν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφύσεις Damascius.
 προεξεγείλειν πρᾶγμα 59, 3.
 προέσθαι 165, 23.
 προεφισιζόμεν 1285.
 πρὸ Εὐκλείδου 193, 12.
 προηρόσια 190, 28. 294, 7.
 προήσται 168, 13.
 πρόθεσις 291, 3.
 προθετικοὶ σύνδεσμοι 480, 5.
 προθιγῶα Theognostus f. 70.
 προῖσταται 164, 3. 168, 31.
 προκυταβολή 193, 7. 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκλήπτω 169, 17.
 προκάνια 294, 24.

προμεντία 289, 18.
 προμετρήται 290, 33.
 προνομία Ἀθηναῖ 293, 26. 299, 5.
 Προνόπης 294, 14.
 πρόνοια Ἀθηναῖ 299, 6.
 προνούσας 111, 25.
 προνοῶ 166, 24. 168, 3.
 πρόξενος 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προοιστός 502, 14.
 προοιολόγηται Olympiod. in
 Phaed.
 προορά 162, 11.
 πρόπικ 569, 4.
 πρόπικα 567, 17.
 προπάτωρ 294, 31. 1209.
 πρόπεμπα 296, 8.
 προπεσῖν 112, 10.
 προπηλακίζω 165, 11.
 προπηλάκις 61, 20.
 προπίνω 162, 31. 170, 7.
 προπόμενα 292, 19.
 πρὸ πολλῶν 164, 28.
 προπύλαια 290, 1.
 πρόπυστος 61, 10.
 πρόπωμα] τὸ πρόπωμα, ὅπερ καὶ
 πρόπωμα λέγεται Ἀφρικῶς διὰ
 τοῦ ὠ, Chetrob. ad Theodas.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προσβολή σιδήρου 58, 16.
 προσδόκιμος 61, 6.
 προσεγγίζω 169, 25.
 προσεδρεύω 161, 11.
 πρόσμιλος 14, 26.

προσκαύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήκει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 29. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θύρας 111, 32.
 πρὸς θυμῷ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λῆγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούω 162, 13.
 προσκυνῶ 167, 18.
 προσμίζει πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσσδος 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιούμαι 165, 13.
 προστολῶ 166, 24.
 προστάλλειν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσοχεῖν 298, 16.
 προστίσσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 288, 2.
 προστεῖναι 166, 1.
 πρὸς τι et ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιδῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρέπαιος 296, 4.
 προσυνεθίσαι Olympiodorus in
 Phaed.
 πρόσφατος 293, 29.
 πρόσσωπι τρεῖς 1279.
 προσχαριστήρια 296, 3.
 προστελεῖν 293, 5.

προτερῖν ἐπὶ δόδῃ 59, 1.
 προτιρωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν αἰετῶν
 δρομῶν ἢ ἐπιρρήματων αἰε-
 τῶν παραγόμενα διὰ τοῦ αἵματος
 φονται, οἷον ὥς ἔωθεν, ὥς ἔω-
 θεν, ἔσχατος ἔσχαρωθεν, ὥς ἔω-
 θεν (ὄνομα δῆμον Ἀιτικῷ) ὥς ἔω-
 θεν, προτέρω προτέρωθεν, Cod.
 Barocc. f. 102.
 προτήθης 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προύνεικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς
 νικῆς ἰσχυρίσασθαι, ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδευτῶν φασὶ κείσθαι τὴν
 φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι πρὸς τὸ
 ἔναικος ἰσχυρίσασθαι κρυφίως καὶ
 λέγεσθαι προύνεικους τοὺς μὲν
 πρὸς τὰ ἐξ ἀγορῆς ὡς καὶ κατὰ
 ζῶντας παῖδας. Ἀληθέτης δὲ
 φησὶ τοὺς διδόντας τὴν ἀντιμαχίαν
 ἢ λαβεῖν τιμὴν, ὅπλον δὲ εἶναι
 αἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 εἴτε κατὰ τὸν Δημητρίου διὰ
 τῆς εἰς ἀφ' αὐτοῦ ἢ γυναικὸς.
 Cod. Paris. 2630.
 προύπτεω 288, 26. 297, 7.
 πρόφραξ 290, 3.
 προσφορεῖσθαι 60, 7.
 προχολίδιον 59, 10.
 προχότος 294, 32.
 προώδων 58, 21.
 προώμεθα 288, 15.
 πρύμνη καὶ πρύμνα 66, 23.
 πρυτανεία 291, 11.
 πριτανεία 291, 15. 192, 17.
 πριτανίς 291, 4.

προτατεύειν 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶϊ 573, 8.
 πρῶϊζον 295, 27.
 πρῶον 61, 17.
 προπέρουσι 60, 32. 577, 25.
 προτεύω 166, 27.
 πρωτόβαθροι 112, 26.
 πρώτους 111, 16.
 πτ syllabam facere ancipitem 1176.
 πταίω 170, 25.
 πτακάδης v. ἀμύδις.
 πτέρισθ Theognostus f. 81.
 πτέρωδιν 39, 19.
 πτωχεύειν 112, 24.
 Πυατέψα 246, 27.
 Πυατεψιών 297, 15.
 Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀντιμάχου καὶ ὅτ' ἐταπύδηνερτοντα. τοῦτο δὲ ἐναντίας ἔκλεινεν ὁ Ἀντίμαχος. ὅτε μὲν γὰρ ἐμβυκόν ἐστιν, ἰσσοσυλλέβως ἀπὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθελῆος χρήσεως· ὅτε δὲ σπονδειακόν ἐστιν, περιτεπύδηνερτοντα ἀπὸ κλίνει, οἷον Πύδης καὶ τηλεκλήτης ποταμοῖο. Choerob. ad Theodos. f. 90.
 πυελίς 295, 10.
 πύελος 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πυθαγόρας 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιος καὶ Δῆλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 πυθμὴν δικῶν 59, 26.

Πυθόϊ 1202.
 πυκνότης τρόπου 60, 9.
 πυλέγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθάνω 165, 3.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πυξίον 113, 1.
 πυργοκέρατα 596, 14.
 πυρκαϊά 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύλαμοι 291, 23.
 πυρόχισται 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλῶ 162, 1.
 πώμιλα 193, 4. 289, 3. 604, 1.
 P vocalis an consona 693, 2. 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. η. ράδως 566, 11.
 ραβδίειν 113, 5.
 ραβδῖον 61, 33.
 ράβδος 61, 33.
 Ραδάμανθους 211, 16.
 Ραδάμανθους τοὺς τρόπους 6. 23.
 ραδινὸς πόδας 61, 26.
 ραθυμεῖν 300, 8.
 ρᾶνῶ 600, 28.
 ράξαι 113, 12.
 ραπίδα 113, 4.
 ραπίσαι 300, 10.
 ρύρος 693, 11.
 ραυτώνη 300, 13.
 ραχλεῖ 113, 7.
 ραψοδία etym. 766, 10. 769,

ἰδοὶ καὶ φανεροῦντες 300, 3.
562, 6.

ικμένα, ἐρεῖσθαι, ἐρευνά-
ει 1287.

η 1173.

α 300, 7.

τα δεύοντα πόσα 1281.

ἦνός 1198.

ικὴν γραφὴν 299, 22.

ικὴν γραφάμενος 299, 22.

ἰκοδιώσκυλοι Io. Siceliota.

ἱβιοὶ 61, 29.

ν Ῥῥωνος ὁ τοῦ Κάδμου

. Choerob. in Th, f. 63.

εῖρος ὁσμὴ 61, 25.

κ 400, 5.

κ - Ῥοδίας 1255.

ος - Ῥόδιας 856, 33.

νιά 299, 33.

ν 300, 12.

ος 113, 9.

ν 113, 6.

α ἑλαφρά, πυκνά. Theo-

stus f. 20.

ρός 61, 28.

κοιδύλους 474, 21.

299, 31.

299, 28.

ιες - ἐρυτῆρες 557, 27.

ται 113, 11.

171, 3.

1200.

πώλης 61, 31.

299, 27.

ficiens retrahit accentum.

19. 545, 9. 548, 25.

αὐ 302, 20.

Χαβένως 1197.

σικκύνιν 113, 32.

σίκκος 1096.

σακχυράται 302, 23.

Σαλάμας Σαλάμι 1186.

Σαλγὸν Σαλγῶνας ἵστι δὲ ὄρε-
μα ποταμοῦ. Choerobasc. in
Theodas. f. 62.

Σάμβυξ Σάμβυκος κύριον. ἵστι
δὲ καὶ ποταμὸς καὶ ἵθρος. Idem
f. 95.

Σαμοθράκη 305, 9.

σανίς 303, 23.

σαπρὸι 305, 18.

σαργύραι 301, 23.

σαργὴν 193, 18.

Σάρδις Σάρδιος 1192.

σαρξιδάγος, ὁδεδογρος, ἄγμα-
σκπουδος. Theognostus f. 63.

Σατίας Σατάντος 1185.

σαῦρος 64, 16.

σαφὲς φῶς 63, 25.

σαφής 500, 2. 547, 20.

σδυγόν 815, 3 εἰ 32.

σε 92, 16.

Σίβην Σίβηνος ἵστι δὲ ὄρεμα
ἦρως. Choerobasc. ad Theo-
dosium.

σίβομαι 173, 10.

Σικκύν 555, 5.

εἰς μέλιτος ἀναβάλλει τὸν τόπον
318, 20.

σελὶς βιβλίου 62, 38.

σιμεῖται Θεοὶ 303, 3.

Σέντις Σέντιος 1193.

σισηγέται -, δ λέγεται κατὰ τὴν

συνήθειαν ἀπεξεργασμένοι, ὃ
 γίνεται τῶν χυλῶν μικρὸν
 ἀνοιγόντων, τῶν δὲ ὀδόντων
 μικρότερον. Io. Siceliota.
 σεφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βω
 βαρύνοντα ἄχρι παρατατικού μό-
 νοῦ κλίνεται. σημειοῦμεθα πα-
 ρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνι
 τὸ ἐσέφθην καὶ τὸ σεφθεῖσα·
 οὗτοι γὰρ τὸ σέβω καὶ εἰς τὸν
 ὑπορσὸν ἔκλιναν. Chorubosc.
 ad Theodos.
 πῶν σέων 1257.
 σηκός 183, 6.
 σημαντήριον 443, 11.
 σημηναί 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιαλλεῖν 62, 18.
 σιγηλός 113, 23.
 σίγμα 286, 16. 1469.
 σίκυος σπερματίας 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὁ Σιμοῦ 975.
 σιπύα 303, 32.
 Σισίνης 173, 29.
 σισυφλέειν 64, 6.
 Σίσυφος 302, 18.
 σισυφλέω 301, 26.
 σισύω 173, 5.
 τὸ σιτοδεῖν, ὃ σημιλεῖ τὴν ἐν-
 δειαν τοῦ σίτου, πρὸ μιᾶς τὸν
 νόνον ἔχει. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομνημονεῖν 62, 16.
 σιτοσύλακες 300, 19.
 σισπηλός 113, 24.

ὅτι syllabam facere incipit
 1176.

σκαλμοί 302, 1.
 σκάνδικες 193, 19.
 σκάνδιξ 305, 19.
 σκαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30.
 σκαφῆς 62, 5.
 σκαφηφορεῖν 304, 27.
 σκαφηφόρητι 214, 8.
 σκειρά 304, 2.
 σκειρὰς Ἀθηναῖ 304, 8.
 σκειραφεῖα 300, 23.
 ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 στέκφυρον 784, 25.
 σκευοθήκαι 301, 29.
 σκέψ] τὰ εἰς ἐν μονοσύλλαβῃ
 διὰ τοῦ ἑ γράσσεται. σπάνιόν
 τὰ παραδείγματα· ἔστι γὰρ τὸ
 κλέψ, ὃ δηλοῖ τὸν κλέπτην, καὶ
 τὸ φλέψ καὶ σκέψ. Theognos-
 tus f. 88.
 σκηρευτής 304, 6.
 σκηρή 302, 31.
 σκηπτρον 1036.
 Σκήψις Σκήψιος 1192.
 σκινδαρός 677, 8.
 Σκίμαρ Σκίμαρος 1200.
 Σκίριτης 305, 22.
 Σκίροφορίων 304, 22.
 σκίρος 815, 2.
 σκληροβίотος 62, 10.
 σκρίψ] ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μὲν
 τοῦ σ, αἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ
 ὁ. Theognostus f. 88.
 σπορακίζονται 304, 13.
 σποτεινὸς ὀργήν 64, 5.
 σπυζάν 12, 15.

Σκῦθων ῥήσις 305, 1.

μιν 63, 21.

302, 21.

κα 114, 8.

ξ 62, 20.

1208.

ε 63, 32.

ὁ σκῶπτης. Ἀριστοτέλης

εἰς τοῦ σ. Theognostus

1.

301, 11.

64, 4.

μελισσῶν 37, 22.

ὅς 305, 13.

Ἑόως 1192.

ισμός 659, 33. 1269.

κίμων 63, 10.

κίς 611, 7.

ω 174, 7.

κμῆδς 1197.

κνώματα 304, 14.

δόν 1171.

ον 815, 3 εἰ 34.

μαι 173, 19.

ολόγος 303, 4.

υ 663, 23.

ον Σπέρχωρος ὄνομα κινός.

prob. in Theodos. f. 64.

1266.

όν 63, 3.

227.

κας Σπιτάμυ 1186.

ῥον 64, 3.

πολυμνηταί 301, 27.

πρωγοὶ κήρυκες 62, 27.

πρως 62, 7.

πφόροι 303, 19.

σπουδαρχίας 63, 19.

σπουδαρχίδης 63, 18.

σφυριδόν 783, 25. 786, 18.

σπᾶ 172, 20.

στάδυ λίμνην 1242.

σταθερόν 305, 7.

σταθμοί 303, 11.

στάνης ὄνυ εξεστηκός 304, 24.

στασιποίου Olympiod. in Gorg.

στατῶν 305, 20.

σταυρίον Theognostus f. 81.

σταφυλί 63, 9.

σταφυλοβόλιον 303, 14.

σταφυλόδρομοι 305, 25.

στεγανόμιον 302, 28.

στελλασθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.

Στειριῶ Στειριῶς 1194.

στῆχε 1095.

στελεός 64, 9.

στεμματιῶν 385, 31.

στειδός στενύτης 1285.

στενωπὸν 113, 6.

στέργω 171, 17.

Στερηδὼν Στερηδόνος 1207.

στεροῦμαι 173, 13.

στερῶ 171, 20.

στεφάνη 301, 29.

στεφανηφόρος — στεφανοποιός

602, 23.

στεφανηφόρος ἥρως 301, 19.

στεφανίακη Theognostus f. 72.

ἐὰν στεφανῶται 1037, 13.

στήτη 735, 2.

στῆλη 114, 7.

στῆμι 1208.

στιπτός 8, 16.

στειγγοδοποιός 303, 5.

- στοιχεῖον etym. 789, 23.
στοιχεύς 790, 32.
στοιχηδὺς v. αἰρητής.
στόμις καὶ βλῖσις ἔκπος 64, 14.
στόμωμα 302, 19.
στοργή 78, 6.
στοχάζομαι 172, 15.
στοχαγαλιώδης ἄνθρωπος 63, 22.
στρατηγῶ 174, 11.
στρατόπεδον 113, 17.
στρεβλός 62, 23.
στρέμμα 302, 13.
στρεπτοί 302, 25.
στρηγιζῶν 113, 25.
στρόβιλοι 302, 10.
στρόβιλος 63, 27.
στροβῶν 302, 12.
στρογγύλον πλοῖον 279, 10.
στρόφον 113, 30.
στρυφὸν ἦθος 63, 4.
στρωματόδεσμος 113, 26. 303, 12.
στρωτήρ 302, 5.
στυπτεῖον 302, 16.
στυράκρον 303, 7.
στυρβάσαι 303, 10.
σὺαξ φασηλοειδὲς ὄσπριον. Choe-
rob. ad Theodos.
Σύβαρις Συβήριος 1193.
συγγενεῖς 213, 18. 333, 5.
συγγενής 305, 16.
συγγραφεῖς 301, 13.
σύγκλυδες 64, 8.
συγκόψαι 114, 1.
συκολογεῖν 63, 31.
συκοφαντεῖν 304, 30.
συκοφαντῶ 171, 32.
σῦλα δοῦναι 303, 27.
σὺλίσθαι ποιογράφηται 820, 6.
841, 20.
συλλαμβάνω 172, 30.
συλλήβδην 303, 25.
συλλογείς 304, 4.
συλλογμαῖος φόρυτος 63, 12.
συλῶ 171, 23.
συμβάλλειν 16, 19.
συμβολεὺς τῶν φίλων 62, 3.
σύμβολον 300, 32.
συμβουλευῶ 172, 33.
συμμαθητάς 64, 19.
σύμμιχα ἔρεκα 63, 24.
συμμορία 300, 28.
συμμορίτης 300, 31.
σύμπῦν 569, 4.
συμπάσχειν 114, 4.
συμπαιτριώτης 113, 20.
συμπλεκόμενος 174, 9.
συμπονηρεῖσθαι 63, 8.
συμπράτης 193, 7.
συμπράττω 173, 7.
συμφέρει 171, 29.
συμφουιτήας 64, 19.
συμφουιτητήν 116, 1.
συναγεσθόν Olympiod. in Phaed.
συναιῶ 173, 17.
συνάρασθαι 171, 9.
συνάχθωμαι 173, 3.
συνδεομένῳ 844, 27. 955, 22.
961, 4.
σύνδεσμοι προθητικοί 480, 5.
συνδιδασκισθήσεται Damascius.
σύνδικος 305, 15.
σύνδροι 302, 14.
συνεθίζω 172, 14.
συνεῖναι 172, 7.

καρπτικός 853, 1 et 3.
 ληλάμενοι — συνεληλασμένοι
 1, 20. 545, 11. 549, 7.
 ταινῆν 113, 33.
 τεσε. γενέσθαι 113, 28.
 τιλαμβάνομαι 173, 22.
 γῶ 171, 12.
 κληκεν 304, 1.
 ἐμήθη 305, 12.
 πορῶ 136, 19.
 ηῖβος 304, 23.
 νοροι 301, 4.
 ὁμίνοι 174, 14.
 θων 1263.
 λικα 113, 22.
 εἶναι. ποίημα 63, 16.
 εἰς 699, 13 — 702, 16.
 κῆν 63, 20.
 ἰδα 171, 14.
 κῖσαι 239, 31.
 κονομεῖν Olymp. in Phaed.
 σιν 300, 17.
 κτός 533, 2. 541, 27.
 κξς 300, 18. ὀρθογραφίας
 5 1127.
 εἰθεῖν 64, 18.
 νγχάνω 173, 26.

εἰς τῷ μονοσύλλαβῳ δύο
 , σῶρ τὸ φορτίον καὶ πῦρ
 στοιχεῖον. ἀμφότερα δὲ κλί-
 νει διὰ τοῦ ρος. Theogno-
 s f. 87.

κόςσιος· ἔτω γὰρ Ἡρωδία-
 ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σο καὶ
 τοῦ ο γράφων τὸ ὄνομα πα-
 λῖδωσι. Theognostus f. 39.
 γξ 64, 11.

συριστική 533, 31.
 συξέβῳ 174, 3.
 συσημηλίνισθαι 305, 14.
 συσάβια 303, 21.
 σύφαρ 66, 10.
 σφαιρομαχεῖν 62, 25.
 σφαίρωσις Olympiod. in Phaed.
 σφακέλλσαι 304, 17.
 σφάκελος 305, 5.
 σφενδάμνινος 8, 17.
 σφετερίζω 538, 7.
 σφήκωμα 64, 1.
 σφηκώσαι 114, 6.
 σφήλας 63, 1.
 σφήλω 171, 25.
 σχεδόθεν 598, 21. 624, 5.
 Σχερία 275, 1.
 σχέσις 943, 19.
 σχοινοσσυμβολεύς 302, 26.
 σχολάζω 174, 1.
 σχών 173, 24.
 σωλήνες 302, 3.
 σωννύω 114, 5.
 σωρόν κρεῖων 63, 14.
 σῶτερ 1239.
 σάφροισται 301, 7.
 σωφρονῶ 172, 4.

Τάγνηον 65, 11.
 ταί — τοί 592, 8. 901, 11. 1283.
 ταῖντα 308, 3.
 τάλαιπωρῶ 176, 1.
 τάλαντα 306, 3.
 τὸ τάλας τάλαντος καὶ μέλας μέ-
 λαντος ἐλλείπουσι τῷ τ· μέλαντος
 γὰρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ τ γιγόνουσι μέλα-

νος καὶ τάλανος. ὅτε γὰρ τοῦ
 μέλας μέλαντος ἦν ἡ γενική, δη-
 λοῖ τὸ μέλαντινους δ' ἐπὶ πε-
 τρας διὰ τοῦ πτ' ἐξερεχθέν, καὶ
 τὸ μέλαντερον ἦντε πλῆσιν. οὐ
 δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἦν
 ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εἰ-
 πῶν τί τῷ ἰάλατι Λυσιπλάω
 συνώκησας; καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ
 γινώσκει τὴν διὰ τοῦ πτ' κλίσιμ,
 ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν αἰνσιτά-
 λαντα (cod. λινοτάλαντα) κατέ-
 στυγον. Choerob. ad Theodos.
 ταλασία 307. 5.
 ταλασιουργοί 307, 5.
 Ταλαῖω 1223.
 ταλαῖω 1200.
 τᾶλλα καὶ φιλωμέθα 65, 25.
 Ταμίαις Ταμιάδεως 1192.
 ταμίαι 306, 7.
 ταμιένω 175, 31.
 τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.
 ταξίλαχοι 306, 12.
 Τάξις Τάξις 1193.
 τῶν 522, 4.
 ταρβάλυξ ταρβάλυγος ὁ ταρακτι-
 κός. Choerob. ad Theodos.
 f. 66.
 ταρβῆ 1095.
 ταρλίχη, ταρλίχους 309, 14 et 15.
 ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.
 ταῦτοποῖον Proclus in Craty-
 lum.
 ταῦτότης 587, 23.
 ταφείας 308, 1.
 τάχα 309, 20. 948, 13.
 ταχυεῖπλαν 64, 32.

τέγγεσθαι 6, 15.
 ἐὰν τεθείλωμαι 1059, 2. Conf.
 Apollon. Dysc. de syntagm.
 p. 419 nostrae edit.
 τέλνω τέτακα 1285.
 τεχίον 856, 4.
 τέκμαρτος 438, 1.
 τεκμήρισθαι 176, 11.
 τοῦ τέκματος 1001.
 τέταται 1199.
 τεκτῆριωσθαι 152, 32.
 τελευθῆναι 114, 28.
 τελευσιζόμενα 306, 31.
 τελοσφορίαν 309, 13.
 τελεταρχικός Damascius.
 τέλη 308, 7.
 τέλημα 65, 19.
 τέμματα 307, 15.
 τεμάχη 65, 3.
 τέμνος διημιόχου 309, 17.
 τέμνω 1. 6, 8.
 τέμνος 309, 16.
 τέρας 308, 25.
 Τερψιχόρη Attice. Τερψιχόρη
 1173.
 τισσαράκοντα 306, 15. 310, 21.
 τεττημεληται 66, 14.
 τετραδικαί Damascius.
 τετραδισταί 309, 28.
 τετραδύαρχμον 317, 13.
 τέτραχα 16, 13.
 τετυπημένη ψῆφος 307, 18.
 τέττις]. τὰ εἰς τὴν ἀρσενικὴν ἑκπλῆ
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν δακ' τοῦ π
 κλίνονται, οἷον πέδις πέδικος,
 φοῖνις φοίνικας, Κόκκις Κόκκος,
 πλὴν τοῦ τέττις τέτταχος· ταῦτο

γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται καὶ λέ-
 γει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι τὸ κε-
 χρεωσχημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
 Ἀσσιεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
 τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέ-
 τικος. ταῦτα δὲ ἐστὶ τῆς δόξης
 ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ
 Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνε-
 ται· ἢ δὲ παρὰ τοῖς τῶν ἀντι-
 γραφῶν οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ
 διὰ τοῦ γ. Choeroboscus ad
 Theodos.

τετυφοῖα Ion. 1292.

τετύφωμαι 308, 10.

τεφρωθὲν πῦρ 65, 5.

τέχνη unde dicatur 1137.

τεχνολογία 651, 25.

τέως 194, 2. 309, 23.

τζαγγίν 1097.

τήγανον 65, 11.

τηθαλλυδούς 65, 30.

τήθη 193, 33. 309, 29.

τηθίς 194, 1. 309, 30.

τηλία 307, 31. 275, 14.

τηλικοῦτος 194, 3.

τηλοῖ 610, 33.

τηλόσε 607, 33.

τηλοῦ 587, 33. 607, 3.

τηλωθεν] τὸ τηλωθεν διὰ τοῦ
 ω γραφὲν ποιητικῶς ἐκτίταται.
 τὸ δὲ Κριώθεν ἀπὸ τῆς Κριωίδεν
 γέγονε συγκριθέντος τοῦ ω· ἔστι
 δὲ ὀνομαζόμενον Ἀττικοῦ. τοιοῦτο
 δὲ καὶ τὸ τήνωθεν παρὰ Θεοκρί-
 τῳ. Codd. Barocc. 50. f. 102.

τημέλη 66, 14.

τήμος 595, 26.

τὴν ἐπὶ τοῖς μέρεσι καλουμένην
 μάχην (251, 18). 308, 28.

τηνῶς 581, 23.

τηνιόν 66, 17.

Τίγρης Τίγριπος· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
 ἥ γράσσεται καὶ διὰ τοῦ ι. ἀλλ'
 ἦνίκα μὲν διὰ τοῦ ἥ γράφε-
 ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον
 Τίγριπος· ἦνίκα δὲ διὰ τοῦ ι
 γράσσεται, διὰ τοῦ δυς κλίνε-
 ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
 ad Theodos.

τίθημι ἐτίθειν 1292.

τιλλοπώγων 66, 3.

Τιρυγόρας 193, 26. 307, 27.

τιμαλγῆ 382, 6.

τιμηές 1187.

τιμῆς τιμῆντος 1188.

τιμητός ἁγίων 202, 7. 459, 26.

τίμιον 309, 2.

τίμιος τοῦ μηδενός 65, 8.

Τιμοκράτης 193, 28.

τιμῶ 175, 3.

τιμωροῦμαι 174, 19.

τίνας πόλιν δικαστηρίων εἶχον τὴν
 ἡγεμονίαν 309, 33.

Τιτυγίδαί 308, 16.

Τιτανόπαν 1198.

τοιουτότροπον 114, 21.

τοκογλύφος 64, 30.

τοκοφράτωρ 64, 30.

τόλμη καὶ τόλμα 66, 23.

τόμους 65, 3.

τονθορύζειν 67, 2.

περὶ τόνου περισπωμένων ὀρημά-
 των 1159.

Υ γ γ γ ζ

τόνῳ adv. 578, 1 et 19. 576,
25. 618, 24.
τοπάζειν 65, 29.
τόργος 1095.
τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.
τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.
τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
τοῦμπανιν 4, 16.
τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.
τοῦδε 1248.
τοὺς πλαύμονας ὑπὸ γέλωτος
ἀνωβρασθῆναι 66, 27.
τουτόθεν 574, 3. 598, 8.
τουτῷ 604, 6.
τοῖσπον 307, 30.
τραχιῶδες Θεοκρίτης 307, 23.
184, 4.
τραγωδία etym. 729, 22.
τραγωδοῖσι 309, 8.
Τράλλις Τράλλιος 1192. 1193.
τὸ τραπέζιτηγ ἐπὶ διαφόρου ση-
μασίας διάφορον ἔσχε τῆς πα-
ραληγουσῆς τὴν γραμμήν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διαπονη-
μένου διὰ τοῦ ἱ γράφεται· πα-
ρὰ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ
κυρῆς, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ τραπέζιως
παρήκται, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου γράφεται. τοῦτο δὲ παρ'
Ἰβύκῳ εὐρηται κατὰ τροπήν
τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ἥ, ὡς
φησιν Πρωδιανὸς ἐν τῇ καθό-
λου. Theognostus f. 52. Conf.
Etym. M. p. 763, 40.
τραπέζοφορος 307, 1.
τραυματισθῆναι 114, 19.
τῷ τραχεῖ 1195.

τραχηλόσιμος 65, 6.
τὸ τραχέτης καὶ κουφότης αἱ
Ἀθηναῖσι ὕμνουσαι, τραχέτης
καὶ κουφοτής λέγοντες. Choerob.
ad Theodos.
τρέσις τρέσα 1186.
τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς
ἀγαθοῖς 64, 23.
Τρηῖς Τρηῖ 1188.
Τρηῖς] οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ἡ γρά-
φουσι αὐτό (τὸ τρεῖς), Τρηῖ.
Cod. Barocc. 50.
τρίῳ ἐξ ἐνὸς βλέπειν 66, 29.
τριαδιζόμενον Damascina.
τριαδικόν idem.
τριανῆχον Proclus in Cratylum.
τριακάδας 308, 5.
τριάκις 942, 22.
τριάκοντα etym. 710, 18.
τριακόσιοι 306, 22.
τριαιχθῆναι 114, 22.
Τριβαλλός 307, 3.
τριβὴν τριβήνος· τριβὴν δὲ λέ-
γεται ὁ τρίπους, οἷον ὁ τρεῖς
βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad
Theodos. f. 144.
τριγλυφοὶ 307, 7.
τριγλώχιν] πλατυτέρῃ ἐστὶν ἢ εἰς
ὁ λήγουσα κατέληξις, σπανίως
τρία δὲ ἢ εἰς ὦ. σπανίως γὰρ
εὐρηται ἐν χρήσει ἢ εἰς ὦ κατέ-
ληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ τρι-
γλώχιν οἷστος καὶ παρὰ Καλ-
λιμάχῳ τριγλώχιν ὀλοφ νῆσος
ἐπ' Ἑγκελάδῳ. Choerob. ad
Theodos.
τριγώνον 307, 12. 309, 25.

- τριηράρχημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1106, 25. 1263.
 τρικέφαλος 316, 27.
 τρικλινον 114, 12.
 τριούδας 309, 5.
 τριῶχον Damascius.
 τριπάλαια 64, 31.
 τριπάτορες 307, 16.
 τριπλῶ 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπτήρες 308, 18.
 τριεχθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμηνης 306, 32.
 τρίτον ἡμιδραχμον. 306, 19.
 τρίτοια ἢ θυσία, ἣ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζώων ἐδίκετο, ἣ ὅτι τριετὴ ἦν
 τὰ θνύμενα. νέομα —. Theog-
 nostus f. 68.
 τριτύαρχοι 306, 25.
 τριτίς 306, 24.
 τρίτῃ καὶ τετάρτῃ ἔκτῃ 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια v. διχάδεια.
 τροπαῖον et τρόπαιον 678, 20.
 τρόπεις 307, 9.
 τροπούσθαι κώπην 114, 25.
 τροπωτήρες 309, 6.
 τροφαλὶς τυροῦ 65, 23.
 τροχάειν 114, 18.
 τροχωσθεῖσα 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τροπικωπῆς 64, 28.
 τρύσιππος ὁ γεγηρακὸς ἔππος
 Theognostus f. 20.
 τρυτήνη 308, 15.
 τρυφῶ 176, 6.
 τρωγάλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλύδριον Theognostus f. 82.
 τρύ] τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαρῶν
 τοῦ ἱ' ἐκφερόμενα βαρύνεται καὶ
 διὰ τῶν ἱ' γράφει τὴν λήγου-
 σαν, καὶ τὴν παρὰ λήγουσαν διὰ
 τοῦ ὕ, καὶ τοπικῇ σχ-σιν δη-
 λοῖ, οἷον πληῦς, ἀλύς, ἀτερῶς.
 τὸ τῷ τοῦτο παρὰ τὸ οἷοι πα-
 ροξυνόμενον ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἔστι τοπικὸν οὐδὲ Αἰολικόν,
 σχετικιστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικά οὐ παρὸν εἶναι τῆς ἀκρι-
 βοῦς ἐξετάσεως. Theognostus
 f. 104. Conf. ὡς πόποι.
 τυγχάνω 174, 24.
 τύλιος 308, 4.
 τυμβογέμων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυτλώδης καὶ λήρώδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδεια v. διχάδεια.
 τυρανῶ 174, 27.
 τυρβή 308, 27.
 τυριῦν 308, 13.
 τύριμα 60, 28.
 τύειν 308, 6.
 τυφόμερον 66, 4.
 πῶν διὰ βυλλῶν εἶναι 67, 1.
 πῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς ἀίετας
 193, 23.
 τῶς 582, 17.
 τὸ Γ καθαρὸν ἐν ἀρχῇ λέξως
 παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι πρὸ τοῦ
 χεῖναι ἀπεργεῖται, καὶ τὸ αἴτιον

ἐχυρόν. πᾶν γὰρ φωνῆεν πρὸ τοῦ ὕ φίλον, καὶ τὸ ὕ ἄρχον λέξεως διασύνεστι. δύο οὖν κατόρων ἀλλήλοις ἀνθισταμένων ἐξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ καθαρόν· εὐφρασκεσθαι. καθαρόν δὲ εἶπον, ἐπεὶ τὸ ὑρχαῖς οὐ καθαρόν ἔχον τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ εὐφρῆται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ τάξει τῶν καὶ στοιχείων. Theognostus f. 21.

ὕ Bueot. pro οἰ 1215.

ὕαλινα 68, 22.

ὕαλος 68, 22.

ὕβαλλῆν λέγρος Theognostus f. 17.

ὕβριζω 176, 25.

ὕβρις 312, 30.

ὕβριστότερον 115, 15.

ὕγεια 313, 13.

Ῥγαίνων Ῥγαίνοντος, ὄνομα ἱατροῦ. Theognostus f. 26.

ὕγνεντα] παραφρολεστέμεθα παρὰ τῷ Περδίαρῳ τὴν αἰτιατικὴν λεγομένην ὕγνεντα ὡς ἀπὸ τοῦ ὕγνεις. Choerob. ad Theodot. f. 116.

ὕγηρότατος 115, 7.

ὕγηρότερος 67, 15.

ὕγρόν 115, 13.

ὕδειν τρέχειν, λέγειν. Theognostus f. 18.

ὕδῃ φήμη, ὠδή. idem.

ὕδος 1209.

ὕδραϊς Olympiod. in Phaed.

ὕδρητος πέποις 115, 3.

ὕδροσή 312, 16.

νιάσιν 1267.

νιῖ 68, 14.

νιέος 68, 12.

νίσι 1195.

νίος 1219.

νιός] τὰ εἰς οὗς λήγονται καθρόν δισύλλαβα τῇ ᾧ διεφθόγ παραληγόμενα δύο ἔστιν, ν καὶ γνιός· ταῦτα δὲ Ἀττικοὶ τοῦ ἰ γράφουσιν. Theognostus f. 35.

νιαντῶ 178, 27.

νιηφορεῖν 67, 19.

νιμέν 567, 17.

νιμένιος 312, 17.

νιπαγε 114, 31.

νιπακούς 176, 16.

νιπαπιδεutos 69, 13.

νιπασθενεῖν 69, 5.

νιπαται — νιπάται 1255.

νιπάτων — νιπάτων 1261.

νιπέλων 178, 4.

νιπεκήρυξ 312, 25.

νιπερ 176, 30.

νιπερα 312, 13.

νιπεραλσιον 359, 32.

νιπερακήκου 69, 23.

νιπεράντριος 253, 4.

νιπερασπίζω 178, 25.

νιπεραυχοι 68, 16.

νιπερβαίνειν 68, 26.

νιπερδεδοκῆκας πονηρεῖ πᾶσι 67, 27.

νιπερδικῆσαι 68, 24.

νιπερδῶν 177, 30.

νιπερᾶδεν 177, 23.

νιπερμκόντισας 67, 29.

ὑπερημερία 311, 28.
 ὑπερήμεροι 311, 28.
 Ὑπέρης Ὑπέρης 1189.
 ὑπερίφανον 114, 33.
 ὑπερθεῖν 606, 26.
 ὑπερθεϊστότατος Damascius.
 ὑπερθεμιστοκλῆς 67, 20.
 ὑπερίδεον Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπέρινος 69, 13.
 ὑπερίστορα 312, 29.
 ὑπερκολακεῖω 177, 14.
 ὑπερκερδιθῆναι 69, 3.
 ὑπεροφωτεῖν 67, 32.
 ὑπερπυπάζειν 69, 7.
 ὑπ' ὁ φεῖ 69, 17.
 ὑπερφλύαρεῖν 68, 27.
 ὑπερφονίης Κρόνιος 68, 21.
 ὑπερχολεῖν 69, 21.
 ὑπέρχολος γενόμενος 115, 2.
 ὑπέρχομαι 178, 1.
 ὑπεσπαιλάσθαι φρονήσεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑπηρεσίον 312, 27.
 ὑπηρετῶ 177, 8.
 ὑπινῶ 606, 26.
 ὑπνῶσι 68, 25.
 ὑπό 178, 12.
 ὑποβολῆς γράφη 311, 33.
 ὑπογαστρίον 115, 11.
 ὑπογενεῶν 312, 6.
 ὑπογράμματα 68, 17.
 ὑπόγυον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπὸδῶ 548, 1. 562, 23.
 ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος 67, 12.
 ὑπόθεσιν 115, 1.

ὑπόθεσις 312, 22.
 ὑποινος 68, 20.
 ὑποκαθεῖναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστήριον 259, 26.
 ὑποκορρεῖσθαι 47, 31.
 ὑποκοριστικά 793, 31.
 ὑποκορούειν τοὺς ῥήτορας 68, 10.
 ὑποκορῶσαι 115, 12.
 ὑπακνυθεῖς 312, 5.
 ὑπολειφθεῖς 177, 17.
 ὑπόλιππος πυγῇ 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπομικρον 115, 14.
 ὑπὸ μάλῃς 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήσκειν 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑπονω 178, 20.
 ὑπόζυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπίνειν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 10.
 ὑποπιεῖω 177, 28.
 ὑποσακίζεται τὰ χρήματα 68, 39.
 ὑποσέληνος Olympiod. in Phaed.
 et Damascius.
 ὑποσιῶς 178, 8.
 ὑποσυνέλιπθαι 312, 3.
 ὑποσυνκόπτω 552, 23. 554, 18.
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑπουχών 177, 12.
 ὑποιακτικά μόρια 1088.
 ὑποτελνόνσιν 312, 24.
 ὑποτοπείσθαι 67, 30.
 ὑποτοπῶ 179, 1.
 ὑποτροπάζειν 69, 19.
 ὑποτροπιζοῦσιν 312, 19.
 ὑπότυφος 69, 13.
 ὑπουλα γόνυτα 68, 5.

ὑποοργηματικός 653, 9 et 21.

ὑποοργία 115, 8.

ὑποοργῶ 178, 32.

ὑποφόρτα 313, 5.

ὑποχωρῶ 178, 17.

ὑπωμουία 313, 8.

ὑπωπιάζων 312, 21.

ὑργαί ἐπιθέματα πρὸς κουφισμὸν τῶν φορέων. Theognostus f. 20.

ὑρραδα σκυρίδων idem ib.

ὑρραξ μίγδην, ἀναμξ id.

ὑρραπλευ ῥηγαλέα id.

ὑρισχος 67, 15.

ὑρχος 693, 15.

ὑσμίνη 1228.

ὑσπληξ 69, 12.

ὑστειράς 177, 20.

ὑφάγησις 312, 31.

ὑφορμισάμενος 312, 10.

ὑφενχεῖν 68, 4.

ὑψι 606, 7.

ὑψιπύλη — Ὑψὶ 857, 9.

ὑψος] γεγονέναι δὲ αὐτὸ φασὶ παρὰ τὸ ὅπου τὸ βλέπω, ὅψω ὄψος καὶ τροπῇ Διολικῇ ὕψος. οὕτως Ἡρωδianos ἐν τῷ περὶ πνευμάτων. Theognostus f. 18. Conf. Etym. M. p. 786.

Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ φάγε καὶ πῆ σί. Αἰτικοὶ φαγέ καὶ πῆ λέγουσιν ὀξυτέφως, ὅπερ οὐκ ἐπικρωτήσεν. Choerob. ad Theodos.

φαιδρύντης 314, 11.

φαίνειν 313, 20.

φάλαγγας 115, 20.

φαλάγγιον 314, 18.

φάλαγξ 71, 21.

φάλανθος 71, 17. 1096.

φανός 50, 23.

φᾶνῶ 600, 28.

φαρμακοπῶλαι 314, 20.

φαρμακός 315, 22.

φαρμακοτρέχεται 314, 16.

φαρμακῶντα 314, 23.

φάρος 1096.

φάσανον 1095.

φάσις 315, 16.

φασκάλιον 314, 14.

φατρῶζειν 115, 29.

φαῦλα 69, 31.

φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315,

φειδαλφίτιν 69, 32.

φειδωλία 115, 30.

φελλεγά 315, 10.

φενανκίζειν 194, 17. 313, 19.

φέρειν τὸν οἶνον 115, 31.

Φερεφάττειον 314, 22.

φῆ i. q. φησί 543, 10.

φηγός 1096.

φήληκας 71, 4.

φηλώματα 315, 11.

φῆναι 62, 30.

Φθάς Φθάντος 1181.

φθερκοκτοεῖν 71, 15.

φθέρρω 663, 22.

Φθῆρ 1200.

φθογγῆς φθογγῆντος 1188.

φθόη 71, 3. 313, 26.

— φι 574, 7 et 30. 608, 5, 6 10.

φιδάλεως 1197.

Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ 1186.

φιλαδελφία 115, 26.

Φιλάμμων 314, 24.

φιλάμπειλος ἄνθρωπος 71, 27.

φιλάρπαξ 1199.

φιλεῖν 115, 22.

φιλελπίς 70, 1.

φιλειταιρία 115, 26.

φιλεκτος 70, 21.

φιληδονικός Olympiodorus in Gorg.

φιλημα δοῦναι 115, 24.

φιλήμη v. νοσήμη.

φίλιος 71, 7.

φιλόγυνος 115, 27.

φιλόδημος 70, 32.

ὦ φιλοθεροσίτη 1189.

φιλονέικος 315, 23.

φιλοποσία 21, 20.

φιλοπραγματίας 3, 13.

φιλοπροσήγορος 71, 16.

φιλοσόφημα 314, 21.

φιλοστοργία 78, 6.

φιλοσησία 314, 28.

φιλοτησίας προπίνειν 70, 8.

φιλότιμος 315, 24.

φιλοτραφής 116, 2.

Φιλουργός 315, 20.

φιλοφαίαξ 1199.

φιλοψυχεῖν 71, 2.

φιληδός 71, 29.

φιμοί 314, 3.

φιλεβοτονείσθαι 70, 3.

Φλεγύας Φλεγύαντος et Φλεγύα 1185.

Φλέυς ὁ Διόνυσος Choerob. in Theodos. f. 118.

φλέως 70, 23.

φοίβαζε] τὰ εἰς ζε ἐπιδρόματα διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον θυραζε, ἀθήναζε, ἔραζε, φοίβαζε. Theognostus f. 101.

φοινῆς ἡ ἑρυσίβη. idem f. 21.

φοινίκεια 782, 14. 785, 12.

φοίνικες 314, 32.

φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρδιξ καὶ τέτις ἐν μὲν ταῖς πλαγίαις ἐκτείνονται τὸ ε, ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ συστέλλουσιν αὐτό. Choerob. ad Theodos. Et paullo post: τὸ φοῖνιξ καὶ κήρυξ ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγησαν προπερισπῶνται, δηλονότι κατὰ τὴν εὐθείαν. Idem f. 245: κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὅτι τὸ ε καὶ ὑ πρὸ τοῦ ξ φύσει μακρὰ οὐκ εἰσίν. Et f. 123: τὸ ε καὶ τὸ ὑ πρὸ τοῦ ξ οὐδέποτε εὐρίσκεται φύσει μακρόν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παραχημένῳ.

φοιτητὴν 116, 1.

φοιτητής 71, 23.

φονικόν 194, 12.

Φορβάντειον 314, 9.

φόρεμα 314, 31.

φορητός 115, 33.

φορήνην 70, 26.

Φόρκυν ultima ancipite 1198; φόρμιγξ 1096.

φορμοκοιτεῖν 70, 5.

φορμός 315, 7.

φορηγεῖν 71, 13.

φορντός 71, 1.

φραγμός 314, 13.
 φράττηρ φράττες 992, 12. φράτ-
 τες δέ εἰσιν οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theodos. f. 66
 et 160.
 φράτορες 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27.
 φρατοριάρχος 313, 27.
 φρατριάζειν 194, 14.
 ἐν Φρενιτοῖς 251, 7. 311, 26.
 τοῦ φρητός 1221. τὸν φρητῶν
 1265.
 φροῦ 500, 2. 547, 2. 887, 16.
 οὐκ εὖ φρονεῖ ὁ λόγος ὅδε 54, 33.
 φροῦδος 314, 13.
 φρυκτός 315, 26.
 Φρυγῶνδης 314, 26.
 Φρυγῶνδειον 71, 25.
 φύγα 1279.
 φρυγαδεῦσαι 115, 18.
 φρυγίδες v. ἀριίδες.
 φύλαχος 313, 32.
 Φυλλίδει 314, 7.
 φυλλοχορεῖν 71, 14.
 φυλοκρατεῖν 71, 8.
 φύς 196.
 φισαῖν δέκτεον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1238.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήντος 1183.
 φῶνός ὁ μεγαλόφωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωμῶν 314, 30.
 φωμῶν λιμένα 315, 14.
 φῶς 754, 21. 1096.
 φωτεινοειδής 754, 22.

Χαίρω 179, 14.
 χαίτη 1095.
 χάλαζα 316, 25.
 Χαίλβας, Χάλβα· ἴσως δὲ ποτα-
 μὸς Σηθίας. Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλκηδών v. Καίχηδών.
 χαίλῃσιν 116, 10.
 χαλκοκορώνη Io. Siceliota.
 χαλκοκρῆς - χαλκὸκρῆστον 1225.
 χαλκὺδιον Theognostus f. 83.
 χαλκῶ 316, 23.
 χαμῶς 608, 3.
 χαμῶθεν εἰ χαμῶθεν 608, 4.
 χαμῶ τοῦτο δέξινεται, ὡς καὶ
 τὸ πῦρ, ὑμᾶς. Theognostus
 f. 103.
 χαμῶνδες v. ἀργῶνδες.
 χαμῶθεν 600, 32. 602, 12.
 χάρακας 316, 20.
 χαρᾶκτηρ 316, 2k.
 χάρις 72, 3.
 ὃ χαρίει καὶ ὃ χαρίεν 979.
 χαρίεσιν — χαρίεσσιν 1193.
 χάριν — χαρίεν 370, 27.
 χαρίεις 1187.
 χαρίζομαι 179, 6.
 χαρίης 573, 27.
 χάριν 513, 33.
 χαριστικός 72, 13.
 χαριστολή Theognostus f. 73.
 Χάρυβδις Χαμῶβιδός 1192.
 χαμῶδια 316, 16.
 χαμῶζειν 43, 1.
 χεῖρ 557, 27. 1200. τὰ χεῖρ ἀπὸ
 τοῦ ἔχω γέγονεν· ἔχειρ, καὶ ἀπο-
 βολὴ τοῦ ἰ χεῖρ, οὕτως Ἑβρα-

διανός ἐν ἐπιμερισμοῖς. Theognostus f. 87. πολλή ἐστιν ἡ χρησίς τῆς χειρὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ ὑμνογράφοις. Choerob. in Theodos. f. 170. Idem mox: ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων τοῖς χειροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.

χειρωναξία 72, 14.

χειρώσω 179, 8.

χειλιδώνεως 1197.

χελύνη 72, 11.

χελυνοειδής 72, 26.

χέλυσ χέλυσ· σημαίνει δὲ τὴν κισθάραν· πάφοντι οὐρεὶα χέλυσ, Μενάνδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choerob. in Theodos.

χελώνιον τὸ ἐπὶ ταῖς χλεῖσι λεγόμενον. σπανίως δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐληγμένον. Theognostus f. 81.

χέρνιβα 72, 30.

χέρνιψ 616, 31.

χέρσῳ 116, 7.

χῆλος 1096.

ὁ χῆν καὶ ἡ χῆν 1198.

χθισινόν, χθισινόν 73, 4.

χθίζόν 73, 4.

χθών 1095.

χιλιάδων — χιλιάδων 1263.

χιλιωθέντι 315, 30.

χιλιῶσαι 188, 18.

χιλῖδος 315, 31.

τῶν χλούνων 1005, 32. 1260.

χλωρὸς τυρὸς 73, 3.

Χνῆς ὁ Ἀγῆνωρ 1181.

χοᾶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ· τὸν χοᾶ, ἐκκέχυκας. Choeroboscus ad Theodos. f. 131.

χόες 316, 19.

χολᾶν 116, 8.

χολάφινα 72, 25.

χολή ἐστιν 73, 1.

χόλικες 72, 5.

χολλάδες 72, 19.

χόρειον 316, 19.

χορηγεῖον 72, 17.

χρῆνεσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.

χρημπτέσθαι 72, 16.

χρή 538, 13. 1120.

χρηῖμα 116, 6.

χρηματίζεσθαι 316, 22.

χρηματίζων 179, 21.

χρηματισάμενοι 316, 33.

χρημάτων 316, 27.

χρησασθαι 116, 11.

χρησῆσθαι 179, 11.

*) Id est apud epicos. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ ὁριστικῇ ἐγκλίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχουν ἐν σίχους καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰ γράφεται, οἷον οἷκ ἶδον. οὐ πνυθόμην, καὶ εἶδον γὰρ ἀκοπιῇ εἰς παιπαλοέσους, ἀνελθὼν· παρὰ δὲ τοῖς ὑμνογράφοις (ἔχουν ἐν ἰάμβῳ) καὶ ἐν ὁμηρικῷ δὲ λόγῳ (ἔχουν ἐν πολεμικῷ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ ἰ γράφειν αὐτό. εἰ δὲ εὐρεθῇ παρὰ τοῖς τραγικοῖς διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον τὸ εἶδον, οὐδὲν θαυμάσιον· οἱ γὰρ τραγικοὶ ποιητικαῖς λέξεσι ἐλώθασιν ἐκχρησθῆναι.

χρήστης 316, 1. τῶν χρηστῶν
1005, 33. 1260.

χρηταὶ κυλῶς τῷ σκίλει 116, 12.
τὸν χρόα — τὸν χρόν 1196.

χρονίσαι 116, 3.

χρύσεως 1197.

χρυσίδες 316, 14.

χρυσῶ βάλλειν κορώνας 72, 7.

χρυσόκονθουρίς lo. Siceliota.

χρυσόλαμπις 72, 21.

χρυσόχοῦν ἐμάνθανε 316, 3.

χρύσωμα 79, 18.

χρυσήματα 441, 6.

ἐν χρυσῷται 1037, 12.

χρυσωτής; i theognostus f. 33.

χρῶμαι 179, 19.

χρωματίζειν 116, 9.

χύτροι 316, 5.

χυτροπλαθος 72, 10.

χῶμα 316, 15.

χωράρχαι 316, 18.

χωρεῖν ἐπὶ σέλος 72, 31.

χωρεῖ 549, 1. 573, 3.

χωρὶς οἰκοῦντες 316, 11.

χωρὶς οἰκοῦσιν 72, 23.

Ψαθάλειν 9, 8.

ψαισιά 317, 26.

ψακίζειν 73, 24.

ψαλίδι — σπαλίδι 1168.

ψάλλω 180, 3.

τὸ ψάλλης ἀναλογώτερόν ἐστι κα-

τὰ τὴν κοινὴν διαλεκτικὸν βαρυ-

νόμητον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-

ναίοις δευρομένου· ἐκεῖνοι γὰρ

ψαλτὴς λέγουσιν ἐν ὁρίῳ τῷ αὐ-

Choerob. ad Theodos. f. 105.

ψάλυς ψάλυρος (ψεψάλυς?). ἐ-
νὲς μὲν τὰς τριῖνας ἐδέξαντο σπ-
μαίνειν τὴν λέξιν, Ἀδύμος δὲ
φησὶ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθήρας
δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
ad Theodos. f. 66.

ψαμμαῖον Olympiod. in Phaed.
ψαμμαῖον 116, 24.

ψεκτής 116, 25.

ψελα 116, 26.

αἱ ψελλίζουσαι 357, 17.

ψελλός 116, 18.

ψευδογγραφή 317, 7.

ψευδής 500, 2. 547, 20.

ψευδογλωττεῖν 73, 9.

ψευδογγραφή 194, 25.

ψευδοκλησίος 317, 3.

ψευδοκλητίας 194, 22.

ψευδομαρτυριῶν 194, 27.

ψευδοτεχνία 611, 25.

ψευδοθῆναι 179, 26.

ψήκτεα 73, 15.

ψηλαψένδα 73, 18.

ψημύθιον 1193.

ψηφίζομαι 179, 79.

ψήφισμα ἰσθικόν 116, 21.

ψιθυριοτής Ἐρμῆς 317, 11.

ψοθοῖός δ' ἀκάθαρτος. Theogno-
stus f. 37.

ψοθῶ ἢ ψῶρα. idem f. 70.

ψυρεῖς γῆ λυπρὰ χέρσος. idem
f. 21.

ψυχαγωγεῖν 116, 16.

ψυχεῖ· ὥριον 317, 21.

ψυχαγωγός 73, 10.

ψυχαγοῦσιν 317, 19.

ψυχὴ μία εἰς ἣν 73, 18.

λαχεῖ 73, 21.

ὄρατο Olympiodorus in ed.

ὄροσιν 73, 25.

οἶνον 317, 28.

ὁ ἄνθρωπος 116, 21.

κόλακες 116, 23.

ς 317, 18.

1201.

q. ὡς 591, 22. 617, 31.

ne articulus 903, 3.

38, 2.

538, 1.

ον 318, 5.

116, 29. 590, 24. 616, 24.

ον 317, 33.

tym. 709, 16.

x 318, 6.

ς 116, 31.

1096.

ον 318, 3.

ς 318, 7.

ικιον 74, 5.

ι 1096.

ον 318, 8.

οικοι 318, 9.

ην 318, 10.

υσας 318, 16.

αι coniunct. 516, 12.

536, 28.

υδιῶ 318, 19.

γές 318, 15.

γός 318, 15.

δαμων 74, 1.

35, 7.

αι 180, 9.

ὠνυχισμένος 74, 2.

ὠνοιοι 537, 6.

ὦπ(ως) ὦπτον 1185.

ὦ πόποι] — λέγομεν δὲ (adversus Aristarchum) βαρύνεσθαι αὐτὸ ὡς τὸ ὦ φίλοι ἐκ τῆ ἵππο-
λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
Σκύθαι γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
ἐγάλματα πόπους καλοῦσι, κα-
θὼς Ἡρωδιδανὸς ἐν τῇ καθόλου.
καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχε-
λιστικὰ τῶν ἐπιφθέγματων καὶ
εὐπικῆ, οἷονεῖ βυκτικὰ ὄντα,
ὑπὸ τὴν ἔντεχρον ἀκολουθῆσαν
ἄγειν, εἴγε οὐδὲ μέρη λόγου τι-
νὲς εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακόρου
ὑπὸ οἴνου οὔσης ἄλογοι δηλο-
νότι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
διὸ ἐπ' αὐτῶν ἴσθ' ὅτε τὸ δαυὶ
πνεῦμα ἀλόγως ἐν τῇ ληγούσῃ
συλλαβῇ ὁράται, ὡς ἔχει τὸ εὐοῖ,
εὐᾶν, εὐῖν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοι
ἦν κατ' Ἑλλεψιν τοῦ ὁ γέγονεν
εὐοῖ κατὰ συγκοπὴν. ἀμφέβολον
εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐοῖ ὁ Εὐῖος
παρῆνται. Theognostus f. 103.

ὦραται 73, 31.

ὦραλῆσθαι 116, 30.

τὸ ὦρῶν ἀναλογώτερόν ἐστι συ-
στέλλον τὸ ἔ, ὡς παρ' Εὐρι-
πίδῃ τὰ ἑ ἄστρα καὶ τὸν ὦρῶνα
δέρομαι. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐξέτει-
νεν αὐτό, εἰπὼν ἢ ἑ αὐτοῦ σφέ-
φεται καὶ ἑ ὦρῶνα δοκεῖν.
Choerob. ad Theodos. f. 148.

ὡς 74, 3. 581, 3.

ὥς 523, 24.

ὡς σελινος ἀναβάλλει τὸν τῦνον
318, 20.

εἰς ὡς ἐπιβόρηματα Δωριεῶν 580,
33. 1123.

ὥς 1002. 1221.

ὡσχοί 318, 22.

ὡσχοφορία 318, 23.

ὡσχοφόριον 318, 27.

ὡσχοφόρος 318, 25.

ὡτῶν 318, 4. 569, 11. 949, 21.

ὡττοφόροι 287, 12.

ὡτοκάταξιν 116, 23.

ὡττενύμην 55, 12.

φύφιον Theognostus f. 83.

ὡψ ὡπός — Ὡψ Ὡπος 1222.

2.

Achaeus 361, 1.

Achilles Tattius 1082.

Aelianus περὶ προνοίας τρίτῳ
321, 16.

Aelius Dionysius περὶ ἐγκλινο-
μένων λέξεων 1157.

Aeolenses carent duali 1184.

praepositionum et coniu-
ctionum non retrahunt ac-
centum 1203.

Aeschines orator 216, 5. 248,
26. 260, 14. 350, 13. 410, 21.
463, 17. 472, 1.

κατὰ Κτησιφῶντος 372, 19.

περὶ παραπρεσβείας 425, 29.

κατὰ Τιμάρχου 332, 26. 410, 6.

Aeschines Socraticus 413, 6.
1205.

Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17.

20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21.

72, 15. 321, 21. 336, 30. 337.

8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352.

19. 360, 30. 363, 17. 368, 30.

372, 9. 382, 30. 383, 31. 421,

5. 439, 12. 450, 5 et 29 et

30. 457, 21. 467, 10. 746, 3.

786, 9. 1196. Ind. v. κρατα-

πιλος. Πύλαμος.

Ἀγαμέμνωνι 212, 7. 325, 14.
353, 9.

Γλαύκῳ Ποντίῳ 347, 22 et 27.

Ἰκετίῳ 95, 24.

Ἰλιάῳ 346, 9.

Κατερίνι 115, 3.

Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.

Πέρισσας 1073.

Προμηθεὶ δεομῶτι 78, 25. 116,

7 et 18. 783, 14.

Τοξότησιν 351, 6.

Ψυχαγωγός 73, 13.

Agathias πρῶτῳ 174, 3.

Agathon Ἀλκμαῶνι 353, 7.

Agessander 377, 30.

Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20.

588, 27. 1183 bis. Ind. v. κινδυν.

Γανυμήδεϊ 84, 26. 102, 29. 103,

4 et 18. 360, 14.

Ἐνδυμῶνι 91, 17.

Καλλιστοῖ 85, 6.

Πυσιγάῳ 454, 9.

Alcman 233, 27. 490, 12. 563,

27. 566, 11. 575, 29. 855, 31.

946, 12. 949, 21. 1182. Ind.

v. οἶκος.

Alexander Ἰλέῳ 96, 33.

Alexander Myndius Ind. v. ὠνξ.

Alexander Rhodius 782, 23.

Alexio v. προὔνεικος.

Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21.

115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Διχμαλώτῳ* 98, 13.
Ἀμπειλουργῶ 82, 4 et 5.
Ἀμφώτιδι 108, 10.
Ἀρχιλόχοις 106, 16.
Ἀνυλάντῃ 108, 3.
Ἀχαΐδι 338, 8.
Βοστρύχῳ 115, 12.
Γαλαντέῃ 93, 1.
Δακτυλίῳ 92, 5.
Διαπλευούσαις 91, 21.
Ἐκπωματοποιῶ 82, 7.
Ἐλένης ἄρπαγῇ 106, 23.
Ἐλένης μνηστήρσιν 96, 10, 99, 20.
Ἐπικλήρῳ 81, 20, 104, 24.
Ἐπιστολῇ 112, 9.
Ἰασίδι 83, 15.
Κιθαρωδῶ 96, 9.
Κύπριδι 89, 6.
Λοκροῖς 109, 19.
Λυκόκῳ 98, 2.
Ὀδυσσεὶ ὑπονιπτομένῳ 98, 17.
Οἶνῳ 95, 15.
Πέζοντι 108, 5.
Προσεδαννυμένῳ 100, 12.
Σικυνονίῳ 84, 3.
Ταραντίνοις 100, 31.
Τιτθαῖς 85, 14.
Τροφονίῳ 110, 16.
Φιλαθηναίῳ 111, 12, 112, 3.
Amipsias 113, 26, 365, 31, 403, 5, 405, 15, 435, 9.
Ἀποκοτταβόλουςιν 103, 3.
Μοιχοῖς 400, 1.
- Ammonius* 470, 8, 1006, 28, 1264.
Amphis
Δακτυλίῳ 104, 25.
Σαπφοῖ 89, 22.
Anacreon 373, 20, 553, 10, 572, 14, 1287.
Anaxandrides 92, 19, 111, 27, 367, 22, 1208.
Ἀχιλλεῖ 104, 17.
Γεωγράφῳ 104, 32.
Διδύμοις 85, 19.
Θετιλοῖς 106, 10.
Θήσει 96, 4.
Κωμωδοτρογυθίῃ 87, 23.
Δοκροῖν 106, 25.
Νηρεῖ 87, 5.
Ὀπλομάχῳ 106, 18.
Anaxilas 408, 9.
Ἀγροίκῳ 93, 18.
Ἀντιδο 103, 9.
Βοτρυλλῶνι 113, 22.
Anaximander 783, 9.
Anaxippus Κερανῶ 79, 5.
Andocides 412, 7, 443, 33.
Συμβουλευτικῶ 94, 21.
Andron 782, 19.
Andronicus v. Plato com.
Anticlides 783, 13, 786, 8.
Antimachus 261, 19, 342, 12, 1187, 1223. Ind. v. *κέρμας*.
Ἀέδων. Πύδης. τάλας. *)
Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa παρ' Ἀντιμάχῳ adde ex Herodiano περὶ διγρόνων cod Barocc. 72. f. 40: οἱ δὲ πάροθεν πόνοιο πένεπασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Antiphanes 96, 12. 98, 15. 112, 24. 116, 8 et 11. 405, 33. 427, 9. 443, 22.
 ἡρώδης 93, 27. 97, 5. 105, 5. 108, 8.
 Ἀδελφαῖς 81, 10.
 Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103, 15.
 Αἰγυπτοῖς 81, 15.
 Ἀνασωζομένῳ 89, 2.
 Ἀντιέρωσι 106, 5.
 Ἀσώτοις 86, 14.
 Ἀφροδίτῃ 85, 32.
 Βουσίριδι 89, 32.
 Γάμοις 84, 13.
 Διδύμοις 114, 4.
 Ἐπιδαυρίῳ 98, 28. 454, 32.
 Ζωγράφῳ 82, 10.
 Ἰάσονι 90, 5.
 Μηνιάρχη 88, 18.
 Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28. 345, 27. 359, 12. 363, 31. 366, 29. 367, 31. 378, 22. 403, 5. 412, 28. 414, 6. 418, 419, 18. 427, 18. 429, 18. 430, 10. 437, 29. 461, 9. 463, 24. 470, 25. 473, 17.
 περὶ ἀληθείας 330, 2. ἐν ἀληθείας πρῶτῳ 472, 14.
 περὶ ἀνδραποδιαμοῦ 352, 27.
 πολιτικῇ 78, 20.
 πρὸς Πολύεγκτον 82, 29.
 περὶ ἑηγορικῆς τέχνης β 78, 6. γ 79, 1. 110, 33.
 Apion 348, 9. v. Λάδων.
 ἐν τῇ περὶ τῶν στοιχείων 784, 10.

Apolegon Διαμαρτυροῦσθ 101, 1.
 Apollodorus 94, 5. 374, 24. 471, 19.
 ἐν νεῶν καταλόγῳ 783, 10.
 Apollonius Archibii 782, 20.
 Apollonius Dyscolus (496, 21). 763, 29. 798, 18. 800, 1. 850, 28. 882, 2. 920, 16. 1155. 1273. 1279. 1283. 1285. 1289. 1292. Ind. v. ἀριθμητικά. εἰμι. ἐπερίδωμαι.
 περὶ ἀντωνυμιῶν 491, 12. 552, 3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.
 περὶ θαλάσσης καὶ ψιλῆς 612, 20.
 περὶ ἐπιβήντων 616, 30. 622, 27. 1238.
 περὶ Ἰάδος 624, 8.
 περὶ μετοχῶν 554, 25.
 περὶ παθῶν 567, 15. 568, 8. 580, 29.
 ῥημτικῶ 672, 34. (882, 2).
 περὶ συνθέσεων 543, 18 et 26. 564, 29.
 περὶ συντάξεως 530, 29. 532, 31. 535, 25. 542, 12 (conf. 1080 ima).
 περὶ αἰχημάτων 495, 31. 502, 16. 503, 8.
 περὶ διεφνεσμένων τόνων 581, 4.
 περὶ κατηναγκασμένων τόνων 1246.
 περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.
 περὶ χρόνων 537, 23.
 Apollonii D. commentatores 883, 7.
 Apollonius Messenius 784, 12.
 Apollonius Rhodius 1204.

Appianus 120, 25. 129, 30. 146, 5. 148, 6. 154, 17. 174, 9.

α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi quod est τυραννίας, e Τυραννίας depravatam arbitratur Schweighauser. 3. p. 18).

β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5. 174, 7.

δ. 170, 31.

ε. 146, 9. 179, 19.

Αλγυπτιακῶν β. 179, 21.

γ. 139, 31.

δ. 174, 14.

Ἀσσιβαϊκῇ 124, 11. 155, 29. 158, 3. (cf. Schweighauser. 1. 1.)

Ἐμφυλίων ε 174, 12.

Πληυρίδι 173, 33. (cf. Schweighauser. 1. 1.)

Κελτικῷ 179, 1.

Μακεδονικοῖς 143, 11.

Μισοριδικῇ 154, 15. 158, 6.

Παρθικῇ 156, 29.

Ῥωμαϊκῶν α. 180, 15.

Βυρσικῇ 170, 23. 176, 11.

Ἀρπός 113, 9.

Ἀδώνιδι 81, 8. 104, 3.

Καιρεῖ 81, 32. 99, 30. 112, 18.

Κυρτυλλων 83, 16. 99, 32. 444, 14.

Πανὸς γοναῖς 82. 8. 106, 6.

Aratus 588, 10. 622, 12.

Arcadius 1193. Ind. v. ἀμφυμνηστ. Ἀδων.

Archides 453, 21.

Archilochus 490, 14. 571, 15. 1200. v. μύκης*).

Archinnus 783, 21.

Archippus 113, 20. 343, 15.

Ἀμφιτρύωνι 83, 20. 105, 16.

Ἀμφιτρίωνι δευτέρῳ 452, 28.

Ἡκλῆ γαμοῦντι 371, 28.

Arcopagiticae leges 82, 17.

Aridices] Post verbum φέρειν Etym. M. p. 160, 55 haec addit Cod. Paris. 2630: Ἀρι-

δικης δὲ φησι πλεονασμῷ τοῦ αὐ καὶ τοῦ σ· εἶναι γὰρ φέ-

ραγον ἀντὶ τοῦ φέρωγα. Πο-

λύμαχος δὲ ὅτι ὁμοίως ἀντι-

*) Hermann (de emend. rat. gramm. p. 435) coniecturam confirmat Herodianus περὶ διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro εἰς. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐκ ἔστι τινὰ ὀξεῖαν οὐκ ἢ κλῆς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἢ θε τελευταία συστήλονται, γένος θηλυκὸν ὀξύτη, πίδαξ, κλίμαξ, λίμναξ, βωλίξ, διὰ καὶ τὴ μῦθαξ ἐπὶ θηλυκῶν τεθεωμένον εἶναι ἔστι οὐκ ἄγνοω δὲ ὡς ἴσθ' ὅτι — ἀλλ' εἰκὸς αὐτοῦς — — ὡς ἔχει τὴ φαίλαξ —. σημειούμεθα τὸ γήρυξ καὶ τὸ γύλαξ — τὸ αὐ (εἰς δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα) καὶ τὸ σαύσαξ (γαστὶ δὲ lacrima: τοῖοιο ὀσπριον) καὶ τὸ καῦναξ — ὀρθίαξ, ὀρθοβήλαξ. τὰ δὲ σύνθετα βρωμίονα — αχαμῖναξ, ἐπιβωλίξ, πολυπίδαξ. τὰ δὲ ὀξεῖονα σύνθετα συστήλονται τὸ αὐ, οἷον διασπᾶξ, βλεφαρόπαξ. Apud Etym. M. p. 575, 12 post versum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2636 v. μῆδαι: ὡς καὶ Ἀρχιλόχος

ἔχει δὲ μέδων ἀντίθρυσιν.

ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ σπᾶ-
σθαι, ἀσφάραγον· περιτῶδῃ
γὰρ εἶναι. οἱ δὲ καὶ πλεονασ-
μὸν τοῦ ρ ἀσφάραγον ὁ τὸν
φέρωντα τὴν φωνήν. ὥς Ἡρω-
διανὸς παρὰ τὸ σφάραγος πλεο-
νασμῷ τοῦ αἰ καὶ ἀσφάραγον
τοῦ βρόχον.

Aristagoras Μαμμυκῶθω 85, 25.
404, 33.

Aristarchus 79, 32. 240, 15.
506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
2. 1006, 24. 1288. Ind. v.
ἐγνῶ.

Aristarchus Iunior 1400.

Aristides Quintilianus 685, 9.

Aristonymus Ἡλίω ῥιγοῦντι 81,
26. 83, 24. 113, 24.

Aristophanes 4, 30. 5, 31. 6, 2
et 18. 8, 22. 10, 7 et 10. 13,
19 et 28. 18, 25. 23, 16. 31, 1.
35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
29. 57, 14. 58, 10. 71, 13. 78,
30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
348, 2. 350, 24. 352, 11. 362,
9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
14. 376, 1. 377, 6. 379, 29 et
24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
384, 4. 398, 26. 400, 9 et 38.
401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
et 22. 468, 8 et 20. 473, 32.

474, 7. 475, 10. 476, 12. 702,
2. 749, 14. 854, 20. 94, 22.
(969, 5.) 1247... κ. ἄλφ. ἔχχεις.
μύκης. ὄξω. τέττις.

Ἀμφικύριω 81, 24. 82, 15.

Ἀναγίρω 425, 20.

Ἀνδρομέδα 106, 24 (cf. Seid-
ler. de Aristophan. fragm.
p. 24).

Ἀχινεύειν 97, 17. 334, 33.
429, 10. 459, 5. 473, 29.

Βαβυλωνίοις 80, 14. 116, 32.

Βατράχοις 86, 8. 89, 18. 101,
6. 114, 31. 496, 12.

Γήρῃ 102, 15. 449, 14.

Γηρυτιάδῃ 107, 32.

Δαιταλεῦσιν 104, 28. 427, 3.

Δανάσιν 442, 11. 457, 29.

Δράμασιν 105, 21.

Εἰρήνῃ 79, 10 et 14. 84, 15.
86, 28. 358, 7. Ind. v. ὄρεα.

Ἐκκλησιαζούσαις 97, 14.

Θασμοφοριασίσις 78, 24. 83,
9. 84, 29. 88, 28. 96, 25. 98,
12. 382, 8. 410, 15. 451, 1.

Ἰππεύων 80, 30. 81, 5. 444, 24.
469, 32.

Ἀφνίαις 423, 32.

Ἀναιστράτῃ 335, 12. 383, 23.

Μητροφῶντι 88, 24.

Νεφέλαις 78, 5. 83, 1. 98, 1.
105, 2. 407, 23. 449, 11.

Νεμέλαις δεινταίς 85, 28.

Ὀλάσιν 82, 23. 340, 31. 474,
32.

Ὀρεῶν 1197, 1287. v. ἡ.

Παλαρροῖς 111, 7.

Z z z z 2

- Πλούτω 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
 Προαγών 411, 17.
 Σφηξίν 110, 26. 439, 4. 461, 22.
 Ταγηνισταίς 439, 22.
 Τελμησσεύσιν 386, 6.
 Τηρεῖ 383, 17.
 Φουλίσσαις 370, 18.
 Ήραις 425, 3.
 Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 18. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. συνίψ. σκώψ.
 περὶ ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
 περὶ ιδεῶν 660, 33.
 Ὀμηρικοῖς ἀπορρήμασιν 84, 26.
 Ὀπουντίων πολιτεία v. Λύδων.
 περὶ ποιητικῆς 101, 32.
 Aristoxenus περὶ τραγικῆς ὁρ-
 χήσεως 101, 17.
 Arrianus 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
 α. 179, 26.
 γ. 170, 16.
 δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
 ε. 154, 10. 178, 15.
 ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
 α. τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου 129, 27.
 τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου β. 131,
 20. 173, 31. ε. 130, 27.
 Asclepiades 784, 8.
 Aspasius v. Procop. Gaz. not.
 Athenaeus 651, 6.
 Autocrates 336 26.
 Bacchylides 596, 14.
 Bellerophon 784, 25.
 Cadmus Milesius 780, 56.
 — Phoenix 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
 Calfates v. Michael.
 Callias Κύκλωψιν 442, 3. 474, 1.
 Callicles 1082.
 Zacharias Calliergus 1081.
 Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 791, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154.
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. Ἀτραξ. Διηροφών.
 Θυλῆς. νηδύς. τριγλώχην. *)
 [Ἐκάλῃ] v. μύκης.
 Callistratus 425, 12.
 Cantharus 50, 5.
 Μηδεία 85, 13 et 30. 97, 10.
 Τηρεῖ 79, 11.
 Chaeremo Stoicus 515, 15.
 Chaeris 663, 10.
 Chamaeleon 233, 15.
 Io: Charax 1179. 1291.
 περὶ ἐγκλινομένων 1149.
 Chares (quem Charisium esse
 in cod. Marc. 433 testatur
 Morellius Biblioth. mss. 1.
 p. 304)
 ἀπολογία 191, 30.
 κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: δινωμένῃν περὶ βουσίῃν ἐμὴν ἐφύλαττον ἄλυσιν.

Chionides *Ἡρώων* 97, 8.
Choerobosci *) orthographia
1101.

Choricus 1082.

πρὸς Μαρκιανόν 135, 16. 143, 26.

Christophorus Patricius Mity-
len. 1089.

Chrysippus 374, 23. 647, 23.

Cleander 10, 9.

Clidemus 326, 30. 419, 28.

Clitomachus 728, 9.

Codex Barocc. 50] 1101.

72] 1178.

Coislin. 345] 1065.

Hamburgensis Dionysii
Thracis] 1137.

Marcian. append. 11, 4]
1140.

Ottobon. 147] 1158.

173] 1080.

Palat. 70] 1140.

Paris. 1983] 1073.

2558] 1129.

2594] 1088.

2630] 1120.

2635] 1067.

2638] 1120.

2650] 1129.

2929] 1086.

Vatic. 14] 1136.

895] 1077.

1356] 1161.

1357] 1088.

1370] 1127.

Codex Vatic. 1410] 1066.

1729] 1162.

1766] 1162.

Voss. 76] 1129.

Comanus 496, 21.

Constantinus Monomachus
1089.

Corinna v. *Θράνη. Αἰδώς*

Erates 15, 5. 343, 10.

Ἡρώων 352, 2.

Παιδείας 380, 1.

Τόλμαις 93, 16.

Cratinus 3, 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et

17 et 20, 28. 29, 33. 18, 39, 10:

42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24.

336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2.

354, 27. 363, 3. 369, 15. 372,

10. 374, 19. 402, 3. 404, 13.

406, 11. 410, 31. 415, 1. 428,

17. 430, 3. 433, 23. 453, 31.

747, 26. 749, 12.

Ἀλλοτριγενέμοσιν 1176.

Βουκόλοις 394, 8. 395, 27.

429, 24.

Γένοιον 144, 27.

Ἀηλιάσιν 94, 7. 96, 14. 129, 14.

Διονυσιαλέξανδρον 402, 32.

Δραπέσιον 396, 24. 435, 12.

Θρακί 104, 18.

Μαλθακοίς 1295.

Νόμοις 371, 1. 422, 9. 436, 9.

Πανόπταις 91, 10.

Πυλαί 105, 23. (Cf. F. W.

Tittmann über den Bund

*) Χοιροβοσκῶν πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητούν-
τας καὶ ὁμοιότητας (Hort. Adon. f. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220
est τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ γραμματικῆς.

der Amphiktyonen 8. 91.
Ann. 7).

Σερραφός 85, 2. 444, 16.

Τροφωρίω 858, 2.

Χέλκωσιον 335, 15.

Ἰλαίς 89, 8. 116, 21 et 30:
394, 21.

Critias 382, 19.

Cyrillus εἰς τὸν Ἡσάριον 153, 27.
lexici codd. 1094. 1096.

Danaus litteras advexit 783, 7.
786, 4.

Demagoras 377, 28.

Demetrius v. προδυναίος.

Demetrius Scepsius 342, 10.
364, 18.

Democritus 374, 14. 781, 23.
1168. Ind. v. δυνστην.

Demosthenes 26. 8. 28, 17. 29.
14: 31, 27 et 32. 53, 26. 70,
14. 119, 15. 131, 30. 135, 27
et 29. 145, 5. 154, 9. 156,
32. 216, 4. 217, 28. 249, 38.
307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,
26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.
375, 13. 380, 5. 402, 23. 408,
8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.
421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,
4 et 9 et 23. 450, 18. 459,
21. 469, 18 et 20. 734, 20.

περὶ Ἀγνίς κλήρις 491, 20 et 23.

περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
θηκῶν 120, 33. 121, 6. 150,
13. 174, 31. 400, 25.

περὶ Ἀλαγγάων 136, 12 et 16.

κατὰ Ἀνδροστίνου 123, 9. 149,
9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.

171, 23. 175, 12. 397, 4. 416,
5. 414, 13. 426, 10.

κατὰ Ἀριστογείτονος 78, 9. 106,
2. 109, 14. 123, 27. 132, 21.
139, 33. 151, 26. 155, 8. 157,
5. 162, 15. 165, 11.

κατὰ Ἀριστοκρέτους 79, 4. 90,
7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.
133, 3. 138, 15 et 28. 139, 1
et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.
157, 3 et 8. 160, 27 et 30.
163, 25 et 30. 164, 3 et 21.
171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.
375, 24. 413, 18. 458, 26.

κατὰ Ἀφρόβου 92, 6. 119, 10.
134, 12. 144, 16 et 19. 145, 27.

κατὰ Ἀφρόβου ἡρώτων 128, 31.
462, 13.

κατὰ Δημάδου 335, 36.

κατὰ Διονυσιοδώρου 144, 15.

περὶ τῆς εἰρήνης 151, 3. 161,
23 et 25.

ἐπιστολαί 110, 4. 111, 31. 369,
11.

ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχὴ περὶ μὲν
τῶν κατ' ἐμαυτὸν 77, 17. 94, 3.

ἐπιστολὴ Φιλίππου 120, 2 et 9
et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.

πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν
159, 20. 162, 2. V

ἐπιτεφίω 354, 10.

περὶ τοῦ ἐπιτηρητορχήματος 88,
15. 94, 24. 112, 13.

πρὸς Εὐβουλον 128, 18.

καὶ Εὐέργου 144. 11 et 12.

πρὸς Ζηρόθεον 149, 13. 159, 29.

πρὸς Καλλιλλέα 428, 7.

κατὰ Κόναντος 113, 10. 262,
19. 367, 27. 465, 17.

πρὸς τὴν Λαυρίου παραγρα-
φήν 145, 3.

πρὸς Διπλῆν 77, 19. 78, 3 et
28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93,
17. 109, 1. 111, 14. 120, 24.
122, 18. 127, 28. 130, 20. 131,
6. 137, 14 et 18. 148, 50 et
26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et
15. 162, 6. 163, 22. 179, 29.
περὶ Μεγαλοπόλεων 148, 22.
154, 29.

κατὰ Μυδίου 89, 4 et 15. 92,
12. 94, 15. 115, 33. 120, 29.
122, 21 et 23 et 27 et 31.
126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25
et 27 et 30. 138, 12 et 18
et 23. 141, 32. 150, 6 et 11
et 15. 151, 12 et 14. 155, 6.
156, 7 et 14. 160, 15. 163,
14 et 16 et 21. 173, 4 et 31.
176, 26 et 30. 177, 17. 344,
21. 361, 32. 451, 12. 454, 21.
721, 10. 839, 23.

πρὸς Ναυσταχόν καὶ Διονυσί-
ον 144, 7 et 14 et 17.

κατὰ Νεαφίας 123, 29. 140, 2
et 4. 151, 30. 493, 3. 461, 13.

κατὰ Ὀλυμπιοδώρου 145, 6.
404, 18.

Ὀλυμπιακῆς 135, 31. 136, 1.
πρώτῃ 116, 1 et 4 et 6. 127,
20. 149, 22 et 24. 159, 11.
161, 11 et 14. 171, 9.

πρὸς 119, 11. 136, 5. 148, 9.
156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.

κατὰ Ὀνήτορος δευτέρου 437, 26.

καταπεσβέλει 37, 17. 29, 4.

38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14.

120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9.

126, 26. 132, 14 et 16 et 19.

137, 8 et 12. 138, 4 et 10.

141, 11. 147, 18. 150, 23 et

27 et 32. 151, 1 et 4. 152,

16. 154, 32. 156, 23 et 27 et

32. 163, 4. 171, 14. 175, 8.

176, 22. 177, 12 et 14. 375,

22. 429, 19. 435, 19. 436, 19.

461, 5.

πρὸς Περιλλέα 145, 2.

πρὸς Πολύεικτον 90, 28.

περὶ τῆς τῶν Ροδίων ἐλευθε-
ρίας 137, 7. 146, 33. 176, 20.
443, 3.

περὶ τοῦ στεφάνου 10, 17. 78,

26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93,

20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et

12 et 15 et 18 et 22 et 24

et 27 et 30. 122, 4. 116, 28

et 31 et 32 et 33. 127, 2 et

4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et

14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et

8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21.

137, 23 et 26 et 29 et 31.

138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18

et 21. 154, 26. 160, 8 et 12.

162, 13 et 23. 171, 12. 173,

10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394,

30. 400, 20. 431, 15. 448, 14.

περὶ συμμαχιῶν 136, 28.

περὶ συνέσεως 136, 14 et 26.

πρὸς Τιμόθεον 435, 12.

κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 18. 122, 15.
123, 11 et 15 et 20 et 23 et
25. 146, 20. 149, 11 et 17.
150, 29 et 31. 151, 6 et 20
et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
et 28. 165, 6 et 8. 171, 21. 174,
22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
26. 335, 27.

πρὸς Φαίηπον 438, 27.

Φιλίπποις 119, 8. 120, 5. 344,
26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.

α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
10. 149, 30. 154, 23.

β. 119, 23. 174, 24.

γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
et 15 et 16. 161, 18 et 20.
174, 27. 180, 9 et 11.

δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
161, 32.

ε. 127, 26.

ς. 375, 19.

ζ. 375, 27.

κατὰ Φορμίδου 83, 15.

περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 130, 17.
136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
161, 29.

Demosthenes minor ἐπὶ Παν-
σίου 140, 13.

ἐν οἷς αὐτὸν κερδαίνει 168,
13. 170, 25. 172, 8.

σιωνή Σωκράτους 135, 22.

Deutalio 785, 4.

Deuteronomium 126, 8. 153,
33.

Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
25. 471, 19. 569, 15. v. Δά-
δων, ψάλλυξ.

ἐν τῇ τροπικῇ λέξει 471, 19.

ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.
Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
435, 10. 437, 14. 440, 26.
465, 14.

κατὰ Ἀρχεστράτου 440, 7.

κατὰ Δημοκρίτου 113, 7.

κατὰ Πολυεύκτου 354, 8.

κατὰ Πυθίου 440, 28.

Dinolochus 345, 23.

Διθαύα 82, 30.

Κωμωδοτραγωδία 112, 29.

Μηδαία 114, 5.

Τηλέφω 112, 28.

Dio Cassius 119, 25. 124, 17.
160, 17. 164, 11 et 23.

α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
165, 27.

β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.

γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
29. 155, 14. 164, 28 et 32.

δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
1 et 3.

ε. 140, 10. 175, 19.

ς. 146, 22.

ζ. 133, 32. 138, 19.

η. 124, 1. 165, 13.

θ. 158, 25.

ι. 177, 28.

ια. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
165, 23 et 30. 174, 26 et 29.

ιβ. 124, 4. 133, 25.

ις. 119, 20.

κ. 140, 24.

κη. 133, 30.

ισ. 124, 7. 163, 20. 166, 1 et 3
et 11 et 14.

ια. 124, 9.

ιβ. 149, 25. 166, 5.

ιγ. 136, 30. 166, 8.

ιδ. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
166, 18.

ιε. 162, 19. 165, 15. 177, 30.

ισ. 165, 17.

ις. 152, 9. 157, 30. 166, 21 et 25.

ιζ. 166, 27. 178, 1.

ιθ. 124, 20. 155, 4.

ια. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
146, 6. 167, 4.

ιβ. 155, 17. 158, 18. 167, 1.

ιγ. 157, 33.

ιδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
167, 27.

ιε. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
178, 32.

ισ. 124, 14. 134, 6. 141, 9.

ιη. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
167, 11.

ιθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.

ια. 140, 17.

ιβ. 167, 18 et 25.

ιγ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
167, 13.

ιδ. 176, 1.

ιε. 134, 14. 141, 22. 179, 8.

ισ. 167, 30.

ις. 134, 17. 167, 20. 172, 4.

ια. 167, 33. 178, 4.

ιβ. 142, 5 et 9. 148, 13.

ιδ. 142, 11 et 14. 168, 3.

ις. 147, 29.

ιη. 134, 20.

οδ. 168, 7. 178, 8.

οε. 152, 18.

Diocles 339, 17.

Βάχχαις 87, 2. 452, 28.

Μάλλοσαις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
350, 14.

Diodorus 784, 10.

Diogenianus 1073. v. *Λάδων*.

Dionysius 362, 3 et 25.

ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομαζομένων 1037.

Cf. Aelius.

Dionysius Halicarnass. 691, 27.

— Milesius 783, 9.

— Thrax 672, 723. 1168.
1279.

S. Dionysius 130, 3. 161, 27.

Diophantus *Μετοικιζομένων* 115,
31.

Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
16. 113, 25. 372, 27. *)

Ἀνασφριζομένη 84, 25.

Ἀποβάτη 101, 10.

Βαλατιῶ 108, 32.

Εγκαλοῦσιν 110, 18.

Ἐλλεβοριζομένοις 100, 11.

Ἐπιτροπῇ 96, 31.

Εὐνούχῳ 95, 17. 100, 31. 101,
29.

Πληροσφῶρ 101, 4.

Φιλαδέλφους 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490, 40 ἐπιφέρειν τὸ παραδοκίον
hæc addit cod. Barocc. 50: παρατίθεται δ' ἐνάλους Διφίλων λέ-
γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν εὐκτα ἐκλήγην διεκατανόμηνεν.

- Dosiades 783, 14.
ἐν τῷ βωμῷ 735, 1.
 Duris 451, 32. 783, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225. 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782. 29.
Ἀμύκῳ 98, 33.
Δευκαλιωνί 90, 3.
Ἑλλάδι ἢ Πλουτῷ 105, 33.
Ἡρακλείῳ 83, 28.
Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
Ὀψοποιεῖ 99, 1.
Πολίταις 105, 19. 112, 16.
Χείρωνι 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 566, 3. 1168.
περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 660, 25.
 Epilycus *Κορυαίσκῳ* 411, 17.
 S. Epiphanius 1057.
 Eratosthenes 215, 21. 446, 12.
 725, 20. 1185. v. γένεσ. *Ἀδων.*
 Eriphus *Μελισσότῃ* 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.

- Ἀντιόχῃ* 108, 1. 111, 22.
Δαιδάλῳ 108, 14.
Ελεγγῇ 86, 30.
Κατακολλημένοις 89, 20. 114, 25.
Κορυβαίλλῳ 1189.
Περμερίσκῳ 101, 30.
Τίτῳ 108, 28.
 Eucritus 1193.
 Eudaemo v. *Ἀδων.*
 Endemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. *Βλ.*
*βρυσ. **)*
ἐν Δημοσθένει v. *Ἐλαος.*
ἐν Μο. . . Πίτῃ 1194.
ἐν Πολυχάρμῃ v. *Θραῦντ.*
 Ephronias 782, 15.
 Eupolis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43. 14. 58. 10. 328.
 31. 335, 33. 372, 7. 401. 9.
 428. 13. 436, 2. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
Ἀίετ 83, 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
Ἀνταρτίτοις 475, 12.
Ἀντολίκῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
Βύπταις 377, 8. 460, 25.
Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. a cod. Paris. 2630: *Ἰστέον ὅτι ἡ ἐξέσις τούτων ἢ ἐμάντος εἶχεν εἶναι ἢ ἐγαντός. ἀλλ' ἵσταιν ἁπλοῦστα οὐκ ἔστιν ἐμάντος δύναται εἶναι οὐδὲ ἐγαντός· καὶ ἐμάντος μὲν ὅτι πάσα—*

**) Etym. M. p. 480, 18 leg. βησιμμένῳ cum cod. Barocc. 50. Versu superiori noni ὑποβλήτην sed ὑποβλήτην habet cod. Paris. 2630. qui v. 16 post *ἐτυμολογέ* addit haec: *ἀγνοῦν αὐτὴν Ἀγαμέμνωνος, οἶεται δὲ αὐτὴν.*

- (Μακαρισμῷ 111, 5. 467, 12.)
Μακρικῇ 79, 10. 99, 12.
Πόλει 399, 30. 402, 30. 425, 18. 431, 9. 441, 15. 453, 20.
Ταξιάρχους 327, 11. 382, 11.
Χρυσῷ γένει 96, 18. 433, 10. 1290.
 Euripides 6, 1. 101, 14. 323, 20. 336, 29. 338, 14. 339, 12. 340, 20 et 24. 343, 32. 346, 11 et 19. 362, 7 et 9 et 12. 362, 2. 367, 14. 369, 7 et 18 et 20. 373, 7. 378, 13. 382, 32. 383, 8. 396, 12. 414, 15. 440, 32. 444, 32. 746, 2. 786, 12. 1037, 26. 1163. 1185. 1187. v. *Ἀίων*.
Ἀκταίων. *Ἰππεύον*. *Ἰβρίων*.
Αἰόλῳ 105, 26.
Ἀνδρομάχῃ v. *ἠδύς*.
Ἀνδρομέτῃ 78, 21. 339, 5.
Ἀντιόχῃ 109, 17.
Ἀνῇ 116, 2. 514, 10.
Βάχαις 87, 30. 88, 22. 90, 30. 96, 32. 98, 14. 105, 31.
Ἐκάβῃ 83, 26. 1287. 1293.
Ἥρακλει 116, 13.
Ἰππολύτῳ 1288.
Ἰφιγένειᾳ 97, 29.
Ἴωνι 86, 19.
Κρήσσαις 514, 8.
Κύκλωπι 87, 33. 106, 8.
Μηδείᾳ 99, 10. 346, 25. 1169.
Ὀρέστῃ 79, 19. 99, 16. 352, 5. 744, 4.
Πηλιάσιν 95, 23. 106, 27.
Πλεισθένει 107, 19.
Ραδαμάνθου 93, 31.
Συλῇ 85, 10.
Τρωάσιν 99, 4.
Τριπόλῃ 93, 26. 109, 15.
Φοινίσσαις 80, 23. 84, 19. 496, 16. 731, 13. 966, 22.
 Eusebius 157, 10.
λόγῳ δευτέρῳ 156, 10.
 Io. Glycys 1077.
 Gorgias 681, 14.
 Gregorius Nazianzenus *) 134, 22.

*) ὁ θεολόγος οὐ μόνον Δημοσθένην ἀλλὰ καὶ πάντας ὑπερεβλέπετο. κἂν τοὺς λόγους παραβάλλῃς, πᾶσι δὲ εὐρήσεις τὸν Δημοσθένην. καὶ τοῦτο δῆλον τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πρὸς Λισσίην καὶ Ἀριστοκράτην, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ πύσχα. εἰς χρῆμα γὰρ ἐκείνοι περὶ πάντες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς νόμους, ὁ μὲν ἀθήνης ἄν, εἰ μὴ τοῖς σχήμασιν ἔκρινε ποσῶς, διὰ τὴν ἀσάφειαν, ὁ δὲ, μεγάλην προχειροῦμενος ἔκρινεν, καὶ τῷ σαφεῖ καὶ τῷ κοσμῷ καὶ πᾶσι τοῖς καλῶς πρὸς κληρὸν φασιν ἄντις. Ἄλλ' ἔτις εἶπεν ὡς κρατίστος παρὰ τὸ δικαιοῦν Δημοσθένης. ἀλλ' ἀμύνητος ὁ ταῦτα λέγων λόγων θεωρίας, ὁ μὲν γὰρ ἀντίτασιν οὐδ' ὅλως ἐμελίτησε κατὰ τέλειαν ὑπόθεσιν, τὴν ἐργαστέραν πᾶσιν στήσας· ὁ δὲ ταύτην διαιρησας τὸν συντακτικόν, οὐκ ἀνθρώποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἄγγελοι ἦσαν οἱ ἠγορεῖ, ἐπέτισεν ἄν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος παρὰ πάντας τοὺς παλαιούς, κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν ἀμύνητος. εἰς δὲ τὸ οἰοχαστικὸν ζήτημά τὸν ἀπολογητικόν, τοσούτων μεγέθους ὄντα, ἐνὶ κεφαλῇ περιεγράψατο. καίτοι Δημοσθένης σύμμετρον ἔχων τὸ

- εἰς τὸ βάπτισμα 152, 21.
 ἐπιταφίῳ 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος 168, 17.
 στηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 εἰς τὸν συντακτήριον 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοποταμίας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25,
 περὶ ἀρετῆς λόγος δευτέρως 154, 3.
- περὶ παρθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 4081. 1169.
 Hagias Ζωγράφου 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 384, 1. 784, 10.
 Helioporus Tricicensis 1082.
 Hellanicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχύει καὶ τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν πάραπρη-
 βείας ἐλείφθη Αἰσχίνου. καὶ ἐν ἑτέροις, ἵνα μὴ δοξάσθω ἡ γνώ-
 μαι. Io. Siceliotia. Idem alio loco: ἡ εὐκρίνεια ἀρετομένη, οἷον
 τινι κῆτι πομπίλος ἰσχύς, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποτρέπει, πρὸς δὲ
 τὰ συνόλιστα ποδηγεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς αὐτῆς, καθάπερ προϊόν-
 τας ἔροσμεν, ἐξομαλίζουσα καὶ καθάρουσα τὰ συμπύκνота, ὥς μὴ
 συμβαινόντων περιττὴ ἐκόντως ᾖν εἴη. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνδράσι πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστημοσιν — οὐδὲν γὰρ περιττὸν οὐτε
 φίσει οὐτε τέχνῃ τῇ μεμυμένη τὴν φύσιν —, ταύτην ἐφεύρεν ἡ
 τέχνη, καθάπερ νοσοῦ καθάρσιον, τὴν εὐκρίνειαν προκατασκευάζουσαν
 προλέγουσαν ἰσχυρῶς προστάττουσαν μυρία μεθοδεύουσαν πρὸς τὸ
 πείσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπανάγουσαν, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ-
 λήνων ὁήτορος καὶ χριστιανῶν ἐγχειριζομένη. τίς γὰρ οἷς διάφορος
 ὁ σκοπός; ὁ γὰρ Ἀθημοθένης, ὃν ἐκείνη θανυμύουσι, παρὸντος
 οὐκ ἄνθρωπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἰσχυροῖς ἐπικείμενος μέχρι ἀπα-
 γωγῆς, συγγεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προσηγγελμένων καὶ τῶν
 προετοιγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσεσι κραταί-
 κουσιν, ἀλλὰ προθεῖς καὶ ἄλλα κατεργασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λύμην τῶν ἀκροατῶν λυμαινόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μετῴσεις τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εὐκρινεῖν διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, οὐ μὲντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐταὶ φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κατηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ καταψηφίσματος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῖτο διὰ πολλῶν ἵσται τῷ φιλοπόνοῳ καταμθεῖν, ἐξαφί-
 τως δὲ ἐκ τε τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καὶ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐτέρῳ προκατεσκεύασε καὶ ἐτέρως τῇ πρὸς τὰς ἀπο-
 δεῖξεις τάξει ἐχρήσατο, τοῦτο μεθοδεύσας ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλαθομένων τῶν δικαστῶν Αἰσχίνης οὐκ ἴσῃται, ὃ καὶ συ-
 νέβη· ἐν δὲ τῷ ἰσχυρῶς φύσιν οὐκ οὐ πρῶτον προμεθεύσας ἀλλὰ δευ-
 τερον, τὴν τῆς Χειρόνησον ἀσφάλειαν, δευτερον ἔθηκε τὸ κατὰ φύ-
 σιν, ὥς ἀπολλύουσι τὴν Χειρόνησον οἱ Χαρίδემος. Οὐ μὲν οὖν θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τῷ ἀκούοντι ποιεῖν τὰς
 τάξεις οὐ συγγεῖ τῶν πραγμάτων οὐτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὐτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ
ἀρετὴ τίς ἐστίν, ἣν αἰροῦνται
πάντες· οὗτω Δίδυμος ἐν ὑπο-
μνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν
τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ
μετάθεσιν ἐρατὴ τις οὐσα ἢ
ἐπέρματος κτήσης. ὥς δὲ ἐν ὑπο-
μνήσει εὐρον Θέωνος, ἀρεστή,
καὶ ἀποβολῇ τοῦ α. ἀρετή, ἢ
πᾶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris.
2630. Conf. Etym. M. p. 138,
26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβυρὸν ἀναφερομένων
145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 362, 16. 368, 1. 401, 19.
470, 10.

Ἀθηνῶς γοναῖς 404, 29. 461, 26.

Ἀρτοπώλειον 328, 26.

Δημόταις 85, 33. 104, 33. 105,
8. 106, 26.

Κέρκωψιν 85, 29. 88, 29.

Φορμοφόρους 82, 19. 419, 26.

Hermogenes προομιλῶ τῶν ἰδεῶν
151, 16.

περὶ τῶ ἀπλῶς πολιτικῷ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,

28. 947, 13. 1155. 1195. 1283.

1289. 1290. v. ἀναδεδράς. αἶ-

ξην. εἰμι. ἐπεσον. ἰγνῖα. τέτις.

περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυπο-
τάκτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-
lois: poterat emendatus e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b).
Quorum alterius index τοῦ σοφιστῆτος Ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων,
alterius Ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων διανοίας καὶ λέξεως. Reliquam
lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi
ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκατάλ-
ληλίας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς κατὰλληλίας. 7. τοσοῦτους τρόπους]
τρόπους τοσοῦτους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνο-
ματα] ἀριθμοῦνται ὀνόματι. 16. ἐξάλλειν a. 17. ἀμα καὶ]
ἀμα δὲ. 18. ἀντὶ ἀπολύτου. 19. ἦ] καὶ ἦτοι] ἔτε.
20. ἦ] οὐ a. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑποφορὰν a.
28. ποτιδέμεναι νίας ἀχαιῶν. 30. αἰτημα. 32. προτίειν.
34. συμπλοκῇ. 35. συμβαλεῖν πεποίηκεν, οἷον ἔκτορι.
p. 68, 2. φράσεως. 3. ἐπὶ τετελεσμένῳ — ποιησάμενος.
6. τὺς εἰ ποιοῦμενος om. 9. λόγον. 10. ὦμον δ' ἐναρθρον.
11. ὑπομνηματισμῷ πεπονημένων. 14. λέξεως — ἐχούσης.
16. τῇ. 20. τῶν γενῶν. 21. τὰ δώματα στάξει om. οἷς
διαφόρους. ἐπάγουσιν. 29. κείται ἐν ἰωνικῷ· λυόμεθα a: κῆ-
ται ἐν ἰωνικῷ βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνι· κωλυό-
μεθα. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' εἰσοῦ. 33. τὸ γὰρ.
37. πρόταξις a. μηδέπω τετελεσμένον τούτων. σημαίνῃ.
40. ἀγαθίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περί ἐγκλινομένων 1142.

ἐπιμερισμοῖς v. νήσις. χαλρ.

περί τοῦ ἡδὺ ὕδαρ 1194.

περί τοῦ ἦν 1293.

ἐν τῇ καθόλου 676, 21. 1173.

1250. 1255. 1265. v. ἰθὺ-

την. μολιβδότῃς. Συρακόσ-

σιος. τραπέζης. ὁ πόποι.

ἐν τῇ ᾧ τῆς ὀφύσας. ραφ. 1266.

ἐν τῇ ὀνοματικῇ 1181. 1193.

1195. 1272. v. αἰς. κίνδυν.

Κλήμης.

περί ὀρθογραφίας v. βοικὰς ἐγγ.

περί παθῶν 1219. v. ἡμισυ-

γοῖνις.

περί πνευμάτων v. ὕψος.

p. 89, 3. δέ] κέ. 7. αἰφνιδίαν. 9. λαβοῦσης. 10. κείνο α. κακίνοσ b. δῆ] δέ. 12. τίθεται. δυνάμι] δευτέρου προσηώπου. 13. τοῦ ἀφετέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ σφέτερον. 17. ἐπεπώτι. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. ὅτι] οἶον. 22. παρὰ α. αἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἀπὲρ ἐμφηγιτικῇ τῇ συντάξει. 23. εὐτρεπιστέρως τῆς περικλοπῆς. 24. μένης α. 25. ἐναρχῆς] ἐναλλαγῇ α. 26. παρὰ] πρὸς. 32. μή] κα. ἀπηρητισμένος. 34. φαινομένων] φαικων. 36. λέξιαι. 37. ἡπερ ἐμπειρίας. 40. προστατοῦν. 41. θάλασ p. 90, 1. ἐκτρέπον. 3. τι] τε. ἐκφαίνειν α. 4. οὐδὲν γὰρ θ. h. οὐδὲν γοῦν θ. a. 6 et 11. λεωδάμαντα α. λεωδάμαντα b. 8. οὐδὲν αὖν θ. 10. παρὰ λαωδάμαντος ἡταιρηκὸς ἀναφανέας. τὸ δέ. 15. εἰσὶ δέ. 16. ἡ εἰρωτιέα. 20. ἰθρως. 21. ἡ φεύσονται σε γαίης. 22. μάρκας μόνη. 26. ἐγκαταρῖτε. τοῖς 27. ὑποβιβληνταί. φορηογραφούμενα α. φορηοφούμενα b. 29. καθίστηκεν. 31. μετὰ σεμνότητος τοῦ post v. 33: διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωτικὸς ἐπὶ τὸ διασύρειν τοὺς πῖλας λεγαμένους, οἷον ἄλλος δ' αὐτὴ τις ἀνίστη μαντευσθαι 36. κατὰ καὶ. 37. δεόντων.

p. 91, 5. τὰ δέ — 6 ἀποδείξει ομι. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἐκταγραφῶν — ἀποτελεῖν. 13. τετράκωλοι καὶ δίκωλοι μὲν, οἷον α. 16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῇ] φρένες. 18. χώρα τῆς ἐκταγραφῆς. 27. παρωνομασία. 29. ὁμοιωπώτερον, ἁλλήλωσις, ὁμοιοκ. 32. κατωρθώσεως. ἀντιστοφῆς. 34. προκατεφύνησαν. 44. χρημένη.

p. 92, 5. ὀργὴν. ἀναγκαιωμένου α. ἀναγκαιωμένου b. ἐλάμπαντος. 6. λέγοντος οἷον δ. 9. κινήσωμεν. 15. ἀρχομένη τῷ λόγῳ α et correctus b. 17. ἀφαιρουμένου. 22. αἱ τοῖς ἡμῖς] ὑμεῖς τοῖς.

p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀρτεστραμένον. προφορὰ σφαινομένη. 17. λέξις] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς π. ἀνῆρηπασται. 23. δέ οὔαν ἡ. ἀνωνομασίας α. 24. μεταλαμβάνοντες διατιθώμεθα κλειοχάρη. 27. δημοσθένη. Legendum igitur ἔχεται. τὸ διὰ τί παρ' — 29. καὶ post Ἀνακρέοντι ομι. 30. νῦν λεώφιλος μὲν. 31. λεώφιλος δ' ἀνοῦε. 32. δέ διασκέο. 35. φράσις. ἦ] καὶ. Post v. 40: ἀλλοίως δέ ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένῃ φράσει ἡ ἐπὶ φερομένη ἔννοια μὴ ὁμοιωπώτως τοῖς φθασαῖν ἐπενεχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην ἔννοιαν μεταληφθῇ. Haec uterque: deinde b: οἷον πάσα η. B.

περὶ συζυγιῶν v. νέφω.	423, 26. 429, 20. 447, 4. 450,
ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων	5. 461, 27. 467, 13. 469, 1 et
v. τὸ ὥτα. τὸ Γ.	2. 743, 17. 782, 15. 783, 3.
Herodotus 18, 27. 36, 5. 83, 31.	a. 78, 1 et 14 et 33. 79, 8. 80,
100, 23. 113, 30. 116, 6. 209,	26. 81, 7 et 31. 85, 23. 86 33.
5 293, 32. 306, 21. 309, 15.	89, 9 et 14. 90, 15. 92, 27.
336, 14. 366, 1. 372, 6. 395,	93, 14. 94, 26 et 33. 95, 14
16. 406, 6. 416, 21. 418, 15.	et 22. 99, 19. 100, 15. 102,

λῶς ἐσιδηροφόρει, ἀντί τοῦ οἱ Ἕλληνες γίνεται δὲ κατὰ πολλοῦς, τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμῶν καὶ περὶ πτώσεως καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους. καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομαίων υποθέσθω τὸ προειρημένον παράδειγμα, τὸ πάρος ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἴας (μῆγας Ζηναεὺς περὶ σχημάτων τῶν κατὰ βίον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν, ἀντί τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεως· μῆνιν ἄειδε, θεά, ἥ μυχρὴ Ἀχαιοὺς ἄλγος ἰδοίκεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς εὐθείαν μετέπεσε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκέτι μινύμενοι. περὶ δὲ χρόνους, ὥς τὸ παρῆσθαι τοὺς θανάσιος μάρτυρας. ἰστέον οἱ ἀλλοίως μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, μεταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖρονος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή λέγεται. κατὰ τειχῶν, ἀντί τοῦ καμὼν κατεσπύοντο· λέγεται καὶ τοῦ ἐλλοίωσις. a vero: οἷον ἐν τῷ χάρις τῷ ᾧ τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βουσίλειον ἱεράτευμα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ. δοτικῆς γὰρ πτώσεως προληφθείσης ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἐλλειπτικῶς καὶ διχα ἀναφορικῶν ἀρθρῶν. ἦν γὰρ τὸ ἐλλειπὲς οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς. καὶ μὲν ἡ ἐπιφερομένη ἔννοια ὁμοιοπύκτω ἐπαναλήψει ἐπὶ ἡμεῖς, οὕτω πρὸς αὐτομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμᾶς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τούτου προὔχεται ζήτημα. ἐνεργειᾶν δὲ υποστήριξις διὰ τοῦ ἐποίησε φημι, ἀνυγκλίως ἐπὶ εὐθείᾳ πῶσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργούντα ἐπισφουδρῆς μαθεῖν. καὶ πῶς τούτου ἂν ἐνυγχάνομεν; τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως παραλαμβάνομένης, διότι τὸ ἐλλειπὲς ἀρθρῶν ἢ ὀνομαστικῆς εὐθείᾳ παρῆσθαι οὕτως ἐξαιρουσθαι ἀνελλεπῶς, ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βουσίλειον ἱεράτευμα, οἷον ἐπὶ ἀνῆγαγεν ἡμᾶς καὶς βουσίλειον δόξαν, ἢ δόξαν ἢ ἐχόμενῃ ἐγγρημὸς λέξις ἱκανῇ παρυστήσασθαι. αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κρείτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμὴν. ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπᾶνεσιν οὕτως· αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἐν τῷ ἰδίῳ αἰῶνι. καὶ Λυρικῶς· ἐν ἀνταλλασσόμεν οἱ μὲ πρὸς ὅσων. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὁριστοῦ.

p. 94, 2. κατακλεισμένη. 8. αὐτῇ δὲ ἀνιούσων ἐστὶν ἰφώδιον. 11. ἀλλ' οὐδ'. ἐξέλθεται. 12. ὡς ὁ τιναίς.
13. ὠμορῶντα. ἀσάκειον. 19. ἐν'. 23. τῷ γὰρ
29. συνεινέει αὐτῷ. 30. συνενέχθης συνομνύμενος. ἀνῆ-
γάθη b. 37. ἐμπαράμενος οἰκίας καὶ κατασκαπτόμενα τεύχη.
p. 95, 5. λόγον, ὥσπερ διὰ βυθῶν τινῶν ἄφ' ἐτίγαν εἰς ἔρε-
ρον μεταβαλόντες κόμμα ἢ κωλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας οἰονε-
ποδὶ δυνάτω πᾶν ὅντα (b: πάντων a) καὶ ἀνιόντα, οἷον οὐκ —

9. 104, 21. 107, 33. 111, 3
et 16. 114, 20. 352, 20.
356, 8.
β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104,
1. 106, 8. 114, 20. 115, 7.
γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20
et 23. 96, 28. 99, 8 et 18 et 27.
100, 17. 110, 32. 111, 32
114, 20. 115, 15.
δ. 86, 19. 96, 22. 99, 11. 105, 27
et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
ε. 83, β. 108, 16.
ς. 89, 27. 105, 30.
ζ. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σαρκὸς πα-
θῆσις, οὐδὲ σαρκὸς κύθησις ἑλαμψις, οὐδὲ ἑλαμψις πότου πλή-
ρωσις τοῖς τῷ μέγιστον ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγμένους.
τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔστι κλίμαξ καλεῖται. ταῦτα om. 6. prim. δ.]
μὲν 7. Versus Homerici ut apud Homerum leguntur.

13. οἷον τῷ. 16. ἐκπνέει. 18. νύοι. καὶ] ἢ b.
21. ζεύς ἐπεὶ οὐν. 23. καὶ τὸ οὐ γὰρ. 28. ἀναγγεῖλαι
λεόντων. 30. τοῦ ἔθους ἐπιφύρειν αἰετὶ παρεδιδόμεθα ἐνικὰ.
40. γλαυκῶπιδι καοῦνδρα ἐρυσίπλοκαμον κόραν πριμνοιο.
p. 36, 1, φάτις b. 4. νοσημάτων] ὀνομάτων. 6. τοιαῦτα.
12. πῶλων ὠκευδιαματῆρες ἱπποῖτα σοφῶ. κύδιος.
14. τεθῶσι. 16. ἐκ κοῖνου καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ
ἡροδότῳ· νόσφιν ἄτερ πόνου καὶ οἰζύος. 19. δὲ ὅταν. γένηται.
21. ἐρέτηριον εἰλεν. αὐθις. 33. νοεῖται. 36. προπαρα-
σκευάζουσα b, προσπαρασκευάζουσα a.
p. 97, 3. οἷον καὶ γὰρ. 4. ε' om. 34. ἢ καὶ διὰ.
35. οἷον ὁμματα. 37. ἐν] ἔην.

Herodiani qui fertur περὶ ἀκυρολογίας commentarius est in cod.
Paris. 2929, hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξεων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν
τρόπον ἀνυστρεφομένων οὐ προσέχης χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν
τις ἀκυρῶ φωνῇ χρησῇται παρὲς τὴν κυριωτέραν, οἷον ἂν τις εἴπῃ
θύγχος ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ προσώπου. θύγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδων
ζώων τάσσεται, ῥάμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὅφης δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ ἀν-
θρώπου. διαφέρει δὲ θύγχος καὶ πρόσωπον, ὥς περ τοῦ φωνεῖν τὸ
ὠρύεσθαι, καὶ τοῦ γῆμι τοῦ γήμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γεννηθῆαι,
καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐξῆς ἐπιγόμενα κατ' ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει
μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τοῦ ὠρύεσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐπ' ἀνθρώπου
τάσσεται, τὸ δὲ ὠρύεσθαι ἐπὶ λύκου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστου ὄνομα, οἷον μυκασθαι ἐπὶ αἰγῶν, βλη-
χῶσθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμῶσθαι ἐπὶ ὄνων, χρεμετίζειν ἐπὶ ἱππῶν,
βρυχασθαι ἐπὶ λεόντων, ὑβρίζειν ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀπὸ
τῆς ἀρ φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν
πτηνῶν κρῶζειν μὲν ἐπὶ κορωνῶν καὶ κοράκων, κοκκίζειν δὲ ἐπὶ
ἀλετρυθῶν καὶ κοκκυγῶν, τρυγάζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima
sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen
quae ad emendandum illum faciant. Velut p. 37 non γαμῖν
δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἔμοι δὲ γαμῖν sumendum
γαμῖν δ' ἔμοι.

Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
1183. 1207. 1209. Scutum
non esse Hesiodi 672, 7.
1165.

Hexiphanes 729, 23.

Himerius 1082.

Hipparchus 647, 10.

Hippasio 472, 31.

Hippocrates 223, 22. 435, 28.
474, 29.

περὶ ἀρχαίας ἰστορίας 169, 23.

περὶ νόσων δευτέρῃ 171, 4.

Hipponax 17, 22. 82, 13. 85,
20. 86, 9. v. τάλας.
δευτέρῃ 85, 23.

Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
et 30. 122, 2. 144, 21. 146 11.
153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.
226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.
326, 15. 332, 9 et 13 et 20.
335, 22. 347, 21. 356, 18. 361,
7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.
380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.
422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.
457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.

727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.

v. Μύνης. Ἰλιων.

Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.
408, 1. 443, 12. 468, 18. 473, 1.

κατ' Ἀριστογόρου 102, 13.

κατ' Ἀριστοφάνους 108, 1.

κατ' Ἀρχεστρατίδου 100, 8.

κατ' Ἀντοκλέους 96, 30.

κατὰ Δημοσθένους 444, 22.

ἐπὶ Κραίνου 77, 27. 100, 32.

ἐπὶ Λυκόφρονος 97, 12.

περὶ τῶν ὄρων 79, 12.

κατὰ Πατροκλέους 83, 7. 463, 15.

περὶ τοῦ Πολύεκτον στρατη-
γῆν 78, 18. 330, 10.

Ῥοδιακῇ 112, 10.

Iamblichus] Cod. Vat. 997: εἰς
τὸν Ἰάμβλιχον.

Οὐδὲν τὸ πείσαν, ὥς δοκᾷ, τοῦς
πρὶν λέγειν

ὥς οὐρανοῦ κάτεισι τῶν ψυχῶν
γένος,

ἀλλ' ἡ πτερωτός καὶ τρέχων τὸν
αἰθέρα

καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς
Ἰαμβλίχου.

Ibycus Ind. v. τραπέζης.

Idomenes 250, 2.

Ioannis apocalypsis 1165.

Ioannes Charax v. Charax.

Ioannes Lydus 170, 19.

Ioannes Philoponus 1177. 1286.
1288.

Ioannes Presbyter 1097.

Ioannis Siceliotae duo super-

Α α α α

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Ruhnkenius usus est, ἐξηγῆσαι εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμῆγένους ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173). alter Ἰωάννου Σικελιώτου τοῦ λεγομένου δόξα πατρι (ἡσθε τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ κῆ εἰρήσεως Ἑρμῆγένους βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max. fol. 209) *).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐκτεμένους καὶ τοῖς [διὰ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλοκρίας τὸ γνωστικὸν τῆς ψυχῆς ἀπορρόπτειν τῆς ὑλικῆς γένεσεως ἐπιειγμένους πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρεσιν τῆς ἀμαθίας κρυπιομένου περιβολῇ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινῆ βίου διεξαγωγῆς, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθείας καὶ ἀδικανέστου πληρώσεως ἀπεξώσθημεν, πρὸς τε μέλαιν ἢ ἐπίτασιν τῶν ἐν ἡμῖν ἀνωμάλων αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀρρήτην μεσότηταν καὶ ἰσοτήταν τῶν ἀντιπεριλαμβανόμενων ἀκροτήτων, καθ' ἣν ἁμιλλὰ τις ἐργάζεται καὶ ἐπίδοσις τῶν τε καλῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων, ἐφ' οἷς ἡμεῖς νηροτόνουμεν καὶ πόνοι, ἵτι τε τοῦ δικαίου λήψιν τε καὶ ἐκθύνην, ἐφ' ᾧ προκρίπτειν δοκοῦνσι οἱ ἐνιγρόμενοι, ἀναγκαῖον τὰ τῆς παροδήμου ἡθροικῆς διγὰ καὶ μυστημὶ καὶ τῶν ἀδυνάτων μεθόδων τοῖς ἐξαίσιτοις αἰ τελεταί. φιλοσοφίας γὰρ ἔστι τὸ κάλλιστον ἀντικρυς καὶ χαρμικῆς ὁ πρῶτος τοῦ κρείττονος τακτικός, ἑτέρωθεν ὑποκρίνεται λογικῇ φύσει διαταττομένη καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕκαστον, ψυχῶν τε καὶ σωματικῶν οἰκίῶν τε καὶ πόλεων ἐπιμελομένη, τῶν ἀμειψόμενων τῇ ἐκπύσεσι περικυκλιμένη καὶ φερόμενων ἀτακτα καὶ ἀσυντακτα ταῖς ἀσυνυρτήτοις δινύμεσι. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον ταῖς ἄλλαις θεωρίαις ἐπιβατεῖται τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιεργημένον τῇ πρακτικῇ· οὐ γὰρ τὸ λισιτελὲς ἀπ' ὀλίγων μόνον ἰστέ, οὐδ' αὖ ἐνέμοις ἐμπέριγραφεταί, καθάπερ αἱ γραμμαὶ τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διασημασίαις, ἀλλὰ κρηπίδ' οὖσαν καὶ βάσει καὶ κοσμησεως δημιουργοῦ, τὰ τε τῆς νοήσεως οὐσίας ἡμῶν διατελλούσας καὶ παντοίας διεξάγουσας καὶ ἰδύονσας πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἐπιστέμμεθ' ἢ προάγουσα πολιτικῶς φιλοσόφους ἀποτελεῖ, πόλεις ὅλας καὶ δήμους τῇ τῆς γλώττης ἄγοντας πείσματος. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλέους τοῖς τρόποις ἐνέγετο οὐκ εἴτα καθένθεν, ὁ μυριάσθων πολλῶν, γῆν ἀνδιότασάν καὶ θύλασσαν κατ' εὐτελοῦς σημείων, τῆς Ἀστικῆς, περιέγοντο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἰλισός, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ἄγγυροῖς ἀντιβαίνων, ὃς εἴπερ εἶχε δύναμιν ὅς τοὺς λόγους τοὺς Ἀθηναίους ὑπείκοντας, ἐσβῆσθ' ἂν κοσμοφλεγῆς θλῆδς Ὀλυμπιάδας, Μαικεδόνες δ' ἐκλύθησαν καταφράκτας Πλαυνίως, ἴσθη δ' ἔκυσαν δῆμον Ἐριχθόνιον. τοιοῦτοι Βασιλῆως καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσὸς ἡμῖν ὠκεανὸς καὶ γλυκὺς, καὶ ἅπαντα τὰ ὀρηγματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς εὐφραίνονται αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, κατακλύζονται δὲ ψυχὰι τε καὶ φύσεις πονηραὶ καὶ παράνομοι ἄγγυμαχοὶ βέλθους καὶ τοῖς ἐκ μέλανος μετατίθεται δὲ σὺμπασα γῆ καὶ μετὰγεται πρὸς εὐνομίαν τε καὶ ἐπί-

γνωσιν, καὶ ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναβίωας, καταπαύει τὸ ἥθορ-
μικῆς πῦρ τοῦ κοινωφελούς, καὶ σκοτίζει τοὺς ἁμοίρους πρῆξιν, καθάπερ
ἐκείνου τὸν Ῥαδάμανθυν τοὺς ἀσεβεῖς υποτίθεται. καὶ ἐροῦμεν
ἂν Πλάτωνα καὶ τὴν σεμνὴν Ἀκαδημίαν, εἴπερ τῷ ὄντι τὴν ἀλη-
θινήν ἥθορμικὴν κωμῶδει, ἀλλὰ μὴ τὴν νόθον καὶ παροικητικὴν
τὴν, ὥς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἐνέστι γνῶναι, ἢ μὴ συννοήσαν-
τες τινες κατέπαυον Πλάτωνος. — πλὴν ἐροῦμεν ἂν Πλάτωνα χάριν
τῶν ἀντιπρόστων, ἂν ἡ πόλις αὐτῇ καὶ πολιτεία τέχνῳ χρησιμεύουσα
καὶ ἐπιστήμῃς, ἣν ὑπὲρ γῆν τῷ λόγῳ συνέστησε, συσταίῃ ταῖς ἀνι-
στοῖς ἀπαιτήμασι τε διαθέσει, καὶ ταῦτα πανουργίᾳ καὶ τῶν τεχ-
νικῶν ἀποανεχούσῃ. εἰ μὲν γὰρ τις οὐ χρεὶα τῶν καὶ μέρους πα-
ρασκευῶν, ἀλλὰ ἀποδοκιμαῖται μὴν ραπτική, ὑφαντική, δ' ἀποκρί-
νεται, σκευεὺς τε μετ' ἐμποκόπου καὶ ἀνοπωλὸς ἐξῆς ὁμοίως ἀπα-
ντες ἄχρηστοι, ἀπαθεία δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει συμπολιτεύονταί, καὶ τίς
χρεὶα τῶν καθ' ἑκάστην ἢ διεξέρχεται; εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἐν γενέσει δια-
γιννομένοις πάλιν ὑπόκειται, οἷς δ' ὑφίστηται τὸ παθαινεῖσθαι, τού-
τοις ἐπιθυμία τε καὶ θυμὸς καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν ἀννυ-
φέστηκαν. οὐκοῦν ἢ μετρίως ὁλέθροις ἢ πόλιν οὐχίσταται Πλάτωνος,
τῶν οὐκ ἠγνοῦσαν καὶ ἀλλήλων χωρῶντων, ἢ κἀνταῦθα ἥθορμικῇ βρο-
βύσει τὸ ἐννομῶν τε καὶ ἀνομιώστον. εἴτα πῶς τῶν κίτῳ πόλεων
τῆς δεκαπέντε εὐνοίας, ὅπως καὶ τῇ ἀερίῳ παρὰ τὴν ἐπὶ τῇ
καὶ μὴν εἰ μέρει τὸ ὅλον γινώσκεται — αὐτῷ γὰρ ἡμᾶς ὁ Ἀρίστα-
ρος καὶ τὸ ὑψηλὸς πείθει διδάσκων — ἵασι δὲ πολιτικὸν μέρος ἢ
ἥθορμικὸν τὸ συνεκτικώτερον τε καὶ κύλλιστον, μεταποιούσας τοὺς
ἀνθρώπους εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἦσαν ἢ ὡς ὁ μῦθος Προμηθεύς,
οὐκ εἰδῶλον δῆπουθεν ἀλλ' εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα μὴ κινουμένης ιδέας
τοῦ εἰσέξαν ὁρίσαντος, εἶδος οὖν ἀλλ' εἰδῶλον καὶ ἢ πολιτικῇ, εἴ-
περ τὸ ὅλον τῷ μέτρῳ ταυτὸν κατὰ τὴν φύσιν. καίτοι ἕτερος ὁ ζῆ-
των πύθοιτο, τίποτε ἔργον ἐστὶ πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦθι τε
αὐ καὶ οἰκίας διατάττειν ὡς εὖ, τὸ νικᾶν πρὸς ἡμῶν· τοῦτο γὰρ
καὶ ὁ δοκεῖ Πλάτωνι ἀπύχνη. εἰ δ' ἑτερόν ποῦ τι, καὶ δευξάτωσαν
καὶ ἡμεῖς ἀτέρωθεν, καὶ εἰ βούλωνται γε αἰδοῖ τοῦ καθηγεμόνος ἐν
ἀπορρήτῳ κείσεται. ἀλλ' ὡς εἴκοι, Πλάτων ταῖς ὁμωνυμίαις ἀνέχων
δοκεῖ Σωκράτους λελῆσθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξένου καὶ οἷς ἐκείνους
τὸν διακριτικὸν κινῶνα τὴν διαλεκτικὴν παραδεικνύσιν. Ἰνδὲν τοῦ
Σέξτου καὶ Πύρρονος ὑποκλίνεται, σκῶς ὡς ἀληθῶς τὸν περιπα-
τῶν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεικνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὡς εἶπε Πλάτων,
φιλοσοφεῖν ἐξέταται, τῆς πρῆξιν οὐκ ἔχουσας, εἴπερ εἰδῶλον τῆς θείας
ἡ ἀρχῆς κατὰ τὰς οὐς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς θύετον συμβα-
λναι νοῦον εἰκός· ἢ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐπιστοῦς
βίου στάσεως στέρειας, ἢ τὰ τῆς ἥθορμικῆς οὐ σκῶς. δέδεικται γὰρ
ψυχῆς πάθειαν ἐπιστομένην καὶ ἐν ἄλλοις ἡμῖν. ὡς ἐπιστήμη ἀρα
κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐνοίας βιβλίου ἀρχόμε-
νον ἂν θεῖν ἐξηγήσεως δεῖν ἐνέστημεν πρὸ τῆς κατὰ λέξιν τοῦ κει-
μένου θεωρίας τὰ εἰσθότα ζητεῖσθαι πρὸ παντός τεχνικοῦ συγ-
γράμματος ζητῆσαι κεφάλαια, φημὶ δὴ τὸν σκοπὸν, τὸ χρησίμῳ,
τὸ γνῶστον, τὴν τάξιν τῆς ἀναγνώσεως, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς,
τὴν εἰς τὰ μέρη τομὴν, τὸν τρόπον τὸν διδασκαλικόν, τὸν χαρακ-
τήρα καὶ τὴν ὑπὸ τί μέρους ἀναφορὴν. τούτων γὰρ τῶν κεφαλαίων
ἴσως μὲν τῶν ἐξηγησαμένων τὸ παρὸν βιβλίον οὐδ' ὅλως ἐμνήσθη-
σαν —, εἰς δὲ τις ὁ καὶ τελειώτερος ὑπάρχων δόξας καὶ ἀκριβέστερα

ρος (οἶμαι δὲ τοῦτον τὸν τῇ συγγραφῇ ἀξίῳ διαπεφωτα καὶ τὸν ἀρχιματῆρα τῆς τῶν Σάρδιων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν θρόνον εἶναι, ὃς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προφητῶν τῶν τοῦ Ἀφθονίου βιβλίου ὑποσημαίνονται νομίσται), ἀλλὰ δυο μόνον ἢ καὶ τριῶν. τὴν τε γὰρ τῶν τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν πρώτοις φαίνεται παραδιδόντος, εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἐκκόρ. Intercidit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius: τὸ οὖτος τὴν φύσιν ὁ τεχνιγράφος ἐγέρετο, καὶ ἡ τοῦτον ἐντεταμένη τίς, καὶ ἐν πολλῇ φοβῇ τῶν ὁπθόντων ἤκμασε, καὶ τὰλλα ὅσα περὶ αὐτοῦ ἐπιδόρῃται, ἐν τῷ εἰς τὰς στίχους ἡμῶν πορθηθέντι ὑποσημαίνει εἴρηται. Oratidnum a se habitatum meminit plurimum, velut in cod. Falconetiano: δεῖ μαρτυρεῖν τὰ βιβλία ἀναγνώσαντος καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ὑσπεῖν βουτὸς ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἐρευνῇ καὶ ἐπιστάται ζῆλῳ πολλῷ, πῶς τότε τέθειται καὶ νεύει, καὶ τίεται περὶ τοῦ παλαιού, καὶ δι' ἡντινα αὐτὸν πρὸς μὲν οὕτως, ἐν ἑτέρῳ δ' ἐτέρως, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλει τὸ ἴσασθαι προσφορὴς ἡμῖν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κέρδος. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ὁρατὸν μὴδὲ καὶ ἰωαννῶν τὴν τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ὁμοιωτῇ καὶ ἀμελείᾳ πολλῶν ἐν ἀξίῳ καὶ ἀνθρώπῳ τῷ ὅτι πρότερον, ἄλλως τε καὶ ἐν χρεῖαν ποτε ἐλπίσμεν ἐκ ταυτομῆτος καὶ ἀπληθύνει γράφει πρὸς τινὰ λόγον ἢ παραπαλόντος καὶ πειράζοντος ἢ σπουδάζοντος, οὐκ ἂν ἀπορήσωμεν οὐδ' αἰσχυνθῶμεν. . . . οὕτω γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινὰ τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου παραβιπόντες, καὶ νομιζόμενοι ἀπείστον τὸν ὁροματός καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλέους τὴν δόξαν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν πενίαν περιφρονούμενοι καὶ ἀδοξίαν, καὶ μὴδὲν ἔχειν περαιτέρω τουτου υπολαμπανόμενοι, τὸν τοῦ ἱπποῦ λόγον προσετηνῆσαμεν αὐτοσχεδῶς, καὶ πρὸς ἑτέρον τὸν κατὰ Στρατηγῶν λόγον, μηδένα προμελετήσας ἢ καὶ προακψήμενος, ἀλλ' αὐτομάτως, πρὸς ταῦτα καὶ οἷσπερ παλίων ἀποδινάμενος. οὕτω δ' οὖν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηθεῖος μύθος ἀνεσκεπάζθη διὰ πατὸς εἶδους φιλοσοφίας καὶ ἀλληγορίας πεπλουτισμένος. μέμνημαι δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλεῖον τὸν δεύτερον προγραφεῖς ἐν τοῖς Πικριδίου λόγον εἶπειν, οὐ ἢ ἀρχή „οἱ προσφωρητικοὶ τῶν λόγων, ὃ βασιλεὺς παραιτοῦνται τὰ μὴ καὶ τῶν ὑπαθέων.” καὶ μὴδὲν τούτων ὠφέληται κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα περὶ ἰσχυρῆς καὶ ἀταρμυνθήτου παλαιῶν ὑποφῆς ἐγὼ τε καὶ οἱ οὖν ἔμειν. καὶ οὐκ ἀγλῶδον οὐκ ἔν' ἐμεινόν ἐπάγω κατὰ τῆς παρομοίας, ὥστε τὴν ἀποδομῆς συντηρῇ ἐπαινεῖς γύναι, ὅτι ἡμῶς ἀφενέστερος ἐμοῦ φανήσεται ποτε, ἄλλως τε καὶ τὸν πλείονα βίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὅσοις διαγωγῶν ποικίλαις· ἀλλ' ἐν' ἐνδεξίᾳ μοι ὅτι τοῦ περὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ μελέτης πόρους καὶ ποικίλα ἐν ταλαιπωρίᾳ. Et rursus γέγραπται τις καὶ ἡμῖν γυμνασίας χάριν τοιοῦτος λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἢ ἀρχή „αἰσχρόν, ὃ παρόντες, ὑπὲρ δόξης ἀνέστης ἀγωνίζεσθαι τὸν φιλοσοφον. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τις ἐτέρως βίῳν ἔτινα μὴ τῶν κρεατῶν ἀντιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα δόξαν ἔχει πρὸς τοὺς βελίσιους, φιλάνθρωπον διέλεγειν ὡς φαῦλη κρῖται τῆς ἀλαστορίας μεταποιεῖται.” Pauperem sebet delevitum saepe queritur. δέεται τὸ διδακτὸν καὶ τις ἀπὸ τοῦ ἑωσθεν ἀνέμμεως, πένητι δὲ τί ἂν εἴη δούναι τῷ διδασκάλῳ, καθάπερ αὐτὸς ἐγὼ. καὶ μέλλοι ταῖς νυνί, οἱ μὴδὲν ὅσους διατείνονται διδάσκειν καὶ τοῦ; τῆς ἀναγκῆς χρεῖας στερομένους διδόναι ἀναγκάζουσιν. Et sub finem voluminis: τὸ ἀπερὸς ὑπολογίζο-

Ion *) *Ἐν Ομηρίῳ* 1208.

Isaeus 133, 14.

Irenaeus ὁ περὶ Ἀντιόχειας συνή-
θείας γράμματα 1037, 10.

Isaacus Porphyrog. 1140.

Iscariot 328, 2: 329, 32, 379, 26.

406, 30, 424, 31, 439, 2, 469,
18, 472, 3. *Ἰσδ. v. Ἀδάμ.*

Ἰσίδωρος τοῦ Μανησίου θυγατὶς
434, 10.

Isocrates 121, 32, 131, 15, 134,
26, 135, 5 et 7, 137, 10, 142,

1 et 28 et 29 et 32, 143, 1 et 4
et 9 et 13 et 16 et 18, 148, 1.

149, 15, 152, 31, 153, 1 et 3 et
19 et 15, 160, 4, 165, 3, 168,

22 et 24 et 27 et 31, 169, 1,
172, 30 et 33, 173, 3 et 5 et 7

et 10, 176, 6, 179, 11, 333, 26,

341, 23, 344, 25, 365, 12, 400,

28, 418, 3, 430, 7, 473, 21.

Ἀριστοῦ 90, 18 et 21, 92, 14

et 29, 95, 7, 103, 17, 109, 10,

113, 19 et 28, 115, 5, 127,

18 et 31, 128, 23, 135, 11.

1168.

Ἀρεοπαγίτικῃ 125, 20 et 24.

πρὸς Δημόκριτον 121, 3, 137,

16, 138, 6, 142, 19 et 23,

149, 1, 161, 6.

περὶ τῆς εἰρήνης 185, 1 et 2, 137,

5, 142, 3, 147, 20, 148, 11,

156, 8 et 10, 158, 20, 176, 4.

Ἐλβεγ. 85, 15, 121, 25.

Εὐαγόρα 83, 5.

πρὸς Εὐθύνοον 128, 12.

μενος — οὐ γὰρ τῶν ἔχοντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μέγας ἀποδόντων καὶ
τοῖς ἀναγκαίοις — ὀνῶν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ ἐπιμελεῖσθαι τινὸς
τῶν Δημοσθένους ἢ τῶν Θεολογικῶν); εἰ γὰρ κἂν ἴνα λόγον τῶν
σπουδαιοτάτων ἐπιμέλεια κατὰ τοὺς ὑποδειχθέντας τύπους ἡμῖν
ὑπὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἑρμογένους μετὰ τῶν προσηκόντων ἡμεῶν φεω-
ρηματι παραδειγμάτων, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ συζητήτης τῶν τακού-
των, φησὶν ὁ λόγος ὁ ἱερός; ποῦ βασιλεὺς Μάχκος ἢ Ἀντωνίος ἢ
Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις προέχων, ἔρχοιτο ἄλλ' οὐ λόγοις
ἐπὶ ταῦτα προτρέπων; πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ἐρ-
χομένους ἐπὶ τὸ ἴσον ὑπάρχοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἀλογίαν, ὡς περὶ δε-
διότες καὶ ἀσχετῆμενοι μὴ κριεπτόνων ἄρχωσιν. *Eruditionis unae
mira quaedam edidit specimina. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τοῦ Ἀλε-
ξανδρου, ὃς ὅσαι μυστικαῖς κωμῆσας κρίνεται ἁεβήσις, ὃ τὴν κατη-
γορίαν μελετῶν τῆς μὲν ἐν Μακροβύῳ τοῦ Ἀλεξανδρου κατὰ τῶν
βαρβάρων ἀριστείας καὶ τροπαίων οὐ μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀκρα-
σίας αὐτοῦ, ἣν μεμύκων ἐκ ὧν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις
μὲν ἡ Κατάρη, ἣ δὲ Αἰτνὴ λόφος τις πλησιάζων, ἐν ᾧ πύρ αὐτο-
μῶντος ἀναδίδεται ἢ φασι καὶ τὸν Ἡρακλῆα ταυτὸν ἐμφαλεῖν, ἀλλὰ
καὶ πολλοὺς τῶν δοξομανούντων φιλοσόφων καὶ βουλευμένων ἀκα-
θαστασθῆναι. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ αὐτὸν ἐνέβαλεν εἰς τὸ πύρ, ἀλλ'
ὁ Φιλοκτήτης ὑπουργήσας τῷ ταυτὸν προστάγματι ἐπὶ μαρτύ τοῖς
αὐτοῦ τοῖσιν ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἰτνῆς.*

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 735, 24 habet cod. Paris, 2630 v. ἐν ὧν.

πρὸς Νικηλέα 123, 17. 128, 10.
179, 14. 180, 13.

Νικολά 134, 29.

Πανουφράκης 410, 19. 430, 20.

Πανηγυρικός 123, 6. 125, 18 et
18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
449, 1.

Lascaris (Constantinus) 1169.

Imp. Léo 1101.

Lisus 788, 18.

Longinus 1094.

Lucianus 70, 20.

Lucius Pappianus 652, 28.

Lupercus v. ἀνὰ δερμάς· εἰνάν.

Lycas v. ἕλας.

Lycophro 1203. v. Βέρβυς.

Ἀλεξάνδρα 91, 15.

Lycurgus 275, 4.

περὶ διαίτησεως 145, 30.

Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.

155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,

33. 359, 13. 368, 4. 401, 22

et 23. 412, 26 et 28. 416, 21.

429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.

442, 7. 463, 17. 467, 32.

468, 24.

πρὸς Ἀλκίωνα 132, 23.

κατ' Ἀντοκράτους 110, 29.

ὑπὲρ Ἀλίου 129, 15 et 18.

πρὸς Διομένην 120, 14. 145, 8.

κατὰ Διοκλέους 173, 26.

κατ' Ἐπιγράτους 103, 11.

ἐπιταφίῳ 129, 21 et 23.

ὑπὲρ Ἐρατοσθένους 169, 31.

176, 27.

κατ' Ἰφικράτους 467, 28.

κατὰ Καλλίου 95, 23.

πρὸς Κλεών 84, 8.

πρὸς Λυσίδα 95, 1.

πρὸς Πατταλέοντα 100, 16.

κατὰ τῶν οἰκοκλήων 77, 15.

πρὸς Σφοκλέα 109, 3.

Σωκράτους ἀπολογία 115, 8.

πρὸς Φιλοκράτην 115, 27.

Maniaces 1089.

Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.

115, 1. 332, 27. 342, 18. 353,

3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,

8 et 29. 405, 28. 431, 7. 423,

9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.

454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,

30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.

854, 21. 857, 23. 871, 9. 1175.

1290. 1294. v. διὰς ἑλᾶς· χοῖ.

Ἀλιεύων 402, 9.

Ἀφροδίτῳ 376, 5.

Γωργῶ v. ἦν.

Δημιουργῶ 83, 31.

Δις ἐξακισμῶντι 436, 17.

Δυσκόλῳ 82, 11.

Ἐπιλήρη 81, 12.

Ἡρώϊ 1262.

Θενταλοῖς 420, 1.

Κανηφόρῳ 407, 19. 429, 14.

Καρίῳ 380, 30.

Καταψευδομένῳ 97, 2.

Κερκυράῳ 323, 23. 358, 11.

Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.

Λευκαδίᾳ v. χέλυς.

Μέθῃ 379, 31.

Μεσσηνίᾳ 411, 12.

Μισομένην 415, 8. 428, 30.

429, 27.

Παιδίῳ 436, 15.

- Παλλήνη* 473, 4.
Παρακτασθήνη 368, 9.
Περικαιομένη 427, 25.
Περυνθία 1073.
Πολουμένοις 105, 29.
Ραπιζομένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσαις 324, 28. 358, 15.
Τριπιδι: 359, 14. (923, 10).*)
Τροβολιμαία 429, 16.
Χαλκείους 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius lyrae inventor 752,
 -11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριοπάραις 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michael Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnaseas 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 1089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάρων. Nicandri
 non esse *Theriaca* 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarchus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κενταύρω 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πανδώρα 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρργάστορι 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33.
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185. 1193. 1288.
 v. *περύκη. Δάδων.*
Palamedes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 18.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus,
Parthenius 537, 4. v. *Ελαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εις τὰ περὶ Ἀτωνίου 149, 3.
εις τὰ τῆς μοναρχίας Καίσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπύρω 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *πυγλῆς ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ πυγλίου. οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἰσοπήγης (leg. ἡ σπειροπήγης). καὶ Μέναιδρος ἐν Τριπιδι πυγλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ ταράχος.*

- Ἀργεῖοι 433, 19.
 Αἰτομόλοι 330, 21. 460, 27.
 Γρανὸν 326, 26. 447, 29.
 Δουλαδιδουκάτω 99, 23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
 Ἴων 379, 28. 420, 1.
 Κοριαντοῖς 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
 Κραταπάλλοις (Κρακεπάλλοις
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
 Μυρμηκανθρώποις 448, 7.
 Πετάλῃ 358, 7.
 Pherecydes Atheniensis 1196. 1
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ὄρνυξ.
 Αἰτωλῶ 96, 6.
 Αἰλαργῇ 87, 27.
 Γάλλω 99, 24.
 Γαμοῦντι 92, 16.
 Ἰατρῶ 104, 13.
 Κοινωνοῖς 88, 25.
 Νεμομένοις 438, 7.
 Νέθω 112, 15.
 Παγκρατιάσῃ 112, 5.
 Παιδαρῶ 97, 3.
 Philippides 113, 33.
 Ἀδωνιαζούσαις 86, 12. 104, 27.
 Ἀνακρουσῇ 116, 23.
 Βασανίζομένη 92, 22.
 Κοθόρνοις 100, 1.
 Μαστροπῇ 80, 32.
 Φιλάρχω 108, 12.
 Φιλευριπύδῃ 112, 31.
 Philistus 428, 2. v. Ἀδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 23. 339, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοις 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
 περὶ προσηδίας 683, 11. 1000.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Philyllius 381, 6.
 Φυγῇ 83, 18.
 Phoenicee Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenices litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoria F. 744, 18.
 781, 29. 782, 22.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 30. 371, 23. 406, 9.
 Κόννη 79, 2.
 Μοροτρόφω 87, 8. 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
 Τραγωδοῖς 464, 6.
 Φοινίσσαις 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 18.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24. et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ibid. v. ὕληντα.
 Ἐπινικίους 80, 7.
 Θρήνοις 99, 2.
 Ὀλυμπιονίκαις 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 3.

Ἰσχυρός 30, 8. 339, 29.

Pindarus grammaticus 790, 26.

Pisides 1082.

Pisistratus 767, 11.

Planudes (Maximus) 1401.

Plato com. 63, 28. 73, 26.

346, 2. 373, 21. 451, 16.

749, 15.

Ἀδώνιδι 472, 10.

Ἀφιεροῦντι 106, 28.

Γρυψίν 360, 6.

Ἑλλάδι 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τάξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἕτεροι τραγικοί, ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γε ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοί εἰσι. κατεξαιρέτοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνωπύμως καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδασθαι μέλη, ὡς τὰ τοῦ Πινδάρου καὶ Σησιχόρου καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκαίου, Ἀλκαίου, Βακχλίδου, Σμυνίδου, Ἰβύκου, καὶ τὰ τῆς μουσικωτάτης Σαπφούς. Μορφοῶν δὲ γνώρισμιν τὸ μονοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ὑπόθεσιν οἰωνόδηκτα, οἷός ἐστιν ὁ Διόφοβος τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηγήμενος. Κωμικῶν δὲ ὁ γένος μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ ποδῶν τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῖς, Φερεκράτης. ἀλλ' ἡ μὲν κωμῶδι τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπλοῖμοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὐπολῖς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐπλοῖμος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἡγερός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οἱ τινὲς τὰ δράματα ταῦτα λέγουσι, Γρυπες, Κλίουων, Πρέσβεις, Παιδίων, Σοφιστάς, Συμμαχία, Σκευαί, Ἀδωνες, Ἀφιερόν, Δαίδαλος, Ἑλλάς, Ἑορταί, Ἑβρωπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λαῖος, Λέκωνες, Μύρμηκες, Μέτοικοι, Μενέλιος, Μαρμάρουθος, Σάνται, Νίκαι, Νυξ μακρά, Μελοῦνδρος, Περιούλιος, Ποιητής, Σοφάξ, Τερέβρολος· ἡ δὲ νέα μὲν δῶκε αἰνιγματώδης, πληρὴ ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἥς ἐπλοῖμος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ πρὸ τούτου καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέντε σκηνὰς διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμωδίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα εἶναι καὶ συμφορὰ, οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τραγωδίας ὁ χορὸς αἰετνοθεσίας ἠθικὰς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σπῶνται, ἐλότε δὲ καὶ νουθεταί. Ποιηταὶ δὲ ἀπροσδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσιν, οἷς τινες ταῦτα χαρακτηρεῖν τὰ τέσσαρα, μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱστορία ἥτοι παλαιὰ ἀφήγησις, καὶ ποῖα λέξις ἥτοι ἡρωϊκή καὶ ἀξίωματικὴ καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἁρμοζούσα, ἀλλ' οὐ κατετετριμμένη καὶ χθαμαλὴ, μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος ὁ χαρακτηριζὼν τοὺς κυρίως ποιητάς. γιγνάναι τοίνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὀμηρος ὁ πολὺς, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ηλάντας, Ηλσανδρος, ὁ Κωμικεύς καὶ Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων καὶ ἐξοχὴν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα τὴν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ὀχληρὸν.

Ἰσοκράτης 80, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 16.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδώνιδι 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀφιερόντι 106, 28.
Planudes (Maximus) 1401.	Γρυπίν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδι 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τάξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰς λυρικοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἑτέροι τραγικοί, ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γε ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοί εἰσι. κατεξαιρέτοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνυπόμως καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδισθαι μέλη, ὡς τὰ τοῦ Πινδάρου καὶ Σηοιχόρου καὶ Ἀνακρίοντος καὶ Ἀλκμύου, Ἀλκαίου, Βακχυλίδου, Σιμωνίδου, Ἰβνίκου, καὶ τὰ τῆς μουσικωτάτης Σαπφούς. Μουσικῶν δὲ γνώρισμα τὸ μοτοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι υπόθεσιν οἰκονομῆναι, οἷός ἐστιν ὁ Λυκόφρων τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηγουμένους. Κωμικῶν δὲ ὁ γένος μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ πρόσ-εωπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῖς, Φερεκράτης. ἄλλ' ἢ μὲν κωμῶδες τρεῖς ἔχει τις διαφοράς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπὶ λήμμοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖντος, Εὐπολῖς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐκδοίμους Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἑσπερός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗ τινὸς τὰ δράματα ταῦτα λέγονται, Γρύπες, Κλειφῶν, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφιστὰς, Συμμαχία, Σκευαί, Ἀδωνες, Ἀφίρων, Δαυδαλος, Ἑλλάς, Ἑορταί, Ἐβρώπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λόιος, Λέκωνες, Μύμηκες, Μέτοικοι, Μανέως, Μαρμακονότος, Σύνται, Νίκαι, Νυξ μακρὰ, Πελαιανδρος, Περίεργος, Ποιητής, Σύσκαξ, Τυέρβολος· ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλως αἰνιγματώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἥς ἐπὶ λήμμος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ προ-τάσει καὶ ἐπετάσει καὶ ἀντιστροφῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέντε σχή-μας διαμετρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ αὐτοῦ κωμω-δίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα οἰκταί καὶ οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τρα-γικῆς αὐτὸ νοῦθιόλας ἡθικῆς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας ἐπὶ τὸ πλείστον σπώπτει, ἐνίοτε δὲ καὶ νοῦθιόλας. Προδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσιν, οἱς ὑπερεκτείνεται τὰ τέσσαρα, μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἁλ-λία ἥτοι παλαιὰ ἀφήγησις, καὶ ποιὰ λέξις ἥτοι ἡρωϊ-κή καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἀρμοῦσασα, ἀλλ' οὐ κα-χαρακτήριζον, μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ χαρακτήριζων τοὺς κυρίως ποιητάς. γιγνώσκει-σθαι τῶν ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Όμηρος ὁ Κολοφώνιος, Πανύπαις, Μελανδρος ὁ Καμιν-ῆς Ἀσκραῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν ἐξοχῶν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρήσιμα νῦν ἢ ἂν εἴη καὶ ὀχληρόν.

Βορρὰς 102, 1.
 Εὐρώπη 42, 5.
 Κλειοφῶντι 9, 10, 79, 20, 418, 27.
 Λαίη 96, 24, 100, 26.
 Λάκωσιν 105, 10.
 Νυκτὶ μακρᾷ 384, 10.
 Πισάνδρῳ 57, 33, 368, 17.
 Ποιητῇ 106, 30, 116, 22 et 24.
 Σοφισταῖς 79, 30, 89, 26, 103, 8.
 Συμμαχία 104, 8.
 Τρεφβίλῳ 447, 27.
 Φάωνι 459, 15.
 Plato philosophus 6, 14, 7, 13.
 27, 14, 31, 18, 56, 10, 100, 8.
 210, 15, 322, 6, 329, 31, 334,
 20, 335, 21, 336, 28 et 30, 350,
 12, 362, 26, 363, 2, 368, 5 et
 33, 374, 20, 378, 32, 380, 5,
 383, 10, 385, 17, 399, 14, 400,
 28, 401, 25, 408, 10 et 11.
 412, 27, 420, 26, 427, 31, 429,
 12, 434, 13, 441, 20, 446, 5 et
 15, 449, 1, 470, 10, 475, 18,
 659, 18, 666, 20⁹ Ind. v. ἡ.
 σεφθεῖσα.
 Ἀπολογία 407, 29.
 Γοργία 77, 13, 78, 22, 84, 5.
 90, 14, 100, 7 et 9, 104, 6, 114,
 33, 115, 30, 116, 29, 128, 23,
 664, 7.
 ἐπιστολαῖς 334, 29.
 Εὐθυδήμῳ 84, 5.
 Θωκινήτῳ 77, 1, 78, 12, 79, 24,
 81, 32, 98, 21, 100, 14, 108,
 20, 110, 11.
 Λύσιδι 447, 16, 454, 31.
 Νόμοις 14, 32, 340, 11, 350,
 6, 425, 1, 448, 25.

ζ. 343, 6, 369, 2, 371, 20.
 ξ. 44, 7.
 ια. 144, 30.
 Πολιτεία 82, fl. 94, 19 et 30.
 110, 19, 111, 16, 116, 9 et 25.
 334, 8 et 28, 456, 29.
 α. 78, 13, 79, 7, 106, 17.
 111, 30,
 β. 27, 28, 31, 19, 77, 9, 78,
 10, 79, 7, 99, 9, 100, 10.
 γ. 78, 17 et 23, 80, 31, 82, 2,
 88, 19, 93, 23, 99, 13, 107, 26.
 δ. 81, 29, 91, 28, 94, 28, 98,
 23 et 29, 100, 20, 102, 25,
 110, 7.
 ε. 94, 17, 111, 1.
 ς. 87, 22, 90, 27, 92, 10, 94,
 29, 97, 28, 98, 30, 368, 27.
 Πολιτικῷ 362, 2, 400, 3, 422,
 17, 467, 21.
 Πρωταγόρῳ 335, 7.
 Συμποσίῳ 346, 15 et 23, 407, 29.
 Τιμαίῳ 348, 29, 405, 26, 417, 17.
 Φαίδρῳ 26, 13, 79, 28, 80, 20, 88,
 22, 90, 10 et 11 et 22, 93, 30,
 101, 2, 107, 29, 110, 28, 113, 31,
 116, 17, 326, 28, 462, 9, 785, 32.
 Φαίδωνι 23, 13, 94, 6, 99, 27,
 343, 4, 344, 19, 352, 24,
 367, 30.
 Φιλήβῳ 231, 28.
 Χαρμίδῳ 341, 15.
 Polyaeus Μύμονι 129, 31,
 130, 1.
 Polemo v. Procop. Gaz. not.
 Polymachus v. Aridices.
 Porphyrius 125, 22.
 Ἐν Κρονόλῳ v. ἐπιστάμην.

- Posidippus** 104, 19. 350, 21.
 424, 26, 462, 32.
Μεταφερομένοις 102, 32.
Φιλοπάτορι 93, 19.
Posidonius ἐν τῷ περὶ συνδέσμων
 480, 10 et 25.
Praxiphanes 348, 15.
Proclus in Cratylum 1163.
Procopius Caesarensis 133, 14.
 1082.
Procopius Gaza 1082. *)
μονωδία Ἀντιοχείας 125, 26.
 153, 21.
 εἰς τὸν σωφρόνως ἄρχοντα 139,
 22.
περὶ Ἰακῶς 143, 24.
 εἰς τὸν γάμον Μελετίου 169, 6.
 εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιταφίῳ Σαλαμινίου 133, 12.
 135, 13.
Theodorus Prodromus s. Pto-
 choprodromus 1082. 1137,
 ubi quae memorantur ἐρω-
 τήματα, sunt etiam in Vatic.
 1403, chart., form. quadr.,
 fol. 278.
Prometheus litterarum inven-
 tor 781, 28; 783, 15. 784, 19.
Pronapides 783, 24. 786, 17.
Psellus 1082. v. Michael.
- Ptolemaeus** ὁ ἀναλογητικός 506,
 6.
Ptolemaeus Peripateticus 730,
 22.
Pythagoras 784, 14. 789, 9.
Pythodorus 783, 6. 786, 4.
Rhabda v. Nicolaus.
Rhianus 1182.
Rhintho 1176. 1194.
Romanos carere duali 1184.
Romanus gramm. 1177bis. 1201.
 — **Imperator** 1089.
Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
 596, 14. Ind. v. κίνδυν.
 ἄμαξος.
 β. 108, 22.
Seleucus 224, 13. 608, 17.
Sergius 1288.
Seth 1189.
Simo sutor 728, 8.
Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
 27. v. νήστης. τριγλάχιν.
 β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
Simonides, Rhodius 1182.
Sisyphus litterarum inventor
 784, 18.
Solon 727, 27.
Νόμοις 85, 1. 86, 22. 242, 20.
 340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν κρῆσιν δὲ πραγματευόμενος ἐν
 πειρῷ, φαίνεται, καὶ ὁφθαλμῷ ἐναβρύνεται, καὶ τοῖς τῶν ἑαυτοῦ
 ποιημάτων πταλμοῖσι ἦντον ἐφιστάνει, ὥπερ ὁ Πολέμων καὶ ὁ
 Δοσίππος καὶ ὁ τῆς Γάζης Προκόπιος, ἀκαθῶς μὲν καὶ κατακορῶς
 χρώμενος ταῖς τροπαῖς καὶ ἐπιθέτοις ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερτακτικῶς
 δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. τοιγαροῦν ἐν τοῖς μὲν ὡς ἐπὶ πᾶν ἀσ-
 φής ἐστιν, εἰ καὶ γλυκὺς, ἐν δὲ τοῖς ὑπόψυχρος καὶ ἀσφής. Io. Si-
 celiota εἰς τὰς ιδέας.

Sopater 146, 1.

Nicolaus Sophianns 1080 ima.

Sophocles 13, 33. 14, 20. 15, 11.

18, 3 et 4. 21, 27. 28, 28. 35,

8. 39, 31. 68, 4. 128, 27. 144,

24. 229, 1. 323, 16. 325, 22.

332, 4. 336, 6 et 7. 338, 15.

339, 9. 340, 20 et 26. 342, 22.

343, 11. 344, 28. 345, 13. 347,

25 et 30. 348, 17 et 26. 352,

17. 353, 4 et 6. 358, 28. 360,

18. 361, 2 et 23. 362, 21. 363,

2. 366, 29. 367, 15 et 21 et 32.

369, 6 et 13. 372, 12 et 14.

373, 1 et 7 et 13 et 15. 376,

31 et 32. 383, 4 et 11 et 31.

385, 16. 407, 12. 412, 19.

413, 13. 414, 3. 420, 6. 426,

18. 432, 7. 439, 11. 446, 6.

447, 5. 450, 26. 459, 31. 467,

15 et 28 et 31. 470, 13. 472,

13. 476, 1. 746, 8. 1050. 1195.

Ind. v. δόρει, εὐνοίχους. Λά-
δων. σεφθείσα.

Ἀθάμαν 106, 33. Ind. v.
ἀγύνας.

Ἀνανι Λοκρῶ 97, 4.

Ἀνανι μυστιγοφόρῳ 111, 25.

Ἀιχμαλώτοις 447, 8. v. Μύνης.

Ἀλεξάνδρῳ 107, 25. 108, 31.

Ἀντιγόνη 74, 3.

Ἀχιλλέως ἱρυσταῖς 1267.

Ἀνίκη 85, 18. 90, 31. 97, 31.

Ἀιονος. Σατυρικῶ 385, 20.

Ἐριδι 108, 9.

Ἐρμίωνη 87, 25.

Ἠλέντῳ 356, 20.

Θαύρῳ 105, 27.

Θυίστῃ 94, 8.

Ἰνάχῳ 84, 18. 442, 3. 1169.

Κολχίαν 404, 19.

Μενιλάῳ 435, 25.

Μαύσαις 83, 22.

Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.

Ὀδυσσεὶ Ἀκανθοπλήγῃ 872, 19.

Οἰδίποδι τυράννῳ 144, 22.

Πηλεῖ 106, 13. 107, 30.

Ποιμέσιν 84, 10.

Τριπτολέμῳ 91, 1. 97, 33.

Τυροῖ 89, 19. 98, 11.

Φαλαξιν 82, 32. 83, 21.

Φθιώτισιν 128, 3.

Φρῆξῳ 82, 23.

Sophron 93, 25. 351, 22. 428,

23. 452, 30. 567, 10. *)

Προμηθεῖ 85, 24.

Sotades Ἐγκλεισμένοις 102, 28.

Stephanus ὁ τὰ ἰθνηκὰ γράψας
120f.

λεξικόν 1094.

in Aristotelis Rhetoricam
scholia 1089.

Stesichorus 444, 23. 786, 11.

945, 26. v. μεσόνυξ.

ἐν δευτέρῳ Ὀρεστέας 783, 16.

Stoici 480, 6. 484, 14. 518, 7.

519, 20. 649, 31. 667, 15.

668, 2. 721, 25. 842, 19. 862,

7. 891, 11. 1168. 1179.

Strattis 22, 21. 85, 9. 421, 14.

*) Etym. M. p. 490, 11 post ἡλεγον adde e cod. Barocc.
50. ἵσταται καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Ἀκαστιάδῃ.

Ἰριγάρου 83, 27.

Μακεδόων 108, 29.

Sudario 748, 18.

Symmachus 224, 13.

Syncellus v. Michael.

Tarasius 1068.

Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.

Ἀμφικτύοσιν 464, 30.

Ἡσιόδῳ 91, 4. 110, 25.

Terentius 1461.

Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198.

1208. Ind. v. τεταξ. ἐγλάθον.

Theodoreus 1094.

Theodorus Nicæensis] καὶ αἱ
 ἰσχὺν τῇ φύσει, σπᾶλλεται
 μᾶλλον ἐν αὐτῇ, εἰς ἃ μὴ
 θέμις ἀποφερόμενός τε καὶ
 ἐλαυνόμενος, ὡς ἔκτος δυσή-
 μοος τὸν χαλινὸν ἐνθακῶν, ὡς
 ὁ Μελιτῆνῃς Θεοδόσιος καὶ ὁ
 Νικαίας Θεόδωρος καὶ τῶν
 καθ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγοι. Io.
 Sicel. ὡς τὰς ἰδέας.

Theodorus Prodrōmas v. Pro-
 dromus.

Theodosii ἐρωτήματα 1088.

κανόνες ἱερῶν 1097.

Theodosius Meliten v. Theo-
 dor. Nic.

Theogenes 729, 22.

Theognostus ἐν τῇ ὁρθογνα-
 φίᾳ 367, 8. 1101.

Theologi apocalypsis 1165.

Theon ἐν ὑπομνήσει v. Hera-
 clides.

Theophilus ἐν τοῖς Ἀποδήμοις
 724, 26.

Theophrastus περὶ εὐδαιμονίας
 104, 31.

περὶ πόνων 443, 26.

ζ. φυτῶν 370, 23.

Theophylacti Simocattæ epi-
 stolæ 1089.

Theopompus com. 362, 29. 385,
 15. 399, 20. 401, 16. 403, 25.
 444, 26. 468, 8.

Θηοῖ 83, 6. 323, 29.

Καπηλῶν 461, 19.

Πηνελόπη 328, 28.

Theopompus hist. 104, 15. 215,
 1. 361, 6. 465, 7.

ἐπιτομὴ Ἡροδότου 80, 27. 104,
 16. 115, 18.

Φιλιπποῖς 86, 16. 107, 4.

Thomæ evangelium 1165.

Thucydides 17, 4. 35, 31. 41,
 18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95,
 18 et 19. 107, 11. 114, 19.

159, 25 et 30. 169, 13 et 17.
 215, 1. 334, 30. 342, 20. 346,
 14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378,
 14. 394, 9. 399, 17 et 21.

403, 6. 406, 20. 419, 19 et
 27. 421, 1. 423, 27. 430,
 23. 434, 23. 437, 29. 443,
 33. 465, 5. 469, 19. 478,
 21. 733, 21. 734, 7. Ind. v.
 ἔτος.

α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25.
 93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11.
 147, 32. 152, 14. 158, 30. 162,
 8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178,
 13 et 20. 440, 10. 463, 6.

β. 82, 33. 125, 30. 164, 12.
 169, 14. 178, 10.

γ. 78, 15. 90, 9 et 11. 91, 28.
 95, 5. 98, 24. 100, 7. 107, 12.
 109, 8. 111, 29. 143, 31. 407,
 13, 413, 10.
 δ. 77, 11. 99, 7. 102, 18. 105,
 1. 107, 21 et 26. 109, 4. 112,
 12. 113, 17. 114, 21. 126, 1.
 144, 1. 153, 30. 173, 17 et 19.
 223, 26. 400, 5. 407, 13 et 22.
 ε. 107, 14.
 ζ. 82, 28. 89, 1. 110, 3. 173,
 22. 176, 8. 400, 8.
 η. 78, 16. 110, 20 et 21. 135,
 20. 169, 20. 173, 24. 178, 22.
 θ. 98, 23. 104, 20.
 Timarchus Rhodius 442, 33.
 Timostratus 90, 1.
 Τισώτω 81, 1.
 Τιμνί 89, 23.
 Παρακαταθήκη 98, 4.
 Φιλοδεσποτή 80, 12.
 Tryphiodorus 1082.
 Trypho 486, 6. 490, 9. 491, 15.
 494, 14 et 28. 497, 30. 498,
 27. 501, 15 et 23. 503, 26.
 504, 29. 506, 19. 507, 13. 509,
 14. 514, 2. 515, 5 et 31. 523,
 13. 525, 10. 554, 24. 560, 22.
 563, 11. 569, 17. 572, 14.
 574, 15. 578, 28. 583, 17.
 611, 4. 849, 4.
 περί επιδημιῶν 496, 18. 548,
 1. 556, 30.

περί συνδράμων 496, 20.
 Tyrannio 668, 8.
 Tyrtæus 734, 14.
 Tzetzes περί αὐθιγῶν 1089.
 Xenocrates 664, 1. 728, 4.
 Xenophon 26, 5. 31, 33. 225,
 10. 230, 15. 324, 4 et 32. 329,
 15. 333, 14 et 19. 336, 5. 337,
 27. 344, 5 et 6. 353, 6. 364,
 15. 367, 28. 369, 21. 372,
 21. 400, 13 et 24 et 27 et 29.
 404, 25. 414, 31. 419, 21. 420,
 8 et 29 et 30. 1195.
 Ἀναβάσις 77, 1. 92, 3. 405, 32.
 δ. 96, 27.
 Ἀπομνημονεύμασι 80, 6. 83,
 33. 373, 10.
 α. 95, 10.
 γ. 79, 26. 92, 27. 467, 13.
 δ. 101, 11.
 Ἰέρων 329, 21.
 Ἱστοριῶν η. 449, 8.
 Οἰκονομικῶ 345, 6.
 Παιδείη 144, 29.
 Συμπόσιον 79, 23. 82, 27. 84,
 7. 101, 28. 103, 33. 106, 19.
 112, 2.
 Zeno 663, 16.
 Zenodotus 768, 2.
 Zoe 1089.
 Zonarus 1451.